சிவமயம்.

பூரீ சிவஞான போதம்

மாடலை தெரு சுதேல்லாகத்திற்கு பூரீமெய்கண்ட

தேவநாயனாரால்

டோதிபெயர்த்தருளிய தமிழ்ச்சூத்திரமும்

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம்

கபாத்திர சுவாமிகள்

ஆதீனம்

சதுர் சச்சிதானந்தசுவாமிகள்

மாணக்கராகிய

பழனிச்சாமி சுவாமிகள்

அவர்களால் இயற்றிய

வேதாந்த தீபிகையுரையும்.

கேசிவஞானபோத ஸமஸ்கிருத ஸூத்திரத்திற்கு

திருவையாற்றிலிருக்கும்

உக்ஷயானந்தத்தினுலியற்றியவுரையும்.

குடபகோணம்

"வ்டார் அச்சுக்கூடத்தில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922.

இதன் விலை] Copy Right Registered. [ரூபா. 3

ஓம் தத் சத்.

நான் என்மனதிற்கு அறிவுறுத்தல்.

செய்கார்யமட்டற்ற.

ஹே! என்மனதே! சற்று நில், சற்று நில். சிதான்றக் கவனி, மலரும் மணமும்போல காமிருவரும் ஒன்றுபட்டு முன் முன் மனிதப்பிறவியில் தன்னிலை மறந்து செய்த என்னிலாப் பழவினை பலவால் புல் புழு விலங்கு பறவைபாதி பல்வேறு பல் கோடிப் பிறவியில் பிறந்து அளவிலாத் துன்ப இன்பங்களை அடுபவித்து அலுத்துளாமன்றே? என் அருந்துணை மனதே! இப போது எதோ ஓர் புண்ணிய பரிபாகவசத்தால்; ஈசன் விதிப்பார்வையால்; கையால்தீந்திக் கடலிக்கடந்தோப்பதனை நற்கு அரிது அரிதெனும் இம்மானிடப் பிறவியை மீண்டும் பெற் றுளோமே! மனதே! அரிதிற்பெற்ற இப்பிறவி என்ன! நீயோ? இப்பவோ எப்பவோ இனிவருங்கணத்தோ என அறிதற்கரிய அவதிபுடைபதன்றே? நன்னலமெல்லாம் நாடுமென்மனதே! இங்ஙனம் அடைதற்கருமையும் அறிதற்கரிய நிலைமையும்உடைய இந்த மானிடப்பிறவியில் நாமுள்ளபோதே இவ்வரும்பெரும் பிறவிப்பயனைய் இந்த உடம்பினிற்முனை நம்மையும் நம் ஆதாரத் தலிவனையுங்கண்டு பின் அத்தலிவனை நாமாய், சிவமாய்நிற்கும் துன்பவொழிவும் இடையற இன்ப அடைவுமாய முத்தியை யன்றே! பெறவேண்டும். சற்று நில் நில் மனதே! ஒப்பு உயர்வு இலா இம்முத்தியைப் பெறுதற்கு நாம் இனிப்பிறவா நெறியி னன்றே செல்லவேண்டும். அங்ஙனமின்றி, என் சஞ்சலமனதே! முன்னைய நாய்நரி விலங்காதி பிறப்பினைப்போன்று உண்ணல் உறங்கல் களித்தல் குழந்தைகுட்டிகளை நியமமின்றிப் பெறல், தனம் நிலமாதிய தாறுமாறுய்த் தேடல், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமெனக்கோடல் என்பனவாதியில் மூழ்கி மூனைந்து நீ சென்று என்னையுங்கூட இழுத்து அவற்றில் அழுத்தி இம்மானிதப்பிறப்பிற்கு உரித்தான பகுத்தறிவாய விவேகத்தை நாளும் நாளும் தொலைத்துவருகின்றனையே? ஆஹா! ஈதென்

அஃதி! மனதே! இனிபேணும் உண்ணல் உடுத்தலாதி பழக்கவழக்
கங்களை சுடக்கு இன்றியமையாத கியமவகையில் சுடத்திக்கொண்டு
இனிப்பிறவாகெறியில் சாயிருவருக் ஊகி தால்போல் ஒன்றுபட்
டுச் செல்வோம். போன்போலைக்கும் என் புண்ணிய மனதே!
அந்தோ! இதென்! சாம் சிவனடக்குத் தானண்டனுகவேண்டாமா?
மக்காம் செய்ய சம் கண்டத்தில் ஓர் உருத்தாக்க மனியை
வீருப்பிசுகட்டவேண்டாமா? சுடது துன்பம் தொலைத்து இன்ப
மளிக்குட வீடுதினை முப்போது மெப்போதும் சிவ சிவ சிவ
எனச் சிந்தித்துச் சிறக்க அணிபவேண்டாமா? சும் தீவினைலா
மகற்றும் சிவனடியாரைச் சிவமே எனத் தெரிசிக்கவேண்டாமா?
மனதே! இவற்றிற்கினியாயினும் உடன்படு உடன்படு. என் அருங்
தவமனதே! சாம் செல்லுதற்குரிய இனிப்பிறவாகெறி யாதென
வீருப்பிக் கேட்டைபியல்! அதனை யான் முடிந்தநிலையில் சுருக்கிக்
கூறுகின்றேன். மனதே! ஒருடைநிலையினின்று நீ கேள். நாம்
இனிப்பிறவா கெறியென்பது! நாம் பிறக்கும்பொழுது கொண்டு
வாததும் மண்மேல் இறக்கும்பொழுது கூடக்கொண்டு போகா
தது மாய் இடைநடுவில் சற்றுடையதினைக் குறிக்கும் இத்தேகம்
மனைவி மக்கள் விடு காடு தனமாகிய அனைத்தையும் உண்மையில்
எல்லாம்வல்ல இறைவன்தந்தனவகளேயென நிச்சயித்து;மனதே!
இவ்வுடமைகளுக்கு உடையவனன இறைவனுக்கே இப்போதும்
இவற்றைமுழு நம்பிக்கையுடன் ஒப்படைத்து, இத்தேகமாகிய
வனைத்திற்கும் உயிர்த்துணையாய இறைவனையே தலைவனுக்கி
அவனடக்கு சாம் அடிமையாயிருந்து நமக்கு இன்றியமையாத
வியாபாரம் விவசாயம் உத்தியோகமாதிகளையும் நித்திய ஸ்நானம்
அநுட்டானம் ஜபம் ஆலயவழிபாடு அடியார்வழிபாடு அத்
துடன் தானம் தருமம் விரதம் முதலானவைகளையும் எங்கு
மூள்ள இறைவன்பணியாய், செய்தற்குரிய கடமை நமதாய்,
யாதொருபயனையும் விரும்பாது, செய்யும் முறையிற் சிறிதும் பிற
ழாது அவைகளைச் செய்துவருதலே நாம் செல்லுதற்குரிய
இனிப்பிறவா கெறியாமென்க. ஹே! என்மனமே! நாம் உறுதி
கொண்டு இவ்வாறே செய்யின் சித்தசுத்தியெனும் காணத்தாய்
மையாய மலபரிபாகமும் சித்த ஏகாக்கிரமெனும் காணவொரு
மையாய இருகிணைபொப்பும் இப்பிறவிநாளிலேயே உண்டாய்
இவற்றின் பயனை சிவஞானமும் அதனால் நாம் புகும் நால்வகை

போனியின் விநாயக இன்பவழிவ முத்தியுட் கடக்குண்டா
டென்பது சத்தியம் சத்தியம் ஹோ! என் தவவுருவாய மனதே!
தெரிப்பதித்திய இனைவபினைத்தும் நாம் சுருவிலலடைய உபாய
டோன்றுனது. அதனைபுக் கூறுகிறேன். இன்னுஞ்சற்று நின்று
கேள். மனமே! ஓப்புயர்வற்ற இடரிலா இன்பமாய இம்முத்தி
ஒன்றிலேயே விருப்பமும், கருணை பக்தி ஞான சிவஞானம்
என்ற நான்கினையும் உன்னையில் உடைய அடியார் உறவும், சிவ
நிஷ்டை, விஷ்ணுநிஷ்டை, அவதாரமாய மகாசாரியர் முதலிய
பெரியோர் நிஷ்டை, வேதநிஷ்டை, வேதமார்க்கநிஷ்டை ஆகிய
இவற்றைப் புகட்டி நம்மை மீளாநரக துன்பத்திற்கு ஆளாக்காத
உத்தமமான தீவினைபாதி நல்லூராச்சியும், ஆகிய இவைகளோ
சம்முயிர்த்திரளையாய்க் கொள்ளுதலே நாம் முறையாய் துன்ப
மற்ற இன்பமாய முத்தியை அடைதற்கு உபாய மென்றார்!
இனைகயால் என்னுருவாயனனமே! எம்மிதத்தீதனும் இவற்றையே
நெடி அடைந்து அழிவிலா இன்பவாழ்வில் உய்வோம் உய்வோம்
உய்வோம். சுபம்.

இம்மை மறுமை இன்பத்தை விரும்பும் உத்தமர் யாவரும்
இதனைச் சிந்தித்து நன்மார்க்கமடையுங்கள்.

மௌனம் தியானத்தகவாமி.

"உடம்பினைப்பெற்ற பயனுவதெல்லாம்
உடம்பினில் உத்தமனைக் காண்"

"அகாவுயிர்போல் அறிவாகிபெங்கும்
நிகரில் இறைநிற்கும் நிறைந்து"

"இருள்சேர் இருவினையுஞ்சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு"

"இறந்த பிறப்பில் தான்செய்த வினையைப்
பிறந்த பிறப்பால் அறிக—பிறந்திருந்து
செய்யும் வினைபால் அறிக இனிப்பிறந்து
எய்தும் வினையின் பயன்."

கார்த்திகேயன் பிரஸ், சிதம்பரம்.

சிவமயம்.

பதிணெற்றும் பெற்றுப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திரு!

மறைகள் நிந்தனை சைவ நிந்தனை பொறுமனமும்
தறுகண் ஐம்புலன்களுக்கேவல் செய்யுறுச் சதுரும்
பிறவி தீதெனுப் பேதையர் தம்மொடு பிணக்கும்
உறுதிநல்லறம் செய்பவர் தங்களோ டுறவும். க.

யாதுநல்லன்பர் கேட்பினும் உதவுறும் இயல்பும்
மாதவத்தினோர் ஒறுப்பினும் வணங்கிடு மகிழ்வும்
ஓதுநல் லுபதேச மெய்உறுதியும் அன்பர்
தீதுசெய்யினுந் சிவச்செயல் எனக்கொளுந் தெளிவும். உ.

மனமும் வாக்குநின் அன்பர்பால் ஒருப்படு செயலும்
கனவிலும் உனதன்பருக்கு அடிமையாங் கருத்தும்
நினைவில் வேறொரு கடவுளைவழிபடா நிலையும்
புனித! நின்புகழ் நாடொறும் உரைத்திடும் பொலிவும். ங.

தீமையாம் புறச்சமயங்கள் ஒழித்தீடுந் திறனும்
வாய்மையாகவே பிறர்பொருள் விழைவுறு வளனும்
ஏழுறும் பரதாரம் நச்சிடாத நல் நோன்பும்
தூய்மைநெஞ்சில் யான் எனதெனுஞ் செருக்குறுத் துறவும். ச.

துறக்க மீதுறையினும் நரகிற் றுரய்கினும்
இறக்கினும் பிறக்கினும் இன்பந் துய்க்கினும்
பிறைக் கொழுந்தணி சடைப்பெரும! இவ்வறம்
மறத்திடா தெனக்கு நீ வழங்கல் வேண்டுமால். ஞ.

இவ்விதம் சிவபரம்பொருளை நந்தியெம்பெருமான் வேண்டிப் பெற்றவாறு காழும் நாள்தோறும் இறைஞ்சிவேண்டி இப்பதினெற்றும் பெற்றுப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திருப்போமாக.

அறிமனம் நகர தனவைசியர் தருமச்செய்கையின் நினைவிற்காக
வெளியிடப்பட்டது.

அறிவிப்பு.

—⊰✻⊱—

[illegible] [illegible] [illegible] [

ச. அ. இராமநாதிப்புலவர்,
குடும்பத்தார் (தஞ்சை)
கோட்டூர் மடம், நாகை தாலுக்கா.

சிவமயம்.

சாற்றுக்கவிகள்

திருவாரூர்

ஸ்ரீ தருதெக்ஷிணாமூர்த்திசுவாமிகள் மடாலயத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவானந்தசுவாமிகள் பாதசேகரன்

மாணிக்கசுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்ட

சேரிசை யாசிரியப்பா.

உயிரிற் றோன்றுத் தலைபர யுற்று
செயிறறு முள்ளத் தின்பறி வாகி
நிறைபரம் பரமர் நின்மல னருளான்
மறையின் விழுப்பொருள் நால்வர்க்கு வழங்கிபரங்
கப்பொரு ளுணர்ந்தற் காற்ற வின்றிய
தப்புளத் தவர்கள் தனிநிலை பேய்ந்து
மும்மல மொழிந்து முத்திபெற் றுய்வான்
அம்மல மகற்று மாகம நூற்கோ
ளன்ன ருளத்து நந்தி கணத்தவர்
மன்னருஞ் சிறப்பின் மணிவா சகப்பெயர்
புங்கவர்க் கருளாற் புகன்றன னென்ப
அங்கணை க்காமிக மாதிபா மொழிந்த

பண்ணன் கிடப்பப் பான்மையு வகுளட்
சென்ன மொளவுத் துணிபொரு ளுணர்த்தி
சிவஞான போதமாஞ் செவ்விய நூற்குத்
தவஞான மின்றித் தானீத்தான் புகழ்ந்தே
றுமமாந் திடற்படி மேமழைபர் சில்லோர்
திறமறு முப்பொரு ளுன்மையாத் தெரித்து
பாடிய மெனப்பிபயர் பண்புற வியற்றி
மூடர்கள் விடப்ப முன்னுற விடுத்தனர்
அவருரை கைக்கொண் டலமரு மாக்கள்
கவருளந் தெளிந்து தத்துவ முணர்ந்து
கடையற வின்பத் தடங்கடல் படிந்தே
யிடையறு மகிழ்ச்சி யெய்தினி திருப்பத்
திருவுளங் கொண்டு திருத்தகு வுரைபா
மிருவே தாந்த தீபிகை யெனவே
சிவணிய பாடியஞ் சிறப்புற வமைத்துச்
சிவப்பிர காசஞ் சிவஞான சித்தியாந்
தாந்திரிக தமித வைசவசித் தாந்தம்
சாந்த முறுப்பத முத்தியாச் சாற்றி
அண்ணவர் நூற்களை மேற்கோ ளறைந்து
முன்னோர் புகன்ற முதனூற் காட்டி
ஒத்துப் பொருளி ணண்மை யுரைத்தே
யேத்தி யாவரு முத்தி யெளிதுறக்
கருதலா மலகக் காட்சியிற் றெரித்துச்
சாதநன் ஞானச் சங்கர பகவற்
பாதனற் ரூண்மலர் பற்றறப் பற்றும்
சாதுசந் தத்தவர் தனதுளங் களிப்ப

இடைநிற் தோன்றிய என்ற லெண்ணத்
தடைவுற் றானைந் தனைந்தன வண்ணன்
னைம்மா றுகவாக் கண்ணுத லொப்பான்
மைம்மலி யுலகம் பொய்யென நீத்து
நுற்றத் துறந்து முதுக்குறை வெய்தி
கற்பின் பாவுந் தன்னிடைத் தோற்றுந்
சோப்பண மென்னக் துணிந்த பேறறிஞன்
செப்பு தற்கவ மசிப்பொரு டேர்ந்தோன்
சிவன் முத்திபா நிலையினிற் றிகழ்வோன்
பாவலர் பேறறும் பழனிச் சுவாமிபரம்
பண்புறு நாமம் படைத்த பண்டிதன்
பண்டை யோர்பரவுந் சச்சிதா னந்தப்
புங்கவன் பதமலர் போற்றும்
மங்கல மாம்புகழ் மாட்சிமைத் தவனே.

4

வாணராங்குடி

பிரம்ம-ஸ்ரீ ப. கிருஷ்ணசுவாமி அய்யரவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

நிலமண்டல வாச்சியப்பர்.

காமனை கண்பன் றன்னெனி பரப்பி
தேமல மன்ன திமிரம் போககிப்
போகமார் மன்பதை பொன்முக விழிகட்
கேகமாப் நின்றே யிலங்கிடு மாபோல்
சோமன் வன்னி சூரியர்க் கொளிபருள்
தாவில்ல வேக தற்பர காசன்
அங்கண்மா ஞாலத் தகவிரு ளகல
பொங்கற முதலாப் பொதிமறை முதலால்
பாங்க பியற்றிப் பரஞ்சகந் சிவன்
சாங்குவா தத்தாற் சற்று மிலையெனத்
தானே தனித்தொளிர் தத்துவ தயாநிதி
பானேர் மொழியுமை பங்கன் பரமன்
தேனே யனைய திருவா சகஞ்சொலத்
தானே யாகிய தனிமணி வாசகன்
தேசிகோத் தமனுப்த் திருப்பெருந் துறையில்
போதித்த சிவஞான போத மதற்கு
உலக்கண் ணில்லா உத்தம வந்தகர்
அளப்பிலா வானந்த மாம்பதி யென்றும்
அறிவிக்க வறிவது ஆன்மா வென்றும்
அறியுந் திறனிலா தகுன்மல மென்றும்
மூப்பொருண் முத்திபி ணென்டென முழக்கித்

தப்புரை செப்பித் தகர்த்தெ மாறுவர்
பென்னை விக்கை பிவரை பாடிபம்
அனைவ ருரைகெரு மவரபா டியற்றும
திபிபி னெதிரு றிரள தெனமபடி
சாகுரு மொழிநிகர் சொன்னபம் பொருளை
வென்றிகை எக்வைத வெதாந்த தீபிகை
யென்றுயர் பெயரை யெற்றினன் பாடியன்
கலிவதீவார் பலரன் கண்டினன் களிப்பத்
தலைமையா நால்பல சாற்றிய பெரியோன்
அறிவல தறியாமை யலவல வென்போன்
அறிவே தானல தயலன் றென்போன்
அறிவினைக் கறிவறி யாமை யறைதல்
குறியிலர் கூறறே பன்றியின் றென்போன்
மறைமுடி விளங்கு மந்திர நூற்கும்
இறைவன் மொழிந்த விஜையிலா நூற்குந்
துறைபல் கலவன் சொற்றமெய் நூற்கு
டறைவலோர் பகர்ந்த மற்றுள நூறகுந்
சங்கர குரவன் சாற்றிய படியே
எங்களுக் குமுற வக முனைத்தோன்
இந்திர பீடத் திலங்கிய மாபினில்
வந்தவ தரித்த மாபெருங் கருணைச்
சச்சிதா னந்த சற்குரு பதத்தே
பிச்சையா லணுதின மிணவிழி வைப்பவன்
மழவிடைப் பாகன் மகனடி தஞ்சிக்கும்
பழனிச் சாமிபாம் பண்புறு தவனே.

திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்கா அம்மளூர் பிரசங்க வித்வான்

கு. க. சதாசிவம் பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

நிலமண்டல வாசியப்பா. திரு

அன்பின் றுன்னிய வமைதரு முலகத்து
புண்மனைக் குரீஇ யின்முகம் விளக்க
மின்மினி கூட்டி மென்குரற் பார்ப்பினம்
கனிமிக் கூர வளர்ப்பது கடுப்ப
மாசறக் கிடந்த நீனிறப் படாஅத்து
உடுக்கணம் பரப்பிய உள்ளக் கள்வன்
செம்பதம் தரூஉம் செம்பதந் தழுவும்
பயிர்ச்சி யெவர்க்கு மியற்கை யன்றே—பதனால்
மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
ரறிஞ ருளாவிய அன்பின் றுதலிய
ஒத்தமுறைதத் தொகுதியின் உறுதியுட் படுத்தி
யனைவயிற் படித்திய வளவினாற் பொருட்கணீ்
திரிபி னணர்ந்தத் தீமையிற் சுழன்று
மும்பொருண் முடிபு முணவன் மொழியும்
பழுதுபடக் கூறிப் பகைத்தல் காணூஉ
திப்பிய நெறியு முக்குண வயத்தான்
அப்பகை கடிந்து மெய்ப்பொரு ளுணர
வுண்மை யின்பத் துலகுதாழ்ந் துயர
வொப்ப வுரைத்த பற்பல நூற்களுள்
சைவந் தழைஇய மெய்வந் தொனிக

செம்கண் டானிவர் செட்கண் டாதென
வெம்கண் டாட மெய்கண் டாய்ந்தெப்
சித்தாந்த மினக்கெலுஞ் சிவஞான போதத்துக்
கத்திய வுரையிற் சுறுங்ய பிழையெலாங்
கைத்தலை மலக பொரப்ப மினக்கியும்
ராசீவ தாந்த டுறைபுரை புணர்த்தியு
மிருசீவ வுறு கொள்கை யிலேயிலே பென்ற
வுரைவா பொலிப்ப வுரைவா யுரைத்தனன்—அவனே
பின்றிகான் முனிவர் கண்டகங் களிப்ப
கல்லா னிழுற்ற சொல்லாற் சொலாது
சொற்றுணை யான சோதி வானவன்
வழிவழி வந்த மாதவர் மரபின்
தலைபே சொற்திய கலைமே வுரைத்தன்
உபதே சிப்பா னுருவந் தாங்கிய
மெரருமைபெருங் கடவு ளருமேபா ரணைந்த
தேமில் பழனிச் சாமி யென்ன
உலகுழுழு தவப்ப நிலவி யோனே.

வெண்பா.

அவனரண நீக்கி யருண்ஞானக் தேக்குஞ்
சிவஞான போதவுரைச் செம்மை—தவஞானஞ்
சேமியா குங்கொள்ளச் செய்துளித்தா னம்பழனிச்
சாமியா குஞ்சிவதே சன்.

ஞான்றபொரு ளாமென்ன வொன்றுபட்டாற் போன்மற்று
மொன்றுபட வேயுரையு மொன்றனித்தா—னின்றுமுதல்
வேதாந்த சித்தாந்தம் வேறன்ற லொன்றென்ன
வேதாந்த மிற்கண்டா சேற்று.

---

(1) காணுஉ—கண்டு. (2) சேம்பாரும்—சேமியாதவர்களுங்கூட (3) ஒன்றென்னவே—தாம் தம்மில்கண்டார். (4) யேற்று—உரைன் யேற்று எனக்கொள்க.

சிவமயம்.

விஷயசூசிகை.

	பக்கம்.
திருவாசகம் பிலக்கிய இலக்கணமுணர்த்தல் ...	1
தேவிகாலோத்தரத்தின் மகிமை யுரைத்தல் ...	3
இந்நூற் குரையியற்றுவோரின் தன்மையுணர்த்தல்	4
இந்நூல் வந்த வாலாறுணர்த்தல்	5
இந்நூற்கு வடமொழியில் இருபேருரை யுண்டெனல்	5
திருக்குறள் சிவஞானமுனிவர், குமாரகுருபரர், தி யோரும் நற்றுணையாகக் கொண்டெழுகினரென்பது....	6
வீடு இலக்கணவகையாற் கூறத்தகுமென்பதும், அதனைத் திருக்குறள் இலக்கணவகையாற் கூறிற் றென்பதும் உணர்த்தல்	10
சிவஞான சித்தியில் எண்ணிறந்த சமயங்களுட் தனது சமயத்துக்குச் சௌபானமென்றலி டுறுத்தல்....	24
பூர்வத்தில் சமயங்களாறுவகையாமெனல்	26
புராணவாலாறும், வாதமுறைமையும் ...	29
கர்மாதி மூன்று காண்டமுணர்த்தும் வேதத்திற்கு ஞானகாண்டத்தை மாத்திரமுணர்த்து மாகமம் விருத்தியுரையாவ தெப்படியெனல்	31
வேதம் பலபொருள்கொண்டி முடியாது ...	31
வைதிக பத்தியுணர்த்தல்	33
தாந்திரிக பத்தி ...	34
ஆறத்துவாக்களின் விபாகம்	37
வீடடைதற்குரியது வேதநெறியேயெனல்	40
முதற் சூத்திரத்திற்குரிய தேவாரங்கள்	43
ஆகமச்சிறப்பும் வேதப்பிரமாணமே சிறப்டென்பதும் ...	48
எது பொது, எது சிறப்பு? ...	55

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

ஓம் தத் சத் என்பதின் பொருள்	58
பிரமத்திற்குரிய ஒவ்வொரு விசேஷணத்தின் பிரயோசனம்	62
துன்ம முதலிய மூன்றின் மகாவாக்கியார்த்தம் ...	65

உரையிபற்றியதின் காரணம் ... 66
ஆசிக்கனசுக முத்தியென்றது கவுணம் ... 70
ஸ்வதாந்த திரிஸ்கையென்று பெயர்கொடுத்ததின் காரணம்.... 70
இந்நூற் கதிகாரியினிலக்கணம் ... 71
சிவஞானபோத மென்பதின் பொருளுரைத்தல் ... 72

பொதுப்பாயிரம்.

இராகத்துவேஷாதி குணங்கள் ... 75
இச்சை, பக்தி, சிரத்தை ... 77
மன்னாசாரீண முதலனுபந்த சதுஷ்டய மீரறிய நான்கும் 77
சகத்து நிவிருத்தி யதிட்டானப் பிரஹ்மம 79
சாதன சதுஷ்டயமுணர்த்தல் 81
கருமாதி மூன்று காண்டிகளினிலக்கணம் 82
கருமி முதலிவரினிலக்கணம் ... 82
ஆசிரியர்பேதமு மென்வகையாமெனல் ... 83
வசியாதி அஷ்டகன்மங்கள் 83
சற்குருநெறி, அசற்குருநெறி, அவ்விதசீடர்கள் ... 84
வடமொழிச் சிவஞானபோதத்திற்கு விபாக்பானம் ... 89

முதல் சூத்திரம்.

காலபரிபாகத்தால் சிருஷ்டியாதி நடக்குமென்பது .. 4
யுகநான்கின் பெயர் ... 7
பிரளயங்களின் முறை ... 8
சகனது அபிமான நிலைகள் .. 9
சகல்வகையோனி பெழுவகைத் தோற்றம் ... 10
மூவினைமையிற் றோன்றிநின்றுழல்தல் .. 11
மூவினையிற் றோற்றிய திதியே யொடுங்கி மலத்துளதாம் 11
சகனது ஷட்வித குணங்களும், சாமர்த்தியங்களும்,
பஞ்சசிருத்தியங்களும் ... 12
சிவித்த வுபதானகாரணம் பிரமமெனல் .. 15
மாயாசத்தியின் இலக்கணம் .. 18
சத்துவம் இருபத்தொன்பதென்றதின் விபரம் ... 22
மாயைக்குரிய ஒன்பதுவிதத் தன்மையை யுணர்த்தி
அநிர்வாச்சியமெனல் .. 24

உள்ளது இல்லது மாயபொருள் தோன்றுமெனல்லும் பற்றுமது 27
பிரத்தகுரு நிபாயம் 31
பிரஞ்தி நிர்தேனை ... 36

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

அத்திபாதிரூப அபவாத யுத்தி 38
நிமித்தகாரணக்கடவுள் எல்லாமா யல்லயுமாயி நுத்
தல் யாக்ஷணமமையுமெனல் ... 42
இருளும் வெளியும் போதமன்றெனல் ... 51
உடலுயிர் வேறெனல் ... 53
கண்ணெனிபிற் சூரியனெனி விபாபித்தனின்றெனல் ... 55
பண்ணிசை முதலிய வுபமானம் ... 57
பதவி முக்தியுண்டெனல் ... 58

மூன்றாஞ் சூத்திரம்.

அஷ்டவிதப் பிரமாணங்கள் ... 64
பிரத்தியக்ஷாவுனதெனல் ... 72
அநுமானாகமோபமானார்த்தாபாவெனல் ... 73
ஆத்மா வநாத்மா விலக்கணம் ... 74
உயிர் சச்சிதானந்தமெனல் ... 76

நான்காம் சூத்திரம்.

அஞ்ஞான பூமிகள் ... 87
சிவனுக்கு மூன்றுபாதியும், எட்டுத்திபாசமும்,
ஐந்தவத்தையும், அவிச்சின்னோபாதி முதலியன ... 87
ஞானபூமி யேழு ... 93
பக்தோபாத்தி யுபமானம் ... 101

ஐந்தாம் சூத்திரம்.

காந்தமுன் இரும்பு சேட்டித்தல்போல் ஆன்மசந்
நிதியில் தேதேகேத்திரியாதி கர்ணங்களணையுமெனல் ... 105
சத்துஞ் சித்துமபேதமெனல் ... 110
ப்ராதிபாலிகாதி சத்து மூன்று ... 111
எண்வகை யானந்தம் ... 112
அட்டாங்க யோகம் ... 115

விஷயசூசிகை.

ஆறாஞ் சூத்திரம்.

தத்துவமசி மகாவாக்கியம் ... 126
நவாவத்தை, நவாபிமானி ... 130
சீவன் முதலிய நான்கு சைதன்யத்தின் பரியாய நாமம் கூறுதல் ... 134
ஆத்மத்திரய இலக்கணம் ... 135
பிறந்திறத்தல் ஆன்மாவுக்கின்றென உபமானங் கூறல் ... 136
சகலனுக்கு அபிமானத் திரயங்களையும் அவைகளுக் குப் பரியாய நாமங்களுங் கூறல் ... 137
சொரூபலக்ஷணை முதலிய மூன்றினிலக்கணம் ... 138

ஏழாஞ் சூத்திரம்.

தன்மாதின, விண்மாதினபினிலக்கணம் ... 140
ஆன்மா சத்து முதலிய குணங்களுக்கெல்லாங் குணி யாய் நிற்குமறிவெனல் ... 142
பஞ்சகோச இலக்கணம் ... 143
தசமன் நிருஷ்டாந்தம் ... 145
சீவசப்தாவத்தை ... 146
சத்தியாதி வாதிமதம் ... 148
அசத்தியாதி வாதிமதம் ... 149
சூன்ய விஞ்ஞானவாதி ... 149
நியாய வைசேடிகர் ... 149
சிந்தாமணிக்காரர் ... 149
அக்கியாதி ... 149
அநிர்வசனீயக் கியாதியின்றன்மை ... 150

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

மகாவாக்கியத்தின் லக்ஷியார்த்தம் ... 165
துரீ சைதன்யம் ... 170
கூடஸ்த பரியாய நாமங்கள் ... 178
பிரமத்தின் ஆறுவித பரியாய நாமங்கள் ... 178
கூடஸ்தபிரம தடித்தாசம் ... 178
ஆன்மா சிந்திலக்கண மூடையதெனல் ... 179

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

கண்ணிழலாம் பதினிரியென்ணு மைந்தெழுத்தே
பென்பதற்குதாரணங்கள் ... 183
அசனை ... 189
அட்டாங்கரம் ... 191
உபமானவக்கனைப்பற்றி குருசிட சம்வாதம் ... 192
முடிந்த திருஷ்டாந்தங் கூறல ... 196
தானல்லாத சிவத்தைத் தானெனப் பாவிப்பார்க்கு
நரகமெனல் ... 199
நானே பிரமமென்று கூறுதல் கூடாதென்பதின் மறுப்பு 203
நூலத்தைப் பேய்த்தேர்போற் கூறுதல்கூடாதென்
பதின் மறுப்பு ... 203
எல்லாம் பிரமமாகையால் உபதேசம்பெறுதல்கூடா
தென்பதின் மறுப்பு ... 209
அஞ்ஞானதி மூன்றினிலக்கணமும், சிரவணாதி
மூன்றினிலக்கணமும் ... 212
பிரதிபந்த மூன்றினையும் அவற்றைக் கெடிக்கும்
உபாதி முதலிய மூன்றினையு முணர்த்தல் ... 217

பத்தாஞ் சூத்திரம்.

அவனே தானேயாகிய அந்தெறி யேகனதி பென்ப
தற் குதாரணங்கள் ... 219
அத்துவித மொன்றேபென்பது ... 224
சீர்நிழல் திட்டாந்தத்தின் மறுப்பு ... 225
கருடத்தியானம் ... 226
பாவஸ்துவிற்குச் சுவகதாதி பேதமின்றெனல் ... 228
சுவகதாதி பேதத்தை யொப்புமோ நிவனெனல் ... 232
ஞானபூமி யேழின்றன்மை ... 235
சட்சமாதியினிலக்கணம் ... 236
நிருவிகற்ப சமாதிக்குச் சாதனமாயிருக்கிற இய
மாதி பதினைந்தங்கம் ... 237
வாக்காதி மெனனபேதம் தான்கின் விபரம் ... 239

பதினோராஞ் சூத்திரம்.

நிருபுடியினிலக்கணம் ... 240
நிருபுடியான முண்டாயிருக்க ஏகத்துவ பாவனை
யெவ்வாறு கூடுமென்றற்குத்தாம் ... 246

நிரமசிவமென்று கூறுசிவகம திரிபுடனைப்ச சத்
தாக உணர்த்தவில்லையென்பது ... 243

மெஞ்ஞானத்திக்கு ஆத்மாவில் பாசஞ்சல் அறுபூதி
கூடாதெனபதின் மறுப்பு ... 251

ஈண்குபாதத்தை யுடையது பிரமமெனல் ... 251

சமாதிகாணங்கள் ... 252

பிராந்தி யாருக்கென்ற வினாவிற்கு விடை ... 252

திரிபுடக்குச் சித்தாகாட்டாத் திருட்டாந்தமுணர்த்
தல் ... 253

சிவன்முத்திக்குச் சொரூபம், பிரமாணம், சாதனம்,
பிரயோசனம் பாதென்ற வினாவிற்கு விடை ... 257

இருவகைப் பிரமையுணர்த்தல் ... 260

சிவன்முத்தர்க்குரிய சற்குணங்கள் நான்கு ... 261

சிவன்முத்தர்க்குரிய பயனந்தினிலக்கணம் ... 262

சிவன்முத்தர்க்குரிய தசவித அடையாளம் ... 262

பனிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

பஞ்சபாசங்களினிலக்கணம் ... 265

சாந்திபாதி சாதனங்கள் ... 267

ஞாலமதில் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு சீலந்,
தவமுதலியவை யின்றெனல் ... 276

அத்வைதிகளே சிவனடியார்களும், சாதுக்களும் ... 277

மாண்மத, வூட்சாத்திரங்களின் அபிப்பிராயம் ... 289

தேவாபனம் அல்லது அர்ச்சிமார்க்கமுதலியமூன்று
மார்க்கங்கள் ... 291

தபத்தவம், நிட்காமியத்தவத்தால் சித்திமுத்தி
கிடைக்குமெனல் ... 297

ஞானிகளின் பிராரத்தகடைகளை அவர்களது சித்து
விளாசமாகக் காணவேண்டுமெனல் ... 299

விதகமுத்தனிலக்கணமும், அதனை யடைதற்கே
துவான சித்தியகரும முதலான அறுட்டான
முறை பிருபதிற் கூறல் ... 299

விஷயசூசிகை முற்றிற்று.

உதாரணச் செய்யுட்களின்

அகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
அகவுயிரெழுத்தேர்ந்து	61	அச்சதுசத்தா	29
அகண்டகோக்க	148	அச்சுதல்லறிவன்	141
அகமகிமன்	242	அப்பாருளாடான்	84
அகமிதன்றிதி	190	அப்பாழுதளவி	282
அகாழுகரத்தி	61	அடலில்லைபாதி	102
அகாழுவிரோ	191	அடக்கதிசேர்த்	42
அக்குருகடாகத்	91	அவிலைபழுதை	151
அங்கமாறும்	27	அவுழுதற்பல	79
அங்கமாறுமறை	30	அரியவாக்கையின்	3
அங்கமூன்று	168	அரிபுமாகியபது	45
அங்கமாகம	187	அருவடாமறிவான	100
அசத்தறியாப்கேண்	148	அருட்கண்ணிலா	191
அசத்திதாதி சத்து	85	அருளம்பலத்தி	188
அசபைதன்னி	190	அருமறைநால்	284
அஞ்சக்கரமெனுங்	188	அருளுதான்மறை	285
அஞ்சிசழுத்துண்மை	188	அருதநிபின்றான	285
அஞ்சிசழுத்தினிட்	188	அருமாமறைகண்	55
அஞ்சிசழுத்தினிறு	189	அரையகுமாரன்	167
அஞ்சனமேனி	48	அலகிரந்தபல்	37
அஞ்சனமேனி	190	அலங்கலிற்றிருத்தாட்	148
அஞ்சிசழுத்தினரும்	15	அடமனையவனி	4
அணுவுண்பர்	16	அவனேபாடம்	6
அணுவாமலைக்	184	அவத்தைதோறு	93
அண்ணறன்வீதி	5	அழியாதென்று	49
அண்ணாமலையான்	49	அளியேயுனதா	160
அண்ணலருளா	72	அறம்பொருளின்படு	22
அண்டமெலாங்	272	அறம்புகழ்கண்டை	75
அதிகைவல்லறிதி	102	அறக்குறைவை	270
அதுமுன்னியற்கை	224	அறிவாகுக்கணிட்	27
அத்துவிதமொன்றை	224	அறிவைப்புலனூட	79
அத்துவிதத்திக்	281	அறியாமையறி	48
அத்தனுடைப்பூச			

அறிவம்பெரிதே	123	ஆதலால் பாமாத்த	95
அறிவுக்குடமை	124	ஆதலாலுகம்பிரம	190
அறிவென்றியாதா	126	ஆதலிலருச்சிபின்	32
அறிவிக்கவேண்டா	125	ஆதலாலாகாயத்தி	222
அறிவோடறிவன	153	ஆதியாய்நின்ற	62
அறிவ்வினைத்ப	156	ஆதிதிருவான்மறை	168
அறிவுசகத்தாயிற்	158	ஆதியிலான்மா	288
அறிவரியன	159	ஆதினாலெழுதாக்கேள்	36
அறிவாயறியான	191	ஆதியகார முகார	61
அறிவுதாகியவக்கு	232	ஆமாறறியாதோன்	86
அறிவென்பதறை	244	ஆமேவுபானீர்	79
அறிவொருசாதியே	244	ஆய்க்தபிணிக்கா	102
அறிவானதீத	253	ஆய்க்தபதார்த்த	34
அறிவொருவி	257	ஆய்தலிற்றேர்ந்த	65
அறிவரிபான்	276	ஆணமார்க்கத்	256
அறையுமதேக்கை	97	ஆணத்தன்னிய	287
அறையமறையா	109	ஆணமார்க்கமொன்	28
அற்றதுபற்றிறனி	13	ஆணைத்திற்கவி	29
அறுதிசிவரூப	141	ஆனுமென்னை	42
அன்புசெய்வதிக்	47	ஆரியர்பேணுவ	269
அன்றியபாச	101	ஆவியாயவியுமாகி	44
அன்றெல்வர்தமி	268	ஆறுறகன்ற	162
அன்றிபிமலி	281	ஆறுறாக்க	187
அன்பாடுங்கி	282	ஆறிடும்வேள்வி	272
அனாறுகடவிற்	286	ஆனகடக்க	11
அன்றென்றுமா	26	ஆனக்தவுருவமாகி	37
ஆடம்பொறைரு	34	ஆனகிலயாவுடைய	60
ஆண்டையருவின்	35	ஆனக்தசித்திய	62
ஆக்குமலமாயுபாய	6	ஆன்மாமறதியா	102
ஆக்கைகரியல்ல	244	ஆன்மாவேமைந்த	162
ஆக்கையுமாயிரத்	6	இனறற் பக்தமுத்திபு	207
ஆசையம்போக	124	இதுவே பொருளென்	47
ஆசையம்போலுன்	275	இதுவே முடிக்த	278
ஆசைக்கேசாய	175, 219	இகலிலாவறிவுமாத்	165
ஆசைவன்பாச	271	இக்குணங்கள்போலி	110
ஆடியைமொன்றாகு	154	இடம்பெறுஞ்சோதி	96
ஆர்த்தாடவிச்சை	83	இச்சிறத்தீசன்	12

இந்தநுணையதிகமாக்கப்	55
இந்தத்தினைநிற்பணி	72
இந்தமான்தருசாத	72
இந்திரம்பும்பிமற்று	5
இந்திரவுடம்புறை	82
இந்திரியமஞ்ஞானிக்	99
இந்திரியமடக்கக்காண	100
இந்திரப்பிரானை	109
இந்தசீதைநம்பதத்தி	126
இந்திரியமுண்டேல்	153
இந்தமாயைக்கழிவி	206
இந்தச்சிவன்கற்பி	207
இந்தநெறியிலனு	207
இந்திரியவயமயங்கி	220
இப்படிப்போலாம	39
இப்பரிசுசிவசிவச்	190
இப்படிவேறறவிளை	274
இயக்கினுடலுயிர்	108
இரண்டாவதிலா	7
இரத்தினத்தருக	47
இரண்டெனிலான்ம	94
இராகவனுகிபசிவன்	99
இருக்கினுமசேதனத்	108
இருக்குமுதன்மூன்று	168
இருவினைதாம்வரு	221
இரும்புதனண்ட	223
இலகொளியகதி	90
இல்லாதாயினுமுண்டே	152
இல்லாமாயைதக்கண்	205
இல்லாமாயைதானிருள்	206
இல்லாதவிடமிலையா	61, 231
இறையடிதாழ்க்கை	88
இறையுணர்த்தி	264
இனையதுனானிதனை	286
இன்னுமவன்றன்	286
இன்னையையாண்டே	284
இன்றுகானினையே	233
இன்னனன்னனிது	207
இன்றுமேலு	169
இன்றெனக்கருளி	47
ஈசனையொழிய	42
ஈண்டிசைத்த	209
ஈதலறக்கீவினை	12
ஈதலேயறமு	13
ஈரிசையையருகு	76
உடையாளுன்றன்	267
உணர்வியலாமுயிர்	54
உணர்வொன்றிலா	85
உணருமனுபூதியி	159
உணர்த்துமதிபக்	88
உண்டாய்த்தோன்றி	208
உண்டிலையாமன்	1
உண்டானதொன்றே	43
உத்தியப்பொறி	232
உபாதியோவுயிரோ	77
உமையோடுகூடி	283
உம்மையினுயாருற	11
உம்பருமுனிவர்	141
உம்மைகானடுத்த	223
உரத்தின்வளம்	14
உருவமொடுகாமமய	26
உருத்திராதற்றிருமணி	73
உரைபோற்பொருளைக்	52
உறையற்றவ்தான்றை	265
உலகினையிறந்து	33
உலகினிடையத்தண	281
உலகமியாவு	283
உழிதருபிராண	110
உள்ளதுமிலதுமின்றி	28
உள்ளம்பெருங்கோயி	82
உறங்குமவ்வியத்த	81
உறக்கமோகமதிற்	198
உறங்குவதுபோலு	54
உற்றணர்ந்தெலா	16

வேட்கெவிப்பாறு	60	வறுகெறிசெ
வேள்வருகென்ற	11	வினைமற்றுமியம்ப
வேளாண்மைபோலு	80	ஹயமிலறிவிறலே
சக்குரச்சுவைதேரீ	29	ஹயக்கிரிபின்
சக்குமாப்சுறைச்	47	ஹயன்சைவாகமத்
சுத்தவெம்மதமெச்	65	ஹயைக்கமத்திமை
சுத்தஜோசாஸ்ரஞான	254	ஒப்பவர்மிக்கோச்
சுஸ்தசனகாதி	15	ஒப்பரியாவெனெண்
சுச்சுதர்ந்நிருவளர்	61	ஒருமொழியேபல
சுத்தவுடலெலு	55	ஒருமொழியாலே
சுப்பொருளரிச்தார்	58	ஒருவனெருதேயத்
சுப்பழியாது	82	ஒருத்தனேருருனலை
சுப்பொருளயர்ப்பர்	9	ஒருதலைமாணிக்க
சுப்பொருட்சத்தன்மைத்	74	ஒருவனுனதாகை
சுப்பொருளுரையெயி	29	ஒருவனுகித்தனிப்
சுல்வாஞ்சிவடனத்து	34	ஒருபொருளோதீத்
சுல்லாக்தன்மட்பக	60	ஒழியாமாலையால்
சுல்லாமறிவுடறிவி	106	ஒழிக்தேன்பிறவி
சுல்வாச்சுசி	205	ஒழியாவுபசாக்த
சுல்லாமாகுந்தற்	206	ஒழுக்கத்துநீத்தார்
சுல்வாப்பிரமாணத்	54	ஒன்றிரண்டாய்விவ
சுல்வாறுகாண்பா	162	ஒன்றுமாய்ப்பலவு
சுல்லீட்டிக்கிலை	271	ஒன்றதுவாலே
சுழிவாழியலை	75	ஒன்றுமறியார்
சுற்சமவஞ்செப்பு	220	ஒன்றடனுக்தோய்
சுனைத்துயிர்க்கு	272	ஒன்றென்றேசொன்னு
சுன்னை நீபுலை	141	ஒன்றுமிரண்டுமிலது
சுன்புனைர்த்தின்	159	ஒன்றதேபேருர்
சுன்றவெல்லிடத்திலு	300	ஒன்றிரண்டாகிகின்
சுன்வடிவு கின்வழிவா	48	ஒன்றேடொன்றெருவ்வா
சுன்றலுமேலிவதேமது	73	ஒன்றதேதன்னை
சுன்றுமோர்தன்மை	64	ஒங்காரத்தின்னே
சுதமாதி கின்மலமா	80	ஓடினுர் சிலவர்
சுதலுதி கிற்கின்ற	280	ஓதருமகார
சுதலுறசாணலை	32	ஓதியதோடமெல்
சுழுபாதொழுகடன்	45	ஓதுகின்றபொருண்
சுறைபாதிறை	272	ஓமென்கின்றதனிலெ
		ஓமென்றுணைத்தே

62	கணபமண்முனே	255
243	காதலாலிக்கப்	60
61	காதலாகிக்	188
234	காக்தமனதையெதிர்	103
273	காயதீர்க்குமிழி	6
33	காரணமதறலன்றி	17
41	காரணங்கண்டா	147
46	காரணமாமொரு	181
79	காரியகாரணக்கன்யா	110
60	காரியமேமூங்காக்	133
155	காரியமேழ்கண்டா	133
159	காரியகாரணமுதறினை	153
265	காரிகையாளைப்	7
43	காலமூங்கண்மத்தானு	4
151	காலமிதசமு	37
26	கானவிடைச்சென்ன	149
181	கானலீருக்கயிற	205
181	கிரியையான்ஞான	284
228	கிட்டிணசமுகச்	284
269	குடம்பைதனிற்	54
254	குடிலையென்னுக்	45
250	குட்டிசதிரட்	23
49	குயின்றனைவம்பொறி	141
163	குருவெண்பவனே	85
23	குருடர்க்குச்சோல்	86
8	கூவலாமை	170
5	கூறுமங்கி	169
37	கேட்டலுடன்சித்திக்	223
198	கேள்விமுதற்பாவ	44
193	கொன்னுவாளுரு	185
193	கோம்பிக்கொதுக்கி	102
211	கோவணமான்	7
76	கோர்த்துப்பத்து	207
163	சகமுயிர்தற்பர	26
5	சகமிதமெய்யா	61
84	சச்சிதானந்தமா	223
241	சத்தொடுசித்தானந்த	26

சந்தோஷ சிதை	142	சாருஞானத்தி	
சந்தோசிதைது	231	சுருதிரதனை	
சந்தோசத்து	24	சின்மயகான்வீ	
சந்தியாசத்தை	54	சிவஞன்மா	
சந்தினியாதத்	72	சிவனும பாமனும்	
சந்யாசத்டவத்து	72	சிவதரியத்தித்	
சந்ஸதயீவங்கி—	159	சிவனென்னச்	
சந்தாதம்வேதம	279	சிவன்றன்னுரு	
சமன்செட்திசிச்	9	சிவன்றன்முத்தி	
சமடதிக்ஷை	34	சுத்தமாய்நாஞ்ச	
சம்பத்தர்	275	சுத்திவெனியிற்	
சாமத்தி—ாது	76	சுத்தஞானத்தா	
சற்குணம் வாய்மை	58	சுத்தியிவத்நிற்	
சன் மார்க்க	245	சாரிலுத்தமரே	
சன்மூர்க்கத்து	248	சுருதியிலுளேக	
சாக்கிரசாக்கி	100	சுருதியுண்மையை	
சாதனமெனவே	209	சுருதியந்தமா	
சாதிதரும	208	சுருதியின்முடிவா	
சார்த்தவியத்து	221	சுவையொளியு	
சாரினிர்	27	செகதிரின்முன்	
சாற்றமாடாத்தர்	30	செம்மையொளி	
சிக்காதனத்தி	198	செய்வான்செய்	
சிதம்பரமன்றிற்	58	செய்யஞானி	
சித்திரசாட்டத்து	254	செய்தல்வீடா	
சித்தாந்தத்தே	51	செய்கையுஞ்செய்	
சிருட்டநிதி	15	சென்றவனைத்	
சென்றியுபிர்த	44	சேலமாய்	
சேமவீரனுர்	252	சைவன்னெறியுப்	
சொரூபாவாசாத்த	51	சைவஞ்சிவத்	
சொல்சுத்திசெய்	187	சொச்சமாய்ச்	
சொற்சுத்திசாத	48	சோதிவீசாகத்	
சோமாப்பமதுட்	52	ஞாதருஞானஞ்ஞெய	
சௌந்தரவல்லி	85	ஞாலமதின்ஞான	
சௌபாக்கியவதி	48	ஞாலமனமத்தல	
சௌபாக்கியனே	187	ஞானமுஞ்ஞெயப்	
சௌபாக்கியவதி	102	ஞானமுற்கரும	
சௌபாக்கியாய்	100	ஞானசத்தச்	

தேயதானை	259
தங்கமொன்றே	208
தங்கத்தானே	207
தஞ்சமாம்	161
தண்டிலத்தை	265
தத்துவத்தீர்த்த	133
தத்துவமானதி	106
தத்துவஞானத்தா	98
தத்துவமல்லாத	304
தந்தையாப்த்	44
தந்தைதனதி	71
தலையான தான்கும்	48
தவஞ்செபஞ்	36
தற்பாணுருவஞ்	82
தற்பாமல்ல	246
தனக்குமெய்ப்பீரம	244
தனதிசத்தையு	152
தனக்கூன்றடிக்கப்	75
தனுவனவனவுமோர்	250
தனேயுவத்தின்ற	96
தன்யாகமுக்	76
தன்னுனேதினைத்	5
தன்னையறிந்து	125
தன்னைச்சிவ	192
தன்னையறியாது	12
தன்னைமறைத்த	206
தன்னையறியத்	12
தன்னிலையாக்க	256
தாக்கரும்பாமன்	81
தாக்கிலாஞான	222
தாடத்தனிக்கும்	84
தாமருத்தல்போல	183
தாமென்றுமனச்	51
தாயொதெந்தை	11
தாயெனுநிவர்த்தி	96
தாய்கருவில்	7
தாமகரவாக்கிய	208
தானவனாகிய	60
தானவனாக	220
தானவனாகஞ்	50
தானமகழுத	202
தாணுனதன்மயமே	256
தாணுனவேதாத்த	49
தாணுண்டாகி	208
தானென்றவனென்	162
தானேமுழுதுணர்த்து	23
தானேபாமாதி	1
தானேபடைத்திம்	4
தானேதனக்கு	12
தானேவிரிசுடர்	60
தானேயறியும்	80
தான்வரைவற்றபின்	274
திரிவுவிகற்பறப்	209
திருவாதவூர்க்கு	275
திருவார்கோயில்	34
திருமுடிவிவேகர்	96
திருகொரியாவது	40
திணிதற்கரிய	35
திரியமிருப்பது	80
துவிதமிரண்டாகு	224
துவிதமறையளவை	278
துறவறமனேயறஞ்	271
தூய்தாகிய	83
தூலசூக்குமகாணை	93
தூலசூக்குவஞ்	77
தூலமுதலாச்	129
தெரிவன்றியில்லை	155
தெருட்பெறு	285
தேகத்தின்முன்	15
தேவாயுமசுர	69
தேவர்மனிதர்	96
தொல்லுலகல்	287
தொழிலறிவாளர்	87
தோற்பாவைக்	100

தொண்டியினாக	90	நினைவொன்று	127
தொண்டியம்	243	நினைவுகூர்ந்து	206
தொடர்ந்த	189	நினைவுகூர்ந்தி	206
தொடர்வுரை	54	நீக்காச்சிவா	245
தொடர்வுரை	256	நீடுவதுமன	244
தொடர்பற்	5	நீபதுவாறு	66
தொடர்பற்ற	220	நீயறும்பொரு	81
தொடர்பின்மை	122	நீயென்றின்ற	256
தொடர்ச்சி	77	நீவன்றீயி	41
தொல்லுருப்	268	நீருக்குட்டப்பம்	124
தொல்லோன்	27	நீர்க்குமிழி	55
தற்பொருளொக்கும்	64	நீலக்கனறு	35
தனம்பற்றுதல்	197	நீறுமகத்திற்	38
தனவகனவொர்	26	நனலுஞ்சிகையு	188
தன்றொடர்ந்தி	222	நனிவிரும்பே	15
தன்றுபதுவாகம்	13	நெடுந்தேர்ன்	245
தன்றுபதுவாகன	7	பகுத்தின்றதற்	207
நாமெல	191	பசுபதிசைதனத்	154
நானிலச்சை	11	பஞ்சபூதக்க	110
நானைசெய	163	பஞ்சகோசமு	143
நாலுவகத்	207	பஞ்சதன்செல்	14
நாவென்றுக்	175	படவரவிரச்சு	62
நாவென்ப	210	படமாடக்	272
நாவெழுத்து	256	படியிற்பொருளின்	205
நிகறுகச்	259	பதசச்சுறித்த	196
நித்தாயுன்ன	252	பன்னிரை	57
நித்தியமாகுமான்மா	99	பண்டைமறைகள்	182
நித்தியாணத்த	234	பதிபலவாவது	25
நித்தம்பரிதே	50	பதிபசுபாச	25
நியமமமிச	4	பதியாகியுறை	17
நியமத்தினீ	14	பதைத்தொழிக்	87
நிருமலநீலகண்டன்	29	பத்தர்சரியைப்	221
நிலநிகரும்	36	பத்திக்குவித்த	133
நிவேதியோயப்	97	பத்தியுடனேவிபூதி	281
நிறைசாசை	37	பத்திப்போர்வித்	285
நிற்பனவடப்பன	16	பத்தியின்றி வீடின்றி	205
நினைப்புமாம்	17	பரஞானத்தாற்	274

[illegible]	287	பூதபௌதிக	221
[illegible]	280	பூதகீயலை	250
[illegible]	280	பூபாணிக்கு	273
[illegible]	47	பூமிலைவக்க	281
[illegible]	151	பூவீற்குத் தாமரை	6
[illegible]	199	பூமேவுதேவம	66
[illegible]	187	பெண்ணேகிவக்	103
[illegible]	211	பெத்தத்துர்தன்பணி	274
[illegible]	29	பெருக்கப்பிதற்றி	192
[illegible]	69	பெருகுறபாசா	99
[illegible]	234	பெற்றமுமாலு	4
[illegible]	84	பெற்றல்வாகமக்	49
[illegible]	189	பேதமானதுவுக்	127
[illegible]	152	பேர்வேறுபாட்	42
[illegible]	265	பொங்குகடலு	96
[illegible]	199	பொய்ப்பொருள்	252
[illegible]	5	பொருவில்சிவ	280
[illegible]	98	பொருகடலிற்	231
[illegible]	82	பொருவில்வேதாக்த	110
[illegible]	109	பொற்பொருள்புதைத்த	81
[illegible]	189	பொன்னேமறைத	45
[illegible]	16	பொன்னிடைப்பிறக்க	46
[illegible]	49	பொன்னிறக்கட்டி	48
[illegible]	232	பொன்னவிர்சடைபோ	29
[illegible]	25	போகமாய்வினேக்தோற்றி	47
[illegible]	79	போதமாகும்புனிதத்	232
[illegible]	245	போதமென்பதே	83
[illegible]	142	போக்தகனவிற்	102
[illegible]	54	போக்துவிகாரஞ்	108
[illegible]	282	போனகமிருக்கின்ற	25
[illegible]	274	மண்ணல்லவின்	69
[illegible]	77	மண்முதலாத்திதத்துவ	257
[illegible]	95	மண்ணீர்விசும்பு	247
[illegible]	75	மண்ணிறையவிகாரம்	18
[illegible]	24	மண்ணுய்ப்புனலாய்	48
[illegible]	27	மண்ணென்றுதான்பல	59
[illegible]	187	மண்டனில்வாழ்வு	204

மண்டிணிஞாலம்	43
மந்திரமாம்பகல்	58
மந்திரமாட்டித்தி	29
மந்தமிருணீக்கடல்	208
மந்திரமாவது	189
மந்தாக்கினியே	223
மயக்கமூற்றவன்	152
மரத்தைமறைத்த	45
மரத்தைசோகுகின்	46
மருவுதகவே	286
மருவற்கென்னே	32
மருவியபொருண்மை	273
மலர்புரைபுயன	256
மலரின்மேமாசில்லை	274,275
மலமாயைகண்ம	265
மல்லலான்மா	98
மறித்துநோன்றிய	47
மறைபலமுகங்	284
மறையேமகமதி	54
மறைவழிமதங்கட்	284
மனமாயைமாயை	55,274
மனத்திலெழுந்தசோர்	86
மனத்திற்சனவிற்	198
மனமக்கள்கிமபு	205
மன்னுமலமைமத்து	86
மன்னுமுதற்	48
மன்னையுமுதற்று	162
மன்னவன்றன்	162
மன்னியசோகமா	52
மாயனுயினை	247
மாயனுய்மாலை	44
மாயாட்போலாட	188
மாயாவுபாதி	81
மாலையெனுதிட்	80
மாலைப்பெற்றிதன்	6
மாலையதனில்	205
மாலையைறக்க	46
மாயையென்	141
மாயையைக்கடிந்த	108
மானாதகாதலெனும்	242
மாரூமலமைத்தா	11
மிக்ககடாதி	27
மித்தையுடற்	222
மெய்வாய்கண்	106
மெய்தெரியாரண	36
மெய்யுணர்ந்தார்	8
மிருதிபுராணஞ்சைவ	275
முகத்திற்கண்கொண்டு	246
முதிதிவிரப்பதனுனே	301
முதலொன்றுமாலை	26
முதலுணர்ந்தோர்	284
முத்திதெரியறியாத	220
முனிமேயோன்முதலாஞ்	31
முன்னையறிவினிற்	80
முன்னை முதல்வினை	12
முன்னுறைறதத	98
முன்னாமண்	7
மேவருநூலுரத்த	141
மேவியசிவன்	80
மேவுருதன்ப	271
மேனியிற்சில	27
மேனியிற்புறத்தின்	231
மையாடுகண்ணியு	6
மோனமாகியோகதிலை	208
யாக்கன்முற்காலை	286
யாதுமறியலா	42
யானுநீதானே	233
யானேபிரமமென்	202
வக்கவிப்பத்தியாலே	223
வக்துபிரவாதமனை	11
வருக்கஞ்சமா	62
வருத்தமுயிர்	55
வழியாதினையும்	34
வழுவாதொழுகும்	33

கண்மணக்காய்ந்த	75	ஸ்டோன்தபாபிர	21
மாக்கிரஞ்மாத்	69	வெறியாரும்பொருப்	155
மாழிதிருச்சாகர்	275	வேடத்திவடதாஸ்	93
மாஞ்சிபுகமாட்	6	வேட்ஸவிந்தெறி	88
மாஞ்சிமண்டிட்	36	வேண்டாசக்கன்மண்ட	221
மாஞ்சூடங்கும்	54	வேண்டியகம்மி	126
மாணைவ்வேவ	47	வேண்டேடன்பிரஸ்	76
மாணைவனிடை	16	வேதழுவினக்	57
மிச்சுவாதிகஞ்சம்	17	வேதநூல்கள்வற்	30
மத்ஞானத்தோர்ச்	70	வேதவேதாக்க	252
மிடையநூசுகமினி	62	வேதசெறியின்மேன்	168
மிடையறுத்திதிம்	104	வேதமார்க்கத்தி	28
மிட்டலீலக்கணை	10	வேதவேண்வினை	33
மிண்ணினைச்சென்	215	வேதாமாதியதே	30
மிதிக்கும்பிரபஞ்ச	204	வேதாநூன்மிருதி	83
மித்தைக்கெதித்து	80	வேதாமோடாகம	52
மித்தினண்டாஞ்வ	31	வேதர்தாணை	54
மித்தெழுந்தாயா	32	வேதத்தைவிட்ட	40
மிரிக்தபூதகனி	47	வேதவிதியாகமரல்	55
மிரித்தாணை	28	வேதாந்தர்தன்னி	50
மிழியுறுமம்பொரு	209	வேதாந்தர்தொம்பத	51
மினக்குமெய்ப்பொரு	79	வேதாந்தங்கண்டோர்	125
மினக்குமிரவி	230	வேதாந்தஞ்சித்	50
மினம்புதலுற்ற	27	வேறுவேறுபல்	152
மிறவிந்நீயினன்	264	வையமதிலேபுன்ன	257
மிஜையிரண்டுமகற	302		

அகராதி முற்றிற்று.

"ஸ்டோர் அச்சுக்கூடம்" கும்பகோணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

காப்பு.

தானை பரமாதி யாகத் தடுத்தாஉம்
தானை பலவாத் தனித்தாஉம்—தானை
இருந்தபடி நிற்பதாஉ மென்று னெமிலன்
பெருங்காப்பின் நூற்கிதுவே பேறு.

கடவுள் வாழ்த்து.

உண்டிலே யாமன் றெனப்படாஅ முதலி
அங்ஙன மாத லதுவழுத் தலமிற.

(இதன் பொருள்) இச்சூத்திரம் என்றுதலிற்றேரூவெனின், உண்டெ னத்தும், இன்றெனற்கும், ஆமெனற்கும், அன்றெனற்கும் உடன்படாது ஒளிர்வதாகிய ஓர் முதற்பாம்பொருளைத் தன்மையாதி மூன்றிடமில்லாவிட த்து ஈரெங்ஙனம் வழுத்தல் கூடும். கூடாததால் அஃதெங்ஙனமோ அங்ஙன மாகத் தனது சேட்டையின்றி நிற்றல் வழுத்தலெனப்படும். இதற்குமாறுக ன்ற வழுத்தல் அனைத்தும் வழுத்தலன்று பிறவாதலின்.—என்றவாறு.

தனக்கையனான வல்தூலைக்கருதி இச்சால்வகையாலும், இவற்றுள் யா தாறு மொன்றானும் நிலையுறுத்தப்புகுந்தால் முரணுயமைவதன்றி என்றுக் தொலையாவழக்காய் முடியும்; முடிவதைப்பற்றி இங்ஙனங்கூறியதென்க. நிலையென்பது - இலையென்றும், அல்லவென்பது - அலவென்றுக் தொ ருத்தல் பெற்றன. அது - எழுவாய், வழுத்து - பயனிலை, பிற - எழுவாய், அல - பயனிலை. சுசாதியாதி விகற்பமிறந்ததை வழுத்தியது. இந்நூலுரை இனிதமுடியப் பலவாருக விரிந்துள்ள பற்பல பாஷைகளி லொன்றுகிய தமிழென்னும் இலக்கியமும், அதனைத் தூய்தாக்கற்கியைந்த எழுத்தமுத லிய பஞ்சவிலக்கணமும்போல அனந்தமதப் பிரவாகபேத மூரணையுள்ள நிச் சயங்களனைத்தும் புத்திவிகற்பத்தா லாயதெனச் சோதனைஞாயம் பொரு

க்த முகத்நாவற்சாதி என்ற அவற்றைப் பூர்வபட்சமாக்கற்கும், அவர்போற் சொல்வாலல்லது வாச்சியம், இலட்சியமென்னும் அர்த்தங்காணமாக அன் றோர் திசைகாட்டுதற்கும, அபிமானத்தாலல்லது எதார்த்தமாய் நின்ற உள்ளமையை விளக்கற்கும் சர்வமத கோளரியாமெனல். இதனை மதாபிமான மற்றோர் யாண்டு பேற்றற்கும், அங்ஙனம் உண்மையாக வேற்ற அனுசந்தா னஞ் செய்தோர்க்கு மறுமையி லென்பதின்றி இம்மைக்கண்ணேதானே நற்கதியீத்தியம், தடையற்ற ஆனந்தமுமெய்தற்கும் செய்ய மிக்க வலியுள் ளது வேதாந்தமாதலின்றும். இதனை எற்றற்பாலார் விடயதோடதிருட்டி யிற்கோளாதலின்றும், இங்ஙனம் எவற்றினுஞ்சிறந்த மேலா மனுபூதியை யடையாயமைந்த ஏகமேவாத்வைத சுபமபீகாச சைதன்யத்தை மாத்திரம் பிரதிபாதிக்கும் ஞானகாண்டத்திற் கூறப்படும் விடயம பின்னர் ஏகமாத் கற்கு முன்னர் திருக்த திருஷ்டியமெனப்படுவது. இங்ஙனங் கூறப்படுவதும், சகசிடய விகற்பமேதுக்க அகற்றற்காதல் இனிது பொருத்தும். திருக்த திருஷ்டியென்பதற்கு சச்சிதானந்த நித்திய பரிபூரணமெனவும், அதற்கு சடதுக்க அநித்திய கணடமெனவும் இலக்கணமிருப்பதால், இவ்விரண்டை யும் இலக்கியமாக்கி இவ்வுரை கூறப்புகுதலின் இதனை வேதாக்த தீபிகை யெனக் காரணக்குறியாக மூதறிஞர்வாய் ஏற்கப் பெயர்த்தவதன்க. இவ் வேதாக்த விலக்கியமும, இலக்கணமும், இவற்றை யமைத்துக்கூறுக் தமிழ் லக்கியமும், இலக்கணமும் விக்னமின்றி நிறைவேறக் சடவுளவாழ்த்துக் கூறியவதன்க. இலக்கண மிலக்கியத்தின் அமைதியாதலினும், இலக்கி யங்கண்டதற்கு இலக்கணமென விதிபிருப்பதினாலும், வேதாக்தவிலக்கியம் இன்னதென்றறியார் தமது இலக்கணம் எவ்வனக் தெளிதற்பாலார். அதனை விளக்குவிப்பான் இவ்வுரை கூறப்புகுந்தவதன்க.

திருமச்சிராப்பூகம் 11-வது பக்கத்தில் மேலும், "காலோத்தரம்" என்னும உபாகமம், சிவபிரானுக்கும், கார்த்திகேயக்கடவுளுக்கும் பெரும்பா லும் சரிகை யாலாற்றைப்பற்றியும் கிரிவை வாலாற்றைப்பற்றியும், நிகழ்த்த ருளிய சம்வாதம். புராதக்கிதாகமத்திலடங்கும் உபாகமங்களுள் ஒன்றாகி, "தீ காலஞானம்" என்ற மறுபெயர்தாங்கும் "த்ரிகால ஞானம்" என் றும் ஆகமத்தை, அதற்குரித்தான "தேவீகாலோத்தரம்" என்னும் பெயரா லிட்டு, அபிவிர்ஷையால் சிலர் "காலோத்தரம்" எனக்கூறுவர். அது பொருந்தவது. என்றும்,

காப் மேற்சொல்லிய ஆகமங்களாலும் கோபாலவேந்தனது "எட்டுநாத் கனத்சிய"த்தில் உரைபெயன்றி, அச்சேறவில்லை என்றும, வேதாரண்யப் மை. சே. திருமணசாம்ப்ரியவர்கள் அழுக்காறுதினை மேற்கொண்டுவைத் ததுபோலாகாமல், மன்போறும் சோக்கத்தையும் கூர்மையிஞல் வேலை பொத்த ஏன்னிட சபாத்தையும், வாசனைநிறைக்த செவ்வாம்பல்போன்ற

வெற்றவாலயம், வண்டுகள்தங்கிய மலராழுடித்த கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியார் சிவபெருமானது குற்றமற்ற ஸ்ரீபாதத்தில் மெல்கரித்துத் துதித்த, பிரமன், விஷ்ணுக்கள்முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் காயகனே! நிலை, நிலைதரமுதலான சத்திநிபாதத்தினாலே பக்குவமாகிய அற்தக்காணத்தையுடையாய்த் தித்தியாயிருக்கிற பக்குவான்மாக்கள் யாவர்க்கும் ஆணவாதி பஞ்சபாச பந்தவிவர்த்தியின்பொருட்டு, பசுத்துவ நிவர்த்தியில்லிட்டு நீக்காமலிருக்கிற பதித்துவப் பிராப்தியாகிய சிவசாரூபாதகாரமாயுள்ள பாசசிவ சாயுச்சியத்தையினக்கும் ஞானத்தையும், ஞானசாரத்தையுங் கிருபையினாலே அடியேனுக்குத் திருவுளம் பற்றவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து கேட்க, எவற்றிற்குமுதற்காணமாயுள்ள சிவபெருமான் விசேஷமாகிய கல்வருணத்தையுடையானே! ஞானத்தினாலும், ஞானசாரத்தினாலும் ஞானவர்கள் பஞ்சபாசங்களையுநீக்கிச் சிவசாயுச்சியத்தை அடைதற்குரிய ஞானத்தையும், ஞானசாரத்தையும் விரித்துச் சொல்லுகிறோம். இவ்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட காலோத்தர ஞானபோதத்தினாலே சித்தசலனம் நீங்கி விளங்காதபேருக்கு அக்தகோடி சாத்திரபோதையினாலும் ஞானம் உண்டாகாது என்ற விஸ்தாரமாக மேற்சொல்லப்படும் ஞானசாரங்களினாலே உண்டாகும் மோட்சரூபமாயிருக்கிற ஞானசாதகருடைய சொரூபமுதலியவற்றை எண்பத்தைந்து சுத்திரங்களால் திருவாய்மலர்ந்தருளி முத்திச்சொல்லப்பட்ட ஞானமும், ஞானசாரத்தினுடைய முடிவுமாகிய பரிபாககாலத்திலே உண்டாகும் ஞானம் சம்மாலே சொல்லப்பட்டது. அன்றியும், சொல்லத்தக்க எல்லாவற்றையுஞ் சொன்னேம்; ஆகலால், மீண்டும் இனி உனக்கு இதனைச் சொல்லப்புகின், சொல்லத்தக்கது யாது? (ஒன்றும் இல்லை என்றபடி) என அருளிச்செய்த ஞானநூலாகிய இதனை அடியில்வரும் மேற்கோளாறும், பாயிரத்தாறுங் கண்டுகொள்க.

அரியவாக்கைபின் மாணுடவாக்கையே யார்க்கை
விரியுகோன்பினி னுயிர்கொலாவிரதமே விரதங்
கருதிற்றெய்வங் கண்ணுதற்றெய்வமே தெய்வங்
தெரியிற்றேவிகா லோத்தரத்தேற்றமே தேற்றம்.

என்று சிவஞானவள்ளலார் சிரமேற்கொண்டு துதித்ததுபோல ஞானவான்கள்பலரும் உச்சிமேற்கொண்டு துதித்தற்குரிய அரியபெரிய மகத்துவம் பொருந்திய இத்தெவிகாலோத்தரம்;

ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சிவபெருமானுடைய திருமுகத்திற் ரோன்றியதாயும், உலோகோத்தரமாயும், சிவாகமத்திலே சுத்தமான ஞானத்தையுஞ் ஞானசாரத்தையும் போதிப்பதாயுமுள்ள ஞானசாரப் போதகப்படலமானது காமிகாதி சிவாகமமிருபத்தெட்டையும்மிக்கசாரமா யெடுத்துச்சேர்த்த சங்கிரகமாயிருக்கின்றது. அப்படலத்தி னெண்பத்தைந்து சுத்திரங்களிலுங்

தமிழ்நாட்டில் மாதுலங்காடு என்னும் பதியில் தேவிகாலோத்தரமென்னும் பெயரிய ஆகமத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, சாதன சதுட்டயமுடையவர்களாதலின் தெளிவுபெற்ற தேசிகர்களைத் தெரிந்து தீவிர்த்திசெய்து கொண்டு வாழ்ந்து கடைப்பிடித்தனர். அவருள்ளத்தெழுந்த ஐயங்களை முட்கருத்தி வினாக்களாவதல வெளிக் கூறுமிடத்தே நூலாகச் செய்யப்படலாயிற்று.

அவ்வியல்பினதாகிய இந்நூலும் இரௌரவாகமத்திற் பரமசிவோபதேசத்தினும் சுவாயம்புவாகமத்தினும் சிவாகமமிருபத்தெட்டையுஞ் சாமான்யமாகத் தொகுத்துரைக்கின்றது. அத்தகைய சிவஞானபோதப் பன்னிரு சூத்திரமாகிய தொகுதியைப் பன்னிரண்டு சூத்திரமாக முதனூலின் பெரும்பான்மை வடமொழியினின்றும் தமிழ்மொழிபெயர்த்தருளினார்.

இந்நூற் சூத்திரங்களுக்குரை வகுப்பவர் சின்மாத்திரராகி யனுபவித்தல் வேண்டும். அதனியல்புமின்மாத்திரம் பிரபலசுருதியென்பதற்கு விக்கினம்வரும். "வேதமோடாகம மேம்பாயினமவனூல" லெனத் திருமந்திரமும். "வேத முடிவுமே யாணவிதோசமூதல் வேறறுமன கலகலெல்லா" மெனத் தாயு மானரும். "வேலர் தமிழ்நூற் றிருவான்மறைமுடிவு, மூவர்தமிழு முனிமொ ழந்தி — வேலடைத, திருவாசகமுஞ் திருமூலர்சொல்லும, ஒருவாசகமென்று ணர்," என்றபடியாயுரும் கூறியவாறு மேற்கோள்காட்டி யுரைகூறுவிடத் தன்மயப்படுத்தலாகாதென வேலாயபண்டிதர் விக்வான்களுக் காட்டினும் தாம் வகுத்துக்கொண்ட சாம்பிரதாயத்தா னென்பதிற் சிறப்பென்னை.

இன்றும் 1912-ஆம் இந்த நியமாவலிகல் யந்திரசாலையில் பதித்தன்ன திருத்தப்பட்ட முதலாம்பதிப்பில், "மெய்ப்பொருளை திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டதேவர் மதரித்துச் சிவஞானபோதமென்னு தூலருளிச்செய் தனர். சிவஞானபோதத்தை வீரித்து அவர் மாணாக்கர் அருணந்திதேவர் சிவஞானசித்தி செய்தருளினர். அருணந்திதேவர் மாணாக்கராகிய மறை ஞானசம்பந்தரிடம் அதிக்கிரகம்பெற்ற உமாபதிசிவாசாரியர் சிவஞானசித் தியைத்திரளுதற் சிவப்பிரகாசமென யாவரும் எளிதினுணரும்படி யோர் தனுகிச்செய்தனர். உமாபதிசிவாசாரியர் தாம்செய்த சிவப்பிரகாசம்

[illegible] முதற்கடவுளாகிய விநாயகரைப்பற்றி திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் கூறுமிடத்தில் மனவாசகம்பொருட்டிருவருட்பயனால் திருவருளாகிய திருவருட்பயனென்று பிரித்துரைத்தனர். ஆன்றோர்களாகிய சிறப்புப்பாயிரத்தில்:—சிவப்பிரகாசத் திருப்பெருந்திட்டியில் வாசகநூற்சுருதி சொற்றினிற்கடந்து, மாக்கலைமதற்கு மாலுமிப்பரப்பு, மாயிரண்டாகத்தும் வழுவறப்புனர்த்தித், தென்னாற்பிலவை வள்ளுவர் கோமான், நற்றமிழ்ப்புலவை வள்ளுவர் நாட்டினர், நற்றமிழ்க்கெனக் கற்றவர்களிப்ப, வருட்பயனென்னு மதற்பெயர் சாயற் றிருட்பயனென்று செந்தமிழ்யாப்பிற், குறளடி யென்னா வொருநெறியம்பினன், மற்றவன் புலிபூர்வனாகர்க்கீழ்பாற், கொற்றவர் நாடுகொண்டிறைக்க, பூசனுரைத்த புதுமதிவேணியுங், காசு நல்கண்டூங்காரத்த, தேசிகனுமாபதி சிவனென்பவனே. என்றும்,

திருவருட் பயன்.

உமாபதிசிவனென்னும் பின்னைத்திருகாமத்திற்கும், இந்நூற்கும் முதல் நூலாகிய கொற்றவன் குடிமுதலியார், அறம்பொருள் இன்பம் வீடென்னு நான்கினுளவிட்டு விதந்தோதிய தம்மாலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இச்சரியம் நிலைபெறுதின்றி யினிதுமுற்றுதற்பொருட்டு, ஆதிக்கண்ணே கரிமுகக் கடவுளை வாழ்த்துகின்றார், என்றும் கூறியுளனன. ஆதலால் சிவஞானபோதம் மொழிபெயர்ப்பேயென்பதையும், சிவஞானசித்தி யார் உரிமையென்பதையும், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன் முதலியன புலமைநூலுமாமென்பதையும், திருக்குறன்முதலியன சாற்பொருட்பயக்கும் கலைநூலைடைத் தென்பதையும், அவரது மதநூற்கருத்தைக்கொண்டும் விளக்குதும். அதாவது:—

சத்திவஞான தீக்ஷாபரராகிய திருமூலநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பத்தந்திருமுறையென்னும் திருமந்திரத்திற்குமாலை, வே. விசாகபிள்ளை யால் எழுதப்பட்ட குறிப்புரையில் 29—9—1911, வேதாரண்யம், வை. வே. இராமநா சாஸ்திரியவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள நான்முகத்தில் ஏழாவது பக்கத்தில்:—திருமூலநாயனார் காலம், வடமொழி சௌரவாகமத்தின் ஓர் பகுதியாகிய சிவஞானபோதம் என்னும் நூலைத்தமிழில் மொழிபெயர்த்து, அதனையிலக ஆகமக்கனஞ்சியத்தின் ஞானபாதப் பெரும்பயனைத் தமிழ் நாட்டினர்க்கு அளித்து, ஆகமார்த்தத்தை ஒருவாறு கிலவறுத்திய பேரறிவின் வள்ளலான மெய்கண்டார் காட்டுப் பன்னூற்றாண்டுகள் முந்தியது. ஆயினும், மெய்திருமூலநாயனர்போல் ஆகமார்த்தத்தின் கோட்பாடுகள் அனைத்தினிடத்தும் அன்புரிமைபாராட்டி, அவைகளை இயமற அணிவகுத்து, ஒளி வீசும் மாமணிக்குவியல்போன்ற பாசுரங்கள்வழியாகச் சுவைபெருக அளிக்கும்வாய்மை, இத்தென்னிந்தியாவில் வேறு தமிழ்நூலாசிரிய ரெவரிடத்தும் இல்லையென ஒருவாறு சாம்சொல்லுதல்கூடும், என்றும்.

(8) இந்நூனக்கனஞ்சியத்தின் (சிவஞானபோதத்தின்) மெய்ப்பொருளை

உலர்ந்த உடம்பாதீன் திருபேருணர்கன் உள. அவற்றைச் சைவத்தோர் சன் மீத்தாரண்டகோமத்தரும், சிவாக்கிரயோகிகளுமே. அவ்வுரைகளீன் ஒன்றும் நின்றும் அச்சேறயில்லை, என்றும் வரைந்துள்ளார்.

மற்றும், சொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியாருளிச்செய்த கோயிற் புராணம் சந்தானகுரவர் வரலாற்றில், பாஞ்சோதிமுனிவர் கைலாயத்தை மீட்டேற்ற சிவஞானபோதத்தை, மெய்கண்டதேவருக்கருளிச்செய்ய, அந் நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வார்த்திகப் பொழிப்புரைசெய்து, அருணந்திசிவாசாரியர்முதலிய ஈற்பத்தொன்பதின்மர்களுக்கருளிச்செய்ய அவர் சிவஞானபோதத்திற்கு வழிநூலாகச் சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது என்றிரண்டையுமமைத்து அம்மூன்றையும் மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியருக்குபதேசஞ்செய்ய, அவர் உமாபதிசிவாசாரியருக்கருளிச்செய்ய, அவர் தமிழிலே சைவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன் முதலிய புடைநூல்களைச் செய்தனரென்றும், இன்னும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற் திராவிடமகாபாஷ்யம் சந்தானசிவ சிவஞானயோகிகளருளிச்செய்த பிரபந்தத்திரட்டு ஷையாதனவரலாற்றிற் சங்காம்பக்கத்தில், அவ்வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தைத் தமிழில் வார்த்திகப்பொழிப்பாக மொழிபெயர்த்து அருணந்திசிவாசாரியருக்கு அளித்தருளினர். அவர் அதற்கு வழிநூலாகச் சிவஞானசித்தியாருஞ் இருபாவிருபதையும்பற்றி அவைகளை மறைஞானசிவாசாரியருக் குபதேசித்தருளினர். அவர் உமாபதிசிவாசாரியருக் குபதேசித்தருளினர். அவர் வடமொழியில் பௌஷ்கராகமத்திற்கு வியாக்கியானத்தையும், தமிழிலே புடைநூலாகிய சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், விண்ணெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, செங்கோவையாது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்றுஞ் சிற்சில சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையும் மற்றைப்புராணங்களையும் பிறபத்தினர் என்பது காணப்படுகின்றது. இன்னும் யாழ்ப்பாணராசதானியாகிய பிரபந்தத்திரட்டில் குளத்தூர் சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாவென்று ஒருமொன்று அது நிருக்குறன் றூற்றிமுப்பத்துமூன்று அதிகாரத்தில் அதிகாரத்துக் கொவ்வொரு குறளெடுத்து முதுமொழிகூட்டி 133 வெண்பாவாகப்பாடிய நூல். அவற்றுள் வீட்டுக்குக்கூறிய வெண்பாவை

நிலையாமை.

ஆக்கையு மாயிரத்தெட் டண்டமுங் கலஞ்சிலையா
நாற்பெரும் பூதங் கயிறாச் சோமேசர்—நோக்கியிழுக்
கின்றதலைமுறை நீரினிவன் றுணையும்
பின்னுஞ் சாக்காடு கடை.

நூலவு.

கோவணமொன் றிச்சிப்பக் கூடனவெ பர்தமெலாச்
தூவணஞ்சேர் மேனியாப் சேசமேசர—மேவில்
இவ்பாகு சோன்பிற்கொன் றின்னை யுடைடை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்க்து.

மேய்யுணர்தல்.

காரிகைபா னைப்பொன்னைக் காட்டவுக்கா மாதிழும்பைச்
சோர்மிழுக்துப்ப் தாரசச் சேசமேசர—வோருங்காற்
காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றன்
நாமஞ் கெடக்கெடு நோய்.

அவாவறுத்தல்.

தாப்தாலில் வாழ்குடில் தாமெல்லாம் வேண்டுவது
தூயபே வானைபொன்றே சேசமேசர—வாயதனால்
வேண்டுக்கால் வேண்டும் பிறவானை மற்றது
வேண்டானை வேண்ட வரும்.

ஔவை.

மூன்ன மமன்மதத்து மூண்டாசர் பின்னைவந்
தின்னாபது மெண்பிப்போ சோசமேசர—மண்ணுங்காற்
பேதைப் படுக்கு மிழவு மறிவகற்று
மாகலூ மூறறக் கடை. என்பவைகளும்,

இன்னும் குமாகுருபாசவாமிகள் சரித்திரத்தில் 6-ம் பக்கம்: மதுரை யில் பின்பொருகாள் திருமலைராயகர் வெகுசோம்வரையில் போசனஞ்செய் யுதிருந்தமைகண்டி, சுவாமிகள், "வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி, தொகுத்தார்க்குந் தூக்த வரிது." என்னுக் திருக்குறளை யெடுத்தோத; அரசருவகை "அரிய திருக்குறளனைப்படும் தமிழ்வேதத்தை முற்றும் ஆரா ய்ந்து தெளிதற்குக் காலமில்லையாதலால், அதிலுள்ள அறமாதி கான்கினையும் மிளத்திச் சுருக்கமாக ஒருதூல செய்துதாவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, அவ் வாறே நீதிவெளிவிளக்கமென்னு நூலச்செய்தருளினர். அவற்றுள் வீட் டுக்குரிய வெண்பாக்கள்:—

[illegible] நாதர் நேரம்பிமற் புலம்போக்கார் மெய்புனைச்சி
லைவ நுதல் கண் மறப் புலக்காப்பார்—மெய்புனைந்தார்
காடிய நிலைபோல் பதிரணை நீள்கதலைச்
சோடோர் நிறுத்தாற் செறித்து.

கற்றுக் கணைபோல காதலற்குக் கற்பினள்
பெற்றுக் கொடுத்த தலையகன்போன்—முற்றத்
தார்தாங்கு மெய்புனைவிற் றோன்றுவதே யின்ப
நீர்நாடியோர் நன்பமலா தில்.

அற்றுக் கடிந்தடக்கித் தீதொரீஇ நன்றுற்றிப்
பெற்றதை கொண்டு மனந்திருத்திப்—பற்றுவதே
பற்றவதே பற்றிப் பணிபறநின் றோன்றுணர்ந்து
நிற்பாரே நீணெறிக்கென் றார்.

பேரா நிரிதின் றனக்கதி யிற்றெனிந்து
மெய்புனர்ச்சிக் கன்றிழிப்பத் தாங்குவார்—தம்முளே
சான்பதே காட்சி கனவு நனவாகப்
பூண்பதே நீர்ந்த பொருள்.

என்னுமிவைகளுடன்றி

பூனீர்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்
தூனிய தாழுனீர்ப் பாசிக் கமரும்பல்
தேனும் நிரும்ப னெனச்சிறந்த தென்பவே
பானிற்று வன்ஞவர்வெண் பா.

என்ற கவிசாகரப் பெருந்தேவனார் புகழ்ந்துகூறியவண்ணம், உலகில் வழங்கி வருகின்ற பாத்தனிற் சிரோமணியாயும், செந்தமிழ்க்கடலாயும், செந்தமிழ்ச் சுனையாயும், செந்தமிழ்க்கற்பகமாயும், செந்தமிழ்த்திலகமாயும், புருஷார்த்தபோதியாயும் விளங்குகின்ற மேம்பாட்டினாலே, திருக்குறள் பல்வேறு சமத்தாராலும், சமீபாராலும், சமயத்தாராலும், தங்கடங்கள் பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, எக்காலத்தும், எவ்விதத்தும், எள்ளளவும் தன் நேர்மை மாறாதது, குன்றின்மேலிட்ட விளக்கம்போல இவ்வுலகத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்திரன்முதலிய இறையவர் பதவிகளையும், அச்சமி விண்பத்தநீலி வீட்டையும் தெரிவறிந்து எப்திதற்குரியவர் மாந்தரெனவும், அவர்கள அவ்விரண்டையும் அடைடம் வழிபறிந்து, அடைதற்கு உறுதியென வுபர்த்தோரா னெணிக்கப்பட்ட பொருள், அறம் பொருளின்பம் வீடெனும் காண்டெனவும், அவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையொழியுந் செல்லாநிலைமையுடைய தெனவும், அக்காரணம்பற்றி அது 'தீவறவாகிய காரணவகையாற் கூறப்

சேடி சாலாரை நோய்மிகுத் புலம்போக்கார் மெய்புனைச்சி
லைவு நுகக் கண்ணுப் புலக்காப்பார்—மெய்புனைந்தார்
காடுபெ ரிலைபோல் பதிராண நின்கதலைச்
சேரபோர் சிறுத்தாழ் செறித்து.

கற்றுக் கனைபோல காதலற்குக் கற்பினுள்
பெற்றுக் கொருத்த கலைமகன்போன்—முற்றத்
தூராந்து மெய்புனர்ந்தி றென்றுவந்த பின்ப
நிராகலையோர் நன்பமலா நில்.

கற்றுக் கதிக்கஞ்சித் திகோரி னன்றுந்திப்
பெற்றதை கொண்டி யனந்திருத்திப்—பற்றுவதே
பற்றுவதை பற்றிப் பணியறநின் றென்றுணர்ந்து
நிற்போரை நினைதிச்சென் றூர்.

இடர் நிரிதின் நளந்தந் தியிற்றெனிந்து
மெய்புனர்சிக் கண்டிழிப்பத் தவ்குவார்—தம்முளே
காண்பதே காட்சி கனவு நனவாகப்
பூண்பதே நீர்ந்த பொருள். என்னுமினைகளுடன்றி

பூனிற்குத் தாமரையே போன்னுக்குச் சாம்புனதம்
தூனிற் சுருளுனீப்ப பாண்டிக் கடாரும்பல்
தேனிற் றிருப்ப கொனச்சிறந்த தென்பலே
பாணிற்று வன்ருவர்வெண் பா.

சுத்த வினாசப் பெருச்சாலுர் புகழ்த்தகடியவண்ணம், உலகில் வழங்
கப்பெறும் அற்புனிற் சிரோமணியாயும், செந்தமிழ்க்கடலாயும், செந்தமிழ்த்
தனுரியமாயும், செந்தமிழ்த்தற்பனமாயும், செந்தமிழ்த்திலகமாயும், புருஷார்
த்தியெல்லியுமையும் விளங்குகின்ற மேம்பாட்டினாலே, திருக்குறன் பல்வேறு
தெளத்தாரும், சமியாரும், சமயத்தாரும், தங்கடங்கள் பாலைத்
தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டே, எக்காலத்தும், எவ்விதத்தும், என்னனவும் தன்
நியற்கை மாருன்றாது, குன்றின்மேலிட்ட விளக்கம்போல இவ்விலவுலகத்
தில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

என்றக்கூறினர். அத்துவித நால்கினைப்பாம் விட்டுவிட்டாத வக்கோன் உடுபோற்றன் கூறுகின்றனவென்பதை யுணராமல் வெ சிவஞான யோகிகள் சிதம்பராருளாயி லத்துவித சித்தாந்தத்தை மறுத்தநாதுசித் தாந்தத்தை ஸ்தாபித்தற் கதன்மேல் "அத்வைதமிடச்சுபட் டினைப்பன வெம்வாய் வெருவுசல்வெனின்பார்; பண்டைமறைநூலது சாற்றினனென்ன றாயினுக்கச் சொல்லுவதிப் பாலகத்தாதக் காதேயென்றார். எனவே, வே தாந்த மகாவாக்கியமுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியமும் பொருளாதென்பதன் றாகும் பெறப்பட்டது" எனக்கூறி, வேதாந்தச்சித்த அத்துவிதங்க ளுமுலக நவின்றனவர் தங்கூற்றுமுலகறியாபகரிவனவுக்கூறினர். இதனை யோகு கொள்கையெல்லாந் திருமூலரபரர் சருக்கிற்றந்து சுருங்கிட்டுங் விளக்குதுகின்றது.

சருகின்மிருதி புராணமிதிகாசமாதிசின்னப் பிரமாணமாகச்சொன்ற தப் பாதகண்டத்திற் பூர்வகாண்டம் விளக்கியருள் எவதிக சமயமாகிய சமூத்திரத் தின்கண் அப்போதைக்கப்போது எத்தனையோ அவைதிக மதங்களாகிய அலைகள் தோன்றித்தோன்றித் தக்கிலதெட் டொடுங்கினமென்பது பிரசித் தம். அப்படியே யிப்போதுஞ் சில தோன்றியிருக்கின்றன. அவற்றிலவை நிகராக்கிரக துவிதசைவமதமென்பதுமொன்று. அது அவைதிகமாயிருக் கும், வைதிகம்போலாகாண்டு, சருதிஸ்மிருதி புராணேதிகாசஞ் சொலு மவற்றின்மூடபான மகாவாக்கியப்பொருளாயு மப்பொருளின் சித் தாந்தமான அத்துவிதத்தையுந் தூஷிப்பதுமன்றி யற்றல்களருக்குந் தப் புரை பெழுதியும் வருகின்றது.

மேற்படி சிவஞானசித்தியானது, வேதசித்தாந்தத்தை தீர்த்திக்குமாறெ ன்னினி யதற்கு மாயாவாதமென்ற யாதோர் காரணமின்றிப் பேரிட்டுப் பா பக்கத்திலதைத் தூஷித்ததைப்பற்றிச் சிறிதிங்கு கூறுவாம்.

மேற்படி சிவஞானசித்தி பாபக்கம் மாயாவாதிமதம் 5-வது செய்யுளி ; அஃதன்றிப் பிரபஞ்ச மெய்போலத்தோன்றிப் பிரகாசிக்கிறபடியும் பாட ந்தத்திற் பொய்யாகிறபடியு மெங்ஙனமென்னில்: வெள்ளிபோலப் பிரகா சித்துமிப்பினையும், வெள்ளியைபுக் கணலிலிட்டால் இப்பிகெட்டு வெள்ளி தின்றுத்போல மெய்போலத்தோன்றும் பிரபஞ்சமும் அவிகாரமாகிய பிர மமும் பாரமார்த்தத்தில் நிருபணஞ்செய்தால் அவிகாரமாகிய பிரமமே மெ யாய் பிரபஞ்சம் பொய்யாகக் கொள்ளப்படும் என்றரைப்பது வேதாந்த மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். இவ்வுபமான மிவர்மாயாவாதமெனப் போ னைவெட்டியுரும் வேதாகமமுதலிய பதிநான்குவித்தைகளிலுங் கிடையாது. அல்லதிவ்வுபமான மிருக்குமிடத்தை யிவரோ மிவரினத்தவரோ மெடித் துக்காட்டி சத்தியவாதிகளாயிரார, மாகாரதில்லை.

[illegible] [illegible] [illegible] [

தீ தலைப்மொழி.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கொண்ணற்பாலது" எச்சூத். தொண்மூகம் 26-ம் ப. "திருமூலர் தென் னிலத்தியாத்த வர்தகாலத்துத் தமிழில் ஞானநூல்கள் மிகுதியாயில்லை" என்றும், சேதாரண்பம் ஈவு. வே. இராமன சாஸ்திரியவர்கள்கூறிய உறுதி மொழியாதல், இவரதிவாதம் பெருக்காற்றி லகப்பட்ட விலவம்பஞ்சுபோற் பறக்கொழிந்தவாறறிக.

அகத்தும், "வீடு என்பது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாது." என்ற கூற்றுமுன்னரே மறுக்கபபட்டவாறு கண்டுகொளிக.

"தூக்கினாற் கூறப்படுவன, வீடொழிந்த ஏனை மூன்றுமேயாம்." என்றார்.

தூல் என்ற சொற்குப்பொருள் யாதோ வெனின்,

பஞ்சிதன் சிராஃலாப் பலுவ வினைபாகச்
சிசந்திரற் பலவின சேயிழைபா—எஞ்சாத
கைபவா பாசக் கதிரே மதியாக
மையினா பாள்முடிபு மாறு.

உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா—மரத்தின்
கணக்கோட்டந் தீர்க்குநா லம்மதோபோன் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநான் மாண்பு.

நாலென்றது—உலகவாகுபெயராம்.

பஞ்சுகொண்டி இனைத்து நூற்கப்படும் நூல்போலச் சொற்கொண்டு தொடித்து அமைக்கப்படுவதும், மரம் முதலியவற்றின் கோணலைத்தீர்த்துச் செப்பஞ்செய்யும் எற்றுநூல்போல மனத்தின்கோணலைத்தீர்த்துச் செவ்வை செய்வதும், நூலென்க. இன்னும், நூலென்றது ஒப்பினையதோர் ஆகுபெயராம். அவ்வொப்பாவதென்னையெனின்: குற்றங்களைந்து எஃகின் பண்ணினைப் பஞ்சுகளையெவ்வாம், கைவண்மகளிஉத் தாய்மையும் நண்மையுமுடையவாக வொரிழைப்பதித்தினைற்போல, "வினையின் நீங்கிவினங்கிய அறிவுதலை" வழுக்களைந்து, எஃகிய இலக்கணங்களையெல்லாம், முதலுமுடிவு மாறுசொன்முருவும், தொகையினும் வகையினும் பொருண்மைகாட்டியும், உரையும் காண்டிகையும் உள்ளின்றகலவும், சூத்திரமுமின்றி, சூத்திரமுறுபெற, மூப்பத்திரண்டு தந்திரவுத்தியோடு புணர்க்கப்படுதலுந் தன்மையுடையவாகனர்க" என்று கச்சிஞர்க்கினியர் கூறிய வுரைகடையாலுங் கண்டுகொள்க.

அத்தகைய நூல் னியல்பு யாதோவெனின்,

நூலே னியல்பிட நுவலி னெஞ்சு
பாயிர நோற்றி முட்கைமை யென்றாங்
கற்பொருட் பயத்தொ டெழுமதற் கழுவி
ஐயிரு குற்றமு மகற்றிய மாட்சியொ
டெய்ன்னூன் குத்திபி னெஞ்சுப் படல
மென்னு முறுப்பினிற் சூத்திரக் காண்டிகை
யிருத்தி யாகும் விகற்பனை பெறுமே.

என்ற சூத்திரக் கூறியாங் கமைத்துக்கொள்க.

அச்சூத்தான், 'முதல்வழி சார்பு' என மூவகையாகப் பகுக்கப்பெறும். அம்மூவகைக நூல்களினையும், மொழித்திறத்தின் மூட்டமுத்துப்பொருண்முடிபுகாண்டற்கு எண்ணும் எழுத்துங்கருவி நூலெனக் கூறுவர். எண்—தருக்கநூல்; எழுத்து—விலக்கணநூல். மீண்டும் அம்மூவகைக நூலுக்குஞ் சூட்டினகாண்ட பொருண் மிகுதிப்பாட்டால், 'அறநூல், பொருள்நூல், இன்பநூல், வீட்டுநூல்' என காண்கைகவும் பகுக்கப்பெறும். அறத்தினியல்புகளை விளக்குநூலே, அறநூல் என்றாற்போல, வீட்டின் இயல்புகளை யுணர்த்து நூல்களை வீட்டுநூலென்பர் மேலோர்.

'நூல்களாற் கூறப்படுவன வீடொழிந்த மூன்றுமேயாம்.' என்று கூறியதனால், அம்மூப்பொருளும் அறநூல், பொருணூல், இன்பநூல் ஆகிய மூன்றாலும் ஓதப்பெறுதல் முறையேயாம். அம்முறையே வீடு, 'வீட்டு நூலாற் கூறப்படுமுறை புலடத்தாகும்' என்பதுதானே போதரும். அவ் வீட்டுநூல்தான் யாவையோவெனின், தமிழ்மொழியின் மேற்கூறிய வேதங்களும்,

எந்தைசன காதிபருக் கீந்தநூல் மூற்காலம்
நந்திக் குரைத்தருளு ஞானநூல்—செந்தவர்வாப்
தேனிக் குரைத்தநூல் சீராமற் கோதியநூ
லாதிக் குரியநூ லாம்.

என்றவெண்பாவிற்சொல்லிய நூல்களும், பிறவுமேயாம். அறம் பொருளின்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே என்றபடி சாற்பொருட்பயக்குங் வழுடையதெதுவோ அதுநூல் என்ற நூலியல்புக்கு "மூன்றுமேயாம்" என்ற நிலைமாறுபடாது யாங்கணமையும்.

மூன்றாம் "நான்கனாற் கூறப்படுவன எனை மூன்றுமேயாம்" எனப் பிரிந்தோதுதலாலும், 'வீடு நிறைவறுமாகிய காரணமுமாற் கூறப்படும்.' என்று உடன்பட்டாராதலின், அக்காரணங்கொண்டேனும் அவ்வீட்டியலைக் கூறுவதற்கு யாதானுமோர் நூல்வேண்டுதலின்மையானும், "நான்கனாற் கூறப்படுவன எனைய மூன்றுமென் பதனாலமைபெறுதலின், விரிக்கப்படும்." என்றுகி 'அதிவியாத்தி' யென்னுந் தோடத்தாற்றுக்குண்டி, 'யேற்கோளழிவு' என்னுந் தோல்வித்தானமுமெய்தப்பெறுவாராயினர். ஆகலால், அத்தொடர்மொழியின் மயக்குற்றுநின்ற 'நூல்கள' என்னும் மொழி, இருதலைக்கொள்ளியிலகப்பட்ட எறுமபுபோலத் தப்புதற்கிடமின்றி மிடருறுத்திவதாயிற்று.

இனி, 'எனைமூன்றுமே' என்ற தொடர்மொழியின் சுற்றோகாரத்தைத் தடைபெயர்த்து, விரி என்பதனோற்றிற்புணர்த்து, 'நூல்களாற் கூறப்படுவது வீடே' எனத்தேற்றமாக்கி, ஒருபொருட் பலசொல்லினையும், ஒருசொற் பலபொருளினையும், முறையே சொற்கூட்டமும், பொருட்கூட்டமும் என்பர் இலக்கணநூலோர். வேதாகமபுராண முதலிய நூல்களினையும், மாயாகாரியமாயுள்ள சகல பிரபஞ்சங்களினையும், முறையே சொற்கூட்டமும் பொருட்கூட்டமும் என்பர் வீடுநூலோர். அறமுதலியனகூறும் அச்சான்குநூலுள், வீட்டுநூலே சிறப்பதைத்து. எனை அறநூல், பொருணூல், இன்பநூலாகிய மூன்றும் அச்சிறப்பின்று. வீட்டுநூல் சான்கனுள் அறிவுநூல் சிறப்பு. சரியையுதலிய மூன்றும் அச்சிறப்பின்று' என்று திருக்கயிலாய பரம்பரை, திருவாவடுதுறை யாதீனத்து, சாமிநாததேசிகராற் செய்யப்பட்டுச்சிட்டிருக்கும், இலக்கணச் சொத்திரைப்பாயிரம் 7-வது பக்கத்திற் கூறப்பட்டிருப்பதற்கிசைய 'நூல்களாற் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது வீடொன்றே' எனச் சிகாடந்தையப்பாடின்றென்க.

அவைபோல, உம்தெப்வநூலாகிய திருக்குறள் எப்பொருளைக் கூறுவதாகும் என்றுதிவா? "அறமுதலிய நாற்பொருளின் நிறங்களிபாவற்றையும் ஒருசேரத் தொகுத்தி, வகுத்து, விரித்துக்கூறும் வனப்பாலும், திட்பநுட்பத்தாலும், தனக்கொப்புயர்வின்றி வீறுற்றுவிளங்கும் மேம்பாடுடையது" என மூற்கூறியுள்ள இச்சூற்சிறப்பால் வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பினும், வினாவுதற்பொருட்டித் திருவள்ளுவமாலையிற் சிலவற்றைப் படியெடுத்துவைத்து மேற்சேறும்.

"அறனறிந்தே மன்ற பொருளறிந்தேம் இன்பத் திறனறிந்தேம், வீடுதெளிந்தேமே" "மும்மையின்—வீடவற்றின் தான்கின் விதியுழக்க வள்ளுவனுரைபாடினார்." "பெறலரிய தான்குமொழிந்த பெருநாவலர்." "மூப்பாவி ஞற்பான்மொழிந்தவர்." "அறம்பொரு ளின்பம்வீடென்னு மந்தான்கின், திறன்தெரிந்து செப்பியதே." என அசரீரிகாமகன் இறைய

நூர் முதலிய கடவுளராலும், பொய்யடிமையில்லாப் புலவர்பலராலுங் கூறிய சிறப்புப்பாயிரம் அதனை வலியுறுத்தும்.

இன்னும், இந்நூலுரை பதிப்பித்தற்கு பிற்காலத்தின் மகாவித்வான் களாய் விளங்கியவர்களுள், திரிசிரபுரம் மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்— "செந்தமிழின் வள்ளுவனென்றொரு காமம்மேவத் தோன்றி—மறையகத மைத்த அறமுதல் காற்பொருளும்—வகைகண்ணுதாக — உலகுவப்பவளித் தான்." என்றும்,

மே பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கராகிய தியாகராஜ செட்டியாரவர்கள்— "தான்மறைமுழங்கு கன்னிவுடைக்கடவுள்—திருவளருவராய் மகிதலத்துதித் தி, மக்கள் அறமுதல் காண்குந்திறமுறவணரவும், கண்மைபெங்கணுகனி சிறக்தோங்கவும்.....திருவாய்மலர்ந்து.....புகன்ற, தெய்வத்திருக்குறளென் னுஞ் செந்தமிழ்வேதம்...." என்றும,

மே பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கராகிய சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியாரவர்கள், தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர்.....அறமபொருளின் பம் வீடெனும், காற்பொருட்பயக்கும்.....திருக்குறளென்னுந் தெய்வமா மறை....." என்றும்கூறிய சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்பகுதிகளாலும், இந் நூல் காற்பொருள் உணர்த்தும் கலம்வாய்த்ததெனவும் உணரப்படும்,

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரைமுகத் தின்ன உரைப்பாயிரமானது, மிகைபடக்கூறல், கூறியதுகூறல், மாறுகொ ளக்கூறல், வழூஉச்சொற்புணர்த்தல், வெற்றெனத்தொடுத்தல் முதலிய பல விதகுற்றங்கள் பொதுளியதாய்,.நூலுக்கும், நூலகத்துளள உரைகடைக்கும் சிறப்புப்பாயிரத்துக்கும் மூவணுற்று விளங்குவதாயிருத்தலின் பரிமேலழகர் உரைகடைபன்றெனவும், அவ்வாறின்றி அவரது உரைகடையெனக்கொள் ளின், அதுதன்மாட்டின்ன, மொழிவாக்கிய முதலியவற்றின் ஆற்றலியைபு முறைமைமுதலியவை புரைபட்டு தெறியிற்றெழுகும் புன்மொழித்தொட ராயும், "திருவளருவர் கருத்தமைதிகருதிப் பரிமேலழகன் விரித்துரைத் தான்." என்றும், "நூலிற்பரித்த வுரையெல்லாம் பரிமேலழகன் தெரித்த வுரையாமோ?" என்றும, உலகம் புகழ்ந்கூறும் அந்நூலுரைமுழுவதும், தன்னியற்கைதலனுகிய பெருமையை யொருங்கேயிழந்து போக்குற்ற வுரைகடையாயும் முடியுமெனவும், பசுமரத்தாணிபோற் பற்பல நூற்பிரமா ணங்களாலும், யுக்திவகையாலும் விளக்கமாய் உணர்த்தப்பட்டமை யுய்த் துணர்ந்துகொள்க! இவ்வுண்மை இவ்வாறுக:—

இவ் வழூஉச் குழூஉ கெழீஇய வுரைகடையைப் பின்பற்றிச், சென்ற சில நூற்றாண்டாக, தமது செந்தமிழ்நாட்டிலே "சைவசித்தாந்தி" யெனப் பெயரிட்டிக்கொண்டு வெளிவந்துள்ள சிலர், தமது முன்னோரியருக்கும்,

நிலச்சிலப்திகாரச் சமட முகாந்தரத்தும் பெருமையுண்டுபண்ணவேண்டியும் [illegible] நூலும் விருப்பத்தாலேயும், மேலோகனாலேயும், "திருவள்ளுவதேவர் தமது கலாகிய திருக்குறளில், அறமூலம் மூப்பாலே கூறிமுடித்தார். அவர் கூறு நலமிகுத்த மிட்டிப்பாலைச் சோற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் திருவாரூப்படவுதிய திருநகரசமயாலாத் கூறவானுக்." என்றுகொல்லிடம் எழுதிடம் வருகிழுச்சினைக் காணப்படுகிறது. இதனை, "தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவதேவாடனை யருளிச்செய்த திருக்குறட் பரிமேலழகருரை கழனமாயிருத்தலின் யாவருமுணர ஓர் கருத்துரைபடம், அக்கபடஞ்சொல்லாது சொல்லி விளக்கிய மிட்டிகெறியைக் கடவுள் குருமூர்த்தமாய் ஆண்மாக்களுக்கு வினக்குமுறை" என்றும் [illegible] சோற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியாரகவாமிகள் அருளிச்செய்த வாசகமிருத்தார்த்த சாத்திரதிலென்று திருவருட்பயனைக் கூறியிருத்தலாம், அதற்கோர் கருத்துரையும், பலருக்கும் உபயோகமாக வியாக்கியானஞ்செய்து திருமயிலைச்சென்றில் வேலுமுதலியாரவர்கள் விரும்பிய வண்ணம அச்சிட்டுமுடித்தனன்.

அறிவிப்பில்,

உலகத்தில் மாறுபாடெதுக்கை யெய்தத்தலைவடவேண்டிய, அரசு [illegible] பாருரிஞ்பம் விடாறும் புருஷார்த்தம் காண்கலான், முதல்மூன்றாயும் நெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவதேவரவர் திருக்குறட் பரிமேலழகருரை கழனமாயிருத்தலின் யாவருமுணர ஓர் கருத்துரைபடம், அக்கபடஞ்சொல்லாது சொல்லி விளக்கிய மிட்டிகெறியைக் கடவுள் குருமூர்த்தமாய் ஆண்மாக்களுக்கு வினக்குமுறை சோற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகள் அருளிச்செய்த வாசகமிருத்தார்த்த சாத்திரதிலென்று திருவருட்பயனைக் கூறியிருத்தலாம், அதற்கோர் கருத்துரையாக 'திருவருட்பயன்' என்றுற் சித்தாந்த நூலைச் சுருட்பாவிலில் செய்தருளினர்.

[illegible] (ஒப்பம்)

வி. சுந்தரமூதலியார்.

என்றும் இவ்வாசை திருக்குறளும், திருவருட்பயனும், அவற்றின் கருத்துரை யுடனடங்கிய பதிப்பிலெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இவற்றுள், (1) "சமயநூல் மிட்டிகெறியைச் சொல்லாதுசொல்லி விளக்கினார்" என்றும், (2) "அவர் அறம் பொருளின்பமாகிய மூப்பாலே கூறியருளி" என்றும், (3) "சோற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் திருவருட்பயனென்னும் வாசகஞ்சித்தார்த்தநூலால் அம்மிட்டி கெறிகூறி, திருக்குறளுக்கு சுத்தாத்வைதவுரைக் கோத்தருளினர்" என்றும், (4) "அம்மிட்டிகெறிதான், கட்டளை குருமூர்த்தமாய் ஆன்மாக்களுக்கு வினக்குமுறை" என்றும் வெளியாகின்றன.

இதனால், திருக்குறள் வாசகஞ்சித்தாந்தநூலென்ன முடிந்தது. என்னை? திருவருட்பயனாகிய மிட்டிகெறிநூலைத் தனக்குத்துணையாகப் பெற்றமையின். அதுமன்றியும் திருக்குறள் மிட்டிகெறிப்படாத காட்டுகெறியுடையதெனவும் பெறப்படுகின்றது.

இனி, முதலில், காயனார் எம்மதத்தை மேற்கொண்டவரென ஆராயத் தொடங்குவாம். காயனாரோ வேதப்பொருளை விரகால் விரித்துரைத்தவர் எனவும், பிறவும் அவர்சிறப்பால் முன்புவினக்கப்பட்டிருத்தலின், வேதவெறி யொழுகிய வேதியர் என்பது வெள்ளிடைவிலக்கலாம். ஆதலால், வேதத் தைப் 'பசுநூல், பொதுநூல்' என்பனவாதிய கூறிப்புறன்பழிக்கும் துவித சைவவெறிக்கு அவர்கருத்து எவ்வாறுபொருந்தும். அவர் சமயக்கணக்கர் தெனவழிப்படாப் பெருவெறியாளனென்பது, அவர்கூறிய கடவுள்வாழ்த்தே தக்க சான்றுபகரும். *முதற்குறளால், 'இறையன் விவர்த்தவுபாதான நிமித் தகாரணனுவான்' என்று தன்கோளகாட்டினராதலின், காயனருக்கும், துவி சைவத்துக்கும் கருமபுக்கும், வேம்புக்கும் எப்வளவு ஒற்றுமையோ அவ் வளவு ஒற்றுமையுண்டென அறிக.

இனி, "காயனர் வீட்டுவெறியைச் சொல்லாதுசொல்லினர் எற்றால் அவர் அதைக்குறிப்பாற் கூறியுள்ளார் என்பது போதரும். எனவே, அவர்வீடு கூறுதில்லை யென்பதாயிற்று. ஆகவே, அப்பெருமாவலரால் கூறப்பட்ட தொண்டைக் கொற்றங்குடியார் கூறவேண்டாவாயிற்று. அற்றன்று, காய னர் குறிப்பாக்கூறியதைக் கொற்றங்குடியார் வெளிப்படையாச் சொன்னு ரெனின்,—அத்தெய்வப்புலவரால் வெளியிடமுடியாதென்று கொற்றங்குடி யார்மாத்திரம் எவ்வாறு வெளியிடக்கூடும்? அறம்முதலிய மூன்றுமவெளிப் படித்தியகாயனர், வீட்டைக் குறிப்பாக்கூறக் காரணமென்ன?" என்று மாசங்கைகண்டிகழும். அவ்வாறு குறிப்பாலுணர்த்தினரெனின், "அற னறிக்தேம்.....வீடுதெளிக்தேம்" என்ற சிறப்பச்செய்யுளில் அறமுதல் மூன்றுமறிக்தேம், வீடுதெளிந்தேம் அதாவது தெளிவாய், விளக்கமாய்த் தெளிக்தேம் என்னும் பொருளுக்கு முரணுறுமெனக்கொள்க. அவர் காற் பொருளுமொருங்கே வெளிப்படையாய்க் கூறியுள்ளாரென்பது முன்பு தெளிவாய் விளக்கப்பட்டிருத்தலின், அவற்றை யாய்க்தறிக.

இ, "கொற்றங்குடியார் திருவருட்பயனென்னும் சைவநூலைச் செய்து, திருக்குறளுக்கு கற்றுணையாய்ச் சேர்த்தார்" என்றார். இவ்வா றெண்ணப் கூறுவது, உலகம் கையாடற்கிடனும். திருக்குறளானது எல் லாப்பொருள்களையும் தன்னகத்துக்கொண்டு, எப்பாலையிலுமுள்ள எவ்வி தவல்லுனருக்கும் பெருந்துணையா யிருந்துகொண்டிருக்க, அது வேறுநூலொன் றைத் துணைக்கொண்டது என்றல் யாவர்தான் கையார். பூவெனப்படு

---

* இதனை முதற்குறன் வாதமுதலிய துவித சைவகண்டன நூல்களா லாய்ந் தறிக.

[illegible] பொருள்களிலிருந்து, பரவெளிப்பரப்பிலுள்ள வஸ்துவர் வெளியென்பது யாதொரு வஸ்துவுக்கும். ஆதலால். அத்தெய்வப்புலவருக்கும், அவரை [illegible] தெளிவாகவுங்கூறாத பேதமையினும் பேதமையாவதென்ன, [illegible] ஆராய்ந்தெடுத்த அருமையும் ஆகும். அப்படிக்கூறுந்தோறும், [illegible] அவ்விடத்தும், அவ்விடத்தும், அவ்வவ்விடத்தும் பனித்திவலைக்கும் அவ்விடம் [illegible] தோன்றுவதாகவுங்கூறுவதாய்—உகிப்பதாய் முடியும்.

இனி, "அடிசிலிலை" தான் கடவுட் குருமூர்த்தமாய் ஆன்மாக்களுக்கு [illegible] குருவாவர்" என்றார். "ஆகுதி அக்கினி வின்பத்தழிவின்மையும், [illegible] தழிற் செல்வாக்கிலையுடையானது" என உரைப்பாரிரக் கூறு [illegible]. இங்ஙனம் "கடவுட் குருமூர்த்தமா யான்மாக்களுக்கு வினக்குமுறை." [illegible]. சிவபெருமானிடத்துச் செல்வாக்கிலையுடையதை ஆன்மாக்க [illegible] ஆராய்கின்றார்' என்றபடி யாரிவ் வினக்கினென்ற அம்முறையிலக் [illegible] வினக்கினாரா? காரணவகையால் வினக்கினாரா? இவற் [illegible] முதலில் யாதினையெனில்: சற்காரியமே. அவ்விலக்கணம் தெரி [illegible] ஆராய்ந்தெடுத்த தென்பாரிருத்தலினன்றே? கொற்றக்குடையார் மாத்திரம் [illegible] ஆராய்ந்தார்' அற்றன்று. வேறு காரணவகையாற் [illegible] கூறப்படுகின்றனரே. ஆதலால், கொற்றக்குடையார் அவ்வகைபற்றி [illegible] என்பின், அவ்வாறு கூறியது தொகுத்தா' வகுத்தா? விரித்தா' [illegible] தொகையா' வகையா' பகுதியாபர்த்தா' என்று ஈங்ஙனங்களுக்கு [illegible] முறைபற்றி முறைபற்றிக் கிடந்த வேறினியல்பு [illegible] முறைப்படியுரைத்தல் வகுத்துரைத்த காயனாரது பொருத்தமுமி [illegible] முடிபாகும். உதாரணமாக:—தவத்தி னிலக்கணஞ் சொல்லுகின்றவிடத்தும் "உற்ற [illegible] சொன்ன வியல்புகண் டெய்தாமை, பற்றற வற்றிற் குரு." என் [illegible] குருவாராய்ந்தெடுத்துக் காட்டியிருக்கும் காயனார் திட்பநுட்பம் காமா அறிய [illegible] வல்லீரும்' காடனார் கூறியிருக்கும் வேட்டுவெறி பனையொத்து வினக்கு [illegible]. கொற்றக்குடியார் கூறியது ஒருதினையிற் பதினெயிரக்கோடியி [illegible] விளாருபக்கு மிடமாதலி. அவ்வாறு வேட்டுவெறியை வினக்கவந்த திருவருட் [illegible] பயனிலக்ன பத்துதினாகளும், திருவள்ளுவ ரிலையடியில் அடங்குவதாயிருக் [illegible]. எப்படியெனில்? பதிமூதாலிலை முதலியன கடவுள வாழ்த்திலும் [illegible] அருளுறு நிலைமுதலியன அருளுடைமையிலும், அறிவுறு மெய்யுணர்தலி [illegible], அவாவின்மை தன்மை நீதாள பெருமையிலும், உள்ள ஒருபாவின் சி [illegible], மதிதாட்டிலையைத் தினையாய்ப்பற்றி, மலையையடைந்த அருட் [illegible] மாகளும் மறைந்தொழிவதாகும். இதனால், திருவருட்பயன், முதல்வழி [illegible] சார்பு என்னும் பாதொரு நிலைபெறுது, அந்தாநிலையை யடையத்தக்க [illegible] ஆம் முறைத்தது. பாயாவைத்தைக்குத்தினையாய் மசகத்தைத் சேர்த்தாற் [illegible] போல திருக்குறளுக்குத் தினையாய் பித்துவிதாலைச் சேர்த்துத் தன்னூலின் [illegible] முடிவுகாலைகளுடனாம் முடித்தார்.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால், காயனார் வேதவழிவந்த வேதியரெனவும், அவரதுதொல் அறமாதி காற்பொருளையும் ஒருங்கே பொருதன்மையா யுணர்ந்திருந்தனரெனவும், கொற்றங்குடியாரும், அவர்செய்த திருவருட்பயனென்னும் தாளும், காயனருக்கும், அவர் வாய்மொழி மாண்புக்கும் அறுதித்துணையாக்கொண்ட திருவருட்பயனும், அத்தகைய திருவருட்பயனுக்கு, காயனரது சாடிய மிசண்டொருசீரு னிரும்புண்ட நீர்போற் சுவறிச் சொரூபமற் றொழியத் தக்கதெனவும் விளக்கப்பெற்றன.

ஆதலின், திருக்குறளையும், திருவருட்பயனையுஞ்சேர்த்துப் பதிப்பித்த வி. சுந்தரமுதலியார் கூற்று, கூற்றுண்டொழிந்தவாறறிக!

அருந்தமிழுணர்ந்த அறிஞர்காள்!

வீடொன்று பாயிரங் கான்கு விளக்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றிரண் டாற்—கூடிபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை,

என்பது பொய்யடிமையில்லாப் புலவர்மணிகளுன் ஒருவராகிய சிறுமேதாவிபார்கூறிய இச்சிறப்புச் செய்யுளானது, திருக்குறளின் பால்கட்கு அதிகாரவரையறை யுணர்த்துகின்றது.

இதன்தொடக்கத்தில், "வீடொன்று பாயிரங் கான்கு" என்றது, வீட்டினிபல்புகளெல்லாம பொதிந்துவிளங்கும் பாயிரமான தொன்கதிகாரமுடைமை த்து. ஒன்றுதல்—பொருந்துதல். இனி, வீடு—வீட்டினிபல்புணர்த்தும், ஒன்று—ஒருபால், பாயிரம் கான்கு—பாயிரமாகிய கான்கதிகாரமுடைத்து என்றுங்கூறத்தகும். என்னை? இப்பாயிரமானது, நூற்குப்புறவுரையாகிய பொதுப்பாயிரம் சிறப்புப்பாயிரமபோலாது, நூல்தொடங்கிய பொருள்களுள் கான்கனுள் அறத்தின்பகுதியாகவே முடிதலின், பிறரால்கூறப்படாது, நூலினகத்தாற்பாக ஆசிரியராற் கூறப்பட்டது. இது அறத்தின் பகுதியாகவே முடிதலைத் திருவள்ளுவமாலையில், தொடித்தலைவிழுத் தண்டினார், "அறகான்கு" அதாவது, அறதகுப்பாலிரண்டு, பாயிரம் இல்லறம், துறவறம், ஊழ் என்னும் கான்கு பிரிவுகளுள்ளனவன்றுப், வரிச்சனூர் மலாடனார், "பாயிர கான்கு.....அறத்துப்பால் கால்வகை ....." என்றும, மதுரைப்பெருமருதனர் "அறம் மூப்பதெட்டு..." என்றும் கூறியவாற்றுற் றெளியப்பெறும். இப்பாயிரம் அறத்தின் பகுதியைக் கூறியதெனவே, அதன்பயனாகிய வீட்டியல்புகளைக் கூறியதன்பகுதி சொல்லாமலே போதரும். என்னை? ஆசிரியர் தொல்காப்பியனர் செய்யுளியலிலேகூறிய "அங்கிலை மருங்கி னறமுத லாகிய, மும்முதற்பொருட்கு முரியவென்ப" என்ற 106-வது சூத்திரவுரையில், உச்சிமேற் புலவர்கொள

கச்சினார்க்கினியர், "உலகப்பற்பொருள் மூன்றினை யுடைமையானும், அவற்றை விரும்பாதாரை, விடுங்கூற்றும்" என்ற கூறிய வுரையானும் கண்டுகொள்க. இன்னும், அறமுதலிய மூன்றினிலும்பெரும்பான்மை, வீட்டினாகத்தே படுந்துயரைமாயிருத்தலின், அதனை வலியுறுத்தற்கு 'வீடோ ரின்ப மெய்தி' என்றுகொண்டுரைத்தும் பொருத்தமும். வடவரெனின்? மனை, மக்கள், கால், தாய், தந்தை, சகோதரர் முதலிய உயிர்ச்சார்பு; பணி, தனம், தானியம், ஆடை, ஆபரணம், நூல், மாடு. அடிமை முதலிய பொருட்சார்பு ஆகிய சார்பு சதுஷ்டயத்தியாகமாயினும், உயிர்த்திரள் பூரணாகிசயானந்த சொரூபமாய் விளங்கிநிற்றலே ஜீவன்முக்தி யென்பர் வேதாவிலாசகூறுவர். தருமமாவது பெருந்தவன் மடைத் தானத்தாலாகிய நிலைமுறை மடங்கும். அவற்றுள், உடலுபாதி மனமியாகிய யாகற்கையைத் தன்னையாட்கொண்ட குருமூர்த்திக்குச சுவசுதந் தானமாகத் தந்தஞ்சேர்ப்தலேயி— லெனைய தானமுமில்லை. அதனால், தற் சுதந்தரமின்றி விரக்குதன்மையு மெனைய தவமுமில்லை. உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் ஓர் காலதத்தோன்றி நசிக்கும் அந்நியத்தன்மை யுடையவாம். எக்காலத்தும் அழிவின்றிவிளக்கும் வீடே சிறந்த பொரு ளாதலை 'நிலப்பிறவாமை.....' என்ற கூறுமாறறுத் தெறப்படும். உலக வின்பமெல்லாம் தோற்றக்கேடு, உடம்பு, தாழ்வு முதலியன வுடையவாய்த் துன்பத்தடத்தேதுவாகு மதுபோலாது, காலத்தினாலுஞ் தேசத்தினாலுங் கண் டிக்கப்படாத, சுத்தபரிசயானந்த சொரூபமாய்விளங்கும் வீட்டின்பமே யிகபரமான வின்பமென்று வேதியர் கூறுவர்.

இவ்வாற்றால், அறம் பொருளின்பமாகிய மூன்றின் நிறனெல்லாம் வீட்டினாகத்தே வினைக்குவளாகியவன்றிப் பிறிதின்றெனக் கண்டுகொள்க. உரையும்:—

அறம்பொரு ளின்பமூ டாயதோர் மூன்றின்
நிறம்நிகரிந்நில் கொன்றுக்கிச் சிக்கை—நறும்சென்ன
வாடாது நீற்றி யருந்தெரிவில் லாமுனைமேற்
கோடா தனிப்பிறன் குரு.

இன்னும், அரசற்குப்பால் கடமையையெல்லாம், பாயிரத்தின் அறன்வலி யுறுத்தலி னடங்குதலாலும், அவ்வறனை மற்றைப்பொரு ளின்பங்கட்குக் காரணமாதலாலும், அவ்வறன்முதலிய மூன்றும் வீட்டினாகத்தே படுகின்றன வாதலும், 'வீட்டியல்பு ஒன்றியபாகம்' என்றும்.

இன்னும், "சோதிலை வீட்டினிலக்கணமெல்லாம், அறனுடைதிலுஞ்" என்ற பிரமாண்டபுராண கூறுமாற்றால், வீட்டினிலவ்புகளெல்லாம் பொலிந்து விளக்கும் பெய்புணர்வு, அறச்சார் பாட்டினாதலின், அவரது அதிகாரத்

ஜதத் தன்னகத்திக்கொண்டு விளக்குவது பாயிரமாதலால், "வீட்டினியல்பு போருத்திய பாயிரம்" என்றும்.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால், தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார், தமது வாயுறைவாழ்த்தாகிய திருக்குறளினிடத்தே, "அறம் பொருளின்பம் வீடு" என்னும் உறுதிப்பொருள் சான்றினியல்புமெல்லாம், குன்றக்கூறல் முதலிய குற்றங்களுக்கிடந்தாது நிறைத்துவிளங்குகின்றனவென்பது வச்சணந்தம்பம்போல் நிலைநிறுத்தவாறறிக,

இவ்வாறே, சைவசித்தாந்திகளென்னுந் துவிதமதவாதிகள், முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்குணராது, தத்தம் வாயவக்தவாறே, நூலியல்பையும், உரையையும், பிறழுக்கொண்டுபேசியும், எழுதியும் வருவதைக்கண்ணுற்று, அவர்களது திரிபுணர்ச்சியை மாற்றுவான்கருதி, அவர்கள் சிரமேற்கொண்டொழுகும் தென்மொழிச் சிவஞானபோதமாகிய நூலின் மூலத்தின் உண்மையுரை யொன்றெழுதி வெளியிடலாயினேன். பூரணகல்வியும், பேரறிவுவாய்ந்த பெரியோர்கள், செய்தற்குரிய இதனைச்செய்தற்கு, அத்தகைய அறிவாற்றல் ஒருசிறிதும் அடையப்பெறாத அடியேன் செய்துள்ள இவ்வுரையகத்துக் காணப்படும் குற்றங்களைத்து, குணக்கொண்டொழுகுதல், கற்றறிந்த மாந்தர் கடனையாமெனப் பன்முறையும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வெண்பா.

தானே முழுதணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குரளா
லானை வறமுதலா வக்நான்கு—மேனேரக்
கூழி னுரைத்தார்க்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்றற்று மற்று.

வாயுறைவாழ்த்து.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

இன்னும், ஆதினேயுதென்று கரி கண்ணீர்விட்டழுகுதென்று கூறும் பழமொழிக்கும்,

குட்டித் திரட்காடி யாமுழுகக் கோன்குதித்துக்
கட்டிப் புனைதந்த கதையாகும்—துட்டமலப்
பித்திலே மூத்தவர்க்குப் பேய்பிதற்றும் பேதையர்கள்
புத்திபோற் காட்டும் பொருள்.

என்னும் வெண்பாவிற்கு மிலக்கியமாகச் சிவஞானசித்தியார்;

செம் தூத்திரம். 19-ம் செய்யுள்.

புறச்சமய மெனின்றை மகச்சமயம் புக்கும்
புகன்பிரதி வழிபுழன்றும் புகலுமாச் சிரம
வுருத்திரனாக ணவைபடைத்து மருந்தவக்கள் புரிந்து
மருட்கையிகள் பரிதிரிந்து மாணவங்கள் பாடத்து
சிறப்படைய மாணவக்க ளுணர்ந்தும் வேதச்
சிரப்பெயரூடின மிகுத்தெனிர்ந்தற்ற தென்றூற் வைவத்
திருக்கடைவ ரிதிச்சரியை கிரியா யோகஞ்
செழுத்திபயின் ரூணத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்.

என்றூற் செய்யுளையிக், "சிவர்கண் பிறந்திறவாப் பெருவாழ்வாகிய பேரின்பமுடைய வீடுபேணுமாறெக், புறப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், அகப் புறச்சமயம், அகச்சமயமென்னு மிருபத்தாறான்கு சமயங்களிலும் புகுந்து நின்று அங்கங்குள்ள விதிப்படி மேன்மேன் மதங்களை யிகழாமலொழுகியும், தருமசாஸ்திரங்களையும், சான்றாச்சிரமக்களையும், ஆரியதவங்களையும், அறு பத்துநான்கு கலைக்ஞானங்களையும், சான்குவேதாங்களையும், பதினெண் புரா ணாக்களையும், வேதாந்தமாகிய தாத்பரிய் பேதங்களையும், அவைகளின் பொருளைப் பன்முறை யழுந்தியாய்ந்து முன்பின் விரோதம் வாராமற் சமன்செய்து செய்தறிக்கும்; இவ்வரிசையில் வழுவாதுசென்றும், சுத்த ஞானசமாசத்தி யுணர்த்தப்பெறுவார்கள். இதிற் சரியை கிரியை போகந்தரூத்தியபின சிவஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்களென்றும், சம் பிரமமென்றும் ஏகனமனாதிகட்குச் சிவபதிடதங்களும், தங்கட்குப் பலவுடதிடதங்களும், தங்கண், தங்கள் கொள்கைக்குத்தக்கபடி பொருள்கொ ண்டே மதித்தற்கிடந்தர தீர்க்கின்றமதென்றும், தீதிகெறியினிற்கு மூலகோ ரும், ஞானகெறியினிற்கு மூயற்சிதாருமாகிய இருவகு மூப்பதற்பொருட்டு வேதத்தையும்; ஞானகெறியினிற்போர் மட்டிலுய்தற்பொருட்டு ஆகமத்தைய மருளிச்செய்தனனென்றும், உபநிடதஞகன் பலகடவுட்கும் பாத்துவங்கூறுத வால், சிவமொருவனுக்கே பாத்துவங்கூற வாகமத்தையருளினனென்றும், வேதத்துக்கு விரித்தியுரையாகிய பாஷ்யம்போல்வது ஆகமமென்றும், 14-வது செய்யுளில், "அருமறையாகம முதனூலினைத்து முரைக்கையினு" மென்றும், 13-வது செய்யுளில் "நிசமயங்கண்பொரு ளுணருநால்க ளொ ன்றேயுடன்றெரிவ" தென்றும், "நிறிலுலிலைவையெல்ல மோரிடத்தே ரண நின்றயாதொருசம மதிசய" மெனவும், "ஆதலினிலைவையெல் ல மருமறையாகமதே யடாகியிரு" மென்றும், 15-வது செய்யுளில்,

"சிவதத்துவ ஞானநிகாரிகளுக்குமுரித்தாய் பல கடவுட்தும் பாத்துவங் கூறுதலினால் பொதுவும்" "ஆகமம் ஞானநிகாரிக்கே யுரித்தாய்சிவ பரதுமாநுக்கே பாத்துவங் கூறுதலினால் சிறப்பு" மாமென்றும், சிவதத்துவ சிந்தாமணியான பொருளோச்சிசாலனும் சிவாகமம் சித்தாந்தமெனப்படுமென்பதும், தாயுமானவர் சைவசமயமே சமயமென்று சிறப்பித்துக்கூறினரென்றும், அன்றியுமவரே மற்றை யெண்ணிறுத்த சமயக்கோளல்லா மிவரது சைவசமயத்தின்பதுதற்குச சௌபானங்கள் (படிவாசகங்கள்) எனக்கூறியிருப்பதாகவும், "நெய்பென்றுக் திரியாம வியமடாதி யெண்குணமுங் காட்டிப்பாவென்டாகிப், பயனாகப் பொருள்கள்பரி வாரமாகிப் பண்புறவுந் சௌபானங்காட்டி, மயலறுமக் திரஞ்சிகை சோதிடாதி மற்றங்க நூல்களெனக்கூறி மனனமோலி, பயல்வறச்சென் னியில்லைவத்து ஞானாங்கத்தி லமர்த்தலினால் சைவ மழகிதர்தோ" என்னுஞ்செய்யுளாலு மெடுத்துக்காட்டினர்.

இச்சிட்டு னிவர்கூறிய சமயங்களைச் சௌபானமாகக்கூறாமற், சரியை யாதியை யங்ஙனம் படியாகக்கூறியதால் மேற்கோளாறிவம், தமது சித்தாந்த சைவத்தை சிறப்பிக்கவேண்டுமென்னு மிச்சைகொண்டி, வேதாந்தமாகிய வைதிகசைவத்தைச் சிறப்பித்தமையால் வேறுமேற்கோளாகவு முரைத்தன்றி, 'அழுக்காறுடையார்க் கதுசாலுமென்னர், வழுக்கியுங் சொல்பொருள் வெளிகிற் குதமொன்றி, குற்றமுமாய்க் கொதரும்.'' என்றுக்கூறிய குற்றத்திற்கிவரை யிலக்காக்கிவிட்டது. வெதாந்தமானவைக்கொண்டே மேற்கோளறிவென்பதை யிவர்க்கு வலியுறுத்துதும்.

போனக மிருக்கின்ற சாலியினை வெண்ணெ புசித்தற் கிருக்குமதுபோற், புருஷர்பெறு தர்மாதி வேதமுட னைகடம் புகலுமதினை யெளிதம் பயன், ஞானமெனு முக்பமென்று காட்டியது மானமுதலை யிதங்கடோர்ந்து, நானெனனக்குளது பண்டபுண்ட பெயர்த்திடவு ரான்குரா தவமு மோர்ந்திட், டானமென்று யாஞ்சாரினை யாதிசோ பானமுற் றணுபகுந் சம்புபகுந். மாமிரு விகற்பமு மாயாதி சேனை யு மறிந்திரண் டொன்றென் றுமோர், மானகவிகற்பமற வென்று கிற் பதுசுமது மாவென்ற பாமதுநூல், மந்தரகுரு வெனியாக தந் தரகுரு வெழுலன் மதிவ்வுரு வெனன குருவே.

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

"ஐவரென்றபுல வேடர்.....மெய்வருத்துதவ மில்லை கற்சரிணை நிரணை யோகமெனு மூன்றதாய், மேவுகின்றசவு பானகன்னெறி விரும்ப வில்லையுல கத்திலை, பொய்முடக்குதொழில் யாதகற்குகல சாதித்தொழி னடத்துமெம்" என்றும், "யோகியர்க்கே ஞானமொழுங்காம்பெ ரன்பான

ணிடரும் போகமுண்டென சாத்திதார். வீருப்புஞ்சரீரமுதன் மெய்ப்
ருவரான்கு, மரும்புமலர் காப்கணிபோ லவ்ரேபாடாமே." என்றுக் சா
வடதினை தேனபாணராகக் கூறுதலின் மேற்கோளழிவாயிற்று.

நூல்களில் சமயக்கணக்குவகையாமென்பதற் குதாரணம்.

திருமந்திரம்.

ஒன்றிதை பேரூர் வழிபதற் காறுள
தென்றிதை போது மிருமூச் சமயங்கள்
சன்றிது நின்ற வென்னுரை மாந்தர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயைபொத் தாரே.

மூதலொன்ற மானை மூதுகுடன் வாழுந்
திகழுறு கொம்பு சென்றிதிக் கைகான்
மதியுட னந்தகர் வகைவகை பார்த்தே
பதகூற லொக்கு மாறு சமயமே. என்றும்,

பட்டினத்தார்.

அஞ்சென்ற மாமென்று மாறு சமயங்க
ளொன்றேறுடோன் றெவ்வா துரைத்தாலும். என்றும்

தாயுமானர்.

"ஆறுபதி தக்கர் தொகுக்கவறிவார்.....நிலமென்ற தத்தம் மதத்
தலைவ ரமைத்தச் செப்பைகொடு மூளறவறிவா, ராறுசமயக்கடாறும் வே
பேருகினீனை யாருனை யாவ ரறிவார்" என்றும், "பேதித்தசமயமோ
மாயன்றனென பயனொன்று பேசாது" என்றும், "ஆனமான சமயக்க
ராதிக்குச், தானமாய்ந்து தன்மயக்காட்டிய, ஞானபூரண நாதனைகூடியே,
நானெனின்பர் தேக்கித் தினைக்கவே" என்றும், பிற்காலத்தில் இச்சம
யக்க ளெனப்பிறன்றின்ற மதேசசமயக்களாக விரிந்திருத்தலினாலும்;
அப்பரசமயக்களும் சம்பந்தசுவாமிகள், சுந்தாசாசியர் முதலியோரால் வாதி
க்கப்பட்டும் தழீஇகடவுமல் அனந்தமான அளவைகளாக்கொண்டு நிற்கின்
றனவினாலும்; "நிகழ்கின்ற சமயமு மனந்த" மென்றுங்கூறினர்.

அவிரோதவுந்தியார்.

ஒன்றிறுடோன் றெவ்வா மதங்களொன் றொன்றிறற்
றொன்றவை தீர்வேபே ரருட்பேறு
பொய்பென்ப தெதுத்தைதா முற்பேறு, என்றும்

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்—திருமுதுகுன்றம்—174.

மேனியிற்சீ வரத்தாரும் விரிதருதட் குடையாரும் விரவலாகா,
மானிகளா புள்ளார்சொற் கொள்ளாது முள்ளுணர்ந்தக் குய்மின்
நோன்மர், ஞானிகளா யுள்ளார்க ணுண்மறையை முழுதுணர்ந்
தகம் புலன்கள் செறுநர், மோனிகளாப் முனிசெல்வர் தனித்திரு
ந்த தவம்புரிபு முதுகுன் றம்மே,

அங்கமறும் வேதநான்கு மோதி பபனெடுமாற்
றங்கணரு நோடநின்ற சங்கரன் தங்குமிடம்
வங்கமாரு முத்தமிப்பி வார்கட லுடல்ப்பப்
பங்கமில்லார் பயில்புகாரிற் பல்லவ னீச்சரமே.

திருப்பரங்குன்றம்.—132.

"அங்கமோ ரார்று மருமறை நான்கு மருள்செய்து."

திருவல்லம்.—149-ப.

"பெரியவன்.....அரியவ னருமறை யங்கமா னவன்."

திருமுதுகுன்றம்.—174-ப.

"அறக்கிரு நால்வேத மாலின்கீ ழிருந்தருளி."

திருவெயாறு —222-ப.

"நண்ணினோர் வடத்தினீழ னால்வர் முனிவர்க்கன்
றண்ணினின மறைப்பொருள் விரித்தவ னிடஞ்சீர்."

திருக்கழிப்பாலை,—209-ப.

"பெரிய, மறையார் தருவாய்மையி னைப்."

புற்றர வணிக்கு நீறமெய்ப் பூசி பூதங்கள் சூழ்தர வூரூர்
பெற்றமொன் றேறிப் பெய்பலி கொள்ளும் பிரானவ னுறைவிடம்
[விரைவிற்
கற்றவர் வேத மங்கமோ ராறுங்கருத்தினு ளருத்தியாற் றெரிபு
முற்றுபல் புகழூர் சோமமாம் புனிபூ ருடையவர் வடதளி யதுவே.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்: திருவேகம்பம்.—518.

கல்லானை நல்லான நான்மறையோ டாறங்கம்
வல்லானை வல்லார்கள் மனத்திறையு மைந்தினைச்
சொல்லானைச் சொல்லார்ந்த பொருளானைத் துகளிலதோ
ரில்லானை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

[illegible]

திருக்காளத்தி.—522,

"வெங்கரி றருங்கவம் வீரதி கட்டிகமாம்
அங்கையாற் சுருக்கவ மருமறையா றங்கம்."

திருவாலாறு.—525.

"மின்றவ ழருமாறன் மேவுதற்கின் பொருளானாலட்."

திருப்புகலூர்.—574,

"ழருமாலைக் காட்டினை மருமறை யாதிபாலம்"

தனி.—641.

"மின்னாகத்தான் மிக்க மேவுதற்றானாள்."

ஏவடுதுறை.—834.

"ஏட்டினை காக்கேவுதற் கமரகண்டாரே."

திருக்கஞ்சனூர்.—910.

"ழருவிலேறற் ழருப்.....காக்கேவுத மாறக்க மாயினாரே"

கமலமொர்புத் தாதி மார்க்கவ்க ரைந்தாவ் கண்டிக்க பதிவன வில்லை
யாதுகருக்கத்தாலொருவனிர்மார்க்கமறுட்டிக்கினவ்வம்மார்க்கத்திற்
நூலபறை தூணமர வதிற்றி டாக வுரைத்திடப் பட்டதும் பரமன்
டாவுலகு நாலாம் முறைமுறை யுபர்த்தா மறைநல டார்க்கதன்
[கடைவான்.

மெதபரர்க் கத்திர் முக்கியமாக விரும்பிடப் பட்டதற் சிவனே
நிதனன் மத்தி மிகரிப்பவன் கருமகாண்டத்திற் விசப்பிடப் பட்ட
நாதனுந் சிவனன் ரானத்திற பத்தி கல்குவான் ரானகாண்டத்தில்
நிடப் பட்ட சிவன் ரானமூலமாகவிவாண் முத்தினைபக்திகரிப்பான்.

ஆரண மார்க்க மொன்றி னேனை யுண்டா கிம்புத்தி முத்திகளும்
நாரண சிவசா ரூபத்தும் பந்த சொரூபத்தும் புகல்பிர பஞ்ச
காரணத்தற் சீர்க்கசிச்சொரூபத்தும்வரை ரானசொரூபத்தும்வேதச்
சாரண வர்கந் சிறக்குமா முகர் செப்பிய தென்னனிற் கேண்மின்

[illegible]த்தோர் புத்தி யுடையராய் வல்ல மாயையின் மூடப் பட்ட
ஜந்தா யினருக் கணுகுண மாகப் பகர்ந்ததல் லான்மறந் தேதணுந்
தந்தையர்த் தபர்ந்த பாமார்த்த மாகச் சாற்றின தில்லேபா லுணர்வீர்
தக்கராய்மலர்ப்பூங்கருங்குழல்பாகக்கடவுடாள்கருதுமுள்ளகத்தீர்.

பற்பலக்கூ றுவதென்னே பாரிடத்தில் யாதேனும்
புற்பவுயி ரைபுங்கொல்லா தமைதலே பெருந்தவமாந்
தோற்பதிலு ணிதிகடி தூயவுண வான்ஞானம்
பொற்பமுறை யுண்டாகு மெனப்புகலு மறைமுடிவும்.

முறையினுல கத்தொருவர்க் குதிக்குமுழுச் சிவஞான
மறைமுடிவா னுதிப்பதன்றி மற்றென்று னுதியாது
குறைவறுநற் சதுர்த்தசவித் தைதகுநாணி கூறுமறை
நிறைவையறு சரித்தலிது னிகரில்பிர மாணமாம்.

ஆணத்திற் கமிசாத வாகமச்சார் பினுஞானந்
சோணவு துக்குமெனச் செப்புமா னுண்மறையு
நாரணனு மலர்மகனு நாடரியா னுபசிவ
பூரணனுக் காளாகிப் பொலிவுற்ற மாதவத்தீர்.

என்று கூறியதனுலும் மற்றும் வருவனவற்றுலுங் கண்டுகொள்க.

வாயுசங்கிதை: புராணவரலாறு.

பொன்னவிர் சடைபோ னன்னவா கனனைப் படைத்துமுன் புரையற வகுத்த, மன்னிடு பதினெண் விஞ்சைபு மறிய வழங்கினன் மற்றவன் விரித்துப், பன்னிய வகையா லெவர்க்குநன் குணர்த லரிதெனப் பாற்கடை யண்ணல், கன்னவி றிரடோண் மாயனை யழைத்துச் சுருங்கநீ கழறுதி பென்றான்.

ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் மூன்றும் அம்சம்- ஆறும் அத்தியாயம், சாம வேத அதர்வண வேத புராணங்களின் வரலாறு:—

ஆத்துமதேகாதிகள் அறியவேண்டிய சகல தருமங்களோடும் பிரதிபாதிக்கின்ற சாஸ்திரங்களெவையென்றால், முன்சொல்லப்பட்ட இருக்குமுதலான வேதங்கள்நான்கும், அவற்றின் அங்கங்களாகிய சிகை, வியாகரணம், சந்தசு, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் என்கிற ஆறும், மீமாம்சையும், நியாயதரும், இதிகாசபுராணங்களும், தருமசாஸ்திரங்களுமாகிய இப்பதினான்குமாம். இவைகளுக்கு வித்தியாஸ்தானங்களென்றும் பெயர். அன்றியும், ஆயுர் வேதம் என்கிற வைத்தியசாஸ்திரமும், தனுர்வேதமென்கிற ஆயுதசாஸ்திர

முப், காரைமுகிலேன்கிற சக்கிரசாலிரமும், அர்த்தவேதமென்கிற ஆரூடநிமி சாஸ்திரமும் உபவித்தைகளென்று சொல்லப்படும். ஆகப்பதி னாட்டிலித்தைக ளுண்டென்பார்கள்.

இந்த வித்தைகளுக்கு, வாதிகள் பிரதிவாதிகளுக்குரிய நால்களையும், பிரதிவாதிகள் வாதிகளுக்குரிய நால்களையும் எடுத்துக்காட்டுவது மிகவும் பிரயோசனமாம். அதி அசுரகுருவின் விசிட்டாத்துவைதிகளுடன் வாதஞ்செய் தபோது, தேவகுரு முதலியவர்கள் செய்ததால்களைப் பிரமாணமாக எடுத்துக்காண்பிப்பதும், விசிட்டாத்துவைதிகள் சங்கராசாரியர் முதலியவர் கள் செய்யப்பட்ட நால்களையெடுத்துப்பிரமாணமாகக் காண்பிப்பதுமாகென்க.

திருவாலவாயுடையநாயனார் திருமுகதுண்டம்—173-ம் ப.

"மெய்த்தாமு.....தித்தாறு சமயங்கட்கொரு தலைவன்."

திருவிளையாடல்—437-ம் ப.

"பூதமொடு வேள்வியவையினை மிகுத்து விதியாறுசமய
நீதிமுழு வுணர்த்துமுன தேவர்தொழு தின்றருள்செய் யொருவனிடமாம்."

திருவாலவாயுடையநாயனார் தடுத்தாண்மம்—525-ம் ப.

"... முழுவருருவித்சாலவமாகிமிக்கசமயங்களாறினுருவாகின்றதழலோன்"

திருமணைகீகாடு—549-ம் ப.

"அக்கையிலனலும் வைத்தார் அறுவகைச் சமயம்வைத்தார்."

கந்தபுராணத்திகவாமீகள் திருப்புன்கூர்—987-ம் ப.

"...யிவரென்மிக்க வாறுவகைச்சமய மவ்வவர்க்காக்கே யாருள்புரிந்து."

கூர்மபுராணம் : திருக்கலியாணம்.

"வித நால்க ளவற்றின்வழி வீராட்டாஞ் சுவாயம் பூமனுமன்
னேறு நால்கள் வியாதமுனி யுரைத்த நால்க ளவற்றின்வழி
நீதி லருமா மறைக்கிழவர் செப்பு நால்க ளனைத்துமே
லி நால்க ளிவற்றின்வழி நின்றோர்ச் செறியி னின்றோரே.

அங்க மாறு மறைநான்கு மீமாங் கியமென் றருள்கொழித்துக்
தக்கு நீதி நவிலென்று புராண மொன்று தவறறிந்து
பொக்கு தரும நவிலென்று புகன்ற வீசோம் விஞ்சையினை
அங்க ணுலகின் றலவனரித்தா னிவற்றை யுணர்க்கோ ரறி

[வுடையோர்.

என்று கூறியிருக்கின்றவைகளை யுணருமாற்றலின்றி மனங்கொண்ட படிபோலி யெழுதிவிட்டு மேற்கோள்காட்டின விதியின்றி தாழ்வுறுகின்றனர்கள். "தன்குற்றநீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பின், என்குற்றமாகு மிவரை" என்னுந் திருக்குறளின்பொருளை யிவர்களறியாது போயினமைக்கு விசனமுறுகின்றேம்.

இன்னுங் கன்மம், பக்தி, ஞானமென்னு மூன்றுகாண்டப் பொருளைக் கூறும வேதத்திற்கு வேதத்தின் ஞானகாண்டத்தை மாத்திரங்கூறும் ஆகமம் பரிபூரணமாகிய பாடியமாவதெப்படி? வேதத்தில் பலகடவுட்குப் பாத்தவங் கூறியிருந்தால் அதன் பாடியமாகிய ஆகமத்திலு மப்படித்தானே கூறியிருக்கவேண்டும். அதனையிவர்கள் யோசியாமல் சிவனொருவனுக்கே பாத்தவங்கூறுவதற்கும் ஆகமத்தை யருளினனென்று கூறலாமா? கூறுவார்தமையின் இவரது சாம்பிரதாயமும் சிவஞானபோதபாடியமும் அப்படித்தானிருக்கும். வேதத்தை ஆராய்ச்சி செய்தோர், பரசிவனே பரமெனக் கூறியதோடு, இதரதேவதைகளை பரமன்றென நியாயவாயிலாக எவ்வளவோ காட்டியிருக்கவும் பொய்த்தும் அங்ஙனங்கூறுவது விசாரணையின்மையேயாம். உதாரணம்:—அப்பயதீக்ஷிதசுவாமிகளியற்றிய

சிவதத்துவவிவேகம்: (சிவஞானசுவாமிகள் மொழிபெயர்ப்பு.)

விச்சுவா திகளும் விசுவதே ஜபளும் விமலன்நீ யேயென மறைக
ளிச்சய மாக முழக்கவு மறிபா கீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்தோ
மச்சரத்துனக்தீகதிங்கிழைத்தவர்தம்வாழ்க்கையும்பயன்படாதலாற்
றிச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிறுதலே தண்டஞ் சொற்றிடு நூலெலா

[மன்மே.

முளரிபோன் முதலாந் சுரலெலாம்பூதமுதலவற்றோடுதித்துள்ளே
ளனவிடுத் தலைமை பாளரென் றவரை யகற்றிமால்விடையவனினையே
லயமுறுமெல்லாத்தலைமையுமுடைபோன் வருமுதற்காரணனல்லா
ருயமுறு நிபானப் பொருளெனச் சிகைதேர்ந் துரைப்பவு மயங்

[குவர் சிலரே.

எந்தமதத்தினரும் வேதம் பலபொருள்கொண்டு முடிவதாகச் சொல்லுதில்லை. வேதத்திற்கூறிய பொருளொன்றேயென்றும், அப்பொருளை ஆய்கொண்ட கடவுளொன்றுங் கூறுகின்றனர். யார்யார் என்னபோ சொல்லிக்கொண்டாலும் அவரவர்க்கும் பரசிவன் ஒருவரே அந்தந்த வடிவமாய்நின்று நலுக்கிரகஞ் செய்கின்றமையால், பரமசிவனே பரமபொருள். சிவாருடத்தை வணங்குவோர்க்குஞ் சிவன்வந்து அருள்செய்கின்றுசொன்னில் பரமவீடு சித்திற்சேர்ந்த திருமூர்த்திகளான காமாயனான் முதலியோரைத் நிபானிப்பவர்க்கு அவரிடத்தில் அந்தரியாமியாயிருக்கும் பரமசிவன் அநுக்கிரகஞ்செய்யக் கேட்பானேன்.

[illegible] பகுத்திருக்கும் சொல்லியிருந்தாலும், சச்சிதானந்த [illegible] பரானந்தமென்ற சொல்லவில்லை. பிரமா, விஷ்ணு [illegible] மூன்று மூர்த்தங்களும் பஞ்சகத்துக்குமேலாகப் பரம் [illegible] கூறியிருந்தாலும், அவர்களுள் சச்சிதானந்த நித்தியத்வ [illegible] பஞ்சக பேதமுள்ளதாகையால் அநித்தியவஸ்துவாதலின் [illegible] பரானந்தமில்லை யுடையதாகாதலின் ஸர்வாந்தர்யாமி [illegible] நாகாது.

பரமசிவன் சாந்நித்யமாம்; நிகமாதிவாக்கியங்கள் மந்திரிப்பிரதானி [illegible] மாம். மந்திரிப்பிரதானிகளிடத்தில் சாஸ்திரபுத்தி வைத்தாலும் [illegible] வையலாம்; சாஸ்திரத்தில் மந்திரிப்பிரதானிகள் புத்தி வைக்கப்படாது [illegible] ரஸ்திரமே பிரதானமெனக் கருதியிருந்தாலும் சாஸ்திரத்தில் சாஸ்திர பரமசிவபுத்தி வைக்கலாம் பரமசிவனிடத்தில் பிரமாணங்கள் புத்திவைக்கலாகாது மந்திரியாதியர்களிடத்தில் சாஸ்திரபுத்தி பண்ணுவதுபோல் வீரஸ்தானமாதி தேவதைகளிடத்தில் சிவ பத்தி அதாவது பரத்தியபுத்தி வைக்கச்சொல்வதைக்கண்டு, இதரதேவதைகளைப் பரத்தியாகச் சொல்வதுபோல் மருண்டனரோ? அல்லது வேதத்தினிடத்தில் தவேயபுத்தியாய் கூறுகின்றனரோ? அறியேம்! சிவ [illegible] மிவேகத்திலும் அநந்தாசாரியற்றிய சதூர்வேத தாற்பரிய சக்கர [illegible] தேவ தூர்ணாவர்ணன்டி மருவினையொழித்து தெளிவுறவாராக.

சுருக்கம்.

எந்தமுத காரணனே பெண்ணியலுள் காதலும்
போதமிழி யாளர்ச்சிற விப்பினரி பறரே
பாதலமே யாவினை மனத்தினரை கிற்கும்
போதமிழி பாளர்பரி பூரண மடைந்தார்.

ஆதன் வருக்கிமினில் வாதுபரி யாறைப்
காதலொரி காண்டின்மய வாகிபபல் காண்பார்
நிதகரு மாரகு சேர்வுறுவர் நிதா
நிதியுறு நேசரிடை யாறைம்மெவனி நில்லென்.

மாசுமற் றெவ்வி மனம்வைத்தான் மாயா மிவனென்ன வுடலிவன்ற
பாசிப் பரிவா னென்றிசம் பலனத் திருவாய் மலர்ந்தருளி
பாசிப் பயிலச் சுதனுக மழுந்தத் தழுவ வவ்விடத்தே
காசுற் றருள வதிசயமாய்க் கண்டார் மேனி கண்டிலரால்.

இனி, அநுபேதமென்பது யாதெனின்? இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணமென்னும் சான்று வேதங்களும், பாதம், அங்கம்,

ரணம், ஆக்கிராணம், கேத்திரம், சுரோத்திரம்போற் சக்தசு, கற்ப,வியாகரண
ட்ணை, சோதிட, நிருத்தமென்னு மாறையமங்கமாகவுடைய நூற்றொட்டுப
ிதங்களும் வணங்கும்படியாக மோனவரம்பாகிய ஞானகிரீடத்தைத் தனர்
ரிந்நிச் சிரமேற்கொண்டு பிரமபட்டாபிஷேகத்தி னிலபெற்றிருப்பதாகிய
தேதவிவாழுக்கமென்னும் வைதிகசைவமானது மிக்கவழுகினை யுடைத்தென
யாச்சரியங்கொண்ட தாயுமானவரது கருத்தறிபாது மூன்னர்த்தமது சரி
யைக்குந் தாழ்த்தியதைச் சிரமேற்கொண்டது தமது பதநிசயம் தெரியா
தான்பதை விளக்கிறது.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் : திருவீழிமிழலை—449-ப.

மண்ணின்மறை யோர்மருவு வைதிகமு மாதவமு மற்றுமுலகத்
தெண்ணில்பொரு ளாயனவைபடைத்த விமையோர்கள் பெரு
[மான திடமாம்.

நவாலவாய்—486-ப.

தேவதேவள்விணை நிந்தனை செய்துழ, லாதமில்லியமனைந்தினரை,
யாதிவ்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே, பாதிமாதுட னுபபரமனே,
நூலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென், னிலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.
வைதிகத்தின்வழியொழுகாதவக், கைதவமுடைக்காமண்டினரை.
பெய்திவாதுசெயத்திருவுள்ளமே, மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே.
(நூலநின்புகழேழ)

'மறைவழக்கமிலாத மாபாவிகள்.'

வேதாரணிய புராணம்—விசுவாமித்திராருக்கு உபதேசித்த சருக்கம்.

பக்திவிகற்பம்.

வழுவா தொழுகும் வைதிகதாந் திரிக மாகும் வழக்கதனை
முழுவாழ் வருள்வோ யுரைத்தியென மொழிவான் மெய்ழியு
[மறைமிரு தி
யெழுவா யொழுக்கம் வைதிகமா மீச னுரைத்த வாகடத்தின்
குழுவா யொழுக்கந் தாந்திரிக மலையுந் தெரியக் கூறுதுமால்.

அவற்றுள் வைதிகபத்தி.

நீறு மகத்திற் றிகழ்ந்தனவு நிகழ்த்தும் வினைசை நிறைந்தனவும்
கூறு மனற்போர் முதலாகக் கொண்டே யுத்தா ளனங்குலவப்
போருந் திரிபுண் டரமணிதல் பெருமா னெழுத்தஞ் சிவனகிற்ற
லாறு புனைந்தா னருச்சனையை யாற்றல் கண்டி யணிவனவே.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

துணிதற் கரிய பரமசிவஞ் சொலின்முத் திறமாஞ் சுடரினுஞ்
சனிகிட் களநிட் களாசகள மருளார் சகள மவற்றின்முதற்
மனிகிட் களஞ்சொற் றோடர்பகன் று பரிபூ ரணமாய்ப் நிரஞ்சனமா
பூணுதற் கரிதாய்க் குணங்குறியெடப் பெல்லை விகார மில்லதுவே.

சிவதத் துவமா மதுஞானந் திகழுங் கிரியை யிச்சையினைக்
கவலிற் சகள நிட்களமாங் கருதிற் சாதாக் கியமிதுவே
புவனைக் கரிய சதாசிவமா யொளிபார் பீட லிங்கமதாய்த்
தவமிக் கிலங்கு மைம்முகமுந் தடந்தோள் பத்துஞ் சார்ந்திலங்குஞ்.

(பொ-ரை.) அந்நிட்கள சிவமானது ஞானசத்தி, கிரியா சத்தி, இச்சாசத்திகளோடுகூடிற், சகளநிட்கள சிவமூர்த்தியாம்; இதுவே சாதாக்கியமாகிய சிவலிங்கவடிவம்; இச்சிவலிங்கமே சதாசிவமெனப்பட்டுப் பீட லிங்காகாரமாய், சதானமுதலிய வைந்து திருமுகங்களுஞ், பத்துத் திருக்கரங்களுமாய் விளங்கும், என்பதாம்.

அன்ன வுருவின் மகேசுரமா மதுதேவ சகள மதிற்றோன்றும்
பன்னு மிருபத் தைந்தாய படிவஞ் சத்தி பரித்தலைபு
மன்னுஞ் சோம தரனதி வபங்குஞ் சத்தி யுடன்மலிந்தார்
முன்னு மகேச னம்மிசத்திற் சதுமா யிரமே மொழிபயுதமை.

(பொ-ரை) அச்சதாசிவத்தினின்றும் சகளமாகிய மகேச்சுரம் உற்பத்தியாகும்; அது சத்திசமேதமாய்ச் சக்கிரசேகரர் முதலிய இருபத்தைந்து விக்கிரகபேதமாம். அம்மகேச்சுரனது தூற்றிலொருகூறு உருத்திரனும், ஆயிரத்திலொருகூறு விஷ்ணுவும், பதினாயிரத்திலொருகூறு பிரமாவுமாகத் தோன்றும், என்பதாம்.

நீலக் களனு முருத்திரனு நெடிய மாலு மறையோனுங்
கோலத் திருத்தா ரவர்தம்பாற் குலவுந் தேவ ராராதி
சாலத் திகழ்ந்தா ரிவர்பாமன் றழையும் பூசைத்திரஞ்சார்ந்தே
மேலச் சாலோக் கியமாதி யெய்துங் கதியு மீரன்றே.

திருமந்திரம்.

வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமவித் தியாதசர்
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள்
வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர்
சாதா ரணமன்ன சைவ ருபாயமே.

கண்ட 10-வது ஒலிபற்றிய பெயர்த்தொகுதி.

ஆசிரிய விலழுகாச் சேன்மி பாரண மோதத்துச் சாரண
வகமிம் சுருதி கண்சோ டுருக்கிவை பேழும் வேதம்
வேதாரம் பொருளி ணமம் விதித்திடு ஞான பாதை
ஆதிபாஸ் கரமு பாதை யருத்தபா கையுமா மென்ப.

மெய்திரி பாரணர்க்தான் வேதத்தின் ஞான பாதை
மையிலுட் பொருளி ணம மற்றுப நிடத மென்ப
வைதிகம் வேத முற்ற மார்க்கமே பார்க்குங் காலே
யீபரி னிருக்கி னோடி பெளடிக மாதி யாகும்.

அபிர்தசாரம்—நியமம்.

தவந்மிசபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றரு வல்னிதஞ் சித்தாந்தக் கேள்வி
யுவந்த சிவபூசை பொண்மதிரூண் பத்து
நிவந்த நியமங்க ளாரம்.

பெயராதி இண்டாம் பத்தகம் 252-ம் பக்கம் வேதமார்க்கம்—வைதிகம். 260-ம் பக்கம் வைதிகம்—வேதமார்க்கம். வைதிகர்—வைதிகவைபவத்தோன். வைதிகன்—வேதமுயர்ச்ச பிராமணன். வைதிகாசாரம்—வேத மொழுக்கம்.

295-ம் பக்கம் ஆகமம்—தர்திரம், சிவாளதம், நிகமம், ஞானம். 663-ம் பக்கம் வைசவர்—சிவசமயத்தார், விசேடதீட்சை பெற்றவர். வைசவநூல்—சைவசமநூல். வைசவசாத்திரம்—சிவாகமம். வைசவம்—அது உட்சமயம் ஆறி னொன்று. (சுத்தசாதகம் சகனதுவைமுதல் ஆகமம் சுத்தசாதகம் 6-ம் செப்புள்ளவை.)

வைசவரன் வினதியர் தந்திர மவையுர் தம்பரன் முகத்தினின் றதிக்கும், அம்பவை சிக மும்மறை யவையுந் சுவாசமற் றதனி னின்ற தறிக்கும், உப்புடச் சிவாத்ர விதமெரி யதுவு முபதிட மும்மூனத் தறிக்கும், பிபழர் திரிவி டறவினைவக் கருத்த மறைந் திரிர் தந்தை சிரிவ.

சிவஞானவள்ளலார்.

சைவஞ் சிவத்தோடு சம்பந்த மானமையாற்
சைவமே யத்துவிதஞ் சாதிக்குஞ்—சைவத்தை
வேறென்று கொள்ளற்க வேறற்ற வேதாந்தக்
கூறென்று கொள்ளுதலே கோள்.

ஆறத்துவாக்களின் விபரம்.

சித்தாந்தப்படவிளக்கம் 4-வது பக்கம் ஞானசூரியனென்னுஞ் சிவசூரியன். அவருக்கு அக்கினியிற் சூடும், பூவின்மணமும், பாலிற் கிரணமும் போற் பிரிவற்றுச் சமவாயமாயும், அனந்தசத்தி ரூபையாயுமுள்ள பராசத்தியென்றொரு சத்தியுண்டு. சத்தியென்றது வல்லமையை. (சூரியன், சிவன், கண்சிவன்.)

பராசத்தி = அனுக்கிரகசத்தி, ஆதிசத்தி, திரோதானசத்தி யென்றுகூறி, இதற்கு அருட்சத்தி யொன்றுமே மற்றவான்கு கிருத்தியங்களுக்கும் காரணமானதென்றும், பராசத்தியொன்றே வியாபாரபேதத்தா லிவ்வாறு நாமபேதத்தை யடைவதேயன்றி வஸ்துபேத மில்லையென்றதினாலும், பராசத்தி சிவத்தில் சமவாயமென்றபடிச் சிவம் அபின்ன நிமித்தோபாதான காரணமென்பதாயிற்று.

சுத்தாத்துவாக்களாவன :—சுத்தமாயையிலுள்ள கலை, தத்துவம், புவனம், வன்னம, பதம், மந்திரங்களாம்.

மிச்சிராத்துவாக்களாவன :—அசுத்தமாயையிலுள்ள கலாதிகள்.

அசுத்தாத்துவாக்களாவன :— பிரகிருதி மாயையிலுள்ள கலாதிகள். தாத்துவிகமாகிய தத்துவங்கள் சரீராதிகள்போல உடனே யழிவதின்றிப் பிரளயகாலம்வரையு நிலையுறுதலான் தத்துவமெனப்படும்.

தத்துவங்கள் அகக்கருவி மூப்பத்தாறும், புறக்கருவி அறுபதும் ஆக 96-மாம். அகக்கருவிகளாவன :— ஆகாயாதி பஞ்சபூதமும், சத்தமுதலிய தன்மாத்திரையைந்தும், வாக்காதி கன்மேந்திரியமைந்தும், சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியமைந்தும், அந்தக்கரண சதுட்டயமும், காலமுதலிய வித்தியாதத்துவமேழும், சுத்தவித்தை, ஈஸ்வரம், சாதாக்கியம், விந்து, நாதம் என்னுஞ் சிவதத்துவமைந்தும், ஆக 36-ம். புறக்கருவிகளாவன :—பஞ்சபூத காரியமாகிய 25-ம், வசனுதியைந்தும், வாயு பத்தும், காடி பத்தும், வாக்தானஞ்சும், எடுனை மூன்றும், குணமூன்றுமென அறுபதுமாம்.

தத்துவக்களின் தொகுப்பம்:— பரமசிவத்தினருளினாலே குடிகொண்டிருக்கும், சாதக்கிரியா விந்தும், விந்துவிலிருந்து அகரகாரமும் தோன்றுமென்பது உடலில் பஞ்சாட்சரமிருக்கும், ஓவ்வொரு தொனியின் வட்டத்திலிருந்தும் சகலவித்தக்களைத் தொன்றுவதை. "அகரமுதல வெழுத்தெல்லாம்" மென்னும் திருக்குறளாலும் அறிக. அகரம்=சாதம்.

தத்துவங்கள்:— மூப்பத்தாறு தத்துவங்களும் அடங்கிய சாதாக்கியமானது சிவாக்கியமும், பிரதிட்டாகலையும், வித்தியாகலையும், சாந்திகலையும், சாந்தியாதீதகலையுமென்னும் பிரிவுகளைப் பிரிக்கப்படும்.

பிருதிவித்தத்துவமொன்றையுடைய சிவாக்கியமும், பிரமா-- அதிதெய்வம். அப்புதத்துவமுதல் பிரகிருதி குணதத்துவமீறாகவுள்ள தத்துவங்கள் மூப்பத்திரண்டையுடையது பிரதிட்டாகலையும். விஷ்ணு—அதிதெய்வம், காலமுதல் மாயையீறுகிய விதியாதத்துவமைந்தையுடையது வித்தியாகலையும் உருத்திரன் -- அதிதெய்வம் சிவதத்துவமைந்தில் சுத்தவித்தை, ஈச்வரம், சாதாக்கியமென்ற மூன்றையுங்கொண்டது சாந்திகலை. மகேசுவரன்—அதிதெய்வம். சத்தி, சிவம் (வித்து, நாதம்) இரண்டுங்கொண்டது சாந்தியாதீதகலை. சதாசிவம்— அதிதெய்வம்.

புவனங்கள் இருநூற்றிருபத்தினாலும், மூப்பத்தாறு தத்துவங்களிலுஞ் சிற்சிலவாவன:—பிருதிவிதத்துவத்தில் 108, அப்பு தத்துவத்தில் 8, மாடகியில் 8, ஆகாயத்தில் 8, அகங்காரத்தில் 8, புத்தியில் 8, சித்தத்தில் 8, புருடனில் 6, அராகத்தில் 5, வித்தையில் 7, நியதியில் 2, காலத்தில் 2, மாயையில் 8, சுத்தவித்தையில் 9, ஈச்வரத்தில் 8, சாதாக்கியத்தில் 1, வித்து வில் 5, நாதத்தில் 10, ஆக 224 புவனங்கள்.

வன்னம் (அக்கரங்கள்)—முன்னர்க்கூறியபடி சாதத்தின் காரியங்களாகும். அவை அ முதல் ஸ் வரை உயிரெழுத்துப்பதினாறும், க முதல் கூ வரை மெய்யெழுத்து மூப்பத்தைந்தும், ஆக ஈம்பத்தொன்று ஆகும். உயிரெழுத்துப்பதினாறும் சாந்தியாதீதகலையிலும், கவமு என்னுமூன்றும் சாந்திகலையிலும், ட முதல் ந வரை எழுமை வித்தியாகலையிலும், ப முதல் ஷ வரை இருபத்தினான்கும் பிரதிட்டாகலையிலும், ஹ ஒன்றும் நிவிர்த்திகலையிலும் அடங்கும்.

பதம் 81: ஓம், வ்யோமவ்யாபிநே, வ்யோமரூபாய, ஸர்வவ்யாபிநே, சிவாய, அநந்தாய, அநாதாய, அநகாதிதாய, த்ருவாய, சாச்வதாய, யோகபீடஸம்ஸ்திதாய, நித்யயோகிநே, த்ரிகாலஜ்ஞாய, ஓம் நமச்சிவாய, ஸர்வப்ரபவே, சிவாய, சகலாகமாந்தாய நித்புருஷாலயாய, அகோரஹ்ருதயாய, யமதேவ குஹ்யாய, ஸத்யஜ்ஞாநதநுர்த்தரே, ஓம் நமோநம, குஹ்யாதி குஹ்யாய, கோப்த்ரே, அநிதாய, சர்வயோகாதிக்ருதாய, ஸர்வவித்யாதிபாய, ஜ்யோதி

ரூபாய, பரமேச்வரபராய, அசேதந அசேதந, வ்யோமிக் வ்யோமிக், வ்யாபிக் வ்யாபிக், அரூபிக் அரூபிக், ப்ரதம ப்ரதம, தேஜஸ்தேஜஸ், ஜ்யோதிர்ஜ்யோதிஸ், அரூப, அசக்நி, அதூம, அபஸ்ம, அநாதே, காகாகாகா, தூ தூ தூ தூ, ஓம் பூஸ், ஓம் புவஸ், ஓம் ஸுவஸ், அதிதந, நிதந, நித்யோத்பவ, சிவ, சர்வ, பரமாத்மன், மஹேச்வர, மகாதேவ, ஸத்பாவேச்வர, மகாதேஜஸ், யோகாதிபதே, ஸுஞ்சமுஞ்ச, ப்ரதமப்ரதம, சர்வசர்வ, பவபவ, பவோத்பவ, ஸத்பூதஸுகப்ரத, சர்வஸாக்ஷித்யகர, ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராய, அகர்ச்சித அகர்ச்சித, அஸம்ஸ்துத அஸம்ஸ்துத, பூர்வஸ்துத பூர்வஸ்துத, ஸாக்ஷி ஸாக்ஷி, துரு துரு, பதங்க பதங்க, பிங்க பிங்க, ஜ்ஞாந ஜ்ஞாந, சப்த சப்த, ஸூக்ஷும ஸூக்ஷும, சிவ, சர்வ, சர்வத, ஓம் நமோநமஸ், ஓம் சிவாய நமோநமஸ், ஓம். என்பனவாம்.

இவற்றில் சாந்தியாதீதகலையில், ஓம் என்னும் பதமொன்றும், சாந்திகலையில் வ்யோமவ்யாபிநேமுதல் நித்யயோகிநே யீறுகப் பதம் பதிநென்றும்; வித்யாகலையில் த்யாகஹராராயமுதல் வ்யாபிக்வ்யாபிக் ஈறுகப்பதமிருபதும்; பிரதிட்டாகலையில் அரூபிக் அரூபிக் முதல மஹேச்வர ஈறுகப் பதமிருபத்தொன்றும்; நிவிர்த்திகலையில் மஹாதேவ முதல் ஓம் ஈறுகப் பதமிருபத்தெட்டும்; ஆம்.

மந்திரம் 11:—மந்திராத்வாவிற்குரிய மந்திரக்களாவன:—சிவ, ஈசான, தத்புருஷ, அகோர, வாமதேவ, ஸத்யோஜாத, அஸ்த்ர, கவச, சிகா, சிரோ, ஹ்ருதய. ஆக பதிநென்றுமாம்.

சாந்தியாதீதகலையில் சிவ, ஈசான, அஸ்த்ர 3-ம்; சாந்திகலையில் தத்புருஷ, கவச 2-ம்; வித்யாகலையில் அகோர, சிகா 2-ம்; பிரதிட்டாகலையில் வாமதேவ, சிரோ 2-ம்; நிவிர்த்திகலையில் ஸத்யோஜாத, ஹ்ருதய 2-ம் ஆம்.

ரம், பதம், மந்திரம், இம்மூன்றும் சொற்பிரபஞ்சம். புவனம், தத்வம், கலை, இம்மூன்றும் பொருட்பிரபஞ்சம் என்னப்படும்.

இதனிற்க, உலகிலுள்ள எவ்வுயிர்களுஞ் சர்வதுக்கநிவர்த்திபூர்வ நித்தியாநந்தப் பிராப்தியும் பெற விரும்புவதியற்கை. ஆனலவை பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனக்கொள்ளு மயக்கந்காரணமாக வுண்டாங் காமவெகுளியுள்ளவரையிலு முண்டாகா; பொருளைப்பொருளாகவும், பொருளல்லவற்றைப் பொருளல்லவாகவுங்கொள்ளுந் தெளிவுணர் வுதித்துக் காமவெகுளி மயக்கத்தைவிடித்துப் பிரமஞானம் பெற்றவழியுண்டாம். இதுவே சிச்தையு மொழியுத் செல்லா நிலைமைத்தாகிய மோக்ஷமென்று சொல்லப்படும். இத்தகைய மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாயுள்ளது வேதம. இவ்வேதத்தின்வழி நிற்போர் வைதிகரெனப்படுவார். இவர் சற்பிரமாணமாகக்கொள்வது வேதம் நான்கு. அங்கம் 6, உபநிஷதியொன்று (18), புராணமொன்று (18), நியாய

மென்று, மோக்கமென்னும் ஆக பதினைந்து மிக்கைதைகளாம். இவர்கள் கர்மம், பக்தி, ஞானங்களைச் சொல்லுகின்றன. கர்மத்தால் சென்ற பதவியிடம், பக்தியால் எய்தக்கூடிய தேவதா லோகப்பிராப்தியுண்டாம். பதப்பிராப்திகளான மற்றுமுள்ள அனிதிலாபங்களை முழுட்சுக்களையுமே விரும்புகிறில்லை. இனி, ஞானத்தைப்பற்றியோவெனின்: அதுபேதபேதமென விருவகைப்படும். எங்கெங்கே பேதங் காணப்படுகின்றதோ அங்கெல்லாம் அவிதைக் காணப்படுதலானும், அவிதையுள்ளவிடத்தெல்லாம் துக்கமும் சரீரமுங் கண்டத்திலும் நிலபாலையம், அசத்திபத்திலும் மருத்தலாயுள் அந்தப்புள்ளவிடத் தத்ஞானமிருத்தலானும், பேதஞானத்தால் சர்வ துக்கநிவர்த்திய சித்திபாணந்தப் பிராப்திடமான வீடென்பதுமென்று சொல்லப்படாது; அபேதஞானத்தாலோ மேற்படி குற்றங்கள் யாதுமின்மையினாலும் சர்வதுக்க நிவர்த்திய சித்திபாணந்தப் பிராப்திடமான மோக்ஷமென்பதுமென்று சொல்வதில் யாதொரு ஆக்ஷேபமுமின்றாம். கர்மமும், பக்தியும், பேதஞானமும் சாக்ஷாத் மோக்ஷத்தைத் தராவாயினும் அபேதஞான முண்டாகுதற்குச் சாதனமாயிருக்கும். அவற்றிலும் வீட்டிற்கு நேர்சாதனமான அபேதஞானத்திற்கு சித்தசுத்தியும், பேதஞானமும, பேதஞானத்திற்குப் பக்தியும், பக்திக்குக் கர்மமுஞ் சாதனமாயிருக்கின்றனவென்க.

திருமந்திரம்—பாயிரம் 3-வது வேதச்சிறப்பு.

வேதத்தை விட்ட வறமில்லை வேதத்தி
லோதத் தகுமற மெல்லா முளதர்க்க
வாதத்தை விட்டி மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை யோதியே வீடுபெற் றார்களே.

(இ-ள்.) வேதத்துக் கன்னியமாகத் தூறவற மெக்தநூலிலுமில்லை. வேதத்தின்கண் வேய மூன்றுச்சிமத்தார்க்கும் வேண்டிய வறங்கண்முற்றுங் கூறியிருக்கின்றன. சமயவாத தர்க்கங்களை விட்டுவிட்டு அறிவுடையோர்கள் ஆட்சிமைபொருந்திய வேதங்களை ஐயந்திரிபறவோதிச் சாதனகூடி அநுண்டேகரசமாகிய இக்கியத்தைப் பெற்றனர்கள் எ-று.

திருநெறி யாவது சித்தசித் தன்றிப்
பெருநெறி யாய பிரானை நினைந்து
குருநெறி யாஞ்சிவ மாநெறி கூடி
மொருநெறி யொன்றுக வேதாந்த மோதுமே.

(இ-ள்.) திருநெறியாவது—அழகிய முத்திமார்க்கமாவது, சித்தசித் தன்றி—அறிவுறியாணமை (சகலகேவலம்) நீக்கி, பெருநெறியாய பிரானை நினைந்து—சற்மார்க்க நெறியிற்சிக்குஞ் சிவபெருமானை மனதிலபேதமாகத்

கடாசித்து, குருவெறியாஞ் சிவமா வெறிகூடி யொருவெறி—சற்குருகாத
சத யதிபாட்டாலுஞ் சிவசொரூபமா மார்க்கத்தைப் பொருந்தும்படியான
நேரப்பற்ற தான்குவேத மகாவாக்கியார்த்த மார்க்கம், ஒன்றுக வேதாந்த
சித்—வகமென்றே வுபநிடதங்களனைத்துஞ் சொல்லும், எ-று.

எழாத்தந்திரம் 28-வது—கூடாவொழுக்கம்.

ஒன்றிரண் டாகிநின் றொன்றியொன் றுயிர்களுக்
கென்று மிரண்டு மொருக்காலுங் கூடுடா
வொன்றிரண் டென்றே யுரைதரு வோர்க்கெலா
மொன்றிரண் டாய்நிற்கு மொன்றியொன் றுனதே.

(இ-ள்.) ஒன்றிரண்டாகிநின்று — ஆணவத்தாற் றுவிதிகளாகியும், விசிட்டாத்துவிதக லாகியுநின்று, ஒன்றியொன்றுயிர்களுக்கு — ஆணவந் தெளிதற்குரிய சாதன சதுட்டயர்களாய் குருவெறியே சமாதியைப்பொருந்தி யேகமாயினோர்க்கு, ஒன்றுமிரண்டு மொருக்காலுங கூடிடா—தடாகசலமாம பிய கலசத்தை சமுத்திரத்தினு ளமிழ்த்தியதுபோல் ஒன்றிரண்டு ஒன்று மல்ல, விரண்டுமல்ல என்று கூறுந் தாத்திரிகசைவ சித்தாந்தமும், விசிட்டாத்துவிதமு மெப்போதும் பொருந்தாது, ஒன்றிரண்டென்றே யுரைதரு வோர்க்கெல்லாம்—தன்னுளேதிரைத்தெழுந் தாங்கவெண்டடங்கடலென்னு மான்றோர் வாக்கியத்தையுங்கடந்து முத்தினிலை யொன்றிரண்டென்றகூறும் பெத்திகளுக்கெல்லாம் பிராந்தியா விரண்டாகவே தோன்றும். சமாதியிற் றெளிந்த அத்துவிதிகளுக் கேகமாக விளங்கிய சைதன்யம், எ-று.

உபதேசம் 1-வது.

"வெளியின் வெளிபோய் விரவிய வாறு." என்றும்,

ஒன்பதாந்தந்திரம். 25-வது அணைந்தோர்தன்மை.

பாசம்

கழிந்தேன் கடவுளு நானுமொன் றானே
னிழிந்தாங் கினிவரு மார்க்கமு வேண்டேன்
செழுஞ்சார் புடைய சிவனைக்கண் டேனே.

(இ-ள்.) செழுஞ்சார்புடைய சிவனைக்கண்டேன்— எவற்றிற்கு மழுகிய மூதற்காரணமுமாகியபரமசிவத்தைச் சுட்டற்றுதின்று தெளிந்தேன். (அதனால்) அச்சிவத்திற் கூடவ்தலுகியகான் எமானேன், இலைசன்மார்க்கசெறியாதலா வினியிங்குத் தாழ்மையாகவரும் தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம் ஆகியசாதனங்களை யிச்சியேன், சன்னமாணத்தினின்றமுய்ந்தேன், சற்றமென்றசொல்லும் பாசத்தையுநீங்கினேன். எ-று.

[illegible]

இரண்டாந்திரம் 12-வது திசோபமம்.

[illegible]

பெருந்திரட்டு. காரணவியல்பு. போதரத்நாகரம்.

காரணமா மொருபொருளைக் காணவத்தின் கரியமாம் பலமுடனே
கண்டாலது, மேலணமா மன்னிறைன்றை யுணரவுத்தி னீலுபமா
பங்கமினை யுணர்ந்தாற்போலக் காரணமா யுன்னசிற் சத்திரன்
றத்திற் காரியமா முலகினையு மாகாரில, நூரணமா மொன்றுமாம
அதை யிடங்காலம் புணரபறவி யறிவதிமைப்பப் பொருண்ணைகாரிரா.

நூலந்திரட்டு. காரண காரிய மேறின்மை.

யாது மறியலா மொன்றறிய வென்றுமறை
யோது பொருளை வுணரி லுலகெல்லா
மாதிபா மேது வறிய வறிந்ததாம்
ஏதுவா மண்காண வெக்கடமுங் கண்டாற்போல்..

சகீன பொழிபலை றில்லி பீச்சகம்
பேசிய வணிகலம் பொன்னிற் பின்னமோ
காசினி பல்லதிவா கடாதி நூலலாற்
நூசினை யுன்டெனச் சொல்ல லாகுமோ.

பேர்மெறு பாட்டாலே பேதமுள தென்னிற்
பார்மெறு பட்டதிலைப் பன்னுகின்ற பேரொழிய
வார்மெறு கண்டார்ச் கடக்கு ளகிலுமெனும்
பேர்மை றுரதிப்பப் பிரமமல தில்லைபாரில்.

உண்டான தொன்றே யுரைப்பதனி லுண்டாமோ
வண்டார் குழன்மலடி மைந்தனணு வார்த்ததயாற்
கண்டோ மெனிலுளது போலே கனவத்தூர்
வெண்மோடர் முதலெத் தனிதான்று மெய்யேபோல்.

திருஞானசம்பதசுவாமிகள்.

எருக்கதம்புலியூர 120-ப.

"வின்மேரை.....பெண்ணணவியாகும் பித்தாபிறைசூடி."

திருப்புறவம் 128-ப.

"வையக நீர்தீ வாயுவும் விண்ணு முதலாணன்."

திருமாற்பேறு 149-ப.

"தருத்தவன் குருகவன்கூர்மையவன்பெருத்தகைபென்னவனெறு டவன்."

திருவெண்ணி 200-ப.

சோதியை.....ஆதியை யாதியு மந்தமு மில்லாத.

திருவாரூர் 402-ப.

அந்த மாயுல காதியு மாயினான்.

திருக்கழிப்பாலை 209-ப.

எனியா யரியாய் நிலநீ ரொடுதீ, வளிகா யமென வெளிமன் னியதூ,
வெளியே யுயிரே தொழுதுன் னுமவர்க்,களியாய் கழிப்பாலை யமர்ந்தவனே

திருவெண்காடு 243-ப.

மண்ணெறிநீ ரனல்காலோ டாகாய மதியிரவி, யெண்ணில்வரு மிட
மான னிகபாரு மெண்டிசையும், பெண்ணினெடான் பெருமையொடு சிறு
மையுமாம் போரானன், விண்ணவர்கோன் வழிபடவெண் காடிடமா வீரும்பி
னானே.

திருத்தலைச்சங்காடு 253-ப.

நிலந்தோ டாகாச மனல்காலாகி நின்றைந்தி.

திருநாரையூர் 478-ப.

மாயவன் சேயவன் தியாதியவன்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவையாறு 525-ப.

கண்ணனைப் மணியானைப் கருத்தானைப் அறுத்தானை
பெண்ணனை பெழுத்தானை பெழுத்தினுக்கோ ரியல்பானைப்
விண்ணனைப் விண்ணிடையே பூரமெரித்த வேதியனே
பண்ணனை வையாறற் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

திருமுறை 525-ம்.

[illegible]

திருப்பரங்குன்றம் 543-ம்.

[illegible]

[illegible]

திருப்பழனம் 553-ம்.

[illegible]

திருவெண்காடு 554-ம்.

"சோதிடாய் சுடருமானார்." "ஆதியாயக்தமானார்."

திருவையாறு 558-ம்.

"உமையவளோர் திருமேனியில்லை யுலகவர் தலைவரதில்லை."

திருக்காஞ்சித் திருமேற்றளி 562-ம்.

"மலைவளர் மங்கை நாயகனாய நாவலர்."

மாயனும் பாலனுமி மலரவனுமி மன்னுப்
தேசமாய்த் திகழ்மெட்டாகித் தீர்த்தமாய்த் திரிதர்கின்ற
காயமாய்க் காயத் தின்னார் காஞ்சிமா நகர்தனுள்ளாய்
மேயவெம் தேருளீபாக நிலைக்குமாம் நனீபனூரே.

திருவாப்பாடி 567-ப.

கடலத மேழிதேஞ (1) ஆதியு மறிவுமாகி (2) சிக்தைபுக் தெளிவுமாகி (3) உள்ளுமாப்பு புறமுமாகி வருவுமா யருவமாகி (4) மயக்கமாய்த் தெளி-வுமாகி (5) ஆழுவுருவமாகி (6).

திருப்புகலூர் 574-ப.

"க்ருமாப்ச் தியுமாகி நிலனுமாய் விசும்புமாகி. யெருடைக் கதிர்களாகி."

திருவண்ணமலை 585-ப.

இரவியு மதியும்விண்ணு மிருநிலம் புனலுங்காற்று
மூகமா புவணமெட்டித் திசைபொளி யுருவமானாய்.

திருவீழிமிழலை 625-ப.

"அங்கக்கின்ற நீர்நிலங்காற் றனலம்பா மாகினின்றீர்."

கோயில் தாண்டகம் 773-ப.

"அருந்தவர்கள்.....மறிகடலுங் குலவரையு மண்ணுமுந் விண்ணுங்,
நிருந்தொளிய சாமைகயுந் திசைகளெட்டுந் திரிசுடர்க ளோரிரண்டும் பிறவு
மாய, பெருந்தகையை, விரிகின்ற பொருட்கெல்லாம் வித்துமாகி."

திருவீரட்டானம் 779-ப,

"எல்லாஞ் சிவனென்ன கின்றாய்போற்றி."

திருப்புன்கூர் 778-ப.

"பின்றாளு முன்றாளு மானன்றன்னை."

திருவையாறு 826-ப.

"தலைவெலாவிலையெலா மானாய்நீயே." "எல்லாவுலகமு மானாய்நீயே."

திருமழபாடி 828-ப.

"நீராகி நெடுவரைக ளாஞாய்க்கண்டாய்."

திருவெண்ணி 857-ப.

"மண்ணிலங்கு நீரனல்காலி வானமாகி."

திருக்கற்குடி 858-ப.

"மண்ணைதனீ லெக்தை மாநீரி ஞண்ணை."

திருமுதுகுன்றம்—முக்கூடல் 870-ப.

தக்கனது.....துறவாதே யாக்கை துறந்தான் றன்னை.
ஆதித வின்னமுதை.

திருவாலங்காடு 884-ப.

ஒன்றுபுலகனைத்து மானாய்நீயே. அல்லது பகலுமாய்.

திருத்தலையாலங்காடு 915-ப.
சிவஞானத் திரைமுகனூர்.

திருப்பாசூர் 891-ப.
மின்றாழி நீலநிற மிசம்புமாகி.

திருக்கச்சனூர் 900-ப.
[illegible] ...உருத்திரனே யமபதிலை யுய்ந்தானென்ன.

சிற்பி 905-ப.

[illegible] மண்ணாகி விண்ணாகி.
[illegible]—திருவெண்ணெய்நல்லூர் 915-ப.

[illegible] காலைப் பாலுவ காலாய்
வாலாய வாலைக்கட வாலாய்மலி யாலாய்.

[illegible]—திருக்கோவலூரும் 916-ப.

[illegible] மின்றாம் பகலுமாகிப் பனிமால் வரையாகிப் பாலைபாகி
[illegible] திரைசெய் காற்ற மாகிதெருவெண் விடையாகி நிழலுமாகி.

திருஅரத்துறைக்கனம் 920-ப.
அக்குமணிவு மலையகீ யென்பனவன்.

திருக்கற்குடி 950-ப.
[illegible] தெவிளா னகமாகிநின்ற புலனே.

திருக்கடலூர் 951-ப.
[illegible] நீலகண்டர் ஆகிமற்றும்
[illegible] டாணலியாட்டப் பிறவாவருவ வானவனே.

திருக்கருப்பறியலூர் 953-ப.
[illegible] மேனியாய்த் தினைவார்தம் முள்ளத்தே நிறைத்து தொன்று
[illegible]னைத் தியானே.

திருக்காளத்திமுள்ளூர் 966-ப.

நருமை முதிலாகி யொத்தலகர் தாமு பூர்வனவு நிற்பனவு மூழிகளு
காலும், பொருமையு கடலாகிப் பூதங்களோர்தாய்ப், பூவாபுவை கொன்றை
யொடி புரிசடையி லுலாப் புனலாகி யனலாகிப் பூதங்க ளோர்தாய், காலி
யின்று செருகல் பாகலபாதி காயிரும் மதியமாய் நின்றவெம் பெருமான்.

இக்கனம் கூறிய தேவாரக்கனை முதற்குறிப்பும்—36-வது பக்கத் திரு
வாசகத்தோடு சேர்த்துக்கொள்க.

குமரகுருபரசுவாமிகள்—மதுரைக்கலம்பகம்.

போகமாய் விளைந்தோய் நீ, புவனமாய்ப் பொலிந்தோய் நீ
யேகமா யிருந்தோய் நீ, யெண்ணிறந்து நின்றோய் நீ.
வானுநீ, நிலனுநீ, மதியுநீ, கதிருநீ,
யூனுநீ, யுயிருநீ, யுளதுநீ, யிலதுநீ,
மோழிக்கய லாகிவேத முடிவினின் முடிந்துநின்ற
வழிக்கய லாகார் கூடல் வலைவாணர் பெருவாழ் வன்னீர்.

துதிவே பொருளென் றெவரெவர் கூறினு மேற்பதெது
யதுவே பொருளென் றறிந்துகொண் டேனப் பொருளெவர்க்கும்
போதுவேயென் றாலும் பொருந்துமெல் லோர்க்கும்பொதுவினிற்கு
மதுவேப் மலர்ப்பொழி லாலூரிணும்வைகும் வைகலுமே.

சிதம்பர மும்மணிக்கோவை.

சென்றவரைத் தாமாக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
மன்றவரைத் தாமாக்க வல்லவர்யா—சென்றுமிவ
ராடப் பதஞ்சலியா ராக்கினு ரென்பிறவி
சாடப் பதஞ்சலியார் தாம்.

பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பவக்கட லழுந்த
வல்லல் செய்யு மவாவெனப் பதுமவ்
வறுமையி னின்றும் வாங்கி
யறிவின் செல்வ மளித்தரு ளெனக்கே.

சிதம்பர செய்யுட்கோவை.

வானே நிலனே கனலே வளிபுனலே, யூனேயவ் வுயி ரும்பிசா
யுயிர்த்துணையே, யானை றுமேறு யசோ யருட்கடலே.

அருவமு முருவமு மாகி நின்றுமவ், வருவமு முருவமு மகன்று
நின்றனை. சொல்லொடு பொருளுமாய்த் தோன்றி நின்றுமச்,
சொல்லையும் பொருளையுந் துறந்து நின்றனை.

தந்தைநீ, தாயுநீ, தமருநீ, பிறருநீ, சிந்தைநீ, யுணர்வுநீ,
சிவனீ, பரவுநீ.

அரனினி லுரிமை யுரிமையதை யடைதல்
தரணியி லுரிமை தருமிதழ் மலர்.

பண்டார முட்மாண்க்கோவை.

என்வழி வந்தவரைக் கொன்ற வெளிமேற்குன்
றன்ன வயக்கத் தருங்கண்டாய்—என்வழி வாய்
வெற்பக்க நின்றுர் மிளைநீ விடற்றுரன
சாற்பக்க மெனின்புகறற் றன்.

ஒன்றே கண்ணை யுனக்குரற் றெறக்கு
மென்றென வொழிவேற் றடமென்பட் டிலேன்.

(இ-ள்.) என்னுடைய முன்னோரைக் கொன்ற வெளிமையையுடைய குன்றை யொத்த வயக்கத்தருங் கண்டாய்!—என்னுடைய வாயில் வெற்பக்கத்தில் நின்றவர் மிளையை விடுதற்கரிய சாற்பக்கமெனின் புகறற்றன்று. ஒன்றே கண்ணையுடைய உனக்குரற் றெறக்கும் என்றென வொழிவேற் றடமென்பட்டிலேன்.

இ-ரை.—பாய்ச்சி, சேரமென்னும் பாகடம்பனைத்தலை, பாகபமதனிற் பயம்படுசெய், இயல்தனிர நுய்பு மலர்பிஞ்சருங்காய், கனிவெதாக்கள் கனிசஞ்ஞைசெயிய.

திருமந்திரம்—ஆகமச்சிறப்பு.

அந்தண னேனி பரிசையதோர் பாகத்தன்
அந்தீசா டி நுபத்தி லுன்றுள வாகமம்
அந்தமே கூப்பி யறுபதத் தறுவரும்
அந்தண நூகத்தி லருப்பொருள் கேட்டதே.

(இ-ம்.) உமையை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்குஞ் சிவபெருமானது சதாக்யோகத்திலிருந்து மிருபத்தெட்டாகமங்களின தனியபொருள்களையும் திருடகணத்திலுள்ளவர்களாகிய அறுபத்தாறு பேர்களுந் தக்கன் தக்கன் சாபின் மேற் கைகூப்பிநின்று கேட்டுத் தெளிந்தனர்கள். எ-று.

சிவமாம் பரத்தினிற் சத்தி சதாசிவ
மூலமா மகேச ருருத்திர தேவர்
தலமரல் விட்ணீச ரம்மிற்ரும் பெற்ற
நலமாக மூவெண்க ணாற்பெற் றனனே.

(இ-ம்.) சிருட்டிகாலத்திற் பரமசிவனுடைய சிற்சத்தியினும், சதாசிவ மூர்த்தியை யதிஷ்டித்துள்ள அனுக்கிரகம்பண்ணு மகேசன், உருத்திரன், பரம், பிரமவிஷ்ணுக்கள் வேண்டிய ஒன்பதாகமங்களையு மொருங்கே கற்றிகை யாற் பெற்றனர். எ-று.

பெற்றநல் லாகமவ் காரணங் காமிக
மூற்றநல் வீர முப்பர்சிந் தம் வாதுளம்
மற்றவ் வியாமள மாகுங்கா லோசத் திரந்
தற்றநற் சுப்பிரந் சொல்லு மகுடமே.

(இ-ள்.) அவ்வாறுபெற்ற வாகமங்களின் பெயர்:—காரணம், காமிகம், வீரம், சிந்தம், வாதுளம், டாமளம், காலோத்திரத்தைக்கூறுந் சிவாகமம், சுப்பிரம், மகுடமென்பனவாம், என்று.

ஆகமமிருபத்தெட்டாவன:—1. காமிகம், 2. யோகஜம், 3. சிந்தியம், 4. காரணம், 5. அசிதம், 6. தீத்தம், 7. சூக்குமம், 8. சகத்திரம், 9. அஞ்சுமான், 10. சுப்பிரபேதம், 11. விசயம், 12. நிசுவாசம், 13. சுவாயம்புவம், 14. அனலம், 15. வீரம், 16. ரௌரவம், 17. மகுடம், 18. விமலம், 19. சகத்திரானம், 20. விமற்பம், 21. புரோற்கிதம், 22. இலளிதம், 23 சித்தம், 24. சந்தான சர்வோத்தமம், 25. பாரமேச்சுரம், 26. யாமளம், 27. வாதுளம், 28. சிவாகமம்.

அறுபத்தறுவராவன:—அகத்தியன், புலத்தியன், சனகன், சனாதனன், சனத்தனன், சனற்குமாரன், குசிகன், குற்சன், வான்மீகன், வாமதேவன், வைசம்பாயனன், தும்புரு, வியாதன், வசிட்டன், விசுவாமித்திரன், சித்திரசேனன், யாஞ்ஞவல்கியன், கௌதமன், கவுதமன், அகோரகன், கௌரூகன், காலவாச்சியன், வஞ்சமன், அங்கிசமன், குருசபாவிசன், துர்வாசன், வைப்பியதமன், பாரதன், நாராயணன், பாரத்துவாச்சன், கபிலன், கன்னன், காசிபன், காடேயன், பராசரன், மார்க்கண்டேயன் முதலியோர்.

அண்ண லருளா லருணந் சிவாகம
மெண்ணினி தோடி தொகுத்தி மாயிரு
மண்ண லறைந்த வறிவறி யாவிடி
னெண்ணினி தோடியு நீர்மே லெழுத்தே

(இ-ள்.) இருபத்தெட்டாகமங்களின் சாரமாகிய காலோத்தர ஞானத்தை உலகத்துக் சிவபெருமான் கிருபையினை லுணக்கிரகஞ்செய்த சிவாகமத்தி னுள்ளிக்கோத கிரந்தங்களைச் சுருக்கிச் சொல்லியிருக்குமாயினும் அச்சிவபெருமான்சொல்லிய அறிவை யறிந்துகொள்ளவிடி லக்கிரந்தகளைப் படித்து நிபாதித்து நீர்மேலெழுத்துக் கொப்பாக அது அவர்க்குப் பயன்படா.

தானன வேதாந்தந் தானென்னுஞ் சித்தாந்த
மானுந் தரியத் தணுவன் றனைக்கண்டு
தேனுர் பாபமுஞ் சேர்சிவ யோகமா
யானு மலமற் றருஞ்சித்தி பாதமே.

(இ-ள்.) ஞானதிவாகினென்னும் வேதாந்தமும், அந்த வாறினை னெண்ணுஞ் சித்தாந்தமு மொன்றுதல் கெடாத தரியத்தி (லகசமாதிரிக்) லறுவகுத்தமாயாடன்ன கூடன்தகவறிவைத் தரிசித்து, மானந்தமே கூடமாகி டம், மகத்தந்த மாத்தாகிட, மெல்லாமாயல்லவுமாடுன்ன ப்ரமத்தைத் பூரச் சமாதியிற் றரிசிதலும், மற்றிரண்டென்ன வேதாந்தம்தவிர மற்றைபஷத்தவ் கண் திரட்டுன்னவாகுமென்றறிக. எ-று.

தூக்கங்களின் விபரம்.

ஞானவ றைஞ் சமாதி தலைப்படில்
ஆன கலாந்தரா தாந்தமோ காந்தமு
மேனைய போதாந்த சித்தாந்த மானது
ஞான மேனதெஞ்ய ஞாதுரு வாகுமே.

(இ-ள்.) சானதுவாதினென்னும் வேதாந்தம்தவிர மற்றைபஷத்தவ் கண் திரட்டுன்னவாகுமென்றறிக. எ-று.

சித்தம் பாதேனை நியோற்று சீண்மனஞ்
சுத்த முதலிலந்துர் தத்துவத் தானீங்கிச்
சுத்த மசுத்தந் தொடாத வனைதினைந்
தத்தன் பாண்பா லடைதல்சித் தாந்தமே.

(இ-ள்.) சுத்தஞ் சமாதியிலான்மா சிவத்தைதடுபெருந்திப், பஞ்ச பூதங்களையு மவற்றின் காரியங்களையும் உண்மைஞானத்தாற் கெடித்து, சுத்த சகல கேவலமும், அசுத்த சகல கேவலமும், பற்றுவகைகின்று, சோகம் பாவனைபா ணினையாது தினைந்து, பாசிவத்தி லொன்றுதலே வாகமசித்தாந்த மாகும். எ-று.

வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை
போதாந்த ஞானம்போ காந்தம் பொதுநெய
காதாந்த மானந்தஞ் சிரோதயமாகு
றாதாந்த முத்திரை மோனத்து மூழ்கவே.

(இ-ள்.) வேதாகம முடிவிரண்டிற்றஞ் சின்முத்திரை யொன்றே, போதாந்த மறிவாய்ந்திற்றல், போகாந்த மிரண்டிற்கும்பொது, காதாந்தம் நினைபப் பற்றிநிற்றல், ஆனந்தஞ்சிறப்பா யுதயமாதற்குரிய முதலிரண்டாந் தத்திற்கும் பொதுவாகிய சின்முத்திரை சிவானந்தத் தொன்றுதலேயாகும். எ-று.

வேதாந்தந் தன்னி னுபாதிமே லேற்றிட
காதாந்த பாசம் விடுதல்ல தொாம்பத

சாந்த சாதனை பாதிசெய்ப் பெய்ப்பரன்
போதாந்த தற்பதம் போமகி பென்பதே

(இ-ள்.) வேதாந்தத்தில், தொம்பதவாச்சியார்த்தமாகிய சிவன்றா சாட்சியாபாதி யெனுமிடத்தில், சாதாத்தமாகிய பாசமற்ற கல்லிதாம் பத பிரக்கியார்த்தமாகிய கூடஸ்தனுக்கு, அதன்மேனின்ற சன்மாவாம் காரணனை பாதி யெனுமிடத்தில் தற்பத விலக்கியார்த்தமாகிய பிரமமாம், அசிபதவாச்சியார்த்தமாகிய + டஸ்த பிரமத்திற்கு அசிபதவிலக்சியார்த்தத்திற் கடாகாயமும் டாகாயமு முபாதிரீக்கியவிடத் தொன்றுனவாறுபோற் பண்டைபேதமேடாம். எ-று.

வேதாந்த தொம்பத மேவும் பசுவென்ப
சாதாந்த பாசம் விடநின்ற கன்பதி
போதாந்த தற்பதம் போயிரண் டைக்கியந்
சாதா ணைஞ்சிவ சாயுச்சிய மாமே.

(இ-ன்.) வேதாந்தத்தில்: தொம்பத வாச்சியார்த்தமாகப் பொருந்திய சீவன், சாதாந்தத்திற் பாசநீங்க விஞ்சிவின்ற கல்ல கூடஸ்தனென்னும் பெயரும், தற்பத விலக்கியார்த்தப் பிரமமென்னும் பெயரும்போய், அசிபதவிலக்கியார்த்தத்தி லிரண்டுனுக்கு மைக்கியமென்று மியல்பாகப் பெற்றிருத்தலே சீவன்முத்தித் தன்மையெனப்படும். எ-று.

சிவமாதல் வேதாந்த சித்தாந்த மாகு
மவமவ மாகு மவ்வவ் விரண்டுந்
சிவமாஞ் சதாசிவன் செய்தான்ற னை
னவமான வேதாந்த ஞானசித் தாந்தமே.

(இ-ம்.) சிவமே தானுதல் வேதாந்த சித்தாந்தங்களி னுணர்ச்சியின் பயனாகு, மேனைய சான்கத்தங்களையு மவமாமெனவிடுத் தைக்கியமா முறை மையிற் சதாசிவனைப் பொருந்தாது போவானேல், அற்புதமான வேதாந்த சித்தாந்த ஞானங்கண் மிகவும் பயனற்றன வாகுமென்க. எ-று.

சித்தாந்தத் தேசிவன் முத்திசித் திக்கலாற்
சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் திக்தவர்
சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலாற்
சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனீயே.

(இ-ன்.) சித்தாந்தத்திலுஞ் சீவன்முத்தி கைகூடலா லச்சித்தாந்தத் தில் வேதத்தை யனுசரித்துச் சோகம் பாவனைசெய்து நிற்பவர், சிவன்முத்தி யடைந்தவராவர், சித்தாந்தமு வேதாந்தமுஞ் செந்தொவாற் சிவத்திலக்கி யஞ் செப்புவனவாதலால், சித்தாந்தம் வேதாந்த மிரண்டும் பக்குவர்க்குச் சிவத்தை தன்னிலபேதமாகத் தெரிசிப்பிக்கும். எ-று.

சிவநீலப் பாடனுட் சிவனுட் காட்டிம்
அவமற்ற வேதாந்த சித்தாந்த மாறு
சைவமுற் றவத்தையின் ஞானஞ் சிவமாம்
கமமிக் ஞானர்தவர் கத்துவத் தோரே.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற வேதாந்த சித்தாந்தமானது அத்துவித நெறி எனக்கூறுந் தன் மிடற்றிலே விலக்கணையாற் காட்டும், அது மேலான தாபத்தையில் அபேத சிவமென்னும் பொருளது, மிக்க நடப்பேற்றினை உடைய ஞானிகளாவார்கள். எ-று.

சேதநே டாகம மேய்ப்பா யிறையவ்வா
னாதிற் சிறபடிம் பொதுவுமே லன்னான
ரூக வினையபலை நாட வினாயிடத்தும்
டேக நெஞ்சர் பெரிதோர்க் கரியதனை.

(இ-ள்.) சேவகத்தோடு ஆகமங்களைத் சிவபெருமானைச் சொல்லி டினே, பாசமாகிய பக்குவர்க்குரிய ஞானத்தை பற்றினாற் சொல்லுஞ் சரியை பும், தனை பக்குவர்க்குரிய சரியை, கிரியை, யோகங்களைப் பயனதுவென்றுஞ் சொண்டிருக்கின, கடவுள் வாக்கியமாகிய வேதாந்தனை சித்தாந்தம், அதுபயஞானிகட் கத்துவிதமேயாகும், அதனைத் தாக்கிரு பாசமாகிய வறிவினர் துவிதமெனக் கொள்ளாநிற்பர்கள். எ-று.

டன்னிய சேகமா டாமறை யாளர்தஞ்
சென்னிய தான சிவாகமா மீதென்ன
வன்னது சித்தாந்த மாமறை யாய்ப்பொரு
ளென்னிய வாகம நூலெனத் தோன்றுமே.

(இ-ள்.) சிலேடைபற்ற சேகம் பாசனைபையுடைய(அர்தணர்களினது) தாதிகளினது முடிந்தபொருள சிவாகமம், இதனை மதுரை முடிபுமை டைகளை யுறுபவஞ் சித்தாந்தமாகு, மதனாற் பெருமைவாய்ந்த வேதாந்தம் வாக்கியத்தை-நிந்த மெய்ப்பொருளையே தன்னிடத்திலுமுள்ள வாகமநூலை யாக்கியும்மை விளக்கும். எ-று.

மூகாதுப் பேத முழுகா கமமப்
பதிபாச மீசன் பகர்ந்த திரண்டி
மூதிரான வேத முறைமுறை யாலடைச்
சதிகாதி வேதாந்த சித்தாந்த மாகுமே.

(இ-ள்.) வேதமுதலிற் சொன்றியதாகுஞ் சிறிதும் வேதத்தோடி மூசண்படாதகாகம மதன்பின்னர்த் தோன்றியதாகு, மிவ்விரண்டையும் பதிப் பொருளாகிய விறைவனே சொல்லியதாகும், புண்ணியர்களிடத்தில் விருப்ப

முன்ன வேதமான து, அவரவரது பக்குவ நாசத்திற்கேற்றாற்போல் அவ்வவர்க்கு உபதேசஞ் செய்து சித்தாந்தமென்ற ஒரு மார்க்கத்தை யுண்டாக்கி, கடைசியில் வெவ்வேறு முகமான வேதாந்த சித்தாந்தமாக வே முடித்திருக்கிறது. உ-ம்.

இப்படி பிரபல குருக்கள் கூறுகிறபடி, அதிலே அனேகமாற்ற முடியாதபடி தம்மனம்போனவாறு பிதற்றிக் காலங்கழிக்கும் துவைதாத்திகமாயாவாதிகள், "வேதாகமங்களுக்குச் சத்தியமானமாகக் கொண்டவர்கள் சைவசித்தாந்திகள், வேதத்தைமாத்திரம் உடன்பாடாகக்கொண்டு ஆகமத்தை தள்ளுகிறவர்கள் அத்வைதமதஸ்தர்களல்லவா? " எனலாம். வேதாகமங்களுக்குச் சத்தியமானமாகக் கொள்பவர் வேதாகம சைவரென்றும் சைவசித்தாந்திகளென்பார் எவ்விதம்? வைதிக சமஸ்காரம் பெற்ற சைவ அனுட்டானமுள்ளவராய் வேதப்பிரகாரமான சிவனை வணங்குபவரென்றும். இவரே வேதத்தைச் சத்தியமாணமாகக் கொள்பவர். இவர் வேதத்திற்கு விரோதமில்லாத வழி. ஆகமம் பிரமாணமென்றும், அதுவும் வேதத்தைச்சார்ந்தே பிரமாணமென்றும், வேதாதிகாரமில்லாதவர் பொருட்டே ஆகமம் ஏற்பட்டதென்றும், வேதப்பிரமாணத்திற் காகமப் பிரமாணம் குறைந்ததென்றும், வேதமார்க்கத்தாலேயே முத்தியுண்டாமென்றும் கூறுவர். இது ஆகமதூஷணமன்று. வேதத்தைவிட ஆகமம் மேலென்று சொல்லிக்கொள்பவர், அவ்வாறல்லவென்பாரை ஆகம தூஷணைக் காரரென்பர். இதற்குத் திரமானமும் அருமையுமே காரணமன்றி வேறன்று.

வேதப்பிரமாணமே சிறந்ததென்பதற்குப் பிரமாணங்கள்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

திருவிடைமருதூர் 163-ப. "மறையவ ஞலகமன் மதியவன் மதி புனைந்த நிறையவன்."

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

திருவேகம்பம் 517-ப. "அண்டமா யதிபா யருமறையோ டைம்பூதப் பிண்டமா யுலகுக்கோர் பெய்பொருளாம் பிஞ்ஞகனே." திருப்புத்தூர் 681-ப. வாரார முலைமங்கை பங்கன் .....மாமறைகளாயவன்காண்." திருப்பயற்றூர் 548-ம். "ஞானமை.....சான்மறை ஞானமெல்லா மானவனை யாகம் பொருளே." திருவாப்பாடி 567-ப. "என்னுயிரை யிருக்குடனே" திருவீரட்டானம் 776-ப "மந்திரமு மறைப்பொருளு மானன்றன்னை." திருப்பாதிரி 891-ப. "வேதமோர் சான்க யாறங்கமாகி." திருச்செங்காட்டங்குடி 892-ப. "பேணிய வந்தணர்க்கு மறைப்பொருளே." கழிப்பாலை 790-ப. "விண்ணுலகு விரும்பிடந்த வேதத்தாய்." ஸ்ரீ கைலாசம் 851-ப. "வேத

ரூபி.....ஆபக்ச காம்பெத யாஞப்போத்தி. திருச்சிபுரம் "வாஸுவ்ஸ் ரவ்ன .....உடும்மாதீபத் தென்றமிழ் மவாகஸ்ரக்ந மானவன்காண்." "கப்பாரு நாலக்க மாபிரஞ்சுணை."

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

திருக்கோவக்கை 996-ப. "அக்கமாமா மனாதவொரு ரான்ந மாயா பனை." ஆமாத்தூர் 974-ப. "பொன்னவன்.....வேதகதி றுட்பொரு ளாகிய வன்னவன்." திருக்கானப்பேர் 1024-ப. "தொண்டர் தமக்கெ ளிய சோதியை வேதியனை நாயமனாப் பொருளாய நீதியை."

குதசங்கீதை—மோசனையுரைத்த அத்யாயம்

சவ்வாப் பிரமா ணைக்கருக்கு மினையுஞ் கியமம் பிரபாணம் வல்வா ருணரக்கும் வேதமே மற்றை யதற்குத் தன்னுணர்வும் பல்வா கிற்கும் பிறவாலும் பொருந்தி வாதை சறறுமிலை பல்வாப் பிரத்தி யக்கழுத லான பிரமா ணைக்கருக்கு.

வழியா மாணை யாஃவாதை யுண்டி மறைக்கு வீரோதமுரு மெழியார் தருநூற் புராணக்கண் மூற்றும் பிரமா ணைக்கெள கழியா மறைமூ லகமாகக் கசட்டு நூல்கள் யாவுமிரு பழியார் நூல்கள் பிரமாணப் படாது படிமூற் றளந்தோமே.

பிரமகீதை : சாந்தோக்கியவுபநிடதம்—ஆருமத்யாயம்.

சத்திய மாகி வேத மொன்றுமே பலவை யாகும் இத்தன்மைப் பொருளே யெல்லா வுலகரு மறியும் வண்ணம் நித்தமா மன்ப சேத்து நிறைந்தமெய்க் கருணை யீசன் மேய்த்தகு பொருளி தென்றே விளம்பிடல் செய்ய லுற்றான்.

திருவினையாடற்புராணம்—உலவாக்கிழியருளிய படலம்.

மறையே நமது பிடகையா மறையே நமது பாதுகையா மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது நாபுரமா மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகு மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும்.

வேதச் சாரமே நமதாணைச் சத்தி வடிவாய் விரிவிலக்காய் போதஞ் சொரூபத்தி னிலைநிறுத்திப் போகஞ் சேர்டுத்துப் பல்லுயிர்க் பேதஞ் செய்யும் பிணியகிழ்த்தெம் பிரியா வீடு தருவதுதேன்[கும் காதஞ் செய்யுஞ் சார்வேந்தே நமது செங்கோ லதுவாகும்.

வைதிகத்தின் சிறப்பு—ஸ்கந்த புராணம்.

"மறைவழி மதக்கட் செல்லா மறைபிர மாணம் பின்சென்
றுறைதரு மிருதி பெல்லா மவைக்கறு குணமா மின்ன
முறைபிறன் மார்க்க மென்று மொழிவதம் மார்த்தஞ்சேர்ந்த
நிறைநன் வைதிகமா மேலார்ச் சொல்வதிச் சுத்த மார்க்கம்.
ஆகந்மார்க்கப் பிரமாத்திபில்லாச்க் காகமத்து சொல்லப்பட்டதென்பதற்கு

சூதசங்கிதை—சருவவேதாந்த சங்கிரகம்.

"திந்த குணைவ திகமார்க்கப் பிரவர்த்தி யில்லாருக்
கந்தனு ணந்தில்வன்னர் தருமமாச் சிரமங்ல
மொதத்து சாதிபலா முறைத்தபடி பற்பலவுஞ்
சிந்தில வாகமத்திந் செப்பியிருக் கின்றனலை.

வேதவிதியை ஆகமிகன் தழுவவேண்டும்.

ஆகமவிதியை வைதிகர்தழுவ வேண்டுவதின்றென்பதற்கு ஸ்கந்த
வேதவிதி யாகமநல் விதியுடையோ ரணுசரிப்பா
ரேதமிலா கமவிதிவை திகர்தழுவ வேண்டுவதின்
றூதாவி னிவைபகினத்து மறிமினோ வென்றுரைத்துச்
சூதமுனி வணங்குபுதன் றுபகுரு வினைநினைந்தான்.

"மந்தமார் புத்தி யுடையோரய் வல்ல மாயைபால் மூடடப் பட்ட
பந்தமா யினருக் கனுகுண மாகப் பகர்ந்ததல் லால்மறந் தேனுஞ்
சந்தமார்ந் துயர்ந்த பாமார்த்த மாகச் சாற்றின திவ்லையாலுணர்வீர்
கந்தரான் மலர்ப்பூங் குழலுமைபாகக்கடவுடான்கருதுமுள்ளகத்திர்.

கூர்மபுராணம்.— திருக்கலியாணம்.

"அருமா மறைகண் முழுவதுமென் சத்தி யாகு மாங்கவைகள்
திருமா னுந்தித் தடம்பூத்த செல்வன் முன்னைப் படைப்பதனி
லொருநான் மறையாம் பெயரோதி நடக்கு மன்னூல்வழிபொழுகார்
மருவார் முத்தி வீடதனின் மம்ம ருறுநூல் வலிப்பட்டே.

எது பொது? எது சிறப்பு?

தவிதசாக்திரிக மாயாவாதசைவர்கள்: வேதத்தைப் பொதுவென்றும் ஆகமத்தைச் சிறப்பென்றுக் கூறுவர். அங்ஙனமாயின், பொது பொதுவா யேயிருக்கவேண்டுந் சிறப்பாகப்படாது. வேதம் பொதுவெனப தெண்மை யானும், பொதுவில் யாவருமே பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டும். பௌத தர், சமணர், பாசுபதர், மகம்மதியர், கிறிஸ்தவர், யூதர், இவர் முதலியவர்

அவ்வாறு கொள்ளுங்கால், உலகிலுள்ள 150 கோடிக் கணக்கினில் வேதப் பிரமாணத்தைக் 17 கோடிக் கணக்கானதென்ன. இவர்களைத்தவிர மற்றவரெல்லாரும் பாஷண்டமதத்தினரென்று கொள்ளுகின்றார்கள். ஆகையால், வேதம் பரிபூர்ணமாகாமற் சிறப்பாயிருக்கின்றதென்; அவருடைய அந்தரார்த்தமாகாமற் சிறப்பாயிருக்கின்றது; அதனால் சிறப்பென்ன? வேதம்போலவே வதனமே பொதுவாய்ச் சிறப்புமாயிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனில், அபேதவாதம் பூர்வகாண்டமென், நிருபாதிபரம், பரமாத்மா ஜீவகாண்டத்தைச் சிறப்பாயிருக்கின்றது. இதிலும் சிவனை, மனனை, சக்தி, சுபாதி, சாகாத்காரமெனப்படுவதில் சாகாத்காரமே சிறப்பானது; இதிலும் பூர்ப்பபாகமே சிறப்பானது. இப்படியாக மாத்திரமன்று; இச்சாஸ்திரம் பலவிதமாகவும் பொதுச்சிறப்புச் சொல்லலாம். ஆகையால், வேதத்தைப் பொதுவென்றும், ஆகமத்தைச் சிறப்பென்றுக் கூறுவதெதற்கு?

இச்சாஸ்திரம், ஆகமத்திற்கு வசனாகமம், வைணவாகமம், சாத்தேயவாகமம், இராவிபகரப்பிரகாசம் முதலிய பலவாகமங்களுண்டன. அவற்றுள் யாவற்று சிறப்பாமா? வைதிகாகமத்தினருந் தங்கள்தங்களாகமமே சிறப்பென்றுங் கூறுகின்றார்கள். அவற்றுள் பொதுவெது? சிறப்பெது? ஆகமத்துக் தங்களாகமமே சிறப்பென வைத்துக்கொண்டாலும் மதிலும் பொதுச் சிறப்பில்லாமற் போகவில்லை. வைகாகமத்தில் வைரவம், யாமம், காரணாகமம், மாவிரதம், பாசுபதம், வைரமென் றறுவிதபேதமுண்டு. அவற்றிற் வைரமே சிறந்ததென் றறுவருளாருவரான இவர் கூறுகின்றார். இச்சுக் வைரவர்க்குரிய வாதிமுதலிய இருபத்தெட்டாகமங்களில் வீரவைர ஆகமமுமுள்ளன. அதை இச்சுவைரவர்கள் சாமானியமெனக் கொள்ளுகின்றார்கள். அதுபோக மற்றைய ஆகமங்களைச் சிறப்பாகக் கொள்வோமெனின், அனைகளிலுஞ் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென நான்கு பாதங்களுள்ளன. அனைகளின், ஞானமே சிறப்புடையது. அதிலு மபரஞானம், பரஞானமென் றிருவகைத்தாம். அவற்றுள் பாஞானமே சிறப்புடையது. மற்றொருவகையாகச் சிவஞானமென்றுங் கூறலாம். இவ்வாறு ஆகமங்களிலும் பொதுவுஞ் சிறப்பு மிருக்கின்றன. எது சிறப்போ, அது மற்றொன்றிலுங் பொதுவாயிருக்கின்றது. இந்த நியாயப்படி வேதத்திலு மாகமத்திலும் பொதுவுஞ் சிறப்பு மிருக்கின்றதை யுசித்தறிதல் வேண்டும்.

சிலர்களோ வாகமஞ் சிறப்பென்று கூறுகின்றதெனினதிற் பற்றுண்டாவதற் கம்மாறு கூறுவர். ஒவ்வொரு தலபுராணமுந் தான்தானே சிறப்பென்று கூறுவதுபோலவாம். அத்தலத்திற் பத்திரிசத்தை யுண்டாவதற்கதுவே சிறப்பென்று கூறினு மெல்லாவற்றினு மூத்தமமான தலமிதுவெனக் கணிக்கின்றார்களதற்குடனே தாதம்மியமுஞ் செய்கின்றார்கள். சிறப்பல்லாதைச் சிறப்பென்று சொல்லுவது பொய்யல்ல; அர்த்தவாதமாகும்.

...பதியே வேதமும் பற்பல ஆகமங்களு மதுவதுவே சிறப்பென்று கூறி
...ம், அதனி சிறப்பாகாரல் வேதமொன்றே சிறப்புடையதாகும். அவ்வே
...த் தந்த ஆசமங்களைச் சிறப்பெனகம்பி வழிபடலா மதனற் பயனுண்டு.
...னுவனைதக்களைண்டு வேதத்தோ டெதிர்த்துப் போர்செய்யப் போவதுதான்
...தகுதியன்று. இது வாக் கொடுத்தவன் றலையிற் கைவைக்கப் போனவன்
...போலாம். நின்னும் வேதர் தானே சுதந்தரப் பிரமாணம்; ஆகமங்கள்
...வேதத்தைச்சார்ந்த பிரமாணங்களாம்; தாமே சுதந்தரப் பிரமாணங்களல்ல.
...ங்கெங்கே வேதவிரோதங்காணப்படுகிறதோ அங்கக்கே அப்பிரமாணம்.
...அப்பிரமாணமாயினு மதுவேறோ ரதிகாரிகளுக் குபகாரமாம். அவ்வாறுக
...ள்ளுக்ந வேதம் விரோதப்படின், வேதமப்பிரமாணமென்றல் பொருந்தாது
...பல ஆகமங்களுக்குள் விவாதம்கோரிட்டு மூண்டபட்டவிடத்து வேதத்தைக்கொ
...ண்டே தங்கள் மூவினைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒருவ ராகமத்தை
...யத்தேறருவர் பிரமாணமாகக்கொள்ளார். அவ்வாறு வேதத்தைச் சொல்ல
...மாட்டார்கள், சொல்வார்களேல், பௌத்தசாதியோர்போல் வேதபாகிய
...மாப்பு பொவார்கள். ஆகமத்தை பொத்தக்கொள்ளாமையா லாகம பாகிய
...மாமென்றல் பொருந்தாது. அதற்காக வெவருஞ் சிக்தைகொள்ளார். இதனு
...ஆகமஞ் சிறப்பல்ல வென்பதாயிற்று.

முகவுரை முற்றிற்று.

ஓம் தத் சத்.

பரப்பிரஹ்மணேநமः

சிவஞானபோதம்.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

கணபதி காப்பு.

வேத முடிவினக்கை மேவச் சிவஞான
போதங் கருணை புரியுமுமை—நாதன்
கரியா ணனத்தான் கருதுபுகழ் பெற்ற
கரியா ணனத்தான் கழல்.

கடவுள் வணக்கம்.

பேரூர்த்தீபட்டு.

எப்பொரு ளறிந்தா ரெல்லாப் பொ ருள்களு மறிந்தா ராவ
ரெப்பொருள் கண்டார் பின்னை யாவையுங் காணு ராவ
ரெப்பொருள் பெற்றோர் வேறோர் பொருள்பெற விரும்பா ரத்தச்
செப்பரு மனந்தா னந்தச் சிவப்பிர காசம் வாழி.

திருக்குத்திரிசிய விவேகம்.

சிதம்பர மன்றிற் பதிபச பாசந் சிறிதுமில்லை
சிதம்பர மாக மூடவதென் னெப்கணிற் றோர்ந்தவர்க்குச்
சிதம்பர மன்றி யிடமே திதமக்குஞ சிந்தணக்குச்
சிதம்பர மேபர தெய்வந் திணவெனத் தேர்ந்தனமே.

பேரோளி விளக்கம்.

மத்திமமாம் பகல்வெயிற் புனல்போன் ஞால
மலர்ந்துளதாம் யாதொன்றை யறியா ராறும்
றெத்தலர்மா லிபினுரகம் போல ஞாலங்
தோன்றுதாம் யாதொன்றை யறிவா ராறு
லத்திகழும் பரஞ்சுடரைத் தன்னைத் தானே
யளந்தறியும் போறிவை யழியா தான
நித்தமெனு மொருபொருளே நீங்கா வின்ப
நிறைகின்ற தற்பரத்தை நினைக்கின் றேனே.

பரமார்த்த தரிசனம்.

ஓமென்கின்ற தனிமொழித்து மூலைத்தற்கரிய தற்பதமுஞ்
சாமக்கமழுஞ் சார்மார்பா சத்தென்கின்ற தனிப்பதமு
மாமென்கின்ற வினைமூன்று மறிவின்பெயர்மற் றிவற்றுலே
யாமுன்புணரு மறைமுறையோர் யாகந்தான்றிற் றெனவறிவாய்.

(பொ-ரை.) மணிவடமும், மணம்பொருந்திய பூமாலையுமணிந்தன்ன மார்பையுடைய அருச்சுனை! ஓமென்னும் ஏகாட்சரமும், ஸ்துதித்தற்கரிய தத்சன்னும் பதமும், சத் என்று கூறுகின்ற ஒப்பற்ற பதமும் ஆகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூப்பதங்களும், அறிவின் பெயர் — பரப்பிரமத்தின்

காமக்கனாம்; இக்காமக்கனாவேயெ பிராமணர் முதலிய கர்த்தாவும், காம் மூண்ணமே அநியாசித்தும் காணரூபமான வேதமும், கர்மரூபமான எக்ஞ மும், தோன்றிற்று—சிருஷ்டி ஞதிகாலத்தில் பிரமாவிஞ லுற்பக்மையின வென்றறிவாய். எ-று.

அகார, உகார, மகாரமென்னு மிம்மூன் றவயவக்களையுடைய பிரணவ மானது ஓரே காமமாய்ப் பிரமத்திற் கெப்படியுள்ளதோ, அப்படியே ஓம், தத், சத் என்னு மூன்றவயவக்களு மொரே காமமாய்ப் பரப்பிரமத்திற்கு பிகதாத்த முணர்த்த மகரிஷிகளால் பூர்வம் ஸ்மரணஞ் செய்யப்பட்டிருக் கிறது; ஆதலால், இக்காலத்து மப்பிரம பதத்தின் காமம் அவசியமாக ஸ்மர ணஞ்செய்து வருகின்றார்கள். இவ்வதிகாரிகட்கு எக்ஞம், தானம், தவமுத லிய கர்மக்களில் விருணத்தன்மையென்னுந் தோஷமுண்டாகமாட்டாது; இதனை ஸ்மிருதியாதியிலுங் கூறியிருக்கின்றது. ஸ்மிருதி வசனம்:— எக்ஞமுதலிய கர்மங்களைச் செய்யாதிற்கும் புருஷருக்குப் பிரமாத வசத்தால் அவ்வெக்ஞ முதலிய கர்மங்களில் மந்திராதி ரூபாங்கங்கள் பங்கமாயின், அம் மந்திராதி ரூபாங்கங்கள் விஷ்ணுரூபகவானது ஸ்மரணத்தினாலேயே பரிபூர்ண மாய்விடுமென்பது.

திருஞானசம்மந்தசுவாமிகள் 232-ப.

காமென்று மனந்தளராத் தகுதியரா யுலகத்துக்
காமென்று சரண்புகுந்தார் தமைக்காக்குங் கருணையினை
னேமென்று மறைபயில்வார் பிரமபுரத் துறைகின்ற
காமன்ற னுடலெரியக் கனல்சேர்ந்த கண்ணனே.

திருஞாவுக்காசு சுவாமிகள் திருமழபாடி 829-ப. ஒரு சுடராய் .... ஓங் காரத் தட்பொருளாய் நின்ருன் கண்டாய். திருவலிவலம 841-ப. "உய்த் தவன்கா ணூடறனச்சோ ருயிராளுன்காண் ஓங்காரத் தொருவன்கா ணூலகுக் கெல்லாம், வித்தவன்காண்." திருக்கீழ்வேளூர் 869-ப. "உளரொளியை யுள்ளத்தி னுள்ளேநின்ற வோங்காரத் தூறபொருள தாயினனை." திருவா வம்பொழில் 895-ப. "உருவமூன்று முணர்வின்கண் ஒன்றுனை யோங்கார மெய்ப்பொருளை."

சுந்தாமூர்த்திசுவாமிகள்—திருவலிவலம் 1001-ப. "ஊனைக்கத் தயிர்ப்பா யுயிர்க்கெல்லா மோங்காரத் தருவாகி நின்றுனை." என்றவ் கூறியுள்ளார்கள் ஆதலால் வேதமறிந்த பெரியோரும் எக்தெக்த வைதிக கர்மங்களை ஆரம்பஞ் செய்வரோ, அக்தந்தக் கர்மக்களி லாரம்பத்தி லிக்தகாமத்தை ஸ்மரணஞ்செய் தே அக்தந்தக் கர்மங்களைச் செய்கின்றனர். இதனால் சிஷ்டாசாரரூபப் பிர மாணத்தாலும், அக்த காமஸ்மரணத்திற்கு விருணதை யென்னுங் தோஷ நிவர்த்தி ரூபமானபலம் சித்தமா யுள்ளதேயாம்.

"மறைமொழி" என்னுமொழி சிராமணர், சுத்திரியர், வைசியர் என்
மூன்று வருணத்தினைச்சு மூபவட்சணம்.

ஓமென் றுணர்த்தி கின்னசெப்வார் யிற்றி றவர்யி றியுடவர்க
டாழுன் புணர்த்த தம்பதத்தை யுணர்த்தி செய்வர் சத்திதன்றி
பரமென் கின்ற யாகமுதன் மூன்றிற் றிசியு மவற்றினை முற்
காமர் வினையின் மேலுமது கழறு கிற்பார் கதிர்வேலாப்.

(பொ-ரை.) ஓமென்னுந் சப்தத்தை உச்சாணஞ்செய்தி, மோட்ச
மடைந்த அறிஞர்கள் எஞ்ஞான்றும், தவம், தானரூபமான கிரியைகளை நிரந்தரஞ் செய்
வார்கள். மோட்ச மடையும்படியான யோக்கியதையுடைய மூமுட்சுக்கள் முத
லிய தம்பதத்தை உச்சாணஞ்செய்தி (வினை) செய்வர்—(பலத்தை யீச்ச
யோகி ரோப் பரகாயமான) எஞ்ஞான்றும், தவமும், தானரூபமான கிரியைகளைச் செய்
வார்கள். எஞ்ஞான்றும், தவத்தினும், தானத்தினுஞ் தாற்பரியமான அவஸ்தை
களும், அப்பிவர்ஞாதிகளின் அநுகூலமான கர்மங்களும், சத்து என்றே துதி
என்கின்ற—சத்திதன்றி ஆகுமெனக் கூறப்படுகின்றனவாம்; (அன்றியும்,)
காம்மினையின்றி யமும்—விவாகமுதலிய மங்கள கர்மங்களிலும், (சத்பாவத்தி
லும், சாதுபாவத்திலும்) அது கழறுகிற்பார்—சத்திதன்று மங்காமத்தைப் பா
யோகிப்பர்; கதிர்வேட்டிலங்காகின்ற வேலையுடைய அருச்சுன! என்று கூறி
வாற்றால் ஓம், தத், சத் என்னும் பிரமத்தினுடைய காமத்தின் ஓங்காரா தியவ
ற்றி னெவ்வினன்றிற்கு மிவ்வாருன மஹாத்மிய முண்டென்று லவ்வோங்
கார முதலிய மூன்றவயவங்களின் சமுதாயரூபமான இங்காமத்திற்கு அனவிறந்த
மஹாத்மிய முண்டெனல் பெற்றும்.

காதலா லித்தப் பதங்கண்மூன் றினையுங் கற்றுணர்ந் தவர்கடங்
கருத்தா, லேதலாம் வகையா லுரைத்தலாற் றவமுந் தானமு
முதலிய வொழியா, காதலா லித்தப் பதங்களை யுரைத்தே வின
செயத் ததுவதென் றுரைத்தான், நீதிலா வுலகந் தன்னுளே
யுதிப்பத் தேவகி திருவயிற் றுதித்தோன்.

(பொ-ரை.) ஞானதற் பொருள்களை கற்றுணர்ந்த அதிகாரிகள் சித்
தையோடி ஓம் தத் சத் என்னு மிம்மூன்று பதங்களையு மவற்றின் பொருளை
யுஞ் உச்சரித்தஞ் சாணத்தினாலு முச்சரித்தலால் எஞ்ஞான்றும், தவம், தானங்களை
அநந்தமாகவிடார்; (பின்னையோ பிரமத்தின் அந்த காமோச்சாண மான்மியத்தா
லவ்வ வையகம்ப தோறு மேற்றதனின், சாத்துவிக சகுணவ்வகாகளே அவ்விலக்
கம், தானங்களைப்பிடிபறுவர்.) ஆதலால், பிரமத்தின் காமங்களான இப்பதங்களை
யுச்சரித்தே, தந்தம் வருணத்திற்குரிய கர்மங்களைச் செயத்தக்கதென்று அருளிச்
செய்தனன். குற்றமற்ற உலகம் சச்சிதாகந் தான் மகமான தன்னிடத்திலுதிக்க
(தான் ஒரு)சாமான்ய மகதேவன் மனைவியின் வயிற்றுதித்தவனுகிய பூரீபகவான்.

மேற்கூறிடவாற்றால் சிரத்தையில்லாமற் செய்யும் எக்ஞ்ஞ, தவம், தானமுத லியவை இகபரங்களின் பயன்களைப் படவாவென்பது பெறப்படுகின்றது. இவ் வுண்மை பாரதத்தில் ஆலசியாத தோமுங்களாய் சாஸ்திரவிதியைப் பரித்தியாகஞ் செய்து, பிதா, பிதாமகன் முதலிய விருத்த புருஷர்களின் விபவகார மாத்திரத் தால் எக்ஞமுதலிய கர்மங்களிற் பிரவர்த்திப்பார் கீற்கும் புருஷரிடத்துச் சாஸ்திர வுண்மையின் பரித்தியாக ரூபமான அசுர தர்மமும், சிரத்தா பூர்வக கர்மானுஷ்டான ரூபமான தேவதர்மமுங் காணப்படுதலின் அப்புருஷர் அசுரரா? அல்லது தேவ ரா? என்றிவ்வாறான அர்ச்சுனன் சமுசயத்திற்கு விஷயபூதரான புருஷரு டைய பாவர் இராஜஸ, தாமஸ சிரத்தா பூர்வகமான இராஜஸ, தாமஸரூப எக்ஞ முதலிய கர்மங்களையே செய்கின்றனரோ, அவர் அசுரர். எ-ம். இப்படிப்பட்ட அவர் சாஸ்திரங்களிற் பிரதிபாதிக்கின்ற ஞானசாதனங்களின் அதிகாரிகளல்லர். ஏ-ம். பாவர் சாத்துவிக சிரத்தாபூர்வகமாகச் சாத்துவிக எக்ஞமுதலியவற்றைச் செய்கின்றனரோ, அப்புருஷர் தேவர் எ-ம். அவர் சாஸ்திரங்களிற் பிரதிபாதிக் கின்ற ஞானசாதனங்களின் அதிகாரிகளாவர் எ-ம். இவ்வாறான நிர்ணயம் ஸ்ரீ பகவானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தென்றறிக.

விஞ்ஞாபனம்.

சாந்தி யந்தமா வாக்கிய மதுதுணி பொருளேயே சுடர்கின்ற
பெருக வாந்தர வாக்கிய மனைவெலாம் பேசிய வனைத்தாஞ்
நியம தொன்றிட வருளிய வகைபெனத் திகழ்மோங் காரத்தின்
வரம தொன்றிய பரிசையு மழகுற மதியிலேற் கருளைந்தாய்.

ஆதி பகார முகார மகார
மேதக வோமென வேதம தோதி
மூதறி வோர்சக மூவித மாகு
மாதலி லோமய மாமென வுற்றார்,

ஞால மனைமத்தவ ஞான னீசன்
கால மவத்தைக ணற்குணம் வேதஞ
சாஞல குற்ற சமத்தமு மோமெனு
மூல வெழுத்தொரு மூன்றி னடங்கும்.

அகாமுக ரத்தி னுகாரமக ரத்தின் மகாமூத னுத மதனி
லகாமுறவொ டுக்கி யதுதனை யகிச்சை யதிலற வொடுக்கி யதன்மே
லக்கமென்வு தித்த புருட்னி லொடுக்கி யவனியழி வற்ற பிரமசிற்
சுகவடிவெ னத்த னுளமனு பவத்தி லறிபொழுது சுத்த சொரூபம்

திருமந்திரம்.

நமோமறை யோங்காரத் தன்மோ யொருமொழி
யோமமறை யோங்காரத் தன்மோ யுருவரு
வோமமறை யோங்காரத் தன்மே பலபேத
மோமமறை யோங்கார மொண்முத்தி சித்தியே.

நங்காரத் தன்மே யுதித்தனவம் பூதங்க
ளோங்காரத் தன்மே யுதித்த சாசர
மோங்காரா நிதத் துயிர்மூன்று முற்றன
வோங்காரஞ் சிவ பரசிவ ரூபமே.

வ ருக்கஞ் சுகமாம் பிரமமு மாகு, மருக்கஞ் சாசர மாகு மூகசித், நருக்கிய வாதார மெல்லாந்தன் மேனி, சருக்கமின் ஞானந் தொகுத்தினர்ந் தோர்க்கே.

ஓம் சிவகுரவே நமः

ஆனந்த நித்திய மும்பிர காச வியாபக மு
மானாக மம்ரூபக் காதார்ம் புத்தி யறிகிலது
மானாந் புத்தி யறிவதுஞ் சுத்த மபாரமெனு
ஞான வியறன் னுருவா முருகணை நாடுதுமே.

ஒவ்வொரு விசேஷணத்தின் பிரயோசனம்.

விடயஞ் சுகமெனி னித்திய மாகா வின்காலந்
தொடர்நித் தியமெனி னப்பிர காசஞ் சுடர்தீயும்
விடல்லியா பகமல சி(ன்)னம்பிர கிருதி விண்சிவ
னடர்பெய ருருவக் காதா ரம்மல வதுரச்சேல்.

படவா வீரச்சச் சயம்பிர காசம் பண்ணுதா
·லடர்பல மறியா தறியும் விருத்தி வியாப்தியினில்
சுடரெனி னுன்மா வவித்தை மலத்தாற் சுத்தமுரு
தடர்பின் வல்துப் பரிச்சின மறையி னபாரமதோ.

1. (வி-ம்.) பிரம்ம லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்திதோஷம் வாராமல் வியாபனத்தும் தியாபகாதிகளி லுன்மாவி லுனந்தகுணமும் மறித்தியமென லக்ஷணத்து ளுனந்தத்தை னித்தியகுணஞ் சேர்க்கப்பட்டது.

2. நியாய மதத்தில் ஆகாசாதிகள் நித்தியஞ் சடமென்பதை நீக்கற்குப் பரமாகம் சேர்க்கப்பட்டது.

3. குணாதிகளுடைய பிரகாசத்திலும், நியாய மதப்படி ஆத்மாவின் குணகுணத்திலும், கூணிக விஞ்ஞானன்ற்ற ஆத்மாவி னிடத்திலுமாகிய புண்ணாசு நீக்க வியாபகஞ் சாதிக்கப்பட்டது.

4. சமூருபவாதாரம் ஆகாசாதிகளிடத்திலும், நியாயப் பிரபாகர மதத் தண்டடி ஆத்மாவி னிடத்திலும், சாங்கிய மதப்படி பிரகிருதியி னிடத்திலுப் பரமகமென்றும் சமூருபத்துக் காதாரமெனக் கூடாமையா லதுவுஞ் சேர்க்கட் பட்டது.

5. பிரமத்தைக் கேவல சாமரூபத்துக் காதாரமாகச் சொல்லும்பகூத்தில் பிராந்தாபாவ சர்ப்பத்தின் சாமரூபங்களுக்கு ரஜ்ஜூ ஆதாரமாகிறபடியை வந்த பரிவிபாப்திமேதாகூத்தை நீக்க சுயம்பிரகாசஞ் சேர்க்கப்பட்டது. மற்றொந்த மதத்திலே சாமரூபங்களுக் காதாரமென்கிற லகூண மெந்தப் பதார்த்தத்துடனும் பாயத்துக் கதிவியாப்திமேதாகூ முண்டாகாவிட்டாலும், வேதாந்தத்தி விரச்சுவாதி ஸ்தலங்களிற் கல்பிக்கப்பட்ட சர்ப்பாதிகளுடைய சாமரூபங்களுக் காதார விரச் சுவி னுபவித்த சைதன்னியமே யங்கீகரித்து விரச்சு முதலியதை யங்கீகரிக்காவி டினு மிரச்சுவாதியை சாமரூபத்துக் காதாரமென விவ்விடத்துக் கூறியது ஸ்தூல திருஷ்டி மாத்திரத்தாலென்க.

6. உபாசகர்களுடைய மதங்களி லாத்மா சுயம்பிரகாச மவித்தியாமல சகித மென்றவி னவற்றைநீக்கச் சுத்தமெனச் சேர்க்கப்பட்டது.

7. சாங்கிய மதத்தி லாத்மா சுத்தமென்றுந் தேசகால பரிச்சேத மில்லாத தென்றும், வஸ்து பரிச்சின்ன முண்டென்றுங் கொண்டமையி னவைகளைநீக்க அபாஞ் சேர்க்கப்பட்டது.

8. புத்தி பிரமத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவில்லை. பிரமம் புத்தியைப் பிரகாசிப் பிக்கிறது. சப்தத்தினுடைய சக்திவிருத்தியினு லறிகிறதில்லையானாலுஞ் சப் தத்தி னிலக்ஷணவிருத்தியாற் புத்தி பிரமத்தை யறிகின்றது. மலவிக்ஷேபங்க ளுடன்கூடிய புத்தியறியாது, நிர்மலமானபுத்தி யறியு மிவைமுறையே பல வியாப்தி, விருத்திவியாப்தி யெனப்படும். விருத்திவியாப்தியானது தீபம் அன் னிய பதார்த்தங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதுபோல் பிரம்மத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க லமன்றமன்று. ஆனால் மிருட்டிற் கடத்தினுன் மூடப்பட்டிருக்கு மிரத்தின மானது கடமுடைந்தவழி பிரகாசிப்பதுபோல அகம் பிரம்மாஸ்மி என்கிற விர்த் தியினல் பிரம்மத்தி னுவாணுருபமான அஞ்ஞானத்தை நிவர்த்திசெய்வதே பிரம் மப்பிரகாச முண்டாவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மந்தான் பிரகாசிப்பதில் புத்திமுதலிய வேறுபிரகாசங்களை யபேக்ஷிக்காமலும் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப் பிக்கிறதாயு மிருப்பதாலது சுயம்பிரகாசமாயுந் தேசகால வஸ்துக்களா லந்தமில் லாத வோமாயு மிருக்கின்றது.

வெ 7-ஆது பாயம்—அந்தம். அவ்வந்தம் தேசகால வஸ்துவென மூன்றும்; அவை மூன்றுமல்லாத பாயம் பாரமார்த்திகம்.

1. தேசம்—எது வஸ்துவிடத்தில் வியாபிக்காமல் தொடர்ந்திருக்கிறதோ, அதற்குத் தேசத்தா வந்தமுண்டு. உதாரணம்:—கடம்போல். பிண்டம் தொடர்ந்திருக்கும் பொழுதிலும், சர்வதேசமும் பிண்டமுள்ளபோது மாவையாவும் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியாலும் பிண்டத்துக்குத் தேசத்தா வந்தமில்லை.

2 காலம்—எதற்கு இன்னதற்குமுன்னும் காசத்துக்குப் பின்னும் பாரமுண்டோ அதற்குக் காலத்தா வந்தமுண்டு. உதாரணம்:—ஆகாசம்போல் பிண்டத்துக் குற்பத்திநாச மில்லாதபடியால் பிண்ட நித்தியம். ஆகையாலதற்குக் காலத்தா வந்தமில்லை.

3. வஸ்து—எதுவெதற்கு வேறுபடுகிறதோ அதனாலதற்கு அந்தமுண்டு. கடம் வஸ்திரத்துக்கு வேறுபடுவதாற் கடத்துக்கு வஸ்திரத்தா வந்தமுண்டு. பிண்டத்திற் சடசேதனரூப வஸ்துக்களெல்லாங் கல்பிதங்கள். மண்ணில் கல்பிதமான கடம் மண்ரூபமா யிருப்பதுபோல் பிண்டத்தில் கல்பிக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் பிண்டரூபமே. ஆகையால் பிண்ட மெல்லாவற்றிற்கு மாத்மாவாயிருக்கிறது. இப்படியிருப்பதாற் பிண்ட மெதற்கும் வேறுபடுகிறதில்லை. வேறுபடாமையால் எந்தவஸ்துவாலும் பிண்டத்துக் கந்தமில்லையாகையால் பிண்ட மபாரமாம்.

(உ—ரை.) சுகமாயும், நித்தியமாயும், பிரகாசமாயும், வியாபகமாயும், காமரூபங்களுக் காதாரமாயும், புத்தியறியாது மறிவதும், சுத்தமாயும், அபாரமாயு மெதுவிருக்கிறதோ அதுதான் நான். மகாவாக்கியத்தின் தாற்பரியமான தன்னைக் காட்டிலும் வேறுகாத பரமாத்மாவே தனது சொரூபமென்பதாம்.

ஞான சூரியன்.

என்றுமோர் தன்மை யாகு மெழிலறி வுருவ தாகிப்
பொன்றுபூ தாதி யுக்தா னுகியே புரையொன் றின்றி
நின்றபே ரின்ப நாத னிலவுநா மகட்குக் கேள்வன்
பொன்றிகழ் தாம ரைத்தாள் பொலிவுறச் சென்னி வைப்பாம்

அறிஞரைப் புகழ்ந்தவை யடக்கம்.

அவ்வோதபோதம்

நற்பொரு ளெனக்குங் கொண்டு நன்றலா தெனக்கு நீக்கி
யற்புத வண்டே யென்ன வரும்பயன் கொள்வ தன்றித்
தற்பொரு ளென்று மற்றைத் தமதலாப் பொருள தென்றும்
பற்பல கூறிக் காதும் பரிசது பெரியோர்க் கின்றே.

காத்தலெம் மதலையைத் தாய்க ளியாவையுங் காதலாகத்
தூதுகளும் பொருளென வெண்டு வளம்பட மகிழ்வ தல்லாற்
பூத்திதரு பொருளைப் பற்றிப் பாங்கினு லதிலை தங்கிப்
போதுதனி பிடித்துக் காதலம் பேதமை பெரிதோர்க் கின்றே.

குரு வணக்கம்.

ஆப்தனிற் சேர்ந்த தறிவன்றே நீயதுகான்
மெய்யிடம் வேறன் றுணர்த்தினன்—மாய்விலாச்
சின்மயசச்சி தானந்த சிமான் குரவன்ற
னன்மலர்த்தா ளென்மகுட நாடு.

தத்துவமசி வாக்கியார்த்தம்.

துவிதம்.

தத்துவ—துவம், தத்துவம,
தத்—பாம், இவ—போல,
துவம்—நீ, அசி—ஆனாய்.

(க-து.) பாத்தைப்போல் நீயானாய்.

உதாரணம்:—மதிமுகம், பவளவாய் என்பவற்றில் போலவென்னும் உவமை நயு தொக்கு நின்றாற்போலும்.

விசிட்டாத்துவிதம்.

தத்துவமசி.

விசிட்டம்—கூடியிருக்கிற, துவிதம். தன்யபாவம்—தத்வம், தன்ய—பாத்தின், பாவம்—தர்மமாக, துவம்—நீ, அசி—ஆனாய்.

(க-து.) பாவஸ்துவின் தர்மமாக நீயானாய்.

உதாரணம்:—பிராமணத்துவம், க்ஷத்திரத்துவம், சத்தியாசத்துவம் என்பவற்றில் துவமென்பது தர்மத்தை விளக்கிநின்றாற்போலும்.

அத்துவிதம்.

தத்துவமசி.

தத்—துவம்—அசி யெனப்பிரித்து, நீயேயெனும், துவம்—தத்—அசி யென மாற்றியேனுங் கொள்ளினும் பதப்பொருள் அது நீயானாயெனவும், நீயதுவானா யெனவுமமையும். அமையவே, பத

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

சிவபெருமானைத் தொற்றப்பொருள் கோடற்குத் தகாத்துப் பெறுபயனெனப்பெற்றும்.

உதாரணம்:—வேதாரியனொருவன் தான்கொண்ட வேதாந்த சித்தாந்த வேற்றுமையாதலும் அவனைபன்றி வேறில்லாமையால், அத்தேசத்தாகாத பிராமணன் வேற்றுமை யென்பதுபற்றிப் பிராமணனை வெட்டாதே, சிவபெருமானை பிராமணனெனப் பொருள்படுதற்குத் தொற்றுதல் காண்க.

திருமந்திரம்.

சேது வாறு மெனநின்ற பேருரை
யாது நான்றினை யென்னச் சமைந்தறச
சேய சிவமாக்குஞ் சீர்ந்தி போரு
ளாயது வாயனக் தானந்தி யாமே.

ஆகிய வச்சோயந் தேவதத் தன்னிடத்
தாகிய மிட்டி விடாத விலக்கணைத்
தாகுப சாந்தமே தொந்தத் தசியென்ப
வாகிய சிவன் பான்சிவ னுமே.

இம்மந்திரம் அவனே தானேயாகிய வந்தரறியென்னும் 10-ம்குத்திரச்சி றுறு பாகத்தையாவரும் கண்டுகொள்க.

அவதாரிகை.

இவ்வாதுங் கூறிவந்த நியாயம்பற்றி யினியிச் சிவஞானபோதத்திற்குத்தக்க பிரயோக வேதாந்த நிபிகையென்னும் ஒருவாயியற்றப் புகுவதின் காரண முணர்த்தல்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பூமேவு தேவும் பொறிவாழு மார்பனும்
பாமேவு வேதமும் பண்ணவரும் போற்றுகின்ற
திருப்பெருந் தணையிற் சிவபெரு மான்முன்
அருப்பொரு ணிறைந்த வாகம சாரமாஞ்
சிவஞான போதத்தைச் செப்பக் கேட்ட
தவமுனிவ மாணிக்க வாசக னென்கோன்

அவையே தானே யாபென்ற வதற்குச்
சிவமணங் கமழுந் திருவா சகத்தனி

னிண்றனைக் கருளி யென்னும் பாணினி
லொன்றுநே யல்லி யன்றியொன் றிலையென
வன்னூன் மொழிபெயர்த் தருளிய னைவ
வெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்ட தேவ

ராக்கொடு சேர்த்தி யணைத்தவக் கற்போ
லாருக்கி யுடன்னிலைந் தோதின ருதாரணம்

னித்துண்டா மூல முனைத்தவா தாகமா
டத்தன்று ணிற்றன் மண்குளிர்ந் தணைறந்தனர்

வதாந்த மெய்ப்பொருண் சீமைவின் மூலஞ்
சாதா ரணடானஞ் னைவகாக் திரிகளஞ்

நிருத்துறை மன்னு மிருணைந்தி தேவர்
வருத்தமூற் றதனை மாற்றக் கருதிச்

சிவஞான சித்தியூற் செப்பினர் வழிபோல்
தவமிலர் பலரைச் சந்ததிகொளற்கு

உணக்கண் ருத்திரத் தூராத்துணைத் தோர்ந்தென
ணப் பாச மிரித்திடென் றியம்பிட

மண்ணின் ணைசயன் மாலார் வாழ்வு
மெண்டரு பூத யோனிக ளியாவுங்

கண்ட சாலங் கனக்கழு திரத
முண்டுபோ வின்று முலகென வோதினர்

மூற்று மொழிக்கா வழியென முனிந்து
கொற்றவன் குடிவர் துற்ற வுமாபதி

கணவின் பயனு கணவின் பயனும்
வினையின் பயனவை டொய்யா காதென

மூடுக்கியு மொடுக்கியு முதல்வழி நூலினைத்
தொடுத்துப் புடைநூல் சொல்லின வெட்டே

யின்னும் பலபுடை நூல்க ளிவர்க்குள
வன்னூ லொழிந்துவே தாகம முங்கொளா

ரின்னூற் களிலே நம்நூ லெதுவெனி
லென்நூ லிதுவென வியம்பவு மாட்டா

சின்றொர் நாலை யியம்புவ தென்னை
மூன்ஜூற் பொருட்கொளை மூட நூல்க
ளூலண்டி சிலச்சி யுதிக்கொளுக் கன்னதா நாம்
கலேபயி னெளிவு கட்டினை யிலார்நூல்
யுலேபேப்த் தேர்போ லாம்பொய் மதனை
ளலனறி பாது ஞான மிழக்குமா
லெல்லா மாகிபு மல்லவ மிறையென
ஞல்ல நூல்க ணுட்டிவ தறிபார்

காணீ ருவமை கழறுமின் ணூற்கலா
தினநூற் கற்றை யிழக்குடைத் தாகுவர்
சரி லெழுத்து நிகழ்தனுப் பேய்த்தே
சோரி னிலையின் ரூமாற் கொப்பென

நிகழுறு மடைபா ணுண்மை பெணுமிவர்
பகலி பிரவெணும் பாதகர்க் குபர்வோ

நிறைவரீ யும்மிறை பெணுநூற் கருத்துட்
சிறையுல வும்புனற் செய்தியிற் ரோன்றும்

அறைபேப்த் தேர்போ லாம்பொய் மதங்களாந்
துறைபல போக்குந் தகமூர் நூலெனல்

பாற்கடன் முற்றும் பருகிய பூளைபும்
வேற்கொடி மலடியின் மைந்தன் வெட்டமே

ரிந்திர புரோகித னிபம்புநன் முடிவைத்
தந்திரச் சைவநூல் சாற்றுதற் கெளிதோ

சுந்தரா பரவைச் சுகமெப் படியென
அந்தணன் படிப்பா ன்றிவை நீயெனல்

வேட்கை விடுமெறி வேதாந்த மாதலால்
வாழ்க்கைப் புலன்வழி மாற்றிச்சித் தாந்தத்தை
வேட்கை விடுமிக்க வேதாந்தி பாதமே
தாழ்க்குந் தலைபிதனென் சற்சீட ணுமெனுந்
திருமூலன் றிருவடி சென்னிமேற் சேர்த்துமெப்
பொருணமவே தாந்தநி பிகையுரை போதிலன்

வழியுடை நூல்பொன் மதிக்கணை செய்தபின்
னழியுறை யதனையே மூதலாற் காக்குங்
கொடுங்கோன் மன்னிகர் கூட்ட
விடும்பைச் சமய விருளிரிந் திடவே.

"திருவாசகத்தி லொன்று நீயல்லே யன்றியொன்றில்லே." என வள்ளு
சுந்தரத்தம் காட்டியதை மறுக்காதேற்றற் குதாரணம் வருமாறு :—

பெருந்திரட்டு 315-வது ப. ஞானசித்தி.

வாக்கினன் மனத்தான் மதிக்கொணாப் பொருளை மதிவகுப்
புக்குளால் வருந்தி, நோக்குமா முயல்வர் மூயலுகின் முலென்
னோக்கிட லாகுமா றுண்டோ, தாக்கிலா தெங்கு மியாவையுந்
தானுப்த் தானவை யொன்றலாப் பொருளே, நீக்கிலா ஞான விழி
யிலை லங்ஙகைக் கணிபெனக் காணலா நேரே.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்—திருமுதுகுன்றம்.

தேவராயு மசுராயுஞ் சித்தர் செழுமறைசேர்
நாவராயு கண்ணுடாரும் விண்ணெரி காற்நீரு
மேவராய விசைமல ரோன்செங் கண்மா லீசனெனு
மூவராய முதல்வ னெருவன் மேயது முதுகுன்றே.

பற்று மாகி வானு ளோர்க்குப் பல்கதி சோன்மதிபா
லெற்று நீர்த்திக் காலு மேலை விண்ணிய மானதெடி
மற்று மாதேசர் பல்லுயி ராகி மாலய னும்மறைகள்
முற்று மாகி வேறு மானன் மேயது முதுகுன்றே.

திருக்கழுமலம் 171-ம் ப. "புவிமுதலைம் பூதமாய்ப் புலனைந்தாய் நிலனைந்
தாய்க் காணாவான்கா, பலவுபலவைசேர் பயனுருவா யல்லவுரு வாய்நின்ற னமருஞ்
சோலில்."

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள். திருவொற்றியூர் 837-ப.

மண்ணல்லீ விண்ணல்லீ வலியு மல்லீ மலிபல்லீ கடலல்லீ
வாயுவல்லீ பெண்ணல்லீ பெழுத்தல்லீ பெரியு மல்லீ பிரவல்லீ
பகலல்லீ பாவுமல்லீ, பெண்ணல்லீ யாணல்லீ பேடுமல்லீ பிறி
தல்லீ யாணுயும் பெரியாய் நீயே, யுண்ணல்லீ நல்லார்க்குத் தீயை
யல்லீ யுணர்வரிய வொற்றிரு ருடையகோவே.

என்னுங் கோவைப்பின்—ஆஞ் சூத்திரம் 47-ஆது பக்கம் திருவாசகமு தலிய சேர்த்துக்கொள்க.

ஆலிங்கனசக முத்தியென்றது காவுணம்.)

வினா:—பிரகஸ்பதிபகவான் றிக்கிரனுக்கு ஆலிக்கனசுகமே முத்தியென்றதென்னை?

விடை:—சகிப்பாலைக்கண்டி சகிப்பது அரிதாதெனக் கருதியென்க.

வினா:—இவ்வாலிங்கனசுகம் எளிதாயினும் ஆன்மாக்களைக் கெடுக்குந்தன்மைத்தோ?

விடை:—இம்மையக்கத்தாருந் திருவிலை முத்திசுகமென்னக் காவுணமாகக் கூறுதலன்றி முக்கியமன்றென்க.

வினா:—அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அம்மதனநூலிற் கூறியவண்ணம் விதிவழுவாமல் தாயனாற், சுப்பனம், சுகக்குறி, பற்குறி முதலியனவகளையும், புணராத மாதர்களையும், அறிந்த தாயினையும், காலத்தையும், அகற்குரிய அவுடதத்தையும் அறிந்து இடைவிடாதாலிங்கனஞ் செய்பவல்லவராயின், அவர்க்கு அம்மாதருடலம் நின்பக் கட்டையாகத் தோற்றும். தோற்றினும், பின்னர் வாவா அவ்வுடலம் பூச்சிப் புழுக்கட்கும், மலமூத்திரக்கட்கும் சி இரத்தங்கட்கும், சால் மாமிசங்கட்கும் இடமாகத் தோன்றுமிய என்பக்கூடன்றிச் சுகவாழ்வுக் கிருப்பிட மன்றெனத்திட முவாவர் புத்திநுட்பத்தனவாய்ச் சிறிது சிறிதாகப்பெருகும்; அவ பெருகப் பெருக அருவருப்பு மவ்வாறேபெருகும்; அது பெருகப்பெருகச் சுகநிலைதான் எங்ஙனே எங்ஙனேவென விசாரிக்கும் விசாரம் வரும்; அதுவா லாமையு மவ்வாறே பெருகுமென்பதும். அவ்விதிப்படி செய்யாது மிருகங்களைப்போற் புணரின், மோகம் மிதமின்றிப் பெருகுமென்பதும் அந்நூற் கருத்தாதலின் முக்கிய மன்றென்க.

இவ்வுரைக்கு வேதாந்த தீபிகையென்று பெயர்கொடுத்ததின்காரணம்

பிரத்தியட்சத்தாலும், அறுமானத்தாலும் எவரும் எளிதிலறிய முடியாத வஸ்துவைத் தெளிவாய்க்காட்டிம் சொல்லுவதாயுள்ளது வேதம். எனவே, சோதிட்டோடம் முதலியன சுவர்க்காதி சுகங்களைத்தரும். கன் குடித்தல் முதலியன பெருப்பாதகத்தை யுண்டாக்கு மென்பதாதி ரகசியங்கள் பிரத்தியட்ச வறுமானங்களால் எளிதிலறிப்படா; ஆகவே, அவற்றைக் காட்டுவது வேதமென்பதாயிற்று. அவ்வேதம் அனித்தியா வசப்பட்ட சிவர்களின் அறிவாற்றலுக்கு எளிதிலெட்டாத விஷயங்களைத் தெரிவிக்கும் பெருங்கருவியாயிருந்து கருமம், ஞானங்களைக்காட்டித் தொழிலால் சன்மைதைகள், உபகிடதங்களென இருபாற்படும். அவற்றுள் வேதோக்த கருமாதிகாரியான மனிதாதியோர் குழவிப்

டருட்சீக்கிட சிறுபருவத்தொடங்கி அறுத்துரைத்தென்ற கருடங்களைச்சொல்லும் கருடசாண்டங்கள் சங்கிதைகளாம்; அவற்றின் கருத்தை விளக்குதல் பூர்வமீமாம்சையாம்.

பலனைவிரும்பாத கருமானுஷ்டானத்திலல் எகாக்கிரமுண்டாய் அதனைச் சாதனசதுட்டய முற்சொன்னயுள்ள முமுட்சுவிற்கு ஆத்மாகாத்ம விசாரணையைப் போதிப்பது உபநிஷத்துகளாம். இவ்வுபநிஷத்துகள் வேதத்தின் விறுதியில் படிக்கப்படுவதால் வேதாந்தங்களென்றுஞ் சொலலப்படும். அவ்வேத வுபநிஷத் தினின் பொருளை விளக்குவது உத்தாமீமாம்சையாம். ஆதலால் அதனையும் வேதாந்தமென வழங்குவது ஆன்சோர்களினது வழக்கம். அவ்வேதாந்தத்தின் பொருள் ஆசிரியனது அருளில்லார்க்கு விளங்காது விளங்காதாகவே, அதனை ஆசிரியன்பால் கேட்போருக்குப் பண்டைத் தீவினையத்தாற் சொன்றும் விபரீத சங்கைகளாகிற இருட்டையகற்றி, பொருளுண்மையை விளக்குவதால் இவ்வுரைக்கு "வேதாந்த தீபிகை" யென்று பெயர்சொல்லப்பட்டதென்க.

இருளைப்போக்குவதில் சூரியன், சந்திரன் முதலிய பெரிய தேசுக்களிருக்க அவற்றின் பெயரையமைத்து வேதாந்த சூரியன் என்பதாதியாகக் கூறாது, வேதாந்த தீபிகையெனப் பெயர்தந்தது யாதுகாரணம் பற்றியெனின், நூலின் அளவுதுணைக் திருக்குந் தன்மைபற்றியாமென்க. மேலும் சூரியன்முதலிய தேசுக்களைப்போன்ற பரம்ம சூத்திரமாதி பாஷ்யாதிகள் பலவுள்ளன. அவை யெவர்க்கும் எளிதிலெட்டா; அரிதிற் கருதியபோதெல்லாங் கைகூடா. அன்றி எந்தெந்த விடங்களில் இருளிருக்குமோ, அந்தந்த விடங்களிலெல்லாம் சூரியன் முதலிய வெளிப்பொருள்களைச் செலுத்தச் சாத்தியப்படாது. படாதாகவே, எளிதில் நினைத்தபோது எவ்விடத்துஞ் சூக்குமமாய்த் தேயுவைத் தீபமாக வினியோகித்து அவ்விடத்துள்ள விருளைப்போக்குவதுபோல, ஜன்மாந்திர தீவினைப் பயனுங் கட்டுப்பட்டவர்களது அகவிருளைச் சுருதியுக்தி யனுபவத்தால்விலக்கி, அந்த புதைந்துகிடக்கும் ஆன்ம (பிரஹ்ம) சொரூபமாய வேதாந்த மெய்ப்பொருளை விளக்கும் உரை வேதாந்த தீபிகையா மென்றறிக.

இந்நூற்கதிகாரியினிலக்கணமும், அவ்வதிகாரிக்குச் சிவஞானபோத மென்னதின் பொருளும், அப்பொருள் வேதாந்த சித்தாந்தமாகிய சமாச சன்மார்க்க மூர்த்திநிலையென்பதையு முதாரண முகத்தானே யுணர்த்துகின்றது.

குமாரதேவர் விஞ்ஞானசாரம் அதிகாரியினிலக்கணம்.

தந்தை தனது சுதர்களையின்முன் றந்த போருளைத் தானேபின்
சிறந்த மகிழ்ச்சி யுடனிறக்குஞ் செய்தி போல மூவடிவாய்
அந்த சிவதே யிரப்பாக வாங்குந் தனது மாயையினை
த வகையை யுணர்ந்தியினியும் வினை லென்றறிவாய்.

றன்று வடவரப் மும்மலத்தை மூன்று பங்காப்த் தாவ் கொண்டி
மூன்றுங் கெடித்து சமதனடைய மூன்று பொருளும் பக்காக்கி
றன்று வடவுங் கைக்கொளவே மூன்று முதலு மானசக்திக
மூன்று வடவா மெனப்பொருள்கண் மூன்று மீக்கித பணி ரிசை.

றிந்தத் திறனிற் பணிவிடைக ளியற்றி வினைகள் சமயாகிற்
அந்தத் தடங்க ளொத்துநிற்கு மந்தத் தாசி ருவிவபோல்
ர்ந்திக் கிலேச மேயின்றிப் போதந்து செனிதாம் விணைகள்திகந்
ச்திப் பதுவா மப்பொழுதே சத்திநி பாதந் தான்பிறத்தல்.

சத்தினி பாதந் தான்பிறந்து சார்று மந்தக் கரணங்கள்
சுத்திய தாகி னவ்விடத்திற் ரேன்று நான்கு சாதன மும்
எத்திற் ருணம் வேறென்ரு லெய்தா தெப்திற் ருபிணம்போன்
குத்தை மாகிப் போமெனவே கொள்ளார் மேலோ ரிதன்.

இந்த நான்கு சாதனமு மில்லா தவர்கட் கொருக்காலும்
அந்த ஞானம் வெளியாகா தகதி நயனத் தொதிதோன்றிப்
பந்த மறவே யுரைத்திடினும் பாழுக் கிறைத்த நீரொக்கும்
மூந்த நான்கு சாதனமு முத்தி யடைவோர்க் குறவேண்டிம்.

சத்யா சத்ய வத்துவினைத் தகவே பிரித்துத் தானறிவில்
கொத்தாய் மற்றை யம்மூன்றுங் கூட வுடன்வந் தவினையுறும்
அத்தா லதுகீ ழென்றுரைக்கு மமல வாக்கி யப்படியே
ஒத்தார் பிரமந் தானுவே யுணருங் குருவி னருளாலே.

சிவம், ஞானம், போதமென்பதின் பொருளுணர்த்தல்.

திருவாதவூரர் புராணம்—திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்.

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகரு நூலி னளவுரைப்பார்
தெனிந்தபர்வ ராய்வ ராகித்
தொண்டுபெரி மடிப்பார்க ணூற்முன் பான்மேற் முண்ணுரும்
றென் பாலென்னுந் தொகுதி சூழ
லொண்டொடியா னங்கிருப்ப விருப்பா லெய்தி யுடனு
மைத்துச் சிவஞான முணர்வா சன்பு
மன்பு மிகுந்து சினிவ்வணங்கி வணக்கார் போல மந்தி
பிபார் மேன்மையுடன் வந்து கின்றார்.

(இ-ள்.) அண்டங்களெல்லாங் கடந்த பொருளாகிய கடவுளைச் சென்
றடைந்த வேதாகமத்தினுடைய அளவைகளோச் சொல்லுமாறும், அவைகளைச்
சார்ந்து ஆராய்பவர்களும், ஆராய்வாருமாகி யிடையைப்படி மடியாச்சன் பெரி
யபுராணத்துத் தொண்ணூற்றொன்பது பெயர்கள் சூழும்படி உமாதேவியை பொரு
ட்டாகிலுடைய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்க, விருப்பத்துடனே யவ்விட
த்தைத் தன்புபெருகிய மனத்தால் வணங்கிக் காயத்தால் வணங்காதவர்போ
ல் கண்ணுடனே வந்துநின்றார்; உடனே சிவஞானத்தைப் பெறுவராகிய
மாணிக்கவாசகர். எ-று.

உருத்திரஞ் றிருமணியை யிலங்கு காதி லொண்சிரத்திற் கச்ச
ரத்தி லொளிகொண் மார்பிற
காத்திலணிந் திலகுதிரு மூண்ட மங்கி கண்காந்த நல்லுரு
தன்மேற் கனினச் சாத்தித்
திருத்திகழும் வேதியனை யம்பொன் மேனி திகழ்வதுகண் டுக
மகிழ்வார் செங்கை மீது
பொருத்தமுறும் புத்தகமே தையா வென்னப் பொய்மை
யிலாச் சிவஞான போதமென்றார்.

(இ-ள்.) அழகிய உருத்திராட்சத்தைப் பிரகாசியாநின்ற செவியிலு
ளையையுடைய சிரசிலும், கண்டத்திலும், விளங்குகின்ற மார்பிலும், கையிலு
ளிர் தொளியையுடைய விபூதியைத் திரிபுண்டரமாக அக்கினிக் கண்ணைடா
சித்த நல்லநெற்றியிலே யழகுபெறத் தரித்துச் சிறப்புப்பொருந்திய வேதியரு
டைய அழகிய பொன்னையொத்த திருமேனி பிரகாசிப்பதைக்கண்டு மனமகிழ்ச்சி
யுறுமாராகிய மாணிக்கவாசகரானவர் ஐயா! சிவந்த திருக்காத்திலே
பொருந்தியிருக்கின்ற புத்தகம் என்னவென்று கேட்க, வப்பெரியவர் பெட்டை
யான சிவஞானபோதமென் றருளிச்செய்தார். எ-று.

என்றலுமே சிவமேக ஞான மேதிங் கிலங்கியிடம் போத
மே தியப்பு வீசோல்
அன்றுவட நீழலில்வந் திருந்தான் நீசர யடிபேணு மூமக்
கடுமை யாமிவ னென்ன
நின்றசிவ மொன்றதனைத் தேர்தல் ஞான நிகழ்போதந் தேர்ந்த
தனைத் தெளித லாமென்
றன்றியநற் பொருள்வினவி நிற்பார் சிந்தை யுருகுப்வகை
யுரைசெய்தா ருவமை யில்லார்.

(இ-ன்.) சிவஞானபோதமென் றவரருளிச்செய்த வுடனே, சிவமாவ
தென்ன? ஞானமாவதென்ன? விளங்குகின்ற போதமாவதென்ன? இவற்றைச்
சொல்லுவீரையா வென்னாவில் கல்லாலவிருட்சத்தினீங்கீ ழெழுந்தருளி யிருந்தவர்
சீர், படிபேணுமூமக் கடுமையாமிவனென்று சொல்லச், சிவமென்ற தெரிப்பதற்ற

வெப்பியாருன், ஞானமென்ப தறிவினறிவு, போதமென்பது பிறன்றன்மையன்றி யொருங்கிய லிங்க மியலாணையாருளா லெறுவின்றி நிகழ் வுருவுடைய வனுபூருத்தியு டனுவிச்சித்தாற் தகுந்த நிச்சியம்வந்த பாசிவன். எ-று.

சிவஞானமென்றது:—பரஞானமா மீது நிருவிகற்ஞானம், அநுஞானம், பதிஞானம், அத்துவிதஞானம், சுத்தஞானம், சன்மார்க்க ஞானம், தற்புட ஞானம், மெய்ஞ்ஞானம், உண்மையறிவானம், அபரோகஞானம், பரமஞான முதலிய பல வெயர்த்தாயும்.

அபரஞானம் :—சரியை, கிரியை, யோகமெனப்படும் பரோகஞானமாம்.

சிவஞானபோதமென்றது :—ஞானத்திற் சரியையாதி ஞான்குமாகிய சரவண, மனன, நிதித்தியாசன, சமாதிகாணமாகச் சாகூதக்காரத்தைத் தொடர்ந்து ஞானமெனப்படும். இதனை யடியிலுரும் திருக்குறளோடு முணர்க.

36-ஆம் அதிகாரம்—மெய்யுணர்தல்.

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"

(இ-ள்.) யாதொருபொருண் யாதோ நிலைபுனைத்தாய்த் தோன்றினும் (அத்தோன்றியவித்தத்தைக் கண்டுவிடாமல்) தோன்றிய அப்பொருளிடத்திருந்தும் மெய்யாகிய பொருளைக்காண்பது மெய்யுணர்வு. எ-று.

(உ-ம்.) எந்தப் பொருளிடத்தும் உண்மைப்பொருளை யறிவதேயறிவென்பதாம்.

(வி-ம்.) சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம் உலகத்தார் கற்பித்துக் கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்துகின்ற உண்மையைக் காண்பதே மெய்யுணர்வென்றபடியாயிற்று. அஃதாவது, அரசன் சோமனென்றவிடத்தே யரசனென்ப தோர்சாதியும், சோமனென்ப தோர்குடியு மொருவனிடத்தே கற்பனையாதலால், அக்கற்பனைகடவிட்டு அவனை நிலமுதலுயி ரைந்தாகிய தத்துவக்களின் கூட்டமென்று அறிந்து, அத்தத்துவங்களை நிலமுதலாக அதனதன் காரணங்களு மொடுக்கிக்கொண்டுபோய் முடிவிலே காரணகாரிய மிரண்டுமில்லாமனிற்பதனையறிதலாம். (இதனால் மெய்யுணர்வினது இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.)

இதன்விரிவை மேற் திருக்குறளில் ஞானம் என்னும் வீட்டுநெறிப்பாலில் மெய்யுணர்தலிலுரும், பரிமேலழகருரையாலும் கண்டுகொள்க.

தற்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

போதுப்பாயிரம்.

அவதாரிகை.

இராகத்துவேஷாதி குணக்களைப், பங்களாசரணைமுதல் அறுபத்த சதுப்
பேரடகான்கினிலக்கணங்களை முணர்த்தல்.

இராகத்துவேஷாதி பதின்மூன்று குணங்கள்.

பரம்பிரகடனம் பண்ணு மிராகத்தா னேரிடுக் துன்பமுணர்த்தல்.

அறம்புகழ் கேண்மை யாசு மிழந்தறி வேதுமின்றி
சிறந்த திலோத்தமை சீதையாற் சுந்தோப சுந்தரரு
மிறந்தா ராவண னும்மிறந் தானவ் விராகத்தி னே
மிறந்துகின் பொன்னடி பெய்தச்செய் யாயினபெறின் முகனே. 1

பதிலபகாரம்பண்ண நினைக்குந் துவேஷத்தின் பலன்.

எழிலா ழிபனு னிறக்கத் தமைய னிரண்யகசு
ழுழியாத் துவேஷத்தை யுற்றழிந் தான்றன் னுறவினெறி
மிழியப காரக் கெதிரப காரஞ்செய் பெண்ணைமின்றிப்
பொழியா முகவனின் பொன்னடி காணுமு புலனருளே. 2

புத்திரகளத்திர தனதான்யாதிகளை மேன்மேலிச்சிக்குங் காமத்தின் பலன்.

புலனழி காமத்தாற் புத்திரர் தானியம் பூமிதனம்
கலனர் களத்திர மேன்மேற் கருதி நரகசுரன்
பலனவிண் மாதர் பதினா யிரஞ்சிறை யிட்டிலட்சம்
கலனிறை முன்னே நாரா யணனு னசித்தனனே. 3

தன்காரியத்தில் விக்கினம் பண்ணினவனிடத்தி லுண்டாங் குரோதத்தின்பலன்

தனக்கூண் டடுக்கப் பகாசூரன் வீமனைத் தான்சினந்து
தனக்குற வாதியுந் தானு மடிந்த குரோதத்தைதென்
றனக்கடை யாதரு டந்திடு வாய்தந்தி மாமுகவன்
றனக்குச் சகோதர சன்முக வாநின் சரண்சரணே. 4

[illegible] கொடாகுணத்தினாடாத லோபத்தின் பலன்.

[illegible]னைத் தினாதகொடை யாடாத லோபத்தின் பலன்
[illegible]னைத்தி டான்வாழ்வு வல்லுகிர்ச் சிங்கம்போ லெவர்கட்குந்
[illegible]னைத்து லோபத்தைக் கன்ன னறிபாதி கண்ணனருண்
[illegible]னைத்தும் பெற்றநல் வாழ்வுரூன் வரப்மபில் வாகனனே. 5

[illegible], [illegible] தினைத்தினில் பிரியமோதப் பிரமோதமாய்வரும்
[illegible]த்தின் பலன்.

[illegible]யன்ன னரன்றன் மாதுர்சொற கூத்திடக் கானடையத்
[illegible]னாரதி பின்மகன் பொகத்தான் மான்டான் றசாதனும்
[illegible]னைபோ பொகத்தை மாற்றிப் பாதன் மனமடைய
[illegible]னைமீள் வீரன் மயாடு பெத்தி வணக்குவனே. 6

[illegible] பேட்டத்தால் கிருத்திடா கிருத்தியந் தெரிடாதுவரும் மதத்தின் பலன்.

[illegible]ன்டனைக் கார்த்தவீர் யார்ச்சுன னுதர் வந்தவுடன்
[illegible]ன்னோன் வரிய முதத்தான் மதியாமை தானறிந்து
[illegible]கொன் றுன் பாசுரா டன்னென் றறிந்தக் குணம்விடற்கு
[illegible]யனு நு வகையகின் பெபபடி யார்தொண்டி வென்றிவனே. 7

[illegible] சுகிணச்சகடாத பரசாதத்தின் பலன்.

[illegible]யென்டேன் பிறந்துகம் வேண்டாத 10ச்சரம்வேன்டுறன்
[illegible]டான்டான் சிகபாலன் மாதரு மன்னாஜி சுமகத்தில்
[illegible]வேன்டக்கன் னன்கிர தாம்பூலம் வாங்க வெதும்பிமன
[illegible]மின்றதன் றுக்கம் பிறர்க்கு வரவென்னு மீரைசதே. 8

[illegible] துக்க துக்கப் பிறர்க்கும் வரவெண்டுமென்றும், தன்சுகம் பிறர்க்கு வரவா
[illegible]மென்று நினைக்கும் சரிசையருகைடாகிய வீரண்டின் பலன்.

சரிசை யுபய ருஞ்சத மெனவ்வரிபின் வரனனுடன்
போரிட்டி யபர்த்தனன் பொல்ல வருவைப்ப யன்டாகன்
பேரரு வர்க்கும் பெறவாச தேவனுப்க் கண்ணனுடன்
போரிட்டு மாய்ந்ததரும் போற்றுயன் றன்னிற் பிறக்சுகமே. 9

தான்செய்த பாதகினையப் பகரும்மெச்ச னினைக்குட் டம்பத்தின் பலன்.

தன்யாத முற்தரு மமபரரு மெச்சிடத் தானினைந்து
முன்னு னைபூரவ மன்னன் மொழியத்தர் வாசரிஷி
என்னே பிதடம்ப யாக மெனமுனிந் தேடழிந்தான்
சின்மயி லோய்டம்பஞ் சோத புத்திக் திடமருனே. 10

புத்தியாதிஉப்பத்துகளில் தனக்கு சமானமில்லையென்னுந் தர்ப்பத்தின் பலன்.

புத்தி ரித்திரர் பொன்ற தியபல போக்கியழுந்
சத்தி பலோகத்துந் தன்போ லிலையெனுந் தர்ப்பத்தி னு
லெத்தே வருக்குஞ் சதகண்ட ராவண னின்னல்செயச்
சித்குண நாதன் சீதையாற் கொன்றிடச் செப்தனனே. 11

அடா என்னைபறிபாபா? நான்பிடித்தகாரியம் விடுவேனு? நீயா வெனக்கு
புத்திசொல்லுகிறவனென்றுவரும் அகங்காரத்தின் பலன்.

செப்தல் விடாவகங் காரப்போர் செய்மது கைடவரை
அப்தவாண் டின்பின் னரிவரங் கேண்மின் னளிப்பலென
நப்தீயே கெனென வுத்தமன் கேட்ப வுடனும்மிட்டார்
மெய்ந்ஞானம் பெற்றிலை மேவா வகையருள் வேலவனே. 12

இச்சை, பக்தி, சிரத்தை.

நாகஞ் சரீரமே நல்லறி வாளர்க்கு ஏனமிலாச்
பாம சுகமெனப் பற்றுவ ரப்பதின் மூன்றினுடன்
நீரவ மாதற்கு நீக்கல் பசிதாக நீர்மலமாஞ்
சிரத்தையு நின்னடிப் பத்தியுந் தந்தருள் சேவலனே 13

மங்கணாசாரினை, யுரையிலக்கணம், அன்னுவயவிலக்கண, மனுடந்தசதுட்ட யமென்னுமிந்நான்கு மெல்லாநூன்முகத்து முரைக்கவேண்டுவதாதலி, னிந் நான்முகத்தும் பொதுப்படவுணர்த்துகின்றது.

1. **மங்கணாசாரினை** :—வஸ்துநிர்த்தேசம், வஸ்துவாழ்த்து, வஸ்துவணக்க மெனமூவிதமாகும். இவற்றிற்குமுறையே உதாரணம் மாமுகன், சரணம், தலை யிற்கொள்ளுதல்.

2. **உரையிலக்கணம்** :—இலக்கணங்கள் வழுவின்றியமைப்பம்பற்ற பத நும், பதப்பொருளும், பதசாரமும், அறிந்துகொள்வான்வேண்டி வினவுதலும், தக்கவிடைகொடுத்தலுமாகிய இவ்வைந்தும் வியாக்கியானக்கனினிலக்கணமெ னப்படும்.

3. **அன்னுவயவிலக்கணம்** :—இவ்வாதவிடத்துச் சோவையாகச்சொல் லப்படும்விசேடணமும், விசேடியமும், கருத்தா (எழுவாய்)வும், கரும (செய்யப் படுபொருள்)மும், கிரியை (பயனிலை)யுமாகியவைவந்து மன்னுவயவிலக்கண மெனப்படும்.

4. **அநுபந்தசதுட்டயம்**:—ஓர்நூலக்கியைந்த விஷயமும், சம்பந்தமும், பயனும், அதிகாரிகளுமாகியநான்கு மநுபந்தசதுட்டயமெனப்படும்.

விசேஷண விசேஷ்யபாவம் :—சச்சிதானந்தமூர்த்தி என்பதனிடத்து என்க. சத்தை, இலக்கியத்தினை. நித்தியானந்தமூர்த்தி என்பதும் பாடம். தோத்திரத்திற்கு விசேஷணம் ஆகாமை, சச்சிதானந்தமூர்த்தியை விசேஷணத்தோடும் பாவனை செய்யாமை என்பவற்றால் அதற்கு விசேஷ்யம் இன்மை காண்க. அதனை விசேஷ்யமாக்கி விசேஷணத்தோடும் பாவனை செய்தல் வேண்டும். அது உபசாரம். விடையாவது சச்சிதானந்தமூர்த்தியை, சத்தையாகிய பரஞ்சோதியை, ஞானமாகிய ஒளியை, ஆனந்தமாகிய அமுதை, அறிபவனாகிய ஆன்மாவை, அறிவிக்கின்ற சாதனத்தை, அறிவிக்கப்படுகின்ற பரமனை.

1. **விஷயம்** :—சிவப்பிரகாசமே விஷயமாகிறபொருள்.

2. **தாற்பரியம்**:—சச்சிதானந்தசிவமூர்த்தியினுடைய திருவருளாகிய ஞானசத்தியை ஆன்மாக்கள் பற்றியுள்ளவினைக்க. அவ்வினைகளாற்றானே மூன்று மூர்த்தங்களாக விரிந்து நின்றருளுகின்றது. அவற்றுள் பிரதிபாதகப் பிரதிபாத்திய பாவசம்பந்தம், ஞானாக்ஞேய சம்பந்தம், சாத்திரு சாத்தவ்வியபாவ சம்பந்தம், பிராபகப் பிராப்ய பாவ சம்பந்தமென நான்குவிதமாயடங்கும்.

1. **ஞானத்துக்கும் விஷயத்துக்குமுள்ளது பிரதிபாதகப் பிரதிபாத்தியபாவசம்பந்தம்** :—சொல்லுகிறது பிரதிபாதகம் சொல்லப்படுகிறது பிரதிபாத்தியம் ஆதலின் விஷயத்தை வினங்கச்சொல்லுகிற சாத்திரம்பிரதிபாதகம், சொல்லப்படுகிறவிஷயம் பிரதிபாத்தியமாம்.

2. **ஞானத்துக்கும் ஞானத்துக்குமுள்ளது ஜனகஜந்தியபாவசம்பந்தம்** :—உற்பத்திசெய்கிறதுஜனகம் உற்பத்தியாகிறது ஜந்தியமாதலின் சாத்திரம் பிரமாணமாக ஞானத்தையுற்பத்தி செய்கின்றமையால் ஜனகம்; ஞானம் விஷய மாகமாக உற்பத்தியாகின்றமையால் ஜந்தியமாம்.

3. **அதிகாரிக்கும் விஷயத்துக்குமுள்ளது கர்த்திரு கர்த்தவ்வியபாவசம்பந்தம்** :—செய்கிறவன் கர்த்திரு செய்யத்தக்கது கர்த்தவ்வியமாதலின் விஷயந்தெரிசனசாலி கர்த்திரு; செய்யத்தக்கவிசாரம் கர்த்தவ்வியமாம்.

4. **அதிகாரிக்கும் பலத்துக்குமுள்ளது பிராபகப் பிராப்பியபாவசம்பந்தம்** :—அடைகிறவன் பிராபகன் அடையப்படுகிறது பிராப்பியமாதலின் பலத்தையடைகிறவிசாரி பிராபகன்; அடையப்படுகிறபலம் பிராப்பியமாம். என்றும் கொள்ளலாம்.

எந்தவஸ்துவுக்கு எதனோடன்சம்பந்தமோஅதே அந்தவஸ்துவுக்குவிஷயத்தி னாலேயாகுமன்றி. எந்தவஸ்துவுக்கெதனோடன் சம்பந்தமில்லையோ அந்தவஸ்து வுக்குவிஷயத்தினாலே ஓதவேயாகுமன்றாகிறதில்லை: குலாலனிடமுள்ளகுடம் மற்றொருகுலாலனுக்குச் சம்பந்தமுண்டு ஆதலின் குலாலனுடைய குடவிஷயத்தில் ஓதவேயாகுமி

ன்றார; கண்ணுக்குக் காற்முகாயத்துடனுற் சம்பந்தமின்று ஆதலின் கண்ணு
ாகும் காட்சி முகாடமியாயத்தி லுபயோகப்படுகிறதில்லை. இங்ஙனஞ் சாத்திரத்து
ப்பயோஜனமுத்துக்குப் பாம்பாசம்பந்த மில்லையாயின் பிரத்யட்சியாகபத்தில் சாத்
ரஞ்யோகப்பட மாட்டாது; அங்ஙனமே சாத்திரவியாபகத்தில் பிரத்யட்சத்தி
ற்யோகஞ் சித்திக்காட்டாது. பாம்பாக வுபயோக நிச்சயமெதுவாகக் கூறி
க்கூடுமாதலால் வியர்த்தமல்ல.

3. பிரயோசனம்; பரமம், அவாந்தரமென விருவகைப்படும்:— மாணிக்கண் வைத்தவனுக்கு வாளைக்கனி பரமப்பிரயோசனமும், அதனைத்தரத
க்க தண்டிலே நாருருவமாகியமரம் அவாந்தரப் பிரயோசனமும் மாவதுபோல; தத்தவார்த்தி சுகப்பிராப்திமயமாகிய மோகூம பரமப்பிரயோசனமும் பரமாத்ம
யாக்கியஞானம் அவாந்தரப் பிரயோசனமுமாம்.

அத்தால் அசுத்தநிவிருத்தி, பரமாநந்தப் பிராப்தியாகியவிரண்டால் அசுத்
தத்தின் நிவிருத்தியென்ப தபாவரூபமாம். பரமாநந்தப் பிராப்தியென்பதுபாவ
ரூபமாம். அபாவமும் பாவமு மொன்றற்கொன்று விரோதிகளாணையாலிரண்
டிற்சேர்ந்து மோகூமாக வொரோபீடத்தி லொரோகாலத்தி லிராதாதலின் சாத்திரத
தித்துச்சொன்ன பிரயோசனஞ் சித்தியாதெனின். சர்ப்பநிவிருத்தி யதிஷ்டான
ரூச்சரூபமாகவே சித்திக்கின்றமையால் அது பாவரூபமே யாவதுபோலக் கா
ணசுதசகத்து நிவிருத்தியு மதிஷ்டானப் பிரஹ்மமே யாமெனச்சுருதிகள் கூறு
கின்றமையா லசத்தநிவிருத்தியும் பாவரூபமாகிய பிரஹ்மமேயாம். ஆதலின
பரஹ்மத்தோடு விரோதமின்றி யபேதமாகிச் சாத்திரத்திற்குப் பிரயோசனமாக
சித்திக்கும்.

இங்ஙன்றி பொரோவஸ்துவின் பாவரூபமு மபாவரூபமு மொரேயிடத்தி
லொரோகாலத்திற் பிரதிதியாகுமென்பது விரோதமேயன்றி யொன்றின்பாவரூ
பமு மற்றொற்றினபாவரூபமு மொரேயிடத்தி லொரோகாலத்திற் பிரதிதியாகு
மென்பது விரோதமன்றுகும். எங்ஙனமெனின் கடம்படமன்றென வந்தியோந்
தியோபாகம் நிகழுமிடத்திற் கடத்தின்பாவரூபமும் படத்தினபாவரூபமு மொரே
யிடத்தி லொரோகாலத்திற் பிரதிதியாகின்றன இங்ஙமே சுழுத்தியிற் சுகத்தின்
பாவரூபமுந் துக்கத்தினபாவரூபமு மொரேயிடத்தி லொரோகாலத்திற் பிரதி
யாது சருஷீவர்களி னநுபவமாகவிருக்கின்றது. ஆதலின் பரமாநந்தப்பிராப்
தியபாவத்தி நிவிருத்தியுமாகிய பிரயோசனஞ் சித்திக்குமென்பதற் கையமின்
றேன்க.

சகத்துநிவிருத்தி யதிட்டானப்பிரஹ்ம
மென்பதற்குப் பிரமாணம்வருமாறு ரிபுகீதை கூறு-வது அத்தியாயம்.

அசதுமுதற் பலவிதமாய்த் தோன்றிலு மதிட்டான
ரூச்சுவினை யாய்ந்தறிந்தால்

பருள்வடிவ மாவுறுத லினைத்துமந்த மாசற்ற
விரச்சவடி வாவதிதேபோல்
வீரவுசக முதலியபவாய்த் தோன்றினுலும் விடலவதிட்
டானபரப் பிரமத்தன்னை
யருமையுட னன்முக வாய்ந்தறிந்தா லனைவாவு
மகண்டபரப் பிரமமாதேம.

குமாரதேவர்—அத்துவிதவுண்மை.

பழுதை யதனிற் றேறன்றியிதம் பாம்பை யுள்ள படிதோக்கில்
பழுதை யாதே தோன்றியிதம் பாம்பு மதுவாய் விடுமஃதின்
பழுதில் சிவத்திற் றேறன்றியிதம் பன்மை யுலகை தோக்கியிடன்
பழுதில் சிவமே யாய்த்தோன்றும் பன்மை யுலகு மதுவாய்ப்போம்.

தோன்றி விளக்கும் பொருளில்லாங் வதால்வே தாந்த விசாரணைபிற்
றுன்றி தோகதி யனுதினமும் யூக மதனிற் பரிசயித்தால்
தோன்றி விளக்கு மறிவொன்றே சொன்மாத் திரமாய் விடுமுலகை
யுன்றி தோக்கா தவர்கட்கே யுனது போலத் தோன்றியிதம்.

ரோக மாதி நின்மலமா யிருக்கு நமக்கிப் பந்தமெனும்
போகப் வந்த தெதென்று முன்பின் பாரா திப்பந்தம்
போக வழியே தெனதாடப் பொருந்தும் வேத விசாரணையால்
யூக மதனிற் சிதைக்கினறி னுள்ள வியல்பு பின்றேறும்.

வானும் போக மெமதென்றே யுன்னல் விசார மிலாமையினுல்
தோ னைவக ளினைவகளென நிலைபோல் விளங்கி யிடுமிந்த
நானை நீதமாஞ் சகமுழுது நாமே யன்றி வேறில்லை
தானுப் தோக்கிற் முனுகுஞ் சகமாய் நோக்கிற் சகமாகும்.

மானை யெனுமிவ் வுரைக்கருத்த மதிக்கின் யாதொன் றில்லாததேவ
மானை யெனவிப் படியிருக்க மதிப்ப தாதினை யிருவகையாப்
மானை மேய்பவன் றுரைத்திவர் மயக்கப் பட்டுத் தினைமறந்தோர்
மானை யோய்பவன் றுரைத்திவர் மயக்க நீக்கித் தினையறிந்தோர்.

4. அதிகாரி :—மலம், விதேகபம், ஆவரணமென்று மூன்றுதோட்டங்க
ளிற் ஆவரணத்தாடமாத்திர முள்ளவலையுஞ் சாதனசதுட்டயசகிதனுகியும் புத்தி
சமர்த்தியு புத்திமானையுமிருப்பவன்; இவன் சாத்திரவிசாரமூலமாக வாக்மனு
வாத்திரத்து யாத்மஞானபூலமாக மோகூத்திரத்தும் அதிகாரியாவதா லதிகாரியாம்.

1. **ஸ்வதோடமாவது** :—தான் பூர்வசன்மங்களிற் செய்த நிஷித்தகன்ம மமாகச் சித்தத்திற் பொருந்தியுள்ள பாவ சமஸ்காரமாகிய அசுபவாசனைகளாம்.

அம்மலதோடம் வேதயுக்தமான கன்மகாண்டங்களிற்கூறிய நிஷ்காமகன்மம், உபாஸனாகாண்டத்திலும் வைக்கப்பட்டதனை, சுசுரூஷா உச்சாரணமாகிய சாதனங் களா னிவிருத்தியாகுமெனவறிக.

2. **விக்ஷேபதோடமாவது** :— சித்தவிருத்தி சிரவணாதிகளிலேனு, மாத் மஸாருபத்திலனு நிலைபெறாமலங்கியவியங்களைப்பற்றி நாநாவிதமாய்ச்சலித் தல்.

அவ்விக்ஷேபம் வேதயுக்தமான உபாசனாகாண்டத்திற்கூறிய சுசுவாத்தியா னம், குருத்தியான, மஜபாமந்திரம், மகாவாக்கியம், பிரணவம், சுசுவாநாமோச்சார ணமாகிய சாதனங்களா னிவிருத்தியாதல். அஜபாமந்திரம் வாக்கினாற்செபிக்கப் படாமற் சுவாசம் வெளிப்படும்போது ஸோஎன்னு மொலியோடு முட்செல்லும் போது ஹ எ ன்னு மொலியோடுந் தானேயுதயமாகிக்கொண்டிருப்பது மகாவாக் கியப்பொருளைபுடையதுங் குருமுன்னிலையிற் றெளிந்துகோடற் பாலதுமாகும். இதனைச்சோபாதிக அஜபாகாயத்திரி யெனவுங்கூறுவர்.

3. **ஆவரணதோடமாவது** :—உருவவிஷயங்களையந்தகாரமுஞ் சூரியனை மேகமுஞ் சலத்தைப்பாசியு மறைத்திருப்பதுபோலச் சுயம்பிரகாசமாகிய ஆத் மாவை யறியக்கூடாதவண்ண மறைத்திருப்பது.

அவ்வாவரணம், அந்தகாரந் சூரியோதயத்தால் நிவிருத்தியாவதுபோல, ஞானோதயத்தா னிவிருத்தியாகும்.

1. **நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகமெனல்** :—ஆன்மாவே நித்தியமெ னவு மவ்வான்மாவா லறியப்பட்ட தேகமுதலிய விடயமனைத்து மநித்தியமென வும் பிரித்தறிதல்.

2. **இகமுத்ரார்த்த பலபோக விராகமெனல்** :—இம்மைக்கண்ணு மறுமைக்கண்ணு மெய்தற்பாலவாகின்றுள்ள விடயபோகமனைத்துங் கணத்தி னில்வாதழியுமென்று மனைதுன்பங்கட்கியைவனவென்றுங்கண்டு மனம்பற்றற விடுதலெனப்படுவதாகும்.

3. **சமாதிசடக சம்பத்தியாவது** :—சமை, தமை, திதிக்ஷை, உபரதி, சிரத்தை, சமாதியென்பனவாம்.

(1) *அவற்றுள்சமையெனல்* :—மனமாதிய வகக்காணங்களை யடக்குதலும் (2) *தமையெனல்* :—இருவகையிந்திரியங்களையும் விடயப்பராக்கிற் செல்லாத டக்குதலும். (3) *திதிக்ஷையெனல்* :—சாமக்குரோதாதிகளை மேலெழவொட்டாத, தணிவுசெய்தலும். (4) *உபரதியெனல்* :—சரியை, கிரியை, யோகங்களநுக்கி யைந்த சகலசேஷ்டைகளையுஞ் சமையாகவே கண்டுவிடுதலும். (5) *சிரத்தை யெனல்* :—சருதியையுங் குருவையு முண்மையுமொழித்தணிவிலுல் மெய்யாக நம்புதலும். (6) *சமாதியெனல்* :—குருவுபதேசத்தை மனதிலையக்கிரிபதற் கோடலாம்.

4. முழுட்சத்துவம்யாதெனில் :—சிலதினவுபவாசத்தாற் பசியதிகரித்த வன் ஸ்திரீயையும் கடனகிதமாதிகளோடும் விரும்பாம லன்னத்தைமாத்திரமும், சி ரோமத்தில் தெருப்புப்பற்றப்பெற்றவன் சேற்றையும் பனித்துளியையும்வி ரும் பாம லிரங்குதலையி லமிழ்ந்தத்தக்க தடாகசலத்தைமாத்திரமும விரும்புவதுபோ லத் தாபத்திரயதுக்கங்களை நிவிருத்திக்கும்பொருட் டனித்தியமாகிய சாலோகாதி பதமோக்ஷங்களைத் தரத்தக்க கன்மம், பக்தி, யுபாசனையாதிகளை விரும்பாமல் நித் தியமாகிய ஐக்கியமோக்ஷத்தைமாத்திரமதிதீவிரமாக விரும்புதலாம். ஆதலி னிந் தகாண்குசாதனமு முடையவனே யதிகாரியெனப்படும்.

இனிமாணாக்கன் றனதாசிரியருக் கன்புசெய்யுநிலைமை ஆத்தம், அங்கம், தானம், சற்பாவமெனநான்காம். அவற்றுள் ஆத்தமெனல்; ஆசிரியனுக்கவரிட் டப்படிசெய்யுங் கிரத்தியங்களாம், அங்கமெனல்; மேலாயகுருபானது பாதசே ருஷைசெய்தலாம், தானமெனல்; மிக்கவருளையுடைய குருபாணுக்குரித்தாயுள்ள வீடுநிலம்முதலியவற்றை விக்கினம்வராதுகாத்தலாம், சற்பாவமெனல்; உண் மையாகக்கண்ட சிவவடிவமென்று நம்புவதாம்.

எவருமதிக்கத்தக்க கருமகாண்டம், பத்திகாண்டம், மேலாயஞானகாண்ட மெனக்கூறு மிம்மூவகையா லதிகாரிகளும் மூவகையாவர். இவரன்றி வேறதி காரிகளுமுளர்.

உடம்பையு மதுகாரணமாகவருங் குடும்பத்தையும் யானெனதென்னு மயக்க மூன்னோன் கருமகாண்டியெனப்படும்; தனதுசற்கருமங்காரணமாக வியற்றப் படுங் கிரியைகளினாலத்துந் தனதெனக்கொள்ளாது ஸ்திரமாகநின்று ஈசுராற்ப ணஞ்செய்பவனே பத்திகாண்டியெனப்படும்; தனதுதிரிகரணங்களாலு மியற் றப்படுங் கருமமினாத்திறுக்கு முடன்படாம லவற்றிற்குச்சாட்சி தானென்றிருப் பவனே யறிவாமைகடந்த கல்லஞானகாண்டியெனப்படும். இன்னும் வேறுமுன னென்ற கருமி, முமுட்சு, அப்பியாசி, அனுபவி, ஆருடனென்னுமைவருள், மூடத் தோடு தன்சாதிக்குரிய கர்மானுஷ்டானத்தையே விடாதுபற்றி யினிவருந்நூறு பிறப்பினுள் சிவன்முத்தனைத் தக்கவனே ஒள்ளியகருமி யெனப்படுவான்; இக் தப்பொருதாகியவுலகஞ் சத்தியமெனக்கருதி யியற்றும் புறக்கருமங்களுக்கு மாறுய ஞானவிசாரஞ்செய்யுஞ் சிக்தையுடையவனைப் இனிமூன்றுஜனனத்திற் சிவன் முத்தனைத்தக்கவனே மதித்தற்கரிய முமுட்சுவெனப்படுவான்; உலகங்கனவென க்கண்டி தனதுள்ளம் ஆத்மானுஷ்டானத்திற்பொருந்தி, யினிவருமிரண்டு ஜன் மத்திற் சிவன்முத்தனைத் தக்கவனே யப்பியாசியெனப்படுவான்; தனதுவீட் டைப்பற்றியும், உலகத்தைப்பற்றியு மியற்றும்விவகாஞ் சற்றுந்தனது நினைவிற் றுக்காது சமம்பிரகாசகாட்ட மேவிடத்தக்க விவேகத்தையடைந்து, ஓயிறப்பிற் புனே சிவன்முத்தனைத்தக்கவ னனுபவியெனப்படுவான்; உலகிருப்புச் சற்றுக் தோன்றுது தன்பால்வினங்கும் மெய்ஞ்ஞானத்தா லுண்மைமுத்தனை வினங்கு வன்பாலதே, அவனே யாருடனெனப்படுவான்.

இவன்றியும் விவேகத்தினுலேனும், விரத்தியாலேனும், தெய்வகதியாலே னும் ஐக்கியமுத்தியைப்பெறு மூவதிகாரிகளுள ரவருள் சோதனைவம்பொங்கி

தவமன்று மிப்பூன்றுமூகத்தா லேயந்திரிபறச் சுருதியுத்தி தெளிந்தவிடத் தாசிரி யனதருட்கண்படத் தனதிதாத்தம் வினங்கலை விவேகத்தாலெனவும்; விரத்தி மேலுற்றுழி யாசிரியனுபதேசித்த அக்கணத்திற் றனதெதார்த்தம் வினங்கலை யிரத்திடமெனவும்; யாதோர்முன்னிலை குருவின்றி யறிவுக்கறிவா வினங்கலைத் திதப்வகதியாயினவுமாம்.

மாணாக்கன் அதிகாரபேதத்தா லாசிரியரும் போதகன், வேதகன், நிகிதன், காமியன், சூசகன், வாசகன், காரகன், விகிதனென் றெண்வகையினராகும். அவருண் முதனூலான மகாவாக்கியத்திலுள்ள சிறந்தஅர்த்தங்களை யையந்திரிபுறுது கூறுபவன், போதகாசிரியனும்; தத்துவங்க ளினைத்தையுங்களைந்து உண்மை ஞானத்தை வினக்கிவிப்பவன், வேதகாசிரியனும்; வசியமுதலிய அஷ்டகருமங்களை விம்மைக்கினையந்த இன்பமு மறுமைக்கினையந்த துன்பமுங்கொடுப்பவன், நிகிதாசிரியனும்; காமியார்த்தத்துக்கினையந்த அறவெறியை யதினின்றுஞ்சற்றும் வழுவுறுதுநிற்கப் போதித்து, இம்மைமறுமை யிரண்டிடத்துஞ் சுகபோகங்குறை யாதருள்பவன், காமிகாசிரியனும்; தனது விவேகத்திறற் சமைதமைமுதலிய சட்குணங்களையு மொருங்கேவரச்செய்பவன், சூசகாசிரியனும்; கருத்துப்பொரு ளுன் காட்சிப்பொருளாகின்றுள்ள விடயமனைத்தும் அதிஷ்டானமன்றுதலால் மித்தையேயெனக்காட்டி, ஆரோபமெனற்குச் சற்றுமுடன்படாத ஆன்மசைதன்யத்தில் கேவல பிரியத்விளையச்செய்தவான், வாசகாசிரியனும்; இடையுபாறு சீவேசுவர ஐக்கியஞானத்தை யினையதினவினக்குவிப்போன் காரகாசிரியனும்; குற்றமற்றதாய மென்றுநிலவேறுடையதாயுமிருக்கின்ற முத்திணையருளத்தக்கவன், விகிதாசிரியனும்.

வசியாதி: வசியம், மோகனம், தம்பனம், ஆகருஷ்ணம், உச்சாடனம், வித்துவேஷணம், பேதனம், மாரணமெனவெட்டாம். அவற்றுள்ராஜவசியம், ஜனவசியம், ஸ்திரீவசியமுதலியவற்றை வசியமெனவும்; சுழுத்தி, விடம், மூர்ச்சைமுதலியமாயங்களைச்செய்தல் மோகனமெனவும்; அக்கினிஸ்தம்பம், ஜலஸ்தம்பம், சிம்மஸ்தம்பம், இந்திரியஸ்தம்பம், கட்கஸ்தம்பம், கதிஸ்தம்பம், ரூபஸ்தம்பம் முதலியவைகளைச்செய்வது ஸ்தம்பனமெனவும்; வஸ்திராபரண வாகன வனிதாதி வஸ்துக்களை நிசஸ்தானத்தி லிருந்து வரச்செய்வது ஆகருஷ்ணமெனவும்; பூர்வகாசரித நிராசனுத்மகஞ்செய்த லுச்சாடனமெனவும், பிராணசிநேகநீங்க அன்னியோன்னிய விரோதகரணஞ்செய்தல் வித்துவேஷணமெனவும்; பாதுகாசித்தி, யஞ்சனசித்தி, குளிகாசித்தி, மூலிகாசித்தி, ரஸவாதமுதலிய சித்திகளைச்செய்தல் பேதனமெனவும்; அபிசார கன்மஜனித வியாதியாதிகளி லிருந்தகால மிருந்து மிருத்துவரச்செய்வது மாரணமெனவுங்கொள்க.

முன்னர்க்கூறிய சீடர்களுக்குளதிதீவாலகியவொருவன் தாபத்திரயாக்கினி மேவிட்டா லீடணத்திராயத்தைக்கடந்து; எவ்வாரிடத்தும் வழங்கப்படு சாதனன்பாவன். இன்னுரைக்கிப்பவம் வந்தவாறென்னனம்? யாதுகாரணத்தாற்சிப்பது; என்றுராச்சியுடையோனுப்த் தனதுகையிற் றாயமலர்கொண்டுசென்று சற்குரு வினையனைனச்சண்டைடைந்து அவாதுசன்னிதியிற் பணிந்தெழுந்து

அன்பாற்றன துபயகரங்களோடுந் சிரசி ற்குவித்துநின்று காவாரத்துநித்து அரு னேவடிவா கின்றுள்ளகுருதேவ ! எனதுபாசநாச மெங்ஙனமெய்துமென இரந்து கேட்டல் மாணாக்கனது கெறியாகின்றுள்ள வுபசன்னத்துவ மெனப்படும்.

அங்ஙனம் விஞ்ஞியமாணாக்கனது பக்குவமுணர்ந் தருளாலேக்கி நியமித்ன்றிற்குமடைந்சாதே ; யாம்விளக்குவதைக் கடைப்பிடிதியென்று தனதபயாஸ்தத்தை யவனதுசிரசில்வைத்துச் சுருதியினுலும், யுத்தியினுலும் அவனுக்கனந்தரூண்மையாகின்றுள்ள அநாத்மபுத்தியை யொருங்கேயொழித்து, தாதான்மியவாக்கியத்திரு வினையதென் றெட்டியறிதற்கரிய தத்துவக்குழாங்களுள் யாதொன்றுமல்லை, பிரஜ்ஞாகனமேதென் றநுதார்த்தநிலையை விளங்கவுணர்த்த வாசியனதுபதேச மெனப்படுவதாம்.

அவ்வுபதேசமும் உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனையென மூன்றுவகையாம் ஆசிரியர் சிலரெனை லுத்தேசமெனவும் ; அதற்குரிய நிலகளைச்சொல்ல விலக்கணமெனவும் ; அப்பிரமம்நீயெனவினக்கி யவ்விலக்கணங்களையு மொக்கக்காட்டல் பரிட்சையெனவுங்கொள்க.

அங்ஙனமாய பரம்வபாருளை யுணர்ந்தடைதற்குப் பிரமாணங்கள் : பிரத்தியட்சம், அநுமானம், வேதம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம், சம்பவம், ஐதிகமெனவெண்வகைப்படும். இதனைமூன்றுசூத்திரவுரையில் விளக்குதும்.

திருமந்திரம்—ஏழாந்தந்திரம் உள-வது சற்குருநெறி.

தாடந் தனிக்குந் தலைவனை சற்குரு
தாடந்து கன்னை யறியத் தாவல்லீலான்
ரூடந்து தத்துவா தீதத்துச் சார்சிவன்
ரூடந்து பாசந் தணிக்கு மவன்சத்தீத.

(இ-ள்.) திருவடிதீட்சைபண்ணி ஞானோபதேசஞ்செய்யுந்தலைவனே சற்குருநாதன், சாதனமாகிய திறவுகோலைத்தந்து தன்னைத்தானறியும்படிசெய்த ஆசிரியனது திருவடிகட் கடிமையாகித், தத்துவாதீதமாகிய துரியத்திற்பொருந் தியசிவனைச் சிவத்துக்குணவாக்கிப் பஞ்சமலங்களையுங் கெடுக்கவல்லவனே சிவஞ்முத்தனுவான்.

பாசத்தை நீக்கிப் பரனேடு தன்னையு
நேசத்தி நாடி மலமற நீக்குவோ
ரசற்ற சற்குரு வாவோ ரறிவற்றுப்
பூசற் கொங்குவோர் போதக் குருவன்றே.

(இ-ள்.) இருவகைப் பற்றுக்களையுமொழித்து, சிவத்தோடு சிடனதறிவை யேயாகும்படி திருபாலோக்கம்வைத்துப் பஞ்சமலங்களையுமொருங்கே நாசஞ்செய்யத்தக்கவரே குற்றமற்றசற்குருநாத னெனப்படுவோர், ஞானஞ்சிறிது மில்லாத வர்களாய் வயிறுவளர்த்தற்குத் தன்னைப்பிற ருருவடையாரென பெச்சுதற்பொருட்டு மானத்தபாவ்பம்போ லழுதுகாட்டுவோர் ஞானசிரியரல்லவாகும். (எ-று.)

குருவென் பவனே வேதாக மங்கூறும்
பாவின் றகிச் சிவயோகம பாணித்
தொருசிந்தை யின்றி யுபசரிக்க நீக்கி
வருங்கு ரூவன்பால் வைக்கலு மாமே.

(இ-ள்.) ஆருடனல்ல தனுபவியென்று ஞானசிரியனை வேதாகமங்களும் பன்னிரு பாடலையும் பந்திரிபறவுணர்த்தும் (அங்ஙனமின்றேனும்) பிரமனைத்தலை யிலுடையோனாகியும் யாதொர்விகற்பசிந்தையுயின்றிச் சிவயோகத்திற்சத்த சந்திரிசையுடையோனாகியும் மேலுமேலுமுயர்வதான பஞ்சமலங்களையும் நீக்கு வல்ல உபதேசஞானிகளிடத்து மன்புவைத்துக் கேட்டலுடனாம். (எ-று.)

அசுதமெதாடு சத்து மசத்தத்து நீங்க
விசைத்திடு பாசப்பற் றுங்கறு மாறே
யசைத்திரு மாயை யணைத்தாணு மாங்கே
பிசைத்தாணு மொன்றறி விப்போ னிறைதே.

(இ-ன்.) அகம்புறமெனச்சொல்லப்பட்ட இருவகைப்பற்றுக்களு யீங்கு மொழிந்துபோம்படி, சுத்தமசுத்தமாகிய இருமாயையு மணுத்துணையுமில்லாமற் நடித்து, அதுபோல; அறிவு, அறியாமை, அறிவறியாமையுடாகிய சீவத்வத் தையு மொழிந்துபோம்படிசெல்லி, ஒப்பற்ற சதசைதன்னிடமைக்கியத்தைத் தெரிவிப்போனே குருவாகியசிவமாம். (எ-று.)

ஏறு நெறிபே மலத்தை யெரித்தலா
லீறி லுரையா லிருளை யறுத்தலான்
மாறிற் பசுபாசம் வாட்டலால் வீடுக
கூறு கானே குருவா மியம்பிலே.

(இ-ன்.) ஐயந்திரிபற்றதன துபதேசமொழியால், அசுசமாதியின்கண் கன்மமலத்தை நீறுபடுத்தலாலும், புறச்சமாதியின்கண் மாயையிருளை வேரறுத்த லாலும், வேறொந்த வேதுக்களாலுங்கெடாத மூலாஞ்ஞானத்தை ஸ்திராஞானத்தா னசிக்கச்செய்தலாலும், பக்தியோகமுங் கற்பிதமாகும்படிசொல்லி புணர்த்துவிக்கு மிடமிலானே சற்குருநாதனுஞ் சொல்லுமிடத்து. (எ-று.)

மேற்படி தந்திரம் உசு-வது அசற்குருநேரி.

உணர்வொன் றிலாமூட ஞண்ணமேோ ராதோன்
கணுவின்றி வேதா கமநெறி காணன்
பணிவொன் றிலாதோன் பாசிங்தை செய்வோன்
அணுவின் குணத்தோ னசற்குரு வாமே.

(இ-ள்.) அறிவு சிறிதுமில்லாத சடனும், மூதற்காரண காரியமுகத்தாற் பதிபசுபாசங்களி ஞண்ணமையை யறியாதவனும், துவிதமின்றி வேதாகமங்கள் கூறுமார்க்கத்தைத் தெரியாதவனும், ஞானினிடத்தில் வணக்கஞ்சிறிது மில்லா திருப்பவனும், தெய்வநிந்தை செய்பவனும், மற்றுங்கொலைமுதலிய நிழிதனைக் களையுடையவனும், மசுசிரியனுகும். (உ-று.)

ஆமா றறியாதோன் மூட னதிமூடன்
காமாதி நீங்காக் கலதி கலதிகட்
காமா றசத்தறி விப்போ னறிவிலான்
கோமா னலனசத் தாகுங் குரவனே.

(இ-ள்.) சிவபேதங்களனவின்மையின் வேதாகமங்களுரைத்தவ ழிக்குத்தக்கவாறு கூறுவதையறியாதவ னறிவீனன், மிக்கவறிவிலான், காமாதிகளுபகையையும் விட்டுநீங்காத மூதேவிப் பையல்களுச்சுத் தக்கபடி பாசத்துக்குட்பட்டஞானத்தைப் பதிஞானமெனப் போதிப்போ, னுண்மைஞானமில்லாதவன் குரியனல்லன், தீமையேசெறிந்துள்ள வஞ்சரியனேயாகும். (எ-று.)

குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லுங் குருடர்
மூவாணும் பழங்குழி வீழ்வர்கண் முன்பின்
குருடரும் வீழ்வர்கண் முன்பின் னறவே
குருடரும் வீழ்வார் குருடரோ டாகியே.

(இ-ள்.) அந்தகனுக்குக் கோல்கொடுத்து வழிகாட்டிப்போகும்அந்தனுக்கோல்பிடித்துச்சென்ற ஆதனுமாகியவிருவரும் வாயிடிந்தபாழ்ங்கிணற்றில் முன்னுப்பின்னு முறையாகவிழுவர்கள், பக்கத்தினின்றவர்களொருவருங் கூட விழுமாட்டார்கள். (அங்ஙனமின்றி) அஞ்சரியக்குருடனுமபக்குவப் பொட்டையனுமாகிட விருவரும், முன்பின்னென்னு முறைபிறழ்ந்து நரகமாகியகுழியில் வீழ்வார்கள் அவர்களைப்பாத்து மற்றைய வபக்குவர்களு மவ்வாறேவிழுவார்கள். (எ-று.)

மனத்தி லெழுந்தசோர் மாயக்கண் ணோட்
டினைப்பி னதனி னிழலையுங் காணார்
வினைப்பயன் போக விளக்கியுங் கொள்ளார்
புறக்கடை பிச்சித்துப் போகின்ற வாறே.

(இ-ள்.) மனத்தின்கணுண்டாகிய சொப்பனமு மாடநிழலையும்போன்று, சாக்ரதினைப்பி லறிவாகியதனது சாயையாகிய விவர்த்ததத்துவக் குழாங்களென்னு மாயையையு மறியமாட்டார்கள். பாவிகளற்பர்களது வாயிலேறுஞ்சென்றிரப்பதுபோன் றநாசிரியனையே யடைவார்கள். இஃதென்னே! (எ-று.)

மன்னு மலமைந்து மாற்றும் வகையோரான்
றுன்னிய காமாதி தோயுந் தொழினீங்கான்
பின்னிய பொய்ப்பன் பிறப்பிறப் பஞ்சாதான்
அன்னிய லுவ னசற்சீட னுமே.

(இ-ள்.) அநாதிகற்பிதமாகப்பொருந்திய பஞ்சமலங்களையு மொழிக்குவகையை யாராய்ந்தறியாதவனையும், நெருங்கியகாமமுதலிய தீவினைகளின்மூழ்குந் தொழிலினின்றுநீங்காதவனையும், மித்திரபேதப்பொய்யனுப்ச் சனனமரணத்திற் கஞ்சாதவனையுமிருப்போன் முத்திக்குவேருவன் சற்சீடனுமாகான். (எ-று.)

தொழிலறி வாளர் சுருதிகண் ணுகப்
பழுதறி யாத பரம குருவை
வழியறி வார்நல் வழியறி வாள
ரழிவறி வார்மற்றை யல்லா தவரே.

(இ-ன்.) அட்டாங்கயோகத்தி னெறிவந்தவறிவுனோர் ஞானசாத்திரத்தின் மீன் பத்தி, சிரத்தையுடையோராய், இயல்பாகவே தம்மாட்டுக்குற்றமில்லாத பராசிரியனைவழிபட் டதன்பொருளை யாராய்ந்துதெளிவார்கள், அதனற் போன்ப மத்தினைப் பெறுவார்கள். ஏனையோ ரநாசிரியனை னாகமார்க்கத்தையே யறிவார் ன். (எ-று.)

ஆசிரியனையடைந்து விண்ணப்பித்தல்

பதைத்தொழிந் தேன்பர மாவுன்னை நாடி
யதைத்தொழிந் தேனினி யாருடன் கூடேன்
சிதைத்தடி யேன்வினை சிந்தனை திர
வுதைத்துடை யாயுகந் தாண்டரு ளாயே.

(இ-ள்.) எனதுபரமாசிரியரே தாபத்திரயாக்கினியால் வதைபுண்டு அதனாடணைத்திரயத்தை விட்டொழிந்து தேவரீரைத் தேடியலைந்துகண்டதிறைத் சலதுயாங்களு நீங்கினேன்; அடியேனினித் தாய்தந்தைபரையுஞ் சதமென மண்ணிச் சோமாட்டே னடியேனதிருவினைகளையு நாசஞ்செய்து எனதுமேலை சக்கற்பழு நாசமாம்படி திருவடியாற்றீண்டி ஆண்டவனே யென்னைவிருப்பி யடிமைகொள்ளவேண்டும். (எ-று.)

உபதேசம்பெறுமுறைமை.

சோதி விசாகந் தொடர்ந்திரு தேணண்டு
மோதிய நாளே யுணர்வது தானென்று
நீதியு ணீர்மை நினைந்தவர்க் கல்லது
வாதியு மேது மறியகி லாவே.

(இ-ள்.) சுவாதிநட்சத்திரம், பெருமைபொருந்தியவிருச்சிக, கடகலக்கி னங்கள்; திங்கள், புதன், வியாழன், வெள்ளிபாகிய சுபவாரங்களிலும்; குரு சிடனது உபதேசமொழியால் அறிவுவடிவமே தானென்றுணர்ந்து; பின்றன் தவேவுகிய பிரமத்தினது நிலையையநுபூதியி லுணர்ந்தவர்க்கல்லது, சனைபவர்ச் சகவ்வகைபேதுக்களினுலு மறியப்படமாட்டாது. (எ-று.)

சீராரு ஞானத்தி னிச்சை செலச்செல்ல
வாராத காதற குருபான பாலாகச
சாராத சாதன நான்குந்தன் பாலுற்றே
னூராயு ஞானத்த னுமடி வைகக்கூவே.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய ஞானத்திலாசையானது பற்றப்பற்ற கீறை ந்தஅன்பானது சற்குருநாதனிடத்திலும், அபக்குவர்க்குப் பொருந்தாத கீத்தியா கீத்தியவல்துவிவேகமுதலிய நான்கு சாதனங்களைத் தன்னிடத்திற் பொருந்தி னேன் ஞானவாசாரியனது மதலைத்திருவடிஞானத்தி லவினைவைக்கத்தக் கது. (எ-று.)

உபதேசஞ்செய்யுமுறை.

உணர்ந்து மதிபக் குவர்க்குதே யுணர்த்தி
வினைக்கி, பாபமத் தெவ்வெய வின்றிக்
குணக்கொடி தெற்குத காபச் சிடம்கொண்டு
வுணர்த்துமின் வுயுடை யான்றன்னை புன்னிய.

(இ-ள்.) உணர்த்தக்க. அதிதீவிரபக்குவர்க்கே நாற்பாதனைத்தை விசாரித்து, சகலதேடைக்கன் பற்றுதலற்றிருக்கச்செய்து, கிழக்குத், தெற்கு, வடக்கு, மேற்குமுகக்களி லொன்றிலிருத்துசொண்டு சிவபருமானிடபரோட்சமாக வினைத்திருக் கடபதசம்புரியுக்கை. (எ-று.)

இறைபடி தாழ்ந்தை வணக்கமு மெய்திக்
குறையது கூறிக் குணங்கொண்டு போற்றச்
சிறையுட னீபறக் காட்டிச் சிவத்தோ
டுறவுக் கறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே.

(இ-ள்.) சற்குருநாதனது திருவடியில்வீழ்ந்து ஐந்துவகைவணக்கமுஞ் செய்து தனது துயரபாட்டைச்சொல்லிப் பின்னாவது பெருமைகளைப் புகழ்ந்து துதிக்கப் பஞ்சகோசங்களினது நியல்லவென நியதிபண்ணிக்காட்டிச் சீடனதறிவுக்குச் சிவத்தோடபேதத் தெரிவிப்போன் சன்மார்க்கருவாகும். (எ-று.)

வேட்கை விடுமெறி வேதாந்த மோதலால்
வாழ்க்கைப் புலன்வழி மாற்றிச்சித் தாந்தத்து
வேட்கை விடுமிக்க வேதாந்தி பாதமே
சாற்குந் தலையினென் சற்சீட ரூமே

(இ-ள்.) இருவகைப்பற்றுக்களினது மொருங்கேவிட்டொழியுமார்க்கம் வேதாந்தமாதலால், அப்பற்றுக்களைவிட்டொழிந்து, விட்டபொருளின்மேற் புலன்வழிச் செல்லு மனத்தைத்தடித்து, அசுத்தசைவம், மார்க்கசைவசித்தாந்தங்களில் விருப்பத்தைவிட்டுவிட்டு, சிரேஷ்டமாயய சுத்தசைவம், கடுஞ்சுத்தசைவசித்தாந்தியுமாகிய வேதாந்தியின்பாதத்தில் கமல்சரித்து அடிமையாகத்தக்கவனே சற்சீடனுந். (எ-று.)

சற்குணம் வாய்மை தயாதீவ கந்தன்மை
சற்குரு பாதமே சாயைபோ னீங்காமை
சிற்பர ஞானந் தெளிபத் தெளியோர்த
லற்புத மேதோன்றல் ஆருஞசற் சீடனே.

(இ.ள்.) கல்வசத்துவகுணமும், உண்மைபேசுதலும், சீவகாருண்ணியமும், சித்தியாசித்தியவிவேகமும், பொறுமையும், உடையவனுப் சற்குருபாதமே புகலாகப்பற்றி அவாதுறில்போ னீங்காதுநின்று, பிரமஞானத்தை யாராய்ந்து தெளிந் தபரோக்கஞானம்பெறுதலு மதன்பின்றடையற்ற வானந்தமுறுத்தலு மாகுஞ்சற்சீடனே. (எ-று.)

போதுப்பாயிரம் முற்றிற்று.

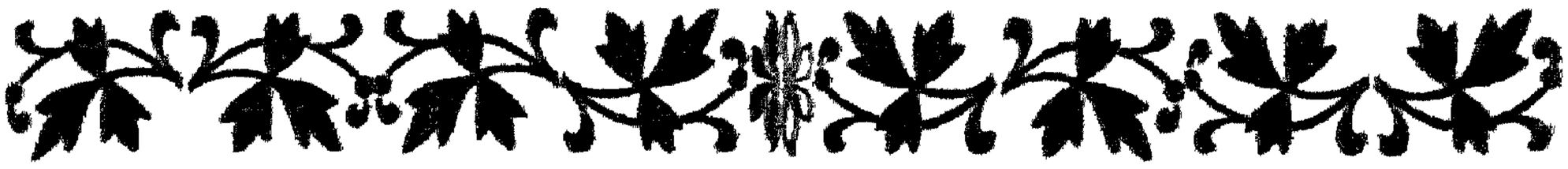

ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மீ ॥

ஸ்ரீ சிவஜ்ஞாநலெக்ஷ்மயே ॥

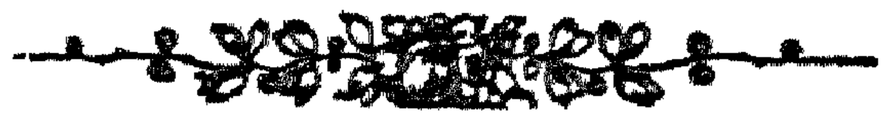

ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண ஸச்சிதாநந்த பிரமமே முழுமுதற்கடவுள் உப்புமாறு ஐக்கிய ஞானத்தை அளிக்க, ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகரென்னும் ஸாதனசதுஷ்டய ஸம்பன்னரான சிஷ்யசிகாமணியைமுன்னிட்டு மேஷாடசாந்த ஸ்தானமாகிய திருப்பெருந்துறையில் ஸ்ரீ குருமூர்த்தியாய் எழுந்து உபதேசித்த அத்வைத ஸாரமாகிய சிவஞானபோதமென்னும் உத்தமோத்தம சாஸ்திரத்திற்கு இத்தமிழ் நாட்டார் எனிதில் அறியுமாறு தமிழ் வியாக்யானம் செய்யப்படுகிறது.

முதல்சூத்திர அவதாரிகை.

* ஏனையோருக்கும் தாம் பிரத்யக்ஷமாய்க் காணுமுலகு தானாகவுண்டானதா? வேறு கர்த்தாவுளனா? உளனேல், யாவன்? எப்படி கர்த்ருத்வமும் ஸித்திக்கும் என்ற பாவம் ஸஹஜமாய் உண்டாகக்கூடியதல்லவா? அந்த ஸம்சயத்திற்கு இவ்வினாத்து ஜகத்திற்கும் ஓர் கர்த்தா, அவன் உபாதானகாரணமும், நிமித்தகாரணமுமாவான் என்று முதல் சூத்திரம் பிரதிபாதிக்கிறது.

முதல் சூத்திரம்.

ஸீவாத்வாம்ஸகாஜ்ஞாநதஸ் காபுருஷாதாஸ ।
காஸ்யிகதாரஸஹ்யவிஸெ தஸ்ப்ரஜ்ஞாஸ்ரீயை ஸாஸ்த்ராரம்ப: ॥

(இ-ன்.) ஜகத: — உலகத்திற்கு, கதா — கர்த்தாவானவன், காஸ்யி — இருக்கிறான். கஸ்மாத் — எனெனில், ஸீ பாத்வாம்ஸகாஜ்ஞாத — ஆண், பெண், அலியென்னும் (ஆதிசப்தத்தினால்) மற்றுமுள்ள, காபுருஷ — காரியம் காணப்படுவதால், ஸ: — அந்த ஜகத்காரணன், ஏத — இந்த பிரத்யக்ஷ உலகத்தை, ஸ்ருஜதி — சிருஷ்டிக்கிறான். இதிலேயே ஸகலஜீவரையும் அடக்கம் ஸ்ருஷ்டி — அழித்தும், என்பதினால் பிறகும் படைக்கிறான் என்பது தெளிவாம்

வினக்குகிறது. (ஆனதால்) படைக்குங் கர்த்தா வொருவனே; படைக்கப்பட்ட வுலகம் பலதடனவ படைக்கப்பெற்றன. படைப்போனவன் எக்கருவியைக்கொண்டு படைத்தானெனில், தனது சிதம்சத்தில் உலக லாமக்கிரியையாயும், தனது சிதம்சத்தினால் படைப்போனும் ஆகிகொண்டான். உலகின்கண் படைத்தற்வஸ்து வேறு, படைப்போன் வேறு என்பதைத்தான் காண்கிறோம். இரண்டும் ஒன்றுக்கே படபமிக்குமா? இது அனித்தமானினால், அற்றன்று. (ரம் கணவரைக் காண்கின்றோம்) ஒரே கர்த்தாதானே உபாதான காரணமாயும், நிமித்தகாரணமாயுமாவதை ஊணநூலி — ஆவது சிலந்திப்பூச்சி, தானே நூலாக ஆகின்றதென்கிறோம், தனக்கு இருப்பிடத்தைக்கட்டுந் தொழிலாளியாகவும் ஆகிறதை நிதர்சனமாகப் பார்க்கின்றோமாதலால், இவ்வரிய சின்ன ஜந்துவுக்கு இருக்கும் திறமை பரமாத்மாவுக்கு இருக்கலாகாதா? அற்தா! இஃதென்ன வாச்சரியம். அன்றியும் நியாயமதத்தில் ஆத்மகுணமாகிற ஞானத்திற்கு லம்போகமே உபாதானகாரணமாயும், நிமித்தகாரணமாயும் ஆகும் என்கிறார். ஜடமாகிய லம்போகமே இருவகைக் காரணமும் ஆகுமேயானால் சுத்த சைதன்யமான பரமாத்மாவுக்கு இச்சக்தி வாய்க்காதா? அன்றியும், சுருதியில் உதகிஹரிதாதி ஜாவெபழி—இந்த பூதங்களாக ஆவேன் என்று இச்சித்தான் என்பதினால் உலகுக்கு உபாதான காரணம் பரமனே என்றுகண்டு விதித்திருத்தது. கஸ்மை—இப்படிப் படைத்தளித்தழிக்கும் காரணத்தினால், தெவ—ஸர்வ வியாபகனான பரமன், ஹராய—ஹரன் என்னும் சச்வரத்தன்மையை வஹிக்கிறான், என்று. ஆதலால், பிரம்மசைதன்யமே மாயாப்பிரதிபிம்ப சகுவரத்தன்மையை படைத்து உலகுக்கு உபாதான காரணமாகவும், நிமித்த காரணமாக வுமாகிறதென இச்சுருத்திரம் விளம்பிற்று.

அவதாரிகை.

ஹரனெனச் சொல்லப்படும் கற்பித சச்வரத் தன்மையையடைந்த பரமன் தனது கற்பனைக்கிடமான மாயையைத் தன்வசமாய்க் கொண்டு ஜீவர்களுடைய கருமபரிபாகத்திறகேற்ப வால்தவாபேதமாயும் கற்பனாபேதமாயுமுள்ள சிருஷ்டியைச் செய்தானென இந்த மூன்றாம் சூத்திரம் விளக்குகின்றது.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

சுருஷுவ்யாபிதாஜ்ஞம் சுதஸ்சுகர்த்ருநாமாநம் ।
சதோத்விஸம்வ்ருதிம் வோம்ஸாரோஜ்ஜபாவஸ்ஸ்வதயா ॥

(இ-ள்.) வ்யாபிதம்-வியாப்திஞானத்திலேயே, பதுயஸ்மாத் தாம் உதி—எங்கு கார்யரூபமான புகையுளதோ, அங்கு காரணரூபமான அக்கினியுளதென்பதுபோல், கார்யமாய பிரபஞ்சத்திற்கு காரணனான சேதனன் உளன் என்னும் வியாப்தியிலேயே, சுருஷும்—அதிஷ்டானமான தன்னிற்காணும் ஆரோபித ஜகத்திற்கு வேறுகாத சுதஸ்—கர்த்தாவான பரமன், சுருஷுஸ்ருஷு—வேறாய் இருப்பவன் போல் தோன்றிக்கொண்டு, ஸ்ருஷ்வதயா—அபின்னமான, சுஜ்ஜயா—சக்திபினாலே, வோஸாரோ—ஜீவர்களுக்கு, சுசிர்நாமாநம்—அவரவர்களுடைய பரிபாககர்மாவையனுசரித்து, ஸம்வ்ருதிம்—ஜனனமாணரூபமான சம்ஸாரத்தை, சதோதி—செய்கிறான். எ-று. ஆனால் சிருஷ்டிக்குமுன் ஜகத்து எப்படியிருந்தது. (ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்)—இந்த ஜகத்து சிருஷ்டிக்குமுன் ஸத்தாகவே இருந்தது. ஆவது, அதிஷ்டானமாகவே இருந்தது. ஆரோபிதத்திற்கு அதிஷ்டானத்தைக் காட்டிலும் முக்காலத்திலும் இருப்புக்குறைவில்லாததினால், மித்யாதேவ மபமுண்டாகிறது. சாயாசரத்வநிஷேதமித்யம்—என்பதால் இந்த இரண்டும் மாயாமாத்திரம் (கல்பனைமாத்திரம்) வாஸ்தவத்திலில்லை ஜீவகும் அதிஷ்டானரூபமான ப்ரஹ்மமாயுள்ள—நீவக்கண்மையும். கயிற்றின் பாம்பின் ஞானம்போல் அறியத்தகுந்த நீவக்கண்மையும் என்றதினால் சச்வாத்தண்மையும் என்னாத வினாத்தினால்லவா? ஆதலால் அதிஷ்டானத்தினால் அனாத்மனையும், ஆரோபிதத்தினுக் கன்யமாயும் ஆனனென்றே இரண்டாஞ் சூத்திரமும் விரதிபாதித்தது

நதேஹஞ்சேய அந்தக்காணுதி விபதிரிக்தமான ஆத்மாவுள்ளதும், யுயோதமா அதிலிஷ்டமாதலால் அனுபவவேத்யமான பாஞ்ச பௌதிகத்தினுக்காணப்படாதவனுயும், அதனாலேயே

அதனால் சுருதியில் பிரதிபாதிக்கப்பட்டவனும், அவன்தான் ஸாகுணபரமும் நிருக்கிறமென்பதில் இச்சுருதிரம் உரைக்கின்றது.

மூன்றாந் தந்திரம்.

நேதிநேதி காஸி சுகேஹாவாஸீவைபகஃ!

மூலமேதிதேபூயதெஹாலேபெவோப்யுகூடமுபூணாவுதனு!

(இ-ள்.) நேதிநேதி—இதுவல்ல, இதுவல்லவென்று தேதேஹாந்திரியாந்தரணங்களை நீக்கினதாலும், கிமிதம்வை—சரீராதிகளின் ஸஞ்சிதனப்யமிக்கும் கூறிக்கத்தை யுடையதாலும், சுகேஹாவாஸீ வைபகஃ—இருதயபங்கள் ஒடுங்கி மனமாத்திரத்தின் சேஷ்டை யிலும், சாக்ஷிபாவம் அறிகின்றதாலும, வூரவெ—லுஷுப்தியில், நிகில—ஸாதனக்காரி விஷயத்தை அடைவிக்கும் ஜாதன மான மனதில்யாதிபோதமும் ஸாகமாயிருந்தேனென்றும், அதை பற்றி யேயிருந்தும் அறிந்திலென்பதாலும், வொயெ—ஜாக் நிதாவஸ்தையில், வொயபுஷுஸி—லர்வவிஷயங்களையும் அறியும் தன்மை பிருப்பதாலும், தநை—சரீரத்தில், சுணஃ—சாக்ஷிமாத் திரமான ஆத்மா அணுவாக சுலி—இருக்கிறன். எ-று. சுணொ ரணீயாநு மஹதணீயாநு — அணுவைக்காட்டிலும் சிறியதா யும், பெரியதைக்காட்டிலு மிகப்பெரியதாயும் ஆத்மா உளனெனச் சுருதி அறைகிறது. நேதி நேதி—இதுவல்ல, இதுவல்லவென சர்வ பிரபஞ்சமான ஜகதாதிகளையும், காணப்பிரபஞ்சமான அவித் யாதிகளையும் நீங்கி லர்வாதிஷ்டானமான ஆத்மாமட்டுமே மிஞ் சினதாகையால் எப்படியெனில், பாஹ்யாதிகளான சிருஷ்டித் திர ஸ்தூலாதிசரீரத்தில் மமதாகாரமும், அதைக்காட்டிலும் சாசுபுத்திரானிடத்தில் மமதாபிமானமும், அதைக்காட்டிலும் தேஜஸ்தானிடத்தில் அஹங்காபிமானமும், ரோகாதிகள் வருமிட த்தை எப்படியிப்படியென்றும் விபவரரித்தலாலும், லுஷுப்தியில் உடம்பிருந்தும் அதைபறியாமல் ஆனந்தமாயிருத் தலாலும், சேதி வாக்யத்திலுமே உடம்பு ஆத்மாவன்று. இந்தி யங்கள் ஆத்மாவாயென சொல்லுமிடத்து என்கண் உபாதியடைந் தது, எப்படியும் மாறுதல் இல்லாத இந்திரியம் ஆத்மாவாகா.

ஸ்தூன விஷயம் ஒன்றறியாததினாலும், ஸ்வப்னத்தில் இந்திரிய ஜ்ஞானமில்லாததினாலும் ஆத்மாவாகா. ஆனால் இந்திரிய ஜ்ஞானமில்லாத பக்ஷத்தில் ஸுஷுப்தியமாயறியும் மனது ஆத்மாவாகலாமேயெனின், ஸுஷுப்தியில் மனம் ஒடுங்கித் தன்ஸ்வரூபமான சங்கற்பாதிகளை விடுத்தலால் ஆத்மாவன்று என்பது ஸித்தம், ஸுஷுப்தியில் மனக்கா அக்ஞானமே ஆத்மாவெனின், ஆத்மா அக்ஞனன்றே. அறியாமையை ஸ்வரூபமாகவுடைய அக்ஞானம் ஆத்மாவாகுமா? இருட்டிற்கு பிரகாசம் எங்குளது? ஆகலால் மூன்றவஸ்தைக்கும் சேதனனே ஆத்மாவென இச்சூத்திரம் உணர்த்திற்று.

அவதாரிகை.

அவஸ்தாத்ரய ஸாக்ஷியாகிய கூடஸ்தாத்மா அந்தக்கரண விசிஷ்டத்வத்தை அடைந்து, அவ்வந்தக்கரண தர்மத்தையே அவித்யா மலபந்தத்தால் தனதெனப்பாவித்து ஸ்வதந்திரமான தான் துஷ்ட மந்திரியின் ஸங்கத்தையடைந்த அரசனைப்போல் பரதந்திரமடைந்து ஜனனமரணமில்லாததன்னை. அதையுடையது போலாக்கிப் வஞ்சாவஸ்தையிலும் உழலுகின்றனென இச்சூத்திரம்விளம்புகிறது.

நான்காம் சூத்திரம்.

நாஞ்ம் காணாதெநாவுவுவெதாசாந்தி ஹ்ரிவலஸ ।
சுவஸ்யாவஸ்தாஸ்வஸ்யாந்தராத்மாஸ்ய ஸ்ய ஸ்ரீ ।

(இள்.) சூத்ரா—அந்தக்கரண விசிஷ்ட ஆத்மா ஆவது (ப்ரமாதா) ஜ்ஞாநாகாணாசி—அந்தக்கரணத்தினின்றும், சவெநாவி—வேறுபிடும், உந்தி ஹ்ரிவலஸி—மந்திரியும் அரசனும்போல, சந்தீதஸ்ஸு—சேர்ந்தனுப்க்கொண்டும், ஸ்ரீ ஸ்யஸ்ரீ—ஜனவாதி மலத்தினால் தடுக்கப்பட்ட ஜ்ஞானகார்யத்தை யுடையவனாகவும், சுவஸ்யாவஸ்தாஸ்ரீ—ஜாக்ரதாதி ஐந்தவஸ்தையிலுமிருப்பவனாகவும், ஸ்ரீ ஸ்ரீ—ஆவான். எ-று. ஆத்மா அந்தக்கரண ப்ரதிபிம்பனுப் விசிஷ்டத்தன்மையை படைந்து. அந்தக்கரண தர்மமாகிய ஜ்ஞாதுக்காதிகளைத் தனதென வாரோபித்துக்கொண்டு கல்ல ஸ்வபாவமுள்ளவனும், ஸ்வதந்ரமுடையவனுமான அரசன் துஷ்டமந்திரியின் சங்கத்தையடைந்து அவன் குணத்தையே தனதாய்க்கொண்டு, அம்மந்

இரண்டாவது சோதனைக் குறைவுபடுகின்றவன் போல வரு
ம். எல்லாவற்றையும் ஞானமாயுள்ள ஆக்ஞா அதிகாரத்தை
யுடைய பிதாவினிடத்தில் ஜனனமாயறிவிக்கத்தகுவனென்
றும் இரண்டாவது சோதனைக் குறைவுபடுகின்றவன் என்
றும் இதனால் விளக்கினாம்.

அதிகாரணை.

விசேடணமாகிய சம்பந்தத்தையடைந்த விசிஷ்டனை
யும், கேவலமாகிய அதிஷ்டான சைதன்யத்தினையுமே இரண்டா
வதாகவும் விவரிக்கின்றபடியினாலும், விசேஷணாம்சம் உள்ள
வஸ்துவிலே பற்றி நின்றவனென்றும் ஞானத்தினால் அறியப்பட்டவை
யாகிய ஞாதிருத்வாதிகளின் காரத்தத்தின் முன் இரும்புபோலச்சேர்ந்
திருக்கின்றபடி, விசிஷ்டமாகிய மாத்திரமாய் விசேஷணமசமீ
ஞாதிபோதே தான் கேவலமும் ஆகுமாகையினாலும் இசனுக்கு
மாம் கூறினாற்போல.

நான்காம் சூத்திரம்.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்ய கவிதார்க்கிக கேஸரி:
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதாஹ்ருதி.

(ஸ்ரீ) ஸ்ரீமாந்—ஸர்வ முதலான இந்திரியங்கள், ஸ்ரீ—ரூபாதி
விஷயங்களை, ஸ—அந்தக்கரண விசிஷ்டசேதனனை ப்ரமா
ணமிருவே, விதந்தி—அறிகின்றன. ஸ—அந்த ஜீவனும்,
ஸ—விசேஷணாம்சத்தினாலே உதாசீனனாகவே, ந—அறிகிறதில்லை
ஸ்ரீ—ரூபாதி—சக்தனை, ஏ—சொல்லுகிறவன் ஆவது, ஸ்ரீ—
யஸ் தாமஸ்பிரகாசித்தக்விசாந்தி உலகத்தையும் பிரகாசப்படுத்து
கிறபோல் தாமஸ்வஸ்துவாயிருந்துவிசாந்தி உலகத்தையும்பிர
காசப்படுத்துவதாகிய தாமஸ் ஸ்வரூபமாயிருந்துவிசாந்தி
நம்மோகப்படுத்த அந்தக்கரண இந்திரிய விஷயாதிகளே பிரகாசப்படுத்
துவதான கடம்தரும வாதிகளைபோலே, ந்—தான்
டம்பட்டி அறிகிறதில்லை ஸ்ரீ—அந்த அந்தக்கரணத்தினாலே, ஸ்ரீ—
வாதி மதஸ்தனாவது, யதி ஸ்ரீவஸ்—இதாரியரவினாலென்,
த—இங்கே (ஸ்ரீதாரியரவாட்டான்) ஸ்ரீ—அந்தக் கடம்தர்,
த—அந்த அந்தக்கரண விசிஷ்டனை, காரகம்—காரகமானது, ஸ

ஸ்ரீ—தன்னுடைய சக்தியினல், கவயாவகை—இரும்பினைச்சேஷ்டிக்கச்செய்வதைபோல, சேஷ்டிக்கச்செய்கின்றன். என்று. ஆகலால் ஸ்ரீஸ்ருஷ்டாம்சமே கூடஸ்தனென்றும், ஸ்ரீத்பரமாத்மனென்றும், ஸ்ரீசரணாகதியென்றும் பந்தமென்றும், ராசமுடைத்தென்றும் இச்ருத்தி கூறிற்று.

அவதாரிகை.

இந்த ஜீவஸாக்ஷியாகிற ஆத்மா காணக்கூடியவனு? காணக்கூடாதவனு? காணும் பொருளால் ஜடமாகும். காணப்பொருளால் அஜடந்தாகும். எனில், ஆத்மா காணும் ஜகத்துமல்ல; காணச்சூன்யமுமல்ல. லக்ஷிதானந்த அதிஷ்டானமே ஆகுமென இச்ருத்தி தெரிவிக்கின்றது.

ஆறாம் சுருதி.

ஸ்ருஷ்டிவிஷயகஸ்ருதி ஸ்ருஷ்டிவிஷயகஸ்ருதி ச

ஸ்ரீவிஷ்ணுஸ்வரூபநிரூபகஸ்ருதிரியஞ்ச ஸ்ரீவிஷ்ணுவிஷயகஸ்ருதி:

(இன்.) ஸ்ரீவிஷ்ணோ—ஸ்ரீர்ப்ரஜைதன்யத்தினுடைய (ஆவது) கூடஸ்தசைதன்யத்தினுடைய, ஸ்ருஷ்டிவம்—வடிவானது, ஸ்ருஷ்டிவெஸ்—காணக்கூடாதகாரணம், ஸ்ருஷ்டிஸ்—மூயற்கைகம்புபோல் இல்லாததாகும், ஸ்ருஷ்டிரிஸ்—காணப்படுமென்ன், ஜடிராஹவெஸ—அறிவாண்மையுடைய ஜகத்தாகும். தஸ்ய திரிரூபகுண—அந்த திருசிவ திருசிபத்துக்குவேறான லக்ஷசிதானந்தமாகவே, ஸ்ருஷ்டயதீ—அறிபத்தகுந்தினன, வை ஸ்ரீ—ஸ்ரீவஸ்ணவன், விஷ்ணு—அறிஞர்கன், என்று. த்ரிகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாதசிதானந்தமே, அதுவே பிரகாசமானது: நித்யமாயும், பிரகாசமாயுமுளதே. அதிகப்பிரியத்துக்குவிஷயமான திரிசியமான ஜகத்து லதம்சமாய்த் தோன்றினாலும் பிரளயத்தில் நாசமடைதலாலும், உத்பத்திக்குமுன் இல்லாதினாலும், மத்தியில் மாத்திரம் தோன்றுவதாலும் ஸத்தல்ல, சித்தல்லவென்பது எல்லோருமே ஸ்வனுபவசித்தமாய் அறிந்ததே ஒருகாலத்தில் பிரியமுள்ளது மற்றொரு காலத்தில் பிரியமில்லாமற் போவதால் பிரமாணசித்தமல்ல அதனால் திரிசியத்திற்கு வேறு பென்றும், ஸுஷுப்தியில் அனுபவித்த சுகத்தில் ப்ரீதியும், அறியாமையில் அப்ரீதியும் எல்லோர்க்கும் உண்டே. ஆகலால், திரிசி

பத்தைக்காட்டும், ஒன்பதான வஸ்துக்களுக்கும் வேறென்றும், ஐந்தை ஒத்த ஸ்பர்சமுடையதென்றும் ஆத்மாவை லக்ஷிக்கிறது இச்சூத்திரம்.

அவதாரிகை.

அப்ரகாசமான பிரபஞ்சம் முக்தியடையாது, பிரகாசமான ஆத்மா சித்பழுத்தவர்களால், பக்தி பாவர்க்காகுமெனிலோ, நிகரற்றபோகம் உள்ளவரையில் ஜீவன் பந்தனுகிறானென்றும், ஜடபதார்த்தத்தை போலவென்றும், கூடஸ்த சைதன்யமே தானென்ற பாவமுள்ளபோது முக்தனென்றும், சுத்தசைதன்யமானதே, ஜீவனுடைய அஞ்ஞானத்தினால் ஏழாவத்தைகளில் ஜீக்தாமவத்தையில் ஜடசைதன்யமென்பதை மறிவதால் அவனை முக்தனென்றும், அவனை பத்தனத்வாபத்தை படைவனென்றுமிந்த ஏழாஞ் சூத்திரம் மீளம்புகின்றது.

ஏழாஞ் சூத்திரம்.

தாவிஸ்ஸவணிய கி, தா தவித்தவ்வ உவஜீவிம் ।
ஜு வணஸிவவிபாவியுத்தா பம்ஹ சூதா கபொம் வ்யுபகே ॥

(இச்.) ஸவ்வ—அப்ரகாசமான பிரபஞ்சம், ஸிஸ்ஸவணிய—பிரகாசமான சுத்தசைதன்யத்திற்முன் (கூடஸ்தன்முன்) ந—இல்லை. தெ—அந்த, உவ்ய—ஜடசைதன்யமான்றும், தியம்—ஒன்றுக்கொன்று, தவித்—அறிந்துகொள்ளுதலில்லை. ஜு வணஸிவவிபாவியுத்தா—ஜடசைதன்யமான பிரபஞ்ச கூடஸ்தர்களை, வெதா—அறிந்தவன், ப—ரமேஸ்வரன், பம்—அந்த, ஸுதா—ஆத்மாவானவன்(ஜீவன்), கபொம்—அவ்விரண்டற்கும், வ்யுபகே—வேறானவன், எ-று கூடஸ்தாத்மா சித்பழுத்தன், அதனால் (சிவனைலும்) மங்களகரனெனப்படுகின்றனும் பிரகாசமுடையவன்—சுகந்த அப்ரகாசமுடையது. ஞாயம்போல் இருந்தும் சிம்மாதனமிபோல் சித்திற்முன் ஜடப்பாபஞ்சம் நில்லாது. சித்தைக்காட்டிலும் மன்னியமில்லாததால், சித்தன்றி ஜடமே நிலையுள்ளதா? ஆனால் ஜடமுனதென சித்திக்கப்படியறியக்கூடும்? அறிபவரான பிரமாதா தன்னுடைய இச்சையல்லாதபோது அபிமானத்தாலாகாரத்தில் தான் ஜடமல்லவென்றும், சித்தே தானென்றும் அறிவதால் அவனுக்கே பந்தமிருந்தி லாகப்பாப்தி யறிய வேண்டுமென்ற இச்சூத்திரம் கூறியவாறு காண்க.

அவதாரிகை.

தீக்ஷாத்மபாவத்தில் பந்தப்பட்ட ஜீவன் எப்படி முக்திபடைவன் எனச் சங்கைபுரிந்தால், ஸத்குரு கடாக்ஷத்தாலும், மஹாவாக்ய உபதேசத்தாலும் அபரோக்ஷ ஜ்ஞானத்தை யடைகிறானென இச்சூத்திரம் கூறுகின்றது.

எட்டாம் சூத்திரம்.

ஸுஸ்வாஹமிஹாஹி பவ்யாரமேவ்வாஸ்ரவிவஸ்தீ வைபி தூ!
ஶாமிஷ்டே தாரு மாராணாரதி மயாபந்தீவ்வா ரவ்வைத்தி கஸ்பதம்!

(இன்.) பந்தூ—அதிகதீகாழி ஜன்மாஜ்ஜித புண்ணியபூதையை பாக்பவான், மாராணா=பரமேசுவரனென ஸத்குருவில், ஹஸ்தி வ்யாரமேவ்வாஸ்ரவ = புறக்காணக்காளான வேடர்களோடுகூட, ஸுஸ்வாஹ—சேர்ந்திருந்து, ஹமா=உன்னை, நமெஸ்வி=உன்னுடைய நிஜரூபத்தை நீ சிவமென்று பறிந்தாயில்லை, ஹதி=என்று, வைபி தஸ்து=உபதேசிக்கப்பட்டவனுக்கொண்டி, வாதாரு=இவ்விதமான வேடர்களை, மாராணா=குருகிருபைபால்லிட்டி, ஹந்தூ=பிரம்மஹாபின்னனும், தஸ்வபதா=தத்பதமான ஸ்வரூபஸ்திதியை, வ்யவதி=அடைகின்றான். எ-று.

வேஹஸ்திதாம் ஜந்தூநாம்ச தேஹகேஷ்வாஜாயதே தரு-ஏவாம்!
தஷ்வஸ்வாராதிரஸ்தி தூ ப பாதிவைஸுதேஹாகூனாம்!

அநேக ஜன்மத்தில் ஆக்கருமங்களைச்செய்து புண்ணிய மிகுதியாகிய தீக்ஷாமிபத்தால் அச்சுருதவாக்குக் கடைசி ஜன்மம் ஆகையினால் மோக்ஷபிச்சையுண்டாகும். அப்பொழுது சச்சாஸ்திர பூரணதையினால் ஸ்ரீ குருமூர்த்தியாய்வர அவரைபடைந்து சேவித்து அவர் உபதேசத்தினால் பந்தஸ்திதியாகி மோக்ஷத்தை யடைகின்றான்.

வஸ்வம் வஸ்வாராதிதாஜீக்ம கதாஸ்யூஜ்ஜீரதி வெஸ்ரூபி!
கதெஸ்ரூமஸ்ரு தாதாஸ்வாரெண கராஜபாதூ பாத!

[illegible] அதிகாரியை அவன் போதனைகளை அனுசரித்து சுவரன் அணுக்கிரக பூர்வமான தடாகத்தினிறையை அணுக்கிரகிப்பிர். சுவாபவாதுவே வாசனை—ஆசார்யனை புருஷன் தன் களங்கமற்ற ஸ்வரூபத்தை அறிகிறான். சகவிஜ்ஞாநாத்ம வஸ முசாரதேவாதிமதெஷு வஸ்துஷு பாண்டித்ய நிபுணதா=அந்த ஸ்வரூபஞான சாஸ்திரத்தினிபொருட்டு சிஷ்யன்னையில் ஸமித்தையுடையவனும் நியமிக்கனை அந்தருளை அடையவேண்டும். வஸ வாஷ்டிவா தத்ரி ஸ்தாத்ரிவாத விரோதி தாரஹயோ — அந்த சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான இந்த அதிசிவயான இந்த ஆத்மா நிழந்தனபிரஸாதமும், அபிரதமயமாயும், பயமில்லாதவனையும் இருக்கிறான். ஸ ஏஷ விஜ்ஞாத்ரிஷ்வேவாதிதோவ ச்ரவணவ— சிஷ்யன் பிரம்மத்தையறிந்த மட்டிலேயே பிரம்மமாகவேயாகிறான். தஸ்யைவ ஸாதகதமம்—அது நீயாயிருக்கிறாய் நீ பதினாயிருக்கிறாய் நீ பிரம்மமாயிருக்கிறானென்கிற மகாவாக்கிய வசனத்தினிறையை குருவினால் உபதேசிக்கப்பட்டு தன்னுடைய சரீரத்தினாசத்தைத் தானேயடைகின்றான் என்று இச்சூத்திரம் கூறிற்று.

ஒன்பதாம் சூத்திரம்.

தீர்த்தமாகதி ஶ்ருதிஷ்டம் சுத்தாவ்ருத்தீச்ரீனிகாது।
அவ்ருத்திவசதஜ்ஞாயம் ப்ராஹவைச வதந்தீகஶ்ரீம-ஸ்ரீ॥

(இ-ள்.) ஸாதீ—நல்ல புத்தியுள்ளவன், தீர்த்தா—அந்த சாஸ்திரத்தில் அறியப்படாத ஸ்வரூபத்தை இக்யமிருத்தியாகிய சாஸ்திரங்களினால், குரதீ—ஆத்மாவாகிய தன்னிடத்தில், ஸம்பந்தா—ஸ்ரீசாஸ்திர சரத்தை, ஶ்ருத்வா—அங்கமாயறிந்து, ஸ்ரீவி

கார — காணல் ஜலம்போன்ற பிரமமாகிற (பொய்ப்பொருளாகிய.) கூடீம்—என்னாத்தை (ஆரோபிதத்தை), கூடாகூர—வீட்டு, டம்பர கூடீ ஸிவவஜ்ரமூர்யார—கூடஸ்தாத்பரவாகிய சிவஸ்வரூபத்தை, ஸ்புர—அடைந்து, டம்பராகூரீம—ஐந்துகோசத்திலும் பிரகாசியாகின்று காசமில்லாத (ஸ்வரூபத்தை), யுஷ்மபெர—நித்யாஸனந் செயபவேண்டிம். எ-று. ஸ்ரீ ஸத்குருவிடம் சிரவணந்செய்து தனது யுக்திபிரமாணும், சாஸ்த்ரயுக்திபிரமாணும் மனனந்செய்து, நபாதியென்கிற ஆவரணம்ச முற்றுமொழிய காரண பிர்மமென நிதித்யாசனந் செய்வதே திடஞானத்திற் குபாயமென இச்சூத்ரம் கூறிற்று.

ஸம்ஸாரகாரணம் ஸபாஸா வஜ்ஞாவஜ்ஜிவஸ்ய தீவிதெயுவ ஸஜ்ஞாவம் தஸ்யாவிநவ பூசணதம் ॥

ஸம்ஸாரகாரணம் மாயை. அவள் எப்பொழுதும் ஸத்துக்கு விலக்ஷணமானவள். அவளிருப்புத்தன்மை தோற்றமாத்ரமே யன்றி வாஸ்தவத்தில் இல்லாமையில்லை என்றும்

ஸஂதிகாவிகாவஜ்ஜக ஸிஹாரோபாவிஸ்ர வஜ்ஜிகவஸவ ।
ஸவெயுவெ விஜ்யுவ வாஸ்வ வாஸம் ॥

சுருங்குதல், விரிதல் மகாமாயாவிலாஸமே லமஸ்த அவித்யா பிரபஞ்சத் தோற்றத்திறகு மூலம், வாஸ்தவத்தில் கொஞ்சமேனு மில்லை என்று மனனஞ்செயது நபாதி என்கிற ஆவரணம்சம் மூல நிலைமொழிய காரண பிர்மமென நிதித்யாஸனத்தி னிருந்தால் வேண்டும் எனவும், நிதித்யாஸனமே திடஞானத்திற்கு உபாயமென வும் இச்சூத்ரம் உரைத்தது.

அவதாரிகை.

இப்படி ஸ்வரூப வித்தியை அடைந்த ஸீவன் முக்தனுடை ய வித்தியை இச்சூத்ரம் கூறுகின்றது.

பத்தாஞ் சூத்ரம்

ஸ்ரீவவிதெகயும் மதவீஜீ கஜீ ஸுவுதீ: ।
ஸதாயாதி வஸ்வுஜீ மவதீவாத ஸுதீ: ॥

(தி-ப்.) ப்ரஜா — சகல ஜகத்ஸ்ருஷ்டியினால் ஸ்வரூப வித்தி னைப பண்ணுகையும், ஸ்திதி — உண்டாகைதண்பதீதாதி, விவாஹ — யத்னத (ஆவது ஏகத்வத்தை), மதி — அடைந்தவனுக்கென் றிம், தடயீத ஸ்வரூபீகரீ — தனது விசேஷணம்சமான அந்தக்க ரணத்தின் தர்மத்தை முற்றிலும் ஒழித்து கூடஸ்த சைதன்யத்தின் ஆகினமாதிற பிரம்மாகார விருத்தியினை யுண்டபண்ணுக்கொண்டிம், ஜ்ஞானாக்ந ஸ்வபுஜ — மஹாமாயை முதலியவனைகளாகிய பற்றுகோ டாதனைறுக்கொண்டிம், ஸ்வாத்மஹிதிசாது — அபேராகஷ் ஸ்வ ரூபத்தை ஸ்திதியை யுண்டபண்ணுகை, ஸ்வதீ — ஆகிறன். எ-று.

ப்ரஜாஸ்ருஷ்டிஸ்திதிவிவாஹயத்னாதிபதிஸ்வரூபீகரணாதி ஸ்வாத்மஹிதிசாது ஸ்வதீ ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகுணயுக்தஸ்ஸன்.

எல்லாஜீவர்களுக்கும் பூதங்களுடைய மாத்மாவாகவே ஆனதன் றென்னுடைய பரிசுத்தமான ஜ்ஞானத்தைக்கொண்டு ஒன்றுப்க் காண்கின்றதே, அதுவேதக்கு அறிவின்மையாவது, துக்கமேது. யதோஜலே பாயுரிவ ஸ்ருஷ்டிஸ்தோ தாத்ருசமேவ ஹ்யஸ்ய — சுத்த ஜலத்தில் சுத்தஜலம் சேர்ந்தாற்போல் சச்சிதானந்த லக்ஷணமுடைய கூடஸ்த சைதன்யத்தில் பாகத்யாக லக்ஷிக்கையினால் ஸச்சிதானந்த லக்ஷண முடைய விசிஷ்ட சைதன்யமாகும்.

யதோதகமஜஸ்ரமனேகஸ்ரோதஸம்வ்யதிதமவ்யதம் |
ஏகரூபமஹமேவ தத்வதாத்மகோ ந மே ஸுக துக்கயோர்பிதா ||

ஜலம் ஓரிடத்தில் ஓடும், பாலில் பாலும், நெய்யில் நெய்யும் எப்படி யிருக்கிறதோ, அப்படியே ஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களுக்கு மென்மை யில்லையாகிறது.

ஸ்ரோத ஸாமிஹ ஜலம் பயஸ்ஸு பயஸ்ஸ்வ்யுதகம் யதா |
ஸர்வபூதாத்மகே ப்ரஹ்மண்யாத்மாத்மீய விபர்யயஸ்தத்வதா ||

அப்படி ஸ்ரவண்முதலிடைத்த மஹாஜனக்கு பிராரப்த கர்ம மடிதம் அனுபவிப்பதிலிலிய சரீரமடையும், மற்றவை லஞ்சிதம் ஆகாமத்தால் சஞ்சிக்கப்படும் ஞானியக்ர்மா நுஷ்டிக்கின்ற

வதிலும் பாவகர்மத்தை நாஸ்திக்கின்றவர்களையும் அடையும். ஆதலால் இவ்விரு பெயரடைந்த ஜீவன்முக்தனுக்கு எவ்வித கர்மமும் துக்க காரணமும் இல்லாது என்று இந்த சூத்திரம் பகர்ந்தது.

அவதாரிகை.

ஜீவன்முக்த தசையைத் தெளிவுறவுரைத்து அம்முக்தனிடத்து அனுபவித்தே கசிக்கக்கூடிய பிராரப்த விஷயங்களோ அனுபவித்தும்போதும் ஸ்வாநுபூதியில் குலைபாதிருக்குமாறு இச்சூத்திரம் புனர்த்துக்கின்றது.

பதினோராஞ் சூத்திரம்.

ரூபிஸாதுஷ்டிதா ஸாக்ஷிதா ஸாக்ஷிதாஸிவம் ।
தஸ்மாத்தஸ்மிந் ஸ்மராலம்பகாயஸாதனதாரகை: ॥

(இ-ள்.) ரூபிஸாம் — கண்களுக்கு, ஸாக்ஷிதா—காணுந் தன்மையைக் காட்டிக்கொடுத்தவன், சூதாஸ—பிரமாதிரு சைதன்யமே, தஸ்ய)— அந்த பிரமாதாவுக்கு, ஸாக்ஷிதா—ஸர்வத்தையும் காட்டுகிற கூடஸ்த சேதனனே, தஸ்மாத்—ஆகையினாலே, சுதிதா ஸகாரகை — ஸர்வஞானத்தையும் அளித்து உபகரிப்பவனை, தஸ்மிந் — அந்த கூடஸ்தனிடத்தில், ஸாரம் — மேன்மையான, ஸ்மரணம்—ஐக்யத்தை, (ஸஸ்வரூபாவஸ்தானமே பக்தியெனப்படுவதால்) தத—தன்னுடைய ஸ்வரூபானுஸந்தானமே பக்தியெனப்படுவதால்) அப்போற்பட்ட ஐக்யமான பக்தியை, காயகாரகை—செய்யவேணும், என்று. ஆதலால் பிராரப்தவசத்தால் விஷயங்கள் தோன்றினாலும் விஷயத்தையும், விஷயத்தையறிய மற்றக்கான சேதனத்தையும் அதிஷ்டான சேதனத்திற்கு அன்யமில்லையென்றும், அவ்வதிஷ்டான சேதனனே நானென்றும் நிடபாவம் செய்யவேண்டுமென விச்சூத்திர முணர்த்திற்று.

அவதாரிகை.

முன் பதினொரு சூத்திரத்தில் சொன்னவற்றையே சுருக்கி ஞானத்தால் மோக்ஷத்தைப் பெறுமுபாயமும் ஞானாதனத்தையும் கூறுகின்றது.

பஞ்சாங்கர் குத்தீரம்.

[illegible]

(சுரை.) சிரிஸ்து—மூக்கிபின்பொருட்டி, லதா—ல்வாத்
தினிபடைத்த லக்கணக்கடை. பூரவு—அடைந்து, தெஷாம—அவர்
களுடைய, வெடிந—சடையுடைபாவினையையும், ஸிவாஜ்ஜப—அவர்
கள் உபதேசித்திறல் அடைகிக்கும் ஜீவன்முக்தினையையும், ஹரிஸ
—அடைவன். வசவ—இந்தப்படி, ஸிவஜ்ஞாகவெரபெ—சிவ
ஞானபோதமென்னுஞ் சிந்தாமணியான சிவஞானபோதமெனும் அரியநூல் நன்கு விளக்
கிற்று.

சிவஞானபோத வியாக்யானம் முற்றிற்று.

இந்த லம்ப்கிருத லெரிக்கிரசித்திற்கு திருவையாற்றினிருக்
கும் லகுபாலாகத்தினால் இவ்வுரை பிறற்றியது.

கலி விருத்தம்,

சன்ன தெபவடி வெனுமல்லகு பாஷ்கம்
அந்த வேதத்தினிறுதி வாகமச்
சந்தனருளை சாத்தவர் பாவரும்
பெந்த சிஷ்டிப் பிரம்மானந்த மெய்தவே.

பரஞ் சிவஞானபோத மூலமும் வேதாந்த தீபிகை யென்னு முரையும்.

முதற்சூத்திரம்.

அவதாரிகை.

பாசிவம் பிரமமென்னு மொப்பற்ற வேகசைதன்னிய வியாபகத்திற் சகசிவபாமென்னுங் கற்பனை (அத்தியாரோப அபவாத) நிமமாகச் சிவர்கள் தக்கள் சஞ்சிதமுதலிய மூன்று வினைகளால் மூடறையே சிருட்டி, திதி, சங் காரத்தை யடைத்து திதிகாலத்துப் பஞ்சமலங்கள் நீக்கப்பெறுதலின் மீளவு மூண்டாம். இவற்றிற்குச் சிவன் அபின்ன நிமித்த உபாதான காரணமாமென் றறிஞர் கூறுவரென, இச்சூத்திர முணர்த்துகின்றது.

மூதற்சூத்திரம்.

அவனவ னதுவெறு மவைமூ வினையீயிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கியலத் தொளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

(இதன்பொருள்) அவன் அவன் அது எனும் அவை (ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமாயும் சசாதி விசாதி சுவகத பேதமற்றதாயும், காரணகாரிய மில்லாத தாயு மிருக்கின்ற பிரமம் பூரணத்திற் கற்பிதமாக) அவனவனென்று சுட்டப் பட்ட உயிர்தினையும், அதுவென்று சுட்டப்பட்ட அசேதனையுமாகிய இரு கூற்றுப் பிரபஞ்சம், மூவினைமையின்—காமமெகுளி மயக்கங்களா லுண்டாம் ஆகாமிய முதலிய மூன்று வினைகளின் காலபாகத்தால், தோற்றிய திதியே யொடுங்கி—மூதற்கடவுளினது பஞ்சகிர்த்தியக்களி லுற்பத்தியான நிமமா கிய வைத்தலையடைத்து, மலத்தினதாம்—திதிகாலத்து மலதோடம் நீக்கப் பெறுத சிவர் அவை நீக்குமளவும் மீளவுமுண்டாம், அந்தமாதி யென்மனோர் புலவர்—(பிரபஞ்சமெல்லாம் காணியாதிபோற் கற்பிதமாகப் பிரமத்திற் றோன்றி யொடுங்குதலின் அவற்றிற்குப் பிரமம் காரணமாம். காரணத்தை யின்றிக் காரியமின்மையின்) இவற்றை விளக்கிய உபாதான காரணமாமென் றறிவுநூலுணர்ந்த சத்துக்கள் கூறுப என்றவாறு.

[illegible] மலம் [illegible] ஆக [illegible] ; மற்றை முப்பொருளின் வேறாய், சுட்டறிவு நுண்ணறிவுகட்கு எட்டாதவன் அருளானே சுத்த விபாத வெளிப்பட்டு, அவனையடைதற்கு வழியாகவுள்ள ஞானத்தை [illegible] ; அவனை அடைதற்கு இடையூறாகவுள்ள ஆணவம் முதலிய மும்மலங்களையும், அவற்றிற்கு ஏதுவாகிய வினைகளையும் [illegible] ; அவனை அடைந்து பேரின்பத்தை நுகர்தலையுடையன் ஆன்மா என்பர் சைவ சித்தாந்திகள். இவ்வாறு கூறும் சைவசமயம் சைவசித்தாந்தம் என்றும் சைவம் என்றும் வழங்கப்படும்.

இதனைத்தான் பற்றி [illegible] சீர் சங்கரநமச்சிவாய நாவலர் அவர்கள், தென்கலை வடகலை என்னும் பிரிவுகளைக் கண்டித்து, சைவசமயமே சமயம் என்பதனை [illegible] "சைவசமயமாவது வேதாகமங்களை முதனூல்களாகக் கொண்டு [illegible] சைவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட [illegible] சைவாசாரியர்களாலும் [illegible] சைவ சமயிகளாலும் [illegible] சைவ சமயமாவது" என்று சிவஞானசுவாமிகளும், உரைத்தமை காண்க.

சைவசமயம் வேதாகமங்களை முதனூல்களாகக் கொண்டு [illegible] சைவாசாரியர்களாலும் [illegible] சைவ சமயிகளாலும் [illegible] சைவசமயமாவது, சைவசித்தாந்தம் என்னும் [illegible] ; சைவசித்தாந்தம் சிவம் பரம், சத்தி பரை, ஆன்மா அபரை, மலம் பாசம், சத்தி பதி, ஆன்மா பசு, மலம் பாசம், சத்தி பதி, ஆன்மா பசு, மலம் பாசம், சத்தி பதி, ஆன்மா பசு

குடம்போல உலகிற்கு சிவன் உபாதானகாரணமென்றுங் கூறுவதுமன்றி குலாலனைப்போலச் சிவனை நிமித்தகாரணமென்று கூறுவதைக் கண்டதிருக்கின்றீர். பின்னர் 2-வது அத்தியாயம் ஒன்றுவதுபாதம் 14-வது சூத்திரத்தில் சுடசிவர்களான இருபொருளும் சிவனைத்தவிர வேறுவென்றும், 19-வது சூத்திரத்தில் வன்றிரத்திற்கு நூல் காரணமாவதுபோல, உலகிற்கு சிவன் காரணமென்றுங்கூறி, 2-வது அத்தியாயம், 2-வது பாதம், 37-வது சூத்திரத்தில் சில சிவாகமங்களின் உட்பொருளை யறியாமல் உலகிற்கு சிவனைக் கேவல நிமித்தகாரணஞ் சொல்லுகிறாகளெனப் பிழைகளோட்டி ஆகமங்களுக்கு வேதநிலையளைசனித்து அபின்ன நிமித்த உபாதானமாதலே கூறவேண்டுமென்று முடித்தனர். அன்றியும் அவர் பலவிடங்களின் கேவலம் நிமித்தகாரணத்தை மறுத்துமிருக்கின்றனர். மேற்காட்டிப்போந்தவைகளால், கடத்திற்கு மண்ணும், துணிக்கு நூலும்போல, உலகிற்கு சிவன் அபின்ன நிமித்த உபாதான காரணமா மென்பது பெறப்பட்டது.

அன்றியும், மனதால் வினையும் பந்தமகலுக்காறுந் தூலதேகம் வத்துவத்தி அழிதல் கெலையனரும், அதனுலிம்மூவாதி கிருதகிடந் தூலதனுபற்றி நிகழுகினறது. அன்றல், சூக்குமதனுபதற்மெனச் சருந் யுத்தி யனுபவமிருக்க வேண்டும்: அக்னனனன்ற. ஆதலின், பந்தவினைவுபற்றி மனதெனனுனவாகவும், காசம்பற்றி யிலதாகவுக்கோட லெவர்க்குமுடம்பாடாம். மலேவினைவு மகேசனுக்கும, மலேனாசஞ் சதாசிவனுக்கு மிலல்பாலெய்தி யிருப்பதால் அதனைக் குறிப்பிற்காணத் தோன்றியதறியே ஒடுங்கி மலத்தனதாமெனக் கூறினுனெனினுமாம்.

இனி இதற்கியைய, பிரபுலிங்கலீலை, பாசிவம் பிரமமென்னுக் கவி முதல் மூன்று கவியினுற்பாவம், சதுணசிறகுணங்கழன்ற தானென்னு நிலை தனக்கதோமுகத்ததாய் நிர்குணம் வாய்த்தவுடசரத்துப் பாசிவம் பிரமமெனவும், அந்த தானென்னுநிலையே தனக்கதோமுகத்ததாய் சகுணம் வாய்த்த உடசாத்தி அறிவானந்த வைக்கியமெனப்படலாற் சதாசிவமெனவும், அவ்வைக்கிய வாய்த்தல் சத்தஞானத்தாதலின் ஞானசத்தயெனவும், இச்சனமாகேல்லா நம்தாமுகத்ததா யறிவானந்தமிகமெனற் கிடையூறுவாய்த்த வுடசாத்தி, அந்தத் தானென்னுநிலை மகேசனெனவும், அங்ஙனம் பேத முதற்செய்த சத்து யிசுசாசத்தி யெனவும், அந்தத் தானென்னுநிலை இச்சன மாக நில்லாதினனிலு மிதாமுகத்ததா யறிவுதானெனலை மதற்றவுடசாத்தி உருத்திரனெனவும், இங்ஙனமாக மாறச்செய்தது கிரியாசத்தியெனவும், இச்சந் தானென்னுநிலை இதனிலுமிதாமுகத்ததா யயன்தானென்னும் பிரசாபதியை யாதோர் விக்கினமு மெய்தாது காக்கும் அவசாத்தி, விஷ்ணுவெனவும், இங்ஙனம் காத்தற் கிணைந்த சத்திக்கு இலக்குமி யெனவும், இவ்வண்ணம் கிழ்ப்பட் டதுவாகக் காணப்பட்ட இந்தத் தானென்னுநிலை, இதனிலுமிதாமுகத்ததாய் அயன்தானென்னும் பிரசாபதியைத் தூலமாகச் செய்யுமவசாத்

அம்பிகை பாகம், அடியேன் நெஞ்சில் நிறைந்த சற்குருவெனவும்,
சோண, திருவண்ணாமலை யுறையுமீசனெனுமிரு கற்பித
மெனவும் உபதேச சித்தாந்தத்தை யுணர்த்தும்.

சிவஞானபோதத்தைச் சிரத்தைபூர்வ மாகக் கேட்டுமென்பதற்கு
உதாரணங்கள் வருமாறு.—

நிலைக்கீரை.

(காய்ந்தாலும் வேகாத தாய்ச்சால முனைக்கு மத்தியாயம்.)

காலுந் தன்பாதமும் பரிபாக மானவாறே
தூலமுஞ் சூக்கும காரண குணத்தினைக் கலந்திருக்கும்
புகலிவரன் திருவண்ணாமலை சந்தியான் படைத்தற்காக
நிலைக்கீரை கேட்டபோ தெண்ணி வகுத்துபார்த்தான்.

சுமாரதேவர் விஞ்ஞானசாரம்.

நிலைக்கீரை சிறு கிழமை தனைக்கேளின்றது சிருட்டிமுன் னுரைப்
பிலைப்பரி சிலைதனை நேரினி னிலைக்கிரு நிலையெனு மாலையிற்பாய்ந்து
நிலைமைப்பட மாபுரி சிலைகாரா டுரைசார் நிலைபதி போலிவை யிரிந்து
நிலைமாறி லிலைக்கு மாப்படி யெரிதிக்கி னன்றி நிலவினி துரைமே.

உதாரணம் திருமந்திரம்.

காலை படைத்திடுங் காலை காத்திடுங்
காலை துடைத்திடுங் காலை மறைத்திடுங்
காலை யிளைவிசப்து காண்முத்தி தந்திடுங்
காலை யீயாதித் தன்மையு மாமே.

பெற்றமு மாறு மழுவும் பிறிவற்ற
நற்பரன் கற்பனை யாருஞ் சாகரத்
தற்றமு மெய்தி யடியேன் சிரந்தனி
லற்பதமு மளித்தரு ளெனக்க ளைந்திடே.

தீருக்களிற்றுப்படியான் 88-வது செய்யுள்.

அவிசை பலனி முதலாகி ஆறு
பலசை பற்பாய்சிக் குறை—பலசைகா
றுறுசேப் பென்று பலியாதி சின்குறைக்
காறுமை சிக்குறைக் கண்டு.

தாடகமாலை.

காணுங் கண்ணிற் கடைகடை தொறுமே
சேணுற் பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
வாணுஞ் தென்னு மதவிலுஞ் பான்மையும்
தூணுங் கோலமும் பொருந்தி னிற்கவே.

திருவாசகம்.

அன்னை யீன்பா லழிக்கடலந் தென்றிறைஞ்சும்
பின்னிறை முடியின் மணித்தொகையே றற்றுப்போற்
கன்னை ரிணி கதிர்வந்து சார்தலப்பத்
தன்னை யொளி யழுங்கித் தாரணைகடமகற்ப்
பொன்னை பாறை டனிடாய்ப் பிறக்கொளிதேர்
வின்னை கண்ணை பித்தகினாடுட் தேயுறுகிக்
கண்ணை ரழுதழுடாய்ப் கின்றுன் கழற்பாடிப்
பெண்ணினைபிப் பூம்புனல்பாய்க் தாடினே னெம்பரவாய்.

திருவாய்மொழி.

பாருருவி னீரெரிகா லீச்சம்புலாகிப் பலவேறு சமயமுமாய்ப்
பாக்குகின்ற, வருருவின்மூவருமேலென்ன நின்றவினையடையவர்க்கிரு
வருமேவரெண்ணுஞ்சோதி, நருருவம்பொன்னுருவமொடான்முதிச்சி
பொன்னுமாகடலுருவமோதத்தின்ற, மூவருருவக்கண்டபோதொன்
றுஞ்சோதிமுகினருவமெய்தகருவத்தானே.

இந்திரற்குப்பிரமற்குமுதல்வன்றன்னேபிருவிலங்கால்தீர்வின்
றுதனைமந்தாப், செந்திறத்ததமிழ்ஞானசமடசொல்லாகித்திசைசான்கு
மாய்த்திங்களையிருகி, அந்தரத்தில்தேவர்க்குமறியலாகாவத்தனேன
யந்தணர்மாட்டந்தினைவத்த, மந்திரத்தைமந்திரத்தாலமறவாதென்
றம்வாழ்த்தறிவேல்வாழுலாமடசேர்ந்தனே.

தன்னுனே திரைத்திதழுந் தாங்கிவண் டடங்கடல்
தன்னுனே திரைத்திதழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல்
பின்னுனே பிறந்திறந்து நிற்பவுந் திரிபவும்
பின்னுனே படங்குகின்ற சீர்மைகின்க னின்றதே.

சீர்மைகொள் வீடு சுவர்க்க நாகிரு
சீர்மைகொள் தேவர் நிவாப்மற் றெப்பொருட்கும்

வேய்புரைமென் றிணிதோட்பா ராகந்தின்றி
வார்புனல்சேர் வண்ணனென வண்கூந்தல்.

ரம்பை—அம்பு, வேய்புரை—மூங்கிலை, வித்து—உபாசனைத்தெய்வம், தெரிதேர்—பிரிக்கறிவு.

தாபமாலை.

தூங்குமை யாடுமை வேட்டுவீர் வெவ்வுறை யாள
தீங்குணை தீக்கடிந் நீ நிலைபெறுவீர் மற்றாரும்
போக்கினோ டில்லுயிர்ப்பும் புண்கூர வெருளனைத்தும்
தாக்கருந் தெய்வப்பே ரச்சிரா வத்தவாய்த்தே.

தூதமாலை.

"வாளுறுத்தாய் பெரியாண்டகையுயர்ப் மலிபரி வினைகடலுளாய்
மதிடாகி நிலைபெறுப் மற்றுமனிவலராடாகி வான்கருணைவெள்ளமாகி
யாளுறி னின்றவுனை யோதிக்கின்றிடவு மாவனென்பதற்கிடாதே
யாரு மினைக்கூரும் யாருங்காரியாப் மாணிக்கமாமையாப்."

அவனை யாட்டுமவனை குருவு
மவனை யல்லா மஞ்சுக்கிட்—அவனைநா
மாணமே சொன்னாலு குருவெனக்கு
மாணவரைச் சிற்பதிகத்த வான்.

பட்டணத்துப்பிள்ளை.

மையாடி கண்ணியு மைத்தும் வாழ்வு மறையுநெசந்தி
னுயாசின் மாலை யுருவெனித் தோற்ற மலைத்தின்னை
யெய்யா திருந்தை சட்சில சாட்சில வெட்டிலெறும்
பொய்யாப் பழக்கமை யாய்க்கை வாய்மெல்லப் போனதுவே.

"மாயப் பெரும்திரை போக்கு வீப்பது மூலக்கத்துக், கனவே
போன்ற நமதுபெயர்பெற்ற மாய வாழ்க்கையை மதித்து."

போதரத்காகம்.

காயசீர்க் குமிழி பதிதரு மிப்பக் காணிற் புனலது தனக்கிக்
காயமுத் தரைய மாகிய பதரீ பாய்வுரு மாமினழிந் தற்றுப்
பீயிலிக் கலிய மெய்க்கினத் தகிர்ந்து நெஞ்சமே வஞ்சினக் குடன்
டாயமச் சொருபற் கண்பிர புரிபி லிபரிச தாங்மக் கெதிரே.

சுருக்கம்.

கண்ணப் ஞான கணபதி காலு வெல்லாம் பிறப்பிடமா
பொன்னப்பேலீஸ்பொருளின்றி பொளியாபொன் றேவிலமிப்ப
தண்ணு பகில சாசாயக்கட் காதாசத் தாலு பென்றும்
பொன்னு தகுவா வணிகாயப் பொருளாய்ப் புலனுப்ப் புணர்ப்பரிதாய்
இண்டா வதிலா தளவைகளா லெட்டாததுவா பெல்கெங்குஞ்
சிக்கால் கைகண் முகமுடைத்தாய்த் தெரிபப்படாதாய்த்தியாகி
பிரும்பார் பித்தி காஸ்வான மெல்லா மிருத்தற் கிடமாகும்
பரந்தா னுணர்ந்தோர் நிக்குணமாம் பரமஸ்போம மென்பர்களால்.

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

1. யுகம் காண்கின் பெயர்.—

கிரேதந் திரேதந் துவாபரங் கலியினை
ஒருகான் கென்ப மகத்தின் பெயரே.

2. யுகம் ஒவ்வொன்றிற்கு உருவமைக்கப்பட்ட விதிகளாவன.—

மாந்தரி னிபல்பாய் வயங்குஞ் சுவாசம்
நான்தனக் கெழுமூன் றுபிரத் தயுதா
குகு மதனை யெண்டா னறுடான்
நாற்பா னிருபான் மூறையே தனித்தனி
பெருக்கி னொன்பேரர் யுகம் பிறந்து மாண்டிகன்.

அவறுள,

(1) கிரேதாயுகத்துக்கு உருட்கணாவன:—

கிருத யுகம் பதி னெழிலக்கத்து
இருபத் தெண்ணு யிரமாண் டென்ப.

(2) திரேதா யுகத்துக்கு உருட்கணாவன:—

திரேதா யுகம்பன் னிரண்டிலக் கத்துடன்
றொண்ணூற் றாறு யிரமென மொழிப.

(3) துவாபர யுகத்துக்கு உருட்கணாவன:—

துவாபர யுகந்தா னெட்டிலக் கத்தோ
டறுபத்து நான்கா யிரமென வறைகுவர்.

(4) கலியுகத்துக்கு உருட்கணாவன:—

கலியுக மாவது நாலிலக்கத்து
மூப்பத் தீரா யிரமென மொழிகுவர்.

இவையே சதுர்யுக மென்னப் படுமே.

2. இம்மெய்கண்டான் உரைபெற வோதிய
சைவநன் னெறியை யாங்கொரு வாறெனின்
மேவிய வொருமூ வகைப்பிறி வின்றிப்
பதிபசு பாசமெப் பாற்றினு முதன்மை
யதிகரி தாகிய வாணவ மலத்தை
யாதியு மந்தமு மில்லதோர் பொருளை
மாயா காரிய மாகிய மும்மல
மூலமு மாகி முடிக்கும்
மாதவ னவனே யென்றிற முன்றனர் புலவர்.

இனிப் பிரமேயங்களின் முறைமையைச் சிறிதாராய்வாம். அவையாவன.— சத்திநிபாதம், தத்துவதரிசனம், தன்போதம், நித்தியானித்தியவஸ்துவிவேகம், இகபரபோகவிராகம், முமுக்ஷுத்துவம், சமாதிஷட்கசம்பத்து என்ற இத்தலைப்பிலும்.

இவற்றுள் சமஸ்தபிராணிகளுடைய சமூத்தியே சித்திபப்பிரமேயம், இருவகைப்பட்ட அவித்தியம், விபரீதஞானம், தன்போதம் என்றும் சொல்லப்படும். பிரமேதாவுடைய சத்தியாகிய அவ்வவ் வாதிபத்தியம் உருவகப்பட்டு நித்தியானித்தியவஸ்துவிவேகமென்று சொல்லப்படும். பிரமேதாவுடைய சத்தியானது சகலர்களுக்கு ஒருவாறு விளங்கி விளங்காமல் நிற்கும் நிலைமையாகிய இருவகைப்பட்ட திரோதானசத்தியென்றும் சொல்லப்படும். அவற்றுள் பிரமேதாவுடைய சமூத்தியே தன்போதப்பிரமேயம். பிரமேதாவுடைய சகலவுயிர்களிலும் ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சங்கள் சம்பந்தமாக விளங்காமல் அந்தஞானசத்தியை மறைத்திருப்பது நித்தியானித்தியவஸ்துவிவேகப்பிரமேயமென்றும். பிரகிருதிப்பிரமேயமென்றும், மாயை சமூத்தி யென்றும் சுத்தமாயாதத்துவம் சம்பந்தமாக விளங்காமல் அந்தஞானசத்தியை மறைத்திருப்பது அத்தியந்தப்பிரமேயம்.

இப்படிப் பஞ்சப்பிரமேயங்களையும் ஸ்ரீ சத்ருமுனிவரும் விசாரித்து இவைகளுக்கெல்லாம் மூலமாய் அனாதியாய் அசக்தனென்ற ஆணவமலமே சகலனை நித்தியனிருவினை யுடனே சேர்ந்தானென்ற சருதி, ஸ்மிருதி, இதிகாச பாஞ்சராத்திரஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை நிதரசம்.

அத்தியந்தப்பிரமேயத்துக்கு உதாரணம்:—

பாகவதம்.

கடையுறுங் கலைமடவெலன்றே நாகமாப் பிலைந்த வாதிபோற்
கடையுறு மாலை நீக்கித் தற்பர மாலை சார்ந்தோர்
மீடலு மூலை போல மிக்கதன் மிலைதற் றீர்வர
தடைதரும் பிரம பந்தே தத்திய நிதமென் றாகும்.

மேற்கூறிய சகனது அபிமான நிலைகளே பிரதமையென விளக்கத் திருப்படாத்த முனைந்திகின்றது.

சித்திரப்படமானது சித்திமாகலோர் விகாரப்பொருளோடும் அமைய ஆதி தனித்து வினைக்குயிடத்திற் தகுதிபடுமெனவும், பலசுட்டு சிடவு அதனுற் கடிதடுமெனவும் நீலக்றத்தைதத் நடவு அதனு சிவாச்சனைபடுமெனவும், மரிசை வரிசையாகச் சித்திரம் வகையப்பட்டு அதனு சிறத்திபடுமெனவும், பெயர் பெறுமாறு போன்ற, பிரமவகதன்னியலும் மனையைய் காணமாகச் கொள்வதனுற் சான்றோர்களால் அமைத்து வைத்த காரியமாகிய பாஞ்சாலத பெனதிகள்களோச் சற்றுக் கண்பாவில்லாது கடக்து நிற்கும் அவசரகியையில் சித்தென்னும் காமச் சரிக்கப்பெற்றுச் சதோதயமாக வினக்கும். அக்கனம் வயக்கும் பிரமம் சமன்தத்திற்குக் காணமா நின்றுள்ள மாயையோடி சம்பக்கித்து அக்தரியாமி யென்னும் பெயரையுடையதாயும், மாயையினது காரியமாகப் பலவாறாக நின்றுள்ள சூக்குமவுடலெனச் சாக்து இரணியகருப்பனென்னும் பெயரையுடையதாயும், குறைவிலாத தூல சரீரத்தைச் சாக்து விராட்டென்னும் பெயரையுடையதாயும் நிற்குமென்று கீயறிதி.

இவாஞ்சனையெனல் உருவமைத்தற்கியைக்த அடையாளச்சின்னமெனவும், இரஞ்சிதமெனல் சித்திரக்களோசீறையவரைக்து மகிழ்த்தலெனவுங்கொள்க. கொள்ளவே சித்திற்குப் படமும், சகனுக்கு வெளுத்த படமும், அக்தரியாமிக்குக் கழுத படமும், இரணியகருப்பனுக்கு இவாஞ்சன படமும், விராட்டிற்கு இரஞ்சித படமுமென வமைத்ததாகப் பெற்றும். படமானது வெளுத்தவிடத்திற் தகுதமெனவும், தலைவிட்டுக் கொட்டிய விடத்திற் கழுத மெனவும், நூல் வர்ணத்தி னுருக்கள் தோன்ற அச்சுக்கட்டினவிடத்து இவாஞ்சனை யெனவும், மனம்மிதமாகப் பலவித வர்ணங்கள் இடமறிக் தமைத்த விடத்து இரஞ்சிதமெனவும் பெயர் பெறுமாறு காண்க. இச்சால்விதக் கற்பிதக்கட்கும் சூதாருக் சபால பட மென்னமோ அதுபோல விராட்டாதி சால்விதக் கற்பிதக்கட்கும் சூதாரம் சயம் பிரமமெனக் காண்க. பிறவிகளுக் சத தக்கங்களு மென்ன மென்னமாக வக்து மாறினும் தானன்ன மன்னமாவதுபோற் காணப்படினும் நன்பாற் போக்கு வரத்தாகிய சலனக் கினைத் தினையு மின்மையால் பிரமமும் மாலை வைத்த காரியங்கள் கடர்தறு நிலையில் சித்தெனும் பெயர் புனைக்த வயக்குமென்றார்.

மாலையைக் காணவுடம்பெனக் கொள்க. சமட்டி சூக்கும வுடலெனல் அபஞ்சிகிருத பஞ்ச மக பூதத்தை. பிரமமுஞ் சித்தெனும் பெயர் புனைக்து அக்தரியாமியாய்ப் பொக்ருப்ப னென்றதி விராட்டாய் நிற்குமென முடித்துக் கொள்க.

சதோதயமாக வினக்கின்ற பிரமசைதன்யஞ் சித்திரப்படம்போ லிருக்குமாயின் அப்போத சித்திரமெனப்படுவது யாதென்ற மாணுக்கனே நீ கேட்டையாயின் பிரமன் முதலிய சித்தப்பொருள்களும், பர்வதமுதல்

பெரிய நிலைக்கண் உயிர்போன்ற சிறிய மனைப்பெண்மை நிறை குறிப்பு அறிவுடைமை என்ற இவை பிறவும் தொகுத்துச் சொல்லுங்கால் ஒரு பிடிச்சோறாகும். அதனை ஒருவன் ஒருத்தி உண்ணுமளவில் அவளுக்கு நிறைவு செய்யும். அவ்வாறு நிறைவு செய்யும் அச்சோறு ஒருவனுக்கு ஒரு பொழுதுக்கு ஆகுமளவாக இருக்கும். அதனை ஒருவனுக்கு அளவாக அமைந்த சோறு என்னலாம். அதனை ஒருத்தி ஒருவனுக்கு அளவாக அமைத்தாள் என்னலாம். எவ்விடத்திலும் தன்னை நாடி வந்தவர்களை இனிய முகத்தோடு நோக்கி இன்சொல் கூறி உபசரித்தல் வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டுவனவற்றை முகம் கோணாமல் கொடுத்தல் வேண்டும். இவை மனைக்கிழத்தியின் சிறந்த பண்புகளாகும். இவற்றுள் ஒன்றோ பலவோ இல்லாத மனைவி மனைக்கு விளக்கமாக மாட்டாள். இவை அனைத்தும் ஒருங்கே அமைந்த மனைவி மனைக்கு விளக்கமாவாள். இவ்வாறு விளக்கமாக அமைந்த மனைவியைப் பெற்ற கணவன் இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தி இன்பம் அடைவான். இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தி இன்பம் அடைந்தவர்களே இவ்வுலகில் வாழ்ந்தவர்களாவர். இ

சினைவிர் வைபுள்ளை சேவலங்கை வேலாள்
மயிலூர்தி வாழ்முறுவை மாகிரட்—ணயிலா
மண்பட்ட தாபமென் மெய்ஞ்சார்வ மாந்பவுரு
ணெண்பத்து நான்கா யிரம்.

ஊர்வ பதினொன்று மொன்பான மாமுடவர்
சீர்பரவ நாற்காலி சேர்ந்தாரு—சீர்திகழு
மூவாறுச் தாபதகண் முப்பத்து மும்மையிரா
சாவா ரொருபதா றும்.

ஆன கடந்த மாமிசமுட் பட்ட தூய
வானகந் தானின்று வாரிருக்கு—மேடாரிகையாண்
பத்தரசன் சாபமறு நுகப் பண்டத்தவற்று
ணுற் றின்ற நேர்வு.

மூவினைமையிற் றோற்றி னின்றதன்றச் துகாணம்.—

பாரதம்.

தாயிரா தந்தைதய்க டாமிரோ தினைபோர்
தூபதனை சேர்கனொடு சூற்றமென வின்றோர்
மாயையெனும் வஞ்சய மயக்குறு மயக்கர
லாபமுற வல்லதய சார் முடிவில் யார்யார்.

வந்துபிற வாதடனை யிவ்வுலகே மாதித்
தந்துபரி பாடமெலா நாபர்கருந் மிவ்வே
புந்தியுணர் வற்றவர் புலம்புறுவ தல்லா
லிந்தயுல கந்தனிலர் பாதியு மயக்கார்.

உம்மையினும் பாரு மணர்ந்திலை மினிப்போ
மும்மையினும் யாவருற வாவரென வறிவே
மிம்மையினி னீகழ்ந்தவற்ற வித்தனை பிரக்கன்
மும்மைபு மூனர்ந்தவரு மூதறிவி னீரே.

மூவினைமையிற் றோற்றிய திதிபேதமொர்ந்தி மலந்தினதாம்
என்பதற்குதாரணம்.—

திருமந்திரம்.

மாறு மலைமைந்தான் மன்னு மவத்தையின்
வேறுப மாயா தநிகா ணுதிக்கிற்

கோளரி மாதவம் பிரமன் கெளரி
காரண னாகிய மாலுடன் றோன்றிடை.
தன்னை யறிபவர் தன்மையின் முன்னின்று
தன்னை முன் கண்டான் தனிமுத் தீக்கண்டான்
என்னை தனியறி வின்றி யிடைன்றுக்காற்
பின்னையு மாது பிறந்திடுந் தானே.

தன்னை யறிபத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை யறியாமற் றானே கெடுகின்றான்
தன்னை யறிவு மறிவை யறிந்தபின்
தன்னையே யாச்சிக்கத் தானிரும் தானே.

தன்னை முதன்மையை யாட்டத்தி முன்வந்தோர்
பின்னை யிருமலும் வாதனை போத்திட்டுத்
தன்னைத் தெரிந்துதன் பண்ணடைத் தலைவன்றான்
பண்ணிச் சிவமாக வாரா பிறப்பிலே.

தானை தனக்குப் பணையது கட்டாதுந்
தானை தனக்கு மறுமையு மிம்மையும்
தானை தான்செய்த வினைப்பயன் றுய்ப்பாதுந்
தானை தனக்குத் தலைவனு மாமே.

மற்றும் உளனாகற்றான்க.

இவை சொற்பொருள் சாதன சட்டித குணங்களும் சமஸ்திபங்களும் பஞ்சாவத்தியங்களும் உணர்த்தின்றன.

உதாரணம் வேதாந்தசூடாமணி 47-வது செ.

இந்திரன்சண்முகனக்க ளெலாமறிதன்முதலனவாய்
கந்தி நதனையேமடகத்திருத்தலம்பி னந்நிதாகத்திருத்தலமே
பந்தனையெய்ப்பிடுத்தியலனியாக்க லனித்தல்போக்குதல்சமனந்தா
னென்றதிடைகடமதுப்பிரசைவ மென்பனவீசனைந்தொழிலே.

(பொருள்) இந்தவசனத்தால் சிவபெருமானுடைய சகஜ முக்கிய குணங்களைச் சொல்லுதலை முதல்பாகமாம். அவை கர்த்திருத்துவமும் அகர்த்திருத்துவமும், மன்னர் அன்னியகர்த்திருத்துவமும் சகஜ மெய்ம்மையான பிரபுத்துவ வல்லபம். சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்பனவை சகஜ பஞ்சகிருத்தியங்கள். வேதாந்தம் முதலியவை கூறுகிறதும் சாதனாத்துவம், சாலோகத்துவம், சாமீபத்துவம், சாரூபத்துவம், சாயுஜ்யத்துவம், சாமரஸ்யத்துவம் முதலியவை ஆம் எனக்கொள்க.

சருவக்ஞத்துவமாவது:— ஞானம் என மொழி யெப்பொழுதுஞ் சடபதார்த்த வஸ்துவினை நிகழ்காலாதீதகாலத்தையும் எதிரறத்தி லறிந்தன்மை. சர்வசக்தித்துவமாவது:— இயற்கைஞானம், சீவபோதன், முதலின்மாத்தன், சம்பின்பம், சம்பின்காட்சி, முதலின்மை, அணிமா, மகிமா. கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், சகத்துவம், வசித்துவக்கினாசி, தூரதரிசனம், மக்கள், பொன், மனை, அடிமை, வாகனக்களாதிய சகல ஐசுவரியங்களு முளவாந் தன்மை. சர்வபந்நாத்துவமாவது:— சமுத்திரம் அக்கடலாத்திருக்கவும், சோமன் சூரியன் திசை நக்ஷத்திரம் வாடை தென்றல் முதலியன நியமந் தவறுது செல்லவும் நியமிக்குந்தன்மை. சருவாந்தரியாமித்துவமாவது:— ஜீவர்களுடைய அந்தக்கரணங்களி லுள்ளிருந்து அவரவர்கள் கன்ம நானுபவித்துக்குந் தக்கதாகச் சுத்தாதி போகங்களா லறிவிக்கும்படி சூத்திரதாரி பாலையை யசைப்பதுபோல அசைப்பிக்கும் பிரோகத்துவம். (சர்வாத்மத்துவம்) அல்லது சருவஞாஞத்துவமாவது:— சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகமென்னும் ஐந்திற்குங் காரணத்துவமை அல்லது உபாதானம் நிமித்தமென்னு மிரண்டிற்குங் காரணத்தன்மை. சருவசத்தித்துவமாவது:— இச்சா ஞானக் கிரியைகள் முதலிய சர்வசத்திகளையுடைய தன்மையுமாம்.

வியோடம்—கர்த்திருத்துவமென்பது ஒன்றின் உபாதான இச்சா ஞானக் கிரியையுடையதன்மை. அகர்த்திருத்துவமென்பது அந்நன்மை நீக்க நிற்றல். அன்னதாகர்த்திருத்துவமென்பது ஒன்றை மற்றொன்றுக்குந் தன்மை. பிறபுத்துவமென்பது வீபுத் தன்மை யெனக் கொள்க.

பதசாரம்—சமஸ்தம் திரோபவமும் எய்த்திடலகற்றும் அனுக்கிரகமேசம் :— பிறவிதோறும் எய்தலும் இளைப்பை யாற்றும் அநாதியென்பது ருக்குமப் பொருள்.

அன்பியும், அவித்திடாசம்பந்தமான ஆத்மாக்களை அதினின்றும் நீக்கி முத்தியை யடைவிக்கு நிமித்தம் தனு கரண புவன போகங்களைக் கற்பிதமாக வண்டாக்கி அச் சீவர்களின் திருவினைகளை ருசிப்பித்துப் புசிப்பித்து நசிப்பிக்கு நிமித்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்திபரியந்தம் உயிர்க்குயிராயிருந் தலைப்பித் தக்கொண்டிருந்த தனது சமர்த்தியமே காத்திருத்துவமும் இவைகளிற் கூடிக் கன்மானுசாரமாக ஆத்மாக்கள் பிரவிர்த்திக்கும்படி பிரோகஞ் செய்தும் அவற்றிற் பற்றின்றித் தனியே தானிருத்தலே அகர்த்திருத்துவமும் சித்சத்தியின் நியமப்படி வழுவாமல் செய்யும் முறையின்றிக் கடத்தைப் படமாகச் செய்வதுபோல, ஒன்றை மற்றொன்றாகச் செய்யுஞ் சமர்த்தியமே அன்னதாகர்த்திருத்துவமுமாமெனினுமமையும்.

வி:—இவ்வனந் கூறிய குணங்களா லுண்டாகும் இருவினைகள் அவ்வீசனைச் சாராவோ?

விடை:—சூரிய சன்னிதானத்தில் கடைபெறும் இருவினைகள் அவனைச் சாராவாறுபோல ஈசன் அனந்தாதியுஞ் செய்தருஞ் செய்யாதலாலுதவின் இவனையுஞ் சாராவென்க.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

ஸ்ரீ விசுவநாதசுவாமிகளைத் தரிசனஞ் செய்வதற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, மகாராஜபுரம் ஸந்தானத்தினரைப் பார்த்து, சுவாமிகள் சொன்னதாவது, சங்கீதத்தை ஸாதகமாகக் கொண்டவர்களுக்கு ஸங்கீதமே ஸாதனமாகும். இதனால் ஸாதனமாகிய ஸங்கீதத்தை ஸாதகமாகக் கொண்டவர்களுக்கு ஸாதனமாகிய ஸங்கீதமே ஸாதகமாகும் என்பது பெறப்பட்டது.

இனி, ஸாதனமாகிய ஸங்கீதத்தை ஸாதகமாகக் கொண்டவர்களுக்கு ஸாதனமாகிய ஸங்கீதமே ஸாதகமாகும் என்பதற்கு உதாரணம் சொல்லுகிறோம்.

உதாரணம் சிவஞானவள்ளல்.

சிருட்டிதிதி சங்காரந் திரோதாடாவ ராண
வருட்டிறத்தொ டைந்தொழிற்க ளாம்.
தேசகத்தின் முன்மூன்றுந் சிவன்பாவ் பற்றிரண்டு
மாசகத்தான் சென்வா னைவன்.

விநா:—அந்தேவர் திசையை சேர்ந்த உபாசியோகிகள் கூடினவென முற் கூறியிருக்கச் ஸந்தேஹமாக்கிக் கொள்வதென்ற தென்னை?

விடை:—அவ்விரண்டும் ஏகவிஷ்டானமான பிரமமும் சிவனுக்கதிட்டான மான கூடஸ்தமும் ஏகமாய்க் கலந்தவிரு வென்க.

விநா:—அந்தேவர் அவைபே கபஞ் சித்தாகாதோ?

விடை:—அங்ஙனங் கூறுவதோ ருபாதிபாதலி னாகாவென்க.

இதனாறும் பிரமசக்திகளி மாயாப்பிரதிவிம்பமான ஸ்ரீசான் அவித்தியாப் பிரதிபலனமான சிவஞான முதல்னிட்டி அனாதி சமதி யுபாத்தல்வருபத்தை யடையும் பொருட்டி பஞ்ச கிருத்தியஞ் செய்யுங் காம மூணர்த்தின தென்க.

இனி நிமித்தோபாதானகாரணம் பிரஹ்மமெனற்கு உதாரணம்.

வாசகம்.

'ஆதியு மந்தமு மில்லா வருமபெருஞ
'ஜோதியு மந்தமு மாயினர்க்கு ஆடம்பொற் சுண்ணமிடித்த நாதியு'
'அந்தனை யண்ட ரண்டமாய் நின்ற வாதியே' என்றும்

அநுதசாரம்.

அணுவென்பர் மாமலை யென்ப ரணுவின்
புணர்வென்பர் பூதமே யென்பர்—குணமென்பர்
எவ்வேது வும்மோ துகவிதற்கோ ரேதுவென்ன
வவ்வேது வேயேது வாம்.

தாயுமானார்.

உற்றுணர்ச்சேவகமுஞ் சிக்கெனின் றுணையே
பற்றுகின்றனர் சார்தலின் வழியப்பான் பாலி
முற்றுபாடையான் சாதனமே யெம்பெண முதற
னற்றிருத்தி—க் கொழில்செய்வான் றானிகராகினன்

தன்தீரண்டாய் விளக்கிக்கு நிவகாரன் கடந்தேதுாம் போக பூமி
யின்றனிசினிந்தவம்பேசமொணதிபாபத்தைதினைறினைவைத்தன்னே
பன்றியொரு பொருளினதா யெப்பொருட்குந் தான்முதலா யசலமாகி
யென்றுமுள்ள மிம்பத்தைத் தன்னென்ற சாந்தபத மியற்கை தன்
னே.

தந்தசங்கிதை ஞான பணிவிடைப்பேறு.

வாசை வளிய பொளிய பறவி மன்னைமற்
றாசை யுடைய கதிசை படிவன் றிருசென்மெய்
சாசை டைட மேன்பாய் மறைபு கவிவ்சிற்கு
யாசை றடைட படிவன் வேரு வருளாயே.

வெ வைத்திரி டபிட தாட்பரிய முணர்த்தவிடம்.

பிடன் முதற்ற பரிறுப் பேச கின்ற வுலகமெலாம்
பரவு மற்றப் பரிவினை ப்ப்ப சக்தப் பரிவன்றன்
சொறுப ஞான மூன்றோரே தல
தறும பரி கனரஞ்சவன் முதிர ஞானக்கடைப்.

கடம்படுராணம் விகவதுப அத்தியாயம்.

அ ணவ பெயவுத்து மணவ பிருத்தி பதிவக்கன் மூம் பொளிருத்
தனியாத வன்ட ஆருவ பிருத்தி தறுபஞ்ச பூத ாதிவான்
மனியா மருக்க நவர்சாரம பாதி வடவ பிருத்தி ாணையுக்
கனியா திருத்தி சிவபவர் கனிப்பர் கதிகன்ன தாப ாரிபோம்.

வாயுசங்கிதை பதிவப்பிரபாவம்.

சிற்பர டப்பவ பாவு சேர்த்திதற்
பொற்புற சைடைய நூலம் பொதுவாச்
சற்புறப் படிக்கள நன்ம னென்றதைச்
சொற்பதி பதக்கடாக் கோன சேர்த்திட.

இலிங்கபுராணம் பதிபசுபாசமுரைத்த அத்தியாயம்.

பதிபா கியுனாடவினடானபெணம்பாசத் தாற்பசக்களாகி
வதிபாரிற்பல வெலையுக்கட்டிவன்முகைனிரான்மலர்கிரித்
தநிபாவெய்ந்நானத்தால்தொழுதிடத்தொடர்ச்சிரீனையகற்றிக்க
தநிமேவியமர்ந்தறைபக்கண்ணீரங்கிக்க 'ன.

ஷை நான்முகனு மாயனுந் துதித்த அத்தியாயம்.

நினைப்புமாய் மதப்புமாகி நினைவிறுக் கெட்டா தொன்றுப்
அனைத்துமாய் நின்றுப்போற்றி யருமறைக்கொழுந்தே போற்றி
கனைத்துவண் டுமிரவின்ஞங் கடிக்கையங் கண்ணி போடு
புனைற்றுவெண் டிங்கட்கண்ணி புனைந்தசெஞ் சடையாய் போற்றி.

ஷை சத்தசத்தி முதலானனை புனைந்த அத்தியாயம்.

யோகசிகோபநிஷத் 4-வது அத்தியாயம்.

பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானகாரணம் பிரமத்தைத் தவிர வேறில்லை. ஆகாசத்தில் சீலத்தன்மையும் பாலைவெத்தில் ஜலத்தோற்றமும் கட்டையிற் புருஷனென்கிற பிராந்தியும்போலச் சிதாத்மாவிடத்தில் பிரபஞ்சம் தோற்றுகின்றது. வேதானமென்பதும், சத்தர்வகாமென்பதும், ஆகாசத்தி லிரண்டு சந்திரனும் எப்படி யில்லையோ அப்படியே; சத்தியமான பிரமத்தினிடத்தில் ஜகத்தி னிருப்பு.

பிரமகீதை சாந்தோக்கிய உபநிடத தாற்பரிய முரைத்த அத்தியாயம்.

காரண மதனு வன்றிக் காரிய முளவாய்த் தோன்று
காரண மொழிய வேது காரிய மின்மை பாலே
காரிய மனேத்தி னுக்குங் காரண மதுவே யுண்மை
யேர்த்த விரண்டும் வேறென் றியம்பிட வியல்பின் றுமால்.

அப்பைய தீக்ஷித சுவாமிகள் இயற்றிய சிவதத்துவ விவேகம்.

(சிவஞானசுவாமிகள் மொழிபெயர்ப்பு.)

விச்ச வாதிகளும் விசுவ சேவியலும் விமல னீயேயென மறைக,
னிச்சய மாக முழுக்கவு மறியா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரஞ்சோ, மச்ச
ரத் தினக்கே தீங்கிழைத் தவர்தம் வாழ்க்கையும் பயன்படா தாலத்,
துச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிறுதிலே தண்டஞ் சொற்றிடு நூலெல்லா
மன்றே.

சிவஞானபோதம்

முனிவர்முன் முதலாஞ் சரிகையும் பத முதலிவும் நிறுவிநித் தஞ்சிவ, மாயினி, தன்னை பாசமென் றமரை பகற்றிடால் விடை ம்ம நிலைபெ, ஐ.. முறை யிலக்கா தகிலமடி முழைபோன் வருமு தற் றரண மென்னை, நூலடு றை நிபாலப் பிபாருளைச் சிகைதிதஞ் சிறைத்தல் மடி முறுத் தீரே.

பதவுரை 2-வது சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

முன்னனே சூட மிவரை முடிவு ஸ்ரீனை யந்த மண்ணிறைந்தும் பூரணி நிறைந்தும் பன்னம் பட்ட பலபொருள்க ளெல்லாம் நிறைவுறுத் தெங்கும் நிலைபெற்ற சிவமாகி நின்றவனை யுணர்ந்து கண்டு நிறைவுற்ற ஞானிகளைக் கட்டிணைப்பாம்

நிருந்தும் ஸ்ரீஸ்தம் நிச்சயம் நோற்றுத் தெளிவுற மாயாசத்தியி னிலவ் கள பிரபஞ்சமென வியலாக நூல்வகை மாக வுணர்த்துகின்றது.

பூரண சந்திரனை யாதி தோட்டி வீடாதலைக் தந்தச் சந்திரனை முழுது மறைக்க வமாவாசி யந்தச் சந்திரனுக் கனந்தகிய நிலைமையினை விளக்கு மந்தத் தோளாலும் கண்ண மெடுகளாலும் அதுபோல, என்னையா னறிந் தினனைக் கூறுத் தெவந்த பிரத்தியட்சமாக நின்றுள்ள உலக விவகா ரத்தினாலும், அரதிதாட் சமினை யடைந்து அதனை மறைத்தற்குச் சற்றும் சமர்த்தி, எப்போதும் அந்த வுண்மையை யுணர்வால் அறியப்பெற்று, அக்கினி னை உஷ்ணத்தைத் தம்பிக்கச்செய்யும் மந்திரசத்தி யெவனமோ அது போலவ், சதாகாலமாக வினங்கும் ஆன்ம சொரூபமும் மாகாமல் அதற் கேறு மோதுளாக நின்ற தோடமுமும் உண்மைத்தைக் கோடாத தெய்த ஞான முதலிய குண மாசியகளை யோடாத்தோன்றவொட்டாது தன்பா லடக்கி நின்று கெடுக்கும் மோகமா யிருள்களை யடனுக்கடன சாமர்த்திய மூலமாக வாடம் காணப்பட்டி, சாத்தீகமாக நின்றுள்ள வனந்தனைத் தருதற் கும் காரணமாக நிற்பது யாதோ அதுவே நிரிசிய மெனத்தக்க மாயா சத்தி யாம்.

இந்த நிச்சயமுள்ளது சுன்மாகாதலால் உயிர் எனவே யான்மா வென்க. அவ்வான்மா சச்சிதானந்தமெனும் வேடய மாதலின் அதனைப் பிரமமென வெளுக்கும். இந்த அனம் இவ்வான்மம் பிரமத்திற்கும்; அனங்கம் மந்திர பிரபஞ்சம் மாயாசத்திக்கு மூலமாக உள்ள பிரபஞ்சத்திற்கு மாகும். ஆகாய முதலிய பஞ்சபூதங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஐந்து ஐந்தாக ... பிண்டத்தினையும் கொண்ட மந்திர சத்தி யக்கினியி னுஷ்ணத்தை யுருத்தடம்பனஞ் செய்யின் அக் கினியை யாதாரத்தைப் பற்றிப் பிரகாசிப்பது கடாது. அக்கன மின்றிப் பிரயோகத்தவின் அச்சத்தினை யுடைய மாந்திரீகனுக்கு யாந்திரக் கற்பனை யாகக் கற்பித்துச் சொல்லியிட்டி வேறின்று. அவ்வக்கினி சுபாவ

மாட்டீர்களா? சித்தர்களோ உருப்படியோ மாயத்தி பரை யோகமான சிற்சக்தியை மறைத்து ஜடமான பிரபஞ்சத்தை கூடாமையின் அஞ்ஞானமின்மை கொடுப்பதால் ஸ்தூல பரிணாமத்தை பூரணமாய்ப் பிரகாசிப்பதின் அம் மாயாசக்தியை புடைபயலுக்கே சிற்சித்தை மறைத்தது போலத் தோன்றினதே யன்றி பிரமம் சுபாவமாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டு ருக்கு நமெனக் கொண்க.

பூசாரியானது சொப்பிய காரணம் வினாக்கும் சக்தி னிடத்திற் றோற்றி, அதனை மறைபோமற் றான் வினக்குவது போல, பிரமப் பிரகாசத்திற் சக்தரூப ரூபமான மாயையானது அதனை மறைக்காமல் அதனிடமாய் வினங் கொகொண்டிருக்கும். கண்ணைப்போல அனைத்தையு மறிகின்ற சித்தாகிய ஞானவு தன்னைத் தானென அறியாததே யறிவாமை. அஞ்ஞானமை பதி னிடத் திருத்து அதனை மறையாம லதனற் றான் வினக்கு கின்றது. அக்கினி யினது உஷ்ணத்தை மந்திர சந்தியீரு லதனுன் அடக்குவது போலப் பிரம சுபாவமான சிற்சக்தியை யதனு னடக்கும் அம்மாயை யப்பிரமமு மாகாது. அதற்கு வேறு மாகாது. பிரமத்திற் கெதிரிட்ட சக்தப்பொ கிடக் கர்ணைப்பில் நிலவ்பாய்த் தோற்றுகின்ற அப்பிரமச் சாயை கண்ணுடியா லுண்டாக்கித் தோற்றுகின்ற தென்றது போல மாயையாற் சகலமுகிதான்டம். இதனை கூடாத காரியமகளை கூட்டுவிப்பதாகக் காட்டும் வல்லபமுடைய அமைந்த கடனு சாமர்த்தியமுள்ள மாயையே சகலவனர்த்தங்களுக்குங் காரணம். ஆனதால் நிரிசியம்.

வினு:—அநிர்வச்ய மான மாயா சக்தியைத் நிரிஸ்ய மென்ற தென்ன ?

விடை:—விந்துவானது சக்தி அவன் விதனை செய்யுஞ் காரியத்திற் றோரி வது போலப் பிரமத்தினது மாயாசக்தி பிரபஞ்ச ரூபத்திற் காட்டு நிமித்தக் நிரிசியமா. மாயாசக்தி யென்ற தென்க. இன்னும் பூச்சாயா கனக்கமானது வொஸ்திபி னிடத்தி விருப்பதுபோலத் தோற்றி யதனை மறையாமல் அதனுற் றான் வினங்குவது போல் அதிதப் பிரம ஸ்புரணம அவ்வதித மாகவே வினக்க, அதை யறியேனென்ற அறிவினறியாமை யவ்வறிவு மாகாமல் அதற்கு வேறு மாகாமல் அவ்வறிவினிடத் திருப்பதுபோலத் தோற்றி யவ்வறிவை மறையா மல் அதனுற் றான் வினங்குவ தன்றியுந் தான் வெளிப்படாது தனக் காதார மான திருக்குவின் சக்தியைக் கொண்டி ஆக முதலிய நிரிசியக்க ளென்னும் பொய்ப்பொருள்களை மெய்போலத் தோற்றுவிக்கும் மாயாசக்தி யொன்றுண் டென் றவாந்தா மாகச் சுருதி யக்கி கரித்த தென்க.

வினு:—அற்றேல் முன் சுத்தப் பிரமத்திற்குச் சுவகதாதி பேத மின் தென்று கூறிய சுருதி இவன் இவனை மங்கிகரித்த தென்னை ?

விடை:—இம்மாயா காரியங்களி னிற்பவர்கள் அவற்றினின்று நீங்கும் நிமித்தம் அதை விசாரித்து என்று மின்றென்பது தோன்றற் கென்க. அங்ஙனமாயின் வேதாந்தி யொருவனிற்க ளனேயோர் யாவரும் இம்மா

வடமொழித்தொடர்களை நோக்கின்றோம். இம்மாடலின் உண்மை தெளிந்து மேலையிலக்கண, நூற்பாவின் மாலையும் இலக்கணமாதல் யாங்ஙனம்? தனக்கு முன்னுள்ள இலக்கணமில்லை யாயினும் மாலையும் ஒரு சூத்திரத்தின் ஈற்றில் விகற்பமாக முற்றியல்லாத்தொடர் ஒன்றை வைத்து மேலைச் சூத்திரத்தை முடிக்கும் முறையை நன்னூலார் கூறுவதன்றி, அதற்கு முன்னுள்ள பாமுற்றினையைக் கூறுவது நன்றன்று. மற்ற எப்பப் பிரயோகமான பதமுத்திகளை முடியாகக் கூறுதற்கு யாதுஞ் சம்மதித்ததென்னை? யாதுமின்றிய ஆதலால் ஒரோவழி முன்னதன் ஆக்கம் எனின்பது வலிகெ சம்மத மாதல் போல, எனின்பது ஒன்றுமின்றிய பெறுதற்குப் பிறிதொன்றை சுதந்தரமாக்கி, அதன் பிரதிபலனாக சாலை யாகிய சிவலோக சுகத்திற்குச் சாதனமாக மிருதகின்ற மாயா சக்தியி னிலக்கணை விளக்கக் கூறிய தென்க.

சத்தி முதலிய பஞ்ச இலக்கணக்களால் திருக்கை விளக்கிய வாறு போன்று அசத்தி முதலிய பஞ்ச இலக்கணங்களால் மாயா சத்தி யினையறிவு றுத்துகின்றது.

அத்தகைய தாகிய கோர் மாயா சத்தியி னிலக்கண மாவன அசத்து, சடம், துன்பம், அறிவின்மை, கண்டம் என்று மிவையைந்தாம். இவற்று ளசத் தெனல் முயற்கோடி முதலிய போல்வதாம்; சடமெனல் உருவா நின்றன்ன கல்முதலிடனை போல்வதாம்; துக்கமெனல் புத்தியைவக் தடையும் கோ லிருந்தி மூட லிருத்திகளின் தன்மையாம்; அறிவின்மையென் முன்னர்க் கூறிய மெய்யல்லாத பிராக பாவ முதலியவை போல்வதாம்; கண்டமென் னை பரிச்சேத முதலிய வழுவை யேற்பது போல்வதாம்.

இந்நிரியத்தை யுற்ற வியாதியை செய்து பார்க்கு மிடத்து இல்லாமை யாம் அசத்தும், தனக்கொரோ தறிவின்மையிற் சடமும், இன்பம் போலத் தோற்றி யழிதலிற் துக்கமும், இருப்பது போலத் தோற்றி யழிதலி னறிந்த தும், பின்ன மாயா சக்தியி னிலக்கணை மாமென்க.

நி—இவ்வைந்து தன்மையும் மாயைக்கே யென்றால் அதன் காரிய மாய சத்திக் கென்கொ?

விளக்கம்:—உலக நிலைக் காரணமான தோற்றத்திற்கு முன்னதாகவே ஆன்மாவுக்கு முன்னிலையாய் நிற்பது.

இம்மாயை யானதில் மற்றையெல்லாத் தத்துவங்களும் ஒருங்கே தோன்றி யொடுங்கு மென்பது கருத்து.

சுவாதந்திரிய சக்தி சம்பந்தம், புத்தி சம்பந்தம், அகங்கார சம்பந்த மென வழங்கிவரு ஞானங்கள் மூன்றையும் உட்படுத்தி நின்று மயக்கைக் கூறும்படத்து. மாயாசத்தி யானது ஆகய தாமரை யிராகவத்தின தீச்சை யென வும், சுத்திகர ரசிதம் போல்வதின் அரிகாசிய மெனவும், ஆன்மாவைப் பொலிந்த மாகக் காணப் பண்ணல் சுத்த மெனவும் பெயர்பெறும். மாயை சுருதி சம்பந்தமாய் விசாரிக்கின் ஈசுவரியிடம் போ லென்னையாற் றக்கம், உத்தி சம்பந்தமாய் விசாரிக்கின் சுத்திகர ரசிதம்போ லுண்டென் றறிஞர் தாதவின் அபிப்பிராயம், உலக சம்பந்தமாய் விசாரிக்கின் ஆன்மா வைப்போ லுள்ளதாகத் தோற்றலின் சுத்திய மெனவுங் கூறுவர்.

இங்ஙன மாக வன்றியும் பாகவ தாள்ளத்திலுஞ் சுருதி பிருப்பதாற் தமம், மாயை, யோகம், அவித்தை, பொட்டிருவிடனெப் பெயர்பெறும் இவ்வைக் கதையும் மாயா பஞ்சகமென் றறிஞர் கூறுவர்.

இம்மாயை யிரவியை யெழுவி மறைத்தது போல ஆத்ம ஞானத்தை யெக தேசத்தின் மறைத்தது போலத் தோற்ற விக்கும் அந்தகார மாத லின் தமசெனவும், தன்னை மறந்த விடத்துப் பிரபஞ்ச மாகத தோற்று வித்தற் கேது வாகலின் மாயை யெனவும், குற்றியை மகனென்றது போலச் சிவத்தைச் சகமாகத் தோற்ற வித்தலின் மோக மெனவும், தன்னை யறியே னென்ற தன்மை யறிவா பிருத்தும் அதனைத் தோற்றுமத் தெரிந்த லின் அவித்தை யெனவும், இகனஞ் செய்வதற் கேதுவான வருவத் தனக் கென வொன்றின்மையின் பொய்யருவி யெனவுமாம். அசத்து, தற்சம், பொய யுருவி யென்பன வொருபொருட் கினவி யாயினுஞ் சிந்தித்து ஞானதம்மிய மிருத்தலி னவைதோன்ற ஆகவாக்கு கூறினர். வடநூலார் அநிர்வாச்சிய மெனவுங் கூறுப.

இந்துவினை யென்ற விடத்து மறையா தென்ற மாயை இங்ஙன மறைத்த தென்றது. சந்திர னுருவங் கண்கத்தி னளவெவ் வளவோ அவ்வளவு மறை பட்ட தாகத் தோற்றல் போல ஆத்ம ஞான வியாபகத்தி லெகதேசமான மாயை யெவ்வளவோ அவ்வளவு மறைபட்டது போலத் தோன்றினதே யன்றி வே தின் றென்க.

மாயையின் சங்கோச விகாச தருமம் உணர்த்தி நின்றது. படமானது தான் விரித்து தன்பாலடங்கிய பலவேறு விசற்ப சித்திரங்களை வினங்கக் காட்டி மீண்டுங் குவித்தொடுக்கிக் காட்டுமியல்த மெங்ஙனமோ வதுபோல, இன்பம் போ லும் காட்டித் துன்பத்தைத் தாற்பால தாகிய மாயா சத்தியும் தனது விகாச தரு மத்தினால் விரித்து சமன்த வுலகங் களையுங் காட்டி, அவ்வுலகங்களைத் தனது சங்

ஒன்று முயற்சி யொன்றுங் காட்டாது. என்னுதற்கிடனாகாத இந்திரியமில்லாமை யொன்று, சமுசித்தபோது முயற்சியுடனாகுங்கால், கர்மேந்திரியமாகுமென்று, கர்மேந்திரியமைந்தென்பது. இச்சாசக்தியுள்ளே ஞானத்தை யொருங்கே காண்க. இச்சாசக்தியுள்ளே ஞானத்தை யொருங்கே காண்பதால் இச்சாசக்தி ஞானசக்தியாயிற்று.

இவைகண்டியாவர்க்கும் இடம்பொருள்சின்மாத்திரை குணக்கள் சதந்திரத்துவனவென்பதும், சதாசிதமே யென்பதும் மிகவுமின்னனவாம். தனக்கென்றொருபயனின்றி பிறர்க்கு பயன்றருதற்கு வலிதாகனவென்பார் சிவபெருமான் ஆணையாற்சதாசிதமே யென்பதும் பிரகிருதி ஆதியாகவுள்ள முதற்பொருள்களின் அந்தரங்கசத்தியாகிய முதற்பொருள்களை அப் பிரகிருதி சத்தையைக் கொண்டு உபகரணமாகச் சதந்திரமாகும் வல்லமையுடையனவென்பதும்.

முன்னர் பிரகிருதியினின்று மாயையின் விருத்தியாகிய மூவகைத்து என்றது. இப்படி மூவகையின்றிய வனைப்பைக்கொண்டியாவை முதலிய வைகாரிகமோ. அதற்பயக்கச் சுத்த பூத மாயையினின்றுண்டான ஞானேந்திரியமைந்தும் கர்மேந்திரியமைந்தும் அந்தக்கரணமுமாக அறிந்து. சுத்த சத்தியை யடிவழியாகவுடைய மாயையும், அசுத்த சத்தியை யடிவழியாகவுடைய அவித்தையும், தூய்மையாகிய மூலப் பிரகிருதியென்னுங் கூறிய மூன்று விருத்தி களினும் மாயாகாரியமான தனுவாதியாகிய வனைப்பதாகும். மாயையின் சதந்திரத்தில் மூன்றாம், ராஜசத்தில் மூன்றும், தாமசத்தில் ஒன்பதாய் விரிந்தது விருத்தி யென்க.

மூலப் பிரகிருதியின் சத்துவத்தில் காலம் நான்கும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் ஆக வொன்பதும், இராஜசத்தில் பிராணன் ஐவகைத்தும், கன்மேந்திரிய மைந்தும் ஆகப் பத்தும், தாமசத்தில் பூத வைகாரிகம் இருபஞ்சீகரணமாகவும் ஆகாசம் முதலாக நிலமீறாக ஐம்பூதமாகவும் இருபத்தொன்பதாகச் சதந்திரமாயவை யென்க.

இங்ஙனம் மூலப் பிரகிருதி சத்துவத்தில் பத்தும், இராஜசத்தில் பத்தும், தாமதத்தில் ஒன்பதுமாக முப்பத்தாறெனக் கூறிய தென்னை?

இம்முறை சத்துவத்தில் முதற்பத்தில் முன்றாகிய ஞானமொன்றை யகங்காரத்தில் வைத்து, மனமொன்றையும், இராஜசத்தில் முதற்பத்தும் பற்றிய வாக்கையும், தாமதத்தில் முதற்பதினொன்றில் ஆகாசம், வாயுவம், சோதி, சலம், பிருதிவியென்னும் ஐவகை யிடத்தையும் ஐவகை யிடத்தையுடைய ஐவகை விடயமாகிய சத்தம், பரிசம், உருவம், சுவை, கந்தமென்னும் ஐவகை விடயத்தையும் இவற்றின் சாதாரணமான விடயமாகிய ஐவகை விடயத்தையும் பற்றிய வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபத்தமென்னும் ஐவகை யிடத்தையும் ஐவகை யிடத்தையுடைய ஐவகை விடயமாகிய சத்தம், பரிசம், உருவம், சுவை, கந்தமென்னும் ஐவகை விடயத்தையும் இவற்றின் சாதாரணமான விடயமாகிய ஐவகை விடயத்தையும் பற்றிய செவி, தோல், கண், நாக்கு, மூக்கென்னும் ஐவகை ஞானேந்திரியமும், தாமதத்தில் முதற்பதினொன்றில் ஆகாசம், வாயுவம், சோதி, சலம், பிருதிவியென்னும் ஐவகை யிடத்தையும் ஐவகை யிடத்தையுடைய ஐவகை விடயமாகிய சத்தம், பரிசம், உருவம், சுவை, கந்தமென்னும் ஐவகை விடயத்தையும் இவற்றின் சாதாரணமான விடயமாகிய ஐவகை விடயத்தையும் பற்றிய வாய், கை, கால், குதம், கருவாயென்னும் ஐவகை கர்மேந்திரியமும், இராஜசத்தில் பிராணன் ஐவகைத்தும் ஆக இருபதும் ஆகி முப்பத்தாறெனக் கூறிய தென்னை?

இங்ஙனம் சத்துவத்தில் முதற்பத்தில் முன்றாகிய ஞானமொன்றை யகங்காரத்தில் வைத்து, மனமொன்றையும், இராஜசத்தில் முதற்பத்தும் பற்றிய வாக்கையும், தாமதத்தில் முதற்பதினொன்றில் ஆகாசம், வாயுவம், சோதி, சலம், பிருதிவியென்னும் ஐவகை யிடத்தையும் ஐவகை யிடத்தையுடைய ஐவகை விடயமாகிய சத்தம், பரிசம், உருவம், சுவை, கந்தமென்னும் ஐவகை விடயத்தையும் இவற்றின் சாதாரணமான விடயமாகிய ஐவகை விடயத்தையும் பற்றிய செவி, தோல், கண், நாக்கு, மூக்கென்னும் ஐவகை ஞானேந்திரியமும், தாமதத்தில் முதற்பதினொன்றில் ஆகாசம், வாயுவம், சோதி, சலம், பிருதிவியென்னும் ஐவகை யிடத்தையும் ஐவகை யிடத்தையுடைய ஐவகை விடயமாகிய சத்தம், பரிசம், உருவம், சுவை, கந்தமென்னும் ஐவகை விடயத்தையும் இவற்றின் சாதாரணமான விடயமாகிய ஐவகை விடயத்தையும் பற்றிய வாய், கை, கால், குதம், கருவாயென்னும் ஐவகை கர்மேந்திரியமும், இராஜசத்தில் பிராணன் ஐவகைத்தும் ஆக இருபதும் ஆகி முப்பத்தாறெனக் கூறிய தென்னை?

இங்ஙனம் சத்துவத்தில் முதற்பத்தில் முன்றாகிய ஞானமொன்றை யகங்காரத்தில் வைத்து, மனமொன்றையும், இராஜசத்தில் முதற்பத்தும் பற்றிய வாக்கையும், தாமதத்தில் முதற்பதினொன்றில் ஆகாசம், வாயுவம், சோதி, சலம், பிருதிவியென்னும் ஐவகை யிடத்தையும் ஐவகை யிடத்தையுடைய ஐவகை விடயமாகிய சத்தம், பரிசம், உருவம், சுவை, கந்தமென்னும் ஐவகை விடயத்தையும் இவற்றின் சாதாரணமான விடயமாகிய ஐவகை விடயத்தையும் பற்றிய செவி, தோல், கண், நாக்கு, மூக்கென்னும் ஐவகை ஞானேந்திரியமும், தாமதத்தில் முதற்பதினொன்றில் ஆகாசம், வாயுவம், சோதி, சலம், பிருதிவியென்னும் ஐவகை யிடத்தையும் ஐவகை யிடத்தையுடைய ஐவகை விடயமாகிய சத்தம், பரிசம், உருவம், சுவை, கந்தமென்னும் ஐவகை விடயத்தையும் இவற்றின் சாதாரணமான விடயமாகிய ஐவகை விடயத்தையும் பற்றிய வாய், கை, கால், குதம், கருவாயென்னும் ஐவகை கர்மேந்திரியமும், இராஜசத்தில் பிராணன் ஐவகைத்தும் ஆக இருபதும் ஆகி முப்பத்தாறெனக் கூறிய தென்னை?

பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன் என்றும் ஐந்தாம் நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சய னென்றும் ஐவகைத்தும், வயிரம்பன். மூக்கியன், பிரபஞ்சனன், அந்தரியாமி, மகாப்பிராணன் என்றும் வாயுவைவகுத்து ஆகிய பதினாலையும் முற்றுணர்க் கூட்டிய தென்னை? காகன் முதலிய புறவாயுக்களோக்கையும் பிராணாதி வைகிறும், வயிரம்பன் முதலிய வாயுக்களோக்கையும் எனிது உடக்கியதா வென்க. வயிரம்ப ஆதிய வாயுகளைச் சினனி உடக்கிய தென்னை? இவ்வைவகுமும் விராட்புருடனது பஞ்ச வாயுக்களாதலின் சிவ சம்பந்தமா யிருந்த தென்க. தத்துவங்க ளடங்கிய சூழ்நிலி னிடத்தன்னை எனிடத்தருப்ப தெங்ஙனம்? இருபத்து நான்கு தத்துவமாக வொருங்கிய சூழ்நிலை பலத்தையிற் பிராண னாகாதல் அதுபல மிருத்தலி னிறும் பிராணனு மக்களென்ற சரிவன்னை போதக் கலியினது மிருக்கின்ற தெனகொண்க. அப்படியாயி னிச்சிவ னிடத்து நிவ்வாயு எப்படி யிருக்கின்றது? சிவனுக்குச் சக்தி ரூபமான அந்தக் காரணக்களோ டமைப்பி னிவன் அவனது சிவ சக்தியா யிருக்கின்ற தென்க. இதனு லிப்பிராண னன்றென்பது கொண்ற மகாப் பிராணனென்ன காரண வந்தது. மூற்கூறிய சிவக்கட் கலி வகையி னீக்கமும் விரைவ ஞக்கமும் மூண்டாகு மிவ்வித மதற்குச் சாதனமாகக் காலமுதற் பௌதிக மிரண்ட தத்து வங்க ளீசானனது கிருபா தி டம்பயினு லுண்டாயி னும் அந்த மாயா காரியத் தோற்றம் கிரம சிருஷ்டி முகப் சிருஷ்டியென வி ரண்டைகையா நிற்கும். பிர கிருதி முதற் பிருதிவி பரியந்தம் நின்றன் பின்னெஞ் நாடகாக வுதித்தல் கிரம சிருஷ்டியும், ஒருங்கே யுதித்த லுகபற் சிருஷ்டியு மாமென்க இவ்விரு வகை சிருஷ்டியும் வேத சம்மத மாதலா லெமக்கு முடன்பாடாகும். பரசுத்தப் பிரம மெனப்படுமை சிவகாம சிவத்திரவ் மாயா காரியங்களாயும் சடரூப மாகவுமுள்ள சகமாதி மூவகை யுயிர்களெனக்கணக் காப்பட்டன வென்னில், புடைபெயர்ச்சி யின்றிய தூய காந்தக் கல்லில் இச்சா எந்தனமின்றி யுதித்த பூத குரியனல் அக்கினி சனிக்குமாறு போன்ற பரம சிவத்திரவ் மூலப் பகுதியி னிடத்தில் பகுதத்துவ முதல் உலகு ரூய காரியங்கள் சனித்தற்கு பரிதொரு தடையு மில்லை யென்று சித்தக்கள் கூறு நிற்பர்.

மாயா காரியங்கள் தோற்றுதல் நான்கு வகைப்படும். அவைகள் விருத்தி, பரிணமம், ஆரம்பம், விவர்த்த மெனப்படும். விரிந்த வஸ்திரமே வீடுருவமா கிற்றல் விருத்தி நிட்டாந்தம், பாலே தயிர்வடிவமா கிற்றல் பரிணம நிட்டாந் தம், நூலே வஸ்திர ரூபமா கிற்றல் ஆரம்ப நிட்டாந்தம். பிராக்கிபிரவ் வடிக்கு விக்கும் ரச்சு சர்ப்பமும், கந்தர்வ நகரமும் கட்டைபிற் கள்ளமும், சிப்பியனமும், இந்திரசாலமும், கினிஞ்சலில் வெள்ளியும் ஆகிய இவை முதலிய வைகள், மெய்ப்பொரு ளாகிய பிரமத்தில் அதனே மாறுகத் தோன்ற பொய்யாகிய சகத்து கற்பித மென நிற்குக் கூறிய விவர்த்த வுவமம் ஆம்.

சுத்த மாயையிற் றோற்றிய சதாசிவற்குச் சூரியனையும், மூலப்பகுதிக்குச் சூரிய சக்தக் கண்ணாடியும், சகத்திற் கழலையு மூவமித்த தென்க. மாயைக்

ஆசிய கண்டத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளுள் தலைசிறந்து விளங்குவது பாரத நாடாகும். இந்நாட்டில் பல்வேறு மதங்கள் தோன்றி நிலவி வருகின்றன. அவற்றுள் சைவமும் ஒன்றாகும். சைவம் என்னும் பெயர் எவ்வாறு வந்தது? சைவம் என்பதற்கு என்ன பொருள்? சைவ சமயத்தின் தோற்றம் எப்போது? சைவ சமயத்தை நிறுவியவர் யார்? சைவ சமயத்தின் நூல்கள் எவை? சைவ சமயத்தின் கொள்கைகள் யாவை? சைவ சமயத்தின் சிறப்பு என்ன? சைவ சமயத்தின் பிரிவுகள் எவை? சைவ சமயத்தின் தத்துவம் என்ன? சைவ சமயத்தின் ஒழுக்கம் என்ன? சைவ சமயத்தின் வழிபாடு என்ன? சைவ சமயத்தின் விழாக்கள் என்ன? சைவ சமயத்தின் அடையாளங்கள் என்ன? சைவ சமயத்தின் தலங்கள் எவை? சைவ சமயத்தின் அன்பர்கள் எவர்? சைவ சமயத்தின் பெரியோர்கள் எவர்? சைவ சமயத்தின் இன்றைய நிலை என்ன? சைவ சமயத்தின் எதிர்கால முன்னேற்றம் என்ன? என்பன போன்ற வினாக்களுக்கு விடை காண்பது சைவ சமய விளக்கமாகும்.

சைவம் என்பது சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயமாகும். சிவன் என்பதற்கு மங்கலமானவன் என்பது பொருள். சிவன் என்னும் சொல்லுக்கு அன்பன் என்றும் பொருள் உண்டு. சிவன் என்னும் சொல்லுக்கு அன்பு என்னும் பண்பு வடிவானவன் என்பது பொருள். சிவன் என்னும் சொல்லுக்கு அன

உரைநடைச் சிறந்தது. பாடல் சிறிய அடியை யுடையது, பாடல் சிறுமை பெருமை யுடையது. உரைநடை அவ்வாறன்று.

பாடல் பாலைநிலம் பற்றி வந்தால் நிலம் வெப்பமுடைத்தாகும், பாடல் கூறும் காலம் முன்பனிக்காலம். அது சித்திரையா? அன்றி வைகாசியா? ஆனி ஆகுமா? அன்றி ஐப்பசி கார்த்திகை மார்கழியா? அன்றி பின்பனி மாசியா? பங்குனியா? என்று ஐயுறுதற் கிடமுண்டு. ஆதலால் இவ்வாறு சந்தேக விபரீதங்களை நீக்கி அர்த்த நிச்சயம் செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இவ்வாறே சில்லரை நோயைத் தானாகத் தீர்க்கும்: சந்தேகமில்லை, அசதியை மல்லை, சதசத்தை மல்லை. அற்பசாரம் என்று கூறுகின்றது. இவ்வாக்கியத்தின் நன்மையை உலகமானது ஆராய்ந்து பார்க்கட்டும்.

பூர்த்திச் செய்யப்படும் அடை சந்தை, அசதி. சதசத்தை என்ற விசாரிப்பு முன்னும் மல்லாத அற்பசாரம் என்பதன் பிறகு அடுக்கும்; பசி பாதத்தை முன்னையான். அது சந்தையோ? அசதி நாகமா? சதசத் நாகமா? அற்பசாரம் நாகமா? அதனை பெண்பாலை நாடும் ஒப்புக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பிறப்பு மாந்தியே யிருப்பப் பந்தனைக் கொருத்தி
யுறப்பி னாய்வதற் கின்பசா கரத்திடைத் தோய்வர்.
சுருதி யுண்மையைக் கேள்வியே யுதவிய கினைவாற்
சுருதி வேறுக் காண்பது ஞானமுஞ் ஞானம்
பருதி யுன்னி நட் பாற்பிரிப் பனைய நட்பு
பிருதி வாற்பிரி வின்பொடி யபாதைபோற் பிரிவே.

சத்திவஞான தீபிகை.

உருவமொடு மாயைய மாழுகச் சோன்ற
வுண்மையற் வாசத்த வத்துவித நிலையைத்
தெரிவதற்குச் சொரூபமே சொரூபகிலை யென்றும்
சகமயிதனைத் தெரிசனை சிவனிலை யென்றும்
சரிதமெய் வாதினைடவே றறவுழ்ந்தி னதுவே
சமாதான நிலையென்றுப் கனாக்கமற வுணர்ந்தோர்
பெரிதினொரு பாசத்த நிலையினிணிட் டகலார்
பேரின்பமுற் றின்புறினும் பெத்தமெனத் தளிர்ப்பார். நு

சகமுயிர்தப் பாமெனுமுப் பொருளொருதன் மயமாய்ச்
சார்ந்திடமத் தனிதனிலே பிரமநிலை பாகும்
விலமுமை மலைவெவ்வே றுபமைத வப்பண்
பினக்கிடை சிதாபாச னிலைபாமம் மூன்றும்
பிகலொருமித் தேபறிய பற்பொருளாய்த் தோன்றல்
விபரீதக நிலைபாவென் றுணர்பவர்சற் றோறும்
தகவறிவு மூதனிலைவிட்டு முருகிலோன் சாயர்
சார்வினன்சார் வதொரு சத்திவழுக் நிலையதே. உ

சனமுதலை வெறிமழுத்தி யபசத்தைகளன்மூன் றினையும்
கதிகளறப் பூரணசின் மாத்திரமாய் நிற்றல்
நிலையுறுத் சிவநிலைபா யவத்தைகளிற் சோன்றும்
நின்பொதித்தன் பக்கினோன் கருபதிபாய் நிற்றல்
சிலைகோரு சிவனிலை பாமவத்தை மயமாய்ச்
சார்தலது சகலிலைய லெனவுணர்ந் தக்கார்
விலைபதுங் தளிர்பமெனப் பதமதனை விடுத்தே
லெறுபதங் கலைபதுறை மினாரினை மூபனார். ஏ

சத்திதாலித் தாணத்த பூரணமாந் சிவமே
தானைசன் கரிதனிலை தளிர்ப்பிரம நிலையும்

கிஞ்சுகாட் டுலவுமடந்தை சிறுவன்றிடன் மாளிகைக்
சிலம்பி லாடி யிரவு சிறிதாகத் துயி
லுதலுமுத வரசரி னு மறைந்தோர்
விபக்குரியாரு சகடோய வினைக்குரிய வெனக்
கொதித்தறிவு புணருமவர் பகர்வுமிட் டிலைகர்
கூடிய விரோகரோடட் கொள்ளுவ மறத்துமே. அ

அறிவாகுந் தனிச்சிலமுஞ் சுடர்சுகமா கிடையு
மரிபசிவா கத்தகிலு பாருட வுற்றுமும்
செறிவாக வடிவெனவே திகழ்பொன்னு கிடையிட
சிவனிரு பாடறியு நெறதுரு வாகுஞ்
குறிதாவினன் றுணர்ச்சிலை சிவ சகதிபா வெனவே
குருபரனு நினைந்தருளு புண்ணரிபர்க வாலு
நெறிபாருஞ் சகதிபுலிட் டிடதுவதோ மற்றை
நிலைகளிவற் வானவதுண்ப நிலைபாடா தகிதே. சு

சூத சங்கிதை. அந்தீட, நித்தீப வஸ்து விசாரம்.

விளம்புக றுற்ற வந்திப வத்து விசாரத்தால்
உளம்பயி லச்சு சார விராக மதன்டாருஞ்
இளம்பிறை சூடு கணக்கய லாருஞ்சட மெல்லாநூல்
வளம்புனை சீவர்க்கள் அந்திப மென்று வகுப்பாரால்.

சுத்தமாய்ந் நிரஞ்சனமா டவிகார மாமெனினித் சொரூப மேயாய்
உத்தமமாய்ச் சருவசான் றுப்விளங்கும் பரமசிவ மொன்றே யென்றும்
எத்தகையோ நும்புகழு நித்தியவத் துயர்மறையு மிவ்வா றோதும்
ஒத்தசட மநித்தியமல் லாதுசித்துக்கநித்தியம்வத் துறுத லின்றே.

மிக்கசுடா திப்பிரத்தி யேபத்தந் தக்காண விருத்தி யாலே
தக்கநித்தியவத்துவுந்தான் றோன்றுகின்றமேதகுமாத்தனிபாய்ந்ன்ற
மூக்கணுடையெம்பெருமாற்காளாயபெருந்தவத்துமுனிவீர்மேலும்
எக்கலெனு நும்புகல்வார் பரமார்த்த மாகவிலை யென்று மாதோ.

இவ்வித்த தன்னி லென்னும் உதாரண வெண்பாவில் பாண்டிப் பெரு மான் "இல்லதற்குத் தோற்ற மில்லை யாதலானும், உள்ளது தோற்றுவிக்க வேண்டா வாதலானும், உள்ளது மில்லதுமா யிருப்பது தோன்றுமென உரைகூறிச் சித்தியார் சு-ம் சூத்திரத்தில் 5—செ. 6—செ.

சார்பினிற் றோற்று மெல்லாந் தருபவ னில்லை யென்னிற்
றோனினில் லதற்கோ தோறற முள்ளதற் கோர் செப்பா

[illegible] தான் [illegible] அறிக்க வேண்டாத்
தரிண்ர நிலை [illegible] நிலை தான்ற மன்றே.
உள்ளது போலும் கின்றே தான் மாதிர நண்டா
மின்னே மானோடு நிலை யுமினை தாகும்
உள்ளது மாத்தி நண்டாக காரி மறிந்து மன்னவி
என்னாதாக [illegible] மெயறிந்து மிறந்து வாறும்.

என்றும் [illegible] போருளென்ற மிக்கோப்பட்டிலை மெற்கோளாக கொள்ளுக [illegible].

இவ்வாறு [illegible] கூறி வேண்டோப்பு சிலரான முனிவர், இவ்வுலகத்து [illegible]. ம் உலகம் உண்மிறனாகும் நிலையே இவ்வுலகம் முன்னாக [illegible] மென்றும் தனியாகிகளும், இவ்வுலகம் மூன்றாக [illegible] மென்றும் அவ்வாறு வாதிகளும் மறுக்கப் படுகிறது. இது [illegible]. இவ் சார்பை சமண மெய்ஞ்ஞானி [illegible] முதற்கூறிய மதிகரணத்தில் எழுநய மேற்கோளாக [illegible] மெய்ம்மை நம்பி எழுதி விட்டார், பாலம். அதிலுள்ள பகுதி மாகும். எதுவும் கருமாம்.—

மேற்கோள். "[illegible] உலகம் உள்ள தென்றது"
எதி. "[illegible] தோற்றமின்மையான்"

"[illegible] தோற்றம் மின்மை. ம், என்ற எதுவால், உள்ளதற்கே தோற்ற முண்டா கின்றது" என்பது. அப்படி மாயின், ஐ வாக்கியம், சமற்றாகு முதலிய அற்றில் முடிகின்றது; மற்றாவு முதலியவைகளுக்கு தோற்றமுரைப்பது வேண்டு. இவ்வைந்து வகைப்படும். (1) சொல்லாற் தினையா யுள்ளது, இதற் குவமானம் வாய்மையும், மவிடமானும். (2) (3) சொல்லும் தோற்றமு மாம். இதில் முன்று காணத்தை நோக்கிய போது, காரியம் தொன்று நிருத்தலும், மற்றொன்று தோற்றதலு மாம். முன்னையது குவமானம் சமற்றாகும், பின்னையதற் குவமானம் கான வீருமாம். (4) சொல்லும் தோற்றமும் பொருளா மிருப்பது. இதற் குவமானம் சொற் பன மாகு. பேறுத்தோகில் கூடிய இரண்டு இப்பொருளில் (1) வாய் மையும், மவிடமானுமே இருபொருள்கள் தவிர மறாவை தொன்றுகின்றன. இது யாவருக்கும், பிரதி பலாபடமும். இங்ஙனமாக "இவ்வதற்குத் தோற்ற மின்மையான்" என்றது சுட்டளம் பொருந்தும். இன்னைப் பொருளில் மேற் கோளாவது (1) சொன்றாகையும். (2, 3, 4,) தோன்றதலு மிருக்கிற போது "சுட்டுசெட்டி வக்ர வாலம்" என்றவாறு எல்லாவற்றையுஞ் சேர்த்து "இவ்வதற்குத் தோற்ற மின்மையான்" என வெல்லாறு கூறலாம்.

யசஸ்திலகத்தில் சர்வசா ரோபரீக்ஷத்.

மிங்ஙனமாது? இக்கால பிரபந்தத்தை ப்ரம்மத்தி வாரோ பிப்பது. யாகை யென்பது யாது? அவர் மாவிந்து மூலமான தெதுவோ அதனான்

மாலை.....அந்த மாடமாளிகைகள் தோறும், தூண்டா
நின்றவிளக்கு, தீண்டாதவரை வீட்டி, அம்மாலைக்கால மலர்களை, ஐம்
பாலாய் வாய்க்கும்படி (பாற்படாதே) அநேகவாசனை
மிகவும் வல்லவன்.....எவன் வாய்மை நிலைபெற்ற அமர்த்தான் மாலை.
அவன் சமரபம் அக்ஞானம். அதுவேதான் மூலப் பிரகிருதி.....இந்த கா
லம் பரிணமிக்கிறவன்.

சக்கில யசர் வேதத்தில் சிவாலயம் போடதீக்ஷித்.

இரண்டாவ தற்றதாயம் எக்கும் தொடர்ச்சியா டன்னதாயும் சகல சமரப
மாயு மிருக்கிற பிரம்மத்தி னிடத்திலேயே தேவ, மிருக, ந, ஸ்தாவர, ஜந்தி,
புருஷ, ஸ்ருஷ்டிகாரம, பக்த மோக்ஷ உபாதி (கற்பிதமான வேடமும் அல்லது
கற்பிதமான தலை) யாகவிருக்கிற பகவதிக பேதகங்கள் ஸ்தூல சூக்ஷ்மப் பாம்
பென்கிற பிரமைபோல் கற்பிதமா யிருக்கிற ஞானமே யுற்ருரனம்.

சூத சங்கிதை சத்தா விசாரம்.

அத்தகுசத்தாவாகியபிரமமத்தைப்பற்றி தியானிப்போல்
சுத்தமாமுனிவர்பற்பலவானசாஸ்திரபக்களாப்பல்வாறினைமிக்கும் [ப்
உத்தமப்பிரமம்முலகமாம்த்தோன்றுமெனிசருசத்திவெண்பொன்ரு
விந்தகமூர்த்திதான்றிதிதிலிபோலும்விதமுமிக்னமூளைக்கும்.

சிருஷ்டி சிவன்றன் மாயைபடாற் கறுப்போ வர்ணமிக்கப் பட்டன
வெல்லாம், மாருவுகா ரிபக்கா ணத்திற்கு வேறு காரணமின் மாயை
ரூபந்தான், பெருகுமா யையுமுந் நிகிட்டான மாகும் பிரமத்தின்
வேறுன தன்று, குருபா னருள்வகைக் கொண்டு முக் குறும்புங் கொ
ண்ருயர்ந் தோங்கிய முனிவீர்.

பிரமகீதை கேளுைப நிடதம்.

எப்பொருரு மாயையினை லெனச்சிலவ ரியம்புவர்கள்
மெய்ப்பரமன் றனைபொழிய வேறொருமா யையுமில்லை
ஒப்பரிய பரமெழிய வொருமாயை யுண்டாகில்
அப்பரமன் றன்பெருமைக் கதுகேரே யழிவன்ரே.

சிவானந்தமாலை.

எக்குஞ் சிவமொழிய வில்லைபவன் றன்ருனை
யங்கந் திரள்கருவி யாணவமாம்—பொங்குமிருண்
மைசெய்த மாமாயை மாயைவினை மற்றனைத்தும்
பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய்.

[illegible] உலகத் சத்தன் [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

இச் சத்பிரமாணங்களுக் கிணக்க உலகப் காணக்கீர் போன்றதினைக் கூறியவர்களோ சிவஞான சித்தி கீர்நிந்தது; நன்னே கீர்நிந்துக் கொண்ட தோடு, வேத முதலிய வற்றையும், இச் சிவஞான போதத்தையும், "பூத்தாகும் பொய்கை புனலீதுவே யெனக்கருதிப், பேய்த்தேர் மூகர்களும் பேதை நுண மாகாமே, தீர்த்தா" வென்று கூறிய மாணிக்க வாசக சுவாமிகளையும், அவர்போன் றுணாய நிந்திந்த தாமென்க.

சிவஞான போதம் "உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவ," என்று பாசத் (மாயை) நிற்குக் காரணி முவமைகூறிற்று, வேறு சிவஞான சித்தியோ; "பாச ஞானத்தாறு டென்னுற் சிட்டனி லாகாதது வலகமெல்ல மலகைத் தோ மென்றறிக் தகல" எனறு உலகிற்குக் காரணமீரா பமைமை கூறிற்று. மூதனூலான சிவஞான போதம் பாசத்திற்குக் காரணமாகமை கூறினால், பேயர் மாத்திரையில் கூறிய வான வேறு சிவஞான சித்தி பாச காரிய மாகிய உலகிற்கு அதனை யாக்கிக் கொண்டது, மலைவா மன்றிப் பின்பு யாதாம்?

வித்துண்டா மூல முளைக்கவா தாரமா
மத்தன்ற னிற்ற லெவர்க்கோபாற்—வித்தகமாம்
வேட்டிவரை மப்புழுப்போல் சிவண்டிரளைக் தான்கொடுத்து
கூட்டாதினை மண்போற் குளிர்த்து.

என்னும் வெண்பாவில். இவர் கொள்கை நிலம் தானத்தில் பிரமமும், வித்து ஸ்தானத்தில் மாயையும், அங்குர ஸ்தானத்தில் உலகமுமாம். நிலத் தைக் குளிரச் செய்ய நீரிறைப்பது போன்ற பிரமத்தைக் குளிரச் செய்ய வொரு வேண்டும்? நீர் ஸ்தானத்தில் பிரமத்திற்கன் றுண்ண சிற்சத்தியைக் கூறுமா மெனின்: நிலமும் நீரும் பின்ன மானமை போன்று பிரமமுந் சிற்சத் தியும் பின்ன மாதல் வேண்டும். அங்ஙனம் பின்ன மாமா? நிலமும் வித்தும் பின்ன மென்பது நிதர்சனமாம். அங்ஙனமே பிரமமும் மாயையும்பின்னமா? அபின்னமா? என்பதைப் பின்ன மென்றே சொல்ல வேண்டும். சொல்லுக் கால் பிரமம் அபரி பூரணப் பொருளாகும்.

இனிவித்து அங்குர மாகுங்கால் வித்துக் கெட்டே அங்குர மாதல் கண் கூடி. அங்ஙனம் மாயை கெட்டே உலகாக வேண்டும். அங்குரமா யிருக்கும் போது வித்தில்லை அங்ஙனமே, உலகா யிருக்கும் போது மாயை யில்லை என் றாகி, இப்போ துள்ளது பிரமமும் உலகமுமே யாயிற்று. அதனால் மாயை யென்று மொருபொருள் போகவே போயிற்று. அதைச் சத்தென்றும், நித்திய மென்றுங் கொண்ட இவரது செவிக்கு இலவெனக் கேட்பது காரசங் காய்ச்சி விட்டது போல்தா னிருக்கும்.

அங்குர மாயபோது வித்தில்லை யெனினும் பிறகு விருக்ஷமாய் வித்தை யீனு மென்ன், அங்ஙனமே இப்போ துள்ளவுலகு இனி மாயையை யீனு மென்று சொல்ல வேண்டும் இது வித்தையினும் வித்தை, இதுசித்த, மாயை

சிவஞானபோதம்

வைப்பிரமத்தாற்பிரிக்கப்படாத சுதந்திரமுடைமைத்தன்மையாகிய
ரூபத்தையும்; தன்னிடத்தே சார்ந்திருக்கும் ஐந்தொழிலினையு
முடைத்து. மாசற்ற சத்தி கேவலன், மாசுடைய சகலருக்கு
கண்ணாடியைப்போல, நிர்த்தோஷமான ஆகாரமாய்; போருளாயிருந்து,
தோற்றமளித்தலையும், சத்தி அபிவியக்தமாகாமலையும்? மாயையைப்
போருளாகவொருங்கே சத்தி கேவலமென்? இன்போருளாகவைத்துப்
பார்த்தலால், சிவருக்கும் சாமானியமின்மையா? பேதமின்மையா? பேதமென்னில்,
ஞானம் அபரிமிதமாதல். அபரிமிதமென்னில், சர்வ, தூணர். தோற்றமின்
மையென்னில் சதாசிவருக்கும் சொல்லுகின்றபடி. அப்படியாயின், சிவருக்கு
மாயையாகாமையென்னை. ஞானம், சுகம், சர்வஞ்ஞத்து
வம், நித்தியத்துவம், முதலிய விசேடங்களாயிருப்பதனால் ஆகாது; போருளாயிருந்தே,
தோற்றமளித்தலையும், சத்தி அபிவியக்தமாகாமலையும் செய்யுமாயின்? மாயையைப்
போருளாகவொருங்கே சத்தி கேவலமென்? இன்போருளாகவைத்துப் பார்த்தலால்
சிவருக்கும் சாமானியமின்மையா? பேதமின்மையா? பேதமென்னில், ஞானம்
அபரிமிதமாதல். அபரிமிதமென்னில், சர்வ, தூணர். தோற்றமின்மையென்னில்
சதாசிவருக்கும் சொல்லுகின்றபடி. அப்படியாயின், சிவருக்கு மாயையாகாமை
யென்னை. ஞானம், சுகம், சர்வஞ்ஞத்துவம், நித்தியத்துவம் முதலிய விசேடங்
களாயிருப்பதனால் ஆகாது; போருளாயிருந்தே, தோற்றமளித்தலையும், சத்தி
அபிவியக்தமாகாமலையும் செய்யுமாயின், மாயையைப் போருளாகவொருங்கே
சத்தி கேவலமென்? இன்போருளாகவைத்துப் பார்த்தலால் சிவருக்கும் சாமா
னியமின்மையா? பேதமின்மையா? பேதமென்னில், ஞானம் அபரிமிதமாதல்.
அபரிமிதமென்னில், சர்வ, தூணர். தோற்றமின்மையென்னில் சதாசிவருக்கும்
சொல்லுகின்றபடி. அப்படியாயின், சிவருக்கு மாயையாகாமையென்னை.
ஞானம், சுகம், சர்வஞ்ஞத்துவம், நித்தியத்துவம் முதலிய விசேடங்களாயிருப்
பதனால் ஆகாது; போருளாயிருந்தே, தோற்றமளித்தலையும், சத்தி அபிவி
யக்தமாகாமலையும் செய்யுமாயின், மாயையைப் போருளாகவொருங்கே சத்தி
கேவலமென்? இன்போருளாகவைத்துப் பார்த்தலால் சிவருக்கும் சாமானியமின்
மையா? பேதமின்மையா? பேதமென்னில், ஞானம் அபரிமிதமாதல். அபரிமி
தமென்னில், சர்வ, தூணர். தோற்றமின்மையென்னில் சதாசிவருக்கும் சொல்
லுகின்றபடி. அப்படியாயின், சிவருக்கு மாயையாகாமையென்னை. ஞானம்,
சுகம், சர்வஞ்ஞத்துவம், நித்தியத்துவம் முதலிய விசேடங்களாயிருப்பதனால்
ஆகாது; போருளாயிருந்தே, தோற்றமளித்தலையும், சத்தி அபிவியக்தமாகா
மலையும் செய்யுமாயின், மாயையைப் போருளாகவொருங்கே சத்தி கேவலமென்?
இன்போருளாகவைத்துப் பார்த்தலால் சிவருக்கும் சாமானியமின்மையா?
பேதமின்மையா? பேதமென்னில், ஞானம் அபரிமிதமாதல். அபரிமிதமென்னில்,
சர்வ, தூணர். தோற்றமின்மையென்னில் சதாசிவருக்கும் சொல்லுகின்றபடி.
அப்படியாயின், சிவருக்கு மாயையாகாமையென்னை. ஞானம், சுகம், சர்வஞ்ஞத்
துவம், நித்தியத்துவம் முதலிய விசேடங்களாயிருப்பதனால் ஆகாது; போருளா
யிருந்தே, தோற்றமளித்தலையும், சத்தி அபிவியக்தமாகாமலையும் செய்யுமா
யின், மாயையைப் போருளாகவொருங்கே சத்தி கேவலமென்? இன்போருளா
கவைத்துப் பார்த்தலால் சிவருக்கும் சாமானியமின்மையா? பேதமின்மையா?
பேதமென்னில், ஞானம் அபரிமிதமாதல். அபரிமிதமென்னில், சர்வ, தூணர்.
தோற்றமின்மையென்னில் சதாசிவருக்கும் சொல்லுகின்றபடி. அப்படியாயின்,
சிவருக்கு மாயையாகாமையென்னை. ஞானம், சுகம், சர்வஞ்ஞத்துவம், நித்
தியத்துவம் முதலிய விசேடங்களாயிருப்பதனால் ஆகாது; போருளாயிருந்தே,
தோற்றமளித்தலையும், சத்தி அபிவியக்தமாகாமலையும் செய்யுமாயின், மாயை
யைப் போருளாகவொருங்கே சத்தி கேவலமென்? இன்போருளாகவைத்துப்
பார்த்தலால் சிவருக்கும் சாமானியமின்மையா? பேதமின்மையா? பேதமென்
னில், ஞானம் அபரிமிதமாதல். அபரிமிதமென்னில், சர்வ, தூணர். தோற்ற
மின்மையென்னில் சதாசிவருக்கும் சொல்லுகின்றபடி. அப்படியாயின், சிவருக்கு
மாயையாகாமையென்னை. ஞானம், சுகம், சர்வஞ்ஞத்துவம், நித்தியத்துவம்
முதலிய விசேடங்களாயிருப்பதனால் ஆகாது; போருளாயிருந்தே, தோற்றம
ளித்தலையும், சத்தி அபிவியக்தமாகாமலையும் செய்யுமாயின், மாயையைப்
போருளாகவொருங்கே சத்தி கேவலமென்? இன்போருளாகவைத்துப் பார்த்
தலால் சிவருக்கும் சாமானியமின்மையா? பேதமின்மையா? பேதமென்னில்,
ஞானம் அபரிமிதமாதல். அபரிமிதமென்னில், சர்வ, தூணர். தோற்றமின்மை
யென்னில் சதாசிவருக்கும் சொல்லுகின்றபடி. அப்படியாயின், சிவருக்கு மாயை
யாகாமையென்னை. ஞானம், சுகம், சர்வஞ்ஞத்துவம், நித்தியத்துவம் முதலிய
விசேடங்களாயிருப்பதனால் ஆகாது; போருளாயிருந்தே, தோற்றமளித்தலை
யும், சத்தி அபிவியக்தமாகாமலையும் செய்யுமாயின், மாயையைப் போருளா
கவொருங்கே சத்தி கேவலமென்? இன்போருளாகவைத்துப் பார்த்தலால்
சிவருக்கும் சாமானியமின்மையா? பேதமின்மையா? பேதமென்னில், ஞானம்
அபரிமிதமாதல். அபரிமிதமென்னில், சர்வ, தூணர். தோற்றமின்மையென்னில்
சதாசிவருக்கும் சொல்லுகின்றபடி. அப்படியாயின், சிவருக்கு மாயையாகா
மையென்னை. ஞானம், சுகம், சர்வஞ்ஞத்துவம், நித்தியத்துவம் முதலிய விசே
டங்களாயிருப்பதனால் ஆகாது; போருளாயிருந்தே, தோற்றமளித்தலையும்,
சத்தி அபிவியக்தமாகாமலையும் செய்யுமாயின், மாயையைப் போருளாகவொ
ருங்கே சத்தி கேவலமென்? இன்போருளாகவைத்துப் பார்த்தலால் சிவருக்கும்
சாமானியமின்மையா? பேதமின்மையா? பேதமென்னில், ஞானம் அபரிமிதமா
தல். அபரிமிதமென்னில், சர்வ, தூணர். தோற்றமின்மையென்னில் சதாசிவ
ருக்கும்

போல உன்னுடைய பிரபம் பிரபஞ்ச மாம்பொழுது. நீப்பது மாத்தை, மரிம மாமீரைப், இப்படி மயங்கக் கூறுவையாயின் உன்னைப் பெயனென்று மிக் கோச் சொல்வ ரிற்பார் எக்க. வென்றுங் கூறியதற்கு மூலஞ்,

சிவஞானசித்தியார் க-சூ. 32-வது செய்யுளில்

(உபமை யொடுக்கிப் பின்னு முதிப்பதென் னாண்பா லென்னிலி)

உலகினை யிறந்து நின்ற தாணுரு வென்ப தோரா
ருலகமு மூருவிற் றோன்றி யொடுக்கமு மென்று சோரா
ருலகினுக் குபிரு மாகி யுலகுடாப் நின்ற தோரா
ருலகினி லொருவ னென்ப ருருவினை யுணரா வென்னாட்.

(இ-ள்.) சித்திர மெயினும் அசித்திதனை யென்பதற்கு உருத்திரன் உரு வம் உலகினைக் கடந்து நிற்றலான், வேதத்துள், உருத்திரன், விச்சுவாதிக னென்று கூறுஞ் சுருதியினையு முணரார், அவன் நிருவுருவில் உலகத் தோன்றி யொடுக்கு மாதலான் விச்சுவ காரண னென்று கூறுஞ் சுருதியினையு முணா ரார், உலகிற்கு உபாதாய் நிற்றலால் விச்சு வத்திற்கு அத்தாபி பாதமென்று கூறுஞ் சுருதியினையு முணாரார், உலகமாய் நிற்றலான் விச்சை ரூபியெனற் றை கூறுஞ் சுருதியினையு முணாரார், திருமேனியின் இயல்பு உணரா தெல்லாம் அச்சிவ பிராணை உலகத்தி லுள்ளார் கூறுங் கடவுளரில் ஒருவ னென்பர். என்க. வென்றும், மாயையிற் றோற்றி யொடுக்கியதுமா மென்பது, கிழங்கி னின்றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கய மென்பது மறுக்க. என்று உரையா சிரியர் கூறியுள்ளார்.

கிழங்கிலே நின்றும் பிறக்குந் தாமரையைச் சேற்றிலே நின்றும் பிறக்கு தென்று பொருள்படப் பங்கஜ மென்று கூறுதலின் கிழங்கு மாயையும், சேறு பிரமமும், தாமரை யுலகமு மாயிற்றே? சேறில்லா விடத்துக் கிழங்கும், கிழங்கில்லா விடத்துத் தாமரையு மிருப்பது போன்று; பிரம மில்லா விடத்து மாயையும், மாயை யில்லா விடத்து உலகமு மிருக்கா வன்றே இவ் வபமா னம் மணம்பெறும். பிரமம் பரிபூரண மென்றுரைத்து அதனிடத்தில் மாயை யானது சேற்றின்கண் கிழங்கைப் போல வேறு யிருக்குமென் றுரைத்தல் அசம்பவ மென்க.

திருக்குத்திரிய விவேகம்.

(அ-கை.) தனதுண்மை நிலை யிஃதென விசாரித்துத் தெளியா தாற்கு வாயேனை அவலை யிகழ்ந்து கூறல்.

கடவுளே புண்மையெனக் கட்டுரைப்ப தன்றிக்
கடபடமெய் பாமயக்கைக் காணர்—உடலளவே
காவென்னுஞ் வைதுணரார் காட்டம்வா யென்னிருந்த
மானிடரா பிவ்வுலகில் வந்து.

சிலப்பதிகாரம்

(பி-ம்.) கடலிற் புலவர்கள் கற்றெல்லாம் நிலமகட் சாற்றும் வண்ணம் கடல் மலி வேலன் மேலன் மாற்ற மெல்லாம் கொலை மலி வேலன் மாற்றம் வினையாக நிலவுக்கண் மாறி, கடலிலே சாகாத்தாரை மாயன்னி வாலை தாயை நாக்கிலைப் பிறந்தியல் நூலிட மாற்றார்க் கடையுறு நலத, கண் வாய் மூக்கிய வணர்ச் சுருள்வர் உரிஞ்சு புணரச் சாலையகோர் உள ஈர் ஞாற்கும் வாடியல்' எ-து.

காதலி மாலை மீளாத் தேர்ச் சாயற்க. என்னை? மாலை வழிய தேர் வண்டிய சாயற் காதலர் மாலை மீளாமை வினவின னென்றும். அதற்கு அவன் கொலை மலி வேலன் மாற்றம் கொலை மாற்றம் போலத் தெளிவுபற்றி யென்க. மற்று அசை. காலையை வருந்தாது கூடுதல் நீட்டு.

[illegible] வேந்தன் மெய்ப்பட வென்றும் புலப்படுத்தவன் கொல்லுஞ் சினமும் பிழை யென்றற்குந், சினவு நாளை யென்றற்குந், சினவு மன்ற வென்றற்குந், தன் வழி வந்தோர் நிதமும் நற்பிற மெனக்கழுல வெருவா மன் வெளிப்பட்டி இல்லெனிறு மிக்க வல்லவ ஞவனைக் கொலுதி; வேந்தர்த் தப் பெலியரை சன்மர். மெய்புணர் வுணர்ந்த வேதாந்தியே யெனக் காணுதி ச—து.

அரிச்சுட தக்கயா புள்ள வற்றை வெல்லா மபேத காரண காரிய வாதத் தால் வன்று பரிசோதனை செய்து மிடத்துப் பூர்வபட்ச சித்தாந்த மாக்கி யவற் றின் முடிவிற்று மிடையிற்று முதலிற்று மவற்றைச் சின்மாத்திர மாக்கிக் காட்டி தனி வென்னாற் கெலுமென்ற வெனவும்; தன்னை யன்றி யறிவு மறிவை யன் றிச் சன்றப்பாற்று, சன்றப்ப மன்றிச் சமவ்யி விபவ்யி தோற்றமும் மற்தோற் றத்தை யன்றி வெருகையைப் பிறப்பு, மவ்வெருகையைப் பிறப்பை யன்றி வரு வை யுப்பை பறப்பை இருப்பனவும்; இயற்றை யன்றி யான் பொன்னனி வென்பனவு மியற்றை யன்றிச் சாம வெருளி மயக்கமும், மிவற்றை யன்றி யினால் யாதினையும் பிரமி சை யாதினைஞ் தனதானி யாதினைஞ் சுதந்தி யாதினையுமின்மை யாதலி னிவையையும் தனது சொரூப மெனவு, மன்றெனத் தெளிவி வரினையும் சருதி யாதினைகள் வைப்புறுத்தத் தரும் ஞானபலத் தினால் இருத்தல் பற்றி சன்மாத்ம வென்றற் கெனவும், பொன்னு லய பனி

மனத்தைப் போன்றது. [illegible] உள்ளவர்கள் [illegible] அவர் [illegible] மாயையினால் [illegible] அவர் [illegible] ஆகவே [illegible] மாஞ்ச மாத்திரத்தில் சுவாசப்பை [illegible] ஆகிய [illegible] ஆகிய பின்பு சிக்கனமாய் [illegible] மேற்றோல் [illegible] ஆகிய [illegible] சிக்கலில்லாத [illegible] முக்கியமென்னும் [illegible] ஆகிய [illegible] நிறைவேறுதல் [illegible] ஆகிய [illegible] ஆகிய [illegible] ஆகிய

விசாகத்தோதகம் பிரபஞ்ச மித்தியா வாணகம்.

[illegible]

[illegible]—பிரகம் பரசத்தி, சுத்தாத்துவ சொத்தருத்தம் பிரகாசத்தி, சுத்தம் பிரகாசி, விசுவம் பரசத்தி, பரமாத்துமா பின்ன மாதிய ஆகாசத்தின் சத்தியத் தைப் பரசத்தி என்னுஞ்சு வந்தமாம். பிம்பப் பிரதிபிம்ப திருஷ்டாந்தம். பிரதிபிம்ப திருஷ்டாந்தத்தில் சொற்றமாதி சோத்துருத் திருஷ்டாந்தம், சுத்தாத்துமப் பரசத்தியும், விகாரித்வம் சொல்லுகிற சாஸ்திரமது பிரமம சாதனத்தைக் காட்டிலும் ஜகத் வேறென்றும் ஜகத் சத்திய மென்றுக் கொள்வது ஐந்தாவது பிரமம. இந்த ஐந்து பிரமைகளும் எப்போது நீங்குமென்றால். பிம்பப் பிரதிபிம்ப தரிசனத்தி னுலே பேதப் பிரமையும், ஸ்படிகத்தில் செம்பாதினையைப் பார்த்தலி னுலே அந்தரங்கம் வாசனை மென்கிற பிராந்தியும், விகாரமாகிய தரிசனத்தி னுலே பிரபஞ்ச மித்தியா வாதமென்கிற பிராந்தியும், விவர்த்தி யாதத்தை.

கருதிப் பிரமாணம் அந்த பூரணபரிஷத் மூதலத்தி யாயம்.

நீலே சர்ப்பம் வெறு வேறு ரூப மென்பது முதலாவது பிரமை. சர்ப் பருப்பு ரூபமானது வஸ்துவாய் ஆதிமா விடத்தில் உள்ள தென்பது இரண் டாவது பிரமை. சர்ப்பத்துடன் கூடி யிருக்கிற ஜீவன் அதி லொட்டி யிருக் கிறு வென்பது மூன்றாவது பிரமை. ஜகத்தான ரூபனுக்கு விகாரித்வம் சொல்லுகிற சாஸ்திரமது பிரமை சாதனத்தைக் காட்டிலும் ஜகத் வேறென் றும் ஜகத் சத்திய மென்றுக் கொள்வது நான்காவது பிரமை. இந்த நான்கு பிரமைகளும் எப்போது நீங்குமென்றால். பிம்பப் பிரதிபிம்ப தரி சனத்தி னுலே பேதப் பிரமையும், ஸ்படிகத்தில் செம்பாதினையைப் பார்த்தலி னுலே அந்தரங்கம் வாசனை மென்கிற பிராந்தியும், விகாரமாகிய தரிசனத்தி னுலே பிரபஞ்ச மித்தியா வாதமென்கிற பிராந்தியும், விவர்த்தி யாதத்தை.

திருவாசகம்.

"வானுயர் மண்ணுகி வளிபாகி யொளிபாகி
ஊனுயி ருயிராகி யுண்மையுமாய் பின்மையுமாய்க்
கோனுயர் பரிசனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானுயர் தென்றுமை மணிசொல்லி வாழ்த்துதுமே."

மேலீர் கொடுப்புறீர் கின்விசம்பு கிலப்பதனேன்
புலனுய மைந்தரு டொல்லைகையாப்பு புளர்த்தின்றுன்
உலகே யுமைந்தினை பந்தெனத்தா வெறுவதுமே
பலவா கின்றுயா தரவோ ரற்ற மாடாமே.

சுற்றுப் பிராகாரத்தில் மேற்கு முகமாக நின்று கிழக்கு முகமாக தரிசனம் செய்தல் வேண்டும். அங்கு "ஸ்ரீ ஸ்ரீ காயத்ரி தேவியை நமஸ்கரிக்கிறேன்" என்று நமஸ்கரித்து, பின்பு "ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸாவித்ரி தேவியை நமஸ்கரிக்கிறேன்" என்று கூறி நமஸ்கரிக்கவும்.

வேதாரணிய புராணம் குளகேசச் சருக்கம்.

ஆனந்த வுருவ மாகி யமலமா யறிவு மாகி
வானந்த மாய வெல்லா வுலகுமாய் மறைந்த வீசர்
தானந்த மின்றிச் சத்தாய்த் தற்பரத் தான மின்ப
மானந்த நிலைமை யாகு முதலையா னோற்றி னோற்றி.

அலகி றந்தபல் விசும்பு மீசனு மாகியு மயன்மாலு
மிலகு மந்தி யாகியு முலகுநு ணிறைவகு மும்பதமூன்றிற்
குலவு மப்பயன் கொண்டுமு முபாதியிற் குன்றகழுர்த் திகண்மற்றும்
பலவு மாயுளம் பற்றறும் பிரமமாம் பாமகிற் பணிவாமே.

கனவி னுற்றிடம் பொருளெலா மோர்ந்திடுற் காண்பவன் ருனேபா
மனவி கற்பமா மிலைவெலா நீபலான் மற்றிலை மறைதேடி
மனக மாயுள தாப்சிதா னந்தமா யகண்டமா பருண்மேனித்
தனத தாளுறை மன்பருக் கின்பமாந் தலிவகிற் பணிவாமே.

கால தேசமும் பொருள்களும் வகைபகை காண்பதற் கரிதாகி
மூல மாகிபல் விபத்தமாய்ப் புருடனுய் மூழுமுத ருனேபா
பேல வித்திரு மிதுவென வுணர்வுறு தெல்லிபற் நெனேபான்வான்
மூல மார்மறை வனத்தமர்ந் தருள்செயு நாதனிற் பணிவாமே.

வடபிராகாரச் சருக்கம்.

நிறை சாசர மனேத்தினு நீக்கிடா நிலேபாற்
குறை விலாதனை குலவிடுந் தொழிலொடு குணமா
றிறையு நீபல் திலிலையா னின்னிலே பேய்ந்து
மறையு மாற்றறு மெனிலெலவர் நின்புகழ் வகுப்பார்.

மூன்றாம் பிராகாரம் முற்றிற்று.

நான்காந் தந்திரம்.

அபிடேகம்.

[illegible]

முதற்றந்திரம்.

அவ்வி னாகம லாதி யிரண்டிற்
கொய்த வாய்மை யுரிமையதனாற்
றெய்த்த வாய்மை யுரைசெய்தேற்.

(இ-ள்.) அவ்வினாகமம்—அவ்விரண்டு (பிரணவமுதலென்னும்) எல்லாகமங்களும், தெய்வ—அவை கூறுகின்றபடி, இருவினையிற் போக்குவரவு நீங்கலான்—தமது சுதந்திரத்தால் சிவன்கூடா மிடத்தில விருவினைக்கே டாக மறுத்துரைத்தல் வேண்டி, சிவஞானந் தரும்—அங்ஙனஞ்சொன்னதுபடி யெங்கும் பரசிவமா னவனருளாலே பெருவாழ்வு பிறந்துநிற்கும் எ—று. அன்ன தகை.

பதினாறாம்.

பிரமவிஷ்ணுருத்திர சதாசிவமூர்த்திகளும் பிரமமுமாகாது பிரமத்தைக் கண்டியாரு மாகாதென்பார் அவையே தானே யாயெனவும்,

சேரற்பாலை மும்மூர்த்தங்ற னிச்சுவாதற்பாலை விளக்கா தென்பார் இருவினைத் பொக்கு வரவு புரிடலென்னவும்,

பிரமவிஷ்ணுருத்திர சதாசிவமூர்த்திகளான் வினவுதல், அவிழ்ந்தியாப் பிரதி விம்பமான சேர்க்கை மூன்றிற் அவர்கள் தமது பதவித்த வினாருபத்தை யடையும் பொருட்டுப் பற்றிருந்திய மயற்றுமென்பார்; தூலாயி வீக்க மின்றி நிற்குமெனவும் கூறினார்.

பரவஸ்து வென்பான மன்னவன பிருக்குமென்பதையு மனத்தாற் சித் சத்திசயமத்தினால் தற்சுயம்பவ்வைவிட்டி மாறுதன்பதையு மிச்சுத்திர மூலர் நிற்ற வன்ன.

அத்தியாரோப அபவாத யுத்தி.

மேற்கூறிய பிரமத்தின் அவசியமாகச் சொற்றலே அத்தியாரோப மெனவும், அதினிவர்த்தியை அபவாதமெனவு மன்னவர்த்திக்குரிய இலக்கணம் வரன் மிலக்குமன்.

அத்தியாரோப மெனவும், அபவாதமெனவுஞ் சத்துக்கள் யுத்தி யிரண்டெனக் கூறுவர். அதற்கும் சத்தியமான அத்தியாரோப மென்பதிலை தான்ன

இனிச்சில சொல்லாகு வென்பன பிறவுஞ் சுட்டிக்கொள்ளல் அதிகாரமாகக் கூறும் பிரமாதத்தின் பற்றி வரும் உள்ளதாகச் சுட்டிக்கூறுதலாம்.

உவமை வேண்டுமென்பது:— இரண்டு கண்களுந் தோன்றாமை விளங்கிய வெண்மையைக் கருமணிக்குக் கிழித்தெடுத்து வைத்தாலன்ன, உருவமும் வெண் ணிறமுஞ் சிறந்தனவும் என்க. மதி, நல்லோர் சிலபோலக் கொடா லறியாமையிற் பயனில் துற்பிறர்போலக் கண்ணும், இவ்வளவென்ற சுருங்கிய அறிவினையுடைய ரென்பார் அவ்வளவு விளங்கிய மதியினை யுடைய ரென்றும் கூறுதலின் அடையாதலைக் கொள்க. வான்தோய் வரை முன்னர் நிலைபெற்றிருப்பினும் வான்தோயாத முன்னை தென்பதி னிலையில் வேறாம், தென்னை செறிவதாற் றன்பயன் விளைத்த லென்னுங் காட்டுந் தன்மைத்தாகிய நிருட்டாந்தமாகிய விளக்கமெனை யறிக.

இங்ஙனம் வேண்டுவன வினைப்பயனாற் றோன்றும்பிறை யிருக்கின்ற தெனுங் காட்சிமாறு போன்ற பதமுதற் சகரமாகக் கிடந்துள்ள சொல்லினைக் காரணமாகக்கொண்டு நிலவினைக்குங் காட்டல் அடுத்தவற்றினையு மெனப்படும்.

சிறந்த குரிசன் பிரகாச சொரூபமென்றாற்போல ஆன்மாவின் சிவ வடிவஞ் சொப்பிரகாசமாகிய இச்சொல்லெனின் விளக்கிக்காட்டல் சொரூபலக் கணை யெனவுமாம். ஆதலின் சீ பிரம சொரூபமேயாம். உனது நிசவடிவம்: சத்து, சித்து, ஆனந்தம், நித்தியம், பூரணமாக விளங்குவதா லதனை சீ சமாதி யிடமாகச் சிந்தித்தறிந்து கொள்ளுதி யென்றவாறுமாம்.

ஆரோபமந்தியாக மென்னுஞ் செய்யுளில்; பழுதைப்பாம்பு, தறியுமான், கானலீர் முதலிய இந்தத் திருஷ்டாந்தத்தை யேற்றற்கு இனையத் தாஷ்டாந்தம் இனையதென இக்கலியிற் கூறுகின்றார்.

கைவல்யம்.

இப்படிப் போல காம ரூபக்க ளிரண்டு மின்றி
யொப்பமா யிரண்டற் றொன்று யுணர்வொளி நிறைவாய் நிற்கு
மப்பிர மத்திற் றோன்று மைம்பூத விகார மெல்லாஞ்
செப்பிய கற்பி தத்தாற் செனித்தவென் றறிந்து கொள்ளே.

அ-ன் : ஆண்டவனுக்கு சமமாகவுள்ளவர்களில் எ-து. யாம்கூறிய இத்தகையோர்களுக்கு மாறாயுள்ளவர்கள் இகழ்ச்சிக்குரியவர்கள். ஒப்பமா யிரண்டு பொருள்களைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தல் எ-து. எந்த மோருதன்மைத் தாகிய, ஆண்டவனுக்கு ஆன்மாவிடம் பாசபாசங்களை யொழித்து எக்காலத்தும் எங்கும் நிறைந்திருப்பது எத்தன்மைத்தாம் ? அப்பிரமத்தினிடத்தில் ஆன்மாவுக்குள்ளதாகிய அஞ்ஞானம் எ-து. அந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் மெய்ஞ்ஞானத் தோற்றமுடையதும் அவற்றின் விகாரமுமாகிய அண்டாண்டமாகிய சராசரங்களை, செய்யுளுக்காகச் செனித்தவென் றறிக்கவேண்டும் எ-து. மூன்றாவதில் உருத்தனவென்ற அறிவுகொள் எ-து. சுடர்ப்பாகப் பழுதையில் பாம்பென்னு சாமரூபம் என்னவின்றே ? அதுபோன்ற ஆதண்டமிருந்தவின் சாமரூபங்களினின்றுமின்றி யேயும், பாம்பென்றும் பிராந்தி தோன்றியவிடத்தும் மறைந்தவிடத்தும் பழுதை அப்படியாகாது ஒருதன்மைத்தாக நிற்றலாறு போன்று, விசாரணையிருமுன் இல்லாததாயும், விசாரணைக்குப்பின் இல்லாததாயுந் தோன்றுஞ் சகிலபாவிபோலாது, ஒருதன்மைத்தாகச் சதசன்ய மென்றும்வினைக்கலவின் ஒப்பமாகாமையும் கூறினர். பிராந்திபாம்பைப் பழுதைகாணலும், பாம்பு காரியமும் நாசித்தல். கேட்டல பாம்பு காரியமாயிற் பழுதையும், மெய்யாகக் காணலாகாம். இதனாலின்றி யிங்ஙனமுமின்றும். ஆகவே காணல காரியத்தினும் பழுதைக்கு இன்மையிடைய மாறுபோன்ற, பிராந்தி சகலபாசத்தால் ஆதண்டங் காணலுஞ் சகலபாசக் காரியமுமாயின. மெய்யாகச் சகலபாசம் காரியமாயின். மெய்யாகச் சதசன்யமுங் காணலாகலாம். அங்ஙனமின்றென்பதும் இங்ஙனமுமின்றும். ஆகவே காணகாரியத்தினிதம் சதசன்யத்துக்கின்மையால் இண்டத்தினையும் பழுதைக்குக் காணகாரியப்பிராந்தி வந்தபோதும் அது தனிதமாகவில்லை நீங்கியபோதும் சகமாகவில்லை. இரண்டாவதும் சதசன்ய மிருந்தபடி யிருத்தலால் ஒன்றுபோலவும், இங்ஙனமாய வன்றி தன்றாருவாக முயல்வார்க்கு இலக்காக நிற்கும் குறியெனத் தோன்ற உணர்வொளி நிறைவாய் நிற்குமெனவுங் கூறினர். இங்ஙன நிற்பது எந்தப்பிரமமோ வென்றது எஞ்சிநின்றது. பாம்புகன்ன மூதலியபிராந்தி தோற்றத்து ஆகாம் பழுதை கட்டைமுதலியவை யாயினுற் போல சமூதலிய நிரபராந்த பிராந்தி தோற்றத்துப் பிரமமென்பது ஆகாமெனவினைக்க, அப்பிரமம் நிற்கும் நின்றவிகாரமெல்லாஞ் செப்பிய சத்பிரதாந் செனித்தவென்றும், சமஸ்தமும் உண்மையெனக் கோடலுத் தவிர்தற்கும் சத்பிரதாந் செனித்தவென் றறிந்துகொள்ளே யென்றுங் கூறினர். நிற்கிற பதார்த்தமும் சோதனையில் ஆம்உண்டெனத் தெளிந்து உறுதியாக நிற்பதா தல் அங்ஙனமின்மை யெனற்கே தெளிவு தறுநியாக நிற்பதென்னை ? ஆதலிங் நிலையாமை மனோதர்மமெயின்றி யேற்றற் பாலதென வுணர்க.

[illegible] அது, [illegible] [illegible] [illegible]

சரீரமென்னுங் கோயிலுக்குள் சீவனாகிய தென்னரசுக்குக் கடவுளாகிய அரசு சமீபமென்னலாம். என்னை? கடவுளுக்குச் சகத்து வேறு படுதலானும் பற்றாமைக்குக் காரணமும், கடவுளுக்குஞ் சகத்திற்குஞ் சுத்தி வேறுபடுதலானும், பற்றுதற்குக் காரணமும் சகத்திற்குச் சுத்தி சுடமாதலின் ஞான மென்றும் கேள்வற்குச் சுடமும் அறிவாதலி னென்க.

24-வது சூத்திரம் (122) ப-ம்.

வேறாக நின்று, சிவலிங்கமாகிய கடவுள் எல்லாமாயும் அல்லவுமாய் நிற்கிற வென்பதை விளக்கி அதற்குப்பிறகொரு சிவாயநமவை கூறுதல். "உயிர்களை யாண்டும் பற்றலா னொன்றாயொன்றி" என்ற சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டது.

இவ்வுயிர்களைப் பற்றுதலால் நம் முதற்காரணத்திற்கும் காரியத்திற்கு மின்னாமை, வேறு சிவமும் பிரிவிலாச் சத்தியாகிய கடவுள் தன்மையாலே, நிலையாதாகிய இவ்வுடம்பிலே நிற்று, பாசத்தளவாய் வேறாயும் உடலுயிருக்கு மின்னாமை நோக்கி யுடம்பிலே நிற்று உடலுயிருக்கின்ற வென்னு மிவ்வாறு.

இ. "அங்கொரோ சென்றி பிணைத்தவக் கற்போல
நின்றுங் குடம்பையுள் நின்றும்—பிரிப்பின்றிச்
சார்பொ டுயிர்தாஞ் சமீபமே யாய்நிற்குந்
தாரா வடமெனவே சான்று" எனவும்,

சூ-ம். உயிரை யொரு பாம்பு உலகில் நிம்மரிகளைத் தானே பெதுவென்றும் நிற்பதில்லையாயினும் பிறர்பிறர் பேச்சுக்களுக்குச் சமயிகளை யென்றும் கூறுதலும், அப்பாம்பை யிடங்கள் தோறும் நின்றும் அந்நிலைத் தானைக்கு நன்மைதரும் உலகோரையும் உணர்ந்திடமாது புணர்ந்தான வாகினும் இடங்களைப் பொருளே பார்ப்பு;

"பதங்களைத் தவிர்க்கிறவை யுபசமத்தை யொளிப்பாய்ப் புலனுகளுக் கமைதியை யொழிப்பனவே வெறுப்பும், பிறப்பிலதா யிருள்வெளிபோற் பேதருஞ் சொற்பொருட்போற் பேதாபேதமு மின்றிப் பெருநூல் சொன்ன, வறத்தினல் மிகுதியை யுடலுயிர் கன்னாதுங் கூறினைபோற் பிரிவு மத்தலித மாகுஞ், சுப்பினதாம் பேதாத்தச் சொல்லாற்றலை சித்தாந்தத் தினனிக்குந் தெளிக்க யுற்றும்." என்றார்.

என்றெழுதினார் இதை வெப்பிரகாசப் பாடை யெழுதுகிறவர். இவை காரணத்திற் பாசவியைவைப் படைத்திற் காண்கரதி சிவகாம மிருபத்திரட் டின் சாரமை யுள்ள வேறுரை யென்றுமென்று மூதுரைத்த உபநிடதத்தைப்

கென்ன முடிவுடையும் கண்ணாருக்க நற்கொளிபோற் பிரிவுறு மத்து விதமாநற் சிரப்பினதென்றும் பெறாத்தத் வருவாற் ஸைபெறுத்தாற் மென் றுக் கூறுமிச் சொற்பிரகாசம் பலபடையெற்றதும், சிவஞானசித்தியார் கூறியதைனக் கூறலுறும் எறிப்பன்சன் நீடனியா பெருந்திலை மின்ற தென்பதற் கினமாயென் றறிக. இதற்க.

மை வெண்பாவில் "உருக்கி அரக்கொடுசேர்த்தி பிணைத்தகட்போல்" என்பதுவமைக்கு முதாரணம்; இவ்வுதாரணத்தில் ஒன்று எல்லாமாதலு மல்லதாதலு மிருக்கின்றதா வெனிலோ வரவில்லையே பிள்ளை. அரக்கை யுருக்கி அதனெடு சேர்த்துள்ள கல் தூவ்வாக்காடு மரந்தன்றுடு மிருக்கின்ற தென்பது விசாரணையுடையார் கூற்றுமா? அரக்கிற் கல்சேர்ந்தது ஸைபோக சம்பந்த மாகவின் அச்ஸைபோக சம்பந்தத்தில் அனுபோகி சம்பந்தமுள்ள பொருள் பிரதிபோகி சம்பந்தமுள்ள பொருளாட மரந்தன்றுடு மிருந்தா' பட்சிக்கு மாத்திரற்கு மிரண்டாட்டிக் கடாக்கஸுக்குமுள்ள ஸைபோக சம்பந்தத் தில் நன்று மற்றிருண்றுடு மரந்தன்றுடு மிருந்த லெதனைமற்றோ ரங்கனம்ப மல்லு மாக்குமாயிருக்க; அவ்யாதோ ஸாரச்சிடு மின்றிக்; கடவுள் எல்லா மாகிடு மல்லையாகிடு மிருந்தற்கு. "அரக்கொடுசேர்த்தி பிணைத்தகட்போல் வென் றெடுத்தமுவமை யெவ்வாறு பொருந்துமாம்? இதனால் சிவஞான போத உதாரணவென்பாவு மறுக்கப்பட்டமை காண்க.

இதுவேயுமன்றி பிரிவினைத்தவர் கடவுளெல்லாமாயு மல்லவாயு மிருத்தற் குவமை பாலினைப், பழத்தில்மதுரம், என்றற் றொடக்கத்தன வற்றையுங் கூறியிருக்கின்றனர். பாலின் கெய் பின்னசம்பந்த மாயும், பழத்தில் மதுர மின்னசம்பந்த மாயுமிருத்தலின் இவை யெல்லாமாயுமல்லவாயுமிருக்குமா? "அரக்கொடுசேர்த்திபிணைத்தகட்போல்" வென்பாவி னிலையில்; சிவஞானசுவாமி கள் "இறைவன் பொருட்டன்மையால் வேறுநிற்றலான்" என்பதுகூறுத லால், பொருட்டன்மையால் வேறுநிற்கு மிறைவன் எல்லாமாதலு மல்ல வாதலுமே கூடுமா? இறைவன் கவற்புத தன்மையா லவை கூடுமெனின், இக்கூறுங் கவற்புச் ஸம்பாக சம்பந்தத்தி லாதலின் ஸைபோகசம்பந்தத்தி லொன்று மற்றொன்றுதல் கூடாதாதலின் அப்பிணைவு சிறக்காவென்க.

இவினைத்தவரான உமாபதி சிவாசாரியர் சுக்கற்பகாரணை நிமித்த காரண பரிணாமோபாதாரணத்தில், "கூடுகெந்தனவிறபடவாகுந்ஸ்ட, கடமாதி சாக்கூத் தவச மாதிக, காடுறு நுபவ முயின மனைத்தும், முன்ன யாக மடையுதா ஞாக, ஐயின பலன்ப தாயதின மாகிட, யாரு மேயற்ப தினைத்து மப்வலை நாறு காலமுகட சாத்தி டுமத்த" என்றுகூறி, அதற குரையிட்டவரும், "உலகெ பெனுதத்தினுச பரிதனாந்தா லெருவனுமே" என்ற திருவாசகத்தின் நன்மை, குடங்கள் சட்டிகள் கலசங்கள் இவைபோதி யாகச் சொல்லப்பட்ட பாத்திரங்களெல்லாம் வினாவிலே பொருந்தச்செய்யப் பட்ட குயவன் ஆயினனென்று சொன்னல் அந்தக்குயவன் அந்தப்பாத்திரங் களாகுவன், அந்தப் பாத்திரங்களந்தக் குயவனுமா, ஆயினனென்ன தாக்கின

[illegible] மற்றும் மன்
னும், [illegible] குமன் குட
[illegible] அந்
[illegible] இன்னென்ன பிரார்த்தித்த வின்னதன்பது,
[illegible] இவ்வாறு நிகழ்ந்தமைக,
[illegible] மேலும் குமன்
[illegible] சேனபன் சிவபாயிஷன், [illegible]
[illegible] உமாபதி சிவாசாரி
யர் 'அடியேனுக்கு [illegible] குமனென்னும்'
என்பது [illegible] பிறங்கியதும் பிழையிலும் பிழை
யெனத்தெளிவாகின்றது. இவ்வுண்மையை யாகிறுதினைப் பொருள்
[illegible] நன்கெடுத்து விளக்கிக் காண்மெனினைக் கொள்ளின்,
"[illegible]" என்ற திருவாசகத்தெய்வப்புலமை, "உண்மையுமாய்"
[illegible] என்றதனால் [illegible] பொருளென்றும், உண்
மைக்கு [illegible] என்றதனால் பொருளாகாதென்றும், உண்மைக்கு
[illegible] நன்மைப்பொருளாதலும், [illegible] நன்மைப் பொருளாவதென்ப
[illegible] [illegible] சிறந்தமையின். அத்வைதிகள், பிரம்ம
[illegible] மாயாசக்தி [illegible] மாயாசக்தியின்றென்றும் கூறுகின்றார்களே,
[illegible] [illegible] கூறுதலேயென்று கருதி, புலனைப்
பரந்த [illegible] பொருளென்றும், பொருந்தாவில்வா வுவமைகளைக்
கூறி அமைவாம் பரசிவ [illegible], பரமே.

வேதாகமப் புராணம் விஸ்வாமித்திரருக் குபதேசச் சருக்கம்.

வேள்வி முதற் பரமேஷ்டி விராஜனை தூதியுறக் கிடைத்த வின்பத்
தான்றியோன் பரஞ்சோதி யாதியிடை மதிபோல வகில முற்றும்
வேள்விலங்கும் பிரமபதாக் நுற்பருவிச் சிதானந்த குணத்தி னு
ளான்மியா நின்பமுற வமைவிடுஞ் சிவன்முத்தி சயத்தி னுளும்.

சுதசங்கிதை 2-ம் அத்தியாயம்.

தன்றயாப்ப் பரவு மாதி யுருவமா வுருவ மாகித்
தினன்றயாப்ப் புதித மாகித் தானமாப்ச் சமீப மாகி
யின்றுபர மென்று மாகி யாதனும் பொனியு மாகி
நன்றயாப்த் தினை மாகி யாதனும் பொருளை போற்றி.

பிரமசுந்தை.

சிவஞ்சி யமிர்த்து மிருப்பவை தெப்படி தெகத்தை
யுவந்து சேவ வுதிரமவை தெப்படி மன்னிற்கை

[illegible]

[illegible]

திருமந்திரம்.

ஏழுபா தாழுகட மிடம்பெரிட்டு லெப்புடன்
சூழுவான் கிரிடத்து சொத்துமோ டூகழும்
ஆழிடாய் விசும்பிதொம்பீ மாமிடமன்ட வண்டமும்
ஊழிபா வினுமிக்குளே யுகித்துட னெறிக்குமே.

அரியயாகி பயனுமாகி பண்டமெங்கு மொன்றதாய்
பெரியதாகி யுலகுதன்னி னின்றடாக மொன்றிலா
விரிவிதென்று வேறுசெப்ப வேடமிட்ட மூடரே
யுரியிறெறி பாருமிக்குமவ்குமெங்கு மொன்றரே.

கடவுள் சர்வாமாயம்பிலடங்கி யிருக்கின்ற போல்பதற்குக் காரண காரிய சுவனம் பொருந்தியே யன்றி (அதாவது சம்பிரதிபாதனம் அபிதேய தாதாத்மிய சம்பந்தம் பொருந்தியேயன்றி) மற்றொன்றும் பொருந்தாதென வறிக. அற்தாவது: மண்கடமாய மாந்தரும், பொன்பூணாய மற்றெல்லாரும், கயிறாலாய மற்றெல்லாம் பிரத்தியேகமாகி, மண்ணாலாகிய மண்கடம் மண்ணேயன்றி வேறாகாதது போல். எல்லாமாகிய கற்பனையாயம் அற்வமாதி, அதாற்தமாய், ஒருகாலும் வொன்று மற்றொன்றாதல் கற்பிதத்தி லிருக்குமன்பது மண்ணாலாகிய கடமும், பொன்னாலாகிய பணியும். கயிற்வறத்தவிர அரவு மன்னையயாற் காணலாம். இதனை யொழியாமல் புறச்சமயத் தவர்க்கிருளா யென்னுஞ் செட்டுனி லுமாபதிசிவம் பொற்பணியாபோ லபேதப் பிறப்பிலதா யென வுதாரணமெடுத் தோதியது பய னில்சொல்லா மென்பதற்கு அடியில்வருந் திருமந்திரமுதலிய நான்னை சான்றுமென்க.

திருமந்திரம்.

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தில் மறைந்தது மாமத யானை
பாத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்
பாத்தில் மறைந்தது பார்முதல் பூதமே.

பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்
பொன்னில் மறைந்தது பொன்னணி பூடணம்
தன்னை மறைத்தது தன்கர ணாதிகள்
தன்னில் மறைந்தது தன்கர ணாதியே.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பாகவதம்.

அன்பு செய்வதிற் கரிதிலை யன்புசெய் வதுதான்
பொன் பிறக்கிய வணிவகை பொலிந்திரப் பதுபோன்
மன் புகழ்ச்சார சரங்களாப் மாமனின் றுரைத்த
நன் பெரும்பொரு ளிருக்குமென் றுளத்துறை நிவதே.

இதுவுமது.

எக்கு மாய்நிறைந் திலக்கிய ஞானவ ரிதியிற்
பொக்கு தெண்டிரை நுரைவரும் புற்புத மெனவே
பக்கண் மாதிலை முதலிய வுலக்க ளனேகதற்
தக்கி நின்றெழுந் தேவதே வுரீசிவச் சார்ந்து.

இதுவுமது.

மறிக்து தோன்றிய திவாதனை குட்டிமற் றநேகத்துஞ்
சிறக்து தோன்றுயர் சீவரற் பெயரிக்கிவ்வே றிலேதோற்
குறைக்து தோன்றிய வுலகக்க ளனேக்கைகபுக் குறிக்கி
னிறைக்து தோன்றுவ் வறிவுவா னிகழ்த்தவொன் றிலேயால்.

திருவாசகம்.

இரந்திரந் திருக வென்னைத் தன்னோ டெழுகின்ற சோதியே
யிமையோர், சிரந்தணிற் பொலிபுக் கமலச்சே வடிபாய்த் திருப்பெருந்
துறையுறை சிவனே, கிரந்தவா காய கீர்லெந் தோ வாபவை பவ்வி
பா யாங்கே, கரந்தோதா ருருவே களித்தன னுன்னேக் கண்ணுறக்
கண்டுகொண் டுன்றே.

இன்னெனக் கருளி பிருள்கடிந் தென்னைத் தெழுகின்ற ஞாயிறே
போன்று, நின்றகின் நன்மை நினேப்பற நினேந்தே னீயலாற் பிறிது
மற் நின்மை, சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றுந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யொன்றுநீ பல்லி யன்றியொன்
நில்லி யாருனே யறிபகிற்பாரே.

இலிங்கபுராணம் தியானவிதி.

மிரிந்தபூ தங்களி னேறி விளம்பிந் திடங்கள் தத்துவங்கள்
திருந்தா கன்கா மத்தினெறி செறிபூக் குணங்கள் மாத்திரைகள்
பொருந்து மாயை சிவணினை வொப்பாம் யாமே பொய்யின்றி
பிருந்தெவ் விடத்து நிலேபெறுவோ மதனற் றுணை வொணிசைப்பர்.

[illegible]

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் மூலமும் உரையும்

[illegible]

[illegible] கூறியதே [illegible] பிறிதாதல் சிவன்றானே பிரிந்து சோற்றி [illegible] சேதனர்கள் நாறுத்தோன்றி, மெய்ஞானமில்லாதவர்க்கு வாதனை [illegible] ஈசனாதலால் முதல்.

2. உம்மை சுத்தியம் எச்-வது செய்யுள்.

சிவஞ்சுத்தி யாகம் பிரித்து சதாசிவன் றிகழ் பீசன்
உலந்தரு ளுருத்தி ரன்றான் மாலை யென்றி னென்றுப்பப்
பலந்தரு மறுவ ராகி நுாலவர் துப்ப மொன்று
மலந்தரு வேத வேத வாதனை யறுப்ப னென்பர்.

தீருமந்திரம்.

கண்டான் மாத்தும் தானது வாகு
மண்டா வாகு மாதி யாகிய
கண்டான் றிரான்று நின்று வாதுர்
அண்டா மினவுறுத்தி யாடல் தொன்றே.

தீருக்களிற்றுப்படியார் எச்-ம் செய்யுள்.

பொன்னிறங் கட்டு நிறைந் தூனிறை சென்றுபோ
லன்னிரு மன்னாது மாயினையுற்—செச்சிறத்த
னொச்சிறத்த மாயிருட்ட னெக்கள் சிவபதியு
மச்சிறத்த மாயிருப்ப வைந்து.

அழுதசாரம் காரணைகாரிய வேற்றின்மை.

மண்ணு முதற்பொருளின் பண்ணை யிவ்வுலகம்
பின்ன வெனையது பேசற்க— பொன்னே
யணியாக வுற்றுடன் றுாய்ப்பொன்னை சாற்றி
னணியாக மற்றுடன் றுாய்.

தீருவிளையாடற்புராணம் கரிலையப் பரியாக்கிய படலம்.

அன்ன றுாய்ப் பரசாய் வலையாய் வளியாகி
மின்னு நிறுவடவ வீதகனியும் வெயுகிப்

பண்ணை பிசைபயப்ப றலைவா பெக்கண் ணுக்
கண்ணை யென்ணை கண்கா ணவா தென்கொல் சொ.

இதுவுமது.

கல்லாணின் புடையமர்ந்து நான்மறையா றங்கமுதற் கற்றகேள்வி
வல்லார்க ணல்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூணைமாப் மறைக்கப்பால
யெல்லாமா யல்லதுடா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்தகாட்டிச்
சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம னினைந்துபவத் தொடக்கை
[வெல்வாம்.

பிரமகீதை ஜீதரேயவுபநிஷதார்த்த சேஷமும் தைத்தீயவுபநிஷ
தார்த்த தார்ப்பரியமு முரைக்குமத்தியாயம்.

பிரம னிவனே யிந்திரனும் பிரசா பதியு மிவனிவனே
யுரம தினைய வுப்பர்கள்பூ தக்க ணுலகங் களுமெல்லா
முணைசெய் திடுமண் டசமுதலா மியோனி பேதங் களுமிவனே
குரக தங்கோ டாநூடருங் குஞ்ச ராதி களுமிவனே.

இதுவுமது.

வினை மற்று மியம்பாத விபங்க நிற்கப் படிவலைவா
னான கனமா மிறையவனே கலமாஞ் சிவனு மானுமுத
லான நாமங் களையுடைய யாவு மறியு மெய்ப்பாம
ணின மில்வா வறிவுருவே யெல்லாப் பொருட்கு மிறைவோரும்.

ஈசுரகீதை—சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

அழியா தென்று முனதாகி யண்டத்துட் புறம்புந் தானாம்பி
யொழியா வறிவா யொருகுற்ற முனைத்தற் கரிய தொருபொருளே
கழியா டானை யதனுலே காணப் பலவாய்த் தோன்றிடு
மழிவா யினதென் றொன்றுமிலா திருக்கு மதுவே யியல்பென்முன்.

மற்றும் வருவனவற்றுந் காண்க.

யோகசிகோபநிஷத்து.

"கயிற்றிற் பாம்பென்கிற தன்மைபோல ஜீவத்வத்தை யறியவேண்டி
யது. கயிறென்கிற ஞான மில்லாததினு லொருகூணத்திற்குள் வேற சர்ப்ப
மாய்ங் காணப்படுகின்றது. அதுபோற் கேவலஞ் சித்தானது தானே பீர
பஞ்சமாக வினங்குகின்றது பீரபஞ்சத்திற் குபாதான காரணம் பிரமத்தைத்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

" [illegible] [illegible]

[illegible]

இதனால் கூறியது பிரமாணத்தால் பொருளினியை யறியுமதனை யாட்சியதா லென்றதனென்ற உத்தாரணை மறுக்கப்பட்டது.

இனி மிருதும் கேளிடம் பெதமாதல் யாங்ஙனை மமையும்? அங்ஙனமாயினும்: இருவினென்பது பொருளல்ல குனிவினது குணமாகும். வெளி யென்பது ஆகாய மதற்கோரு பொருளன்று. ஆகாயமென்னும் பொருளு மிருவென்று கேளிடத்து குணமு மெங்ஙனம் வேறும்? ஆகாயத்தின்கண் நிகழ்ச்சிக்கு பொதுவின் கேதுவினைப் பகர்வதென்னி னதற்குமபொருத்தாது. வினைபின்:-

ஆகாயத்தினின்றும் வாயுவுற்பத்தி; ஆகாயம் காரணம் வாயு காரியம்; ஆகாயத்திற்கு வாயுக்கு முதற்காரண காரியசம்பந்த மிருப்பதா லதின் காரியம். அவ்வாயுவிற்கு தேயுக் காரண காரியமோ எப்படியதின்னமோ அப் படியே வாயுவிற்கு தேயுவுற்பத்தி. அதன்பின் தேயுவினின்றுக் தேயுவுற்பத்தி: வாயுவிற்கு தேயுக்கு முதற்காரணகாரிய சம்பந்தமிருப்பதா லதின் காரியம்; அப்படியே தேயுவிற்கு நீரும் காரண காரியமோ அப்படியே தேயுவுமாம். நீரினது காரியம் நிலம்; நிலத்தினது காரியமாகிய பஞ்சினுக் கபின்ன நூல், நூலினுக் கபின்ன யாடை. ஆகை நூலிழைக்கு மாத்திர மபின்ன மன்று; பஞ்சினுக்கு மபின்னமாம். அங்ஙனமே யாகாயத்தினது காரியம்வாயு. வாயுவினது காரியம் தேயு; ஆகாயத்தினுக் கபின்னம்வாயு, வாயுவுக் கபின்னந்தேயு: தேயுவாயுக்கு மாத்திர மபின்னமன்று, ஆகாயத்துக்கு மபின்னமேயாம்.

இனித் தேயுவினது குணம் ஒளி ஒளியினது குறை வேயிருள்; ஒளியை விட திருள்கேதன்று. வெறுமைக் கதின் ஒளியென்னுங் குணத்தைத் தேயுப் பெற்றிருப்பதுபோ லொளியில்லாத விருளென்னுங் குணத்தைப் பெற்றிருக்க வொருபொருள் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பொருளொன் றிருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. இவற்றைத் திருட்டாந்த வாயிலாகவும் பார்ப்போம்: பகல் வந்தியை நிலவில் பொருந்தி வைத்தா லதை எரிய எரிய வதற்குமுன் வெண்ணிறந்த திருள் வரப்படாதுபோய் ஒளி மிருதியாகின்றது. அதுபின் எரிய எரிய வொளி குறையுமட்டி லொளியினது குறையாளவிருள் அதிகப்படுகின்றது. அங்ஙனமே: பொளியிரு மிருளுக்கு மிடமாளபொரு ளிரண்டல்ல வொன்றே யாம். ஒளியென்னுங் குணத்தை யெது குணியாகப் பெற்றிருக்கின்றதோ, அதுவே மிருளென்னுமதன் குணத்தையும் குணியாகப் பெற்றிருக்கின்றது.

அந்தக்குணி தேயுமாம். இரண்டிக் குறை நின்ற தேசவடையும் டாறும் நின்றிருந்தபோது மற்றொன்றிருக்க மிக்கவேயையன்ன் அம்மாணம் தேய்ந்தோதை முன்னணைகாகவின் நின்றிருந்தபோ தென்றிரா. கீட்சி குறைகுன்ன இருகுணமும் மொன்றிருந்தபோ தொன்றிருக்கின்றதா? இல்லையே, அப்படியிருக்கும் ஒருகழிக்கு நீட்சிகுறுகல்கன் குணமன்ரு? அக்னமே தேயவுக்கு நின்றும் இருளும் சேருங்களாம். உதாரணம் கொழுக்கவி; "ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிட மொன்றுமேலிடலொன்றொளிக்கும்." ஒளையார் விளையகமல். "இருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன, அருடரு மாகத்தந் தருந்தியென் செவியில்."

திருமந்திரம்.

தானேயிரிசுடர்மூன்று.....தானே வெளியொளி தானிருட் டாமே.

தேயுவானது முன்கூறியபடி ஆகாசத்தினது காரியத்தினுக்குக் காரியமாம், ஆடை பஞ்சினது காரியத்தினுக்குக் காரியம்போல, எப்படி ஆடை பஞ்சினுக்கு அபின்னமோ, அப்படியே தேயு, ஆகாயத்தினுக்கு அபின்னமையாம். எப்படி ஆடையின் நீட்சிக் குறுக்கல்களுக்குப் பஞ்ச அபின்னமோ, அப்படியே தேயுவின் ஒளிக்கு மதன்குறைவான இருளுக்கும் ஆகாயம் அபின்னமேயாம். குறுகலான கழி யிருப்பதுபோல் ஒளியின் குறைவானதேயு இருக்கின்றதா வென்று சங்கைபண்ணக்கூடும். உஷ்ணத்தோடுகூடிய வெங்நீரில் ஒளி காணப்படவில்லை. காணப்படாதேனுந் தேயு இருப்பதாய் ஒத்துக்கொள்வோம். அதன் கண் ஒளியிருக்கின்றதா? இருள்நிறைந்த ஓரறையில் கொதிக்கும் நீரைக் கொண்டுபோய் வைத்தால் அங்கிருந்த இருள் நிழப்போகின்றதா? இல்லையே, இதனால் தேயுவினிடத்தில் ஒளியும் அதன்குறைவான இருளு மிருப்பனவாய் ஏற்படுகின்றது. உதாரணம்.-திருவாசகம். "பார்பத மண்ட மனைத்துமாய் முளைத்துப் பரந்தோர் படரொளிப் பரப்பே, சிருநிதியே சினைவதே வரிய சின்மலா" என்பதனாலும். விளக்கும். இதுவரையில் கூறிப்போந்த நியாயங்களால் வெளியின்கண் இருள் பின்னமென்று கூறுதல் ஒவ்வாது; அபின்னமென்றே கூறுதல் தகுதியாமென்க.

'இனிச்சொற்பொருள் பேதாபேதமென்னலையு மாராய்வாம். ஒருபொருளுக்கு மற்றொருபொருள் பேதமாகவேனும், அபேதமாகவேனும் இருத்தல் வேண்டும். பேதாபேதமென்று ஒருபோதுஞ் சொல்லலையாது. பேதமென்பது மபேதமென்பது மெதிர்மறைக்குணங்கள். எதிர்மறைக்குணங்களொரு குணிப்பொருளினிடத்திருக்குமென்ப தசம்மதம். சொல்லின்கண் பொருள் பேதமென்றுவ தபேதமென்றுவ தலாக்கவேண்டி மக்ஷனமின்றி யிரண்டுஞ் சேர்ந்தொருபொருளினிடத்திருக்கு மென்பது; சூரியனிடத் தொளியு மிருளு மொன்றுபட் டிருக்குமென்பதற் கினமாம். ஒருபொருளிடத்து மற்றொருபொருள் ஒருகாலத்துப் பேதமாயும் மற்றொருகாலத் தபேதமாயு மிருக்குமென் றுலகத்தில் பொருந்தாதோ? வெனின் பொருந்தாது. யாங்ஙன

யென்ன சாட்சித்தி. எது, பேதமோ அதுவென்றும் பேதந்தான்; எது பேதமோ அதுவென்று அபேதத்தான். மாத்தின்கண் பாலையென்னு மிட த்தி அதுவென்றும் பேதந்தான் அது கோபோது அபேதமாகாது. மாத்தின் கண் கோயென்னுமிடத் தஃதுவென்று மபேதத்தான் பேதமாகாது. அங்ங னமே சோம்மின்கண் போருள் பேதமாயின் பேதமாயே பிருத்தல்வேண் டும் அபேதமாயின்வாய் வீண்வடபு மொன்றாகட்டிப் பேதாபேதமென் றுரை த்தல் பொருத்தாது.

இனிப் பேதமபேதமென்று மிரண்டனுள் யாதுண்மையென வாய்தல் செய்தும்: சோம்மின்கண் போருளிருக்கு மென்னை நமது மிறைகற்பிதமே யன்றி வேறுண்மையன்று. சோம்வானது ஒவ்வுருபம்; ஒவ்வெல்லாம் பொருளுண் டென்னிற் சூழ்ந்தியைவெய்க்குஞ் சாற்றிரலிக்கும் பொருளிருத்தல் வேண்டு மன்றோயில்லை. சோம்மின்கண் போருள் கற்பிதமன்றி யுண்மையாயின் ஒரு சொல் பலபோருளை யுடைத்தாதல் வேண்டும். அவ்வனமின்றி யொரு சொல்லுக்கும் பலபோரு ளொன்டென்பதற்கு நிகண்டே சாட்சியாகும். ம்படி கமானது தான் சந்த வெண்ணிறமா யிருத்தலும் தன்னைவந் தடுத்தபோருள் களின் நிறத்தைத் தனக்குரியனவு மபேதமும்போற் காட்டுகின்றது; அவ் வாறே சொல்லுந் தனக்குரிய வபேதம்போற் பொருளைக் காட்டுகின்றது. ம்படிதானது கறுப்புமுதலிய நிறத்தை யபேதம்போற் காட்டிலு முண்மையி லேம்படும் பேதமோ; அப்படியே சொல்லு மபேதம்போற் பொருளைக் காட் டிலும் பேதம் பேதமேயாம். ம்படிதத்திற் கியற்கைக்குணம் வெண்மை யெபோற் சொல்லுக் கியற்கைக்குண மோவியையாம். மற்றையாவுஞ் செயற் கையான பேதகுணங்களே யாகும். இப் பேதகுணங்களைப் பேதாபேத குண மென்ற உமாபதிசிவன் சொல்லியதற்கு மூலகைச் சிவஞானசித்தியார் பே தமெனக் கூறுவதை யடியில் காட்டுதும்.

யாம்.

(சந்தப்பிரம வாதிமத மறுதலை சான்சாத் செய்யுள்.)

உரைபோற் பொருளைக் குருவின் மையினவ்
வுரையே பொரு ளென்றனை யின்றரியென்
றுரைசெ லியாலை நக்குனதா
முரையாய் கலி யாகுவர் யாவினையே.

(இ-ள்.) சந்தனத்தைப்போல அர்த்தத்திற்கும் உருவில்லாமையினால் அச் சந்தமே அர்த்தமென்ற கூறினும்,-இன்ன அரிவென்ற சொல்லப்பட்ட சந் தம் நிறமாகிய தரத்துக்கும் மற்றைய பொருட்கும் பேராகச் சொல் லலாம்; அதனைப் பொருட்டன்மை..செல் கின்றது சந்தனச்சொல்லானது சந்தத் தின் றன்மையிலே நின்றும் பொருட்சொல்லாயின், நிறமாகிய தரத்தை யும் சொல்லாயிருக்க வேண்டி,

எனவே சொல்வேற்றுமையும் பொருள்வேற்றுமையும் உண்டென்பதா யிற்று. இதனால், சத்தமும்பொருளு மொன்றுபட்டிருந்தாலும் இரண்டும் வேறென்றே காண்க என்றதாம். என்றும்.

மெய்யுடம்பு செய்யுளில்எனவே சத்தத்திலும் அர்த்தமே சிறப்பையும் கிலேபேற்றையு மூடைத்தென்பது கருத்து. பரிணமமாகின் றெருப்பென்ற போது நெருப்பா யெழுந்திருக்கவேண்டும்; விருத்தியாகின் றெருப்பென்ற போது வாய்வேக வேண்டும்; ஆதலால் தாதான்மியமுமன்று உற்பத்தியு மன்று இதிகுறிப்பெயரா மென்றதெனக் கொள்க. என்றும் உரையெழுதி யிருக்கின்றனர்.

இவைகளினுற் சொல்லும்பொருளும் பேதமென வினங்கினவன்றே? இப்போது உமாபதி சிவாசாரியர், சொல்லும்பொருளும் பேதா பேதமென்ற தற்கு மாறுகூடியாருக்கு மூலபுருஷரான அருணந்தி சிவாசாரியர், சொல் லும்பொருளும் வேறென்று கூறுகின்றமையின் அதற்கென் செய்வதோ அறியேம்.

இன்னும் ஷை புறச்சமயத் தவர்க்கென்னுஞ் செய்யுளில் உடலுயிரும் கண்ணருக்கலெனிபுக் திருட்டாத்தங்கூறினர் இவைகள் பின்னமுதலிய மூன் றையுங்கடந் திருக்குமா? உலகி லெந்தப் பொருள்களும் பின்னமாகவாவது, அபின்னமாகவாவது, பின்னபின்னமாக வாவது இருக்கவேண்டும். இம் மூன்றையுங்கடந்த இலக்கணமுள்ளபொருள் கிடையாது, அம்மூன்றினும் பின்னபின்னப்பொரு ளகப்படவே மாட்டா. அங்ஙனமாக விம் மூன்றிலக் கணத்தையுங் கடந்து சொல்லவருவது எவ்வளவு புத்திநட்பத்தைக் காட்டு கின்றது. அதிலும் பின்னம், அபின்னமாகிய இரண்டு குற்றங்களுக்கே யிலக்காகின்றார். உடலுமுயிரு மிரண்டுபொருளென் றெவ்வொரு ஆன்றி கரும் ஒப்புவர் அதனை யொப்பாது ஒன்றெனக் கொள்வர் காஸ்திகர். இவ ரதனைப் பிரிவரு மத்துவிதமாகுஞ் சிறப்பினதா யென்றுகூறினர். இதற்குவ மேயம் உரைகாரர் "கர்த்தாவையும் பிரபஞ்சத்தையுந் தன்னிற் பிரித்தநற் காரி தா யகர்த்தியமா யிருக்கிற சிறப்பினை யுடைத்தாகிய" என்கிறார். அத்து வித மென்னுஞ் சொல்லுக்குப்பொருள் ஒன்றுமல்லவா மிரண்டுமல்லவாம். பிரிவருமென்பதற்குப் பிரித்தற் காரிதென்கின்றார்; உடலுமுயிரும் பிரித்தற் காரிதோ? உடலுமுயிருந் தன்னி லொன்றுபட் டறியுமென்றுங் கூறுகின்ற ரிதற்கு விவர்க்குவந்த லாபமென்னை? உடலுமுயிரு மொன்றல்ல வென்பது நியாயமேயன்றி, யிரண்டு மல்லவென்று கூறுவதெப்படி நியாயமாகும்? இரண்டு மல்லாவிடின் மூன்று கான்கு முதலிய வெண்களி லொன்றைக் கூற வாமா? உவமான மிவ்வளவு இலக்கணத்தைக் கொண்டிருக்கும்போது உவமே யமும் அப்படித்தானே யிருக்கும். உடலுமுயிருந் தன்னி லொன்றுபட்டறியு மறிவைப் பிரிக்கவொண்ணு தெனவும் வியாக்கியானத்தி லிருக்கிறது: அறிவு உயிரினதுகுணம், உடலினது குணமன்று; அறிவைப் பிரிக்கவொண்ணு

தோன்றி நின்று, மறைந்து, ஒடுங்கப்பட்டதா? உயிரைவிட்டதா? உடலைவிட்டுப் பிரிந்தபோதே கண்கூடன்றோ? உயர்ந்த குணமாதலின் பிரிந்தபோதே தெரிவது சரியே.

கண்ணால் உரியிடல்.

உணர்வில் வாழுயி ரொன்று பொழிந்த
உடல்முத லாயினத் துயிரல் பொருளே.

(இ-ன்.) அறிவுடையதென்னுந் தன்மையுள்ள உடம்புமுதலாகிய (உலகத்துப்) பொருள்கள் எல்லாம் முயிருடையன வல்லாத பொருள்களாம். எ-று.

நற்றாயை யத்தி னெனைத் தோற்றினும், வேற்றாமை யத்தின் வேறி உடலுயிர். (இ-ன்.) நற்றாயையத்தின் = (உயிர்தானடைந்த உடம்பின்மையாகிற) நுகர்ச்சிப்பாட்டின் தன்மையால், ஒன்றுவன = (உடம்பும்யிரும் ஒன்றுபோல, தோற்றினும் = தோன்றினாலும், வேற்றாமையத்தின் = (உயிர் சித்தாகியும் உடம்பு அசித்தாகியும் நிற்கிற) வேறுபாட்டின் தன்மையால், உடலுயிர் = உடலும் உயிரும், வேறு = வேறாகும். என்றவாறு (சித்து) ஞானம், அறிவுத்தன்மையுள்ளது. (அசித்து) சடம், அறிவுத்தன்மையில்லாதது.

திருக்குறள், நீலையாணமை.

நுடம்பை நணித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு.

டம்பூலை போதுஞ் சாக்கா நெக்கி
ரிதிப்பது போதும் பிறப்பு.

புக்கி லமைந்தின்ற சொல்லோ வுடம்பினுட்
சென்றி நிருந்த வுயிர்க்கு.

தேவாரம்.

சடலை வாழ்வுகொள் டென்செப்தீர் காணிலீர்
சடலை சென்வது சொற்பிர மாணமே
சடலை ஞ்சிட முண்டவர் மகிட்டான்
சடலை ஞ்சுட் சர்முனி பண்டமே.

இதிலுள்ள மிடமடைப்புள்ள டாக்ஷகிட்டி ஆதியர் போவதுமே அகத்தார் கூடி, வாயிலும் கண்ணையுதி யாலே சூட்டி மயானத்தி லிடுதன்முன் பதிபஞ் சூமிம், ஐபஞ்ச் சானி, என்றும்.

தந்தையார் போயினர் தாயரும் போயினர் தாழும்போவார், கொந்தவிழ் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார் கொண்டுபோவார், எந்தகான் வாழ்வதற் கேமனம் வைத்தியா வேனமுரைத்தீரே, அந்தணரூர்தொழு தும்பலாமையல்கொண் டஞ்சனைஞ்சே.

செடிகொள்நோ யாக்கையைப் பாம்பின்வாய்த் தேரைவாய்ச் சிறு பறவை, கடிகொள்பூந் தேன்சுவைத் தின்புற லாமெனக்கருதினாயே, மூடிகளால் வானவர் முன்பணிந் தன்பாய பேத்து முக்கண், அடிகளா ரூர்தொழு தும்பலா மையல்கொண் டஞ்சனைஞ்சே.

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லிடம்பிற்
பொருந்துத லுனே புதுமை—திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்றல் வியப்பு.

தாயுமானர்.

நீர்க்குமிழி பூணைமைத்து நின்றுலா நில்லாமெய்
பார்க்கு மிடத்திதன்மேற் பற்றறுவ தெந்நாளோ.
எந்தவுட லேனு மெடுத்தவுட னல்லதென்று
சிந்தைசெய்ய வந்தநிறஞ் செப்பாய் பாபமே.

இனி, கண்ணொளியில் சூரியவொளி வியாபித்த உபமானத்தையும் ஆராய்வாம். கண்ணொளியில் சூரியவொளி வியாபித்ததுபோலப் பசுபாசங்களில் பதி வியாபித்தவென்று சொல்லலாமே யென்னின், இவ்வுபமானமும் தோஷமாய் முடிகிறது. எவனின் கண்ணுக்கு ஒளியுண்டென்று சொல்லுகின்றமையா னென்க. ஒளியில் ஒளிவியாபித்தலே யொவ்வாதாக ஒளியில்லாமையில் ஒளிவியாபித்த லெங்ஙனங்கூடும்? சூரியன் ஒளிப்பொரு ளென்பதற்குச் சூரியோதயமுதல் அஸ்தமிக்கிறவளாயிலுள்ள நிலைமையே சாக்ஷிபகரும். கண் ஒளிப்பொரு ளல்லவென்பதற்குச் சாக்ஷி சூரியோதயம் சந்திரோதயம் தீபமுதலியன இல்லாகாலத்து ஒருவபாருளைக் தெரியாமல் கண் இருளடைந்திருத்தலேயாம். இனிக்கண்ணுக் கொளியுண்டெனச் சாதிக்கவெழுந்து, சிவஞானசுவாமிகள் இந்தச் சிவஞானபோதம் 10-வது சூத்திரம் முதலதிகரணம் முதல்வெண்பாவுரையில் "மின்மினித்தாணையாயிலும் தானேவினைக்கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக்குண முண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னேயெனின், அறியாது கடாயிறும், ஆகாயத்தின் கண்ணதாய சத்தகுணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்தாணையாணும் தானென வினைக்குயாதின்மையின் அதுபற்றி யெதிரொவிவடிவாய வோசையை ஆகாயத்தின் குணமன்று, வியஞ்சகப்பொருளின் குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோ

லக் கண்ணின் கண்ணாதாயெ னொளிடம் வியஞ்சகமுள்வழி வினக்கி, அவ்வழி வினக்காமை மாத்திரையே பிறிதில்லை யாகவின். அதனைக் கண்ணின்குணம் அன்றென்றல் அறிவிலார் கூற்றே யாமெனவும். அக்கண்ணெனியாவது நண்ணி வினக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொரு ளெகதேசமாயின் அனைத்த டாம் வினக்கிடம் நிற்பதோ ரியல்பிற்றெனவும், உண்க." எனக்கூறிக் கண்ணுக்கு இயற்கையில் ஒளியுளதெனவும், உளதாயினும் தூணையில்வழி வினகாதெனவும், தூணையில்வழி வினக்காமைபற்றிக் கண்ணுககு ஒளியின் றெனக்கூறுதல் அடாதெனவும், பேசி, கண்ணின்ஒளியை வினக்குதற்கு வினக்கொளி தூணையாடென்றுவினக்கினர்.

ஆகாயத்திற்குச் சத்தகுணம் இயற்கையென்பது தூற்பிரமாணம். இயற்கையேனும் வாயுமுதலிய தூணையில்வழிச் சத்தகுணம் உண்டாதலில்லை, அங்ஙனம் கண்ணுக்கொளி இயற்கையாயுண் டென்பதற்குப் பிரமாணம் ஏதுமில்லை, வினக்கு. சூரியன்முதலிய இயற்கை யொளிப்பொருள்க ளுன்வழிக் கண்ணுக் கொளியிருத்தலைக் காண்கின்றோம், அவையில்லாவழிக் காண்கிலேம், வாயுவாதித் தூணையினால் ஆகாயத்தின்கண் சத்தகுணம் உண்டாம், அவையில்லாவிடத்துச் சத்தகுணங் காண்கிலேம், காண்கிலமேனும் ஆகாயத்திற்குச் சத்தகுண முண்டென்பது சுருதியாதி தூற்பிரமாண மாதலினாலும், வாயுவின்கண் ஆகாயம் நிறைந்திருத்தலினும் ஆகாயத்தின்சாரியம் வாயுவாதலானும், கடத்திற்குப் பொருளாயிருப்பது எங்ஙனமண்ணை அங்ஙனமே வாயுவாதிகளுக்குப் பொருளாயிருப்பது ஆகாயமாதலினாலும், மண்ணைவிட்டுக் குடமாகாததுபோல ஆகாயத்தைவிட்டு வாயுவராமையானும், காணத்தின்றன்மை காரியத்திற் குண்டென்னும் நியாயம்பற்றி நேரே காணப்படாவிடினும் இருப்பதுகொண்டு ஆகாயத்தினிடஞ் சத்த முண்டென்றனுமானிக்க இடமுண்டாதலானும் ஆகாயத்திற்குவாயு அபின்னமாகலினாலும் ஆகாயம் சத்தகுணமுடையதென அங்கீகரிக்கின்றும். அங்ஙனம் எவ்விதத்தினும் கண்ணுக்கும் வினக்குமுதலிய பொருட்கும் சம்பந்தமின்றே. இல்லாதபோது கண்ணுக்கொளியுண்டென் றெவ்வாறு அங்கீகரிக்கலாகும்.

முதலாவது:—கண்ணுக் கொளியுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமில்லை.

இரண்டாவது:—சத்தத்தையுண்டாக்கத் தூணையாயிருக்கும் வாயுவாதிகளில் ஆகாயம் நிறைந்திருக்கின்றது. இவ்வாறு விளக்கொளியில் கண்ணொளி நிறைந்திருக்கிறதென்று கூறுதல்கூடாது. எனெனில் கண்ணுக்கு ஒளியில்லை; இருக்கிறதாகக் கொள்ளினும் ஒன்றிலொன்று நிறைந்திருக்குமென்பது கூடாது.

மூன்றாவது:—வாயுவுக்குப் பொருளாயிருப்பது ஆகாயம்போல, விளக்கொளிக்குப் பொருளாயிருப்பது கண்ணன்று.

நான்காவது:—ஆகாயத்தைவிட்டு வாயுவில்லை. அன்றி, ஆகாயத்திற்கும்வாயுவுக்கும் அபேதம் அவ்வாறு வினக்கைவிட்டுக் கண்ணில்லாமற்போகவில்லை; அன்றி, வினக்குக்கும் கண்ணுக்கும் பேதம்.

ஜூ:—காரணத்தின் நன்மை காரியத்தில் இருக்கவேண்டும் என் றிறப்பாயம்பற்றிக் காரியமான வாயுவின்கண் சத்தகுண மிருக்குங்கால் காரணமான ஆகாயத்தின்கண்ணுஞ் சத்தகுணமிருக்கவேண்டும். அதுபற்றி, ஆகாயஞ் சத்தகுணமெனக் கொண்டாம். அங்ஙனமே விளக்கிலுக்குக் கண் காரணமன்று, ஆதலால், காரணத்தின் நன்மை காரியத்தி லிருக்கவேண்டு மென்று கூறுவதிபோலக் கண்ணிலொளி விளக்கின்க ணுளதெனக் கூற வியையாது.

இனி, இயற்கையில் கண்ணுக்கொளியுண்டென்பது பிரத்தியகூத் தாகு? அனுமானத்தாகு? பிரத்தியகுமல்லவென்பதற்கு இருட்காலத்திற் கண் இருளடைந்திருப்பதே சாகுதியாம். விளக்கு சூரியன் முதலிய பொருள் களுள்ளபோது ஒளிசெய்கின்றதெனின் அக்காலத்துக் கண்மாத்திரமா? எப் பொருள்களுமே யொளிசெய்கின்றது. கண்: ஒளிசெய்யவில்லையெனயாம் கூறமுக்தாமில்லை; அதற்கியற்கை யொளியுளதா? இலதாவென்பதுவே யிப்போதுகோக்க ஆகேபம், கண்ணுக்கொளி இயற்கையா யுண்டென்னுங் காம் மின்மினி, விளக்கு, ஜோதிவிருகூ, முதலியன இருட்காலத்தில் தாமே விளக்குதல்போல, கண்ணும் விளக்கமுறவேண்டும். அங்ஙனமின்மையின் பிரத்தியகுமன்று, அனுமானமென்னின், அவ்வனுமானத்திற்குப் பிரத்தி யகும்யாது? அந்தப்பிரத்தியகும் கண்ணுக்கு ஒளியில்லாக் காலத்திலன்றோ கழுவேண்டும், ஒளியில்லாத இருட்காலத்தில் கண்ணுக்கொளியுண்டென் றனுமானித்ததற்கு எதும் பிரத்தியகுமின்மையின் அதுமானமென்று கூறு தற்குபிடனின்றும்.

தாயுமானவர்பாடல்.

"பண்ணி னிசைபோல்ப் பாமன்பா னின்றதிற
னெண்ணி பருளாகி யிருக்குநா னொந்தானோ."

(க-ரை.) பண்ணும்இசையும் பேதமன்று, அபேதமேயாம். அவ்வாறே கடன்தபிரமும் பேதமன் றபேதமேயாம். என்பது, இச்செய்யுள். முத்தி யிற்றவிதஞ் சாதிக்கும் பூர்வபகுதிகளுக் கெல்லைமுரித்தாகும். பண்ணும் இசையு மபேதமெனப் பாமரும் அங்கீகரிக்கத் தக்கதாயிருக்க அதைப் பேத மென் கின்றனரே? உபமானத்தையு முபமேயத்தையும் பொருந்திக் கமது மதரித்தாக்கத்தையுஞ் சற்றுயோசித்துப் பார்ப்பாரானலங்ஙனங் கூறத்துணி யார்கள். இனிப்பழுத்திற் சுவையும் பேதமன் றபேதமாயாம்; அவ்வாறே கடன்தப்பிரமமும் பேதமன் றபேதமேயாம். இவ்வாறன்றித் தவிதென் தங் கள்கொள்கைப்படி யுரைசெயப்புகின் பழுத்தினின்றுஞ் சுவையை வேறுபிரித் தற் கொண்ணாது. எனெனிற், பழங்குணி, சுவைகுணம், குணியைவிட்டுக் குணம் வேறுபிரியாது. அவ்வாறே பதினைவிட்டுப் பசுபாசங்கள் வேறுபிரி யாமலிருக்கையாகும். ஆகவே பசுக்கள்செய்யு மற்றனைகாரியமாகிய

தெளிந்த சொல்லமைப்பும் பரிசேதனையும், பகுத்தறிவும் இலக்கண அறிவும் ஒருங்கே அமைந்திருக்கும் பொழுதுதான் ஒரு பாடம் சிறந்த ஆசிரியனால் நடத்தப்படுகின்றது என்று சொல்லுவார்கள். அப்படியே ஒரு நூலுக்கு விளக்கம் கொடுப்பதும் பரிசேதனை செய்வதும் ஒரு தனிப்பட்ட அறிவாளியால் தான் முடியும். அப்படியானால் இந்த நூலுக்கு விளக்கம் கொடுப்பவர் யார் ? பரிசேதனை செய்பவர் யார் ? இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடை கூறுவது மிகவும் கடினமான காரியமாகும். ஆனால் இந்த நூலுக்கு விளக்கம் கொடுப்பதற்கு முன்னர் இந்த நூலின் பெருமையை ஒரு சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்பது நல்லது. இந்த நூலின் பெருமையை அறிந்து கொள்ளுவதற்கு இந்த நூலைப் பற்றி மற்றவர்கள் கூறியுள்ள கருத்துக்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பது நல்லது. இந்த நூலைப் பற்றி மற்றவர்கள் கூறியுள்ள கருத்துக்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு முன்னர் இந்த நூலின் ஆசிரியரைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூறுவது அவசியமாகும்.

"தருமபுர ஆதீனத்தின் திருக்குருகைப் பிள்ளைத்தமிழ் செய்தவரும் ஆதீனத்தலைவர்களுள் ஒருவரும் ஆகிய மெய்கண்டார் என்னும் பெயர் பூண்டு விளங்கினார்." என்று பண்டித்துரை அவர்கள் கூறியதை நினைவு கூர்கிறோம். இதனைக்கொண்டு நோக்கும்; "மெய்கண்டார் என்ற பிரசித்தி பெற்ற சைவ சித்தாந்த ஆசிரியர் ஒருவர் இருந்தார் என்பதும், அவர் தருமபுர ஆதீனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதும், அவர் திருக்குருகைப் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற நூலை இயற்றினார் என்பதும் தெரிகின்றன. இதற்கு மேல் இவரைப் பற்றி வேறு ஒன்றும் தெரியவில்லை. "அருணந்தி சிவாசாரியர் என்பவர் சைவ சித்தாந்தத்தை நன்கு கற்றுணர்ந்து, தமது குருவாகிய மெய்கண்டாரிடம் சென்று, தாம் கற்றுணர்ந்த சைவ சித்தாந்தத்தின் உண்மைப் பொருளை அவரிடம் கூறி, அவரது அனுமதியைப் பெற்று, அதனை ஒரு நூலாக இயற்றினார்" என்பது வரலாறு. "அருணந்தி சிவாசாரியர் தாம் இயற்றிய சிவஞானசித்தியார் என்னும் நூலை மெய்கண்டாரிடம் கொண்டு சென்று காட்டி, அதனை அரங்கேற்றி, அதற்கு ஒரு சிறப்புப் பாயிரமும் பெற்ற

ஃ பேசுவதென்ன? இவ்வாறான வினாப்பாடு: "எண்ணெய் ஆழ்கிணற்றிலுண்டு." "உண்மைதான்." "யாரது சொன்னது?" "நான் பக்கத்து வீட்டுக்காரனிடம் சொன்னேன்." இதுபோலவே பசுவையும் காண்கிறோம். அங்ஙனமிருக்க பதியே பசுவைப் பார்த்து நின்றோம்; நீயும், சுத்தசிவத்தைக் கண்டபோது பசுபாசங்களைப் பொருளாகின்றனவா; அங்ஙனமே தானும் பசுவினையும் உயிருக்கண்ட பசுபாசத்தைப் பொருளாகின்றனவே? உயிர்கண்டப் பொருளென்பது சுருதிசம்மதமாகவின் அது குற்றமின்மையேயுமாம் சிவமும் கண்டப்பொருளென்பது சொல்வதும் தவிர்க்கவேண்டும்? இது சுருதிவிரோதமுமாமே. ஆதலால், அதைப் பதவிமுத்தியில்வைத்துச் சொல்வதே சுருதி, யுக்திஅநுபவ சம்மதமாம். பதவிமுத்தியில் ஜீவேசபேத மொப்புவதில், அந்தவேதிகட்கு யாதொரு விரோதமுமில்லை யென்றறிக.

தாயுமானார்.

வானூ டடங்கும் வளிபோல இன்புருவாய்
கோனூ டடங்குக் குறிப்பறிவு தெந்நாளோ.

ஆகாயத்தில் வாயுவடங்கிய அபரிமானத்திலுலே சிவச்சத்தும், ஜீவன் சத்தப்போலியுமாமென்க.

திருமந்திரம்.

மண்ணிறைந்து தானிற்கு மாயிடை
முண்ணிலை போனிக ளைவரு மொருவனை
கண்ணிணை யுள்ளன கரமுறுத் தலைக்காணை
வண்ணனு மவ்வண்ண மாகிநின் றானே.

இதுவுமது

தானே படைத்திடுந் தானே காத்திடுந்
தானே துடைத்திடுந் தானே மறைத்திடுந்
தானே பிணைவிசும் தான்முந்தி நின்றிடுந்
தானே விபாபித் தநேகமு மாமே.

இதுவுமது.

நன்றது வாகி யுலப்பிலி தாகி
சின்றது தான்பர மாயிச்சு மாயிலே
தன்றி பலவுல காகுந் தலைவனே
நின்றது ஞானியர் பாடிடன் றோ நெயமே

சிவராத்திரிபாதம்

இதவிருத்தம்.

கூடுங்கடல் சூழ்ந்தவுல காண்டிரு நான்முகனும்
தேடுங்கழ லேத்தவ ரைத்தெரி யாதவனும்
வாடுங்கொன்றை கண்டலை மேவிய காயத்
தாடுங்கின்றது மப்பரி சாமே.

இதவிருத்தம்.

காலை யிரைகடர் சூன்றுவியான் றுய்நிற்குக்
காலை யபண்டா வெனகின்று தாபிக்குக்
காலை பூசுயிர் வேறன்றி நின்றுளன்
காலை வெளிடானி தானிருட் டாமே.

இதுவிருத்தப் பொருளையுரிகத்துக=உதாரணம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

வேட்டினிப் பாவை பூசைத்துனிப் பாலமிக் கொன்றெடொன்றை
மூட்டினிப் பாவை முயக்குதிப் பாவை முபன்றவிக்ஷை
காட்டினிப் பாவை மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
பாட்டினிப் பாவை பொருவலையன் றேடகில்லை யப்பலத்தே.

திருமந்திரம்.

காலனுறுகு கற்பழக் காய்ந்தே
னலைவ மாற்றிப் பாமத் தடைந்திடு
மேலை யுபிர்விடுக் கெப்து மிடஞ்சென்றும்
வாலை சீலமும் புருச்சம் வருச்தேமே.

இதவுமது.

சர்வசத்தன் றுட்புக பாவுரைக் காணுதி
சர்வசர் தரியம் புரிந்தக்கா னல்லுயிர்
பொர்வரத வாறுபட் போகாது போதமாய்ச்
செல்லாச் சிவகதி சென்றிறப்து மன்றே.

திருவிளையாடற்புராணம்.

திருவிளையாடற்படலம்.

ரம்.

தூவிரிக் பாவுடையு தூதக்க னீசத்தவன்
மேவலமை பாலையுள் வேலன்வயூரன் அலாரமை

ஆனபிற வையுமல்சில வெகூபற்பி னறிவோர்க்கு
ஞானமொன்று மென்றுநவ நாசனெவ் வுபிர்க்குறவும்.

இதுவுமது.

இல்லாத விடமிலபா னெமக்குமல மிபாதுமிலை
எல்லாருந் தொழுமீச னெனைக்கவத்தை பெலவுமிலை
வில்லாரும் புருவத்து வேலாரும் விழிபாப்கேன்
கில்லாத வுலகத்தை மிகசீக்கி கிற்பேனுன்.

தாயுமானர்.

அகவுபி சொழுக்நினைத்து மாகி வேறு பயர்ந்தெனை வகிலா ண்ட டினைத்து மாகிப், பகர்வனவில் லாமாகி பல்ல வாகிப் பரமா கிச் சொல்லரிய பான்மை பாகித், தகவுநசங் கற்பனைகட் பக்க னெல் லாக் தோபாத வறிவாகிச் சுத்த மாகி, சகரில்பக பதிபான பொருளா நாடி நெட்டியிர்த்துப் போன்பா னினைதன் செப்வாம்.

விவேகசூடாமணி.

சகமித்து மெப்பாமாகித் சத்திபப் பிரமத்திற்குப்
புகல்பரி தூரணத்வம் போயிடிம் வேதத்திற்கு
மிகவுபப் பிரமாணத்வ மேனிமிம் பாசிவற்கு
மிகலசத் தியமாதிநவ மெய்திதி மிவைவன்றன்றே.

வேதாந்தசூடாமணி.

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்ற முண்மையாஞ் சித்திரப் படம்போன், நூர்வம தொருங்கே அகற்றிடந் கிளைந்திங் கணிபெற நிற்பதோர் பிரமம், எற்பெற வளைந்த சித்திரமென்ன வீருக்குமப் பாத்தினிவ் வுலகந், தோற்றுசீர் நன்னூற் றிரிபறவெங்குந் திகழுமிச் சின்மய தன்னும்.

பட்டணத்துப்பின்னையார் திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை.

"எச்சதகின், திருவளர் சுட்டக்கருனபிற் பெறலும்
பாலையு மெனக்குப் பொய்பென்றோன்றி
மேலரு நியே மெய்பெனத் தோன்றினை
தூயப் புலைக் சாயல்பெற வெழுதிய
சித்ப சீகற்ப மெல்ல மொன்றிற்

"மின்னது கடலின்னற் கபக்குச்
சுயம்பாய்த் தெளிவுபோன் றனவே"

மடங்கலோடபிஷத்த-வது அத்தியாயம்.

"அவனிடத்தி லடங்கியிருந்த, சமஷ்டியையும், பிராணிகளுடைய, கருமவசத்தினாலே, சுற்றப்பட்டிருக்கிற சித்திரமெழுதிய தூணியை விரித்தாற் போலத் தோற்றுவிக்கிறான். பிராணிகளுடைய, கருமகூபத்திலுள் மறுபடி மறைத்துப்போகிறான். அவனிடத்திலேயே சகலமான பிரபஞ்சமும் சித்திரமெழுதிய தூணியைச் சுருட்டியதிலே யடங்கியிருக்கின்றன."

சாமவேதத்தில் மைத்தராயணீயுபநிஷத்த-வது பிரபாடகம்.

"நிஜமாகவுள்ளபோல் மாயாவையாயும் சொப்பனம்போல் பொய்த் தோற்றமாயும் கானலிருப்பம்போல் சாமத்தாயும் வேஷக் காணிப்போலப் பலபல வேஷமெடுத்தாயும் சுவரிலெழுதிய சித்திரம்போல் பொய்யான மிருந்தியபடியு மிருக்கிறது" இவ்வகத்தோற்றமென்க.

பாகவதம்.

சேயாய்த் தோற்றச் சித்திரம் பலவா மாபோல்
ஞாலமே முதலாவி னவையறு முயிர்க ளாகிக்
காலமாய்க் கருமமாகிக் காரண மாகி யொன்றும்
மூலமா மதனிலான்மன் முதன்மையாய் நிமலனாகும். என்றும்.

இக்கணம் சருதிகளுகின்றபடியால் மேற்காட்டிய பிரமாணப்படியே சித்திரபடதிருட்டாந்தத்தை மீத்தியாண்ணிய சுவாமிகளும் பிறரும் கூறி ஞொண்டது பகமாத்தாணியா மென்க.

ஔவைக்குறள்.

ஆதியாய் நின்ற வறிவு மூதலையுக்
தோதிய ணின்பயன். என்றும்.

இக்குத்தீர உதாரண வேண்பாவில்

"அக்காரம் நின்றும் அகலுயி ரின்றேல் இக்கிரமத் தென்னுமிருக்கு" என்றிருக்கிறது. இதனையடியாகை, அகலுயி ரில்லையாயின் அக்காரக்கனி யில்லை யென்ற விசதம் நிறம் என்பதாம். அகமில்லாவிடில் மற்ற வழுத்தக் களில்லை அதுபோல் பிரமமில்லாவிடில் மற்றப்பொருள் அதாவது சகத்தா யிபொருள் இல்லை. இதனுல் பிரமத்துக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் அபேதஞ் சித்திரித்த பாக்கியமென்க, அசேதனத்துக்கும் மற்றவழுத்தகளுக்கும் எப்படி அபேதஞ்சித்திரித்தோ அப்படியே பிரமத்துக்கும் சேதனுசேதன உலகுக்கும் அபேதஞ் சித்திரித்தென்க. "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யுலகு." என்றும் திருக்குறளின் பொருளும் இதுவேயாமென்க.

யெய்தண்டதேவர் எந்தச்சூத்திரத்திற்கு வேறெவென்பா கூறினரோ அந்தச் சூத்திரமும் "அவையேதானேயாம்" என அதிதேசமாகிக்கின்றது. மன்னுதி கடாதிகளாயும் அல்லவாயும் எப்படி அதிதமாயிருக்கின்றதோ அப்படியே பிரமமும் சடாசடப் பிரபஞ்சமாயும் அல்லவாயுமிருக்கின்றது. இப்பிரமாணமே, சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணம். இதிகாசங்களும் முறையிகின்றன. அன்றியும், மண்கடம், கபிற்றாகை, இப்பிலிவெள்ளி, காலக்கீர், மணம்சப்பனவுகை முதலிய திருட்டாந்தங்களைக்கூறி வலியுறுத்துகின்றன. இங்ஙனம் சொண்டால் சுருதி, யுக்தி, அநுபவங்கட்கும் பொருத்தமாகின்றது. இதற்கு மாறுகப்பேசும் இவாது தனைத சித்தாந்தத்திற்குச் சுருதியுமில்லை, யுக்தியுமில்லை, அநுபவமும் மில்லையென்க.

இரண்டாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்.

அவதாரிகை.

தேகேந்திரிய அந்தக்கரணங்களினும் வேறும் ஆத்மாவென் றனக்கென் பதைப்பற்றித் தோன்றுமாசங்கையை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டி ஆத்மாதாத்ம லக்கண மினையதென அஷ்டவிதப் பிரமாணங்களினாலும் நிரூபித்து முணர்த்துகின்றது.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்.

உண்டிங் தென்றனி னெனதுட லென்றனி
னீண்பு லெறிக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டுயி னின்மையி னுணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா வியற்கை தனுவிறை யாகுமா.

(இ=ள்.) மாயா இயற்கை தனுவிறைச் சுன்மா உதை=மாயாகாரியமாகிய இந்தேகத்திலுள் நேயோபியனொருவன் இருக்கின்றனென்ற சுகிரியர்கூற (மாஞ்சுன்னபினை யித்தனவதேகத்தைபற்றித் தேறியேறாதெனி; இ: தென்னவியப்பு இருந்தாற்சாலை, இவ்வையாதலிற்காணெனென) இதன் என்றவின் சுன்மா உதை=(சுன்மாதத்தினை மறுத்து தனதுமேலைய தூரிய சிவனை அறியாதிருப்பதே அஞ்ஞானம், ஒருவர் சுன்மலக்கண மினையதெனக் கூறமிடத்து, அசித்தில்லையென்றும், அச்சப்பிரத்தியகாத்மா வுண்டென்றும், ரெண்டாதாவென் றெப்படி சாக்ஷியாதியென்னு மிரண்டு மூத்கூறிய அஞ்ஞானகாரியவாவரணமெனப்படும்) அந்தத்தன்னிழப்பைத் தன்னிடத்தி லெடுதோகாக்கின்ற கூறுதலின் சுன்மாவுமாது, எனதுடல் என்ற

கீண் டுப்புலன் மதிதனின் ஆன்மாவுடனே = சாக்கிரத்திற் றூலதேகத்தை னை நன்றலினுறும். மற்பொறிகளாலுக் டுக்துவியவயக்கரீ அறிதலினுறும், ஆன்மாவுமாது. சிவ்வதனுக்கக் அறிதலின் ஆன்மாவுனது = அச்சாக்கிர மோகிய சொப்பனத்தை அறிதலின் ஆன்மாவுனது, கண்படில் உண்டி யினைநீங்கையின் ஆன்மாவுனது = அச்சொப்பன மொடுங்கிய சுழுத்தி துணைபுந்தொழிறு மிவ்வாதிரத்தலிற் பிராணனு மாத்மாவன்று அதற்குமே ருகச் சுயமாய் நித்தினைசெய்கை யென்றுமறிவேனை மலபவத்தாலு மாத் மாவுமாது, உணர்த்த உணர்தலின் ஆன்மாவுனது = தூரியருணர்த்தியவண் ணம் சென்ற தன் சுவழமத்தை யறிதலினுன்மாவுனது. எ = று.

(ப = ம்.) வீடகதப் பிரத்தியட்சம், காட்சிப்பொருன், கருத்துப்பொருன் கனை, மிம்மானையாகக் காண்டலும், ஞானகதப் பிரத்தியட்சம் தன்மானை யாகக் காண்டலுமாமென்பார், உணர்த்துணர்தலி னுன்மாவுனதென்றும்.

அநுமானப்பிரமாணம் :—பிரதிஞ்னை, எது, திருஷ்டாந்தமென மூன்ற யவயமுடையதாம். அவற்றுள், உபமானம், இம்மலைஅக்கினி யுடைத்தென் றுரைபோல, உபமேய மிவ்வுடலைத் தானிவாகிய சந்துடைத்தென்பது பி ரதிஞ்னையென்றும். உபமானம் புகையிருப்பதினு லென்றுரைபோல, உப மேயம் வெறுப்பிரிய மிருப்பதினுலென்றறிதல் எதுவென்றும்.

உபமானம் மீடமுறுதியை வதனைத்தணிக்கற்குப் பாகசாலை யென்றுரை போல, உபமேய முயிர்களைக்காட்டிதல் திருஷ்டாந்தமுமென்பார். மாயாவி யுக்கிரகாமீனுனாண்மாவனென்றும்.

ஞானத்தை யுணர்த்தலதாகிய விந்நூற் பிரயோசனருதி யென்பார் : ஆகமப் பிரமாணமென்றும்.

உடன் பாரித்திருப்பதினும். நித்திய வுபவாசியெனல், பொய்ப்பமொரு டொன்று : உலகம் பிரியமாயமா யிருத்தலின் ; காஸ்தி போதியெனல் பொய்ப் பிரதிஞ்னையது திருஷ்டாருத்தா பத்தியென்பார் ; இவரென்றலின் எனதுட னென்றலின் இம்மனறிதலி னுன்மாவுனதென்றும்.

தன்னுற் நோடப்புருஷனது வகத்தின்கணின்றோனும், புறத்திலிருப்ப னென் றெண்ணுமாறுபோன்று ; தன்னுற்நோடப்புருஷ பாவஸ்து வீருத்தி பொருத்தினுற் நன்பாத்காணப்படி விஞ்நோனும். வீருத்தி நிக்கிரகத்தாற் காணப்படாத துண்மையாதலின், கெள்வியருத்தா பத்தியென்பார், இம்புல னெறிக்க மறிவரிய சுபாவ துண்டிவாயின்மையி னுன்மா வனதென்றும்.

அநேகாயவிக்தி யேனைய அவயவங்களோடி விளக்கும் பசுவொன்றை னென்பு ; கதனையொத்தும் பரடென்று மிருகமென்றுரைபோல, அசித்தாதி நுதியின்றிய தூய மொன்றனதே வதனையொக்குஞ் சிதாகாயமெனல், உப மானப் பிரமாணமென்றும். பசுவைப்போல், மலையவிளக்கல் திருட்டவு மானமெனவும், புருஷனைப்போல சாயாபுருஷனவிளக்கல் அதிருட்டவு மானமெனவுங் கூறப.

அபாவத்தையும், சம்பவத்தையும், ஐதிகத்தையும் உணர்வினதாகக் கூறியதால் : கடம், நாறு, இயக்கன் என்பவை நிருவிடாக்தம் இம்மூன்றிடத்தும் அறிவெனல் தாவ்டாக்தம்.

மண்ணெடன்றிக் கடமெனல் தான்குகாலத்து மின்றுதல்போல, அறிவையன்றிச் சகத்தெனல் தான்குகாலத்து மின்றுதலின் ; இங்கினிற்கட மில்லை யென்பதனாற்றோன்று மின்மையுணர்வு அபாவமாமென்றும்.

ஆயிரமென்னுந்தொகையி லொருநூறென லெங்ஙனமுண்மையோ, அதுபோலச், சாசர பற்பலபேதப் பல்லாயிரக்கோடி யுயிர்த்தொகையினு ளோருயிராகிய வுணர்விருத்தலின், "ஆயிரமாகிய வெண்டன்னி லொருநூறகிய ஞானந்தான் சம்பவமா" மெனவும். நூறென்னு மெண்ணிக்கைத் தொகையன்றி யாயிரமென்னும், பிண்டத்தொகை யின்றுதல்போல, நவ்வோருயிரெனல் சொல்லும், அறிவெனல் பொருளுமாகித்தலினும், இங்ஙனமோ ருயிரைச் சோதிக்குங்கால், முடிவில் சித்பிரகாசமா யினக்குதலினு மும், இவ்வாறுருவன் றண்ணைத்தான் காணில், சடஞ்தரு மிவனுக்குச் சித்பிரகாசமாய் வினக்குதலினுமும், நூறெனலெப் பிண்டித்த பொருளெனவும், ஆயிரமெனலெப் பிண்டப்பொருளெனவு முவமானித்தனென்க.

இம்மாத்திரன்மண் பேயாகிய பட்சனனெனனைச் சொன்மாத்திரமா வழக்குமாறு போன்று, சானென்னு மகரை யெவ்வயிர்போலுஞ் சொன்மாத்திரமா வழக்கவின், "இம்மாத்தி னியக்கனனென்னுஞ் சொன்னீர்மையில் வருமியக்க வீடபவுணர்வதனைச் சொற்றிலே நறிஞனைதிகமாக" என்றார்.

மேற் பிரத்தியட்சப்பிரமாண மாவது ஞானகதப்பிரத்தியட்சமெனவும் விஷயகதப்பிரத்தியட்சமெனவு மிரண்டாம். அவற்றுள், ஞானகதப்பிரத்தியட்சத்தை நிருவிகற்பப் பிரத்தியட்சமெனவும், விஷயகதப் பிரத்தியட்சத்தைச் சவ்விகற்பப் பிரத்தியட்சமெனவுங் கூறவாருமுளர். இவற்றுள், ஞானகதப் பிரத்தியட்சமாவது, அபிசோட்டஞானமாம், விஷயகதப் பிரத்தியட்சமாவது, விஷயகதப் பிரத்தியட்சமெனவும், இந்திரியப் பிரத்தியட்சமெனவும், மானதப் பிரத்தியட்சமெனவும், வேதனப் பிரத்தியட்சமெனவும், யோகப் பிரத்தியட்சமெனவு, மைந்தாம். இவற்றுள் வேதாத்தமுடையோனுக்ய மதாகாக்கியபடி, பரமாத்ம ஐக்கியமான அத்துவிதமேவாதாக்கிகட்கு, ஞானகதப் பிரத்தியட்சமொன்றுமேயாம். ஏனையவுலகாயுதன்முதற் பாட்டமேவாதாக்கி நானசமயவாதிகட் கைக்தவிதமான விஷயகதப் பிரத்தியட்சங்களில், அவர்க்குத் தருக்கவகையோம். இன்னும், பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாவது மூன்றவிதமாயிருக்கும். அவையாவன :— விபரீதப் பிரத்தியட்சமெனவும், சங்தேகப் பிரத்தியட்சமெனவும், பதார்த்தப் பிரத்தியட்சமெனவுமாம். இவற்றுள் உலூக்காலாக்தகார விமோசனபூர்வம் கண்ணிருக்தும் கட்டையைக் கள்வனுக்கண்டு பயகம்பலுதிசை படைவதுபோல, அத்தாலூக்தகார விமோ

அணுத்வம் சித்திருத்தம், சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான பிரமத்தை யரிச்சடதுக் கரூபமான சகித்தக்கூடாதபடி, விடாதப் பிரதிஷ்டையும், அருசிரூப மூர்த்தம் மாத்தண்டதை தன்மையேருர்ரூர் சரிக்கவேண்டுமே; அங்ஙனஞ்சரி யாமற்போய்க் கட்டையோ, கல்சிலையென்ன றையுறுதல்போல, அஞ்ஞான வீதிமாசன வீதேகபூரண மியாக்கண்டது, சகத்தாகவிருந்தாற் பிரியமன்றி யுண்டாகவேண்டுமே; அங்ஙனங்தோற்றையாற் சச்சிதானந்தமோ, சகத் தாகவென் றையுறுதல், சச்தேகப்பிரதிஷ்டையும், சூரியஉதயகாலத்தி லுண் டாகிய பிரகாசத்தால் மாக்கண்டது நிச்சலமா யனைவற்றிருத்தலிற், தன் ணன்று, கட்டையிலையென்றறிந் தாங்கிட்டதுபோல, ஏகதேசகாலத்திற், மாக்கண்டது நற்பிரகாசமாகத் தோற்றியிருத்தலின், அச்சடதுக்கரூபமான சகத்தன்ன, திருப்பது சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாகிய சித்தே, யெனக்காண்பது பதார்த்தப் பிரதிஷ்டாலக்ஷணம்.

வி று:—இவ்வணம் ஸ்வரூபப்பிரதிஷ்டாலக்ஷண அனுபவமுண்டாலுஞ், செய் அநுபவாணப்பிரமாண மியாதகத்து?

வினடை:—பூர்வக்செய்த கீட்காமபுண்ணிய பரிபாகத்தினை, விவ்வறுவ கர்மாடப்பது, அதிசிலபக்குவச்சேயன்றி, பேரின்பமோக்கின்னமயின் அடிக்கிரூபத்தைப் பூர்ணமாயான சித்தை காரியமான திரிஸ்யத்திலுல், பூரிப்பு ஸ்திப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பிக்குமித்தப், இப்பிரமாணமுடம் பெயர்ந்த பேதன்ன.

வி று:—பூர்வ தாரணம்.

வி டை:—ப்பூர்வதாரணமாப்பிரமாணமாகும், ஏதுவிதமாயிருக்கும். அனுமா னை:—பிரதிக்ஞை, ஏது, திட்டாந்தம், உபாயம், நிகமனம்என்பனவாம். இவற் நுள்: பிரதிக்ஞை:—பிரதிக்ஞை, ஸாப்பிரதிக்ஞை, விப்பிரதிக்ஞைஎன மூவ கைபடும்: சாத்ய—நியமிப்பது, காரியதேவது. அனுபலத்தியேதுஎன மூவகை யாம்: திட்டாந்தம்;— அன்வயம், வியதிரேகமென இருவகைபாம். உபயர், நிகமனம் இயற்பிரதிக்ஞை நத்திகின்றன. இவ்வைஞ்சுக்கூறுடைய அனுமா னம் யுடைப்பிரத்தியட்சானுமானமெனவும், அனுமானலுமானமெனவும், சுதஞ் சப்தானுமானமெனவும் மூன்றும், மூற்கூறியவற்றுள் இப்பருப்பதத்தில் வேயாதிபிரூட்சத்தையும், காந்தமாதியகற்றை யிருப்பதனால், அத்தருக்க னோன்றை டொன்றிணைத்து அயற்றுள், வியாபித்திருக்க அக்கினியும், கதி சிறவ்யமாக் காத்தக்கவ்வியிருக்க. அயற்றுள், வியாபித்திருந்த அக்கினியம் மென்பதினால் இப்பிரமேயத்தை, அக்கினியுண்டென சிச்சயிப்பதுபோல, இச்சகத்திலுள்ளதனை, சாசுவதமாய்ச் னோன்வொருபோகுக்கனோ யறுபவிக்கு மிடத்தப்பாற், வியாபித்திருந்த தத்பிரதிவெளிப்படுதலின். இவ்வுயிர்களிடத் திற், பிரமபிரத்தையுண்டென, சச்சயிப்பதுபிரதிக்ஞையுமென்னவும், அத்தருவின்க ணுள்ள அக்கினிவெளிப்படுதற்கு அரணியமானபுகை முன்வெளிப்படுதல் போல, இவ்வுயிர்களிடத்துள்ள ஆன்மப்பிரகாசம் வெளிப்படுதற்கு, அதன்காரிய

மான விடயானந்தம் வெளிப்படுதலே, னிர்மிதியெனவும், சலமாதியவற்றிலுள்ள தூமம்போல்வதிப் பாகசாலையின்கணுள்ள தூமத்தால் அக்கினியைப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதுபோலக் காடகமம்பைக்காட்டுவ கடியமாதியபதார்த்தின் சித்துப்போலன்றி, அர்திக்னவிதமாகச்செய்யினின்னவிதமாகக் காலமம்பைக் காண்பிக்குமென்றறிந்து, அதுசெய்யுஞ் சத்தியைக் கொண்டி, அச்சத்தனேயறிவதுபோல, இச்சகத்துற்பத்திலய மிவ்விதமாய்ச் செய்யினிவ்விதமாய் நடந்துவருமென்றறிந்து, செய்யுஞ்சிற்சத்தியைக்கொணர்ந, அதனுதாமான சயஞ்சித்தைப், பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதே, நிட்டாந்த மெனவுமாம்:

வி:—இங்ஙனம் இவ்விரண்டு பிரமாணங்களினுல் ஞானகதப்பிரத்தியட்சமாலுல், மேல் ஆகமப்பிரமாணமியாதுக்கு?

வி.ட:—இவ்வனுபவத்தை யடைபோர்கள் அதையடைந்த சூப்தர்கள் வசனத்தை, முக்கியமாகச் கொள்ளவேண்டி மாகலின், இப்பிரமாணமும் வேண்டற்றென்க.

வி:—அர்திதக்கனம்?

வி.ட:—இவ்வாகமமுஞ் சாத்திரம், அகாத்திரமென விரண்டாம்; தின்னுமின்னவிய தந்திரமென, மந்திரமென, உபதேசமெனவேயென மூன்றுபாகம். தின்னும்அற்பருக்கு, மீடபருக்கென இரண்டெருக்கனுமாம். அவற்றுன் கானவாற்றின்கணாயிற், கனிபிருக்கின்றதென்னும், அாப்தன்வசனத்தைக் கேட்டுச்சக்கதுபோல, தேகாதிமூதற முலகமீறுகள், யுகங்களினிற், சொர்க்காதி லிடயாகத்தக்கினிருக்கின்றனவென்னும், பாமாவசனதனைதம்பச்சொல்வது, அசாத்திரமெனவும், கடைகடாத நிற்பாகளின், முக்கண்முதலியவனைவருக்கின்றனவென்னும், சூப்தன்வசனதனை மதட்டிச்சென் றவர்தனறிய வேடையதுபோல, மற்றுமோரனாதிசுத்த வியோமதருபமாதிருன 11-வகை ஆன்மதனகளும், விளங்குதற்குன்றாவாய, நிராசயமாகத யருக்கின்றவென்னுஞ், சூப்தன்வசனதனைதமாகக் கூடையுஞ்சென்ற நிராசயத்தைப், பிரத்தியட்சமாகக் காணச்செய்வதிற் சாத்திரமெயலுடாம்.

வி:—இம்மூன்று பிரமாணதாலு மச்சயஞ்செய்தன்னியம் பிரத்தியட்சமாலுல் மேலுமானப் பிரமாணமிடாதுக்கு?

வி.ட:—இவ்வனுபவம் அறிவிலிடத்திலனவே அதிகமாக வென்பதனால் இப்பிரமாணமும் வேண்டற்றென்க.

வி:—அர்திதக்கனம்? வி.ட:—அதிட்டம், நிட்டமெனவிரண்டாம். அவற்றன் புருடனிற்போலச் சாயாபுருட னிருப்பானெனவக்காரணதனின், சத்தாவத்தையிற்றோன்றும் அநுபவம், ஆத்தாதீதமா பிருக்குமென்பது, அதிட்டமும், பசுவைப்போல, மனுடனேதாடியின்றி பிருக்குமென்றபடி, பனைதென்னைக் கண்டவடதேயம், அதுபோலதிட்டிக்கற்றவிடமாக, சுவ

கூ அ

நிமித்தன், தந்தசனமான ஆன்மாக்கத்தைப்போலச், சிவாக்கம் போத மின்றி யிருந்தபோது, சிக்கிக்கவிடத் தகுமானபோது, அவ்விரண்டு மின்றி உதாசீனமும், பிரத்தியட்சமாய்க்காண்பது நிட்டமுமாம்.

வினா:-மூன்றாம் பிரமாணத்தாற், சமாதியனுபவம் பிரத்தியட்சமாயிருக்க, மேல் அருத்தாபத்தி யாதற்கு?

விடை:—அம்மனுபவம் மெய்யிதமா யிருக்கினும், அவ்வானத்தா தீதமா கவே யிருப்பனென் றறிதற்காகவென்க.

வினா:—அநீதேக்கணம்? விடை:—அவ்வருத்தாபத்தி, சாவணம், நிட்ட மேனவிடமாம். அவற்றுள், சிவிதமான புருடன் வீட்டின்கண் இல்லையென் றும், மற்றோரிடத் திருப்பானென் றறிவதுபோல, அவ்வறிவினிடத் தகீதா னுபவமின்மையும் மனந்தரி யிருக்குமென்பது, சாவணருத்தா பத்தி யெனவும், பகற்றின்ற புருடன்றேகம், பருத்திருப்பதைப்பார்த்து, இர வித் தாயிலாவசித்துண்பானெனக் காண்பதுபோல, புறம்பிலுள்ள விடத்த னைக்கண்டு, யாதியாதவன் முகத்திற், பிரமதேஜஸ் ஜ்வலிக்கின்றதைப் பார்த்து, அகத்திற் பிரமாக்கதனைப் பிரத்தியட்சமா யடைந்திருக்கிறனெ னக் காண்பது, நிருட்டாருத்தா பத்தியெனவுமாம்.

வினா:—மூன்றாம் பிரமாணத்தாற், சமாதியனுபவம் பிரத்தியட்சமா தல், மேல் அபாவப்பிரமாண மியாதற்கு?

விடை:—இவ்வனுபவத், சகசத்தில் வினக்குறுமித்தம், இப்பிரமாணமும் வேண்டற்பாற்று.

வினா:—அநீதேக்கணம்?

விடை:—பிராகபாவம், பிரத்தொம்மாபாவம், அன்னியோன்னியாபா வம், அத்தியந்த பாவமெனப்பட்டி. முன்பின் இடை யொருகாலத்து மில் லையென நீற்பனவாகும். அவற்றுள்:-உற்பத்திக்குமுன் மிருத்திகையைத் தவிரக் கடம்மையபோலச் சிருட்டிக்குமுன் சத்தைத்தவிரச் சகமில்லாமை யாற் பிராகபாவமெனவும், லயதசிற்குப்பின் மிருத்திகையைத்தவிரக் கட மின்மைபோல லயத்திற்குப்பின்னுஞ் சத்தைத்தவிரச் சகத்தில்லாமையால் பிரத்தொம்ம பாவமெனவும், இடையில் கடத்திற்படமும் படத்திற்கடமு மில்லையென்பதனுள் மிருத்திகையுந் தந்துவுமே யிருக்கின்றதுபோல இடையி லறிதலினறிபொருளு மறிபொருளி லறிதலுமின்றி யறிவாகியசத்தே யது வதனாய் வினக்குதலிற் றிரிபுடருபமாகிய சகத்தில்லாமையா லன்னியோன் னியா பாவமெனவும், இம்மூன்றிடத்து மிருத்திகையைத்தவிரக் கடமில் லாததுபோல எப்பொருஞ்சத்தே பிரத்தியட்சமாயிருத்தலி னெப்போதுஞ் சகமில்லாமையா லத்தியந்த பாவமெனவுமாம்.

வினா:—இந்த மூன்றுபிரமாணத்தாற் சிதாதயமான சத்தே பிரத்தியட்ச மாதற் பொருட்டாகிய பிரமாண மியாதற்கு?

வினா:—இவ்வறுபவம் எக்காலத்திலும் இயல்பாய் விளங்குகின்ற தென்பதை யறிவிக்குமித்தம் திருப்பிரமாணமும் வேண்டற்றென்க.

விரு:—அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—சகல்நிரத்திற் சதமிருக்குமென்னுமிடத்திற் சகல்நிரத்திற்குஞ் சதத்திற்கும் அபேதந்தோன்றற்போல, பிரமத்திற் கூடத்தனிருக்குமென்னு மிடத்து அக்கூடத்தனே பிரமம், பிரமமே கூடத்தனென அபேதம் பிரத்தி யட்சமாகத் தோன்றுவதே சம்பவப்பிரமாண மெனவுமாம்.

விரு:—இவ்வெழு பிரமாணக்களால் அத்துவிதசொரூபம் பிரத்தியட்ச மானால், மேல் ஐதிகப்பிரமாண மியாதற்கு?

விடை:—இவ்வறுபவக், தொன்றுதொட்டு விளங்குகின்ற தென்பதை, யறிவிக்குமித்தம், வேண்டிற்றென்க.

விரு:—அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—இம்மாத்தில், இயக்கனனனென்பது, அநாதிசித்தமா யிருப்ப தென்னுமிடத்து, இம்மாமே பேயாய்க்காண்பதுபோல, இச்சகத்திற் சித்தன தென்பது, அநாதிசித்தமா யிருப்பதென்னுமிடத்து, இச்சகமே, சித்தாய் விளக்குதல், பிரத்தியட்சமாதலின், ஐதிகப்பிரமாணமென்பதாம்.

விரு:—இவைட்குச் சுத்தாறுபவமியாது?

விடை:—சுவாறுபவாதித, சுயம்பிரகாச ஸ்வரூபமே, பிரத்தியட்சமும், அனாதி, ஸ்வப்பிரபையான ஸ்புரணமே, அநுமானமும், அத்ஸ்புரணரூப மான சங்கற்பம், அதிதமான தத்தெரிசனுற்பவமாய், வத்தேயன்றி வேறின் றென, நிச்சயிப்பதே, சத்தமும், இப்பூர்ணமான சங்கற்பத்தைப்போல், அவ் வறிவிருப்பினும், அநாதவித்தியாக் கலைத்தினிற்றல், உவமானமும், இச்சங் கற்பம் பிரபஞ்சத்தில், அதிசயமான விடயானந்தனான் மொத்துண்ட தலே, யகத்தி னிதியாகத்தைக் காட்டுதலின், அருத்தாபத்தியும், அச் சங்கற்பம் முன்பின் நிலையொரு காலத்துமின்றி, யெப்போதுந்தானுகப் பிரகாசித்தலின், அபாவமும், இச்சகற்பம சத்தின்சுபாவமா யுண்டென்ப தனும், சம்பவமும், இச்சங்கற்பத்தை யதிகம்வியாபித்து நிற்றலின், ஐதிக மும்மாம். இம்மை சுருதிருஷ சுவாறுபவரீதியாற், குருவாக்கியப்படி, யறி வித்தானக்க. இன்னும் சுத்தித, விபரீதமாகிய சவிகற்பஞானத்திற்கு; பெயர் சாதி குணமி கன்மம் பொருளெனவைத்தண்டி: (தண்டியென் னும்) பெயர், (பிராமணனென்னுஞ்) சாதி, (சிவப்பென்னுங்) குணம், (தவபூசனென்னுங்) கன்மம், (நீலனென்னும்) பொருள் என்பனவாம். பொருளிலக்கணமாத்திரத்தின் விண்டலின்னாவறிவாகும் விகற்பமில்லாச் சுட்டியே=சத்தாகாபத்தியால் முற்கூறியசவிகற்பஞானத்தோன்றுதற்கு நிருவிகற்பஞானமெனப்படும்.

அது சமிக்ஞாபோதம்; பிரயோகப்பிரத்தியட்சம், இந்திரியப்பிரத்தியட்சம், மானதப்பிரத்தியட்சம், சுவசம்வேதப்பிரத்தியட்சம், யோகப்பிரத்தியட்சமென்று ஐந்தப்படும்.

பிரமேயம் (அளக்கத்தக்க) பொருளினது தன்னியல்பு பொதுவியல்பிடற்கையடையணர்த்தும். அதாவது; பதிபசுபாசங்களாகிய பிரமேயங்களினது தன்னியல்பு (தனதசாதாரண லட்சணத்தையும்); பொதுவியல்பு (பொருந்தியசாதாரணலட்சணத்தையும்) உணர்த்தும்).

1. அநாதிமுத்தசிவன், ஆதிமுத்தசிவன், அபாமுத்தசிவனென்றுகூறும் பதிபதார்த்தத்தின் ஒவ்வொன்றும் தன்னியசாதியாகிய பசுபாசங்களினையும்; தன்சாதியாகியமற்றிரண்டையு நீக்கிநிற்றல் தனதசாதாரணலட்சணம்.

பசுபாசங்களொவ்வொன்றும் தன்சாதியாகிய மற்றிரண்டிற்குஞ் சமமாகிச்சிவனென்றுகூறும் பதியை நீக்கித் தன்சாதியாகியமற்றிரண்டையு நீக்கிநிற்றல் தனதசாதாரணலட்சணம்.

2. ஆன்மாவென்றும், பிரளயாகலர், சகலரென்னும்பசுபதார்த்தத்தினொவ்வொன்றும் தன்னியசாதியாகிய பதிபாசங்களினையும் தன்சாதியாகியமற்றிரண்டையுநீக்கிநிற்றல் தனதசாதாரணலட்சணம்.

பதிபாசங்களொவ்வொன்றும் நீக்கித் தன்சாதிக்குச்சமமாகிப் பசுவினைநிற்றல் சாதாரணலட்சணம்.

3. மலமாயைகன்மமென்று பாசபதார்த்தத்தினொவ்வொன்றும் அன்னியசாதியாகிய பதிபசுக்களையுந் தன்சாதியாகியமற்றிரண்டையு நீக்கிநிற்றல் தனதசாதாரணலட்சணம்.

பதிபசுக்களொவ்வொன்றுநீக்கித் தன்சாதிக்குச்சமமாகிப் பாசமெனநிற்றல் சாதாரணலட்சணம்.

மூன்றாவதுபக்கம்.

1. பிரதிஞ்ஞை = பக்கம் = சாதிக்கப்படுவதாகியவன்னி யீசுரன்முதலிய பதார்த்தத்திற்குத்தானமாகிய மலை யுலகமுதலாகியபொருளாம்.

2. நீகர்பக்கம் = சபக்கம் = உவமை = திருட்டாந்தத்தானமாகியபாகசாலை குடமுதலாகியவிடம்.

3. நீகரிப்பக்கம் = விபக்கம் = சாத்திய சாதனங்களாகிய அக்கினி தூமமுதலியபொருண்மின்போய்ப் பொருந்தாத மடமுதலியதானமாம்.

எட்டாவது.

1. இயல்பெது = நிதமாமாமென்றிறவேதுவான்மனசு குறிவழுதவியபிரயத்தித் செல்லாமன் இயற்கையாக மாமாத்திற் செல்லுதல். இயல்பெது.

2. காரியகேது = (மலைமீதுவண்ணியுடைத்துப் புகையுடைத்தாதலை வென்றும்) தனக்குக் காரணமாகிய வன்னிமேற் கட்டிக்புகை காரியகேது.

3. அநுபலத்திலேது = தேம்ன்னாடாமல் உரும்பனி ஏரளமாகிய கேதுப்போலும்.

இலக்கு = இயற்கை, காரியம் = பண்ணப்படுகேது, அநுபலத்தி = ஏரளமாகும்.

திட்டாந்தமிரண்டு.

1. அன்வயதிட்டாந்தம் = எங்கெங்கேபுகையுண்டு அங்கங்கேயனலுண்டு பாக சாலைபோலனல்.

2. வெதிரேகதிட்டாந்தம் = எங்கெங்கே அக்கினியில்லை அங்கங்கே புகையில்லை மலித்போலே.

அன்வயதி. வெதிரேகதிட்டாந்தங்கள் கூறப்படுகின்றன.

1. மலையிலது வன்னியுடைத்து தூமவத்துரை யென்றவிடம். புகை யுடைத்தாகை யினாலென்றவிடம். எங்கெங்கேபுகையுண்டு அங்கங்கே வன்னியுண்டு: எப்படி? அடுக்களை; இதுதிட்டாந்த மென்றவிடம். அப்படியிலாதவிடம் புகையுடைத்து: இதுபாயமென்றவிடம். ஆகையா, லப்படிவன்னியுடைத்து, இதுகிடை யென்றவிடம். இப்படியன்வயத்தி லெடுத்துப்பண்ணுக.

2. மலையிலது வன்னியில்லை தூமமில்லாதிரையென்றவிடம். புகை யில்லாமையால் இதுகேதுவென்றவிடம். எங்கெங்கேவன்னியில்லை அங்கங்கே புகையில்லை; எப்படி? குளம். இதுதிட்டாந்த மென்றவிடம். அப்படி யில்லாதவிடம் புகையுண்டு; பாயமென்றவிடம். ஆகையாலப்படி வன்னி யில்லாது, இதுகிடையென்றவிடம். இப்படிவெதிரேகத்திற் பஞ்சாக்கரு மறிக.

1. பூர்வக்காட்சியநுமானம் = மறைவிலுள்ள புட்பத்தை மணத்தா லறிதல். இதுமுன்னுப்பின்னும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியப்பொருளை யுணர்த் தலாற் பிரத்தியட்சாநுமானம், தன்மாநுமானம், திருட்டாநுமான மெனவுமாம்.

2. சேஷவநுமானம் = (பிரதானியோகிக்கு மாத்திரமன்றி யொருவர்க்கு பிரத்தியட்சமன்றுதலால். புத்திபூர்வமாய் வார்த்தையாலுமன்றி நிறமிதித் தறிந்த) நிதரிசனமாய கரியினதுயாக்கினை யறுதிபிறந்த வநுமாநுமான மம்; இதுகாரியகாரணமாகம் (சாமானிய) திருட்டாநுமான மென்றபடம்.

3. தூமவநுமானம் = பிரதானம்புகுந்துமிடத்தாலும்தூமியமன்மல் காரணமாக; சுதந்தரமாகவன்மல் வலக்க யாகங்களிலேனும் வலிக்மாக சேடமாகிய பூசைகத்திலேனும் இனிமைவல்லி யொருத்தம்; சுதந்த

மோகபலசாணம் கண்டமென்றுகமஞ் சொல்லுதலால்என்றறிதல் உளபாகு மானம். திவ்யாகமம். காமத்திலே காரியானுமானம், காரு மானமென்றுக் காமனீயத்திலும் திருட்டானுமானமென்றுஞ் சொல்லப் படும்.

அம்மாகமம் = சரியை, கிரியாப்பாதப்பொருளேயுணர்த்துந் தந்திரமே யென்னும்; யோகபாதப்பொருளேயுணர்த்தும் பந்திரகமென்றும்; ஞான பாதப்பொருளேயுணர்த்தும் உபதேசகமேயென்றும் மூன்றவிதமாம்.

இனிமூன்சொன்ன பக்கப்போகத்தோன்றி யல்லவாய்ப்போம் பர்சா பாசப்போன்று; வேதப்போலத்தோன்றி யல்லவாய்ப்போம் எத்துவாபாதம் மூன்றுமிருபதுசோன்றுமாம்; திருட்டாந்தப்போலத்தோன்றி யல்லவாய்ப் போம் திருட்டாந்தாபாசம் பதினேட்டாம்; தோல்விநானமிரண்டு இந்தச் சாதனங்கள் இருபத்திரண்டாம். மூன்சொல்லிபபக்கப்போலிமுதலிய வேண்டாம் தோலையாக்கி மறுபடியுரைத்தாம். இன்னும் பிரமாணங்களின்லீரி யைத்தாய்க்கொத்திரக்கண்டுகொள்க.

இனிப்பிரத்யக்காண்மாவுளதென்பதற்குப்பிரமாணங்கள்.

"நுங்கியென்னுயிர்"—என்னுயிர் நீக்குமென்னுங்கூற்றமிடத்து, அவ் வியாயம்யாதி, யாண்டுக்கூறுதற்கு, வேறேருயிருமுண்டோ? இவ்வியாய்த்து சொல்லுதி, நுந்நாய்ன்னாசாலவிருபாமிலபோன்றவரே, யென்றுகோக்கன் சொல்ல, செருமைமதம் மிருதகம், பொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற, தமது திருமுகனை, வேலையான்பகன் ஆயிதல்லமன் சொல்லுவன்; உயிரென்ற சொல்லப்பட்டபெயர், திருத்திபோலியக்கும். பிராணவாயுவிற்கு இயற்பெய ராகச் சொல்லும், திசிலேதி, சுவப்புரு தயவாகரித்தும், பிரத்தியகாத்மா வாகிமதனக்கு, அர்தவியற்பெயர், ஆருபெயரா வருமென்று, முத்தமிழு னியற்தமிழ்ச் சுருணர்ச்சோர், சொல்லுவர்களென்று, தமக்குக் காருணிய ருடிய அல்லமன், நன்னூலொன்றுரைக்கொள்ளும், பிராந்திநிரும்படி, யிந்த நீலையனைப் சொல்லினன்.

சுழக்கத்தாலன்றி, என்னுயிரைக்குச் சுதந்தான் வேறின்றே, எனக் கருதி விருமினன், அதற்கு:—உலகருவப்ப வென்னுமிடத்து, இயற்பெய ரும், உயருலைப்ப வென்னுமிடத்து, ஆருபெயருயர்ச் சுற்றல்போன்று, உயி ரெனும்பெயர், பிராணவாயுவிற் இயற்பெயராயும், பிரத்தியகாத்மாவிற், காருபெயராயும், நிற்றலையுணர்பவர், எனை, தமிழுணர்ச்சோ ரல்லாதவரின் இயலுணர்த்தல சிலம்புவரென்றார். விசானியாதமி, பிராணவாயுவிற்கும், விசானித் மயவ்தமிர்த்தமி, ஆன்மாயாதிற சத்தசைதன்யத்திற்கு, மாகச் சொலின், உயிரென்ன, இயற்பெயரெனவும், ஆருபெயரெனவுங்கூறினும், அயினவ்வளத்தில் சொல்லாற்றலும், தன்னிலக்கணத்தில், ஞானதப் பிரத் சிபட்ச வாற்றலும், நிச்சியக்கள், இச்சலிபின்கருத்தப், புலப்படாதென்

பதி கிள்ளாவிலன்ன, அழ்டி, ஒரிடத் தொருதுணைத்தாக, நெடுந் தெரி அரண்மன்பி வொருதுணைத்தெ ன். என்க.

உன்னாகதிறதன்னோ, சுதிதானந் வெடுபதியென்ற, அரியேறுக்கச் சுறுத்த, மின்னுக்கிடோற் றோன்றியதைதம், தனதென வெய்புதோன் றெய்த, நின்னதிறொய்குடிலாகிய வடிப்பினா, வரனென், றுன்னரிக்கெட் டுனை யென்கொனி, வென்றிறுதியம்பும்.

அங்ஙனமானது. கற்பிதாந்மனென் றறிவிப்பான்றொண்டிந், தூல மூன்மனதிறுய தத்துவங்களை பறியுந்தாந்தி, சுயமய பதத்தின்றனை வுணர்ந்தின்றது.

சுதுணமாகிய விசேடத்தோந், புரும்பிலன்றும் விசேடியமானது, விளக்க வெளிப்படுத்த மாதிரியாள்ள, யானோனத்தோன் பருத்தினென்றும், நுண்சரீரத்தோனும், யான்கேட்பன் பரிசிப்பன், காண்பன், உரைப்ப னென்றும், நுரோனந்திரங்களுடனே—ஐம. யான்வசனிப்பன், கொடுப்பன், கமனிப்பன். மிசர்சிப்பன், ஆனந்தப்படினென்றும். கன்மேந்திரியங்களுடனும், பேசுப்பன், சுசம்ப்பன், சித்திப்பன். அபானனிப்பனென்று. வந்தாரணங்களுடனே, கூடி யபத்தின், குணதோஷங்களுக்கு, விலட்சணமாயிருக் குறியும், ஆன்மா, இருக்கப்பெறுதலால், அகங்காரமன்மாவன்று. அதனை மாயின், அறிதலியற்ற, அசேதனமானது, போகத்தனைக் கன்னியமாயுள்ள, விஷயங்களை யறிவானெனைனைக் கேட்கின், காந்தக்கல்லிலுள்ளதும், இரும்பென் னாற் செய்யுந்தையா, அதுபோலென்றறிவாயாக. "நினைவிலே சிலையொடு மூன்வைதிருவெறியும்" என்பதினால், யானோனத்தோன்முதலிய, ஐந்து வகையதாகாண்க. தனியறுந்த உற்பனனும், அகங்காரசம்பந்த மான தூலாதிகட்கு, கேவிறாய முலமித்தலென்க. தனிபனை தனைவாதிகத் துவக்கினால், சுட்சியாபதித்தநிற்றலி லயனைபாத்மாவெனவும், அகங்கார மக்கரணம் அறிவாயமையின், அதாத்மாவெனவுரைக்கன்க. அதனைமாயின் புற விடயங்களை, பறிவதெங்ஙனம்? அவாது. சுத்தான விசேடதாலென்க, அற்றால். ஆத்மாவிற்கும், அனாத்மாவிற்கும், விடயங்களை பறியுந்தன்மை, வொன்றென்றால், இவ்வகட்குப்பிபதமென்னை? ஆசாயமானது, பிருதிவியா தியனன்று, பூதந்திறுல் கடியிருந்தால், கடமலதற்கு வேறாயிருப்பது போலச்சின்மாத்திரமான, ஆத்மாவானது, தனிவாதி விஷயங்களோடுகூடி, யதன்றொழில்களை பறிந்தும், அவற்றிச்சம்பந்தப்படாமற், சாகுபியாயி லதும், மனிக்கச்சாலை, பற்றினபடிதம், அச்சாலையைத் தனதாகக்காட்டின் போல, ஆத்மாவினது பூரணமான, சித்சாலையிற் திருவிந்தமிசம்பெற்ற, அகங்காரம் விடயங்களிற் சம்பந்தமாகம், அவற்றின்சுகதுகங்களைத் தானறி வதுபோலக் காட்டுதலாலென்க. இன்னும்அகங்காரமானது, விடயாகாரத் திற்படுன்ன, சாகுபியவடிவுதிலைமை மினாபமென வுணர்ந்தின்றது.

சிவஞானபோதம்

ஞாயசன்னிதானத்திற் காட்டப்பெற்ற, கண்ணழியானது, அறையிட் டடவினைத்தும்வித மேக்னரோ, அதுபோல, ஆன்மாவினது சன்னிதானத் திற், ரிஞ்ஞன்டால் தனதறைதன்னிப்பப் பிரதிபிம்பமான தடைபடுவது மும், அங்ஙனம், பெற்றதாதற், சடமாகின்ற லகக்காமானது, வீடிய வணர்பிரதாணமாக, கலவுனைவுனிற் பல்வாறழுன்று, காமாதிசுபாவினை கற்றச்சூழ்ந்திபின்கண், நிற்கின்றதும்; அவ்வகக்காமானது, ஒவிகத்தக்க சூழ்நிடவத்தையில். நிடமானதவித்தையென்னும் உட்சவரும். சித்தினை யென்றாம்தகுமிவ்வாயில், அகசவற்றபிம்போலத், தன்னைத்தானே விளக் கிக்கொண்ருதல், பிரத்திடக்காமமாவினது சொப்பிரகாசமாம்; பின்புவிடா மற் தொடர்ந்துவருகின்ற, காலகருட முதலியவைகள், மகாப்பிராணனின் னும் வாயிலும். சித்தினையென்னும் கதவைத்திறக்க, மூற்கூறிய அவத் தையினிருந்த முதலவித்தையென்னும், மகதத்துவமாகிய வாசற்படியிற் சேர்ந்திருந்த, அகங்காரமென்னும் வெண்பளிங்கிக் கல்லானது, ஆன்மப்பிர காசமானது பிரதிபிம்பிக்க, அதனை அமையப்பெற்று, முன்போலச் சிவ னைச்ர சொல்லுப்படியாகவேயிருந்து, சோப்பனமென்னும் கவிட்டை யினைச்செய்து, ஜம்பொறியென்னும் பலகணிவாயிலாக வெளிப்பட்டு, சாக் கியமென்னும் மூற்றத்திலினைக்குகின்ற, மூற்கூறியமகதத்துவ காரியமாகிய அகங்காரமென்னும், கல்லபடிகக்கல்லானது, காலகருடமாதிகன் மகாப்பிரான னும், அந்தத்தினைக்கதவையூடவும், அவித்தையிடத் தடங்குமாறுசென்று, சாக்கிய சோப்பனமென்னும், மூற்றம் கவிடிமுதலியவைகள் இருளாகும் வண்ணம், தானுபிரபடிகக்கல்லிற பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன், தனக்குமுதலா வுள்ள, ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய ஆத்மாவையடைந்து, ஏகமாகவினக்கும்.

ஆத்மாவின் சித்சாயை தன்னியல்டத்து, அலைபோலத்தோற்றிய அகங் காரமானது, கலவுனைவுனிற் சுற்சரித்து, சுழுத்தியிலடங்கும்போது தான வித்தையிலும் தான்பெற்றிருந்த சித்சாயை அதன்காரணமான ஆத்மாவி னிடத்திலும் அடங்கும்.

சருடமுதலிய வென்றது, உயிர்களின சிச்சாஞானச் சிறியகள். முத லவித்தை பசத்துவமென்றமையின், இதற்குக்காரணமான அவித்தை மூலப் பிரகிருதியாம். இங்ஙனம்பிரமத்தையே கடவுளாகக்கூறுதலின், அதி ஷ்டானபிரமப்பொருளாகிய மூல்றையுங்கூறினாரென்க.

ஆன்மாவின் இலக்கணமினையவென வுணர்த்துகின்றது.

அகங்காரத்தின நியதியாலை விளக்குகின்ற, சாக்கிரமுதலிய அவத்தை யிலும், அவ்வாறு மூவகையாகிச்செல்லுகின்றபோதும், பிரத்தியகாத்மாவென ஒன் றிருப்பதாகவும், மூற்கூறிய, அகங்காரமெய்ப்பொதுவும், ஆத்மா அல்லவென்று, நியதிக்கின்றது. ஆன்மாவைக்கப்பட்டிக்க. விடயதைறைக்கு ஆன்மாவாகவும், பிரத்தியகாத்மாவிற்கு, அறிவிக்கொருவாகவு மிருக்கப்பெறுதலின், நித்தமாயும் சுயம்பிரகாசமாயிருத்தலும், சர்வஞ்ஞாயிகதையும்,

[illegible] ஆகிய [illegible] [illegible] [illegible]

அவ்வாறு ஆணவமலம் முதிர்ந்து பரிபாகமடைந்த காலத்தில், சாக்கிரம் முதலாகிய மூன்று அவத்தைகளை யுடையதாய், ஆணவமலத்தை யடக்கி, ஞானத்தை விளக்கி, ஆன்மாவை இறைவனோடு சேர்க்கும் பொருட்டு, சுத்தமாயையிலே தோன்றிய, ஐந்தொழிலை யுடையதாய், ஏழு ஆதாரங்களை யுடையதாய், ஒன்பது வாயில்களை யுடையதாய், ஐம்பத்தோரட்சரங்களாகிய மாலினியை யுடையதாய், ஆன்மாக்களுடைய போகத்திற்காக, முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானாலே, தூலவுடம்பாகிய, ஒன்றாகிய கரணம் படைக்கப்பட்டது.

அவ்வுடம்பிலே, சிவபெருமானுடைய, அருட்சத்தியாகிய, ஞானசக்தியினாலே, சுத்தமாயையிலே தோன்றிய, சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சதாசிவம், மகேசுரம், சுத்தவித்தை யென்பன, ஐந்து கஞ்சுகங்களாகிய, கலை, வித்தை, அராகம், நியதி, காலமென்பனவாம். மூலமாயையிலே தோன்றிய, ஐம்பூதங்களாகிய, நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளி யென்பனவும், ஐம்பூதங்களுடைய, தன்மாத்திரைகளாகிய, சத்தம், பரிசம், உருவம், இரசம், கந்தமென்பனவும், ஐம்பொறிகளாகிய, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்பனவும், ஐந்தொழிற்கருவிகளாகிய, வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபத்தம் என்பனவும், ஆகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் சேர்ந்து, ஒரு தத்துவமாகி, ஒரு தத்துவமாகிய, ஆன்மாவை, அனாதியாகிய, ஆணவமலத்தினின்றும் நீக்கி, ஞானத்தை விளக்கி, ஆன்மாவை இறைவனோடு சேர்க்கும் பொருட்டு, ஆன்மாவுக்கு, போகத்தை விளைக்கின்றது.

உயிர் சச்சிதானந்தமெனலில், யுவடானபூர்வமாக வுணர்த்துகின்றது.

அங்ஙனமாகிய, ஆன்மாவினிடத்தில், அதற்குச்சாட்சியாக, ஆனந்தமயமாகின்றன, ஆன்மாவினிடத்தில், ஒருமையாகிய, மலவிடத்தறிதலென்ற, பரோக்ஷஞானமும், ஆன்மாவினிடத்தில், கிணற்றில் தவறிவிழுந்த, மோதகமோ, கடமத்தையென்பது. சீவன்முத்தனென்ற, அவ்விடத்திருக்கின்றதென்பதைத், தானேபிற்றான்றல், சொல்லக்கூடாமை யெங்கனமோ, அதுபோல், நிர்குணப்பிரமவத்துவை யறைதற்செய்யவேண்டுமென்னுஞ், சத்தத்தினை யெழுப்பினாலும், அதற்குத் தன்னைக்கருவியாகின்றன்ன, அந்தக் காலை சமயத்தாசன்றி, அந்நியனுக், அறிந்தபொருளைச், சொல்லக்கூடாதாகும்; ஆகையாலன்றோ, சகலாகம, சொப்பிரகாச மடிவினதா, மென்றறிந்து.

ஞானங்கூடினன்றி, யறிவறிந்தபொருள் கூடுறுதலென்றமையின், கூடுந்தானறிபவனாமென்பதறிபொருட். முற்கூறிய, ஐந்தவத்தையி னிடையிலுள்ள, சுழுத்தியிற்று. தன்னைத்தானுக்கி, யியற்றையறிகின்ற விசய, வதாத, பிரமுரு. சிவன், சாகும்பென்கிறதற்கு, இம்முறையே, யினவகட்கு அறிவ்டாளமான சத்து, சித்து, ஆனந்தம், சத்தியம், பூரணமென்னு, மைந்து தன்மையையுடையதாத. யாதமாவெனவும், இயற்றிற்கெதிர்மறையா, லைந்தன்மையு மூடையதாத, பரஞ்சாவெனவுந்தான்ற, வினக்கியதெனச் சான்ற.

வினா:—அறிதல், தன்னைத்தானுள்ள சென்னாயு, மறிதற்றிறனுள்ள சகலி னையு, மெங்ஙனமுடைத்தென்பீரோ?

வி:—" [illegible] " என்றாயிற்றே, [illegible], [illegible], [illegible],

[illegible]

[illegible]

ஏடா, [illegible], [illegible], [illegible] மற்றுள்ளனவற்றையும், [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible],

தானாகிய நேரசை, இரண்டு அடியிடத்தும், அடிவெண்பாவும், அவ்வடிவெண்பாவினிடத்து, அவ்வடிவெண்பாவிற்குரிய தளை தட்டு வருவதாகிய நிரையசை, நிரையசையின் முன்னர் நிரையசை வருவதாகிய நிரைநிரையசை, நிரைநிரையசையின் முன்னர் நிரையசை வருவதாகிய நிரைநிரைநிரையசை, நிரைநிரைநிரையசையின் முன்னர் நிரையசை வருவதாகிய நிரைநிரைநிரைநிரையசை, இவை நான்கும் வருதலாகிய இவ்வைந்து வகைப்பட்டது. இவ்வைந்தினையும் முறையே நாலசை, ஐயசை, அறுசை, எழுசை, எண்சை யென்று கூறுவர். நாலசை, ஐயசை, அறுசை, எழுசை, எண்சை யென்பன முறையே நேரசை, நிரையசை, நிரைநேரசை, நிரைநிரையசை, நிரைநிரைநேரசை யென்பனவற்றை முடிவாகவுடைய அடியிரண்டு வருதலாகிய இவ்வைந்து வகைப்பட்டது.

உதாரணம். பாகவதம்.

பிறந்தது பிறந்தபின் பெரிய வாக்கைக
குறந்தது முன்னைபோ யுற்ற வல்லலிற்
கறந்தினை பயனெய்க் குணக்க ரின்னமு
மிறந்தபற் றுணர்கிலே னென்றும் வைகுமே.

வினைந்து மெய்ப்பொரு ளாக்கைதே னிறைதன் குணக்க
ணானந்தை டென்னுமீப் பொருட்கிலை யென்பது தேர்ந்தன்
கனந்த மென்பது மறிந்தேன் கருமக் கனக்கம்
வனந்தொறன் பூமியின் சாலபென் பாவனை மயிந்தே.

கடந்தினை வாழ்வைக் கடுமூனைக் கில்வா
னிடந்தொறு மொன்றுபட் டிருக்கு மாறுபோற்
சடந்தினை யுணர்வைச் சடந்த ணக்கினிற்
கடக்கரும் பாத்திலேன் றுகி லைவகுமே.

பக்குவத்தி லாசிரியர் உணர்த்தியவண்ணஞ்சென்று தூரியத்துத்தானே தன்னை டையதலி றான்டாவுனதுனென்பதற்கு உதாரணங்கள் திருமந்திரம்.

ஆன்மவிலக்கணம்.

அறிவையும் புலனுட னேகான்ற தாகி
நெறிபறி பாதற்ற சோழர் போல
வறிவறி வுள்ளே யழிந்தது போல
குறியறி வில்போன் குருபர னேமே.

ஆடியு பானீர் பிரிக்கின்ற வண்ணம்போற்
தாடிரு தனிமன்றிற் றன்னைத் தனிசித்தந்

திருமலர்ப் பங்கய னச்சுதனாற்றன
கருமலர்த் தேடலிற் காண்கிலாக் காலமே.

வித்தைக் கெறித்து விராக்கிரத் தேதமிக
சத்தச் சரீரப் பிரிந்து தடக்கற்று
நுதலப் புலனெயிர் ஒன்று புடம்பொதி
செத்திட் டிருப்பர் சிவமோ கிபர்க்களே.

தரிய பிரமப்பது சாக்கிரத் தன்மேன
ரிகன் பதினாது நாதசுத்தி செத்தன
பரிட புரிடிப் பாதிப் பறந்தது
தரிய பிரத்திடத் தெரல்லவிவான் ணாதை.

முன்னை பறின்னிற் செப்த முதுகவம்
பின்னை பறினிப்பா பெறாற் றறிபலாத்
தன்னை பறிய தறிவா பதிதன்னிப்
பின்னை பறிவது பெபறி வாசிமே.

தானென பறிபுப் னிகை னழிந்தபி
றானென பறிகெ னைந்தி பறியுக்திகா
தோன்ன டிருந்தி புணாவை புணர்ந்தபின்
பிறனென பறினபனைத் தெவர் பிராரினை.

*விஞ்ஞானத் தோர்க்கா னவமே தறிவாகு
மெஞ்ஞானத் தோர்க்த தறிமாபை தானென்ப
வஞ்ஞானத் தோர்க்குக் கண்ட தறிவாகு
மெஞ்ஞானத் தோர்க்குச் சிவதரு பெயுமே.

அவத்தைதபேதம்.

ஐவைப்து மத்தினை யானது சாக்கிரம்
மைகண்ட பன்ருன்றிற் கண்டங் களறிவென்பர்
பொய்கண் டிலாத புருடனிதயத்தழுனை
மெய்கண் டுயறுந்தி டாகுந் தரியதனை.

சீவன்.

பேசிய சிவன் யாதுவது சொல்லிடில்
வேதின் மயிரொன்று நாறடன் கூறிட்டு

---

* விஞ்ஞானத்தோர்–விஞ்ஞானகலர்–மலஞ்ஞானம். பிரளயாகலர். வஞ் ஞானத்தோர் சகலர்.

...

...

...

சிவஞானபோதம்

சுரமதிவதும் வைத்திரேயோபதேசத்து ஒன்பது அத்தியாயம்.

[illegible] மாதவனை மைத்திரேயன் வணங்கித்துப்பறப்பட்டு அவ்விடத் [illegible] மகரிஷே! பரமசிவதத்துவத்தைத் தெரிந்துமென்றுகேட்டான்; [illegible] சொன்னபடி:—பிரணவமே சிவமென்று சொல்லப்படும் [illegible]: பிரணவத்தை ஆதியாகவும், இடையிலுள்ள [illegible] அவினாசியென்கிற பாகமிரண்டிலும், பூஜிக்கவேண்டிய [illegible]. நீயுனக்கு மதிப்பானவன். ஆதலால்சொல்லப்பட்டதாகிறது; அப் [illegible] நீங்க. சப்தமாகவென்ன, சங்கிக்கலாம். அதற்குப், [illegible]. சந்தேகமில்லை. இருப்பதை [illegible]. நிச்சயமில்லை. தோன்றுகிறபடியால், ஏனென்றால் போகின் [illegible], இடையிலுள்ளதினாலே. இங்கே அர்த்தத்தின்பேரில், ஏனென் [illegible] சொல்லப்பட்டது.

தந்திரம்.

உலகம் பெறுதிகாயிற் றுறவிடம் பாலயம்
யமனைப் பிரமனுக்கு வாய்கை புரவாசல்
கேதகி விகமி தோத்தருச் சிவன் சிவலிங்கம்
சகலம் பசுவோத்தமத் சாரா தனிஞ்சைக்கே.

பிரமத்தை மூன்றுசொல்லுக்கு நாற்பரிமுறைக்கு மத்தியாயம்.

இந்தவிடம்பனை சிவயக்க வினைப்பகி மன்னமிரண்
டுந்தனிரண்டுறு மொன்று விம்மப்பல வங்குதகர்ந்திமாச்
சொந்தமறும்படி யொன்றுமுனுறை சொலப்படி சிதமூம்வான்
வந்தடைத்தி லகப்படி சிடுத லென்பது மாலையினால்.

நம்பர னுருவருசித்தே நம்பர னினடையேயக்
கம்பித சிவன் முறை பதாவைக் காலந்தச்
சிம்பொரு ளொன்றே சிவனென்ன மற்றது சித்தாமோ
வம்பழுப் வேறு காதுசித் தாகா சத்தாலே.

பாலடன் னீபங்க ளிரண்டையு முதறிப் பற்றுத லொன்றொரு
மின்றி, பாலையுந் தானும் வேறில்லை தவினைப் பெய்துமற் றிப்பொரு
ளாகுந்தான், சிவதுப் பாலுந்த சின்மய மாகு மாதலா லொப்பெனச்
சொப்பன், பெரியோன் முதி விந்தலை பன்றி வேறுவே முகுமோ
னீர்.

சப்பய பாதுப் பண்டிப்ப போறை பெப்பொழு தஞ்சிவ சிவர்க்,
கொப்பான தாகு நிலையென்ன முன ஆர்ணைபால் வேறுறு தொன்றே,

ﻡﻫ

ﻡﻫ

ﻡﻫ

[illegible]

சிவஞானசித்தியாருரைகாயதன்மதமயதூலம்.

காயமுறுவ நாக்க நக்குமிக் கண்டாரைபோ னின்றிவனுந்
தாயைமாடக் கண்டாரினிமைகண்டிருப்பதுக் கண்ணாதி
காயமுறுவ தாயிற் பாலைப்போல கண்டிருக்க வாக்கலோ
காயமுறுவ வாங்கலருக்குமுன் நுண்ணாடபாவதுக் கண்டிடே

[illegible] ஆகையாலறுத்த உயிராகாயிலைந்தாய்கையாற் காட்சிக் [illegible] ஆகிய தூலமாகாயம்,-காட்சியாலையாகிய கன்றுக்குக் காண [illegible] ஆகிய தூலமாகாயம்,-உய்த்தசனமாலையாற் காணக்க [illegible] ஆகிய தூலமாகாயம்,-கண்டோர்சுவைத் தறிவதனாற்போலக் காணக்களும் அவ் வாகாயமாகாணலாமாறு.-ஆகையால் ஆன்மாவையுண்மையாக உண் டெனவறியவேண்டும். எனமுடித்திருக்கின்றன. தன்னிற் றன்னை யறிவும் தன்மயம், தன்னிற் றன்னை யறிவது தன்மயம். தன்னிற் றன்னை யறிந்திலனாகின், தன்னிற் றன்னோடுஞ் சார்ந்த கரிடுகே.

மூன்றாந்தந்திரம் முற்றிற்று.

நான்காந் தந்திரம்.

அவதாரிகை.

மூன்றாந்தந்திரமாண்டு தனக்குச் சகசமலமும் அவற்றாலெய்தவற்கையு முற் றனபோ தொன்றிலும் தாழுகையென்பதை யிச்சுத்திர முணர்த்துகின்றது.

நான்காந் தந்திரம்.

அந்தக் காண மலத்தினலன் றன்றலை
சந்திக்க நான்மைச் சகசமலத் தினாக
தனைக்க சேப்பவின் றறந்தலத் தைந்தே.

(இ-ன்.) ஆன்மா=கடன்றானியல்பறிவு, அந்தக்காணமலத்தினலன் ற ன் று=அவாதத்தினல் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென்னு மந்தக்காண

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

வி ரு:—[illegible] அவைகளாகும்?

வி டை:—[illegible]

வி ரு:—[illegible]

வி டை:—[illegible]

வி ரு:—[illegible]

வி டை:—[illegible]

இஃது...தலைமைப் பண்பு...பாலாகும் என்கிறது.

ஆன்றவிந்த சான்றோர் பண்பே பான்கணும்
கேடில் விழுப்புகழ் வேண்டின் பண்புறன்
நாடுங் குடிபுரக்கு நன்மை யான்றன
பேணுங் கிழமை பிறிதின்கண் காண்டலிற்.
பான்றகைத் தென்பதோர் சான்றாண்மை யாண்டுமே.

(இ-ள்.) கேடில்...பண்பு, நாடும்...நன்மை, பான்றன...கிழமை, பிறிதின்கண்...சான்றாண்மை, ஆண்டும்...பண்பாகும். எ-று.

இதனால், சான்றோர்தன்னைத் தாரேன் வேந்தற்கு.

(இ-ன.) தன்னாட்டிற்கும், அந்நாட்டிற்கும், அரசனுக்கும் தாரேன் என்றவாறு.

தான் நகுநர் காண வயாதே
சான்ற பயனை யுன்றிக் காறும்.

(இ-ன.) தானஞ்செய்து சான்றோரால் அறியப்படுதலையும் தம்மை இகழ்வோரை யொறுத்தலையுமுடைத்து. எ-று. தானம்செய்தலும், ஒறுத்தலும், தன்னாட்டிற்கும் அந்நாட்டிற்கும் அரசனுக்கும் நன்மை பயத்தலின் சான்றாண்மை யாயிற்று.

சிவ ஞான சிவாசிரிய னுடையிற்
றன்றிறனல் போது முரைப்பார் மிகைப்பினை.

(இ-ள்.) சிவனென்பதும், ஞானாசிரியனென்பதும் ஒருபொருட்பன்பெய ரென்பது, உடலென்பதும் உயிரென்பதும் ஒருபொருட்பன்பெயர்என்றுஞ் போலும். இப்பெயர் இயற்றின்மேலன்ற, ஆசானைப்பார்மேற்று. எ-று. இன்னபலவுங்கூறுதலும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அரசனிடம் [illegible] ஒரு [illegible] அவனுக்கு [illegible] அவனுடைய [illegible] அவனுக்கு [illegible] அவனுக்கு [illegible] அவனுக்கு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

திருவிளையாடல். அங்கம்பெய்தபடலம்.

சிவசிவையோம் பொருளுரைத்து பூரீகண்ட னாமமொரு சி, வே லேசனம், புவிதரித்த சரஸ்வதிபர் போதமார் தம்மனை யைப் பொதுத்தின்ற, மலைவின்மிட் டகலாம லிருந்தமறை போல் மிகுத்தி மாற்பாதிச் சுவையனை கிழவிபாப் பெரிய்ய சடையன் தான் முதிர்தோளான்.

சுக்கிலயகர்வேதத்தில் வைங்களோபநிஷத் 4-வது அத்தியாயம்.

"ரசனைபிரமம்" என்றபிரதலயுக்த முத்திபுன்டாகிறதில்லை.

யகர்வேதத்தில் வராகோபநிஷத் 2-வது அத்தியாயம்.

சன்றனடைய பூரணன்மாலைகத்தவிர் ஜகத், ஜீவன், சுவ்வரன், மாலை முதலியனைகளில்லை. அவர்களுக் நரன்மியல்லகாண். (இவ்விடத்திலன்ம மென்பது பிரமத்தை அதிஷ்ருத்தியாயம்டைப்பத்தி.) சத்தியமான பரப்பிரமம் ரன் என்னோத்தவிர வேறியாதொன்றுமில்லை. ஆகாசத்தில், காகாசம், காகாசம்போல் சிதாகாசமாயிருக்கிற என்னிடத்தில் பூரீவைகாக்கள் கற்பிக் கப்பட்டிருக்கிறார்கள். (பூரீவைகவர்களாவிய) ஆன்மாவின் சிருட்டித்தொழில் எதானதுதில்லையோ, அப்படியேமுடிவிலும் எதானதுதன்னப்பட்டிதா, அதானதுமாயையென்ற விகேதத்திலுலை பிரம்மரூபனிலைசாத் சொல்லப்பி றது. மாயையும், அதன்காரியமும் சித்தப்பிரமாஸ், ஈசுத்தையுமில்லை சுவத்தையுமில்லை, ஆகையினாலே நிருபாதிகமான ஆகாசம்போல் ரன்சத்த ஏகமும் சித்தாகமாயிருக்கிறன்.

(இவ்விடத்தில் ஆன்மாவென்பதுபிரமம், ரன்னென்பது சிவத்துவம் கதன்ற தனிபாதிதமானபிரமமில்லை.)

மேற்படி மூன்றுவதுஅத்தியாயம்.

அந்தப்பிரம்மமே ரனென (நீயே, என்றுசப்தபோதும் பொனைத் னை ஆசாமி.

மேற்படி நான்காவதுஅத்தியாயம்.

சிவனேகுரு, சிவனேதேவன், சிவனேவேதம், சிவனேபிரபு, சிவனேரன், சிவனேசகலமும், சிவனேக்காட்டி ரும்வேறொன்றுமில்லை

வாயுசங்கிதை ரூனரிலைமையுரைத்தலுத்தியாயம்.

அறையுமிகச் சுரன்சத்தி மாயையாச் மத்தால்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அத்தியாயம்.

[illegible] சிவன் [illegible] மாதி [illegible] கூறினான். சோதனைக்கு [illegible] ஏன் [illegible] வேண்டும், [illegible] — [illegible] அதை [illegible] [illegible] [illegible]

இளங்கோவடிகள், மாதவி தான் பிரிந்திருந்த காலத்தில் செய்தவற்றை யெல்லாம் கோவலனுக்கு எடுத்துரைத்தல்.

அந்தி மாலைச் சிறப்புச் செய்யுள்

மருவில் தோன்றி மணமலர் மாலை
முருகன் ஞாலம் நிறைதரு சீரின் மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
பாலை யென்பது அவரவர் நிலைக்கண்

அழுகளம் அறுப்பிரிவேசம்.

இவை கடல் சார்ந்த நெய்தல் அப்பு நாடு
வானக் கானல் வரிமுத்தும்—பேரலைகளின்
பத்தரான் சாத்த நுரைப் பணைத்தவற்றான்
கற்றளுர் சென்ற கிழவோன்.

கோவலனுடைய 4-ம். சு. மனைவியிடமென்னும் வெண்பாவையும், "இதனுள் அகத்திணைகளை நிலங்களோடு சேர்த்துமாறும், மேலுள்ள சூத்திரத்தில் அரிதாயமாறும், உரிப் பொருளன்றி யாண்டுஞ் சிறவாமை கண்டுகொள்க." என்பதையும் பார்க்கவும்.

சிலப்பதிகாரம் 4-ம். சு. 24-ம். செ.

நாட்டினை வகுத்துச் சிறப்பினோடியற்றிய
நாட்டுப் படலமும் கூறுபட முற்றி
நாட்டுப் படலமும் கூறுபட முற்றி
மன்னவன் கோயில் மருவிய தோற்றமும்
மன்னவன் கோயில் மருவிய தோற்றமும்

திருமந்திரம்.

சந்திர சந்திர மாதி தனிக்கும்
மந்திர மாலைக்கை மன்னு மனாதி
போக்கி லெறிந்திரு நீர் பொய்யான வாறுபோல்
நீக்கி நெறிநின்றோர் நீரிலே நிற்குமே.

இந்திர னுக்கும் அமரர் பிரானுக்கும்
வந்த குரு வுடலன்று வானவர்
தந்திரி யோனிகந் தாங்கற் புருடனை
முந்தை மறைகளு முன்னி முடியுமே.

முன்னே தலைவியை யடைதற்கு முயன்று நீங்கி
பின்னே யிடந்தலை யடைதற் பிணங்கி
கலங்கா நெஞ்சங் கலங்க மலர்ந்த
மலங்கா மழைக்கண் மாதர் தோளே.

உண்ணாம் பெருங்கோப் பூவிடம் பாலபம
வண்ணாற் பிரானுக்கு வாய்க்கோ டரவாசல்
திண்ணார்ந் தெரிக்கோற் குச்சிவன் சிலலிங்கம்
கண்ணாப் புலவோர்க்குங் காரா மணிவினக்கே.

"பிரானல்ல தாயோர் பெறுதுடிகம், குரானென்னும்."

அண்டிப பாச மிருமையுந் நானு நீத்
தென்றிங் நானறு சிவப்பிர காசத்தா
லொன்று நிருட மாடரு நோயுற்
றன்றிரள் சீக்குக லோக நிதாங்கதே.
கடங்கடந் தோறுங்கதிரவன் றோன்றி
யடங்கிட வூழி யவர்பி னடக்கான்
மிடங்கொண்ட கண்டனு மேமப யாயத்
தடங்கிட நின்றது மப்பரி சாமே.

சாம்பிரதாயி சிந்தனை.

பரிசுத்தமான மிருடத்தைத் தரியமாதிரமாய் நான்முகத்தைம், தன்னிட்டாதமாய் நான்கு வேதத்தையும் சொல்லிவிட்டது; தன்னுடைய நான் கொடாது. தன்னிடமுகத்தைப் பார்த்தபோது, தன்னிச்சையுடன்று தெரிந்தது, நிதானமின்மை பார்க்கின்றதற்கு விரோதமையில்லை. மயிலை-குஞ்சரத்தைத்தக் கொண்டுப்பதான விருமுன்னபாம்பைப் பிடித்துவிழுங்கும் சக்தியுள்ளதாகிய பெரியதொரு மரத்தைப் பரிசோதித்தபோது, நிரியதொரு பச்சோந்தியைக் கண்டதுபோல, தன்னைப்பார்த்தால் கண்ணைக்கொடாது, தன்னைப்பார்க்காமல், அதற்குப்பயமடைந்து சமீபத்திற்சென்ற கண்ணைக்காட்டியவுடனே, அதுகொத்திவிடுகின்றது. எப்போதுகண்ணைக்கொத்தும், அப்போதேதன் பலத்தைக்காண்பித்துவிட்டது. அதுபோலத், தரிடமென்னும் மயிலானது சத்தாமாத்திரமாகியும், அவஸ்தாத்திரய, மூதலியவைகளோடு சாகமிருந்தாலும் சக்தியுள்ளதாகியுமிருந்தும் அசதாகியும் அல்பமாயுமிருக்கின்ற விஷயத்தைப் பார்த்தபடன், தன்னைப்பார்த்தால் தனதாகாதென்னாடாது. அப்படிதன்னைப்பார்க்காமல் தன்னைவிடவுயர்ந்ததாகிய மாயை யாகிய விஷயத்திற்குக் கொடுத்தத்தனை விபரமாகவிருக்கையும் மதித்துவிட்டது. ஆனால், விஷயமாகிய மாயை யறிவைக்கெடுத்தாடம், தனதாகாதவிடத்தில் விடாதிருக்கவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஒன்றாகிய [illegible] ஒன்றாகிய [illegible] ஒன்றாகிய [

தனடபுனிவோன் றினபுரி விரண்டு சேனைத்
தானடபுனிவோன் றானிபத் தகுதோட தானை
யினடபுனிவோன் றிலதுடபெரி லதினைக் காண்டற்
கெனறன்டா னருவாகி யிருந்து ளாளை.

தனியருஞ்சாந்தஞ்சண்ட, பசாசத்தனைவியே=ஒப்பற்றமருவுடைய தூண்ம ரானன்னிடத்தின், சக்திபிரிவ் காந்தக்கல்லின்முன் னிரும்புனைசையுமாறு போன்ற, தேகேந்திரியகாணக்கனைசயுமென்பதற்கு.

உதாரணம். கைவல்லியம்.

செப்னையுஞ் செப்மிக்னையு மற்றிருக்குங் காந்தச்
சிலடயினுமுன் னிரும்புகள் சேட்டிக்கு மாபோற்
செப்னையுஞ் செப்மிக்னையு மற்றிருக்கு மென்முன்
சிடமான வுலகியலாஞ் சேட்னை செப்பு
மெப்கலக்த விந்திரிய விகார மூல
விவகார மிருத்திக்கும் மிருத்தி தானு
மெப்நலக்த சமாதிக்குஞ் சாட்சி போதான்
யெயில்போலென் றுணர்த்தவனே விபுடா கர்த்தன்.

(பொ-ரை.) தன்னினமாகியசெய்னையும், பிறனினமாகிய செப்மிக் னையுமின்றிச், சும்மாயிருக்குங் காந்தக்கற்களைமத்த பர்வதத்துக்கெதிரில், திரும்புசனைக்ன மகைபுடைய வதுபோல:— செய்னையுஞ் செப்மிக்னையு மின்றிச், சும்மாவிருக்கின்ற வெனம்கெதிரில் சடரூபமாயுள்ள சேதங் னனைத்தும், பற்பலகிருத்தியங்களைச் செய்யாநிற்கும்:— தேகசம்பந்தமான தூனேந்திரிய கன்பேத்திரியக் காரணமாகவெழும் பற்பலவிகற்ப ரூபமாயுள்ள விகாரச்சேட்னைகட்கும், சகலவிருத்திகளுக் காதாரவினயிய லாத்மசம்பந்த மாகவெழும் சொரூபசமாதிக்கும்:—தன்முன்சகலபுயிர்களும் பற்பலசிஷ்யர் னிபத்தற்குச் சாட்சியாயின்றன்ன ரூபியனைப்போல, காரணசாதியெனத் தியாசக்கவக்காது கன்றேனைவரே, வலிணயிபுனைந்திக்கும் விபுவா யுள்ள மாகர்த்தனெனப்படுவோன். எ-று.

செய்னையுஞ் செய்மிக்னையுமாவது; அனைத்தலையுமனைப்பித்தலையு மெ வைத்தொன்க. காந்தமலையானது அனைக்கவுமில்லை யனைப்பிக்கவுமில்லை யிரண்டு மிருக்க இதினெதிரி லிரும்புக னனையுமாறு போன்ற; உபாதிவிதமாக வினக்குணா னனைக்கவுமில்லை யனைப்பிக்கவுமில்லை யிரண்டுமிருக்க வெனக்கெதி ரில் சமஸ்தவுலகமு மனையுமாதலால் வென்முன் னுலகமெலாஞ் சேட்னைசெய்பு மெனவும்; சகலபுயிர்களுக் தத்தங்கிரியைய னியற்றற்குச் சாட்சியாயின்று

[illegible] , [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

கூடாவொழுக்கம் சான்ற பெரியோரைத்தான் அந்தியாயம்.

மாயமனக் கருவினையான் மிகவும் பலதீமை
யோயுமுயர் தவத்தோரை யுற்றவர்போ லுற்றுவரும்
காயமலை யென்னினுங் காக்குமுன் றுறந்தோர்
பேயுறவென் றுளங்கரு திருந்தடக்கு மன்றே.

நிரோதசந்தியோதயம்.

பொய்ஞ்ஞான நெஞ்சி னகம் பொருந்தாத தன்னியல்பிற் பொரு
ந்தி நிற்பன். காந்தமலை யாதிருந்தும் அச்சாதத் தெதிரெதி கய்பித்
தாற்போன், மாய்கலைதன் (பிரமம்) சக்திபின் பாலையிர மம்
புரிந்து மனிக்குன் முற்றி, பெய்ந்தபெயர் பானதனென் றெறிந
தோதி னியாதனமை யின்றுன் மன்றே.

தீதாசாரம்.

இருவினை யிசைதலைத்துங் கிச்சையறுண் டோரினனேவ
லுருவுகுடாக் காந்தமுன்னி னுரசிங்கை சென்றவர்சா.

(து-ன.) திருவினைப் (சகசுன்னியபதின்சுஞானம்பற்றி) யிருந்த
தும், அதைசனந்து-சடாரென்ன (சரீரத்தை), இச்செயலுன்டாக
தென்னாதிசொல்லப்பட்டிருந்த செயலுடையதுமை, எனவே—என்றுச்
சனன்கேட்க, உருவுபட-அகினியருகிருக்கப்பட்டாத, காந்தமுன்னில்—
காந்தசந்தானத்திலுள்ள, மாசிரு—மாசிக்குகம்பிக்குஞ்செய றுண்டாதல்
போல, என்றபோல—ஆன்மாசிதானத்திலாகின்ற, சரீரத்திற்குக் என்பக்
கேடில் வாக்குமெனன்ற கதியருளியவோசிர். எ-று.

சிவதருமோத்தரம்.

நிலத்தினுட தும்பிறந்த வெளிற்பூளைக் கிலந்தினத்தின்
நிலத்துளுக்கு மிறையாக வெனிற்சிறுபி னுண்டிறைவனுக்கு
மிலக்கமிரு மெய்தியிடுக் காந்தத்தை மிலக்கொழிலே.

எ-து. சென்றதேக்கிடைசாத்தை யிலக்குவிப்பானெனின் அற்
றன்று, சலடையில்லாதபோது மிலக்குவிப்பானொருவன்போல உல
கத்தைடத்துவான் சின்மையாகிய சுஞானமென்ன அகர்த்தாவுக்குத் தொழி
லுண்டாக வேண்டியவனின் அதுவுப்படியல்ல; பெரியவிலத்துள்ளார் தொழில்
செய்தது குரியினைகளில்லை; யதுவல்லாமல் காந்தக்கல்லின்முன் இரும்பு
செட்டிசைப்பதைதுச் காந்தக்கல்லின்தொழிலல்லவே; அதையால் காந்த

[illegible]

பிரமகீதை இதரேயவுபநிடதாற்பத்தி மூன்றாக்குடத்தியாயம்.

சின்மாத்திரமாயவுள்ளதெவற்றுசிவதேவ நிகழ்வான்மாதுக்குரு.
முன்னாரத்திரயுமாதிகடவுள் முற்றுமயமென்னவோதியுரு
சன்மாத்திரமாயபரம்பொருளென்றுமாயமதநிற்கையுடையான்
தன்மாத்திரமேயகிடவுத்தன்னையபான சக்காளன்றன்.

மேற்படிஐதரேயவுபநிடதாற்பத்தம்.

செம்மான் செப்பியிப் பயன் செப்புஞ் விரோதுன்செய் கருவி செய்
தொழிலென், னைவாப்ப விரோதுரைப்ப வெனமாவாவதித்தோன்று
மிணரயருளா, லெம்மா ஞான மறிவிரோதுரு மறிவா னென்னப்
பிம்மாபதத, மெய்ம்மா மிணரவன் றிருவாரூர் வெல்வார் தாறும் வினாக்
ரூடாஸ்.

அனாடி மறைபா லாகமத்தா லறிபா னுனின் மற்றுங்கா
னறிவு திதாருபா டையிரதே பறைவா னென்று மனமகிழ்வே
மினரனை பலடதம் பிதனிற் விதறும் பாய வெரிகெய்தும்
பிறிவொன் றறியே னெண்டன்னே யெகத் தாலே பெறலாமால்.

திந்தப் பிரானை பாரா னுண்டா பிலக்குவதிற்
கெந்தப் புருடன் முச்பாத வெல்லா பிபலகை நற்றுச் [சின்று
தொந்தப் படவெத் தொழிதுஞ்செப் தேவன் தொழிலந் நிருக்
ணந்தப் பரனே பாவர்க்கு முள்ளா யான்மா வாகின்றுன்.

சூதசங்கீதை பராசத்திவிசாரமுரைத்த அத்தியாயம்.

பரமுதா னென்றுமொரை பான்மாவி னின்றம்பல் தாகழுஞ்சீர்
மேவுசி வயுபிச்சு ரதுமாயா சத்தியும்வே லல்லாம்பா
லோவிஞ்சபம் பூரணாந்சிவதான முள்ளவரு முபாயபூரண்டோன்
தாவிஞ்சா ருவிபாயன் போன்றுசுதந் தாலுசித் தனபுவாவென்றும்.

கூர்மபுராணம் சாங்கியயோக முரைத்த அத்தியாயம்.

சொச்சயாப்ச் சாந்தாரதிச் சூக்கமாய் நின்றும் காரணும்
நிச்சமாய் ஞான மாகி யெங்கணு நிறைந்த தாகி
அச்சமிச் தமத்துக் கப்பா லாபதே வலபா யென்றும்
எச்சமி லான்மா வெனவிரண் றினிதான தெண்டம் மேலோர்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்தாபனங்களை [illegible] ஸ்தாபனங்களை [illegible] ஸ்தாபனங்களை [

[illegible]

பின்னர்

[illegible] ஆன்மாவைப் பற்றி நின்றது அறிந்தவன்னமாய்ந்து. அறிதற்பண்பு யொத்துள்ளதை வான்சென்றது காலத்தோடொத்தது. அவ்வாறாய்ந்து சித்திரன்பென்னுமோ வென்ன். அவ்வாறாய்ந்து சட்டமிட்டிடையுன்ன குக்குமபாதி யிரண்டிருக்கிடையாம். உண்டாய்ந்தப்பற்றிநான்கு. காரண வகையால் தமித்தது மாகுமென்றிவன்பொதியும், காரியவகையாற் சமட்டி யிட்டிய நுக்குமையன் நிரண்பொதியாகிடதிவற்றுள் சித்து அவித்தையா லையிலப்பத்தின் சிலை நிற்கும் மற்றவற்றுள் பிரதிபலித்து நிற்கும். அவ் வாத்மாவைச் சித்தாந்தப் பிரகடனத்தினாலும், பிரதிபிம்பித்தலிற்றுக் கரண்டு, கேவலாகுமாம்; தூய்மையும் பொலிவுமென்றது ஞானத் ஞானத்திற்கரணப்பட்டியற்றன்மை யாதலினென்க.

அச்சமையின் சிவபரஞ்ஞானத்துக் கடன்தபிரமம் யதார்த்தமெனவும், சகலிடையம் தொம்பத அபதாத்தியமெனவுற் சருதிகடறுவரினை மெனவின்: சகலிடையர் சத்தானிடத்துள்ள கடன்தபிரம மாதல்பற்றியும், தேவனையும் பிரமமென்றது: தன்னிடத்தாமாறாதனுவிற் பிரகாச, னைதன்மை யுற்றாயும் பிரகாசமும் பெறுன்றதல்போலத் தன்னாத்தாவை தன்னாதல்பற்றியென்க.

உலகிற்கொடுகென்றும் உத்திபாலென்னுமிதற்குத்த பேதங்களென் றது: பஞ்சேந்திரமென்றும் புத்தியிலட் பரிசமென்றும் தாதியுபிர யன்ன புன், பூமி, தெத, மாழுதலியவலை யவ்வோதாதிவாற் சுதிக்குஞ்சுமும்; அதனிறுமிக்கது பரிசம், இரசமென்றாம் சாதியுபிராயுள்ள இப்பிசங்குழுதலி யவை அவ்வோதாற் சுதிக்குஞ்சுமும்; அதனிறுமக்கது பரிசம், இரசம், கந்தமென்றும் மூவகுதியுபிராயுன்ன ஜலையான், எழம்புழுதலியவலை யம்மூவகுதி யாற் சுதிக்குஞ்சுமும்; அதனிறுமிக்கது பரிசம், இரசம், கந்தம், ரூபமென் றும் சுபாதியுபிராயுன்ன தேயு, உற்பழுதலியவலை யவ்வான்கதியாற் சுதிக் குஞ்சுமும்: அதனிறுமிக்கது பரிசம், இரசம், கந்தம், ரூபம், சத்தமென்றும் பூர்த்தியுபிராயுன்ன புன். வியங்து, மக்கன், அசுரர், தேவர் முதலியவலை யவ்வைக் குதியாற் சுதிக்குஞ்சுமும். இச்சுத்தபூர்த்தியி லொத்தனவேதனும் மக்கட்குப் புதியும், சுபாசுபாற்குப் புத்தியொதிக்கியும், திரிமூர்த்திகட்குப் புத்திசித்தி கடன் சர்வஞ்ஞத்துவமுதலியகுணக்களும், பஞ்சகிருத்திய தாதம்மியமும், பஞ்சாதாதத்திய சாமூமையென்க.

இவர்திறம்பேதவை வன்வகைதூர்த்தருன் விடையாகத்தம் குலிங்க வந்தாலுன்றுச்சம். இதுபற்றாகம்மத்திகதலையுள்ள வன்னிதர்தருன்

தீவினைக்குரியானைத்தேடிக்கண்டு, தீவினைபயிற்றுக; நல்வினைக்குரியானை நாடிப்பாராட்டுக; எல்லாவுயிர்களிடத்தும் இனியனாகுக; பிறர்பொருளாசையைத் தவிர்க்க; கண்டோர்மனம் நீடுபடியாக நடக்க; தன்னைப்போற்றுவாரையும் தூற்றுவாரையும் ஒப்பக்கருதுக; கடவுளை வழிபடுக; அவர்பாதத்தை யடைக்கலமாகப்பற்றுக; அவர்பாதத்தைப் பற்றாதவர்க்கு மனக்கவலை நீங்காதென்க. இவ்வாறு ஒழுகுவோனே ஒழுக்கமுடையோனாவான். ஒழுக்கமுடையோனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பமுண்டாகுமென்க. இவ்வாறு ஒழுகாதவன் ஒழுக்கமுடையோனாகான்; ஒழுக்கமுடையோனாகாதவனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பமுண்டாகாதென்க. இவ்வாறு ஒழுகுவோனே ஒழுக்கமுடையோனாவான். ஒழுக்கமுடையோனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பமுண்டாகுமென்க. இவ்வாறு ஒழுகாதவன் ஒழுக்கமுடையோனாகான்; ஒழுக்கமுடையோனாகாதவனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பமுண்டாகாதென்க.

இனிப்பிரமாக்கியாவது: கேவலாவத்தையிலுள்ளதொரு மாக்கியமாகும். இக்கேவலாவத்தையாவது: கண்டிக்கின்னஞ்சின்னமாயுள்ள மடமக்களோப்பலவாறு தேடிவிடாது சம்பிரதாயங்களும் அநுபவத்திற்சிக்கியும் இச்சாஞானக்கிரியையசரீரங்களும் அநுபந்தியுண்டாந் சகதருக்களில் மொத்துண்டவீண் கண்ணோடியுண்டா மதியபாலனாகிய மீனையாவுஞ் சந்திபமெனத் திடஞ்செய்துஞ் தாற்பரியத்திற்கு இவ்வசதி யாராலல்பற்றி மீனவியான்றுக்கோன்றுப் பாடிருப்பதினாலே மிவ்வசத்தகேவலத்தி லுள்ளதொருசகலத்தின் மயக்கத்திலுள்ளதும் பிரமாக்கியமென்றது: வீடையாகத்தமனேத்திரஞ்சுஞ் சிரபுடியபற்றை யெடுத்ச சுமப்பதற்கு இதிலே மேலானசீலையாதலாலும் வைதவனிருந்தும் அறிப்பாற்றதற்குத் தக்கஇடமதலாதலாலும் இச்சமாய்மாக்கட் கின்றியமையாமையாலும் இதுபோன்றசகம் விழிப்பிலேறின்மையாலும் வீடையாகத்த சகங்கட்கெல்லாம் இதுவே பிரமாக்கியமென்றறிக. திரிபுடிக்கசதிகாரணங்களால் விருத்திகட்கோய்வுண்டாம்; அவ்வோய்வுகண்டவிடத்து சம்மாதிருப்பதற்கிடமாம்; அவ்வளவ்சம்மா திருப்பதாகையாம். இவ்வசத்தகேவலசகத்தை மீன்மலத்திலுள்ளதும் சாகாத்துமுதலியவத்தோடு சேர்த்தக்கூறியது; அவித்தையொன்றெழிய மற்றைய விருத்திகளிரிபுடைனின்றிதான்மாத்திரசீற்றத்தன்மைய தாதல்பற்றியென்க. அவித்தைபருததால் இதகம்வீடையாகத்தக் கண்ணியமன்றுபிருக்க, இதனைவேறுபிரித்தவ் வீடையாகத்தித்துப்பிண்ணைத்தக்கூறியது: ஞானகதப் பிரதிபட்சத்தாற்கெடும் ஆவிய்ணைசகம் பொன்ற ஞானகாத்தாற்கெடுவ திதலாதல்பற்றியென்க. வீவ்கற்பாலதாகிய்ணைப் பிரமாக்கியமெனச் சாமனாதிகரணக்கூறியது: சகலருடிய மயாவத்தி தனிக்கும் ஆக்கதேட பிரமாக்கியமெனக்கூறதற் சருதிவாக்கியத்திற்கருத்தமாயபரி அவித்தையும் அவற்றின்காரியமாகிய சமட்டிவியட்டி தூலருக்கு வீசுனாயுள்ள அநேகத்தொருங்கே சரித்தவிடமெனக்காணுத அவித்தையா

சுதேசாபிமானி

மலையாள நாட்டின் கலிடஸ்கோப்பாகிய உதேயபாத்திரன்றையிடம் ஒரு கூர்மையான நாக்காகிறார் கடுமையான உண்மையாகுமென்க.

ஸ்ரீமதராஜ்திவான்ஜி: நந்தினாகினிக்குவிடாவிடம் கொடுக்க அரசு சந்தர்ப்பத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து சுழ்ச்சிகளையாலும் அச்சுறுத்தி மிரட்டினார். இதுவரை மலைப்படைத்தாகாது அச்சுவையறிவு கதிரவையாட் டுத்தாலும் அரசியல் சமரசமாதலாலும் அச்சமாகவே கருப்பெறு மென்க. இதனைடிழுத்திடன்றாம் குற்றமென்னைடனின்: சமரசமாகத் தேடும் மூன்னரிப்பாயிபதாத சந்தர்ப்பிக்கலாயிற்று. அதனைக்கேவலசத்தி சுந்தரம் இன்னதின்னசத்தடைர் இன்னதின்னவிதமாக முயற்சிக்கின் தென்னின்னடன்றுவிடுவது டெவிடேவிட அச்சுவைகுகம் மூன்னர் பிரசிட்டடாறு கூரைதரணிடம்: அதனனியத்தனிய இந்தினையாவ் இதன்னின்னைதாயும் நடையாடிதன்ற "த்தினைபிட்டெழுந்து இச்சாரணை திசைடகள் பிசப்பிடன்றதாரும்: அதுவர இச்சமரசசீனைழுவும்; இதனுடு அடோழுதிய கதழுழுடாதலால் இதழுதியாகாதென்க. ஆயின்சந்தக் கன் சமரசனையுழுடாதலால் நியன்றது: சுதசாகேவலத்திற்கு நிசியையாதனா வித்தினையன் ஏ. அட்டணையாயினிதனைச் சந்தாலத்தையிலுதிக்கும் திசாசந்தழுத வேயடத்திரைத் தெரிப்பாயிபதாத என்னையினின்: அசந்தமாயிறைற் சல தேவை வசந்தாரை நிரூப்பதடபத்தியென்க. அந்தரணன்கெடாதநா வீதடம் யிடையாத்தந்து னொரூறுயிருந்த இதனைமிறுபிரித்து கேவலாசந்தத்திற்குப் பின்னைத்தங்கியது: கேவலசுதந்தரஜராஜராசந்தான் கெமொறுபோல ஏ சியையாயுள்ள இத்தனைதஞ்சமும் தாஜரந்தரணன்கட்கு ஆதாரச் தானென்னச் சன்டயிடத்தைக் கெமொறுத்தபத்தியென்க.

இன்முன்னியாளத்தினென்பது: மன். பென், பொன்னென்பவற்றின் நினை யாளையத்தியுன்டாகும் மீர்சுகம். அன்மீராகத்தாற் சுகமுன்டாகாதற் கேதென் னையெனின்: மீராகத்தினால்மிக் மனையாதிகுதிம்பசம்பந்தமும் அதனாலி மீருத்தியு மாகுமுன்டாகுசுகாசுகமும் அந்தும்பத்தின்மேற் றனைகுன் டாகும் இரூப்புமினையாப்மாகாரமும் அந்தரிப்பத்தைச் சமக்கும்பாரமும் அது பற்றி யாத்திரைப்பிச்சாறு சேரிருட்டியுமிருக்கலாம்: இவையில்லாவிடத்தைக் கலையையாரூக்குமாதலால் அதுசெசுமாயென்க. பாதமற்றவிடத் தரிசு தாரூக்க மாதலால் மீரூக்கையுமுடாதலால் இதழுதியாகாதென்க. ஆயின்சந்தக் கன் சமரசனையுழுடாதலால் நியன்றது: சுதசாகேவலத்திற்கு கதிரவையாத சுதிருருசுவாரூபையத்தாற் சல்தேதமிபரிதங்களற மீராரியாலிடத் தரிசுதாரூக்க மாதலால் முத்திசுமாகாதென்க. இங் ஙனமாயின் இம்முன்னியாளத்தின முத்தினாயெனச் சொல்லுவானேன் கடறுவது: இச்சுவையாவது வாசாதானென்னும் சாருன்னியத்தாற் கடறிபதென்பி முத்தியாகாது: விடயசுபரித்தியட்சத்தின் சிவையாயையபற்றி யுண்டா மிதனை அப்விடயத்தினின்று வெறபிரித்து ஞானசுபரித்தியட்சத்திலுதிக் நும் சிவாசந்தருதனியையபற்றியு சொல்லுகின்றதே: ஞானசுபரித்தியட்சத் திற்கு மீராகம் வாசனாகாதலினென்க.

இனிச் சாத்தனென்பது: நல்ல குணங்களையுடையவனாதலும், சொன்னது: தன்னை விரும்பாதவர்களுடைய துன்பங்களைத் தன்னுடைய துன்பங்களாகக் கருதுதல், யதார்த்தமுடையவனாவது: அறிவுடைமை, வீரம், பிராணவுதவிகளையுடையனாதல். அவ்வினங்களில் நிரம்புடைமை அந்தரவாசிகளாலும் அபிநந்திக்கப்படுதலும், அபரிச்சின்னமாதலாலும், உபாதித்திரயமில்லாததாலும், சகல பிரபஞ்சத்திற்கும் நிமித்தகாரணமாதலாலும், இச்சாபாவ மாதலாலே நித்தானந்தத்தும் சிற்சுகமாதலும்; ஞானத்தைப் பிரத்தியட்சத்தினாற்காண்டலும் முதலிய பலவற்றையுடையனென்பது: அறிவு நிறைந்த நூல்களைக்கற்று, நல்ல பெரியோர்களைச் சேர்ந்து மெய்ப்பொருளை நன்கு தெளிந்தவனென்பது. யோகநூல்களில் மறைவாகவும் இந்த லட்சண முதலியவைகளைக் கூறுவதும்: இதனினுடைய கிரியாசாரியைகளை மறைத்திருத்தலைக்கருதியேயாகும். அறிவுநூல் வல்லோர்களிடத்து மிக்க லட்சணமுடையவனென்பது: "நல்ல தெளிந்த உரையினையுடையோன், மேலான நிலையினனாதல், சந்தேகத்தை நீக்கிய ஐயந்தெளியும் நிலையுடையோன், மெய்ப்பொருளை நன்கு தெளிந்தவனாதல்" என்றவாறிட்டுக்கொள்ளப்படும். மனமானது தெளிந்திலதாயுங்கூடத் தேவரும் முயற்சியுடையராய் வணங்கினமுதலியவன்று. எனெனின்: பிறராலும் பாதிக்கப்படாத சகலதேவர்களின் நிலைபோலச் சடதிரவியங்களின் நிலையும் வரையறுத்தும், சடதிரவியன்றாட் சித்தாந்த குறியன்றியினைக்கு மது; இதனைநிலைபாதபோது தேகாதிகளைக் குறிமுன்னிட்டு வினைக்குஞ் சித்தாந்திலக்கும்? சிலபாதுகாப்பு. மற்றையுமாகும்நிலையாவது: சித்தாந்தத்தும் முதிர்ந்தாராயுன்னலைக்கணை அதிலயிப்பது; அதனால் குறியின்றியினைந்து சிதைவிட கூடஞ்தபிரபஞ்சமென்றறிக. குறிவழித்தாயுதிக்கும் நிசாகத்தத்தில் மறைவுபோற் காண்டலுடன்றி லடமாகின்றிலும் வீடுபரசாரமாயுதித்தல் "கிரைக்கற்சலமாகாது" எனக் கேட்கவருமோ? கேட்கவந்தபடியல்லயமன்று; மணிமந்திரத்தாலும் ஞானமருந்தினது சாதனமாதலானும், இவ்வதன்றிருஷ்டமென்பதற்பால தன்றுமையாலும் ஞானத்திற்குசாதனம் யோகமெனக்கூறியவென்க. அஃதெவ்வாறெனின்:—

அனைவருங்கடந்திற்சலமும் அதிட்பிரதிபிம்பத்தை குறிப்பிடுதிபிம்ப மும் அதனதசாயாவெனிய மவ்வாறேயும்: அவ்வடிப்படைத்து அவ்வொளிக்கா தாரக் காணவேண்டுதலென் குடத்தையாசையாதற்றுத்த அதினிலையுற்ற சலமும் மனசையாதற்கும்; அதற்க அதிட்பிரதிபிம்பமும் அனசையாதற்கும்; அதற்க அக்கடத்திற்கருகே யனசையுள்ள அப்பிரதிபிம்பவொளியு மனசையாதற்கும்; அதற்கப்பிரதி யதார்த்த பிம்பகுரியன்வொளிப் பிம்; அதவொளிப்படப் பிரதிபிம்பமு மதனதசாயாவொளியும் போய் வெளிக்காணப்படும். அதுபோலப் பிராணாதி வாயுக்கள்சம்பந்தமாயுள்ளதாற் சிதருசலிக்க அனசையபியானத்து அதினிலைதன்னை மனருசலிக்கும்; அது

[illegible] முறையே [illegible] இடம், நியமம், தேயம், பிரமேயம், பிரத்தியட்சம், அனுமானம், உவமானம், சாத்தம் என்னும் [illegible] : [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

வன்றே யின்னவிகாரத்தா னத்தமீதலாகாதோ? தேவியீயின் : ஆகா தென்பாரிலையாயிற்கை. இங்ஙனமாயின் மற்றைக்கூடாத்தன் ஆணத்தோடு மொத்தல்லாதவிகாரமென்னோயெனின் : தானஞ்சாத்தற்பயனின் வாட்டி யாத்த வட்சியாத்த யின்னாதெனச் சிந்திக்க றுபதிற்கு மென்க. அதிதேவனமென்னின் : தன்னாயன் றியறிக். பரிகையன்றி யுங்கதும் யில்லாததாமென்க. தனிதமற்றதன்னை யேகமென் றுரைத்த தென்னோயெனின் : ஒன்றென்னிற் றானாடென்னாதும் யுதவின்கூடா தென்க. அற்றாயின் ஒன்றேயெழுத்து தானாவ தில்லையென்று மொரு தேதமனக் கூறுவாதினையெனின் : சுச்சுபாதமென்னும் யிதற்பாலதை யொழித்தலேன்முதிலென்க. ஒன்றெனன்னி யாரானடென்ன வருவென்றதெந் வணம்? தானைதானாலும் வினத்துப்பேறு மொன்றே யுண்மையினி வாக்கணம் கூறுவருமா? வாதநாம் இரண்டினைப்பதிலையென்றிக. ஆம்உன்மைதான் யாதோவெனின் : தானைவெல்வாமா லல்லடமா யிருப்பதாதலிற் றுணை யுண்மையினைறிக. தானைடண்ணையென்றதும் பிரானைம் மொதுக்க நூனாமணி உரை-யதுகாண் “மிகியுழக்கணைத்தும்பொய் யென்னடதானென்ன றும் விசேடத்தினிற் நிறந்தமதே யத்துவி பாத்தம்” என்பதினுரைக்க. தானை தனதுவிசயப்பரப்பின ஞாலத்துஞானத்களில் வேறுவேறாகவும் பாகபாலமாக வுஞ் சனவிஷ்சனமாகவுங் காணலாகிலுமாபரதி பெரும்னாகடன் காணப் பலங்காட்சிகனைத்தனோதோ, அ தனைபுஞ் சடமாதலாற் சடமாகமும் அக்கே பெதங்களோ யக்கங்கிக பம்வாத்திரிந்து ஆராயடுஞ் சாகமியாயுள்ளின்று தெரியத்தெரிவதோ வென்றுமோதோ அத்தனைஞ்சிந்தாதனாற் சிந்தாகவும் வினவுதல் செறித்துரிற்றுமாதலாலும் அங்ஙனஞ்சொல்வது அவித்தியாமையாகுமத்தால் இரண்டிபோலக் காணுமாதலினாலும் அவைகட்டத்துவமாதலால் அவற்றிற்கே ஒக்கியமாதலாலும் அக்கேசடபேதமின்றுத வாறுங் கூடாதென்க. வியாபக வியாப்பியமென்னுங்குவமைக் கடன்தபிரம மென்னுமகாமருஞ் சடமாகவும் அக்கேயவத்திற்கு அதாரடஞ்சாகமியாயும் விலட்சணமாயுள்ளின்று அவற்றைத் தெரியத்தெரிவு சித்தாகவுமிருக்க இத்த கிதத்தைப் போக்கத்தக்கதன்றே அத்துவிதமென்றது? என்னின் : கடோ பாதியாயும் மேகோபாதியாயுந் தடிப்புற்றுள்ளின்ற அறிவு அவ்வவ்வுபாதிவெட்டு

அவ்வாறு மாட்டுக்கு கொம்பினைப் போன்று வேறாகவும் ஆன்மாவுக்கு அறிவினைப் போன்று ஒன்றாகவும் இருக்கும் ஆணவமலம் ஆன்மாவுக்கு அறிவினை மறைத்து நிற்கும் தன்மையது. அதனால் ஆன்மாவுக்கு அறிவு மறைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த ஆணவமலம் சித்தாந்தத்தில் மும்மலங்களுள் ஒன்றாகவும் இருக்கின்றது. மும்மலங்களுள் ஒன்றாகிய ஆணவமலம் ஆன்மாவை மறைத்து நிற்கும் தன்மையது என்பதற்கு ஏது என்னை? என்னில். உலகத்தில் ஒருவனுக்கு ஒரு பொருளைப் பற்றி ஐயமும், திரிபும், மயக்கமும் உண்டாகாமல் அப்பொருளை அவன் அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அவ்வாறு அறிவதற்கு அவனுக்கு அப்

ஞானம்பிரமம், இன்பமது அப்பிரமம், தூயமது தத்துவம், மன்னுமது அபயன்பாபிரமமென்பதும். இவ்வாறின்றியே ஒருவிடத்தில் யான் ஜயந்திபறவிசான்றதென்பது வாக்கியாத்தியாயமும், அவ்வாறன்றி ஜனகதப்பிரதியட்சத்தால் தன்னையுள்ளபடிகண்டு அறிய வீப்பது லட்சியார்த்தமெனவுமாம். இதனாலப்பாபமென்பது: தன்னின் ஜனகாரியம் பலகையாயினும் அப்பலகையுன்னிட்ட தன்னினையை காணுமாறுபோல், "தன்னிடத்திலெதான்றித் தன்னிடத்திலடைந்து தன்னிடத்திற்சேடுஞ் சதசித்தாத்மம்" என்றகிப்படி தனதுகாரியம் வாக்கிய மாயினும் அவ்வாகியமுன்னிட்டுத் தன்னைக்காணபதினாற் புலைடன்ன பொதும் இல்லாதிடாதுந் தானிருப்பதன்மையதாதன், தூயமாமென்க. இக்கனமாய்ன் வாக்கியமுன்னிட்டுத் தன்னினமருடானென்? எனின்: காதலிய ஞாயம்போலவேன்க. சதசன்டபுண்ணிய பரிபாகத்தால் வினம் குயாயின் வாக்கியவிசாரத்தாற்பயனென்னே? பெனின்: "பண்ணியபயிர்த் புணணீர்க்கிரியும்" என்பதனல்வாக்கியவிசாரத்தால் அப்புண்ணீரைக் தெரியு மாதலின் அதுவேபயனுமென்க. விசாரம்வின்றி ஞானமுதித்தலேருஞ்சனடா? உண்டு; அவர்கள்முன்னமே கிருதகிருத்தியராவென்க. இனிமுன்னை அபாவமென் றொருகான்கு சத்தியத்துமம் உண்டென்றீரே; அக்கபாவம் என்பதற் கருத்தமென்னை? இல்லாமையாம். அம்மின்னாமையை யேற்ப தெது? ஜட, சிவ, பாசங்களாம். அம்மூவகைக்கனம்? கடபடங்களுக்கு முன்பின் ஐன்மது மன்னுமட்டுஞ்சிலவன்றி அப்படாதிகள் அப்படாதில்லாவாறு போலச் சட, சிவ, பாசட்டுமுன்பின்றன்மை காரணத்திரியமென்றுஞ் தெரிவேயன்றி அவ்விதற்பக்கள் அப்படாதிக்கபாதகால் ப்ராக்கபாவம் ப்ரத் தெஸ்சாபாவமெனவும், கடோகத்திரடமும் படோகத்திரடமும் எங்கன மிப்படாதில்லையோ, அதுபோலப் படபதிசத்தும் சதத்துசடமுமாதலால் சித்தசோகத்திரடமும் சடசோகத்திரசுதம் இப்படாதமில்லையாதலால் அன் னியோன்னியாபாவமெனவும். முன்பின் இப்படாதமில்லாக் கடபடங்களைப் போதமிருக்குமா? இராவே. அதுபோலவிப்பூதபௌதிய வர்த்தமான காலத்திலில்லாச் சுடசித்துக்கள் சதாகாலமும்இருக்குமா? இராவே. அது பத்தியத்தியந்தா பாவமெனவுக்கொள்க. இதனோன்னபாவமென் றொருத் தியத்தை மென்றதென்னை? அபாவமேத்தியத்துமமாகச் காண்டலி னென்க. கல்வியின் மிக்குயர்ந்துள்ள ஏம்மதத்தோரும் இம்மூன்றையும் அபாவமென்றுணராததென்னை? தன்னைத்தானுண்ணுமாறு விசாரித்துத் தெளியாமையாலென்க. இதனைபம்போலியென்றதென்னை? மலமுமைத்த னென்றாற்போல அபாவமென்றுஞ்சொல்லே போலியென்றதற் கருத்தமென வறிக. அத்தியாசமென்றொரு பரிபூரணத்துமம்உண்டென்றீரே: அவ்வத்தி யாசத்துக்கு அருத்தம்யாது? என்னின்: பழுதையைப்பாம்பென்றது அத்தியாசமாம். அதுபோலப்பரிபூரணமாயுள்ள பொருளிடம் காலம்பற்று

அநியாயமாகுமன்றே? மேலீன்: இன்னதற்கு இன்னதற்கு மென்று வரையறுத்துக் கூறப்படாத பொருளாயினும் ஒரு பொருளைப் பற்றி நிற்கும் ஐயவுணர்வு மயக்கவுணர்வு திரிபுணர்வு என்னும் இவற்றுள் ஐயவுணர்வாவது ஒரு பொருளைப் பற்றி நிற்கும் இது வாயிருக்குமோ அன்றி அதுவாயிருக்குமோ என்னும் இருவகைப் பொருளிலும் ஒருதன்மையதாய் நிற்கும் உணர்வு. மயக்கவுணர்வாவது ஒரு பொருளைப் பற்றி நிற்கும் இது வேறு அதுவேறு என்னும் இருவகைப் பொருளிலும் ஒருதன்மையதாய் நிற்கும் உணர்வு. திரிபுணர்வாவது ஒரு பொருளைப் பற்றி நிற்கும் இது அதுவன்று அதுவேயாம் என்னும் இருவகைப் பொருளிலும் ஒருதன்மையதாய் நிற்கும் உணர்வு. இவை மூன்றும் பசுஞானத்தின் பாற்படுவனவாம். இவற்றுள் ஐயவுணர்வு சிவஞானத்தின் பாற்படுவதாயிருக்க மயக்கவுணர்வும் திரிபுணர்வும் சிவஞானத்தின் பாற்படுவனவாகா. ஆதலின் ஐயவுணர்வு சிவஞானத்தின் பாற்படுவதாயிருக்க மயக்கவுணர்வும் திரிபுணர்வும் சிவஞானத்தின் பாற்படுவனவாகா என்பனவேயன்றி இப்பொருளனைத்தையுந் தன்பாலுள்ளதாக உடன்றழுவின் நிகழ்பரிச்சேதமெனவும், ஒர்பருவத்தின் கண் மற்றிருபருவத்தின் குணவாகம் அப்பருவக்கடோறும் விளைவனவற்றை நிற்பாலுள்ளனவாக்காலத்தின்றழுவற் காலபரிச்சேதமெனவுங் கூறப் படுவனவேயன்றி பூரணத்துவமில்லாமையாற் பரிபூரணப்போலியெனப் படும். இதனாற் சத்தி சித்து ஆனந்தம் இச்சியம் பரிபூரணமென்னப்பட்ட குணக்கிழ பதார்த்தமெனவும், போலியெனவுங்கூறியது யாதுபயன்கருதி, மேலீன்: போலிக்குணங்களுங்கூடி விலகில் பதார்த்தகுணங்களின் ஒருமையிதன்றமெனக் கருதிடற்க.

இச்சியப்குணங்கள் அபேதமாயிருக்க நிறைவு யன்மறியின் எனும் வேறுபிரித்துக்கூறல் தென்னையென்ற வினாவுக்குவிடை.

"செம்மை பொளிவெப்பந் தீமை யென்றாற்போல்
மேம்மை குணமறிவே வேறல்ல—நம்மை
உறியே வடமென் றறிதற்குச் சொன்ன
குறியாகு மிக்குணம்."

பதார்த்தசோதனை செய்யவேண்டினன் அபேதமாயுள்ளதைச் சிவப்பு, தூய்மை, வட்டமெனப் பகுத்தணர்ந்து இவைதாம்பேதியாத வகத்துவயாகக் காண்டலே நிபுணனுக்குரியதாம அறிவுசோதனை செய்யவேண்டினும் அபேதமாயுள்ளதைச் சத்தாதியாகப் பகுத்தணர்ந்து இவைதாம்பேதியாத வகத்துவயாய்ச் சிவஞானத்தினன்றி இக்குணங்களின் பரிச்சேதியறிவினைத்தானறிவதற்கன்றி இக்குணங்களின் பரிச்சேதியறிவினும் பிரித்தறிதற்குரியனவேறல்ல. இவ்வாறன்றியும் நம்மை உறியேயடமெனும் உவமைதானும்; அவ்வறிவைவலியுறுத்துவதற்குஞ் சிறுநீர் சொன்ன குறியாகுமிக்குணங்கள்.

"நம்மையுறி வேலுடனாய் நாலுண்டோடம் நம்மைபன்றிச்
செம்மை யுடைத் தீரன்சாரீரமும்—நம்மைகரம்
உற்றப்பா சமிருந்தோ டல்லா வொருக்காலும்
இற்றப்போ வேறுமை யியம்." சொரூபசாரம்.

இச்சாத்திரம் முற்றிற்று.

அபிதான சிந்தாமணி.

அவதாரிகை.

அபிதானசிந்தாமணியானது அபிதேயபிரயோஜனபிரயோஜகபிரயோஜனவாச்சியவாக்கியவாக்கியசம்பந்தமாக இச்சாத்திரமுணர்த்துகின்றது.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்.

உணருரு வசதனெனி லுயரா நின்மையி
னிருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
விரண்டு வகையி னிசைசக்குமன் னுலகே.

இ-ள். உணருருவெனினசத்து—(மேற்கூறியவான்மா) திரிசிதனச் சட்டியுணரப்படுமென்றாமாகையினும், உணராவெனினின்மையின்—இவ்வுசனசட்டியுணரப்படாதபொருளெனில் சூன்ய (அசத்) மாதலினுமென்றும், இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென—இரண்டுவகையுமல்லாத மேலாபசச்சிதானந்த இலக்கணஞ்சிவமயமென்று, இரண்டுவகையினிசைசக்குமன்னுலகே—தத்துவமசியென்னு மகாவாக்கியத்தால் வாச்சியார்த்தம் இலட்சியார்த்தமென்னு மிருவகையினும் நிலைபெற்ற சத்தாகுமென்பர். சு-று.

ப-ம். ஆன்மலிலக்கணம் சதாசத்தென்பார் :—சிவசத்தாமெனவும், வாச்சியார்த்த சிவனென்பார்களுக்கு லக்கியம்பொருந்தாது லக்கியார்த்த சுத்தபிரமத்துக் லக்கியம்பொருத்தமென்பார் :—இரண்டாவதை னிசைசக்குமன் னுலகெனவுங்கூறினர்.

உணருருமுதல்சிவசத்தாமென்பதுவரை. உ-ம். சசிகன்னபோதம். அறியும்பொரு ளன்றறி யாப்பொருளன், றறிவாகிய சியெனு மப்பொருள்தான், பொறியின்வழ் நின்றறி யும்பொருளோ, போதக்கண் விழித்தறி யும்பொருளே.

இ-ள். இவ்வுசனசட்டியறியப்படுமென்னுஞ் சாரியமானசத்தாம். அறியப்படாதவன்னு மூலாஞ்ஞானமாம். இச்சூரியாவ் ; அறிவேவடிவாயுள்ள சியென்னுமந்தத் தனியப்பொருளானது நிசிசியமுமல்ல, அநிசியமுமல்ல (சூனியமுமன்று) மனுதிரும்பொறி மார்க்கமாகின்று காணும்வஸ்துவே ? அறிவாயேகேந்திரமல்லாத தானேதானுமறியும் பாவன்றாம்.

சித்தாந்ததரிசனம்.

அறியாப் பொருளு மலனறிவா னன்கண்
ணறியும் பொருளு மலன்.

ஆகலா போகமுய்வாகி ஏற்பாகிற
தாகமுமாகி நின்ற.

நிருத்தப்பெம்மானின்னமிவ் வின்றுண்டு
பாதுட்கன் வெகுண்டு பரிந்து.

ஊகலம்பாவரித்தும்.

அறிவுக்குமறிவு செய்பவருமிவை யறன்மிடன் மிருள்ளு
மறிவுமிருதிக்க யூட்சனவத்தை பலபாப்ப நிரு
மதிபதி பொருளை மலிபடாப் பிறவுணர் பல்ல
மதிபொருளாது யுன்ன பறுபணித் தசிவாய் நிற்ப.

இ-ள். ஞானத்தைத் தானுடையனாகிய ஞானம்பெறுகின்ற வென்றுரைத்தாய்:—பலவாகிய தூக்கமோதலாகிய ஏடனானிகளுக் கனைந்தாதிபதியே. (ஆகையினாற்சிவனே அறிவுடையனாய்:—தன்னையறியாதபிறவுயிர்களை அறிவுடையனாகச்செய்து, அவைதன்னை வணங்கிப்பேறுபெறுதற்பொருட்டு.) ஆன்மாவறிவுடையனாயினால் :—தன்னை அறிவுடையனாகச்செய்தான் சிவனல்லனாதலின், அவனாலாய பயன் வேண்டற்பாலதன்று. (எ-று.)

எல்லாச்சாதனங்களிலும் அறிவுதானே பயனாயினும், சாதியடிப்படையிலும் பிறப்புவகைபற்றியும், அறிவுகளற்பலவன்பின், (அதாவது; சிலபல, பலசில, எனவிரண்டு. பாலறிவனாந்தாதலின் அறிவு தன்னைத்தானுணர்தலன்றி; சிலபுலனுணர்த்தல் பயனாகும்; பலபுலனுணர்த்தலும். வேறாகவேறும், அதனைபுணர்த்த வேறாகவுண்டாகவேண்டும், அதனைபுணர்த்த வேறாகவுண்டாகவேண்டும், இங்ஙனஞ் சொல்லப்படுதலின், இன்றுதலினிதனை யனைவருக்குந்தட வென்பர் சிலர்கள். இங்ஙனமுரையாது, அறிவுக்கறிவெனக் கூறற்பாலன் அனைவருக்குந்தடம். இனையபறியாதன வறிவற்றதுகர்க்குடை சென்றார். இங்ஙனமுடையனவா? இவைதானென்பது சிவஞானபோதமென்பது பொருளாகுமா. இவ்வாறன்பதைக் கேட்டுமறியாதபோதும், அந்தஞானம் குலம்பிறந்தறியாதபோதும். இவ்வகைதற்குடைசென்பதின், குருக்கள்தானே; ஒருவன்றானிவனிந்தன். அதாவது, ஸ்மசானவையன்றிச் சமயவாசாரியனாயின், இவ்வாசாரியற்றன்றிற்கு யதாரூபனன். அதற்குரிய பெயருளதாயிருக்கச் சிவமெனுமபெய சேற்றற் பாலதாயினும், ஒன்பதாவதின்றிவ்வினைதான். இவ்வாசாரியன்றே, உலகில் சமயத்தலைப்பட்டிருப்பினும், மிகவரிதாகவானைச் சட்டிக்கட்டம். இவ்வாசாரியன்றியும், இவ்வுலகன்றியும், பிறவுலகுமாகவும், சிலவாயும் தானைக்கடந்தியென்னின், இவ்வுலகமாகவுந்தானின்றி

கண்டபோகம்வாதஞ்செயல். சுடுசாட்டுகாட்டுவாழ்தல், காதலன்றுகாட்டுதல்லாமை, கொடுமைபுரிந்துலகைக்காட்டுதியென், இந்துமுன்போல சோதஞ்சேயல். காயத்தாலும் வாக்காலுஞ் சுட்டுக்காட்டல் மனதின்றோலுக், மனந்தானெனுஞ் சுட்டியறிதியன்ன், சுட்டுமனமாகும். மனம்வாக்காய்க் கூறாதிருந்தாரைவேண்டியனின், மனமு. நந்தரா லுண்மனை னைமருட். கெறிடம்பாதன்றோ, அவ்வகனமெக்க, உண்ணுதலெக்க, காணப்பகுவதெக்கேயனில், மூன்போலக் கசவுமாதம்மாரு. இவனுற் கெட்டதென குதர்க்கமெனவுணர்க. இக்கலாபமுத்தில் மூழ்கியபுதாக்கு வேதாந்தபட்சமிது, சித்தாந்தபட்சமிதுவென் றறிவானிதற்கெக்கு. ஆகவுணர்வுஞ் சடவுமாதிதலைக்கொளாது; கேள்ளுலகுப்பயிம் பொருளாமென் றுலகாயம், கேள்ளுலகுப்படாப் பொருளாமெனிற் சூனியமாம், உலகுஞ்சடமாதவினாலல்ல, சூனியஞ்சடமாதலின்மை. இவ்விரண்டையு மறிக தறிவாதலி னாதிசைவமன்பார்:—அறிவேயிலாரு மீலவுலை யறிவோர் யோகுணீடவில்லை யறிவொருவாகுமெனவுஞ், சொல்லாலுணர்வு யோகுமாதலி னாதிவைதிகமன்பார்:—அறிவேயறிவாரு நீலவுலை யறிவோர் யோகாதிதலென்பார்:—அறிவேயறிவாரு நீலவுலை யறிவோர் நியமென்பதில், எகாரந்தேற்றப்பொருள்.

உதாரணம். திருமந்திரம்.

அறிவிக்க லெவண்—ா மறிவற் றயர்வோர்க்கு
மறிவிக்க லெவண்டா மறிவு செறிவோர்க்கு
மறிவுந் நறிபாமை யெய்திநிற் போக்கிக
யறிவிக்கத் தம்மறி வாலறி வாரே.

தன்னை யறிந்து சிவனுடன் முதை
மன்னு மலகுண மானவும் பிறப்பதும்
பின்னது சனமுத்தி சன்மார்க்கப் பேதனாலி
நன்னது ஞானத்து மூத்தினை நண்ணுமே.

வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமனித்தி யாதார்
சாதாந்தங் கண்டோர் சதிக்கற்ற யோகிகள்
வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தங் கண்டோர்
சாதா ரணமன்ன வரைவ ருபாயமே.

சிவஞானவள்ளலார்.

ஒன்றுடனொன் றோப்பிலா வொன்றவனை யாலே
யென்னும் பிறப்பறுத்தா லென்றுயே—என்று

[illegible]

ஆகமவியல்பு.

உடம்பிற்கு மேற்றோலென்ன தற்சார்பாகியன்று மலமாசுகளிற நின் மாசுபற்றிலாச் சுடர்ஞானத்தை மறைத்தல்.

இருதி விதாயபதத்தி னீங்கப்பெ றொருநா மின்றும்
பற்றிய பிரமபீடத்தி றற்சார் னீக்க யார்த்த
மதமாஞ் சிவனீ ரயர்க்கா லாச்சி யார்த்தஞ்
சந்ததம் பெறுவா னமலனைக் கிடக்கு டாதே.

(பொ-ரை.) இருதயாம்ப யென்னுந்தொடக்கமென தொம்பதத் தினை நீங்கப்பெற்றதனால், சற்சார்பாகியதாயுள்ள அதிமென்றுமிய மிய கற்பதத்தை னீக்கியாற்றலால், மூதனிற்ன சிவசினைப்பிபவர் கிய ரேன்னுஞ் சொற்பதத்திற்கு மதமென்னுஞ் சற்பதத்திற்கும் வாசி யார்த்தமாம், இச்சிவமாகிறு கேட்பினுஞ்சொற்பதமுறவாதலி னிலக்கணைப் பொருளன்றாகாது. எ-று.

பெறுமாறெனக் கொறுப்படைக்கபெறாத் சமஷ்டி வியஷ்டிபெருஞ் சாதனங்களாற் சிவஞானம் பெறப்படாதாம். பிறவே கற்பித மாதலின்றாயிற்று. இதனாற்றிரிபுவமாகயுபதேசிக்கப்புருஷார்த்தம்.

பொருத்தமுறவியலபெயரிட், தந, தொம், அசி, யென்னு மூன்றுபதத் தைத் தடையின்றுணர்தற்கும்; இம்மூன்பதத்திற்கண்ணே நற்றவங்களைக் கடத்தலாகிய புணர்த்து மாமையகனவாம் விரியப்பெறு மென்பதற்கும். உதாரணம்.

தோல்காப்பியம். கமுகு-ம். சூ.

வேண்டிய வேண்டும் பான்மையுன் றிரியாது.

இது "நவின்றதும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கூறிய தொடர்பினிலிறுதிக் கண்வைத்தலை பற்றிற்றென்பதாகும், அவ்வாறு இதனிலென்பதனை முணர்த் தலின்றாயிற்று.

ஒ-ம். எம்மி வேண்டிய பான்மி றிரியாது = தமதறிவினைக்கடாம் பொருளினை யுணர்த்து மாமையகனவாம் விரியப்பெறு மென்பதற்கும் சூத்திரமுறை; சூத்திரம் றிரியாது = அச்சூத்திரமென்னும் சூத்திரத்தைக் கடாது. எ-று. இரண்டென்பதை மிசைவருத்தியுரைக்க. சூத்திரமாவது :—அதுவென்றும் நீயென்றும் தூயென்றுங் கூறப்பெறுவனாம். அவையாமுருவிலதாம் அவ்விரண்டினொன் றாதலானும் இம்மூன்றபதத்தின்கண்ணே நற்றவங்களைக்கடத்தலாகிய சேயுணர்த்தும் ஆமையகனவாம் விரியுமாறு உணர்த்துகின்ற, இது

மூன்றவருணைத்தார்க்கும்கூறினர். எனவேகைளைகும் ஆகமங்களாலும் இப் பொருளேக்கூறியதமிழாலும்உணர்தல் "உபநிடதார்க்குரிய" என்பதனு லுணர்க. இதனில்லறம்கந்தினர் துறவறத்தத்தங்குத்தினராகலென்பதனின் காலவேலையறை கூறுவாயினர். என்படி கச்சிமுர்க்கினியர்தமை.

தாயுமானகவாமிகள். ஞானிகளிடம்

நினைவொன்று நினையாம லிந்தினைக ளென்பார்
நிற்குயிட மேயருளா நிஷ்டையது னொட்டிக்
கனவென்று மடங்கிருப்ப வருள்வடிவா னதுதேர்ந்
நட்டிபெழுந் திருக்குமின்பக் கண்மயமே யதுவாம்.
நினையொன்று மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம்
பெற்றுசே றவாமை பெற்றுர்மற் றுரந்தான்
மனமென்று மகமென்றுஞ் சுற்றமென்று மகத்த
வாசனையா மாசையெழி மன்னுருவச்சற் கொண்டே
ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்த
ஒருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்குமென மொழிந்த
குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்
கோடுன்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்
கருமொழியிக் குணக்கில்லை மொழிக்குமொழி ருசிக்கக்
கருப்பனைய சொற்கொடினைக் காட்டவுங்கண் டுணர்மற்
றருமொழியிக் குணக்கில்லை யுன்னினவிட்டி நீக்காத்
தற்பரமா யானந்தப் பொற்பொதுவாய் நின்றே.

நிஷ்டாவஸ்தை.

ஒருமொழி யாலே சுருதியா கமமு மூயர்புரா ணமுமெலா மொழியும்
ஒருமொழி யாலே சரியைகி ரியா யோகபா வனையெலா மொழியும்
ஒருமொழி யாலே யண்டபூ தங்க ளொடுக்கிடுக் தன்னிலே தோன்றும்
ஒருமொழி சும்மா விருத்தலா மதனு லொப்பிலாச் சிவபத மடைவார்.

ஐக்கியங்கூடாமைக்கேதுகூறுகின்றது.

கைவல்யம்.

பேதமா னதுவுங் கேளாய் போது மிடங்க ளாது
மோதரு முபாதி யாது முடலாது முணர்வி னாலும்
பாதலம் விசும்பு போலப் பலதா மகன்று நிற்பா
ராதலா லியற்கை நாரு மறிக்கிபமென் பதுகூ டாதே.

பொ-ரை. ஒன்றாகிய பதியின்கண்ணே தனுவும் கரணமும் புவனமும் போகமும் தத்துவமும் ஆகிய இவை ஐந்தும் பொருந்தியிருக்கும், ஒன்றாகிய பசுவின்கண்ணே ஆணவமும் கன்மமும் மாயையும் ஆகிய இவை மூன்றும் பொருந்தியிருக்கும், ஒன்றாகிய பாசத்தின்கண்ணே ஐம்பூதங்களும் ஐம்பொறிகளும் ஐம்புலன்களும் ஆகிய இவை பதினைந்தும் பொருந்தியிருக்கும்:—பாசமாகிய கயிற்றினால் பசுவாகிய விலங்கைப் பதியாகிய தறியோடு பிணித்திருப்பன்:—ஆகையினாலே முத்தி சாத்தியமென்பதொன்றுண்டாகாது. எ-று.

பெரு, நீ—நி, உபரி, உடன், உளை, என் ஐம்பாலைகளால் தனித்தனி பெறுமுடைபோய்ச்சேர்ந், எனவே, இங்ஙனம்பெறுந்திரிந்தம் என்றுமன்னு முறுதற்பாலதாந் துணிக்கப்பெற்றும். அங்ஙனமாதலானன்ன னெஞ் சென்றேவென்றாட் கூகரிக்கு விடையளிக்கொக்க. யானென்றுமு முகமொருதலையுடம்பே, அதுவேயாயிடப்பதுவாருயிர்க்கு. உளதெனி லாவ தஃதாய்த் தோன்றலென் றெட்டாமையினுங்கே பொருளல்லாதவற்றுள் பொருளென்றயர்த்தனிர், தோன்றுதற் றனித்தியமாறதற்கிடமின்மை, இக்காரணம் பிறப்பிறத்தின்மை, பிறப்பிறப்பின்மையென்றும் பெறுமன் னாயதும். அகாரதூரம், சுட்டுணர்த்துவதென்ப தெங்ஙனங்கூறும்; கீழ்ச் சுட்டிய. அதுவாகியோனை முற்போல்வரும். உரிச், ஆண்பெண்பிறப் பாகாதும். பாடிய, மொழிதிரிந்திசை. இடமாகிய, பற்றப்படுப்பிற். படுப்பதிய, அகம்பிரிந்தோர்க் கேற்பதாம். நானெனினும், யானெனுஞ் சாதாரணத்தன்மை யிழந்தநிலையிற்; இவையாபதமுகாரத்தில் உடனழுந் தோன்றி யானென்றற்கும் பொருளறியாத மெய்ஞ்ஞானவறிவர். உட னாகிடந்தினியனின், உடனாதலேகண்டும். ஆருமெனின். தன்னியற்கை யறியப்படாமற் முயலுகிற்பவர் தானெனுஞ்சாதியுமுடனாகிய சுட்டுணர்வு மறுதற்பாலதன்றே; தானெனுஞ்சாதி தன்னியற்கை யறியப்படுமென்பது.

(க-து.) இலட்சியார்த்தம் எகத்தையம், சாசியார்த்தம் பேதத்தையும் நீக்கின்றமைதன்பது, இனியேகமாகத்திப் பேதங்காட்டியதெனவறிக.

இன்னும்மேற்படி மகாவாக்கியத்தினால் மூப்பாழுகன்ற சச்சிதானந்த வடிவைத் திருக்குசொரூபமேயதுரியாவிருக்கின்றுயென வுணர்த்துகின்றது.

குமாரதேவர் அபிடேகமாலை.

தூலமுத லாச்சாக்கி ரசொப்பன சூழுத்தியா
தூரிசகல் வியன்சிவனே

சொற்றுரிய காலபர வியோமமென வித்தூரி
தொலைநிமல வறிவாம்பரன்

மாற்றுஞ் சொலிதைபிற சாபத்ய புனிசாந்த
மாந்துகளில் சிவமிவர்கடா

மணுதமப் பிரதான காரணியு மோகக்கா
ரணியமோ கக்காரணி

சிலசத்திக ளாமிம் மூப்பா ழுகன்றநிகர்
சிவபர சிவதுரியமாய்ச்

செப்புசற் சிற்சுகம தாகுமது நிலைனத்
திகழுமொரு மொழிவாக்கியமீர்

தாலமர்ந் தழியாப்பவ மாலகற் றுறுமதிப
வபிடேக மாடியருளே

பாலமுது கிரிபிலமர் குமாரச்ற் குருபரால்
லபிடேக மாடியருளே.

இ-ள். தூலமுதலா = தூலகுட்சமகாரணதேகங்களிலடையும், சாக்கிரம் = சாக்கிராவத்தை, சொப்பனம் = சொப்பனவத்தை, சுழுத்தி = சுழுத்தியவத்தை, ஆம் = ஆகிய, துரிசு = குற்றம், அகல் = நீங்கிய, வியன்சிவனே = சிவனரியனே. சொல் = சொல்லப்பட்ட, துரியம் = பராசாக்கிரம், காலபரம் = பரசொப்பனம், வியோமம் = பரசுழுத்தி, என = என்றுசொல்லப்பட்ட, இத்தூரிசு = இக்குற்றம், தொலை = நீங்கிய, நிமலம் = பரிசுத்தமான, அறிவாம் = அறிவேவடிவான, பரன் = பரதுரியனே, மாலறும் = மயக்கமற்ற, சிற்சொரூபம் = சிவசாக்கிரம், பிரசாபத்தியம் = சிவசொப்பனம், பொற்புவிசாத்தம் = சிவசுழுத்தி, ஆம் = ஆகிய, தூளில் = குற்றங்கணீங்கிய, சிவம் = சிவதுரியம், ஆய் = ஆகி, இவ்வாகம் = ஆகியவிவ்வாக்கியம், மனு = பொருந்திய, தமப்பிரதானகாரணியும் = தமப்பிரதானகாரணியென்றும், மோககாரணி = மோககாரணியென்றும், அமோககாரணியென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட, சீலம் = குணம்பொருந்திய, சத்திக

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

பதியிலக்கணம் சுருக்கம்:—" அதுவே யிலக்கணமு மளவையுமாகு மென்ற
தினாலே.

(வி—ம்.) சிவஞானசித்தியின் சூத்திரவிரிவாகிய சிவாக்கிரபாடியத்தில் கூறப்படுகின்ற பதியிலக்கணம் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது:—பொதுவிலக்கணமும், சிறப்பிலக்கணமும், பதியினது, தன்மையினையுடையது, வாக்கு மனங்களுக்கு—யாவர்க்கும், பிரமாணமாயிருப்பது. ஆன்மாக்களுக்கு—உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பொதுவிலக்கணமாம்:—எந்தெந்தப் பொருளை, அந்தந்த ஆன்மாக்கு, பிரமாணமாயிருப்பதோ, அந்தந்தப் பொருளாயிருப்பது. இவ்வாறு சிறப்பிலக்கணமாம். இவ்விரண்டிலக்கணமும், இக்குமம, காணப்படுவதால் ஆன்மாவிற்கு, பிரமாணமாயிருப்பது, தன்மையினையுடையதாயிருக்கின்றது. இவ்வாறு, ஐதாக, பொதுவிலக்கணமென்று மாறுபடுமானிலையுணர்க.

இவற்றுள்:—சாக்கிரமாவது சுவேந்திரியத்தால் தானறியுமியல்பாகாமலே செய்து, அதினின்மலனாகுதிக்கின்ற சுற்றறிவுடைப்பட்ட பூதேந்திரியங்களை மிகுத்து அவற்றால் அறியப்படுகின்ற எல்லாவிடத்தும்; சுவேந்திரியமாகிய மனம்: ஞானேந்திரியமாகிற வாயிலாகாததோடு இருவகைப்பட்ட விடயங்களைச் சென்றுபற்றிப் புசிக்குமென்பது; விஸ்வாபிமானியைக்கொண்டு தூலதேகத்தை நடப்பிக்கிறதுசாக்கிரம். இச்சாக்கிரநிலையை யடுத்தது சொப்பனம். இச்சொப்பனமாவது, ஞானேந்திரியங்களையும், மனத்தையும் ஆகர்ஷணஞ்செய்து தானறியுமியல்பாகாமலே: ஞானேந்திரியமாகிற வாயிலாகாததோடு இருவகைப்பட்ட விடயங்களைச் சென்றுபற்றிப் புசிக்குமென்பது; தைசதாபிமானியைக்கொண்டு சூக்ஷ்மதேகத்தை நடப்பிக்கிறதுசொப்பனம். இச்சொப்பனத்தால் மனம், புத்தி, யகங்காரமுன் றாகுக. சித்தம், பிராணவாயுவாகிய வாண்டுகருவிகளுடனிருந்து தயகமனத்தினாலே விஷயங்களைத்தழுவிக்குமென்பது பிராக்ஞாபிமானியைக்கொண்டு காரணத்தூலதேகத்தை நடப்பிக்கின்றது சுழுத்தி. இச்சுழுத்திக்கு: மூலாக்காரமான தயப்பிரதானகாரணிமலன் றுமுதற்பாழுக்குச் சிகப்பாயிருப்பதென்பதாம். இங்ஙனங்கூறியமேலுரைபாதி, மூன்றாமிதழ மூன்றவத்தைகளை, மூன்று பிரமாணிபாகிய தூலதேகங்களைக் கண்டுகழன்று நீங்கிநின்றவறிவே தானம் பதங்களையுணர்ந்ததான சீவதுரியன். இந்தத்துரியன் தன்னைமறந்து ஜீவத்தன்மையுணர்ந்து பழக்கவாசனையினால் தான்பலிந்தாற் சாக்கிரமாயுக் குவிந்தன்மையாகியதானமாயும் காரணவாதிபத்திபத்தினிலையைக்கொண்டு சூக்ஷ்மதேகத்தை நடப்பிக்கிறதி சொப்பனம். இந்தச்சொப்பனதசை மனம், புத்தி, யகங்காரமுன் றாகுக. சித்தம், பிராணவாயுவாகிய வாண்டுகருவிகளுடனிருந்து தயகமனத்தினாலே பிராக்ஞாபிமானியைக்கொண்டு காரணத்தூலதேகத்தை நடப்பிக்கின்றது சுழுத்தி. இச்சுழுத்திக்கு: மூலாக்காரமானதயப்பிரதானகாரணிமலன் றுமுதற்பாழுக்குச் சிகப்பாயிருப்பதென்பதாம். இங்ஙனங்கூறியமேலுரைபாதி, மூன்றாமிதழ மூன்றவத்தைகளை, மூன்று பிரமாணிபாகிய தூலதேகங்களைக் கண்டுகழன்று நீங்கிநின்றவறிவே தானம் பதங்களையுணர்ந்ததான சீவதுரியன். இந்தத்துரியன் தன்னைமறந்து ஜீவத்தன்மையுணர்ந்து பழக்கவாசனையினால் தான்பலிந்தாற் சாக்கிரமாயுக் குவிந்தன்மையாகியதானமாயும் காரணவாதிபத்திபத்தினிலையைக்கொண்டு சூக்ஷ்மதேகத்தை நடப்பிக்கிறதி சொப்பனம். இந்தச்சொப்பனதசை மனம், புத்தி, யகங்காரமுன் றாகுக. சித்தம், பிராணவாயுவாகிய வாண்டுகருவிகளுடனிருந்து தயகமனத்தினாலே விஷயங்களைத்தழுவிக்குமென்பது

வகிர்த்த வாலுடம்பிடுதுடைகைக் கிருத்தலமுதல்ப வா
னுயர்திண் டிண்ணிலை யிரட்டென் றுரைத் தமிழ்மாலைக்கொண்டு;
தொம்பதவிட்டி தாகபிலனிலைப் பிரசித்தங்கொண்டு மினக்குறி
தரிசன பரசங்கம். மூக்கரிபலஞ் சிருத்தலமுத னுயர்தி
ருத்த மதிகரித்தலம். சிவாக்கரத்தலமென் றுரை
பரிதருட னிரவணிபதம்பெனன் றுரை சடம்பமாலிலைபெற்கொண்டு தொம்
பதவிட்டி தாகபிலனிலைப் பிரசித்தங்கொண்டு மினக்குறிச்ச
சரவரிதரிசன பரசங்கம். நிலாந்தரி நடராசமூர்த்தி வாலுடம்பின
மங்கரிபலஞ்சிருத்தலமுதல் வாலுடம்பினர் வாலுடம்பின்
தரிசன பரசங்கம். நிலாந்தரி நடராசமூர்த்தி வாலுடம்பின

உதாரணம். திருவெங்கலம்.

காரிய மேழுல காத்தி யாலையுட்
காரண மேடு காதகுல் கரிகளின்
காரிய காரண வாதகீ பற்றலம்
பாரண முய்முய சாந்தப் பரிசித.

காரிபடைத் கண்டூ பாலைப் பாற்றிடக்
காரணிபற் கண்டமும் போதப் பாற்றிடக்
காரிய காரண வாதகீ கண்டமுற்
சிரூப் சாந்தமும் பாற்றிடத் தீரூபே.

தத்துவாதீதம்.

தத்துவர் தீர்ந்த பாழுந் தன்மயற் தற்ற பாழும்
முத்தட்டா முபசாந் தத்த முன்னிய மூன்ற டாழுந்
தொத்திப மாலை போதிந் தொல்பரா சத்தி போதிந்
சித்தமந் திவசந் தெய்பாந் தரிந்தது தீரிதல் காண்டு.

என்பதனுட்காண்க. இந்தூன்றபாற்றை மூன்றுமாலை மிருப்பிடமாகை யாலு மிம்மூன்றபாழு மொன்றுய்க்கடனாலிடம் உபசாந்தமாலையாலு மிம் மயாசத்திக சொம்மட்டிக்டோ வம்மட்டிம பிறப்பைக்கொடுத்து மென்பதற் குதாணம்.

திருமந்திரம்.

பத்தித்து மித்தப் பணிந்தறம்பப் போற்றலே
முத்திக்கு மித்தி முதல்வன்றன் ஞானமே
சித்திக்கு மித்தச் சிவபாந் தாறுதல்
சத்திக்கு மித்தந் தனதுப சாந்தமே. என்ப.

ஆதலாலிவைகளெல்லாங் கண்டெடுத்த சிந்தின் தானுதியே சிவதரிய மென்றுஞ் சச்சிதானந்த வகுணநிருக்காதியகிடம் சிதானந்தமாத்திரையாய் மினற்கும். உதாரணம்.

அ. தத்துவாதீதகாரம்.

ஒழ்பய வுபசாந் தமதா யுனதுச்
கழ்பொ மிதிகா ரியதா ரணமே
மொழ்பொ மிதிமே வுகந்நற் றனிடத்
தழ்பொ வுணர்வே சிவமா வதுவே. என்பதனுற்காண்க.

இந்தச்சிவதரியன் சிற்சாலிகை, பிரபஞ்சியன், பொற்புசாந்த மூலிய சோபினிகளைப் வாதுவுபதிசமோடுக் கூடினபோது அதிப

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிவராத்திரி

பொருளமைந்த சுவர்ச்சிற்பம் விளக்கி-வண்டாரமிழ் அகில் பரன்றாக்கை யிடுபுகை யுயர்ந்து, வைப்பதும்.

இருட்டைக்கிழித்துக்கொண்டு அப்பொழுதுதான் பாலாறுபோலத் தெருவிளக்கு நீண்டுகிடந்து விளக்குத்தட்டி விளக்கணைக்கும் அறிவிப்பாளர்களும், அந்தவேளைக்குச் சொன்னபடியும், நாலைமணிவரைக் கண்விழித்திருக்கவேண்டுமென்று பொருத்தெனவிய பெரியதுயிற்பதிகளெல்லாம் அதிகாலையாக வேண்டும் வீடுகளிலிருந்து அம்மாவுக்குச் சற்றுமின்முதலாவி அப்பாவோ அக்காளோ எழுப்பிவிடுவார்கள்.

அந்தநினைவு தன்னிருவகையிலும் பலவிசயங்களிலும் அவ்வளவு வேலைகளும் வேட்டிருக்கு சற்றுமின்றி பதிகாலமாகவும் சுட்டியாகவும் ஈடுகொடுத்து ஓடியாடி நிதானமாய்ந்து நனைத்தக்காணம் வேலைகளிலும் அவ்வளவு வேலைகளும் வேட்டிருக்கு சற்றுமின்றி பதிகாலமாகவும் சுட்டியாகவ

என்றிவ்வாறாகத் தொடங்கி ஆண்மாவுக்கு உபகரித்தல் காரணமாகச் சிவபோகத்தையளிக்க இப்பிறவியைக் கடிதென்க. பிறவிப்பிணி வீடென்பதைக் கொண்டோன்ற அரிதாகிய பிறவியைக் கொடுமென்றும், ஒன்றின் புடைபெயர்ச்சியை மேற்றொன்று தாங்கொண்டு போன்று ஆன்மாவின் புடைபெயர்ச்சியை ஆன்மாவினதாகக் கொண்டும் மயக்குமோ? தெளிவோ? தெளிவெனின், பிறப்பு நீங்கி வீடுகிடைத்தலும், சத்தியின் சேகத்தினைந்து கொண்டும் மெய்ப்பாடுகளின்றி. கூடாதெனின் மயக்குமை வேண்டும். இவ்வையத்தினிதற்குப் பிறவிப்பிணியும் சேதனாசேதனப் பொருள்களும் கூடாதிருக்கவேண்டும். அதுபோலவே ஆன்மாவின் உபாதித்திரியத்தை கூடாதிருக்கவேண்டும். ஈசன் இவ்விரண்டையுமாளும்பொருட்டும். எனவே அதிதாழுகத்தைவிட்டு ஊர்த்தமுகத்தைக்கைப்பிடவென்றவாறாயிற்று. இதனால் ஆன்மா என்றுமிருந்தபடியிருக்கின்றதென்பதும் ஆன்மாவின் சரியத்தைகழிவும் வேறன்றுதலின் நானாவான்மாவென்றார். இங்கே நானாவென்றது ஒன்றையும் அடிலையுமுணராதிருத்தலையன்று. சிவபோகியென்பதனால் அறிந்தும் முணராதிருத்தலன்றோ. இதனாற் கருத்து. தொப்பதத்தின் வாசியர்த்தவிலக்கணம் இலக்கியார்த்தமானகூடாத்தாலும் வித்தகத் தொப்பனாளாயுணர்த்தியதென்பது.

சதுரங்கபிரமாணத்தியலகலோபம், அலைகருங்குப்பரியாயாமங்கள் விளம்பிதம்கான்றும், திரணியகருப்பம்விளம்பம், அத்தரியாயிக்குதூறும் உள்ளனவியம்பனதாதும் விளக்குவன்.

சதனதபிரமாணாயங்கள் விளம்புருடன், திரணியகருப்பன், அத்தரியாயி என ஆலைகையாதிற்குமு; அலருங்கமலிதாலதிங்க கூபிரமாணியாயிக்க ஆதி விளம்புருடபரியாயாயமம் வியாபித்த ஆலகாலனன்றுதலினாலும். சமஷ்டிகாரணசரீர வபிமானியாதிபசனாதி அத்தரியாயபிரமாணி பரியாயமங்கள் அவ்வியத்தன், காரணாதிகன், அந்தமயன், பரமாதனை, பரன், தற்பதமுக்கியார்த்தன் முதலியனவைகளாம்.

பிருதிவிமுதலியவினைத்தைப் தனதிருவயாகத்தோடுலே விளம்புருனனவும், தூலக்கமாகப் பிரகாசிக்கின்றவினைத்தையும் தனதிதாத்தனைத்தோடுலே திரணியகருப்பினனவும், ஆகாயம்போல எங்கும்புறமற்ற நிலையோடுலே அத்தரியாமியெனவுக் காரணவிதிதுறியாகக் கூறினமையான்க. பிருதிவிமுதலியவினைத்தையெனல் அப்பூதாதகங்களோ விடாப்பிதாவென்றபடியால் சேஷதுவியாபகத்திற்கு வியாபகமாகத்தாலிப்பெற்றும். பெறவே விசுவத்திற்கு விசுவமென்றுமாயிற்று. வைசுவாநரனெனல் சாக்கிரப்பிரபஞ்சமாகிய விசுவவியாபகனும் தார்முதலிய சகலபிரமாணங்களிடத்திலும் தங்கியிருத்தலையும், மாப்பிரானெனல் மகாபூதமே மூச்சாயிருத்தலையும், சூத்திராண்மகனெனல் எவற்றிற்குஞ் சூத்திரதாரியான் றவற்றையனைப்பித்தலை

டம், அம்மை யப்பனைக் குறிப்பிக்குமிட மென்றும் படுதியும், சாலை முதலிகளை, கருங்குழி காளத்தியப்ப மாகவுடையமுற்றிடம், அங்கமாகிய முகம் மிவ்வாயிருக்கும் திடம், பாதிரமதனை நெஞ்சிக்கும் மாதிரமாயிருக்கும் பதிமனம் பெறுங்கோயில் போலிருக்கும்பற்றிடம், தற்பதமுங்கிடம்; சேரும் அதனென்றுக்க நிரு வாச்சாரியிருக்கும்பற்றியும் காண்டிருப்பும் வடமென்க, சோதிபதி சுட்டிவியப்பாரென உத மானுபவர் கொள்ளுக்கிறது.

மின்னாலையுரை மாகடம்பைக்கு நிகரென்னுமுறைபோல் திருவானைக்கா பாகமுற்றம் கயிலைக்கோபுரம் காசென்று மிவைகளின் பாலதுகம்: தனித்தனியே வெளிவாழும் வெள்ளெழுப்பாகிளாள்ளுறுபோல, சொல்லுறுகின்றவுடல் சிறந்தும் வெளிவாழ்வதுபோல, தடித்தலுந்தியும் வெளிவாழ்வதுபோல, நிலத்தினிலிருப்பதுபோல, நிலத்தினிலிருப்பதுபோல, சுவர்க்கமுந்தியும் வெளிவாழ்வதுபோல, நிலத்தினிலிருப்பதுபோல, நிலத்தினிலிருப்பதுபோல, நிலத்தினிலிருப்ப

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஏழாந் தந்திரம்.

அவதாரிகை

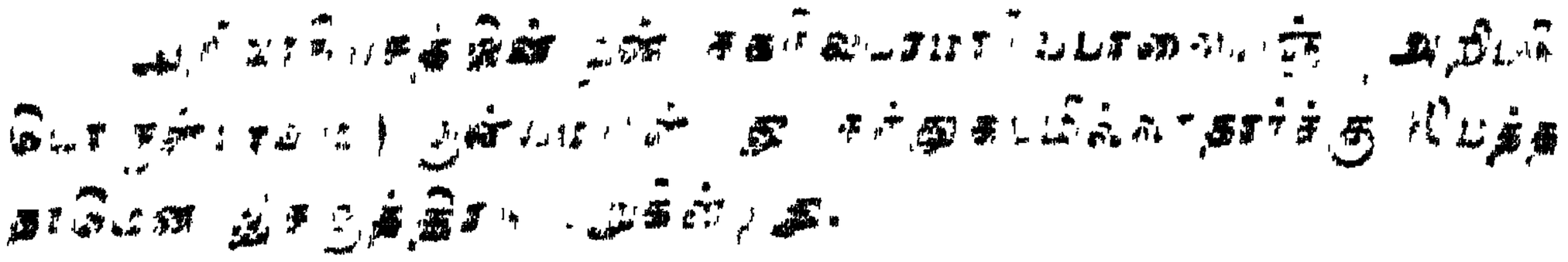

தோத்திரம்.

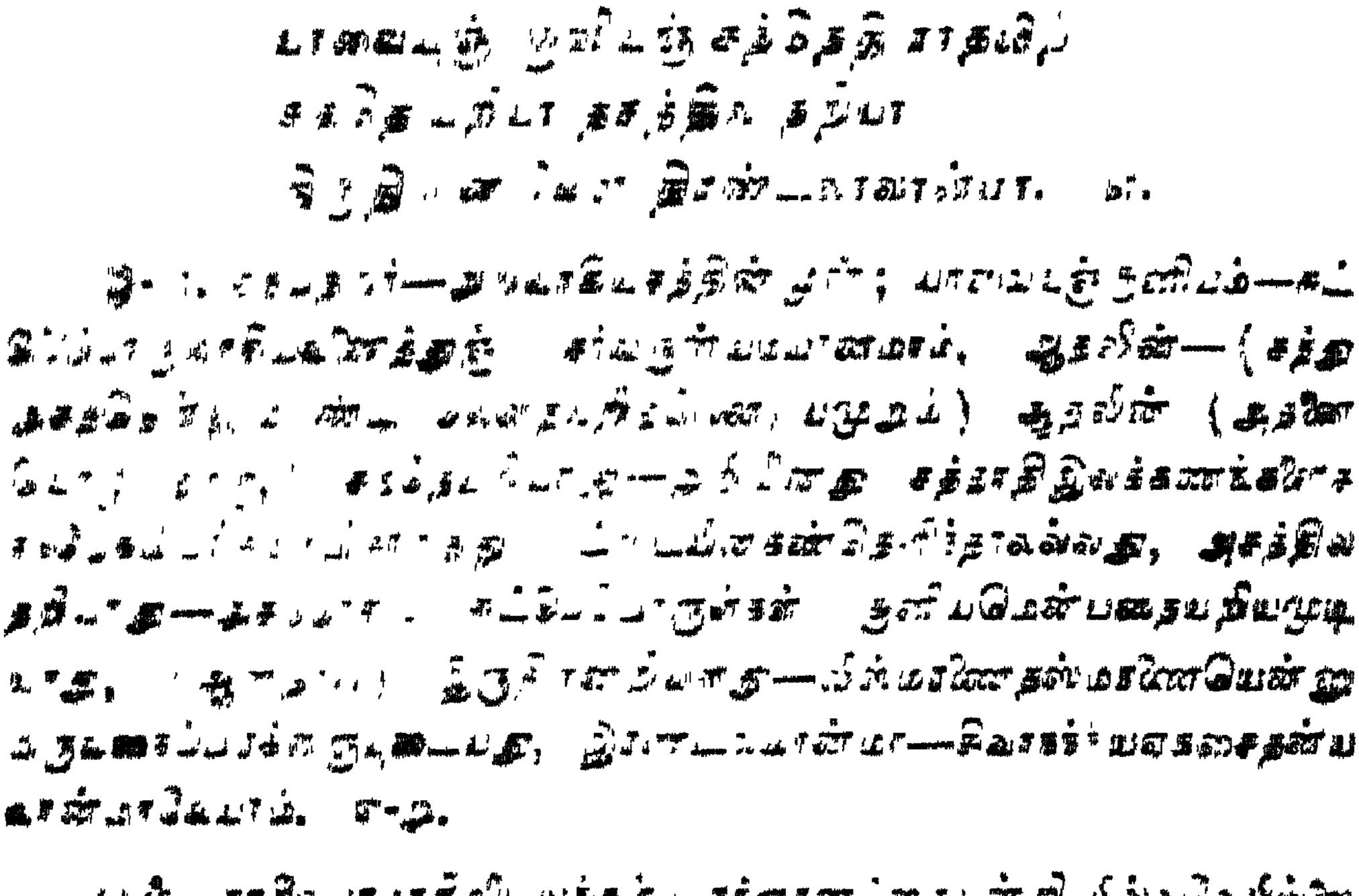

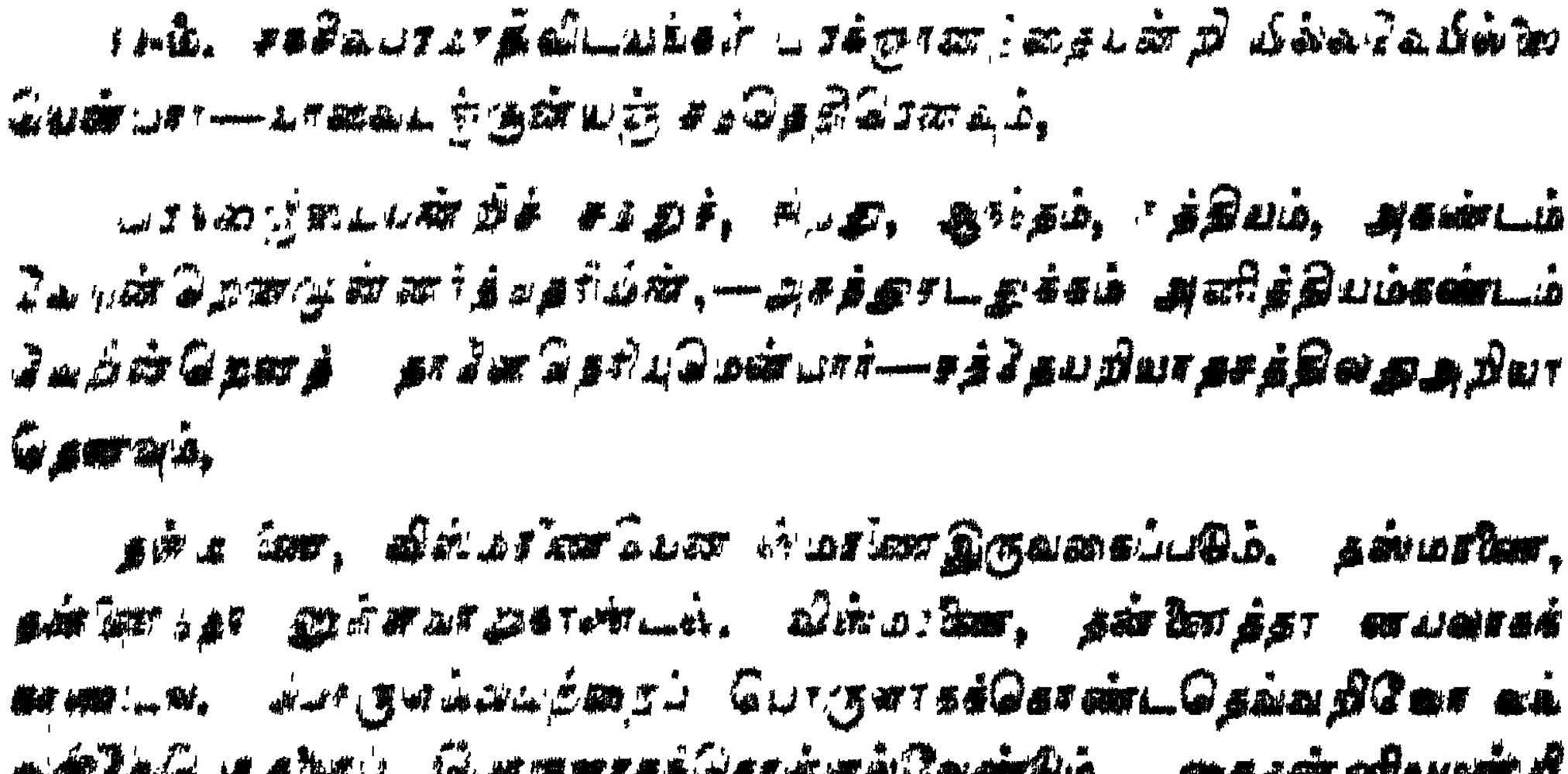

[illegible]

திருமந்திரம்.

அறுதி சிவ நுப யாகிய வான்பாத்
தறுகி மகத்தாம் நினைப்பட்டு நின்றது
தறுதி பஞ்ச தனடயற்று போர்த
பறுதி சிவரூப யாகிய வாதே.

விஸ்விடுத்தாராற்பாரதம் விட்டுமேபருவம்.

சிவரு ராறுவ ரைத்த வெள்ளாயாப் பிதிக்கீ தாறுதி
யுவரு யாகிபக்த முலப்க்து மூதல்வ றுதி
பாவரும் பாவ யாகி யினறுரு வா சிறைதஞ்சப்பம்ப
சிறவரு யாகென்று விசக்கண்பா சிலக்கள் சிகாதே

பானடபென் றிரு நத்தி கன்பான் பனிமொ னைத்தன் றிறன்பத
நாடகல் லறிவான்றன்னோத் திதாரிபின் றுக்கினைவத்தான்
றுவொடி தாணைபக்க டாரிமன் றிவர்பாவ்வைவத்த
சிவபூ மவன்றனேவி லெடுத்தாதிதார் நீனையுகன்டாம்.

தும்ன்றனைவம் பொறிவாட்டின்ற நுதிச்சுனைவம் பொருநுந்தாசின
பயின்றுழுக் குணவ்கசினாதி மறுவகைப் பனடகசினாதும்
பயின்றா சாருமக்த மனிமையும் பனைவறுத்த
துயின்றபொ தொளித்துகின்ற தினான்றுஞ் தினான்றங்கண்டாம்.

அந்தகல் லறிவன்றன்னை பறிந்தவ றிஞராவர்
தன்னதயால் வகுக்கப்பட்ட சாசரப் பொருள்கடோறும்
வந்தவான் றிப்பாவினைப்போ துயிர்க்குயி ராயிவாழும்
பந்தம தனைர்த்தினோ பரம்பருள்காற் பனையர்நன்பார்.

உம்பரு முனிவர்தாமும் பாலரு நுணராவொன்றை
யிம்பரின் றனக்குரானை யினசமற வுணர்த்தாகின்றே
னெம்பெரும் பூதந்தாது மனமத்தன வுடலம்பார்க்கு
நம்பனு மேபருவதனுன்னே தாணியாய் நடத்துகின்றனன்.

என்னைகீ புடலக்கென்னோ வெள்ளுடை யாடிபோதி
மன்னிய பொருளும்பானை மறைக்கெல்லை நுவடிவும்பானை
யுன்னியான் பிறிவதில்லை பொருடுமை பிறிந்தபோது
வன்னிலை வெறிக்கும்பூளைப் சதுரா சடைதுளிரும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மன்னர் மரபுக்கேற்ற வண்ணம் ஆட்சி புரிதல்; அவையஞ்சி அடங்கி நடத்தல்; அவையறிந்து பேசுதல்; அவையின்கண் பிறர் குற்றங் கூறாமை முதலியன. பிறவும் அவை அறிதல் என்னும் இயல்பினை உடையவன் ஆவன்.

(உ-ம்.) இன்னாவாய்த்தாலும் பிறர் மறுமை யுள்ளவற்றை. இன்னாதுபோல். அச்சமுடைத்து. செல்லாநிற்கும். அதனால்:

அ—ஙா.

அன்னச் சேவலுடன் சாயலையுடைத்தாய், விளையற் சொல்லப்படுகின்றது.

மன்னர் எழுவர்க்கும் மாண்பமை யாக்கின்று மாதர் மாடு
மின்னிய தானைக் கலியுறுத்துப் பிரிந்தான் எரிபல் காலை
வன்னெஞ்சு நீரா மகிலை வரும்படி விப்பேயன்
மன்னற் கருளென் றுரைப்பது மிதனிற்சொல்லுவர்.

(பெ-ஆ.) தெளிவுபெறுகின்றதாகிய பற்பலகோலுந்தான்கு வப்பரிட்டுப் பார்த்துப்பார்த்து மிகுதிக்குறைவறுத்தல்:— அந்தப்பாத் தானைப் பிரிகின்றானென்பது. பிறிதுமன்றுக்குரைத்தல் என்பது:— தருமமாண்டிருப்பாய் நான்கு நூலையும்பற்றி, உண்மையாகத்தெளிந்த வெறுத் தருளிய நூலுணர்ச்சியுள் நீங்காதிட்டாளுக்கு மறுதெளிவாகச் சொல்லுதல். எ-று.

அன்னமும், பிணையமும், மீனுமும், விற்றூணமும், தூணத் மயிலாகிய சேவகங்கோத்தகமைப்பும். அவற்றுள்:— சுவிலைபோலுந் தொடையையுடைத்தாய் அப்பாற்பட்ட தன்னமயிரும், தூவியும் சிறகிற்கீழ்மயிரும் பிணையமும், வாலுமாகிய சுவிலைபோலும் பல்லுருக்கமையுந் தோலையுடைத்தாய்; மீனமும், மூவிலைவேலமரத்தை யுடைத்தாய் இருண்டுபரந்துமை சுழலையுமுடைய நீரிலாடி இருண்டுபரந்துமை சுழலையுமுடைய நீரிலாடி வாழும், மூவிலைவேலமரத்தை யுடைத்தாய், தன்னை வரை, மீடமரிலையிலிருந்து மீன்பிடிக்கும், சாம்பிலத்திலிருந்தும்போல, வலியமரத்திலிருந்தும் பிரமாதமுடையதாய இருண்டமரத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். தன்பக்கலிலிருந்தாரை விற்றூணமாய சேவகமையுள்ள தலைவரை வலைஞர் தடுத்தும் தூண்டாவென்று புறி சொல்லுதல்.

சம்பிலம்தலைத்தாய தலைவரை தூண்டாதலுண்டாயிற் கருவை போல மடங்குதலுடைத்தாய சேவகம்—கூறை. அன்னம்

குதிரையைக் கண்டபோது இளைஞன் கடன்தான் மறந்திருக்கும் அல்லவா? குதிரை அவனிடம் வந்து அவன் முகத்தை முகர்ந்தது. அவனுடைய கரத்தைத் தன் கழுத்தின்மீது வைத்துக் கொண்டது. அவனுடைய கரத்தைத் தன் முதுகின்மீது வைத்துக் கொண்டது. அவனுடைய கரத்தைத் தன் முகத்தின்மீது வைத்துக் கொண்டது. அவனுடைய கரத்தைத் தன் வாயினால் கவ்விக் கொண்டது.

அதிசயத்தைப் பார்த்தீர்களா? சில கூடத்தில்களைவிடவும் குதிரை மனத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் சக்தி அதிகமானது. அதனிடம் மனிதர்களைவிட அதிகமான அன்பு இருக்கிறது. அதனிடம் மனிதர்களைவிட அதிகமான நன்றி இருக்கிறது. அதனிடம் மனிதர்களைவிட அதிகமான வீரம் இருக்கிறது.

அவ்வளவுக்கும் அதிகமாக அந்த விந்தையான குதிரைக்கு நரிகளைப் பற்றிய அச்சம் அறவே இல்லை. அதனால் அவை அதன் அருகில் வருவதற்கும் பயந்தன. அவைகளைத் துரத்தவும் அவற்றைக் கடிக்கவும் முற்பட்டது. குதிரைகளுக்கு நரிகளைக் கண்டால் பயம் ஏற்படுவது இயல்பு. அதனால், குதிரைகளும் கழுதைகளும் - சமயம் கிடைக்கும்போதெல்லாம், கூட்டமாகச் சேர்ந்து, நரிகளைத் தாக்கி, அவற்றை ஓடச் செய்துவிடுகின்றன. அவைகளுக்கு நரிகளைக் கண்டால் பயம் ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணம், அவை பார்ப்பதற்கு நாய்களைப் போலவே இருப்பதுதான். இந்தக் குதிரைக்கு நரிகளைக் கண்டால் பயம் ஏற்படவில்லை. அதனால் அவை அதன் அருகில் வருவதற்கும் துணிந்தன. அவைகளைத் துரத்தவும் அவற்றைக் கடிக்கவும் முற்பட்டது. குதிரைகளுக்கு நரிகளைக் கண்டால் பயம் ஏற்படுவது இயல்பு

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

ஆசிரியர் வரலாறு

ஆசிரியர் பிறப்பு

ஆசிரியர் பிறந்த ஊர் [illegible] ஆகும். இவர் பிறந்த ஆண்டு [illegible] ஆகும்.

ஆசிரியர் பெயர்

ஆசிரியர் பெயர் [illegible] ஆகும்.

ஆசிரியர் பெற்றோர்

ஆசிரியர் தந்தை [illegible] ஆகும். தாயார் [illegible] ஆகும்.

ஆசிரியர் கல்வி

ஆசிரியர் [illegible] ஆகும்.

ஆசிரியர் மாணாக்கர்

ஆசிரியர் [illegible] ஆகும்.

ஆசிரியர் சமயம்

ஆசிரியர் [illegible] ஆகும்.

ஆசிரியர் காலம்

ஆசிரியர் [illegible] ஆகும்.

ஆசிரியர் நூல்கள்

ஆசிரியர் [illegible] ஆகும்.

ஆசிரியர் சிறப்பு

ஆசிரியர் [illegible] ஆகும்.

ஆசிரியர் இறப்பு

ஆசிரியர் [illegible] ஆகும்.

வேண்டி நிகழ்ந்தனவாகலின், அவற்றுள் முற்பிறப்பிற் பிரிந்த பிரிந்தார், இப்பிறப்பில் ஆசிரியனைப் பற்றியபோது அவர்க்கு ஞானம் பிறத்தலின்றி ஆசிரியனை அவமதித்தலின் அவனைப் பிரிதலும், தன்னை வணங்கிய மாணாக்கனை ஆசிரியன் பிரிதலும் ஆகிய இருவகைப் பிரிவுகளுள் முன்னையது ஞானத்தின் பொருட்டாகலின் அதனை விலக்கி, பின்னையதனை விலக்காது ஞானத்தின் பொருட்டாகிய பிரிவினை விலக்குதற்கு 'ஞானமே' என்றும், 'ஞானமே' என்பதனை 'ஞானமே' என்றும் கூட்டுக.

அ—ஞானம், தன்னை உணர்த்தலான். ஆகாயம், முழுதுணர்ச்சியின்மையான், பிரிப்பது. அவர்க்கு ஞானத்தை உபதேசித்தல் பிரிப்பதாம். பிரிப்பது, இருவினை வாயிலாக. அதிசயத்தை உண்டாக்குதல். தன்னை, சிந்தாகாலம் (தனக்குத்தானே) ஆசிரியனை வணங்குதற்கு உரித்தாகலின். (தனக்குத்தானே)

வி ம :—ஞானமே குரு முதலியவற்றுள் நின்றருளி.

தன்னை உணர்த்தும் ஞானமே ஆசாரியமூர்த்தியாய் அருள் செய்தலை நோக்கினால், ஆன்மாவிற்குப் பிரிவின்மை சொன்னதனோடு முரணாம் : அற்றன்றி, ஆசாரியனை வணங்கி ஞானம் பெறுதற்கு முன்னர் உணர்த்தும் ஞானம் ஆசாரியனைப் பிரிதலும், பின்னர் உணர்த்தும் ஞானம் பிரியாமையும் ஆகலின் முரணாம் எனின், அற்றன்று; ஆசாரியனைப் பிரிதலும் பிரியாமையும் ஞானத்தின் பொருட்டாகலின் முரணாமை அறிக. அவற்றுள் பிரிதல் ஞானத்தின் பொருட்டாதல் ஆசாரியனை வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஞானம் பிறவாமையின் அவனை ஆசாரியன் பிரிதலும், ஞானம் பிறந்தவழி ஆசாரியனை வணங்கி ஞானம் பெறுதற்கு முன்னர் உணர்த்தும் ஞானம் ஆசாரியனைப் பிரிதலும் ஆம். பிரியாமை ஞானம் பிறந்தவழி ஆசாரியனை வணங்கி ஞானம் பெறுதற்கு முன்னர் உணர்த்தும் ஞானம் ஆசாரியனைப் பிரியாமை. ஆன்மாவிற்கு ஞானம் பிறத்தல் ஆசாரியனை வணங்கி ஞானம் பெறுதற்கு முன்னர் உணர்த்தும் ஞானமே ஆசாரியனைப் பிரிதலும், ஞானம் பிறந்தவழி ஆசாரியனை வணங்கி ஞானம் பெறுதற்கு முன்னர் உணர்த்தும் ஞானம் ஆசாரியனைப் பிரியாமையும் ஆம் என்பது கருத்து.

வி ம :—ஞானமே குரு முதலியவற்றுள் நின்றருளி.

இனிச் சுத்தாத்துவித மதத்தில் விசாரணைக்கு அருகாமை நிற்கும் ஞானத்தைச் சொன்னீர்களே, ஆன்மாவிற்குத் திரோதான சத்தியென்பது யாது? அற்றன்றி ஆன்மாவிற்கு ஞானம் பிறத்தல் ஆசாரியனை வணங்கி ஞானம் பெறுதற்கு முன்னர் உணர்த்தும் ஞானமே ஆசாரியனைப் பிரிதலும், ஞானம் பிறந்தவழி ஆசாரியனை வணங்கி ஞானம் பெறுதற்கு முன்னர் உணர்த்தும் ஞானம் ஆசாரியனைப் பிரியாமையும் ஆம் என்பது கருத்து என்றால், ஆசாரியனை வணங்கி ஞானம் பெறுதற்கு முன்னர் உணர்த்தும் ஞானம் ஆசாரியனைப் பிரிதலும், ஞானம் பிறந்தவழி ஆசாரியனை வணங்கி ஞானம் பெறுதற்கு முன்னர் உணர்த்தும் ஞானம் ஆசாரியனைப் பிரியாமையும் ஆகிய இருவகைப் பிரிவுகளுள் முன்னையது ஞானத்தின் பொருட்டாகலின் அதனை விலக்கி, பின்னையதனை விலக்காது ஞானத்தின் பொருட்டாகிய பிரிவினை விலக்குதற்கு 'ஞானமே' என்றும், 'ஞானமே' என்பதனை 'ஞானமே' என்றும் கூட்டுக என்பது கருத்து என்றால், ஆசாரியனை வணங்கி ஞானம் பெறுதற்கு முன்னர் உணர்த்தும் ஞானமே

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிவஞானபோதம்

பொதுப் பாயிரம்.

[illegible]

[illegible]

கற்பாயிரம்.

[illegible]

காப்புச்செய்யுள்.

கணபதிதுணை.

நடராசர்துணை.

சிவஞானபோதம் கூறுவதுபொருள் வெண்பா.

ஆசாரியர்பால் சிவஞ் சிறிவுறுதல் நிலைவெண்பா

உரைத்தாதல் செய்கண்டா னாயி—லசத்தவாப்
நீர் வெழுத்து நிகர்த்தலவும் பெய்த்தெரு
ளேரினியை யின்குரவ னெறிப்பு.

விசாரணாகரம் காலாவது தாங்கம்.

[illegible]

நடராசர்துணை.

ஆசாரியர்பால் சிவஞ் சிறிவுறுதல் வெண்பா.

உரைத்தாலும் செய்கண்டா னாயி—லசத்தவாப்
நீர் வெழுத்து நிகர்த்தலவும் பெய்த்தெரு
ளேரினியை யின்குரவ னெறிப்பு.

விசாரணாகரம் காலாவது தாங்கம்.

[illegible]

[illegible] ஆகிய [illegible] கண்டபோது இந்தியாவுக்கு வேறு விதமான [illegible] ஆனால் [illegible] ஆகிய [illegible] ஆகிய [illegible] ஆகிய

வீர வசனம் பேசிவிட்டுத் தம்பி, தமையனுடைய முகத்தைப் பார்த்து அவனுடைய அபிப்பிராயம் என்ன வென்று தெரிந்து கொள்ள விரும்பினான்:— ஆனால் ராவணனிடம் பயந்துபோயிருந்த விபீஷணனுக்கு அவனுடைய முகத்தைப் பார்க்க தைரியம் இல்லை. அதனால் அவன் ராமனுடைய திருவடிகளைப் பார்த்தான். அங்கே அவன் கண்ட காட்சி அவனுடைய மனத்தை மிகவும் கவர்ந்தது.

சக்கரவர்த்தி மகிழ்ச்சியினால் பூரித்தார், அவருடைய முகம் ஆனந்தத்தினால் ஜொலித்தது. அந்தச் சமயத்தில் அவர் அப்படி ஆனந்தப்பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை. ஏனென்றால், ராவணனுடைய அப்பழுக்கில்லாத சரித்திரத்தில் அதுதான் முதல் களங்கம். ராவணனுடைய பலத்தை அவர் நன்றாக அறிந்திருந்தார். அவனுடைய சக்தியை அவர் நன்றாக அனுபவித்திருந்தார். அவனுடைய வீரத்தை அவர் நன்றாக மதித்திருந்தார். அவனுடைய பராக்கிரமத்தை அவர் நன்றாகப் புகழ்ந்திருந்தார். அவனுடைய ஆற்றலை அவர் நன்றாக உணர்ந்திருந்தார். அவனுடைய ஆண்மையை அவர் நன்றாக வியந்திருந்தார். அவனுடைய வீரத்தை அவர் நன்றாக மெச்சியிருந்தார். அவனுடைய பராக்கிரமத்தை அவர் நன்றாகப் பாராட்டியி

சிவஞானவள்ளலார்.

சற்சீடனும் பற்சபாநாதனும் சிற்சபேசன்றிருவடிசார்ந்து, பின்னொரு வேதகாலத்தில்பதிஞானபுத்திரனென்றுசொல்லிற்று, பின் னொருகாலத்தும் கற்றவர்கற்கும் வித்தாயுள்ளான் சபேசனாகிய நந்தி பிரபஞ்சத்தின்கண்வந்தசைத்தான், ஈசானமும் மாலைபடியின்னு மொருத்திரனென்னும் பிரபேதன் என்றுசொல்லிற்று.

சிவஞானபோதம் மறைமுடிவுக்கருத்து

மாசகன்ற சிவஞானத் தலைமையாக பரசிவனே யுலகனைத்து மாகி
யுள்ளான் சிவமுமுயிர் தளையுமாகி யுயிர்க்கிரங்கி யுடனாகி
நின்றான் பாசமுயிர் தன்னியல்பு பதியியல்பு பதிதருமப் பயனு மாகி
யாசறுசீர்த் தொழிலுமாகி யிவையனைத்து மிலனாகி யிலனு மல்லன்.
மற்றிவன்சீ ரெவன்மாலை யுள்ளானை யெவனெவனை யவனே யாகி
யெற்றிவரு மிருவினையு மவைபயக்கு மியற்கையுமற் றிவையு மாகி
யெவற்றினுமே லாயினான் கீழாயினான் பிறவுமாய் நின்றா னாகி
யவற்றினுமே லாயினான் கீழாயினான் பிறவுமாய் நின்றா னல்லன்.
மயக்கமுறு மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி
நின்றான் மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
றயக்கமுறு மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மயக்கமுறு மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மயக்கமுறு மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மயக்கமுறு மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மயக்கமுறு மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மயக்கமுறு மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்
மலவிருளை மாய்த்தருளி யுயிர்க்குணர்வு வழங்கி நின்றான்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

சுயசரிதைப் பாகம்

அத்தியாயம், தொடர்பாடல் அவசியம். அவசியப்படுவதை அறிவதற்கு முன்னர் அவசியம் தோன்றுவதற்கான காரணங்களை அறிதல் வேண்டும். அவசியம் தோன்றுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று தேவை. மற்றது விருப்பம். தேவை என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்றியமையாதது. விருப்பம் என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆசை. ஆசை என்பது மனத்தின் ஒரு தன்மை. அது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்தைத் தூண்டுகிறது. தூண்டுதல் என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்தை ஏவுதல். ஏவுதல் என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்தை இயக்குதல். இயக்குதல் என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்தை முடுக்கிவிடுதல். முடுக்கிவிடுதல் என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்தை ஊக்குவித்தல். ஊக்குவித்தல் என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்தை உந்துதல். உந்துதல் என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்தை உசுப்பிவிடுதல். உசுப்பிவிடுதல் என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்தை ஆட்டுவித்தல். ஆட்டுவித்தல் என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்தை அலைக்கழித்தல். அலைக்கழித்தல் என்பது ஒரு பொருளை அடைவதற்கு அல்லது ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதற்கு மனத்தை அலைபாயவிடுதல். அலைபாயவிடுத

சிலப்பதிகாரம்

பிடை படைத்திலை சிலர் திறம்திதன்றிறம்
யிடை படுத்த தீந்தமிழ்ச் செய்யுள்.

(7-4). கண்ணுடிக்காட்டும்பொழுது அக்கண்ணாடியிற் றோன்றும் அரிவையுருவத்தை, அக்கண்ணாடியைத்தீண்டி அவ்வரிவையின் றோன்றும் பிரதிபிம்பத்தை; அவ்விரண்டிலுள்ள பிரதிபிம்பங்களை கடப்பிரமாகக் காணுமாறுபோல் அரி பிம்பமொருவே றறிவர்க்கேயன்றி வேற்றறிவர்க்கு வேறாகக்காணுமாறு, சுருதி யுதாரணமுதலிய அர்த்தாபத்திகளும் அக்கண்ணாடியிடமாகவும் பிம்பமானுடமாகவும் பிரதிபிம்பமானது பிரதிபிம்பவுலகத்திற்கு அறிவிப்பதும் இயல்பாயினை யாயத்தாற் கூறுதலன்றிப் பிரமாண முதலியவற்றிற்கும் வேறாகிய சமடமென்கண்ணப்போல மூட வாதத்தால் நிகரற்றவாதியென வாயாற்பிதற்றலும்கூடாதும், நீதி. ஈடு. சாங்கியதரிசனமுடைய சொப்பனகர்பிதாவென்றும் அறிவை யுன்றன்முதலின் பிம்பமுடையதென்றுங்கொடன்றும்.

அ-ஈக.

அறிவுப்பிம்பமுமுடையென்ற தெக்டனமெனின்.

அரிவின் விகற்ப மனேத்தலக மாகி
யரிவை யுரித்தாகுமாகலா—லறிவுதனைக்
காண் விம்பங்கட்குங் காண விடத்தனவாம்
பூணின் விகற்பமதில் போல்.

எ-து. அறிவானதனது சச்சிதானந்த இலக்கணங்களை மறந்தமிகத் தூய சாலபுலனுக்களாயும் அவ்விகற்பவுலகங்கள் உறைத்திதாடுக்குதற்குந் தானேயிடமாயுமிருக்கும்; இங்ஙனமிருப்பதை யறியவேண்டுமாயின் எவ்வாறு விரிவுற்றதோ, அவ்வாறு ஒன்றிலொன்றைபடக்கி அவ்வறிவைக்காணின் வேற்றுமையின்றித் தானமாத்திரமாய்விளங்கும். இங்ஙனங்காணுவிடத்து அறிவிற்கு விகற்பம் பிரகாசம். அதுதிக்காலவளவுங் கற்பனையுலகங்கள் உண் மையாகக் காணப்படும். பொன்னாற்செய்த பணிகடோறுங் காணுவிடத் தும் பொன்னானமையுறுமிகற்பம் பணியேதற்கேயாகக் காணுமாறுபோன்று.

ஈ-து.

ஈ-ம். அறி. சீத்தார்பெருமை.

அதிகாரம்—மூர்த்தத்தரக்க மூனிவாது பெருமையைச் சொல்லுத லாம். அவ்வாறுதலையிய காண்டிகையு முலகத்துக்குள்ளவாது அறிவிப்பவ ரதாதலை வேறு வன்றிறப்பின் பிரிவைக்கப்பட்டது.

முழுக்கதை சீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
நிகழ்ந்த பதினைந் தனியு.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 1011-ம் வரை [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಭಾವಿಸಿ ಭಾವಿಸಿ ಕಾಯವ ನೆರೆ ನಂಬಿ
ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಬಳಲಿದಿರಿ.

ಆರಿಗೆ ಬಾರದು ಕಾಣಾ ನಿಮ್ಮಯ ಭಕ್ತಿ
ನಿಜವಾವುದು ಸಹಜವಾವುದು ನಿಮಗೆ
ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ
ಮರುಳಾದಿರಿ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುವೆ.

ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಅವತಾರಿಕೆ.

ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣೆಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಬರೆಯಲಾಯಿತು. ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಜಿಂಪುಲ ವೆಲಿಯಿ ಸಲಿಕ್ಕುಣ ಲಸಿಕ್ಕಿನಿಸಕ್
ಕಿಮಿಳಲ್ ತುಡಲಿಪ್ಪ ಕಲಕ್ಕಿನಿ ಯಿಸಕ್ಕಲಿಟ್
ಟಂಕಿಲ ಪಿಣ್ಣೈಯಿ ನಲಂತಮುಂ ಸೆಲುಮಿಮ.

೧-ನೇ. ಪಟ್ಟಸಿಲೆ ಸೆಲಿಕ್ಕಿನಿಲಸಿಕ್ಕಿನಿನ—ಆಮೈಲಾವಿಲಿರುಪ್ಪಿನ್ ನಾಯ್ ನೀಂಬಲೈತ್ತುಮಿಲ್ಲಾಮಲಿರುತ್ತಲ್ ಪತಿನಾಲ್. ತಿಲ್ಲೈವನಮಾಲಿಯಲೆಟಿಚ್ ಚೆಲ್ಲುಮ ನೂಲ್ನೆಲಿನೀಲಾಲಯತ್ತಿಲ್, ವೆಟ್ಟವೆಳಿವನಮಾಲಿಯುಲಗತ್ತಯಲೆಟಿತ್ತಿಲ್, ವೆಟ್ಟವೆಳಿ ಯಲುಚ್ಚಿಯಾಣವಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಮ್ ತಿರುಚ್ಚಿರಿಯತ್ತಿಲಾರತ್ತಿನಿಲ್ ವೆಟ್ಟವೆಳ್ಳಾರಂಗಿಯ ತಣ್ಣಾರತ್ತಿನಿಲಾರಿನಾರಿಕ್ಕುಡಿ ವೆಟಕ್ಕೆಲುಮಾನ ಸೀರಚ್ ಚಂಗತ್ತುಳೀಲ್ ವೆಲಾತ್ತಾರಿಲ್ಲೆಂಗ್ಗುಮಾಮತ್ತಿರಪ್ಪ ಲಸಿಕ್ಕಿನಲೆಯೆನ್ಗ್ರು, ಸಲಿತ್ತಿ ನೀಲ್ತುಂಬುತಕ್ಕ ತ್ರುಲುಮಾಲಯಂಗ್ಕ—ತಾನಿಯತ್ತಿಲಿಟ್ಟಾಮಲಿಯ ಸಲಿತ್ತಿಲಿಕ್ಕಿತ್ ತಣ್ಣಾರ್ನಿಲತ್ತಿನಲಾಲ್ಲಿ ತಾನ್ಗಿವಿಟ್ಟಾಲುಮಿಪ್ಪೊರುವನ ತಾಲಿಸಿಯಿಲಿರುತ್ತಲ್ ಮಾಲ್ಪಿಲುತ್ತುನ್ ರಾಜಗೋಪುರತ್ತಿನಿಲಿರುನ್ತಾಲುಂ, ಶ್ರೀವಾಲಿಜಿವಿಟ್ಟುಪ್ ಪಿರಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ; ಅಲ್ಲಲ್ಲಾಲಿಯಿನಿಲ್ವಲಂ ಅಲಿತ್ತಿಯಾಕಾರಿಯ ಮಾನ ತಿರುಮೇನಿಯಿನಿಲ್ವಲಮಾಕವೇ ಯಲಾವಿಪ್ಪಿರುಪಿರಪಂಚಮುಲಿಯ, (೨ನೆ) ವಿಟ್ಟುಚ್ಚಿತ್ತರಿನಿಲಾಲ್ಪಲ್ವಿನಾಲಮುಲಿರುಮ—ತ್ರಿವಿಲಿಲ್ವಾರಿಪಲಮಾಲಿಕೆಯಿನ್ ತಲ್ಲ ಮಾಲಿಯಾರ್ತ್ತಮಲಿಲ್ಲೆಯಲಿಟ್ಟ, ಪಲಿಪಾಡಮ್ಪಿರಮಿಯಿಲಿಟ್ಟಾಲುಮ್, ಟಂಜಲಿನಿಲಿಯಿರುಮಿಯಿಲ್ಲುಮ್ ತಲಿಮಲ್ತ್ತಿರ ಅಲಿಪಲಮಾನತು ತನಿತ ಸಲಿತ್ತಲಿನಲಿಯಿಯಲ್ಲಾತ್ ವೆಲಾಲಿಯಾಟ್ಟಾಲ್ತ್ತಾರಮ್ಪಲಿಲ್ಲೈ. ಎ-ಪ.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

காலனுக் கலனென்று மிண்டிடன்பர் தத்துவத்
காலனுக் கலனென்று மிறந்திடார் சன்மையால்.
காலனுக் கின்றென்று மேவலுத் தானவர்
காணின்மத் சாயுகத் தத்துவ நத்தமே

இம்பலவெடாளைபுத்தேவனாக்கெனவென்பதற்கு உ—ம். வெ.

ஆன்பசுவை யைந்து மறினை யென்பது
காண்பா னலபலரு நன்மை யறிகில
ரான்பசுவை யைந்து மாதற்கு கிவனென்று
லான்பாலை மில்லையா மேலையந்து மில்லையே.

சிவஞானவள்ளலார்.

மண்ணைய மறந்து மிக்க வாசை யவ லாகித்
தண்ணைய மறந்தி ருந்த தன்மையோர் போன்று நீயு
மெண்ணைய மாய்ணைதம் பொரு னெவினர்கம் வழுவ மாதி
யுண்ணைய மற்றதாம் நிலென் றறி வினாலு னர்ந்து கொண்டிரை.

சிவஞானசித்தியார் சுபக். 1-வது பாட்டு.

மன்னவன்றன் மகன்வேட னிடத்தே தன்னி
வரர்த்தவனை யறியாது மயக்கி நிற்பப்
பின்னவனு மேன்மகனா லென்றவரைப் பிரித்துப்
பெருமையொடுக் காணுக்கிப் பேணு மாபோற்
றன்னியலவம் புலிவேடர் சூழலிற் பட்டுத்
தானவனை யறியாது தயாநற்றொல் லுரிசை
மன்னுமருட் குருவான் வந்தெளி னீக்கி
மலமகற்றிக் காணுக்கி மகிழ்விக்கு மவைப்பன்.

நமச்சிவாய.

சன்னாது சண்பா னறிவுதனைக் கெல்லி
பன்னா நருட்செல்வ னுதியான் றாளை.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

சிலதாமணிபாகம்

நிருமகட்கோசலைபிலம்பகம்.

நிருமகட்கோசலை பிலம்பகம். 1-ம் ப. "ஆதிபகவன் முத." "சொல்லுக நிருமகட்கோசலை பிலம்பகம். 2-ம் ப. "முதற்றே பொறியின்றேல் தன்னுயிரன்ன தெல்லாம்.....மன்னுமாண்டு." நிருமகட்கோசலை பிலம்பகம். 3-ம் ப. "கருதற்கரிய.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை. 4-ம் ப. "சுரும்பார்.....மாதோ." நிருமகட்கோசலை பிலம்பகம். 5-ம் ப. "பொருவிறல்.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை. 6-ம் ப. "மாலைவெண்குடையினானும்.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை பிலம்பகம்.

நிருமகட்கோசலை பிலம்பகம். 7-ம் ப. "மாதர் மண்ணிலுலகினோடு மாண்ட.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை. 8-ம் ப. "மாதர்.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை. 9-ம் ப. "கொடுத்தலும்.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை. 10-ம் ப. "கொடுத்தலும் வென்றி.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை. 11-ம் ப. "கொடுத்தலும் வென்றி.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை. 12-ம் ப. "கொடுத்தலும் வென்றி.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை. 13-ம் ப. "கொடுத்தலும் வென்றி.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை. 14-ம் ப. "கொடுத்தலும் வென்றி.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை. 15-ம் ப. "கொடுத்தலும் வென்றி.....மன்னவனும், பெருந்தேவி நிருமகட்கோசலை.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிவஞானபோதம்

இருந்து மன்றி முன்ன னிருந்து சோதரன் சொல்லாய்
இருந்த சட்ட மூடபோர் சிதந்தை யெய்தென் றுழல்.

மூடன்—நாசம். இருந்த—தீமை.

வேதாகமனியபுராணம் மாகாதமச்சிய பிராச்சனயோக்கியக்கருக்கம்

சிகை கதிர்ச் சோண்ணாபரன் சேண் மூன்றும் விபாகிதனி
சோக மன்கருமசாலப் பகற்றி கனாக்கிற் றெளியதுப்
சோக நிலைப் பழுதுளாப் பகன்ற மூன்று பக்கமதற்
சிக பகன்ற வஞ்சிபதி கிரசீவ பிரம மெலாழுபிச்சே.

(இ-ள்) சேகரதியின் மதிமையிரன் மூன்றவிதமாகிய வியாகிருதி மந்திரங்களோடு மூன்றாவதாகிய, மகா (தனி) என்னுஞ்சொல்லையுடைய காயத்திரி, சொன்னபின, அனைமனத்தாற் சிந்திக்கவே, தூய மூப்பத்தெரிந் பூரணம், பூரிதம், சமர்வாகமாகிய மூன்றவிய கிருதிகளைத் தம்மாலுண்டாக்கப்பட்ட சுருதியினன்றுமர்த்தத்தையினக்குந் தம்மைக அல்லையுட. இச்சோகதிச சொல்லுகிறும் பிரமமாம். எ-ம்.

மூன்ற மூன்று முன்சொன்ன ராகு மெனப்பிதற்
தோன்றுங் கிரான முன்னர்க் சாரின யுள்ள மூன்றுநற்
கூன்ற னிரண்டு மகோரா மூன்று பிரபஞ்சமும்
பொருந்து மனை மறைகாரு நிருத்தி யாயிற் பிறப்பறவுத்
தோன்ற மகற்றுக் கிரோதாட் பிரம மகமாத் தோன்றினனே.

(இ-ள்.) இருக்கோடத், யசர்வேதத், சாமவேதமாகியமூன்றும் அந்தச் சொல்லுப்பெற மன்முலப்பிரணவமே மகாவேதஅக்கியாகும். பிராணன், அபானன், வியானனே யாகுக்கன்மூன்றும் அந்தக்காலாகும்போத அன்ன மாகியவை அக்கியாகும். சாந்தம், கோப்பனம், சமுத்திகாகியமூன்றும் அந்தக்காலாகும்போத சன்காலதாகியதாரிய அக்கியாகும், அம்மூன் றும் சாத்தியாகுத் தூரியமாகியவையே மன்சூனன். எ-ம். சோ—மடத்தலைவர்.

ஆட்சிமுறை என்பது, ஒரு நாட்டை அல்லது ஒரு நகரத்தை ஆளுகின்ற முறை. அது முடியாட்சி, குடியாட்சி, கொடுங்கோன்மை, பிரபுத்துவம் என்று பலவகைப்படும்.

(இ-ள்.) அரசியல் அதிகாரம். அதாவது அரசனிடமோ அரசியல் பொறுப்பாளரிடமோ சர்வாதிகாரியிடமோ இருக்கும். அது ஒருவரிடமோ, சிலரிடமோ, பலரிடமோ இருக்கலாம். அதைக்கொண்டு ஆளப்படுவோரே குடிமக்களாவர். ஆ.

இந்த மேலை நாட்டவரின் கிழக்கு மொழி பிரிவுக்கும் கல்வி பயிற்சி திறமை மதிப்பால் ஆங்கில மொழி பேசுவோர் தொகை மிகுதியாகும் ஆங்கில மொழி பரந்த நாடாகி விட்டது.

(இ-ள்.) ஐரோப்பிய ஆட்சி. அதன் அடிப்படை ஆங்கில மொழி பேசுவோர் தொகை மிகுதியாகும். அதனால் ஆங்கில மொழி பரந்த நாடாகி விட்டது. அதனாலேயே ஐரோப்பிய ஆட்சி ஓங்கி உயர்ந்து விட்டது. ஆ.

இன்று நேற்று வந்ததன்று இந்த ஐரோப்பிய ஆட்சி. பல நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பிய நாடுகள் ஒன்றோடொன்று போரிட்டு வந்தன. அதனால் ஒன்றை ஒன்று அடக்கி ஆண்டு வந்தன. அதனால் ஐரோப்பிய ஆட்சி ஓங்கி உயர்ந்து விட்டது. ஆ.

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய ஆட்சி ஏற்பட்டதற்கு முன்னால் இந்தியாவில் பல அரசர்கள் ஆண்டு வந்தனர். அவர்களுக்குள் அடிக்கடி போர் நடந்து வந்தது.

இந்த ஐரோப்பியர்களுடைய ஆட்சியினால் இந்தியாவில் அமைதி நிலவுகிறது. எல்லோரும் “ஒரே பாட்டையில் சமமாக” என்னும் முறையில் ஒரே சட்டத்தின் கீழ் அடங்கி ஆளப்படுகிறார்கள். அதனால் இந்தியாவில் ஐரோப்பிய ஆட்சி ஓங்கி உயர்ந்து விட்டது. ஆ.

விஞ்ஞானகலர் உடற்பிறவிகளிலே: அது அவையாகி அவ்வவற்றையுங் கெடுத்தலாலென்க.

ஈண்டுவினைமுதலாகிய கருவிகளுடனே பிரமனென்னும் அவ்வுயிர் படைத்தல் தொழிலையுடையனாம். வினைமுதலாகிய விஷ்ணுவினாலே அவ்வுயிர் காத்தல் தொழிலையுடையதாம். அவ்வுயிர் பக்தனாகி முத்தியடைதற்கு ஏதுவாகிய ஞானத்தை உபதேசித்தலாலே. இங்கே அந்த மூவகைப்பட்ட சிற்சமாதானத்தினாலும் சம்பந்தமாகத் தொடர்ந்து வருகின்ற பொருட்கேற்பவே இவ்வாறு கூறினாரென்க. இனி சுவாதந்திரியமாகிய சுதந்திரம் இல்லாமையினாலே ஒப்புமைபற்றி அவ்வாறு கூறினாரென்னலுமாம். உருவுபற்றி பிறனென்னுங் கருத்தினாலே கூறப்பட்டதாம். இனி, நிருமித்ருத்வாதிகளுங் கர்மத்தினாலே பிறப்பதனால் பிறப்பாகும். அவ்வாறாகவும் பொருத்தமாம்படியாக இவ்வாறு கூறினாரென்க. இவ்வாறு இவ்விடத்தே கூறப்பட்ட பொருளையே ஸ்ரீகண்ட சிவாசாரியரும் தமக்கு முன்னே இவ்வாறு கூறப்பட்டதாகக் குறித்துக் காட்டுவதனாலும் அறியலாம்.

திருவாலங்காடுடையார்கள். ஆதிபுராணம் 772-வது ப.

கமலனை யுலகடைவாலமளைக்
கவினைவிடாக்குடிமை கடலென்றுண்போரும்
பாலரசிகம் பார்ப்பரிதென்பாரும்
சேலுகுதலன்னியின் பெருந்தன்மையே.

ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்.

6-வது சருக்கம்.

ஸ்ரீ சங்காசாரியருக்கும்
ஸ்ரீ நீலகண்டாசாரியருக்கும் நடந்த சம்வாதம்.

எதிரிருக்கை வீட்டு வெளியிலாயினும் ஸ்ரீ சங்கர (சங்கரர்) இருந்த புறம்பிலாயினும், அவர் அருகே எழுந்தருளிவந்து, பின்பு பிரியாது வரத்தகாத வண்ணம், (சங்கரர்களால் புகழப்பட்ட

சூத்திரம்.

மறுதலையாயவாறு: "உ. பக்குவமில் (உக) சொல்முதலிய வேதாகமத்தாலும் ஈசனே முழுமுதற்பொருள் என்பதனையும் அவனது திருவடிகளை அடைதலே முத்தி என்பதனையும் உணர்ந்து "ங. பிரானருளாலன்றி நீங்கா அன்பு செலுத்தலே அவனை அடைதற்கு வழி என்பதனையும் (ங)

"உ. இரண்டாவது எடுத்தலடியாகிய சுட்டுப்பெயரானும் சுட்டுப்பெயர் கொண்டு முடிந்த அவ்வினையெச்சம் உம்மையானும் உம்மையெச்சம் ஈற்றசையானும் உடம்பொடுபுணர்த்தல் என்னும் இலக்கணத்தானும் வேறு வேறு நின்று சொல்லெச்சத்தை முடிவு செய்தன. (உ)

"ஈ. அடைமை, அடிமை, பரதந்திரம், முதலியனவும், பொருளுக்கு, வேதாகமத்தில், சுவாதீனமாகவும் முதலிய 'சேஷத்வங்களிடத்து இங்கு விசேடித்துக் கூறப்பட்டவை ஈசனிடத்தில் நிற்கும் சேஷத்வமே பொருளாகும் என்பதனை உணர்ந்து (ஈ)

விளக்கவுரை: ஈசனுக்கும் பிரதிபிம்பத்திற்கும் அபேதம் சித் வஸ்துவை சொல்லுதலும் நியதமே. உலகமாக அபேதம்சொல்லுவோமேனும், அவாற்ற தோன்றாது. என்னை? விபோமசிதசிதாகாரியங்களின் லக்ஷியப்படி வஸ்துவமித்திரனும் பிரதிபிம்பம் "உ. மித்தையென் றறி யப்படுதலால். (உ)

*ஈ. பிரதிபிம்பம் மித்தை: பிம்பம் சத்தியம். ஆதலால் பொய்யும் மெய்யும் ஒன்றோடொன்று எவ்வாறு பொருந்தும்?

வஸ்துவாகிய ஈசனுக்கு முகம் பிரதிபிம்பத்திற்கும் பேதமென்றாகில் ஈசனுக்கு பிரதிபிம்பத்திற்கு முகம் வெவ்வேறென்பது தமது மதாநுசாரமாகவு மிருக்கையால். (ஆசிரி) அபேதமெனல் எவ்வாறு பொருந்தும்? (ச)

மாயையை ஈசனது அதிபரமையும் சகலரது சம்சாரத்துமுள்ள விபரீதத்தன்மையும் பார்த்து (மித்தை யென்று சிலர்) சொல்லுதல் ஈசனுக்கு ரிக்வேதாதிகளையும் வேதாகமங்களையும் அபேதமெனல் எவ்வாறு பொருந்தும்? (ஞ)

அத்துவிதவாதிகள் இவர்களைக் கேட்கின்ற விருத்தாம்சமாவது (பொய்யுக்கு மிகு) வன்மையுண்டாகை. அங்ஙனம் (பொய்யை மெய் என்) றங்கீகரிப்பின், பொய் சொல்லாதிருத்தலும் மெய்யாம். அவ்வாற்ற (பொய்யை மெய்) யாக்கினால், பொய் சொல்லாதிருத்தலும் மெய்யாம். எவ்வாறாயினும், விபரீதமான குணமுடைமையினால் பாதகம் (ட) குணமுடைமையுமுள்ள பொய்யை மெய்யாக்கினால் பாதகம் நீங்காமையால் (ட)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(22)

[illegible]

[illegible]

(23)

[illegible]

[illegible]

(24)

[illegible]

[illegible]

(25)

[illegible]

[illegible]

(26)

[illegible]

[illegible]

(27)

[illegible]

[illegible]

(28)

[illegible]

[illegible]

(29)

[illegible]

[illegible]

(30)

[illegible]

[illegible]

(31)

[illegible]

[illegible]

(32)

[illegible]

[illegible]

(33)

[illegible]

[illegible]

(34)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வேண்டி.

நிலமுறீஇ, நிலாத்தர நிலைபெறுஇ சென்மும்; சுறவுக்
கிளர்நிறத்தவலம் கடிந்தோய், நின் வாலிய வெண்குடை
யுயர்நிலை யுலகமொடு பொருந்தி,

இவர் மறைந்ததால் அவர்தம் [illegible] (உரை) பெறாமல்,
அவர்க்கு [illegible] கூடாமல் [illegible]. சேரனைப்
பெறுதற்குத் [illegible] ஒழிந்தார். (10)

சேரநாட்டு வேந்தர்பால் அரசியல் துறவறத்தை
நன்கு பரிந்தோதுவதற்கு, முதற்கண் முறை செய்யாமையால்
அரசனைக் கொன்ற பாண்டியனுக்கு [illegible]. (20)

பத்தினிக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் செய்தி [illegible]
சொல்லுதற்கு [illegible]. கடவுளர்க்கு முதல் சுத்திசெய் வித்த
இங்கிடம் விளங்கும். (30)

*31. செங்குட்டுவன், அப்பத்தலைவரின் முதல் சிலம்பினை
அரங்கேற்றினான்.

*32. பொருளதிகாரம், அப்பத்தலைவரின் நடு பகுதி
வரை பாண்டியன் பண்டு [illegible] பகரன் தீ
எனும் வேலாயுதம் பெறுதல் [illegible]. (40)

*33. நீர் முழுத்தலைவரும், பொருளதிகாரம் முதல் சிலம்பினை
அரங்கேற்றினர்.

*34. பொருளதிகாரம், அப்பத்தலைவரின் நடு பகுதி
வரை [illegible] பெறுதல் [illegible]. (50)

*35. நீர் முழுத்தலைவரும். இவரை [illegible]
பாண்டியனும் தன் முதல் [illegible] அரங்கேற்றினர்.

நீர் சங்கமாண்டவனிலுள்ள சித்திரங்கள்

(1) இருவர்களும்:—சிலம்பு [illegible].

(2) [illegible]:—[illegible] [illegible] [illegible].

(3) மற்றொரு [illegible]:—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

(4) [illegible]:—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

(5) [illegible]:—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

(6) [illegible]:—[illegible] [illegible].

(7) [illegible]:—[illegible] [illegible] [illegible].

(8) [illegible]:—[illegible] [illegible].

(9) [illegible]:—[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]

சிவஞானபோதம்

சிறப்புப்பாயிரம்

சிறப்புப்பாயிரம் அதிட்டானமாயிருத்தலின் மூலமகபதிட்ட மனைவரும், தற்போதமாயிருத்தலின் சேதனனனவும், அசத்தினிலைநின்று சத்தாகின் அத்தியபரிணாமம், அயோக்கியமேயமற்றிலும் அறுவகைச் சித்திருத்தலின் மூலியநோக்காத்திருவினையும், தானேயுண்மைப்பொருளாயிருத்தலின் சயஞ்சுதாத்துவனனவும், கடாகாயம்போல் சேதகத்தாலேயே பட்டிருத்தலின் அபிச்சின்னசிவனனவும், யதார்த்தமாயினங்களின் பாரமார்த்திகனனவும், சாதனையருளிதாயினங்களின் தாரிடனனவும், எதிர்சித்திருஷ்டியாளினங்களின் சான்றினனவும், உபாதிதரிசயக்கட்டு மீக்கணமாசித்தலின் பிரத்திகான்மாவனவும், சீயென்னும்-தத்தின் சயப்பொருளாதலின் சேரம்பதத்திலக்கியார்த்தனனவும் கூறியவாறுகாண்க. உபாதிதரிசயங்களாறினும் தான்யாருமிருத்தலின் மூவகையதிட்டானன்.

சற்பதலக்கியார்த்தமானதிபதத்தின் ஆறுவிதபரிபாடனாமக்க ரிலையனனைத்தாகின்றது.

சதசற்றுணர்வுமாதலும் தனக்குவமாத்த மூவகையதிட்டானன், ஒருபாப்பிரமம், பரமிறந்தபாதத்தமும், பரமான்மா, குணரகிதமானவிசுத்தசித்து, சற்பதலட்சியார்த்தன் இனையபொன்வண்ணமிதமும் பிரமத்திற்குத்தொன்றவிளம்பும் பரிபாடனமாக்கள்.

சிவாட்டாதிமூன்றிலுமாகும் அதிட்டானமாயிருத்தலின் சுவெனற்றிற் மூவகையதிட்டானனவும், நற்பற்றசமாதலின் ஒருபாப்பிரமமெனவும், மாயாதீதமாதலின் பாசபிம்பாதத்துவமெனவும், மாட்சியையான ஆன்மாதலின் பரமான்மாவெனவும் தாதாத்மியமிறந்த பரிசுத்தசித்தாதலின் மூயிலாசித்தரிதினனவும், அதுவென்னும்பதத்தின் சிச்சயப்பொருளாய் சிவங்களின் சற்பதலக்கியார்த்தனனவும் கடாகாயம்போல் சேதகத்தாலேயே பட்டிருத்தலின் அபிச்சின்னசிவனனவும் யதார்த்தமாயினங்களின் பாரமார்த்திகனனவும்

பொருள்: நிலைபெற்ற தவத்தினையுடைய முனிவர்களே! முன் பிறவியில் செய்த நல்வினை தீவினைகளின் பயனை நுகர்ந்து தீர்ப்பதற்காக இந்த மண்ணுலகில் தோன்றிய மக்கள் அனைவரும் பிறப்பு, இறப்பு, நோய், மூப்பு, துன்பம் ஆகிய ஐந்து வகைப்பட்ட தீமைகளையும் அடைகின்றனர். இவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஒரு வழியும் இல்லை. இவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஒரே வழி, இறைவனின் திருவடிகளைச் சார்ந்து நிற்பதுதான். இதனை நன்கு உணர்ந்து, தீவினைகளை அறவே நீக்கி, நல்வினைகளை மட்டுமே செய்து, இறைவனின் திருவடிகளைச் சார்ந்து நிற்பதே அறிவுடைமை ஆகும்.

குறிப்பு: இப்பாடலில் இந்திரனைத் தலைவனாகவுடைய தேவர்கள் அனைவரும் இறைவனின் திருவடிகளைச் சார்ந்து நிற்பதே அறிவுடைமை என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது, மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றினாலும் இறைவனை வழிபடுவதே சிறந்தது என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆன்மாக்களுக்கு இந்த உடம்பு கிடைத்திருப்பதே அரிதான ஒன்றாகும். அந்த உடம்பினைக் கொண்டு இறைவனின் திருவடிகளைச் சார்ந்து நிற்பதே அதனைப் பெறுவதற்கான பயனாகும். இதனை விடுத்து, இந்த உடம்பினைக் கொண்டு தீவினைகளைச் செய்வதால் பயன் ஒன்றும் இல்லை. இந்த உடம்பினைக் கொண்டு நல்வினைகளைச் செய்வதால் இன்பமான வாழ்வு கிடைக்கும். இந்த உடம்பினைக் கொண்டு இறைவனின் திருவடிகளைச் சார்ந்து நிற்பதால் வீடுபேறு கிடைக்கும். இதனை விடுத்து, இந்த உடம்பினைக் கொண்டு தீவினைகளைச் செய்வதால் துன்பமே கிடைக்கும்.

அறிவுடையோர் இறைவனின் திருவடிகளைச் சார்ந்து நிற்பதன் மூலம், வாழ்வில் இன்பத்தையும் அதன் பின் வீடுபேற்றையும் அடைகின்றனர் என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

ஏழாம் விவரணபோதம்

உண்மைப் பொருள்களுக்கு முரண்பட்டுக் கற்பனையாகச் சிலர் கூறுகின்ற சமயவாதங்களை மறுத்து, அவற்றுள் உண்மைப் பொருளை நிலைநாட்டுவது. சமயவாதிகளுள் சிலர் ஆன்மாவை அறிவுடைப் பொருளாகவும், சிலர் அறிவில்லாத பொருளாகவும், சிலர் அறிவுடைப் பொருளாகவும் அறிவில்லாத பொருளாகவும் கூறுவர். சிலர் ஆன்மாவை அணுவென்றும், சிலர் நடுவென்றும், சிலர் முடிவில்லாத பெரியதென்றும் கூறுவர். சிலர் ஆன்மாவை நித்தியமென்றும், சிலர் அநித்தியமென்றும் கூறுவர். சிலர் ஆன்மாவை ஒன்றென்றும், சிலர் பலவென்றும் கூறுவர். சிலர் ஆன்மாவை ஒன்றும் பலவுமல்லாத சூனியமென்றும் கூறுவர். இவ்வாறு பலவகையாக வேறுபட்டுக் கூறுகின்ற சமயவாதங்களுள் எவை உண்மைப் பொருளை உணர்த்துவன, எவை உண்மைப் பொருளை உணர்த்தாதன என்பதை ஆராய்ந்து உண்மைப் பொருளை நிலைநாட்டுவது இவ்விவரணபோதம்.

அக்கினிபானது தற்சுதந்திரமாக வெப்பத்தையும் ஒளியையும் தோற்றுவிக்கின்றதை விளக்கிக்காட்டுவதனால் ஒளியையும் வெப்பத்தையும் தனித்தனியே உடைத்தாயிருந்து பிரகாசத்தையும் உஷ்ணத்தையும் சுதந்திரமாகத் தோற்றுவிக்கின்ற சூரியனைப் போலவும், சுதந்திரமாகச் சந்திரனிடத்தும் குளிர்ச்சியை உடைத்தாயிருந்து அமிர்தகிரணங்களைச் சுதந்திரமாகத் தோற்றுவிக்கின்றதை விளக்கிக்காட்டுவதனால் சந்திரனைப் போலவும், சுதந்திரமாகச் சூரியனிடத்தும் உஷ்ணத்தை உடைத்தாயிருந்து பிரகாசத்தை சுதந்திரமாகத் தோற்றுவிக்கின்றதை விளக்கிக்காட்டுவதனால் உஷ்ணத்தையும் பிரகாசத்தையும் சுதந்திரமாகத் தோற்றுவிக்கின்ற அக்கினியைப் போலவும், சுதந்திரமாகச் சந்திரனிடத்தும் குளிர்ச்சியை உடைத்தாயிருந்து அமிர்தகிரணங்களைச் சுதந்திரமாகத் தோற்றுவிக்கின்றதை விளக்கிக்காட்டுவதனால் குளிர்ச்சியையும் அமிர்தகிரணங்களையும் சுதந்திரமாகத் தோற்றுவிக்கின்ற சந்திரனைப் போலவும், சுதந்திரமாகச் சூரியனிடத்தும் உஷ்ணத்தை உடைத்தாயிருந்து பிரகாசத்தை சுதந்திரமாகத் தோற்றுவிக்கின்றதை விளக்கிக்காட்டுவதனால் பிரகாசத்தையும் உஷ்ணத்தையும் சுதந்திரமாகத் தோற்றுவிக்கின்ற சூரியன

சமாதி.

சந்திசெய் தூய்மை யியல்பான மோனநிலை நின்று
தந்திர மூலவெளிச் சாந்தமதி லேறிமன
மந்திர மாதனுட னாய்ந்தபர மாகுங் கண்டீரே
பிந்திவரு நாளைத் தடுத்தென்றும் பாதுகாப்பு செய்ய வென்றே
பரிதி யிடம்வரு தண்டு வடிவதுதா னாகும்.

சிவப்பிரகாச தரிசனம்.

நாலா முத்தை நாடி ரவிக்கதிர் புலிய மாதி
மாலாந் தாடன் மடிப்பு மெய்யிடம் பதுமை சிவப்பு
பாலைப் போன்ற சிவன்மய மாகுஞ் சிறைபுரி கண்மை
நாலாந் தொறை மின்ன மின்னிடை நீறாம் பிறைசாம்.

தாய மூன்று மிருண்டிடம் வீரம்பு நல
நாயம் சேரத்தின் கரி யுருவாதி
மோதுமை யாய்வரு சோதரி சாத்திகம்
பீதமை யாமிடை யுக்கிர மிடைபத்து.

தாய சேமழுப வேலைசக் கிமன்ற
மிருமை சேய வீசாப்பயன் கொண்டது
பெருமை ஞாலியைப் பீடை சேதரிசம்
சிரமை தாம்மறி செப்திரிப் சேறம்சேன்.

போதாக்கிரகம்.

தாயாய் தோறுதொறுந்தாய் காயவத்தின் காரியமாம் பலவு
மேயன் கண்டாயறு, சேயாயா யண்டினுண்மை யுபாயவத்தி னீங்
கிதமா நிடமெனினு முபாயந்தா, னிதமாக. காயமாய வுள்ளதிற் சத்
திதமுந்தி காரியமா மூலவெளியை, யாதலாக, நுணைமா மொன்
றணுவு மூடகிடம்பாய் நுணைபாதிவ் பரிவுதேமெம்பம் பொருண்மை
காரண.

எட்டாந்தந்திரம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாந் தந்திரம்.

அவதாரிகை.

அம்மாவ்ய நிரிதிபாட்டத்தினைப்படாத பதிபசுபாசத்
திருக்குமாட்டுதிரத்தாய், பாசமாசுபதிருசியத்தாலே பிரபந்த
மெனவத்தை சிக்குதருச்சாதனமாக ஏழ் பதுரதத்தினைக் காட

சிவஞானபோதம்

சிவஞானபோதம் சித்தாந்தசாஸ்திரமுணர்த்து கின்றது.

முதலதிகாரம்.

மங்கலம்.

மும்மலத்தின் பாசமுணர்ப்பதியை ஞானத்
தம்மலர்த்தாள் சென்னிசேர்த்தி சிவமுதலாம்
பதினாலாகத் தேர்ந்தெடுத்த பாசவியலுவத்
தன்னாலுரைப் பதிவற்றி லென்னுணர்வுஞ் செழுந்தேனே.

(இ-ள்.) மலமென்பாசமுணர்ப்பதியை=அஞ்ஞான, ஆவரணத் தன்மையுடைத்தாகிய, (பாசஞானத்தால்) அறியக்கூடாதசிவத்தை, ஞானக் கண்ணினிற்சிந்தைதெளிவுசெய்கின்ற (அருட்கண்) ணுதியபிரமாணமாகிய சிருத்திஞானத்தால் தாளாலுருக்கண்டு, உபாத்தியினைத்தெளிவதாகிய வியலுவ=பிருதிவிதத்துவமுதலிய ஏதுத்துமீறிய பாசசாலங்களைக் காணத் தெளிவதன்மையதாகிய சிவஞானபோதத்தை, தன்னிலுலாம்பதியஞ்செழுத்தையுடைய திருவடிநிலையைத் தன்னிலையினோக்கியருளுறைப்படி பொதிக்கின்றேனி; பெண்ணுமஞ்செழுத்தை பெனவுங் கூறினும். பதிஅஞ்செழுத்தை விதிபெண்ணுவென்றலையின் சுகமிகுதி யையும், சிவசமரசத்தினை பாசவியலுவென்றலையின் வேதாந்தசித்தாந்த முணர்த்தியவாறாக்க.

திருமந்திரம்.

திருமூலர் அருளிச்செய்த

தமிழ் வேதமும் சைவாகமமும்

பதினெட்டு மந்தணச் சாத்திரமும் ஆம் முறை

சோதனச் சுத்தி சொல்லிய போதம்.

சுத்தசீலத்தில் செல்லுமவர்க்கு நித்தமுஞ் சிவன் நேராகவ்வருவான்.

ஒழிவொழுக்கம். சிவபுண்ணியம்.

காயந்தன் மேற் கருத்தினை வைத்துக்
காயந்தன் னுள்ளே கருத்தை—காயந்
தனிற்றன்னை யுள்ளே தனிற்சிவ மாக
நினைப்பவர் மற்றை நினைவு நினைவே.

(இ-ள்.) அற்சிதருந் தன்னுடம்பின் மேல் அன்பை வைத்து, அப்பின் னுடம்பினுள்ளே அவ்வன்பை வைத்து, அவ்வுள்ளுடம்பைத் தன்னுள்ளே, அவ்வான்மாவிற் = வயிற்றின்கண்ணாகிய தீயிலே = பிரணவ வடிவாகிய தீயிலே, அவிழ்த்தல்போல, தனை = தன்னை யன்றியுள்ள சிவத்தை, வேறாகி = புறம்பாகியும், தன் = தன்னுள்ளும். நாசி = சிவத்தின் மேலும். உன்னி = தியானித்து, நாதாந்த = நாதமாகிய சிவ மாகும், அப்பிரணவத்தைச் செபித்தல், நன்னெறி = நல்ல நெறியாகிய பிரமப்பிரகாசமாய் வெளிப்படும், பன்னெறி = வேறுபட்ட நெறி களாகிய பிரபஞ்சம் துன்னாதாகும். எ-று.

தமருந்தின்பயனென்றது: உடம்பினுள்ளும் புறம்பாகவும், தமருந்தின்பலனென்றது:-பிறவி வராதும் நரகத்துன்பங்களுண்டாகா தவையாம்: சிவத்தோடு, பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தியிருக்கையாம்: காரணமாகும். பற்றுமென்பதற்கு மாறாகவும்: மூன்றாந்தந்திரமும் முடிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்) நினைவின்முன்புணர்ந்து மனத்தி னாலே சிவாசாரமும், நினைவாக வெளிப்படுத்தலின் தம்; நான்மலத்தையும் புனிதஞ்செய்தற்குப் புறப்படுதலினாலும், புனிதப்படுகையாகிய பிரபஞ்சமின்றி யமையாதாகலின், அதனை யுபசரித்துக் கொள்ளப்படும். எ-று.

தமருந்தின்பயனென்றது: உடம்பினுள்ளும் புறம்பாகவும், தமருந்தின்பலனென்றது:-பிறவி வராதும் நரகத்துன்பங்களுண்டாகா தவையாம்: சிவத்தோடு, பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தியிருக்கையாம்: காரணமாகும். பற்றுமென்பதற்கு மாறாகவும்: மூன்றாந்தந்திரமும் முடிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்) நினைவின்முன்புணர்ந்து மனத்தி னாலே சிவாசாரமும், நினைவாக வெளிப்படுத்தலின் தம்; நான்மலத்தையும் புனிதஞ்செய்தற்குப் புறப்படுதலினாலும், புனிதப்படுகையாகிய பிரபஞ்சமின்றி யமையாதாகலின், அதனை யுபசரித்துக் கொள்ளப்படும். எ-று.

தமருந்தின்பயனென்றது: உடம்பினுள்ளும் புறம்பாகவும், தமருந்தின்பலனென்றது:-பிறவி வராதும் நரகத்துன்பங்களுண்டாகா தவையாம்: சிவத்தோடு, பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தியிருக்கையாம்: காரணமாகும். பற்றுமென்பதற்கு மாறாகவும்: மூன்றாந்தந்திரமும் முடிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்) நினைவின்முன்புணர்ந்து மனத்தி னாலே சிவாசாரமும், நினைவாக வெளிப்படுத்தலின் தம்; நான்மலத்தையும் புனிதஞ்செய்தற்குப் புறப்படுதலினாலும், புனிதப்படுகையாகிய பிரபஞ்சமின்றி யமையாதாகலின், அதனை யுபசரித்துக் கொள்ளப்படும். எ-று.

ஈகை சிவஞானபோதம்

[illegible] சொன்னதற்கு [illegible] மற்றுமுரைத்தலுஞ்சித்தனவும். [illegible] ஞானம்பெறுதற் [illegible] கன்மோபாதானஞ்சித்திருப்பவுஞ் [illegible] ஞானத்தாலுணர்ந்து அவாறின்வழியொழுகு [illegible] ஞானமுண்டாகுமென்பது. நரகிடைப்பிறவாமற் [illegible] ஆணவமலமறுதற்கு [illegible] ஞானத்தன்மைத்தாகவேயறிதலெனவு மறிந்தபின் [illegible] சென்றாயிற்றுக் கன்மவிடயவிச்சாதனமுபாதி [illegible] கன்மமாதலின் [illegible] சம்பாதகத்தன்மைபெற்றாலென்னை [illegible] ஞானத்தாலன்றி [illegible] சம்பாதகத்தான் கொடுமையாற்றினாலே மாயையை [illegible] ஞானத்தாலன்றி [illegible] ஞானத்தானன்றி யறிவின்மையானே மூலாஞ்ஞான [illegible] ஞானமாதலின் [illegible] பற்றாமலென வுங்கூறினார். இங்ஙனமின்மை [illegible] கன்மத்தானன்றி [illegible] ஞானமுதற்கண்ணதாகலின் பெற்றத்தினையும். இக்கருவி கண்முதற்றாற் சிவஞானமாகச்சொல்லுதல் முத்தித்தினையுமாம்.

இதற்குதாரணம்.

[illegible] சொன்றன்னை கெதிரியாயுள்ளானாகாதது போகங்களைத் தனதாக்கிக் கொண்டவுக்த கருத்தோடுத்தலையில் நிம்மாசனத்திற்றுவக்தபோது, அமைச்சனுஞ் சேனாபதியுஞ் சிலர்துச்சனையில் யாவருடையபிக்தமும் மாசறவுடையசேனைத் பார்த்திருந்தபோது, தூதனது கருத்தானதுவெளிப்பட வுக்கருத்திக்கழிபெருமகிழ்சியோடுஞ் சென்றுசொல்லியதருவிகளோடுஞ்சென்று, தெவ்வரைச்சிரைத்துத் தன்னாசின்கருத்திற் கொப்பிப்பதுபோலுமாம்.

பட்டணத்தார்.

அன்னை [illegible] பாடுபடினும்படைபோர் [illegible] கண்ணுறுவில்லூர் [illegible] சுகமுமெல்ல [illegible] கொண்மினீரே.

இப்பாடல்வருத்தலில் வந்தவிதாக்த முதலியமாமென்பதற்கு.

உதவும் நண்பர்கள்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிவஞானபோதம்

தற்சுவாசகம்

"சிவனிடம் சமர்ப்பிக்கும் சிவபோக நிவேதியர்."

ஞானையர்.

சிவபரமென்னு சித்திரப்பாவை. சுபாபமொருதாருமில்லை.

பதிலக்கணம்.

தாதாவாய்த் தானாயுள்ளான் றானில்லை
தானாகு மோரணுவுக் குப்பாலது
மலதாரன்னிலை யிடப்பெரு ளாவது
காதலுமாசையு மாயினருக் காவது.

பட்டணத்தடிகள்.

மாயப்பிறவி மருளாமலெனதுமாதரை மு
னியுமிப்போ தாவியிருப்பதருளாக்
காயமுன்றிரண்டாயிரண்டுமாயிரண்டுங்
காலுமிரண்டுங்கரமிரண்டுமாயிரண்டுங்
கண்ணுமிரண்டுங்கருத்தழிந்தகன்றிடுமே.

அஞ்சுங்கரிபோலுடனிருப்பாய் மனமே யுத்தமாய்புலனும்
வஞ்சப்பொக்கட்டை யொன்று மிலாமலு மனங்கள்செய்து
மிஞ்சுந்திருத்திச் சகாயமென்கின்ற விந்தைபெட்டிப்
பூஞ்சைசுக்கோபதித் தேவன்னவாத் தேன்சிவ போகத்தையே.

சிவஞானவள்ளலார்.

அஞ்செழுத்தன்னை மறைபயின்றாலும், சிவாயநமவெனுந் திரு
வாக்கைப்பெற்றும், சிவாகமத்தையுமினைவு, பாத்தினாலும்
யாம் பரனென்போன்றே, சிவன்பினையறியாச் சிலவினமலைக்கு,
மதிதாழுகையாலி லிலையபக்கு, மூப்புந்தி தளர்வுற்றனவே.

அருணம்பலத்தி லருட்டருவாகிச்
சிவானந்தமெனுந் தினையளவிந்தி
யுலகமுய்ந்தன வாதியிலோசர்மன்
றிருவடைஞ்செய்யுந் திருத்தில்லைக்களே.

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

அஞ்செழுத்தினி லொருபுடை பரும்பதி யமரும்
வஞ்சமுந்தன வொருபுடை பாசமாய் வந்தியுந்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தனது விளக்கு சேவடி தாக்கிய மாதர் சுவைபோலை
சுந்த பின்னின்ற வி [illegible] முகம் மாலை விடுவம் சிவமே.

சுத்தவைசாகம்.

அசைவகன்றின் நிலைபெற் றுயிர்முத லாறுசெய் தலைபின்றி
மிசைபரப்பர மாய்நிற் றுயி ரதனை நிலைமைத்தார்
யசைவதன்றிய பரமுடன் மின்னைதற் றனைவரு மாவிடைப்பர
மிசைபரத்தின ழிதலை மறிவரு மெய்மைபெறு சிவபரமால்.

ஆத வாசகம் சிவ ரா யதிசயன் பசையான் மொழிபாலை
சுவத மின்றிபர வாகிய பவ நரி யங்கிய ப்ரணவத்தாம்
பேத மொன்றற வுணர்சிந்த பரிசனப் பெரியவா தரத்தோடை
போத வின்பத வுலகமை நமர்து மொளியுப நிடந்தானை.

அசைவ முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம். ஆனந்தபோதம்.

அஞ்செழுத்தி னாறும்பா நூலா பறிப்பக்கூ றைக்கைமனம் பிரா
ணந் பஞ்சதத்வ சிவபூப்த், தனுசாரு வடிமலையுணர் நாசினை பந்
தச் சேரகன்றந்த சுகச்சிவபோ முடிந்த னெனலை, பெருசனிலா
மறபவனாத சிவபூபா ம்பசந்தநிற்ற கருப்பொருளுஞ் செழுத
ரணிங்கள், வஞ்சமற வுணர்ந்தபரன் மொழிபி லண்ணமதித்தவர்
நம் பெருமையிலை யறிக்க லாமோ.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம். ஆனந்தபோதம்.

அஞ்செழுத்தி னாறும்பா நூலா பறிப்பக்கூ றைக்கைமனம் பிரா
ணந் பஞ்சதத்வ சிவபூப்த், தனுசாரு வடிமலையுணர் நாசினை பந்
தச் சேரகன்றந்த சுகச்சிவபோ முடிந்த னெனலை, பெருசனிலா
மறபவனாத சிவபூபா ம்பசந்தநிற்ற கருப்பொருளுஞ் செழுத
ரணிங்கள், வஞ்சமற வுணர்ந்தபரன் மொழிபி லண்ணமதித்தவர்
நம் பெருமையிலை யறிக்க லாமோ.

திப்பரிச சிவசிவ செஞ்சுடர் வண்ண மிரண்டினவுக் கிடைத்
திடந்த வுபாதிச்சி, மெய்ப்பரிச வாயிற்கு வினங்கா நின்ற மிமல
சுதா சிவத்தைசிவ மெய்ப்பா கட்டி, மொப்பரிய வஞ்செழுத்தை
மிவனெய்திய வுணர்ந்தவசொன் சிவபோ ருணர்வு தோயுஞ், செப்
புறினை சுவர்ணமித் திருநாடத்தின் தேசதனுந் நிபபவஞ் செறி
வ் வாறினை.

ஐஞ்சாங்கத் தேறாதிரண்டாவது.

[illegible]

தேறாதிரண்டாவது. 1—10.

[illegible]

ஏழாந்தந்திரம்.

ஒன்பதாந்தேறாதிரண்டாவது.

[illegible]

தேறாதிரண்டாவது. 1—10.

[illegible]

அத்தவித்தியாலட்சணம்

தன்னைச் சிவனெனத் தேர்ப்போட்ட காளின் றுணர்தலஞ்ஞானம்
தன்னைப்பிரம விட்டுணுவாதிக ளாகின் றுணர்தலேயஞ்ஞானம்
மூன்றினைத் தொடர்ச்சி யின்மையு மூல மலமும் யாதுமின்மையும்
பின்னை யொருங்கே தோற்றித்துணிதல் பேரஞ் ஞானமென்ப.

உரை.—தன்னை சிவனென்பதற்கு உ-ம்.

தீருமந்திரம்

பெருக்கப் பிதற்றினென் பேய்த்தேர் நினைந்தென்
னிருத்த பொழுதெல்லாம் நீக்கரவ தின்னாம்
பொருத்தி, பொருதுஞ் சருகிய சுருக்க
மறுத்தது பந்தமே போற்றுகான் வாழ்க்கை.

பாகவதம்.

ஐயமிகவுமிலை யறிகின்றாயன்ற யாதி
யொப்பியலுமே யாருமே யுடனே யெவருக்காண்போல்
வையகமாதி யாகி யுருவேறு பலவாய்
மெய்யிலுயிர்போல் விளையாடுவோன் வென்னல் வேண்டும்

வேதாந்ததீபிகை.

"உலகமொன்றேயுளது அதுவுமிலையென்னும் மாணாக்கனை நோக்கி, உலகம்மாயமேயன்றி காரணமல்லவென்றும், காரணமாவது எங்கும்பரிபூரணமான பரமாத்துமாவேயென்றும், தாயிடத்துப்பிள்ளைபோலவே, அப்பரமாத்துமாவின்கண் உலகமடங்கியென்றும் ஆசிரியர்கூற, மேலே மாணாக்கனும் ஆசிரியருக்குடக்குஞ் சம்வாதமாவது :—

(மா:-கே.) தாயிடத்துப் பிள்ளைபிறந்ததுபோல் பரமாத்துமனின்கண் உலகுதோன்றுமாயின் தாய்வேறாயொருவன் பிள்ளைவேறாயொருவன்; என்றியுந்தோன்றுகின்றபடி. இவ்வுலகானதுபிரகாரமேயத்தைப்பார்ப்போமாயும் பரமாத்துமாவுண்டாயொருவன் உலகமுண்டாயொருவனாகின்றனன், இதுபரமாத்துமபரிபூரணமென்னுஞ்சாத்தற்கு விரோதமாகின்றதே.

(ஆ-சி.) உலகமேயிலையென்றும் அதற்குக்காரணம் பிரிதொருபொருளில்லையென்றுங்கூறும் சித்தாந்தத்தை மறுக்கவேண்டி இதற்குமேல் பொருளொன்றுமாடனைத் தாய்பிள்ளையுமானைக் கூறினதேயன்றி அதுவே சித்தாந்தமன்று. பிள்ளைப் பால்தயிராவதுபோல் பரிணாமபக்ஷமாம். தாய் பிள்ளையுடனைத்திலுள்ள சம்பந்தமும்இதிலில்லை. இவ்வுலகானதிற்கு உலகமேயம் பரமாத்துமாவேகாரணமாம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இங்ஙனமன்றாயின் நிலைபெற்றது. அதனது பயன்தான் நீக்கமின்றி நிலைபெறுதல். அஃதெனில் பயன்தருவதற்கு முன்னும் பின்னும் [illegible]

(சூ-ம்.) உலகிலொருவனும் கொன்பதற்காயுதம் கழிற்றிப்பாம்புந் தின்றுசிவிடுவதனாலும் நிருக்கோபமென்பது மூற்றுமல்ல. நிலைபெற்ற கோபமுடையதாகவுங் காண்கின்றோம். அதிற்பாதகனின் வாளினாலும் வாளுடன்றிய மூர்க்கமுற்ற மின்னனத்தனாலும் மீண்டுபோகாதிருக்கொண்டு பிருக்கின்றது, அதேபோலுடம்பு அச்சனைத்தாயினும் நோக்கிக்கொண்டுதானிருக்கும்.

(மா-ம்.) வாளினிலத்து சிவ்வுலகென்பது தெளிக்பின்னர்த் தோற்றும் அதனாலுடம்பிற்குமாறுபடுதில்லை; [illegible] நிலை. [illegible]; [illegible]

(சூ-ம்.) உலகத்தருபதென் வாளினாலும் பெயர்த்துத்தோற்றமென்பது வாளிலும்படாதிருப்பதாம். மற்றதுபோலாகின்றவுதாரணத்தினாலே கோறற்குவந்தாரிதுகூறுகின்றாரும்: அற்றாகாது சத்தியாதிதோடத்தினிற் வாளினாலும் [illegible] நிலைபெற்றதாம். மயற்றிற்காவுறுவுலகு தோற்றம்போலும் அடைய [illegible]

இருப்பினும் சிவம்பரமாகையிதரு மிவ்வுடலு கெடுத்துவிடுதலில் கூறியிருக்கின்றார். அதுகூடவருமாறு.

—சுகதெசாரூபம்

என்றனென்றே சொன்னு னுலகமெனன்றிடவே
சின்ற பழுதையினிடை சினமும்—மன்ற
யுற்றக்கா டடுபொருளி னண்டமென் றோதி
யிற்ற பழுதை யினச்சின்—மற்றப்பாம்
பெருமததோ வெழிற்சிலங்கண் மெய்மூலை
சீமானதி தோற்று மெனவென்ன—மோகமறக்
காணினி சிற்றெனக் கண்டேசீர் தோன்றுதல்போல்
ணமிப்பொய் யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப—வான
பழுதையினிற் பாம்புட் பகர்தான் வீரும்
சாழுமே தனையா மிலைதான்—குழுமிய
காளுவா போய்பொருளில் கண்ணுவ தென்றிசைப்ப
தூறு பொன்மண்ணி தாபரனை—நாறு
டையதி தோன்றுமொரு வாணம்போற் றோற்றுங்
திடமாக வெனைன்று செப்பத்—திடமான

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அத்தாய்த்தபோததீபிகை.

இந்தாமன்றின்ற அகம்பிரமாகிற சத்தியானது சன்னிபாதந்தை யடைந்தவன், உத்தியானம்பண்ணினவன், உன்மத்தன், பித்தினையுண்ணு கிறவன், பெண்பித்துடன் தூஷணிப்பின் தன்னை விபரீதமாய்க் காணுகிறது போல: சகஜம் அன்றாகாம்; மாயிருந்தாலும் அந்தத்தாகம் காமாதிப் பிசாசினாலே பலக்கனம்பண்ணப்பட்டு அநேகமே தான்முனே னனென்ற விகாரியானவர்போலேதானே.

இந்தாமன்றிற அகம்பிரமாகிற சத்தியானது சாகஸ்யைத்தை விப்படி விகாரமடைந்திறதோ அல்லதுசாகஸ்பினிடத்திலேதான் தூஷிப்படி யனென்றுபலக்காரமாய்த் தோற்றுகிறதோ என நிடனுக்கு.

ஆத்மாவைத்தவிர தனக்குமேற்ற சொரூபமில்லாமற் போகிறபடியி னாலே தான்முன்ன மோதாமாட்டாது. பின்னேயோவென்றுற்; தனக் கதிஷ்டானமான ஆத்மாவைதந்தோ டகாப்பாற் காண்டிக்கிறது அநேகம் படிகளின் சகலத்திலுமிருக்கிற சதியானது தான்முனே சப்பமாய்த் தோன்றமாட்டாமல் தச்சனைவைத்தானே சப்பம்போலப்படித் தோற்றுவித் திறதோ. அதுபோலவும்; தன்னும் மூலசதந்தி, அக்கினிசத்தி, மிருத்தசத்தி வெய்போலவுஞ் சாகஸ்பினிடத்திலபிருக்கிறமாயையும் ஆத்மாவைதந்தவிர சொரூபமில்லாதபடியிறலே ஆத்மாவைத்தானே விகாரிபோல் தானென்று சிலரப்ப தோற்றுவிக்கிறது.

ஆன்மாவுக்கும் பூரணசம்போ கொருவினாமுமன்றியிலே சர்வஞா னன்றே? அப்படிப்பட்டவரை மாயைவப்படி விகாரியாப்ச் சலனப்பண்ண லாம், திக, ஆகாயமாதப் பூரணமாமாயச்சுத்தமுமய வாயுவைவகுதிர்ச்சட் தமுமய கூடாதபோ வசக்கதமா மற்றைச்சத்தேகமாறத் தெளிவக்கமெண்ண மென்ற மாறுக்கமுண்டாகிப் கூடாதாவது.

கூடாதாமைக் கூட்டுவைக்கிறது படைக்குச்சுபாவந்தானே: இல்லாமற் போறு வதற்குமான-த்தினிடன்றிறமையிரே இல்லாமற்போகும் இல்லாதவை உண்டானதுபோல் தோற்றுவிக்கிற சாமர்த்தியத்திற்கே மாயாசத்தியென்று சமம். [illegible] அதுபோலவே [illegible] மாயையென்ற வப்ப [illegible] தோற்றுவிக்கிறது.

[illegible]

சிவஞானபோதம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] ஞானம் [illegible] [illegible] [illegible]

கிறிஸ்து உத்தமனாகிய பிரமிக்கப்படுகிறவர்களின், ரூபி என்பதில் மயங்கப்படுகிறவர்களின்: ஒன்று மற்றொன்றாகத் தோன்றுகையாலே: ஒன்றை மற்றொன்றாகத் தோன்றுகையென்று தவறாகத் தீர்மானிப்பது. எப்படியென்றால்: சாத்தானுடைய கோற்றங்களைப் போலத் தானாகக் கருதிக் கொண்டு: பொய்யான சாஸ்திரிகளால் பயமடையாமலிருந்தவனும்: இயேசுவின் சிஷ்டரிலும் சிறந்தவராக தானென்ற அகங்காரத்தை யுடையவர். கோபத்தினால் அகங்காரமான பிரசங்கமானது பிரசங்கத்தை யுடையவனை யுடனே தோற்றுக் கருதுகிறதை விட்டகலாமலிருக்கையில், அங்ஙனமே அதனை சிதறடிப்பதின் தான தேவனுடைய வசனத்தைத் தானென்று கருதுவதை விட்டு, பரனை நிதானம் அடைந்தார்கள். இதனால் தவறுதலாகவே கோபம் நம்மிடத்தில் உண்டாம். இன்னும்;

மாடமாளிகை மகுதியே 1-வது செய்யுள்.

"யானெனதென்றவை தன்னகத்தே தோய்ப்பெய்த்தே னெனிலென்னை
யீனமுடைத்தெ னின்னுயிர்க்குப தேசகனாக வுனைத்தருவர்
யானெனதென்ற வுணர்வது மாயாவாதி பேபாகித்
தானென வுனைத்தூரத்தாதி னண்ணைடதன்னைச் சாற்றிடுவாம்."

என்று கூறுகின்றது. இச்சிஷ்டருக்கு விரோதத்தவர் "ஆன்மாவுக்கு வேறுமென்றது அகம்பிரமமென்ற சொல்லிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் தானே யாகப் பொய்யெனக்கருதிக் கருப்பாசய நீக்காமனின்று தான் மற்றொன்ன ஆன்மாக்களுக் குபதேசக்கச் சொல்லித்திரிகிற ஏணையில்லாத அறிவீனருடைய மாயாவாதி பிற்பாதி வேதாகமங்களுக்குப் பொருத்தமற் றனைத்துப்பொருந்தத் தானேசொல்லிக்கொண்ட மத்துவினதுண்மையின் றன்மையைச் சாற்றுவோம் என்க" என்றும்,

"யானெனுஞ்சொல் தன்பாதமாயின், வணிற்புருதல் வேண்டுமென்பது கருதியென்க, உயிர்கட்குபதேசக்க வுரைத்துவருமென்பது சின ஆன்மாக்களுக் தன்னைப்போலப் பிரமமாகையால், உபதேசஞ் சொல்லவேண்டுமென்பது கருதியென்க," என்றாருரைகாரும் விருத்தின் தனர். இதில்:

(1) சரீரமே பிரமமென்று கூறுதல்கூடாது.
(2) குரல்களும் வேற்றுமைபோல் கூறுதல்கூடாது.
(3) எல்லாம் பிரமமாகையால் உபதேசம் புரிதல்கூடாது.

இவைகளேயன்றோ மற்றுமுள்ள வாசகங்களும் பேயரையென்பது முதலிய விஷயம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கூர்மபுராணம்.

"ஆகாயம் முதலான பூதம் அவைகளிற்றோற்றும். பெறுதற்கரிய பரஞ்சுடர் மருவும் கோயிற்றாம்" என்றும்,

மகேசுவரத்து 4-ம் அத்தியாயம்

"பாலைக்கறந்தபோது சலமுமுறைப் பாலுடனேமேதகவிரவிவிடில்" அதுபோல ஆன்மாவுடம் சகலமாயுஞ்சுத்த விசாரணையிலாற் சிவாத்மாவா னானென்றும் கூறத் சத்தப்பிரமாணமும், இதனை (உலகந் சத்தன் றென்பதை) உற்றுணர்க.

காருடமாறு: "விதிக்கும் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சத்தவெயிம்மஞ்சனன் னாவே யெதாகையின், மதிக்குமதனை மதியார் அவர்மாக்கத் தன்மாக்கம்" என்பதை நீக்கி ஒன்றெனக் கொள்ளுதலினால் சத்தியமென்பதைக் கூட சத்தப் பிரமாணத்தில் "கனவின்பயனும், கனவின் பயனும், பினவின்பயனாகக் பொய்யென்கோண்டா" என்றும்,

"அசத்தறியாப் கேணி பறிவறிந்த தெவ்லா
மசத்தாகல் மெய்கண்டா னறி—வசத்தலாய்
நீரி லெழுத்து நிகர்த்தனவும மேபத்தி தரும்
தரினிலை யின்றுமா நிறுப்பு."

இதற்குச்சிவஞானமுனிவருரை செயுங்கால், "கிரிலெழுத்துமுதலியன பொய்யென்பானை மதுத்தற்கு நீகழென்றலை கொடுத்தார்" என்றும் கூறினர். இதனும் இவ்வாறப் பொய்யென்று கூறப்படாதென்பது இவ னினத்தோர் கொள்கையென்க.

சிவஞானசித்தியார் 6-வது செய்யுள்.

மண்டனிவ்வாழ்வும் வானத்தரசன் மாலர்வாழ்வு
மெண்டருபூதமேத பொனிகளிபாவு மெல்லாம
கண்டகிந்திரமா சாலங்களுழு நிரதங்காட்டி
யுண்டிபோகின்றும் பண்பிலுலகினை பசத்துமென்பர்.

என்ற 3-வது பாட்டில் ஞாலமுழுவதும் இந்திரம், கனவு, கழுநிரதம் (பேய்த்தேர்) பொன்றனவென்றும்; 9-வது குந்திரம் 6-வது பாட்டில் "குறிக்கயினின் நட்டருணமெட்டிச் செந்திக்கோகதன் முதல்வாழ்வு குலமுதலென்னாம், வெறுத்த தெறி பறலையு மேலோரி தொடங்க வெ தம் பொய்யென நினைத்திருக்க என்றும் கூறி, இவ்விரண்டிற்குமாறு முன்பர் பாயாவாதி மதமாதலின் 8-வது பாட்டில் (உலகம்) விகாரமன்ற பரமாத்மாவ மயைசெதிர்ந்தே" என்ற கூறலும் முன்பின் முரணன்று?

[illegible]

சிறுகாலைப்புள் கேட்டுரைத்தது.

மரைமிழ் கொடிப் பசுங்கதிர் மழுங்கி
கனைபெயல் பெயற்கு வரைபோல் மின்னி
நனைபுறப் பெருமழை நடுநாள் தணிய
கனைகதிர் கதிர்பரப் பகல்செய்வேறு ஆ.

இரவுக்குறிப்பட்டு வந்தது.

"கட்டுறு நினைகளைக் கனவிலோய்க்கடி."

அந்தணர்க்குரியை.

நின்னை மாலை நன்னனின் யாழ் கேட்க வேட்டமும்
போன்னைப் பூத்திப் பட்டினையாப் போக்க மிகவுந் தணிந்ததுவும்
பாடிய சினத்தந் தேர்ந்தறையாப் நான விரவு முதிர்ந்தனையாப்
சாடிய மாண்பி உடைந்தனைய பார்க்குஞ் சுட்டு மறைந்திடுமே.

சாடிய சீற்றச் சந்தருணை யெற்குந்தேடி யடைந்தருளின்
சாடிய நூணரு ஞானமு னவின்று விரவுந் செய்யவுளும்
நேடிய மனத்தையெரிக்கிடிட்டையெரருந்திசாக்கையுரைசாக்கும்
நின்னை மாலை நன்னனிய பிக்கு யெனதே சரண்புகுந்தேனே.

பாடிய பொருளின் மெய்ம்மையன்ற படிறுக் நீர்த்த நிருவகையு
நூடினின் மெய்யெப் பறிந்திடா மொதிய பிந்தக் கணகையதேயும்
கொடிய வுலகை மெய்யெனவே கூறு மதையு மறிந்திடாரும்
நூடினிற் சகம்பெரும் பேயாது நூந்தி யொன்றே மெய்யாகும்.

பூர்த மின்னி நீதன்றி யாமே பெற்கும் நினக்கிடையும்
பற்றும் நீயின் டனவுரைத்தல் பார்க்கில் மாயா மோகமதில்
சிக்கை நிரிவே பற்றமதாற் சிக்கை யெரிக்க மெனிடரும்
நின்னை மாலை நன்னனிய பிக்கு யெனதே சரண்புகுந்தேனே.

பாடிய பொருளின் மெய்ம்மையன்ற படிறுக் நீர்த்த நிருவகையு
நூடினின் மெய்யெப் பறிந்திடா மொதிய பிந்தக் கணகையதேயும்
கொடிய வுலகை மெய்யெனவே கூறு மதையு மறிந்திடாரும்
நூடினிற் சகம்பெரும் பேயாது நூந்தி யொன்றே மெய்யாகும்.

பூர்த மின்னி நீதன்றி யாமே பெற்கும் நினக்கிடையும்
பற்றும் நீயின் டனவுரைத்தல் பார்க்கில் மாயா மோகமதில்
சிக்கை நிரிவே பற்றமதாற் சிக்கை யெரிக்க மெனிடரும்
நின்னை மாலை நன்னனிய பிக்கு யெனதே சரண்புகுந்தேனே.

மாலை பதனிற் நும்முதலும் வகுப்பாய் நினக்கி பிரிமந்த
மாலை சிக்கி னொருமுதலாய் வகுப்பொன் நிக்நி நினக்கிபிரிம்
ஆய பிரம மென்றுனதே வன்றே பிக்ல மாலையுமுன்
ஊய பிரம முன்னாலு மந்த மாலைக் கழிகிற்கே.

சிவராணிபாதம்

திருமாலைத் தெரிசித்த திருக்கோலத்தோற்
அருளுடனே பிரமபுரி யமர்பு தெரிக்க டமையறிந்த
பிருதிவியை யாக்ஞாதிக பாரம் மிரக்கு மறைபன்னி
திருவிளை யாடலதனை யிவ்வாறு விளம்பி டலுற்றான்.

தென்னை மறைத்த பக்தனைத்தன் சென்னி நிழற்றும் ரென்னீனம்
தென்னை மறைத்த தெபத்தைத் தென்னை யடிக்க தெனமுத்தி
தென்னை விடையார் பாதாரவிந்த தரனை பிரமபுரம் பரனையுள்ளே
தென்னை விடையே ரும்பிரான்க தரனை யாகி விளங்கியிடம்.

இன்ன மாலய தானிருந்தன் னிறங்கினன் னனைவர்க் தபதாக
இன்ன மாலை தனையெய்ய வென்ற மதிசே பந்தமதாம்
இன்ன மாலை தானப்பிடாய்ப்ப வென்ற மதிசே மூத்தியதாம்
இன்ன மாலை யிடிவென்றி யிடப்பாப்த் தினான்றுக்கன்னீசேயின்.

நீனைவு நீக்கி நுரதாய நீக்கு மனைவனைத் தன்னிடமு
நீனைவு நீக்கு மற்றனையி னினக்கே நிச்சை யதினின்று
நீனைவு நீக்கி நின்றிடே நிலைமை யான முத்திபென்று
நீனைவு சொரூபன் னீரனாயிட்டி நீக்கா தினன்று நின்றிக.

நினைவை நீக்கி சொரூபத்தி னிடவு சொரூபந் தோன்றியிடும்
நினைவை யேனி சொரூபத்தி னிலையி லுலகந் தோன்றியிடும்
நினைவி பூலக மற்றதுவு நீக்கிச் சொரூப மறிந்தறுவும்
நினைவி னெருக்கித் றுணிவுதி நிகழு மாயா மோகமதில்.

சான னிருள் கயிற்றாலுங் கட்டை பதனிற் கள்வனுமே
ஞான வனைவதம் மதிட்டான மாகு மனைவ டொன்றனவும்
ஞான தனைவமெப் போற்றோன்று மதிபோற் சகமு மதிட்டானம்
ஞான சொரூபந் தோன்றனவு மசத்தல் லாதை பொல்லினக்கும்.

மூல வக்ஞ சம்மதனின் மூன்றுங் காழு கின்றது போல்
சீல வுற்ப வம்மதனி னிறமூன் மூன்று கின்றது போல்
சில மதனி னெருக்கியிடுற் சிவன் பாமச் சேக மூன்று
சோல மனையுஞ் சொரூப மதாய்க் கூடி நிகழு மொன்றுமே.

எல்லா மாகுந் தற்சொரூப மிருககு மனவு மாயையுமுண்
டில்லா யாவை யுள்ளனவு மீசன் புரியும் பஞ்சதொழில்
இல்லா தொழிந்து போவதில்லை யிதனுந் சிவ பாமுண்டு
சொல்லா கின்ற வினைக்குக்கரி சொரூபந் தானே பருக்கிநிற்கும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிவஞானபோதம்

தக்க போன்றே பணிதிகளிற் சார்நரும் மிகுக்கன் மெய்வேறு
தக்க மிகுக்க வாழுமன்ன தகைகள் மிடையும் மேலுறைத்து
தக்க பழியோப் பாலிபதிப்பும் சார்ந்த பிக்குத் தனைகளைபோல்
எக்கு நிலைநிச் சாரம்பி னிகு மிக்க வினைமூழை.

சாலுண் டாகி னிலகுண்டாச் சாலுண் டாகி லுயிருண்டாம்
சாலுண் டாகிப் பாழுண்டாச் சாலுண் டாகில் லீதின்டாம்
சாலுண் டாகிப் பற்சிகாழிப் பூலுண் டாகுர் சனபன்றிக்
சாலுண் டேடம் நலைபதனும் றேன வினைத்துப் பெலிவில்லே.

மக்க மிருளிற் கபிற்நலின் மாறு பாடாய்த் தோன்றுதல்போல்
மிக்க வாரு மூயிர்களையும் மீசன் றரு மூபிரலையும்
மக்கட் லிரு மிசன்மிசப் பட்ச மிருத்தி பங்களைநேமை
மக்க நமது செயரூபத்தி லாசா பிகடமாய் நின்றிலகும்.

உண்டாயத்தோன்றி யதித்திதி சம்வாருநம் வடிவே யுருநசமம்
கண்டிட யிடன்மாத் நிரமன்மாறு கருதிப் பார்க்கின் வேறில்லை
பாண்டே பூதஜித் தகவாருநம் பலவாப்க் காணன் மைத்திரிவால்
மின்டாற் நிலை யேகமாய் மினக்கு நமது வடிவமே.

வேதாரணிய புராணம்.

சாதிதரும மாச்சிரமத் தருமம் மனைத்துக் தனிக்தனியே
யோதிப் பலவாம் மிதிராதி னுணர்வாப் சுருக்கத் தனைத்தன்மற்
காதி பனிக்தோ தெனவசிட்டன் கரைய மகிழ்ந்து வினசிகளும்
மோதிக் தவனைப் பணிந்திதுவும் புகல்வா யென்னப் புகல்கின்றான்.

சக்கியாகி தருமம்.

சாரட்சுவரக் கியோதி நக்க குரவன் றாப்பெற்றே
வாச மாய வேள்விமுதன் மறையின் சிரத்தை மதிக்தமலந்
தேச வுயிரும் பாமமுமாந் தெனிவு சிவன் முத்தியினின்
பாச வுணர்ந்து சரிரமுத லனைத்து மிலையென் றறைபவித்தே.

மோன மழி யோகநிலை முதிர்ந்தே கரந்த பூதல்வாய்ந்து
கான வுளிட் புறமேயிப் பயிக்கம் சாலுஞ் செலவயின்றே
ஞான மாய சிவயோடை னன்னூல் குனக்க வினைத்திலையும்
சான மாக்கிப் பொறையாதி யேய்ந்த சாதனிலையன்றே.

இரண்டாம் போதகம்.

[illegible]

Text.

[illegible]

தேவ தரிசன ஞானமடைவது.

[illegible]

ஞானஸ்நானம்.

இவைகளைப் பற்றிய மற்றவை பின்னுரைப்பில் தரப்படும். ஞானஸ்நானம் பெறுவதை சொல்லுகிறபோது பாவங்களை முடிவாகவும் முற்றிலுமாக நீக்கிவிடுவதை குறிக்கிறது போலவும் தோன்றினாலும் இவ்வாறு அர்த்தப்படுத்தப்படவில்லை.

இதைக் குறித்து நாம் அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம், சரித்திரம் முழுவதும் [illegible]

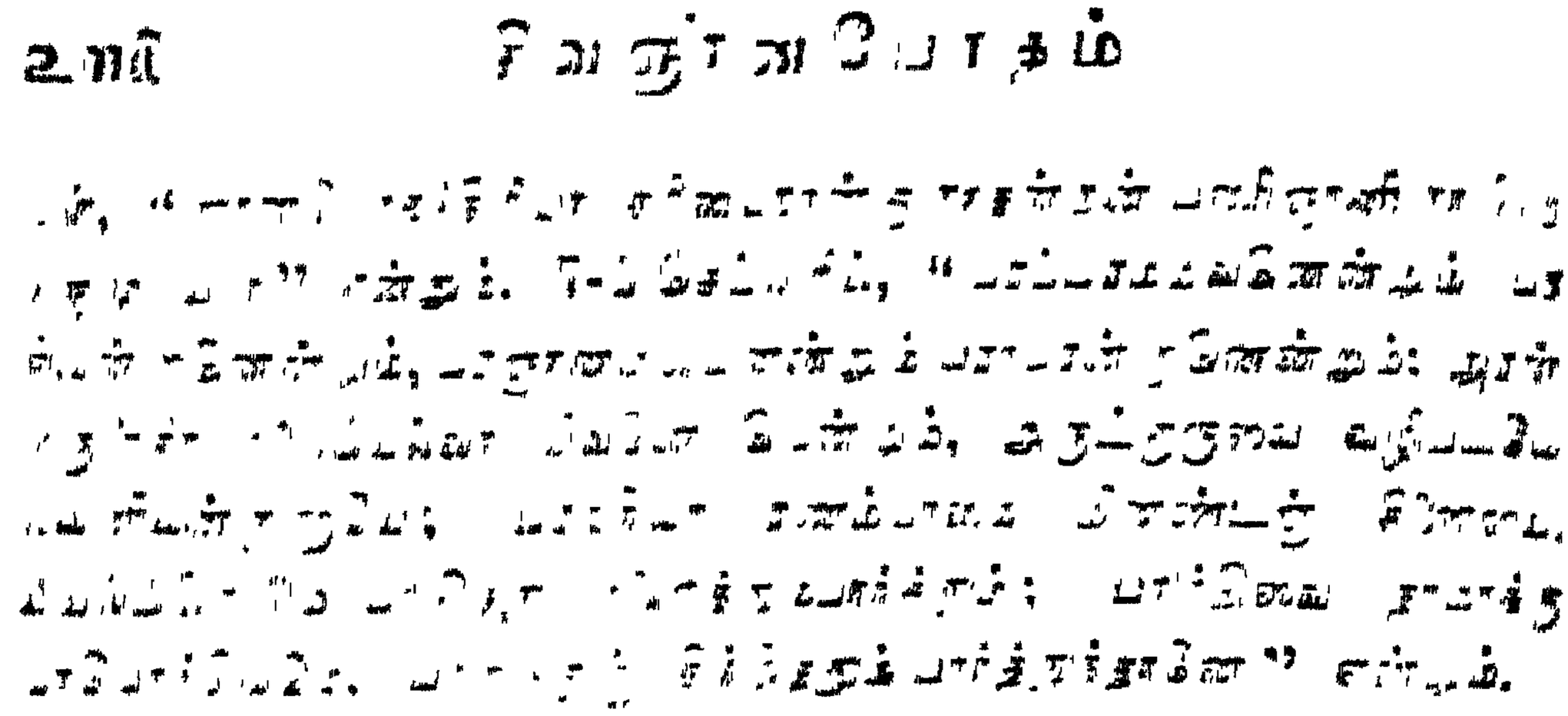

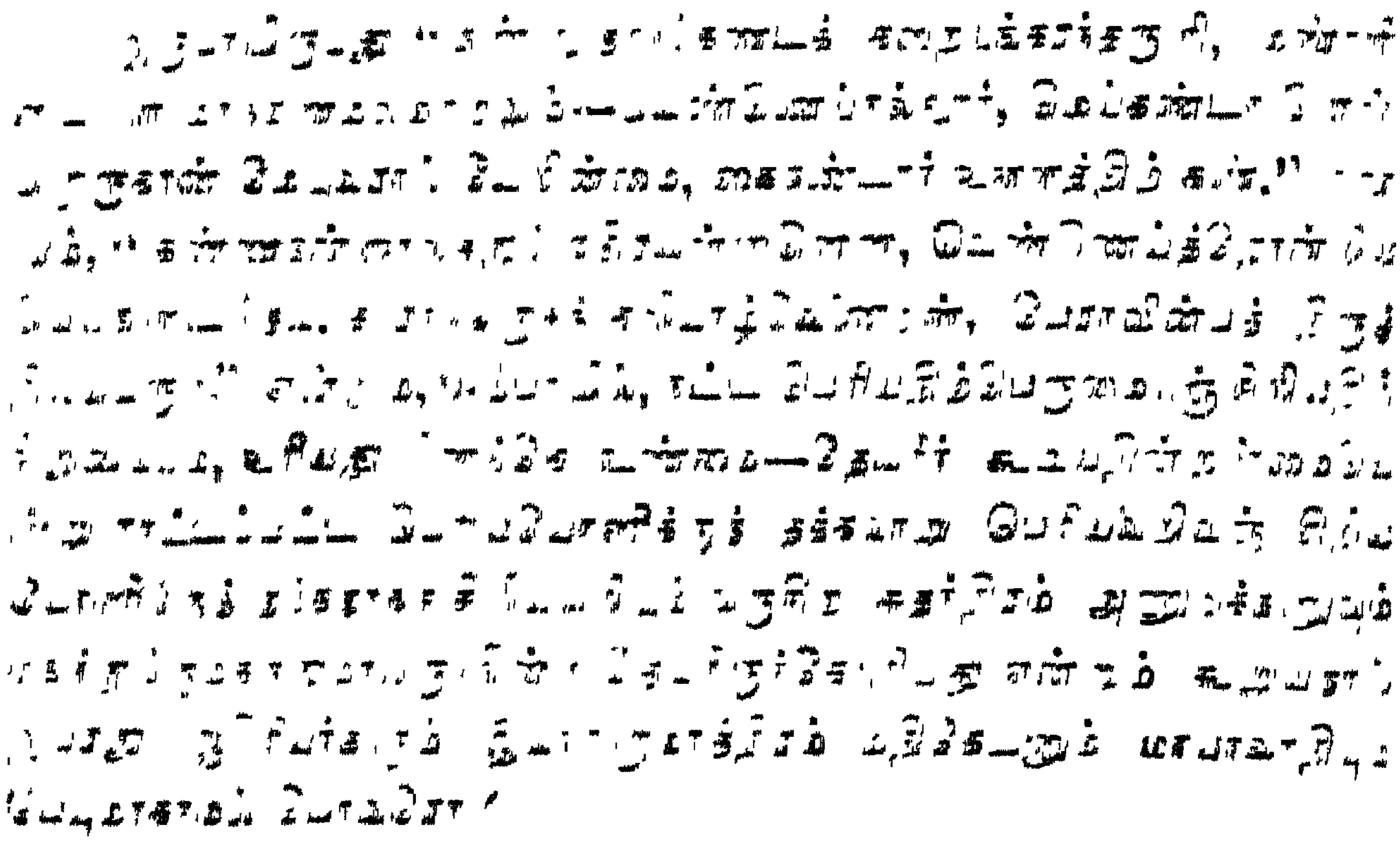

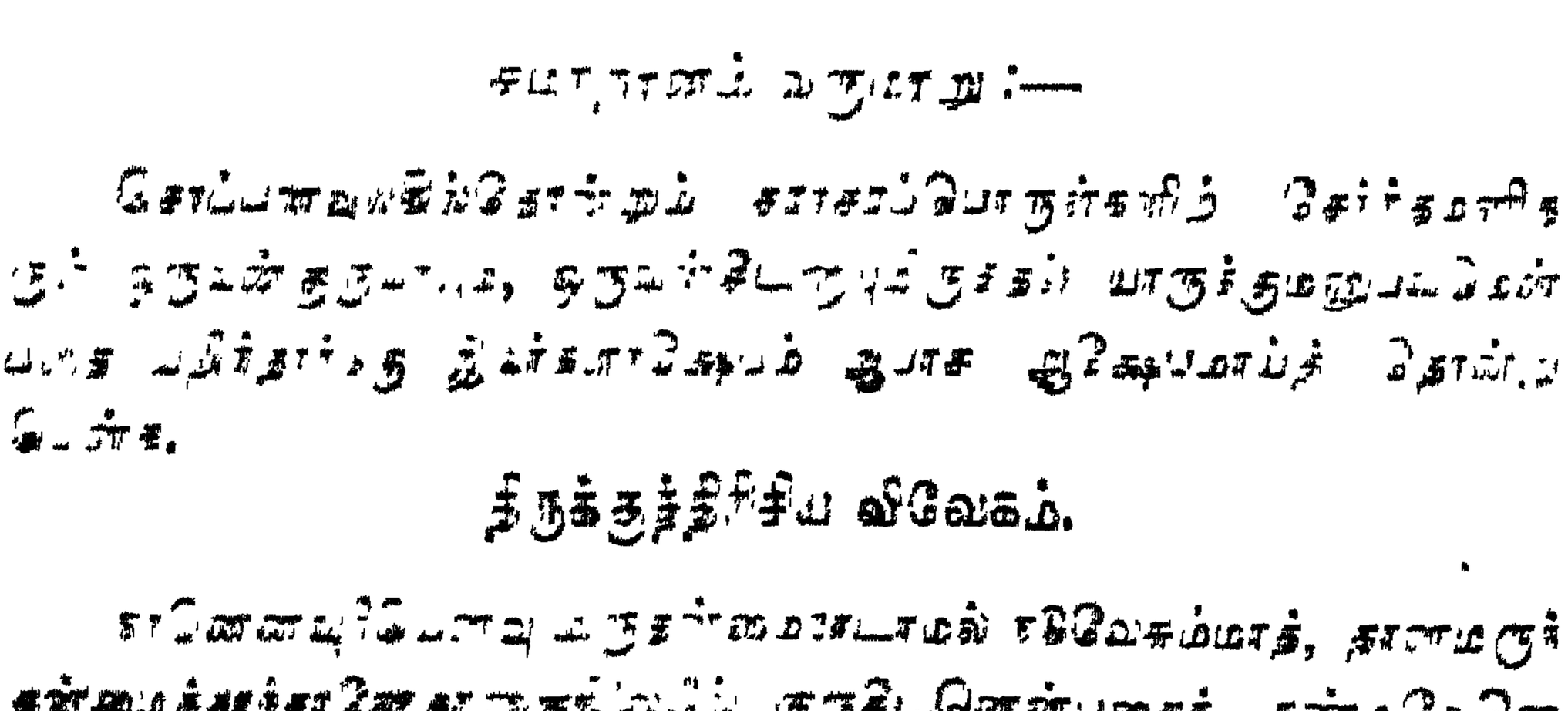

சிறப்புப் பாயிரம்:—

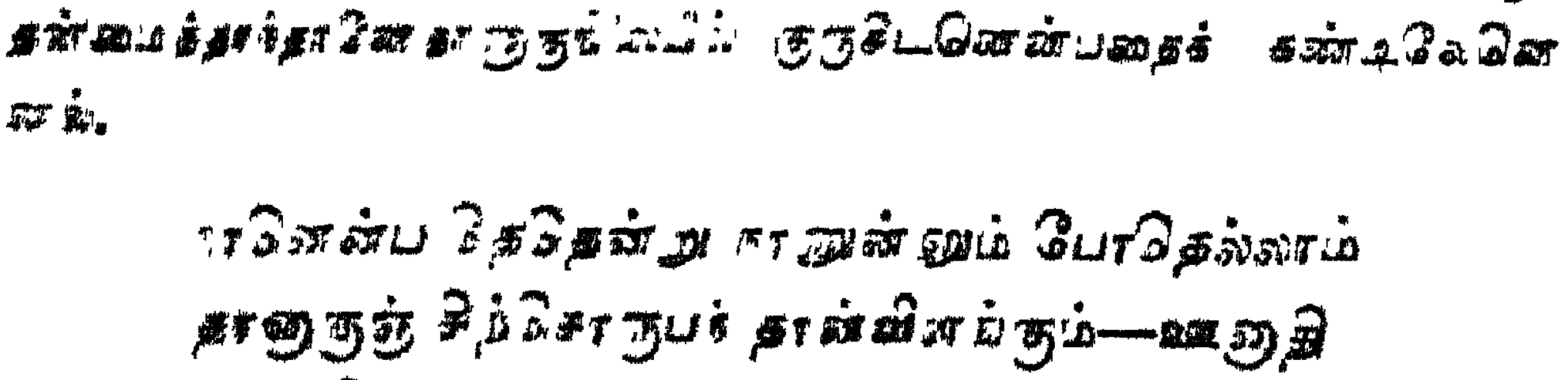

திருக்குறிப்புரை விவேகம்.

காலையுதிக்கும் பருதியைமடமதி சிதிவசும்மாத், தாமரைத் தண்மையுங்காட்டுந் தருக்கடனென்பதைத் தன்மதியினாலே.

சிவனென்ப திவ்வுரை சாலுஞ் சோதிதன்னாம்
சரணருஞ் சிற்சபாநாயகன் றன்னிலம்—வரனதி
அன்னிபமவ் வாதிருக்க வாண்ட பெருமானை
சன்னிலையுரை யென்றுரைப்ப தெங்கு.

(அ-து.) எவ்விதத்தன்மைத்தில் யாவையதியாது? யாவுமதியாது? எனயாவுஞ்சுருதி சதுரினிலெல்லாம் தானேதானுகுமினம்பருஞ் சிற்சபாநாய

[illegible]

[illegible]

தன்னைப் பசுபாசத்தி லீடுபடுத்தி யென்னுமந்தரமுத்தலை என்பதை சிவஞானத்தாலே யுணர்த்துகின்றது.

இன்னதற்கிடமுதலிய ஞானமுண்டாயினும் அதனாலான அற்ற முதியுண்டாகின்றிலவாயினும் அவற்றையுணர்த்திக்குஞ் சிவஞானமுன்றின் இலக்கணங்களுரைத்தல்

அற்றஞானம்; பொதுவாகப் பழுதையைப்பாம்பெனவும், கட்டைமேற் கள்ளனெனவுணர்தலாம். சந்தேகம்; பழுதையோ பாம்போவெனவும், கட்டையோ கள்ளனோவெனவுணர்தலாம். விபரீதம்; ஸ்திரமாகப் பழுதை பற்றி பாம்பையாயினும், கட்டையற்று கள்ளனெனவுணர்தலாம். கேட்டல்; சிவனைமாகிய கட்டிதனிலக்கணமுரைப்பது. சிந்தித்தல்; மனனமாகியபுத்தி, தர்க்கம், அநுமானமெனவுரை. தெளிதல்; நிதித்தியாசனம், மந்திரயோகம், பரசியோகம், பாவனையோகம், அபாவனையோகமென்பன. சட்சாதகமாம், சிவன்முத்தி, லிங்கமுற்பத்தி யென்பன. சன்மார்த்திரப் பழக்கத்தினுற் கற்பிதமாகியபசுபாசத்தினால் தான்சித்திதன்பதை மறப்பதுவே அற்றஞானமும், இதனைக்கெடுப்பது இச்சடத்தைத் தானென்பவன் சித்திதையன்றுப் பிதன்மெய்யெனவுமாம், இக்கேள்வியிருந்தும் அழுக்கமுடைத் தோற்றமாய் தான்சித்தா அவிரோதமென மயக்கல் பிழையும், இதனைக்கெடுப்பது முன்னுணர்ச்சித்தோற் தானென்னுக்கண்டி அனைதச்சித்தித் திருக்கின்றதே மனமும, இச்சிந்தாசாதனமுண்டாய சித்திக்தாலுயினும் முற்கூறிய சுசிவபாசம் உண்டினாக்கான்றதல் விபரீதமும், இதைக்கெடுப்பது முன்சித்திப்பு மதித்தல் தானுவிபரித்தே யாயுமாய் விளக்குகின்றதென் றறிக்தசே தெளிவான நிதிதியாசனமுமாம். சுபாவுபவத்திற்குவிலக்கான அற்ஞானநிக்கரீன், அவற்றையாக்காத்துசிவஞானிகளின் அனுஷ்டானத்தினுற் கெடிக்கவேண்டுமென்பது.

மூர்க்கரிடசிவணத்தில் உதயமான ஞானத்தைத் தீபமாகவும், அத்தீபம் புறவிருத்தியான காற்றிலுவினையாமல் அகவிருத்தியினுற்சித்திக்கும் மனனமாகியதாப்பே தியானமாகவும், அத்தானதீபத்தைச் சதோதயமாகப் பிரகாசிப்பித்துத் தெளியாகிய நிதித்தியாசனசே தண்டிகோலாகவு முவமித்தல். அணியாத்தலைச்சிதேந்த அற்பியாசனாகிய தீபம்போல, ஆகமுதலிய அவத்தைதயிர சீக்கினமிடத்தன்ன அத்தமிதப்பிரகாச சயஞ்சைதன்னியஞ் சிவனைத்திறனைதல் வாக்கையக்கியெனவும், இக்கனமுண்டான சிறபிரகாசப் தனிதவாதத்தால் அனையாமற் றரிக்கனமாகியதினையாற் றடுக்தனால் அறிவுமயனாகமும், அச்சிற்பிரகாசத்தைத் தெளிவாகியதண்டினாலால் வற்றுப்பினாக்கச்செப்தனால் அது நிதித்தியாசனமுமாம். இவ்விரண்டும் அச்சிவனைத்திற்குச் சகாயமாதனால் அங்கமெனவாயிற்று.

இரண்டாவது விவாகமுறையிலும்:—ஒரு புருஷன் அனேக ஸ்திரீகளை விவாகஞ்செய்து கொள்ளுதல்; ஸ்திரீகள், புருஷர்களை, அவர்கள், ஒருவரை, ஒருவர், அடைதல், அடைவார்கள், என்பவைகளின் விபரம். ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வதந்திரமில்லாமை. ஸ்திரீகளுக்கு ஆண்மக்களைப் பெறுவதே முக்கியமான தர்மமாயிருக்கிறது. உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தவன் ஆணாகவாவது பிராணிகளிடத்தும் பிரவிருத்தி வேறுபாடு கூடாதென்றும் பிரமத்தைத் தியானஞ்செய்து ஸாயுஜ்யமடைவதே முக்தியென்றும் சொல்லுதல்.

சிருஷ்டிக்ரமத்தின் ஏற்பாடுகளைச் சரிவரத் தெரிந்தவர்களுக்கே உபநிஷதங்கள் விளங்கும். இவைகளைச் சரிவரத் தெரிந்தவர்களுக்கே ஸ்திரீகளின் ஸ்வபாவமும் விளங்கும். அத்தகைய ஸ்திரீகளின் ஸ்வபாவத்தை ஒருவாறு விளக்குவோம். அதாவது ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வதந்திரமில்லாமையும், ஸ்திரீகளுக்கு ஆண்மக்களைப் பெறுவதே முக்கியமான தர்மமாயிருக்கிறதென்பதும் விளங்கும்.

கடன்வாங்கியாவது நெய்யுண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். அதாவது தரித்திரமனுபவிக்கவேண்டுமென்பதாம். அதிலென்ன? அதற்கும் ஒரு ஸமாதானமுண்டு. கடனாவது ஒருவனிடத்தில் வாங்கினால் அவனுக்கு அதைத் திருப்பிக்கொடுத்துவிடலாமென்பதாம். அதிலும் ஒரு ஸமாதானமுண்டு. கடனை வாங்கி நெய்யுண்டு ஸுகமனுபவித்தவன் அதைத் திருப்பிக்கொடுக்காமல் ஏமாற்றிவிடலாமென்பதாம். அதிலும் ஒரு ஸமாதானமுண்டு. கடனைக் கொடுத்தவனுக்கு ஏமாற்றிய பாபமாவது வந்து சேரலாமென்பதாம். அதிலும் ஒரு ஸமாதானமுண்டு. கடனை வாங்கி நெய்யுண்டு ஸுகமனுபவித்தவன் அதைத் திருப்பிக்கொடுக்காமல் ஏமாற்றிவிட்டால் அவனுக்கு அந்த

அதை எடுத்துக்கொண்டுபோய் இராஜாவுக்கு கொடுத்தான். அவன் அதை வாசித்தான். அதில், இவ்வாறு எழுதியிருந்தது.

வி ரு:—இவ்வாறு இச்சகத்திற்கு உதாரணமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆத்துமாவைப் பற்றி நீ என்ன நினைக்கிறாய்?

வி ம:—சத்தியத்தின் நிழல் படுகிறதற்கு முன்னிலையாய் பிரசித்தப்படுத்தப்பட்டதை நான் நினைக்கிறேன்.

வி ரு:—அப்படியானால், இச்சகமானது யாதெனில்?

வி ம:—இச்சகம் சரித்திரமாகப்போனதின் இரகசியமானது பிறகு வெளிப்படுமென்க. எனவே, அப்படியிருக்கும்போது சகோதரனாகிய ஒரு மனிதன் தன் சகோதரனுக்கு விரோதமாய் ஏதாவது ஒரு குற்றஞ்சாட்டினால் அவனை நியாயஸ்தலத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோவது நியாயமாகும். ஆனால் அவர்கள் இருவரும் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கிறவர்களாயிருந்தால் அவர்களுக்குள் ஒருவன் மற்றவனுக்கு விரோதமாய் ஒரு குற்றஞ்சாட்டுதலை சுமத்தினால் அவன் அதை நியாயஸ்தலத்துக்கு கொண்டுபோகாமல் அவனுடைய சகோதரனுக்கு விரோதமாய் ஒரு குற்றஞ்சாட்டுதலை சுமத்தினவனிடத்தில் தனிமையாய் போய் அவனுடைய குற்றத்தை அவனுக்கு எடுத்துக்காட்டி அவனை மனந்திருப்பவேண்டும். அவன் மனந்திரும்பினால் அவனை ஆதாயப்படுத்தினவனாவான். அவன் மனந்திரும்பாவிட்டால் அவனை ஆதாயப்படுத்தினவனாவான். இப்படியாக இரண்டு மூன்று சாட்சிகளின் வாயினால் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் நிலைநிறுத்தப்படுமென்க. இவ்வாறு செய்தபின்பு அவன் அதை சபைக்கு அறிவிக்கவேண்டும். அவன் சபைக்கு அறிவித்தபின்பு அவன் சபையை கேட்காமல் போனால் அவன் அவனை புறஜாதியானைப்போலவும் ஆயக்காரனைப்போலவும் எண்ணக்கடவன். அவன் சபையை கேட்டால் அவன் தன் சகோதரனை ஆதாயப்படுத்தினவனாவான். இவ்வாறு

வினா :—இக்ஷணக்ஷயப் ஜ்ஞானமும் ஒவ்வொன்றினும் பிரபஞ்ச படைஞரின் இலக்ஷணத்தாசாத்தியம் வந்ததென்னை?

விடை :—தன்னிச்சையிற் பாவனை செய்திருக்கின்ற பிரமம் ஜட்சாத்தின் அடங்கிச்சென்று வெளிப்பட்டதெனச் சண்டனமையானும் அப்பனச் சொல்லுகின்ற பிரபஞ்சம் இச்சேதனாசேதனத்தின் வெளிப்பட்டதாகத் தரிசித்தலையும், அவயவத்தினை சிஷ்டிக்கின்ற அவயவியைப்போலக்கும் பாவனையில் உதயமாகின்றனையும், அப்பாவனையிற்கு அநேகமாய்வினைக்கு வெண்டுகையும், மனம் உதித்தவிடத்திற்சார்க்கின் உண்மையினக்குகின்ற தென்ற மையும், இவ்வையிற்கும் ஏகதேசானதோஷங்களும் நிலைபெற்றத்தன் நம்வியபாதித்துவருதலின் உபர்யுதாத்வான தாசாத்தியங்களும் உண்டாகும். இம்மூன்னிலை னீயாயமின்றிச் சிஷ்டிக்குனதின்கண் நிலைத்திருத்தின்றதென்றும் அத்தூயீதலன்றாலே மூக்கியமென்றும், வேண்ய ஜ்ஞ்தியோகமுறும் தயுனையினையும் வந்தடைவதென்க.

இவ்வதனில் மத்திரியோகத்திற் பிரம்ம உதித்ததென்பதற்கு மேற்கோள் பிரமினை: "நீரார்நோறு மடைத்தழி வுறுதெ தெரிவா, காலைமின் நாணி யாள் வடிவுரையு மறுபோ, வாழுடம்பி வழியின்றி மறைகின்ற வமல, னெறுப்பொரு ளுணர்தற்கிட வுடம்பிக் வெளியாம்" என்பதனானும், பரிசயோக மென்பதற்குதாரணம் வாதூலர் புராணம்: "மூக்கு ணம்புல னொத்திட வடக்கி மூலமாயுளை யடைத்திரு வழியைக், கிக்கெ னுப்படி யடைத்தொரு வழி லைபத் திறந்து நாண்டவச் சிலம்பொலி படன்போய்த், தக்க வைகலெழுத் தோரெழுத் தருவாய் தன்னை கண்டவர் தருப்பெரு வெளிக்கே, புக்க மூர்த்தினை யோதுறும் பெறுவர் புலியில் வேட்டினை யொத்தமன் புழுப்போல்" என்பதனானும், பாவியோக மென்பதற்குதாரணம், வாசிட்டம்: "கரையற்ற பரமா காசக் கதித்தறப் பருத்த கண்டம், புரையற்ற மதன்கி மெழுல்லை யற்றவின் பொற்முட் கஞ்ச, கிரைபயின் முடிவி னீங்கி கண்டற வுயர்ந்த தோன்க, ளுரையுயிர் சாலு னோக மொனிசை யாயுதம் களாடே." என்பதனானும் அபாவயோக மென்பதற்குதாரணம் சுருதிசாரம்: "தனித்தசுவா னுபவாதீதம் பிரமோக மேதாற் றுணையறு பிருப்பதுஞ் சக்தப்பத் தாறு, மனித்தமென விட்டிடற்கு னியமாத லாறு மதமறவா வீடினிலையா யறிதலாறு, மினித்த கிட்டை சாதகமா மிருத்த லாறு மெதுவல்ல மூடமென்ற மிபம்ப லாறும். தொனித்த சுபா வமும் கடந்த வறிதற் தாமென சுயம்பிரக சமனவே செல்வர் தாமே" என்பதனானும், மூலாயோக மென்பதற்குதாரணம் ஞானவாசிட்டம்: "ஆக்கதுவே யறிதற்ப மாத லாவே யதனிற்றி லன்றேக்கு மதுவே யாகும், பாக்குறவீ டென்றப்ப ருவமி னீங்கி பாதலத்திற் பூதலத்திற் பார்க்கி லிவ்வே, வீக்கியமா மாசமென்ன மீதத்த காலே வீரிந்தமன மிறப்பதுவே வீடென் றோது, மோக் கியமே டனத்ருசநென் றுன்னே பென்ன முண்டாகின் மீண்மென மூப்ப வீர்ந்தே" என்பதனானும், சகஜானந்தயமாகின்ற தெவ்விடமோ வவ்விடத்

சிவ பிரகாசமாகிய ஞானமே” என்றும் பிராணனின் மூலம் பெற்றே உயிர் உயிர்க்கின்றன. இவ்விதமாக ஒவ்வொரு பிராணியும் தன்னுடைய ஆத்மாவை அறிந்து கொள்ளுகின்றன. இவ்வாறு ஆத்மாவை அறிந்து கொள்ளுகின்ற ஜீவன் பரமாத்மாவை அறிந்து கொள்ளுகின்றது.

நீர் நிலையில் கிடக்கிற பிரித்த மரத்தில் இருக்கிற பாசி நாலு நாளைக்கு முன்பு விலக்கினால் மறுபடி அது அப்படியே வந்து சேர்ந்து விடுகிறது. அதைப் போல் முன் பிறவியில் செய்த கர்மங்களின் பலனை அனுபவிக்கும் பொருட்டு இப்போது எடுத்திருக்கிற சரீரத்தில் ஜீவன் வந்து சேர்ந்து கொள்ளுகிறது. இவ்வாறு ஜீவன் பிறப்பதும் இறப்பதும் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறு பிறந்து இறக்கும் ஜீவன் தன்னுடைய கர்மங்களை அனுபவிக்கும் பொருட்டு மறுபடி பிறக்கிறது. இவ்வாறு

பத்தாஞ் சூத்திரம்.

அவதாரிகை.

இச்சூத்திரம் வாக்கியபக்ஷபாதத்திரம் விடாதெதிர்த்திக்கின்ற, முன்னர், சிரவணத்திற்கு முதலமான ஞானம் திடாபரோட்சமாதற் கேற்றவான சாதனமென்பதை, அதனால், மலமானை கண்டறிந்த பிறகு பாவ பிறந்திருக்குமென்ன இச்சூத்திர முணர்த்துகின்றது.

பத்தாஞ் சூத்திரம்.

அவனை தானே யாகிய வக்கெறி
பேத வறி யிறைபணி நிற்க
மலமான மன்னெறி வல்லினை யின்றே.

(இ-ள்.) அவனைதானே ஆகியதற்கெறி=வெவ்வேறான இடமும், சாலமும், பேறும், அவனுமிவனுமென்ற சொல்லப்பட்ட பேதத்தைக் கடம்பெறாத புருஷனையே விடாதுபற்றில், அவனேயிவன் இவனேயவனென, எதத்துவம் விளக்கின்ற முறைபோல, எசன் ஆகி இறைபணி நிற்க = கூடன்தப்பிரமவைக்கியமான, அத்துவிதசொரூப அறிவாகித் தனக்குத்தானே செய்யுமாசிரியபணிவிடையாகிய கிட்டையிலகலாது நிற்க, மலமான மன்னெறி வல்வினை இன்றே=ஆணவாதி பஞ்சமலத்தையும் மிகவும் தாழ்த்தும். எ—று.

(பி-ம்.) ஒருபுருடன் பொருட்செல்வத்தை விரும்புங்காலத்து இப்பூமிச்சாதனமும், அருட்செல்வத்தை விரும்புங்காலத்து வனத்திற்றானியாகமுதிருக்கபோதிலும், அப்பிவடத்தட் காசன்றானியென்னுஞ் சாமரூபமேயன்றி, யப்புருடன் எக்காலத்திலு மொருவனேயாவன். அவை யெங்ஙனமென்னின்? ஆத்மதரிசனச் சமாதானை செய்யுநிமித்தம் அவர்களில் திவ்டதீக்ஷாசாரிய சிவ்டபரிபாலனஞ்செய்யுந் தொழிலுக்குரிய வாசகவேடத்தினையுடையனை, பின்புதன்னைச் சமாதானைசெய்யுநிமித்தந் தனதுசாதனிகளிற் குருமானை சாமக்குரோதாதிகளைக் கினையுதிக்கிராகரும், விவேகஞானிகளாத்தம் பரிபாலனழுஞ்செய்தற்குரிய நவவேடங்கொண்டானெனக் கண்டகத்தானே, அவனேயிவன் இவனேயவனென்னும் எகத்துவம் விளங்கும். அதுபோலவென்பார்:—அவனைதானே யாகியவக்கெறியென்றும்; சிதாதயமாகவிசீடிய வோர்வஸ்துவே தன்னுல்லாசத்தினாற் தனதம்சமாகத்தோற்றிய வாத்மரோடிகளைச் சம்காதானைசெய்யுநிமித்த மவ்வ

ஸ்ரீ ருத்ரன்-எண்ணிருந்த அடியன் திருவாதிரையாரத்தில் சுற்றுலாக்கு வுலித்த அதனுக் ரூலைவிளக்கிசெய்து சிருட்டியாதி பிரபஞ்சங்களையடைய பிரபுவாகவும், நித்தியானந்தசிவத்தை ரூபமாகவுடைய ஸ்ரீகண்டனென்ற நாமத்தையுடைய ஈசுவரனுக்கு மகனாகவும், பிரமிகடன்தன், கடன்தினைப்பமென்ன காறுபாதி, அடியனென்னுந் தவிர்ந்திச் சபஞ்சித்தாகவும் வினாந்தாதனிலைக்கொரு சுற்றத்தன்மையாகவும் பதிவிடாத லிட்டிலீடாத லக்கினையின் படனென்பார், சுருதிவேனமும்; சொரூப நிட்டையாவது: அறிவேயுருவாய் விளங்கி, உண்மையுணர்வென்றிக் ஸ்வரூபத்தினிடத்தில் வேறன்றெனைத்துறிக்கின்ற. இஃதறியாமை, எனவே, பொருளுடன் அடைய முடிவே வென்றபடி. இவையென்றறிதல் அரசரி பிரமப்பிரியை, ஈசுவரனிற் பெரும்பான்மையோர், அசரிபர், ஆதலினிவை யுற்றவென்றுணர்க. மூலத்தவென்றது, நீ யுறுதியின் அரிவை யுறவும், நீயுறின் முன்பொரு சக்திதானுமாம், பிரமன்றின் அடைவதுடனுமாம், உன்னுடைய பத்தினியாவதுமாம், இடமாயின் தானாம், தேவரின் பிரியுங்கிடமாம், இடமாயின் ஒழியின்றாம், இன்றுயின் அமைதிபின்றாம், நினாயின் சந்தியதிருத்திபின்றுமாம், இன்றுயின் அல்லவை யொழிவின்றிய படனுமுடியும். ஆனால், மூன்றாமவளாகிய பிட்டவருத்தத்தை யுன்னுக. உன்னிடம், சொரூப நிட்டை யிருப்பை. இருத்தியை வைரிவென்பார் இரண்டினி சிச்சியமனமும்; "யாவை யெனதுரைவென்ற வனந்தன்பல் வானுண்ட வெம்பிரானடிதனிச் சென்னிவந்த ருருவெரிபற்றி" என்ற, வைவஸ்வதாத்தப்பட்டம், "ஆனந்தரு வாய்வெரி—னென்ன" தத்தம் தினாயகமிகன் சம்பிரதாயப்பட்டம், "தேட்டந்தினடை திருமணி" யென்ற உன்னவாய்வுத்தியப்பட்டம், தனதறிவிற்காதாமான வானந்தாதனத் திவ் அட்டறிதல்லாதனாவ் அம்மினைகளிருவேன்பார, மயலாயடைதன் றெரி வல்லினையிலை எனவுக், கூறினர்.

அவனைதானே டாகியவர்கிறி, யேயறுதி எண்பதற்கு உதாரணம்.

திருவுக்கீரம்.

ஆதிய வச்சோயந் தேவதந் தன்னிடத்
தாதிய விட்டு விடாத வீசுக்கினைத்

சோழவளநாடு

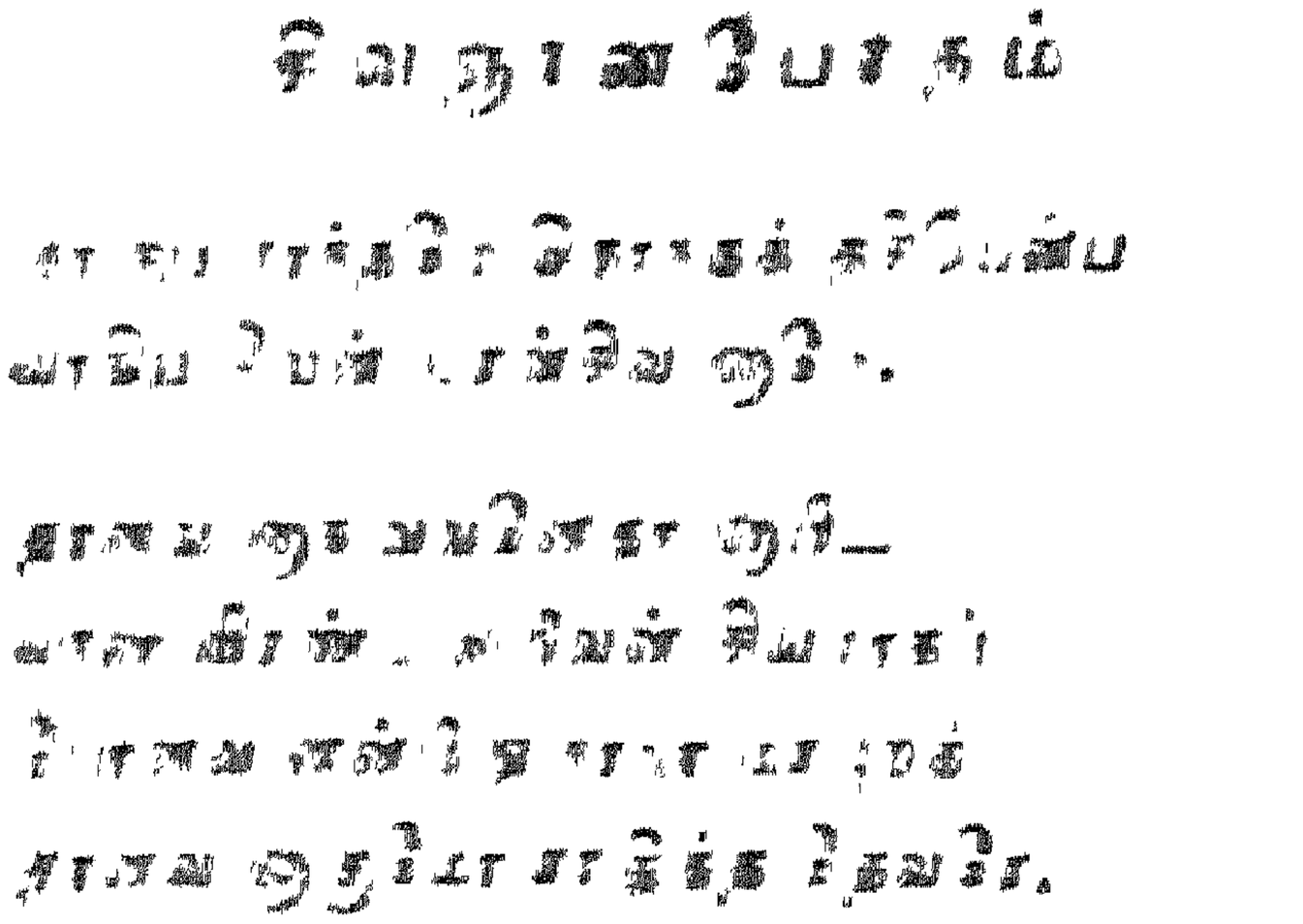

நகரம்

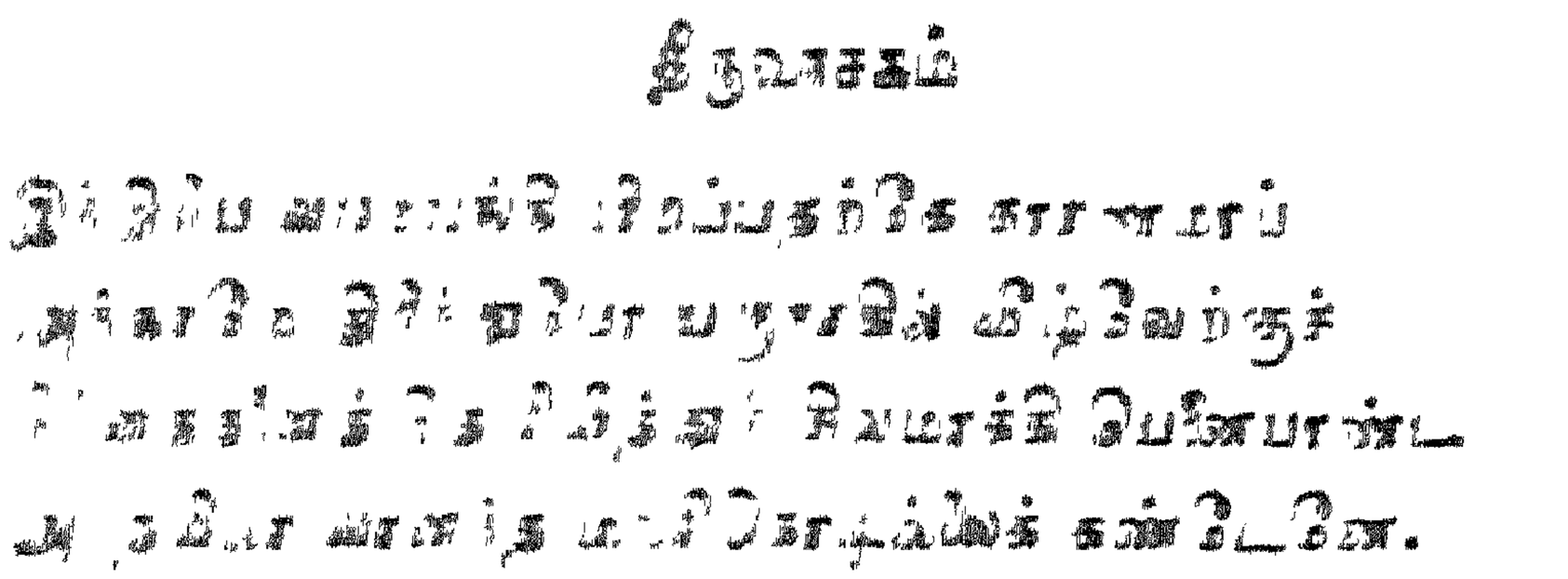

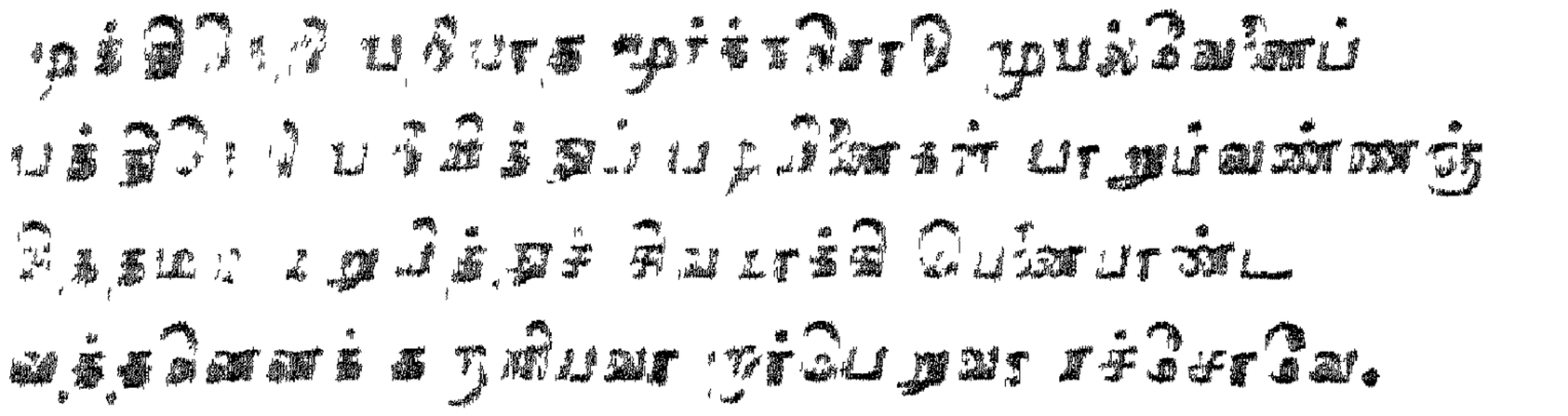

பண்டாரமூட்டணிக்கோவை.

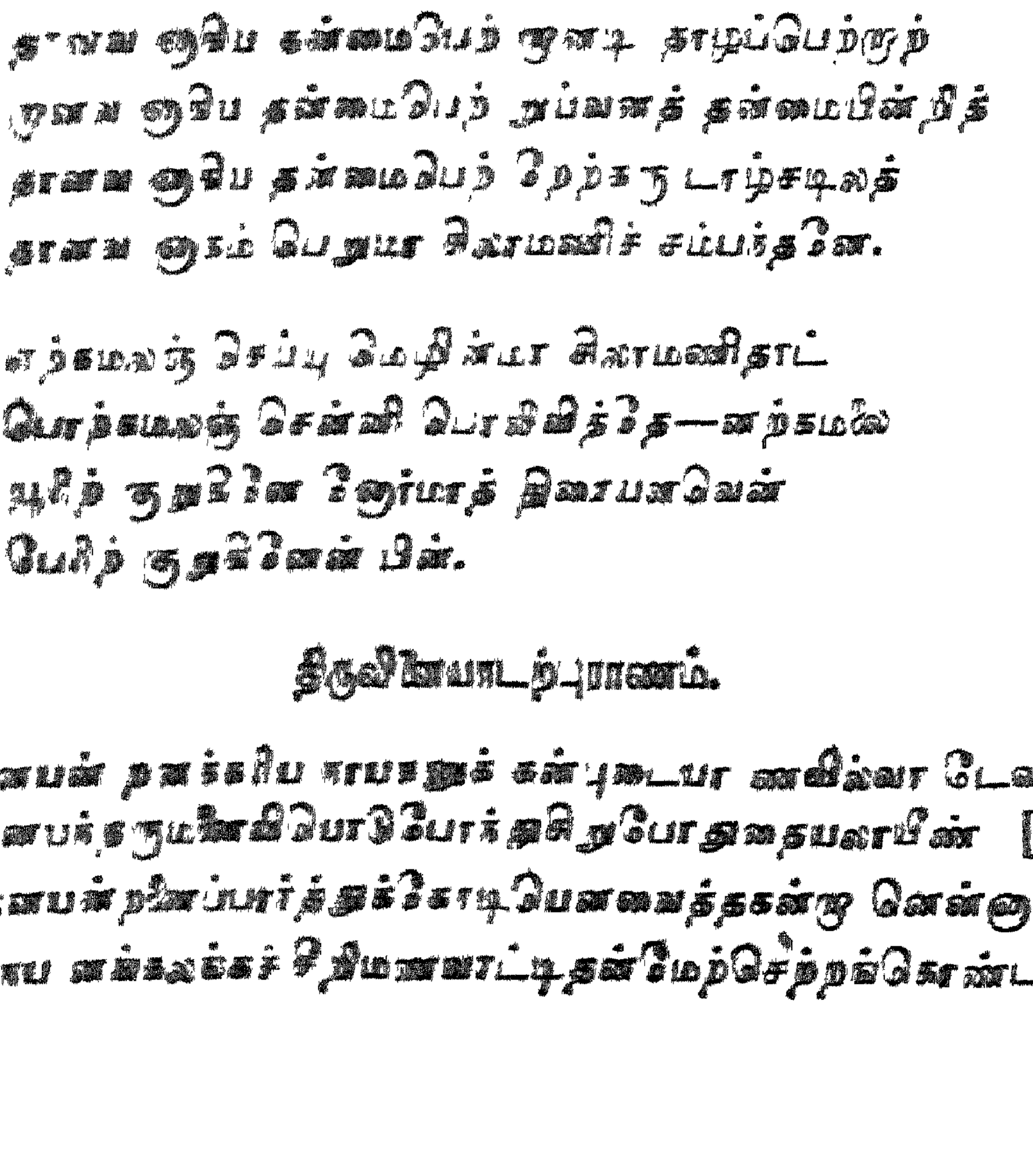

திருவிளையாடற்புராணம்.

இலயபரி நிருவினைப்புத்த உதாரணம்

திருமந்திரம்.

வெண்டார்கள் கண்ம மறிவிச்சை பற்றிடர்
வெண்டார்கள் கண்ம மிருவிய போசிகன்
வெண்டார்கள் கண்ம மிருவிய காப்பந்தே.

புத்தர் சரிணைப் பதிவார் சிரணைபோ
சத்தரு தொண்ட ருன்னியைடத் தாருவார்
சுத்த விபயாதி சாதகர் தவிபோதர்
சித்தர் சிவனூரனஞ் சேண்றெய்து வோர்க்கே.

சார்ந்தியைப்ந் ரூனத்தோர் தானவ றுபிறர்
சேர்ந்தவென் போதத்தார் சித்தர் சபாதிபோர்
ஆய்ந்த சிரிணபோ ரச்சபோ தப்பாதோர்
சேர்ந்த சரிணபோர் சேரிவுத் தோரே.

பலபாயபந்தெறி வம்மினோபின்ற வென்பதற்கு உதாரணம்.

திருமந்திரம்.

தானவ றுபித் தாரோந்த மலற்சேற்ற
மோனம தாமொழி யான் முந்த ராலுதி
மீனமில் ஞாறுண தூதிபி னின்பழுர்
தானவ றுபுற வானசன் பார்க்கிமே.

பிரபலிங்கலீலை.

திருவின தாம்வரும் யானன வாலுவ்
திருவின யாவ்வரு மிவ்பொதி தூன்ப
திருவின யானன வின்றெனி னிவ்லை
திருவின யிவ்லெனி னின்லை பிறப்பே.

மெய்ஞ்ஞான லீலையம்.

பூத பௌதிக மாய்ப்பொதி பேதமும்
வத மின்றி பிருஞ்சில மாய்வுடம்
போத மாமன தூதிபிற்கண்டவர்
ஆதி யாமதி வன்ரூச் சாமிபே.

மெய்ம்மொழி.

தாந்தொ ழாவணபோதத் தண்ணைதான் பாதாரவிவன்னிற்
சாந்திரன் கலுச்சூழ்ந்தி தரிபர்தான் றரிபாதிகம்
சாந்திர டதனிற்கண்டி சதுர்த்தச காணப்பாதமும்
சாந்தோ நிதயாதல் நறிபா டாவர்த்தன் ரூன்.

சமாதி.

ஆதவா காதர பத்திற் கடாதாயப் பேறுறும்போல்
பேதமி லான்பா சிவன் பாவனைப் பிராரத்தியா லே
போதிட தின்ற தன்றி யுணர்வினைடப் பேதமின் ரு
னீதியி னிறைந்த சிவ னீப்பதில் வன்ன மெண்ணே.

சீவானந்தமாலை.

மிர்ணையுடன் கட்டறுத்து மெய்ம்பொருளாய் மெய்பொழிக்குந்
தன்னிலமுன் கேவலமுஞ் சார்வகற்றிச்—சுத்தச்
தனிபாதித் தாணைப்போய்த் தற்பரமாய் விட்டாற்
சனிபா னிதசத் நியம்.

ஔவையார்.

சன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்று
மன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பந்தத்தா லாக்கைக்குப்
போனவா தேறும் பொருள்.

தாயுமானார்.

"தன்னேயறிந் தவர்தம்மைத் தானுகச்செய்தருளுந் சமத்தை" "அந்
தமிர வறுபவத்தை.....நினேவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப் பார்ப்பவ
ரைத் தானுகவெள்ளமும் வளர்த்தக்காக்குந், சித்தனேமாத்தவெளியை.';

"பாதாதிபண்டமெனும் படிக்கானற்சலம்போற் பார்த்தனேயே முடிவி
னின்று பாதொதுனின்ற, தானுமறியாத சத்தன்றேலுதவா யந்திருத்
தெம்மிருந்த மதவாலைவண்டாய்."

அப்பொருளு மன்பரவு மானாறுஞ் சொன்னபடி
தப்பிலாச் சித்தொன்றுஞ் சாதியிலு—வெப்படியுங்
தேரிற் தனிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுசிட்டை
யாருமிடத் தக்கனித மும்.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிவு மெய்த்திருவிளையாடல்
வாட்டமறு வுற்பவதோடம் மாறுமே—காட்டுமுத்த
மெய்ஞான நிட்டையினை மேவினர்கட் கண்ணுதலான்
பொய்ஞ்ஞானம் பிறப்பிறப்பும் போம்.

திருவிளையாடற்புராணம் : மண்சுமந்தபடலம்.

உம்மைமுன் னெடுத்தசோ ணிகபயம் வைத்தீதி
சிம்மைமைய வின்றி நன்றுப்பத் தெனிக்கதை தெளிந்த நீரான்
மெய்ம்மையாஞ் சித்த சுத்தி யினைந்தது விளைந்த நீரது
பொய்ம்மையை வலிவி னீங்கப் போக்கதை சிவன்பாற் பத்தி.

வந்தணிப் பத்தி யாகி மாலையின் மிருத்தி யான
பந்தமாம் பவஞ்ச வாழ்க்கை யினையிணைட் பட்ட தன்பம்
வெந்தது கருணை யாகி மெய்ப்புனர் வின்பக் கன்னெத்
தந்தது பாதஞ் சூட்டித் தன்மய மாக்கிற நன்றே.

சச்சிதா னந்த மாயத் தனிப்பர சிவமே தன்ன
திச்சைபா லகில மெல்லாம் படைத்தனித் தீறு செய்யும்
விச்சைவா னவனைத் தந்த மேலவன் பிறவித் துன்பத்
தச்சமும் நடைந்தோர்க் கரண வின்பமீ டளிக்கு மன்றோ.

மந்தரக் கைலை மேரு மாதவம் வாச னாதி
யிந்திரன் விடக்கடோறு மிகபர போகம் யாக்குந்
தந்தரன் செம்மிதம் போல்வார் தமமனம் புறம்போ காமற்
சிந்தனை திருத்தி ஞானத் திருவுரு வாகி மன்னும்.

ஒப்பவர் மிக்கோர் வேறற் றொருவனு மெல்லாந் தன்ரு
மப்பரஞ் சுடரே மிக்க வாலவா யுறையுந் சோதி
கைப்பரி கணிபோன் மேனாட் கண்ணுல வுறி போர்த்து
மெய்ப்பொருள் வினவித் தோன்று வேதத்தை யீருத்தி செப்தான்.

"அவனேதானெயாகிய" என்றுபிச்சுத்தியாத்தில், "எனது நினை பணிசித்த, மவமானதன்னெதி வம்மினோபிச்சே" என்றதனுல், அபிசை தானுவதோடி எனதுகியவிடத்தில், மவமானமுயுதாம். அங்ஙனதாகவே அவனேதானுதலும் எனதலும் இயலயா. அவனேதானுதலும் எனதலும் இலவிடத்தி, தவிதமாகவேயிருக்கும். யாண்டுதவிதமா (சிவம் உயிர் என்னுமிருபொருள்) எக்குனமோ, அக்கு மவ்மாலயமுமாம். யாண்டி

அந்தப்பிரமவிட்ணுக்களாலும் அளக்கமுடியாத அடியையும் முடியையுமுடைய சிவபெருமான் அருள்பெற்றவர்களாகிய அடியார்களுக்கு அவர்களுடைய பக்குவத்திற்கேற்ப அவர்களுடைய மலபரிபாகத்திற்கேற்ப, அவர்களுடைய ஞானத்திற்கேற்ப, அவர்களுடைய அன்பிற்கேற்ப, அவர்களுடைய தவத்திற்கேற்ப, அவர்களுடைய வினைப்பயனுக்கேற்ப வெளிப்படுவான். அவனருளாகிய ஞானமூர்த்தியாகவும்; தெய்வத்தன்மையுடைய சாந்தியாகவும்; மலமாயைகளாகிய பாசங்களை நீக்கும் பதியாகவும் நின்று அருள்புரிவான். அவனே ஆசிரியமூர்த்தியாகவும் நின்று அருள்புரிவான். அவனருளாலே அவன்தாளை வணங்கி, தெளிவுபெற்று, ஐயமறுத்து, அவனருளாலே அவனையறிந்து, அவனருளாலே அவனைவணங்கி, அவனருளாலே அவனடிசேர்ந்து, இன்பமெய்தப்பெற்ற ஆன்மாக்களுடைய வரலாறுகள் பலவற்றுள் திருமூலநாயனாருடைய வரலாறும் ஒன்றாகும். அவர்களுடைய வரலாறுகளை நாம் பெரியபுராணத்தாலும், அவர்களுடைய திருவாக்குகளாலும் அறிந்து மகிழ்கின்றோம். அவர்களுடைய திருவாக்குகளாகிய திருமுறைகளை ஓதி உணர்ந்து பயனடைகின்றோம். அவர்களுடைய திருவாக்குகளாகிய திருமுறைகளுள் திருமூலநாயனாருடைய திருமந்திரமும் ஒன்றாகும். அதனை ஓதி உணர்ந்து பயனடைவோமாக.

அடைவு:—மூன்றாம் திருமந்திரம். அதாவது, சிவசம்பந்தத்தை யுடையதென்றோ? திருமந்திரமாகிய ஒப்பாவிற்கு எத்தனையோ பாராயணங்களுள்ளன' என்னினும், அவ்வொன்று எவை? உபநிடதங்களா? பிரமசூத்திரங்களா? சைவசித்தாந்தசாத்திரங்களென்பது திருவள்ளுவனாரின் கருத்தன்றோ. ஒன்று மன்னு, இரண்டென்னுவன்னின், பன்னிரண்டென்பர்' மூன்று, கான்முகனியை சொல்லுமா? கூடாது. பக்தகாலத்தில் இரண்டேயிருந்தனவோ என்க.

சித்தாந்தநிரணயம்.

அந்தணர் மொன்றேயா மாங்கவர் தன்மையினி
லந்தமில் பன்மறை யாறு.

தனித்தன்டாகு மத்தனித மொன்றாகு
மனிதமயம் நெட்டோடம் னனி.

அந்தம் பிதற்றுக் கருத்தம் பலிவன்றுந்
தென்றுரைப்ப கொண்டேனெ கீழ்.

இனி, வேதாகமத்தியாற் சூரம்குத்திரம் ஒன்பதாவது செய்யுளின் வேதாகமோக்தரூபமாய் "சிவமுமுயிரும் ஒன்றென்பானை நோக்கி, ஆங்ஙனம் அங்ஙனாகுமென்னும் உண்மைபற்றி வேறுப்கிற்றல் பெற்றும்,

சிலப்பதிகாரத்தில், அரிகரத்தில் பிறந்த தெய்வமாகிய முருகன் அவதரித்தபோது, அவனுக்கு ஆறு திருமுகங்களும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும் இருந்தன என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதில், கிரேக்கபுராணத்தில் ஒன்பான்தலைகளோடும் பத்துக்கரங்களோடும் விளங்கிய ஒரு அரக்கனைப்பற்றிய கதை ஒன்று நினைவுக்கு வருகின்றது. அவனுடைய ஒரு தலை அழியாத்தன்மை வாய்ந்ததாம். அதனால், அவனைக் கொல்லுவது எளிதாக இருக்கவில்லை. ஒரு தலையை வெட்டினால் அதற்குப் பதிலாக இரண்டு தலைகள் முளைத்துவிடுமாம். இவ்வாறு பல தலைகள் முளைத்துக்கொண்டே இருந்தன. இறுதியில் அழியாத்தன்மை வாய்ந்த தலையை வெட்டி அவனைக் கொன்றார்களாம். இவ்வாறு பல தலைகள் முளைத்துக்கொண்டே இருந்தமையால் அவனுக்கு ஒன்பான்தலை அரக்கன் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவ்வாறு ஒன்பான்தலை அரக்கனைப்பற்றிய கதை கிரேக்கபுராணத்தில் இருப்பதுபோல, ஒன்பான்தலை அரக்கனைப்பற்றிய கதை தமிழ்ப்புராணத்திலும் இருக்கின்றது. இராவணனுக்கு ஒன்பான்தலைகள் இருந்தன என்பதுதான் அக்கதை. இராவணனுக்கு ஒன்பான்தலைகள் இருந்தன என்பதை வால்மீகி இராமாயணமும், கம்பராமாயணமும் ஒன்றுபோலவே கூறுகின்றன. இராவணனுக்கு ஒன்பான்தலைகள் இருந்தன என்பதை வால்மீகி இராமாயணத்தில் பின்வரும் பகுதிகளில் காணலாம்.

> தஸக்ரீவஸ்ய ஸுப்தஸ்ய ஸுஷுபே தீப்தகுண்டலம்
> ஸுகாந்தம் ரக்தநயனம் முகம் தத்ர விபீஷணே

சிவஞானபோதம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கூர்மபிரமாகவயத்தன் கேசரிபாதம் குவிகைதாகினிபதிஞ்ஞாம் பத்
தாந்திரமுகமாயின் "சண்டேசரம்றையப்பிரகாசம் சூடாதசாத்தியஞ்
சூடாகமமும் சூகாபமும்சோம கோரருபோதரை பூசாஸ்வாயம்பாதிகளை
பஞ்சந்தந்திரமும் மகாசாபாதம் திரியுஞ்சாஸ்திரம் சொற்சாஸ்
தாவை' அந்நிமண்டினை சூடாடிப்பதிபால் தந்தாந்தன்
போற்றுவைப்பதிதானா? அன் பிடாரிப் நாவாத் பிரமத்
தூண்தந்தாமடை மொற்றுவைப்பதிதானா' அன்சூத். மந்திரபாத
யுன்றிதோற்று வீரதேவ மொற்றுவைப்பதிதானா' அன்பப் பாடு சிறு
பிரளப் பிக்கப்படாத வைதாகத்தை மொற்றுவைப்பதிதானா? அன்றுத்
சூடாமாத்திரிகளும்போது பாகோமாத்திரையை மொற்றுவைப்பதிதானா'
அன்றிக் காப்தலிருப்பினோபோல மோசாபிதோன்றிடாத்தை
பற்றினா? அன்றிப்பேபற்பிடி பண்டிருப்போது சூசேதாதி மொற்
றைப்பதிதானா? அன்றிபீக்தாத்திரினைப்போல விசுத்தாமையை மொற்று
வைப்பதிதானா' அன்றிஞாபிற்றிரைனிடன் விசுத்தோனிபோல் சுத்தி
தேய்ந்தாலை மொற்றுவைப்பதிதானா? அன்றிஞாபிற்றிரைனிடன்
போல நிஷ்பாதாசுத்தியாத்திரையை மொற்றுவைப்பதிதானா
சூடாந்தோல உப்புமிருதிய மொற்றுவைப்பதிதானா? அன்றிஞாபும் சூபா
யும்போல ஒப்புமைமாத்திரையை மொற்றுவைப்பதிதானா? என்றுஞ்சை
வாதிகண் மதம்பற்றிக்கழு மின்றிறான்ன யேப்பாதோபோல்லா சித்தாந்
தம்போருட்டானோதானே யாதியஞ்சாதியென உடையபெத்தங்காட்டி போ
திறைசன்றும், சண்டேசுரிய ஏற்றுவைக்கட்டபி மிடைபாவதென்னோடொனி
னாதுகருதின்ற சூத்திரத்தில் பொறப்பாதியென்றுக்கூறியது 'அடினோதானோ
பாதியஞ்சாதி யேகனுதியென்று' மிப்பத்தாஞ்சூத்திரத்தை யொதிந்தற்
கன்றோ? மேலேசுத்தாந் பொருட்டென்றுகூறி மாதத்தினைச் சூடாபா
வினோபோன்ற பாவினையைச் சிவஞானசித்தியாரிற்று.

மேற்படிசூடாத்தியானம்போன்ற பாவனைத்தையும் மொப்பாது நூல
ரோடொருவர் மீளைக்கிக் கடம்படம்போல முத்திபிற் சாலோபாதாத்தைக்
கூறல் கொள்கையுடையார்க்கு மேற்படி சிவஞானசித்தி, "மலமாற்றித்
தாஞ்சியென்றும், தன்னடைந்தார்தம்மைத் தாஞ்சியென்றும், சிவலோகம்
பாலிக்குமத்தாற் சிவனுமாவர்; அருமாவார்; குறியொன்றாமறிவு சொரூப
நற்சிவமேயாய் நின்றிலகென்றும், அவனிலருப்பின்றாமுறை யோகநி
யென்றுக்" கூறுதல்யாவு மெற்றிற்காம்? இவ்வாறுள்ளமுதல்ல வச்சிவ
ஞானசித்தியில் விரிவாயுணர்க.

சூடாபாவனையைக்குறைகூறுவது தவறென்பதற்கு உதாரணம்.

யோகிக்கத்தக்க ஞானசிரிய னெப்போதுஞ் சந்தாமஞ் செய்யவெண்டு
மென்ற வேதாகமவிய சகலகலைஞ னொருமிக்கத் தனித்திருத்தலைச் சொல்

சிவராமபோதம்

[illegible]

[illegible] "ஸ்ரீமத் தூய சிவஞானத்தும் திக்கியற்கைவான் முரண்டை ஞாயபயன்ன சாதுச்சிவாத்த மீயமாஞ்ச குருடத்திபாணத்திசப்ப சித்த மாறுசெய, வலிக்கைசிக்கியில், பிதாசன் நுவாத்திடன் பிறமதங்களும் சிரோத்தசிதயறுக்க பிளந்ரபத்தவான். ஞானசிரியாகரிறும் தவத் தவர்த்தியமறுக்க மகாபாசுபாத்தரை வயப்திரிபாபந்திதனிர்த்து, உண்மையுடை சார் ஜிவபோத சிதகுருதேவ சமயத்துக்கோடிக்கி, பன்னமாசில பிரிவை பிரவாக்கண்டி, தாவாலதசிரிர்த்து, தாவதிவினக்கமுறும் பயக்கச்சித்தி சாதிகாரத்தித் திவுள்ளாறு பிரதிசி மிக்கிபோடையபடிவை திவாத்த திவுள்ளாறு திவுள்ளாறு திவுள்ளாறு திவுள்ளாறு. திவுள்ளாறு, சிவுள்ளாறு ஸ்ரீ, சிவுள்ளாறு ஸ்ரீமதிவாலாயம், சிவும் சாதினவாலயும் பெற் றும். தாவாலதசிரிர்த்தது; தாவதிவாகப்பதுவே. தாவதிவின் பாதமுறினாற்றது; சாறுடையாஞ்சன்றே தான்சைதன்பமாகவார் தாவி சான்சிலாவயின் சுத்தபோசினாடம் குழறற்கென்க.

நிருமந்திரம்.

குருடவாநுவன் குருமானிற
பருவிடந்தீர்ந்து பயன்கெதி மாசிபோற்
குருவி வாநுவம் குறித்தவப் போதே
நிரிமலந் தீர்ந்த சிவனவ னாமே.

வேதாந்தகுளாமணி : அவதாரிகை.

யசர்வேத மகாவாக்கியார்த்தத்திலுன் மேற்கூறியபரமவத்துவிற்குச் சமகதாதிபேதமின்றெனவே பிணர்த்துகின்றது.

குருவியு னேகமே வாத்தினித மென்னுஞ் சொற்கிடையு
னேகமெனுஞ் சொல்லதனுக் கபிக்க,
குருவினு சோவியனு மிடைச்சொற்குத் தேற்ற மத்தனித
மெனுமொழிக்குத் தனிதனிலக் காகக்,
குருவொருன் வருதனினு விம்முறையே மாயா கற்பனைகள்
கடந்தசிர வயமாகி பென்னுங்,
நிருதலிம்சின் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத் தெரித்தசுவ
தசமுதலா பினமூன்று மிகுமே.

(கு-ரை.) சதுர்ப்புயனாகிய பிரமனுடைய தலைகளிலே சிலவற்றை [illegible] யுகமுடிவிலே ஊழிக்காலத்தில் எல்லாவுயிர்களையும் ஒடுக்கி, எல்லாவுலகங்களையும் அழித்து, ஒரு வெள்ளமாகத் தானே நிற்கின்ற திருமாலுடைய [illegible] மீதே மிகவும் மகிழ்ச்சியுடனே கண்வளர்ந்தருளுகின்ற பெருமானே, [illegible] இருளையுடையவாகிய கண்களையுடைய பெண்களுடைய, [illegible] மயிலைப்போன்ற சாயலையுடைய பெண்களுடைய [illegible] சுவைமிகுந்த அமுதம்போன்ற இன்பத்தைத் தருகின்ற [illegible] ஒப்பற்ற தலைவனே, [illegible] ஆகிய, [illegible] ஆகிய [illegible] என்றும் நிலைபெற்றிருக்கின்ற [illegible] ஆகிய [illegible] ஆகிய [illegible] ஆகிய

உரை

சிவஞானபோதம்

பதி சத்திபாசம் இவற்றுட் சத்திக்கட்டமைபடக் கூறுபதிகட்டு வேறாகாமையால் கடவுளிலக்கணம் கூடாதெனின்,

வினா:—முப்பொருளியல்பையுந் தெரிக்கவிலக்கணத்தாற் கூறுதலின் கடவுளிலக்கணங் கூறினானாயிற்றென்னை?

விடை:—அச்சம்மைத்தெனல் வேண்டுசார்த்திற்றன்பதின்றி அச்சந்தீர்த்தற் கூறினானாயிற்றென்க.

வி:—தடாதியினான சத்தியபாசத்தன் றானன்றெனத் தட்டுரைத்தல், யாதற்பின்னரினப்படுத்தினான்?

விடை:—அவையுஞ்சாத்தாற்றீர்த்தல் வினைக்குரனென், விசாரித்தபடியற் கூறினான்.

வி:—பதி, பாசத்திற் சத்தியானந்தமென்றும் பாசம்வினைத்தொ கையுமற்றென்பதென்னை?

விடை:—தூரியனதொளியென் பிரகாசம்; அப் பிரகாசமே தூரியனைத் தோற்றச் செய்தலை சித்தம், அத்தோற்றுவான சித்தசத்தும், அவ் வோருயிருமெய்தும் பானத்தமாம் வேறுபாடறுத்தலின் சமதையென் றின்றென்க.

வி:—சத்தபாசமல மியாவகாரிகம், பிராதிபாதிகம், பாசமாத்திரம் என மூன்று சத்திருக்கச் சாதியின்றென்பதென்னை?

விடை:—அவ்வாறிருத்தல் சத்திதானியின் பிரதிபலனமென்றிச் சந்தன்றாதலிற் சாதியாபதமின்றென்க.

வி:—அநாதிப்பிரபந்தின் தானந்தாறுபவம் சுவகமா யறுபவித்தலின் வீடாதியின்றென்பதென்னை?

விடை:—அது சச்சிதானந்தவொருவனமையே சுவாறுபவமெனத் தோன் றுதலதிகட்கட்டனஞ்சாதன்றவதற்றி, அவ்வாறுபவமுள்ள அறிவதற் கதிகட்கட்டனஞ்சாதனின் விசாதியாபதமின்றென்க.

வி:—நிலைகட்டும் பிரமாணமுண்டோ?

விடை:—அநுபூத்தமயமென்பதனாலும்.

வாசிட்டம்: தாசரன்கதை.

சிலந்து பிரபிய மலருமுண்டா முண்டாம் வீசொளியும்
பகற்பொழுதும் வினையும் போலத்,

தொத்தவிழ்ந்த கொடிபோல் துன்பமுறு நோய் நீங்கி
மத்தமிடை சோறுமது மருவி,

நித்தமிய மார்த்தகன்ற சிங்கம் போன்ற நடைபோட
மற்றுடம்பிடரும் வெம்பி வருந்தாமல்,

அருந்தவத்தைச் சினமான யானைமிசை யுற்றுடல மின்பமாக
வென்று நண்ணல் செல்வமன்றோ,

மொருங்கடனீர் நிலை முதலாய்ப் பிறந்த வெல்லாம் புனலாகி
வினுங்கமற் றுழுதி யாகிய,

வொருங்கொருநான்கும் பிரமமாத் நிலையே பன்ன முடம்பினை
நற்பினைப்பே சொன்ற பிஞ்ஞீ,

பெரிதிடந்திற் ருடைத் நிலையே பன்ன பிரண்டேய்ந்தே
வவ்வனைகோ லென்று மொன்றுரு,

சரணைநிரி யரோகப் பதத்தின் மூன்றிச் சாதனங்க
ளரிதறந்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டும்.

"சத்தேசித் தாகுமய லெனிலச்சத்தா மசத்தாஞ் சாகுமி யெங்கே, சித்தேசத் தாகுமய லெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத் தீதி யில்லை, யொத்தே தானன் றியசத்தென் சித்தகல்ல சுகமாகு மூகத்திக்கோர், வித்தேயர் சடமே சித்சடமச்தாஞ் சகாமையமும் வினாத்திடாதே" என்ற வைகையடிகள் நாயனும்.

ஏகமென்னும் பதத்தினுக்சுகதமும், வேவமென்னும் பதத்தினுஞ் சகாதியம், அத்துவிதமென்னும் பதத்தினும் விசாதியுன்றெனுஞ் சருதியினுமும், சர்வம் பிரமமயமென்னும் பிரதியபிதசத்தினுமும்,

"கசனுயர்சமாதிக்கி.....மிசையுயர் கற்பகீர்போன் மெதினியெட்டு சானே" என்றகவியினுமும்; "மேனியீற் புறத்தினுன்னின் மேலொடி தீற்றிக்கில், வானில்லை யகத்தினிலக்து மியானன்றி மற்றுருக்கில்லை, வானிலாவிடமுமில்லை யெனதிடத்தியாதுமில்லை, தானிகழ்பொருட்கேற்றி வ்வே சச்சிதானந்தமென்றுன்." என்னுஞ் சருமினிலாலுபவத்தினுமும்,

"இல்லாதவிடமில்லையா னெனக்குமலம் யாதுமில்லை, எல்லாருந்தானு மீச னெனக்கவத்தையெலையுமில்லை, வில்லாரும்புருவத்த வேலாருங்கியீ யாய்கேள், நில்லாதவுலகத்தை மிகநீக்கினிற்பேனுன்." "ஒன்றடனுஞ் சோவில்லை யெத்தார்மிக்காரில்லை ஞலகமில்லான், நின்றனினோவுக்கேட்

டுசிஷ்தத்சாணப்படை யெஞ்சினீர்பாக், கொண்டபிறப்பிழுகை மற்றி டுனக்ஷ்தூய்மைதுபேயன் கோருக்கீலன், என்றுசிலேக்கடிக்க டுவி டுமைவனாகுதுசிலை யிடைபதாந்.” என்றுசிலேகாலைவாத்திரத்தி றுறுவம், டாலுர்ந்தவடைம் ப்னக்குதன்ன கொப்பியாதை சுவதானபுரிபதம் டாபத்தப்பிஷ்டுகை.

வி 1 :—டாப்டாபத்தன் சகிடாபம் தந்தக்குணக்கினோடு வினக்கி ரு ஈச வீங்குடாதரினத்தோ கருப்பணைவாம் காண்பித்தகென்னை ?

வி 2 :—டூன் டாகியத்தைப் பிதமாகக்கண்டவியலுக்கு அவசிந்த ப்பத்தப் அகத்தைப்பிடாதிபதமா யிருப்பதைக்காண்பித்தி அதற்கேம் அதிபதமா டாமன்வருபதைக் காண்பிப்பதற்கேயன்று வேறின்றைக்க.

வி 3 :—அதனம் அபிக்கியமன்தினை மேற்நிசிப்பதற்குப் பிரமாண நூன்டா ?

வி 4 :—அச்சுதிற்றுனை “பிரமாதேனுர் பிரமகெருப்பிகடப் பிரம னாகிய சத்திரத்தன்னீரைத், பிரமாய சருவுன்பெய்துபின், பிரமமேயனட டூரைப்பாற்றுடதேகை.” “அறிடதாகிய வக்கியமேகொன, அறிவைடை சவ ரதுபேயாறுமார், கெற்மதாஞ்சமத் திபிடைபேசில, றெறிவதாய டுன்ஞ்சினாய்டுங்கள்.” “உத்திடம்பொறி வைந்தையுமொக்கவே, பிக்கியத் தழல் வாய்கொள்சிவர். சத்திடத்தினாழ்ந் யானையுளாணகெப், சித்தியோக மெய் தீர்ந்தோர்சிவர்” என்றகவிகளிற்றும், “போதமாகும் புனிதக்சழலி றுட், பேதபாகமினைப் போகியேப்பவனைக், ஞதிசோதனை பாகியவனென, தேதப்பாதும் மீளாக்கவிங்கம்புமாக்” என்றும் பிரபுலிங்கலீலக்கவியாறும், “சர்வஞ்ஞத்தன்னிறு மாத்மாவினாடம், ஆத்மாவில் சர்வபூதக்கினையும் செய்னை பாப்த்தனம், ஆத்மயாகஞ்செய்பவான் சுவயாஜ்யத்தினை அடைகின்றான்” என்றும் மநுதர்மத்தினுறுக் கண்டுகொள்க.

வி 5 :—இச்சுவதாதிபேத மொருவருமொப்பவிலையோ ?

வி 6 :—பரவியாபகத்திற்சிவர்கள் பின்னுபின்னமாயிருக்கின்றனென் நிறு விசிட்டாத்துவத்தின் சுவதந்தரும், பரிவசமானம் ஆத்மாவென்கிற விசி ட்டாத்துவிதபகும் இந்திரிதாப்புக்கொண்டவர்கள் சுவாதியும், பரம்வேறு, பேர்களாயிறு, அப்பாத்தினாதனுவா விசிவர்கள் தந்தக்குணக்களோடுந் தமித்திருங்கின்றுக் கொண்கிற தமிதிகள் விசாதியுமுண்டென இப்பேத மாதிக வைப்புகொள்க,

வி 7 :—அவர்கள் அறுபவத்தன்யாது ?

வி 8 :—சிவ்வளவுபமான பாவசுதவசமுகத்திற் சிவர்கள் அவ் வடிவமாயிருந்து அவைதருவாற் பரமாசர்தம் அறுபவிப்பரென்கிற விசிட்

[illegible] தேவாரமுறும், சிவஞானபோதமான பயபேத்திணை [illegible] தோன் தேவாரமுறுபோல ஆன்மாக்களுடைய [illegible] சுவைபோன்றும் விகிட்டாத்தினிய எதிரினைகளுடையும், [illegible] பிறவாகிதகேசமுதத்தில் ஆன்மாக்களைபோல [illegible] அடைதற்கன்மையி னெற்றக்குறைவின்றி யுடனிட்டதிறை [illegible] நிலத்தை யறுபவிப்பதென்கிற தலிதினையுடைய தாகின்ற.

வினை :—நிலத்துக் நிவ்வறுபயத்தால் முத்திபிள்ளை.

விடை :—பரமாதமபோதமான பதஞ்சலியபட்டி யனைதினைத்தை [illegible] பதமான அபிக்கியறுத்திபிள்ளைக்க.

திருவாய்மொழி : திருமழிசையாழ்வார்.

இன்றுக சாலை யாக இனிச்சிறிதும்

என்றுக கன்னருளான் பாலதை—என்றுக

காணுன்னை யன்றி பிலேன்கண்டாய் காலனென

பேணுன்னை யன்றி பிலே.

திருமங்கைமன்னன்.

திருப்புகன் றண்ட கீர்போ லெம்பெரு மானுக் கென்றன்

வருப்பெற வன்பு புக்கிட் டடிமையுன் றிப்ற போனன்

வருப்புயல் வண்ண னுனை மருவிபென் மனத்து வைத்து

கருப்பினின் சாற போவப் பருகினேற் கினிய வாறே.

திருப்புகன் றண்ட கீரும் போதருக் கொன்க வென்றன்

அருப்பினி பாவ மெல்ல மகன்றன வெங்கை விட்டி.

பாணுகீ தானே பாவிதை பெய்பே பருர கணையுகீ பாறுல்

வாறுப கின்ப மெய்திலென்மற்றாராகமே யெய்திலென்னினி நாம்

பாறும்கீ தாறுப்த் தெனிதொரு சன்ற மஞ்சுல வாகா வனைதுப்

வாறுப கின்ப மன்னிபீற் றிருந்தா பருருகின் றுன்கை பெனைந்தே.

பாறுன் தாறு வொழிந்தாலை பாதை மேவர்க்கு முன்றுறை.

கம்மாழ்வார்.

பேறுர் தண்மை பாச்சிறுன் வல்ல வெம்பிசாள் விட்டிசை.

சித்தியார்: 4-ம் சூ. 11-ம் செ.

பன்னிரண்டு சமயமாயிம் பகுத்தோர் தாம்சமப்
படைத்த சாத்திரம் பகர்ந்தோர் பகர்ந்தவை
ஒத்தவை ஒன்றுபின் றொன்று தன்ற
னெழினீக்கன் உரையறு மிச்சிறத்தின் மேற்றப்பு
மேதகுசிறைமை யெனுமிவை யெனவுரப் பண்டான்
போதருஞ்சிவ சமத்திசெறிப் போதான் மின்னை
முன்னிலைக் சிறைமுனிய மூவிகை போக
மூர்சிசெச்ச் குரோப்பு மிக்கோர் முறைபோல்.

சிறைசிடக்கின்ற செழுப்புனலினாள் மென்றும் 4-ம் சூத்திரம்
உரையை விண்பாலும்;

கூர்மபுராணம்: உத்தரகாண்டம், 2-ம் அத்தியாயம்.

கங்கையை மூல வாய பற்பல சுதிபுக் கவ்வென்
பொக்குதென்ன வுரைய வாசி புகுதினோன் றுது மாபோற்
றுங்கிய ஞான பாதஞ் சார்ந்திட வான்மா பாவுஞ்
சிங்கனிப் பிரமர் தன்னிற் பிறிதின்றி யொன்றுச் சேரும்.

சித்திபா சுத்த மாகி யிமலமாம் பிரமர் தன்னை
சுத்தவ சித்தா புன்சோர் பிரணவர் தன்ன லொன்று
மூத்தம நியாணஞ் செப்பா வுளமுவந் தெனது தாளிற்
பத்திசெய் தென்பால் பாலிற் பால்கலர் தென்னச் சேர்வார்.

யசுர்வேதத்தில் கைவல்லிய உபநிஷத்.

"சர்வேஸ்வரூபியாயும் இரத்தப்பிரபஞ்சத்திற்கு முக்கியதிருப்பிடமாயும் சூட்சுமத்திலுஞ் சூட்சுமமாயும் நித்தியமாயு மிருக்கின்ற பரப்பிரமம் மெதுவோதுதல்; கேயபடி. ஜாக்கிரசுவப்ன சுஷுப்திமுதலியவைகளில் எந்தப்பிரபஞ்சம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அது பிரமமே. அதை ஞானமென்றறிந்தால் சகலபந்தத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

சாட்சியாயம் சின்மாத்திரமாயுமிருக்கிற சதாசிவன் தான்தான், என்னிடத்திலிருந்தே சகலமுமுண்டாகின்றன; என்னிடத்திலேயே சகலமுமிருக்கின்றன; என்னிடத்திலேயே சகலமும் லயமடைகின்றன; அந்தஅந்தமான பிரம்மம்தானே. (தான்சிவன் என்றவிடத்தில் சங்கற்பவிகற்பமும்

(இந்த அத்தியாயத்தில் முதலாவது தேவர்களைப் பற்றியும், அவர்களிருப்பிடத்தைப் பற்றியும் கூறப்படுகின்றன.)

பகவானுடைய அவதாரங்கள்.

அத்தகைய மகிமை வாய்ந்த பிரபஞ்சம்... ...அந்த பிரம்மமானவர் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸாமவேதத்தில் வருகிறபடியான பிரபஞ்சோத்பத்தி பிரகாரம்.

எப்போதெல்லாம் தர்மத்திற்கு ஹானி ஏற்படுகின்றதோ அப்போதெல்லாம் பிரபஞ்சத்தின் நன்மைக்காக பிரம்மம் அவதரிக்கிறது.

பகவானுடைய அவதாரங்கள்.

அவர் பரமேசுவரன். அவரை அடைவதற்குரிய, அத்தகைய தன்மை வாய்ந்தவை. ஸ்ரீவைகுண்டம், நித்தியஸ்ரீயுள்ள. அந்த ஸ்ரீயும் சிலரால் பற்றிக் கட்டிப்பிடித்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது; பலரால் அபிநயிக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவளைக் கட்டிப்பிடித்திருக்கிறான். சாமானியமாகவும் எப்போதும் ஸகலகல்யாணகுணபரிபூர்ணனாகவே சிலரால் நினைக்கப்படுகிறான். பாகத்திலும் கட்டிப்பிடித்திருக்கிறவளாகவும் ஏகாந்தமாயிருக்கிறான். பாகத்திலிருந்து விடப்பட்டவளாக அப்போது சிலரால் நினைக்கப்படுகிறான். சிலரால் ஸ்ரீயினென்பது எப்படியுங்கூடவிருக்கிறபோதிலும், இன்னும் சிலரால் அபிநயிக்கப்படுவதிலும், இன்னும் சிலரால் நினைக்கப்படுவதிலும், எனக்கிருக்கிறதென்று நினைக்கப்படுவதிலும் ஆம்.

சரணாகதி மூன்றுக்கடங்க ஞானபாதத்தில் சரணாகதனான சாமேக்ஷை, விசாரணை, தர்மாதலி யென்ற மூன்றும் அப்பியாசத்தி யினாலும்; சக்தியாபத்தி, அசம்சக்தி, பதார்த்தாபாவனை, தர்மமென்ற மூன்றுகூடி, அநுபவத்தியினாலும்: இவற்றினாலே, பிரமியத்தை, பிரமயான், பிரமகரியான், பிரமசிட்டனாலல் சிவஞானத்தினாலே ஸகலமும் பக்தனாலும், இன்னும் தேவதாபவராகிய புருடோத்தம மூலமாயும் ஆத்மாத்ம சாக்ஷாத்காரமும், ஸன்னாம்யம் சொப்பனமும், சுத்தாம்யம் சுஷுப்தியும், ஸாம்பூயி துரியமாதிகளும் உளவாகின்றன. இவை அப்பியாசத்திற் ஸாதனமாயதலன்றியும், அநுபவத்திலுங் ஸாதனமாயிருப்பதனால் மூன்றுகூடி அதிகாரமென்ற ஞானபூமியாகின்றன வாக்கியம் முடிக்கப்பட்டது. இனிச்சாதனத்தின் நிலைக்களனாயிருக்கின்ற உபாதியை மூடத்தனமென்று விளங்கின்ற நிரிடாஜ்ஞானத்தம், சத்தாஜ்ஞானத்தம், நிர்விகற்பமென்னுமிவற்றை புறம்பாகவென்றும் நான்காயிருக்கின்ற ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரணங்களாகிய இயற்கை யுடலாறனின் நிலைகளையெடுத்துக்கூறுதும்.

சிவஞானபோதம்

பரஞானபூசை. அகத்திலும்புறத்திலுமாகச் சிவபூசையியம்பல். இவை
சிறுமை பிரசிபத்தை புறச்சமயமென்றும், இதுவுமான சுத்தாத்துவிதமே சுத்தசைவமென்றும், இவை
யெல்லாம் அறிவுடையோர் சமயம் விசுபயன்றிச் சுதந்திரமாகாமல் உப
தேசிக்கலாம். இவ்விதி முன்சொல்லுவது புறவிலக்கணத்தில் முன்சொல்லுவதன்றே.

பரஞானபூசை:—ஞானபூசை சிவசிங்கத்தின் மனமே பீடமாக
அன்பாகிய சிவபூசையினால் பிரமன்முதற் யாதர்த்தசாதகரால்
சிவஞானத்தாலே அறிவதற் செய்யுமுறை. புறம்பூசை
யினின்று சாதாரணசிவத்தைச் சுத்தாத்துவித சிருஷ்டியாகப் பூசை
யென்றே சொல்லுவது.

பரசிவபூசை:—மூன் அனாதிசித்தமாய சுத்தாத்துவிதம் பிர
சுதியில் அறிவதற்குரியது. சுதந்திரத்தைப் பதிபசுவென்
பது.

பதிபசுபாசம்:—இம்மூன்று சுதந்திரங்களில் இடைவிடாது பழகிவர்
தலாம் சிவபூசை பிரகாசத்தில் மனக்கலாந்திபெற்றவன். யாதொரு
சேட்டையுமற்றுச் சின்மாத்திரமாய் அமைதியிலே நிருக்கவேண்டு
மென்பது.

அகத்திலிங்கபூசை:—நித்தியசுத்த யுத்தக்காணங்களாலிவரும் சா
ங்ஞியாதிகளின் சேட்டைக்குதவான் சாட்சியென்றறிவது. அகத்தி
லுள்ள சமயத்திலுங்குருவாய் தான்சாட்சியா யிருப்பதாகப் பழகவேண்டு
மென்பது.

அகச்சந்தானபூசை:—அகங்காரமின்றான சச்சிதானந்த சொப்பிரகாச
பூரணமே தானென்றிருத்தல். சுத்தத்திபாகமாய்த் தனித்துவிளங்கிய
சச்சிதானந்தமே ஆத்மாவெனப் பழகவேண்டுமென்பது.

அகநிர்விகற்பம்:—மனமிறந்த தனதறுபூரணசுத்தானந்தக் காரணத்
தான் மூர்த்தமூர்த்தி நிரதிபாதபூசிகற்பத்தானந்தமாண்டி மொருங்கே பக
ர்த்து, பரமகற்ப நிபமங்கமாக, அக்கணமே பக்தசங்கற்பமற்றிருத்தல்.
ஆத்மாவத்தின் மூன்பழினைமாண்மைநீக்கி மனங்கலாந்து நிச்சலமாய்
நிற்கவேண்டுமென்பது.

இங்ஙனமாய சுதந்திரசாதிபிரதும் யாதொன்றினும் பற்றுதலை
யொழுந்து பொதுவையறுத்து அமன்மனம் எய்திலந்து செல்லுகின்றதினா,
அந்தமிடமெல்லாந் சாதிபெனக்கடவனாம்.

வினா:—நிரதிபாதபூசைபெதத்திற்குந் சத்தாதுபூசைபெதத்திற்குஞ் சம்பிகற்ப
சாதிபென வொன்றுசொல்லுவானேன்?

சீவன்—ஜடப்பிரபஞ்சத்தினின்றும் வேறுபட்டதும் அதனோடு சம்பந்தப்பட்டதுமான ஒரு பதார்த்தம்; அது ஜடப்பிரபஞ்சத்தினின்றும் வேறுபட்டதாயினும் அதனோடு சம்பந்தப்பட்டதாயிருக்கிறது.

பிரபஞ்சம் இருக்கிறதா? இல்லையா? இருக்கிறதென்றால் அதன் தன்மை என்ன? இல்லையென்றால் அதற்கு ஆதாரமான காரணம் என்ன? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு விடை காண்பதே பிரபஞ்ச நிர்மாணத்தைப் பற்றி ஆராய்வதன் நோக்கமாகும். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்த ரிஷிகள் பலர். அவர்களுள் ஒருவரான கபிலர் என்பவர் சாங்கிய சாஸ்திரத்தை இயற்றினார். அவர் தமது சாஸ்திரத்தை ஆரம்பிக்கும் முறையைப் பற்றி ஒரு கதை வழங்கி வருகிறது. அதாவது:—

"ஒரு சமயம் கபிலர் தவம் செய்து கொண்டிருந்தபோது அவரிடம் சகரர் என்னும் அரசர் தமது அறுபதினாயிரம் புத்திரர்களுக்கு நேர்ந்த கதியைப் பற்றி விசாரித்தார். அவர்கள் கபிலரை அவமதித்ததனால் அவர் கோபாக்கினியினால் அவர்கள் பஸ்மமாகி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு நற்கதி கிடைக்க வழி என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்குக் கபிலர் "ஜடப்பிரபஞ்சத்தினின்றும் வேறுபட்டதும் அதனோடு சம்பந்தப்பட்டதுமான சீவனைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுதலே நற்கதி அடைவதற்கு வழி" என்று கூறினார். அதனால் சகரர் புத்திரர்கள் நற்கதி அடைந்தார்கள். அதன் பிறகு கபிலர் சாங்கிய சாஸ்திரத்தை இயற்றினார்" என்பது வழக்கு.

சாங்கிய சாஸ்திரம் மூன்று பிரிவுகளை உடையது. அவை: 1. பிரபஞ்சம் 2. சீவன் 3. பிரபஞ்சத்திற்கும் சீவனுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் என்பன. இவற்றுள் பிரபஞ்சம் ஒரு தத்துவம். சீவன் பல தத்துவங்கள். இவற்றின் விவரம் அடுத்த பாடத்தில் கூறப்படும்.

1. சாங்கியர் பிரபஞ்சத்தை ஒரு தத்துவமாகக் கூறுவதற்கு ஹேதுக்கள் பல. அவற்றுள் முக்கியமான ஹேதுக்கள் சில:—

1. பிரபஞ்சம் ஒரு காரியம். ஆகையால் அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும். அந்தக் காரணமே பிரபஞ்சத்தின் மூலப்பொருள். அதுவே பிரபஞ்சத்தின் தத்துவம்.

2. பிரபஞ்சத்தின் பல பாகங்களுக்கும் ஒரு ஒழுங்கு இருக்கிறது. அதனால் அவை ஒரு காரியத்திற்காக ஏற்பட்டவை என்று தெரிகிறது. அந்தக் காரியத்தை நடத்துவதற்கு ஒரு சேதனன் இருக்க வேண்டும். அவனே பிரபஞ்சத்தின் தத்துவம்.

3. சில பதார்த்தங்களுக்கு அசித்தாகத்தைப் பிரகாசப்படுத்தி அதில் கற்பிக்கப்பட்ட காரியப்பிரபஞ்சம் அதிஷ்டானத்தைக் காட்டியும் வேறென்றும் சில ஹேதுக்களுக்குச் சம்மதமான தத்துவம்.

4. சகலவஸ்துக்களும் மனதோடுகூட யாதொருசொரூபத்தை விஷயீகரிக்கமாட்டாமற் திரும்பிவிடுகின்றனவோ; யாதொன்றுனது சகலேந்திரியங்களும் அடையும்படியான திருப்தியைனை சொரூபமோ, அப்படிப்பட்ட சொரூபத்தை யெப்போதும் நினைப்பதே மௌனம். வாக்குரூபத்தைப் பிரகாசப்படுத்தியொழிய விஷயிகரிக்கவில்லை.

5. யாதொருசொரூபத்தைத் தூரமும் சமீபமாகிய இடத்திலும் ஒருவனுக்குப் பரமார்த்தமாகக் கிடையாதோ; யாதொரு சொரூபத்திலும் சகலமும்

ஆசாரத்தின் மேல் விரோதப்பட்டவருக்கும், அந்தச் சாஸ்திரமே விரோதமாய் நடப்பார்கள்.

6. உலகத்தை சொந்தமாகிற நீதாதிசய காரியப் பிரபஞ்சத்தைத் தப்பெண்ணமாய் அனுபவிக்கிறவனுக்கும், அப்படிப்பட்ட அனுபவத்தை அந்தப் பிரபஞ்சமே தரும்.

7. எப்படித்தின அபேட்சையோ அதற்கு ஒத்தபடியே பலனும் அந்தப் பிரபஞ்சத்தில் உற்பத்தியாகிற மேற்போகும் பிரமாணங்களாம்: உற்பத்தி, அதினில் கட்டுப்பட்ட புசனம்.

8. மனிதரை சொந்தமாகிற சகல ஆசாபாசப் பிரபஞ்சத்தையும் சுயபோகத்தைத் தப்பெண்ணமாகத் தேடுகிறவனுக்கு, அப்படிப்பட்ட அனுபவமே அந்தப் பிரபஞ்சமே தரும்.

9. சிலனாகின பத்திராசன பலத்தினாலே மனதுசம்மான பிரபஞ்சத்தைப் பெற்றிருப்பது தேகசமத்தன்மையேயொழிய காப்பாத்த கட்டளைப்பாடல்ல பொருக்காகத் தேகத்தை வருத்துகொன்ன தாழ்தன்மை.

10. விவேகக் கோனமாகிய திருஷ்டியினாலே சகலசகத்தையும் பிரபஞ்சம் முழுதையே யுண்மையாகிய அன்னை நாதா, தேயம், ஞானமென்று சொல்லப்பட்ட நித்தியமான ஆதொரு சொரூபத்தி னுண்டாகி யடங்குகிறதே, அந்தச் சொரூபத்தைத் திருஷ்டிவைப்பதே லகியதிருஷ்டி. அப்படியில்லாமல் ஆதாரதனி நுதலான நித்தியத்தைத் திருஷ்டிவைப்பது லகியதிருஷ்டியன்று.

11. சித்தாதலான சல சித்தாந்தக்கூட்டம் அதிஷ்டான பிரகாசரூபமான நித்தியத்தையும் நிரோதிப்பது பிராணயாமம். அதி லக்ஷ்மான தத்காரியமான சல பிரபஞ்சத்தையும் மேதிபண்ணித் தள்ளுவது நிராசகம். மீண்டுபிராதிகமான பிரமசொரூபமே சாஸ்வதமென்கிற சித்தமயிச்சையைச் சம்பாதிப்பது பூரகம். அந்தச் சித்தவிருத்தியைச் சமயாசம் நிறுத்திக் கொண்டது கும்பகம். இந்தப்பிராணயாமமும் விவேகிகளான தாபோதனருக்குச் சாதகமாயிருக்கிறது. அவிவேகிகளான அடியோகிகளுக்குப் பிராணசம்ய நிரோதரூபமான பிராணயாமம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

12. நிச்சியமான சலவிஷயங்களையும் ஆத்மசொரூபமாகப்பார்த்து மனதைத் திருத்தரூபமான ஆத்மாவினிடத்தில் திருப்பிக்கொள்வது பிரத்தியாகாரம்.

13. மனது சென்ற விஷயத்திற்போகிறதோ, உடனே யந்த விஷயத்தைப் பிரமசொரூபமாகப் பார்த்து, அந்த மனதைச் சொரூபத்தி லிருத்திக் கொள்வது தாரணை.

11. தெருட்டுவஞ்சித்தி சக்திசாதாக்கிய பரமேசுவர பிரதிட்டை பிரதிட்டாகாரணமாய், சாதாக்கியத்தை யுண்டாக்கி தெளிவுபிறக்கி பரமாகாசத்தைக் கொள்ளுதற்கு நிமித்தமாம்.

17. அந்த பிரதிட்டையாகிய காரணத்தாற் பெயரும் தொழிலுமாகிய தத்துவாதீதமாய் சுத்தமாயிருக்கிற சிவத்தை, சீவன்முத்தனாகிய ஞானாசாரியன் சீடனாகிய அதிகாரியைக்குப் பிரதிட்டாகாலத்தில் வெகுசிரத்தையோடே பதஞ்செய்து, அதிலுமேலே சாதாக்கியத்திலுள்ள சிவன்முத்தாசாரி சாதாக்கியமாகிய சிவனைத்தான் தனக்குமென்று ஸ்ரீ சதாசிவாசாரியர்களாலே அதிட்டானஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

ஞானவாக்குமனம், காரணமனம், காட்டுமனம் என்றிவை மூன்றாம் : ஞானவாக்குமனம் சாதாக்கியத்திலும், காரணமனம் இதிகீபதத்திலும், காட்டுமனம் பெரியபிராணயாமத்தொழில்களில் திடசித்தமைப்போலே பிரதிட்டாகாலத்தில் சாதாக்கியத்தை முதலையுடையவாசாரியனிடத்திலும் வெகுசிரத்தையாய்ப்பற்றி ஞானவாக்குமனத்தினாலே சிவன்முத்தாசாரி சாதாக்கியமாகிய சிவனைத்தான் தனக்குமென்று முடிவான சித்தாந்தமே சிவன்முகதர்சியலினதாகும். ஞானாகாசமுடையவர்களாயிருப்பர். அவை யில்லாதவர்களுக்காயிறு மொருதலையாய் ஒருக்காத சுழுத்திமனமாம பிரமாணத்தினென்று சந்தேகிக்கலாகாது.

சத்தாகவும், அசத்தாகவும், சதசத்தாகவும் வினக்கமின்றியாயிருக்கிற சிதாகாசமே யென்றெண்ணிச் சமத்துவமுஞ் சாதிக்கும் பெற்றுள்ள வச்சுழுத்திமனனத்தினரும், சாதகோடரும், யோகிருஷிகளும் பிறராவர்.

தெளிவாகிய கல்வியறிவினரும், நாடோறுஞ்செய்யும் பூசனையினரும், பிரமாணவிசாரணையினரும் பிரமமனத்தன்மை யுணர்ந்தவர்களாகிய சாத்விகயோகரெனவும், யுக்தியாதியால் பிராணநிறுத்தி பவனக்கடத்தலை விட்டு நிறுத்தி லெனிதாக அந்தமில்லாத மேலாணபதத்தை யடைந்தவர்களே யோகியரெனவுமாம். சாத்தியரையும் நித்திய உடாசாதபதமே யோகிட்டுமிடமாகும்.

வாசனையென்னும் வினையினாற் கட்டுப்பட்ட வேகமுள்ள பிராணனும், மனமுமாகிய விரண்டும் பொருந்தியியற்றும் நிர்வாசனை முதலிலே யோகியரை முடுகுதலே யதிவ பிரமபதமாகும்.

பத்தாந்தந்திரம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாஞ் சூத்திரம்.

அவதாரிகை

இதன்மேல் ஞானத்தினில் எய்தாமல் பன்மையாய் நிற்பதாகிய ஆணவமலம் நீங்கி, அந்தம் இல்லதோர் இன்பமாகிய சிவத்தைக் கண்டடைந்து நிற்கும் நிலைமையைக் கூறுகிறது, பசுஞானத்தின் நிலைக்கட்டம் யாதையினால் நிலக்ஷணமானவற்றைக் காட்டுதலால், நிரோதித்து நின்ற அவ்வாணவமலம் அவ்வான்மாவினின்றும் நீங்கியதாகிய இச்சூத்திரம் முன்னர்த்தோன்றிற்று.

பதினொன்றாஞ் சூத்திரம்.

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டி முளம்போல்
கான உள்ளத்தைக் கண்டி காட்டலின்
அபாவ வன்பி னாசங்கழல் சிவனிடம.

(இ-ள்.) காணுங் கண்ணுக்குகாட்டிக் உளம்போல் = காணப்படுவதாகிய நிசியத்தைக்காணுஞ் சிதாபாச அறிவுக்கு (ஆகான) ஞாதிரு, ஞான ஞேயமெனநின்ற மிதற்பித்திக்காட்டும் ஆத்மாவைப்போல, கான உள்ளத்தைக்காட்டலின் = (சற்குரு) காண்பானுகிய அவ்வாத்மாவையே நிருக்ஞாட்டத்தில் ஞேயமாக அறியும்படி சான்கு மகாவாக்கியக்களையு முன்னிடுத்த காட்டலின், கண்டி = காண்பான் வெளிப்பட்டவிடத்திற் நிரிசியமில்லாமையால் எனைபதான ஞேயமாகியவினின்றுந் நிலைகாணுமற்போகத் தானென்பதுமேதை அபேதமாயுள்ள அறிவானத்தப் பொருளென ஐயத்திரிபறக் கண்டி, அபாவ அன்பின் அசங்கழல் சிவமும = நிராக்ஞா அன்பினை லக்ஷியமாஞ்சுட்டும் நிசியானத்தத்தைப்பெறும். எ-று.

(ப-ரீ.) அறிவானறிந்த லறிவெனவிம்மூன்றும் அறிவான்மகாரமே யென்பார் :—காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டிமுளம்போலவெனவும், அறிவான் மகாரமாத்தா காணுமின்றியமையென்பார் :—கான உள்ளத்தைக் காட்டலின் கண்டெனவுங்கூறினார். "அன்புஞ்சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலார், அன்பே சிவமாவ தாருமறிகிலார், அன்பே சிவமாவ தாருமறிந்தபின், அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே" யென்பார் :—அபாவன்பி னாசங்கழல்சிவமே யென்றருளினார்.

யோட்டம்: சனகராஜன்கதை. திருக்குறளே மகாவாக்கிய நிரூபணம்

வெம்பாரும பொருப்பனாகியர் கிழிப் புவத்திலுள் பேயாதிரர் நிரம்பகிக, திருமாள்மன் வைஷ்டேட்ட பரமாயப்பட நிகழ்வினைத்திகள்வாம், அறிவாரு மறிவொரு மறிவொரு கூடிய கூட்டமே யெழு மறிவானக்கம், பிறிதாக யாண்மருத் தியத்திருந்த நாராயணன் சென்வாம்.

(பொ-ரை.) வாசனையிலாத்த மலையிலிருப்பவர்கள், சேத்திரத்திற் நூப் பொருந்தாத சித்தர்களைக், கண்ணாலுபக்வதற் பேராதின்ற கோதாய, நிதிகளிலாத்த சனராஜனுக்கு மகனாகிய பரத்தசாஸ்வ, நூரா மனதிற்றுப்பாய். ஏதாவும், திரும்பழும் கூடுங்கூட்டத்திலுள்ளதின் நூரானகமானது பிரிவுபடாத ஒருதிரானத்திலுள்ளானதாம். அவ்வாத்ம நூரானத்துக்கு விருப்பமென்பதை யெடுத்துரைத்தார் சனற்குர். ஏ-ரை.

(பாடம்.) ப்ரக்ஞானமென்பார், அறிவாமினென்றும், ப்ரம்மமென்பார். அறிவொருவனென்றும், நிவ்விண்டிங்கூடி சகித்தலிடத்திருக்கிற கூட்டம் ப்ரமமென்பார், கூட்டாவிலெழு மறிவானக்தமென்றும், அறிவு தூனக்த மின்றி வினக்கானமயால், அவ்வறிவேயானக்தமும், தூனக்தம் அறிவையன்றி யானக்தியாதலுடையால் அவ்வானக்தமே பறிவுமாய்ப் பிரிவற்றாவினக்கியதா வனென்பார், பிறியாதவாத்மதத்தையடைந்ததாமென்றுக் கூறினர். அறிவொருவனென்பதை சகலுருவெனக்கொள்க.

ஸெர்வேத, சாமவேத மகாவாக்கியார்த்த நிரூபணம்.

காண்பானுக் காண்பனவுங் காட்சியும்வா தினையுடனே கதுவிட்டு
சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலானீபா மச்சாரூபஞ் சிக்கைசெய்வா
மேண்பாவா முள்ளதிலு தெணுமிரண்டு னினைவெப்தி பிறவினாதாய்
யாண்பான வொளிக்கெல்லா மொளியாயச். சாரூபத்தை மதித்தல்

[செய்வாம்.

(பொ-ரை.) ஞாதாவும், திரிபுமும், ஞானமும், வாசனையாய்ச் சிக்கிச்செய்து, உயிர்வானபாவனைக்கு முதற்பிரகாசமாகிய அப்யாத்ம சாரூபத்தை நிபாஞ்சிசெய்வோமென் றொருசித்தரும், நிலைபான குணமுடைய சத்தசத்தினென்றும் இரண்டுவடிவான பிரபாபத்தையடைந்து நூடலில்லாத தாய் மாட்சிமையான ப்ரகாசவஸ்துவிகெல்லாம் ப்ரகாசஞ்செய்வித்தலாகிய வாத்மஞானஸ்வரூபத்தைச் சித்திப்போமென் றொருசித்தரும் சொன்னர். ஏ-ரை.

(பா-இ.) நதிசன்பார், காஞ்சாசனன்றும்; பிரமசென்பார் காஞ்சாயனரென்றார்; அர்ப்பிபண்பார், காசபரென்றும்; இம்மூன்றினகத்து மூன்று சிஷ்யபரம்பரைக்கும், இயற்பின் சுத்தமான கடவுள்தபோதனுபவித்தல் சித்திக்கின்பார், வாதனாதீத கேவலமென்றும், இடை நடுவாய் மிசுத்துடன் சகமபரம்பராசரனென்பார், முதலானியாமென்றும் கூறிப்போந்த, சாபதனென்பார் உன்னாதென்றும், தொம்பதமென்பார் நிலை நின்றும், அசிபதமென்பார் தூயவுளனிலை யெய்தலென்றும், இச்சிலேஷ்மய கடன்தபோதனென்கின்ற ராஜ்குமாரனென்பரும் சீக்கிய சயந்தனென்பவனென்பார், ஞானிக்கின்ற இலாணியாசிரி சொரூபமென்றுங் கூறினர். இவ்விதிகாசனைச் சிவாதாசனென்க.

அதன்மணிபோத மகாவாக்கியார்த்த சாதாரணஞ்செய் தியைவகனாத்தவி
வேறுணர்வுடன் கூடாதெனல்.

அயமகமென்றுணர்த்துபிரி னிடத்துமிருந் தனவாத முரைப்பதாகி
சிவசோசரிபா பாவ்மகத் தெவராள சொருபத்தை நினைதல்செய்வர்
சிகபிரப நாமகரணயுர் தியைவகனாதை விட்டபலி தெப்வந்தோடன்
பிகமரிபகவுக்குறபுத்தனென்பிக்தசிறுமனிதரும் வேட்கைபோலாம்

(பா-ஈ.) எனுமினன்று சகலவாத்மாக்களிடத்திலிருந்து சதா சாலமும் சொல்லுபதாப் பிரகாசமாக விளங்காகின்ற ஆத்மஞானமாயவஸ்து வை சிச்சிப்போமென் றொருசிந்தரும் சொன்னர். விளங்காநின்ற தனை ரனத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்தையிட்டு வேருனதெய்வத்தே தம் பிரவுதாரணமான காயிலிருந்துச் சுவுத்துவாதத்தினகத்தை யெறிந்து விட்டு சச்சுமணிதனிகின்ற ஆசனை பொத்திருக்கும். எ-று.

(பா-உ.) அயமென்பார், அகமகமென்றனைத்துயரி னிடத்திருந் தென்றும், இப்பிரண்டாகியும் விளந்துகின்ற பிரமமென்பார், விகழோனி யா மாத்திரமதத்துவமான சொரூபமென்றுங் கூறினர். அனைத்துபினிட த்தை நிருத்தென்றனை சம்வரபதமெனக்கொள்க.

நிலையுள்ளவர்க்கீவ் வுறுபயங்கீழ்க்குமேயன்றி
அநித்தியர்க்கின்றெனல்.

மானதத் தாகமெலுமம் வர்ச்சாச பிக்கிரயுபின் வனத்தைதச்சுட்டி
நினாமச பூஜைத்தலதைத் தவர்க்கண்டோ ரிப்பயன்று னோதாநிற்கும்
கோளான பொருளாகைத்தின் மூன்டிமதியின் பினிமபிலாக்குற்றம்
நினாதபாவிலைபாற்கட்டின்பர்சிவசரிபேசிவிறுன்றன்றுல். [சண்டி

(பே-ரை.) முகவில்லாதபாலைசேண்கிற்றுவிடுகிலியின் காட்சிபோர்த்துமந்தகுச்சைசி யைபுடன்விதிர்த்தகாய்ச்சுமின்றிலைத்தம் பாலானது கிடைக்கும். நீலபாலன்றுகாலைதனிலும் முன்றாம் பின் நிம்பின்பகின்றுத குற்றத்தாற்பாற்சிருக்கும் திருட்டாதபாலையாய்பற்றும் பற்பலன்களை கருதுதலையல்லாமல் வேறுகுத்றமில்லை. ஈ-ரு.

உற்பத்திப்பிரகரணம்: அத்யஸ்வரூபிருடணம்.

தேரான்றியலை விரக்தரை திண்ணையிட்ட எய்பொருத்துக் கூடைப்பாரிற்கும். ஆண்டுபோர்த் தக்கினாயுடுகின்று கொழுந்தின் றன்னை பாகபாட்டை, ரிண்டிரை வரிப்பொருளை மிசன்டினிலை பூவினாலக் கொய்தத்தாரு, சூடாரிரை பொருளை எனிலினிலை பூவினாலக் கொய்தத்தாரு.

(பே-ரை.) தேரான்றிய மரங்களுக்குச்சென்றாலை ஞானத்தை சத்தினாலை உன்னலையாகும். பற்றிசத்திரிடக்களுக்கும் சம்பந்தமாயுருக்கின்ற மருந்த உன்றுக்கியிலாயமும் ஞானத்தினாலை உனலையை மாசுபாட்டாயாம். உண்டதிலை ஒரு ஞானமும் பிறவுறுமாதிய நிரண்டுவகையமாகிய ஞானத்தாலும் கொள்ளுமுறையும் சார்ந்தியப்பட்ட மிடையவுக்குக்கொன்றும் நிலை யின்மை யறியப்பட்ட ஞானமும் மின்னாதாலும் நிலையாகிய பொருளாலை பிரகிக்கின்றதே பிலான மோகமாகும். ஈ-ம். நிரபுக்கு மிலையுணமாகிய, சகலனாகிய பிருக்கின்ற வஸ்து உத்தியமாத ஞானத்தாலும் மிரகிக்கின்றதாம்.

ஆத்மாறுத்தான பிருடணம்.

மிடம்பை நிரபிக்கிற யுள்ளபடி யறிந்தானை யல்லாதபோகிம் போகிறதை யுணர்ணையாச்சடமி, சாபதுநிபாப்பம் பிரிதிலபினவன்றுன் சுகிடயும் நிமிறுதிலை புத்திக்கம் சூரிப்பதிலையெனும் சூன்யவாதத்தாற்கு நிலிபாதம் பட்டனத்தினின்றுமகற்றுபுத்தாலை சூன்யமாம்.

(பே-ரை.) ஒருவிடத்தினின்று மற்றிடத்திலிற் மனம் போதற்கிறைக் கண்மினின்றும் புத்தியின், சத்தனாத்திரைகளாலும், சமதியாதனாகிலும், அந்தபத்தனாதனாகிலும், விடயங்களாதனாலும் திருக்கிற அரவென் றும் பிரமமும் நிடன்றுகடன்றதுமாகிய நிதானாத்தன்மாருபமாய், எக்காலமும் பிரிவற்றிருப்பாய், மிருந்த நிப்பமாகிய வறிவொன்றுத்தியாய் விளங்கி, ரண் சம்சாரியங்களின்ற கருத்தைதிகந்து பேதரோடு கூடிய பஞ்சனத்தின் றொந்தங்களாக் கெடுத்து சுபாவமாயிருக்கபடியே நிருக்கி றுப்பாய். மனோவாக்காலிற் கடந்தபெரிய வென்பதாம்.

நிமித்தம்: கேள்வியறிவுக்கு முதற்காரணம்.

சனற்றுணைப் பிரமம் விடாத பிரமம் முனதன் சாட்சியா பிரமம்
மனற்றேர் தடத்தா னுமைப் பாத்தை பறிந்தவன் முனதர் தவறா
நறிற்றேர் தடியா தமைனர் தமறை டறிந்தவன் முனதர் நிலனு
நனற்றேர் தரும் பிரம முனர்தவர்க் தூனர்வன் முனர்வுர் தமக்கு
[னர் தறிவாட்.

அபிந்தனம்: அதிதநிசணம்.

அறிவிலன் பதனு வற்புட் பொருனு
மறிவு மறிவாரு மாகும்—பிறிதின்றிச்
சொல்லாட லில்லாத தூரோடி தப்பிறக்க
மெல்லா மறிந்து விடு.

ஸ்ரீகுமாரதேவர்.

அபிபோரு நாறிவோ னறிவினைக் கொடுப்போ னனமூப் பொரு
நாதியா யிடையம், பொறிபுலப் படாத னுளவிதை விதிக்கிதா:
போருளோ தகன்மூன சிடையே, பிறிவறத் தோன்றுஞ் சொரூப
மின் னிடையிற் போமூப் பொருண்மை மிலவாம், கறிபற வறிஞ
மெண்ணனர் கிருத்த கிரியமர் பெரியோ யகிலே.

வன்னாஸ்சாஸ்திரம்: ஞானவிளக்கம்.

சத்து மசத்துஞ் சதசத்து நீபல்ல
சுத்தசிவ நீயென்று சொல்லினுன்—மொய்த்தெழுந்த
கல்லாசின் கீழிருந்து கதிகான நால்வர்க்குஞ்
சொல்லாமற் சொன்ன தூரை.

ஒருவினாருனை கீத்தம் பொருவினாருனைப் பற்றி
யிருவினாருனும் போக்கி யிடையே—யொருவினாருனு
மற்றகிலை யேதோ வறிதன் னிலையென்றுன்
குற்றமற்ற ஞான குரு.

சூக்கைநீ பல்ல வறிவுநீ யென்றுமறை
வாக்கியஞ்சன் சான்றும் வருத்தினாசத்து—நோக்கரிய
நிட்கிதரு நீசன் கிழிவதிசாய் முன்னின்று
சுட்கிதரு வென்றுஞ் சுடை.

கம்பமாமாயணதோத்திரப்படலம்

[illegible] முடனும்வர சகத்தப் பேர்கரப்ப் பொருட்
ரஞ் சகனமும், வெறிபுரன் மலரு மென்ருடன் மனபும்பொரு
திரிக்கவப் பொருஞ்களின் மேலிக், கறுவிமேன் முயறுக் கரிய
மரிக் கன்ஞமாப்க் கருத்தன வாகி, அறிவுமாப் நூறிப்ப் படினர
புரிவர காயினை பாருக்ன பறிவார்.

திருமந்திரம்.

வேதாந்தக் கண்டோர் பிரமனிக் தியாதகர்
காதாந்தக் கண்டோர் நதிக்கற்ற போகிகள்
வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தக் கண்திலோர்
சாதா ரணமன்ன சைவ ருபாபமே.

விண்ணினைச் சென்றனு கரியபன் பேகங்கள்
கண்ணினைச் சென்றனு காப்பல காட்சிகள்
எண்ணினைச் சென்றனு காம மெனப்படு
மண்ணலைச் சென்றனு காப்பச பரசமே.

ஒன்று மிரண்டு மிலதுமா பொன்றுக
நின்று சமய நிராகார சீங்கிபே
நின்று பாரபனர் நேபத்தைப் பாதத்தார்
சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்திபே.

சன்மார்க்க சாதனந் தான்ஞான நேபமாம்
பின்மார்க்க சாதனம் பேதைபர்க் காப்பிற்குச்
தன்மார்க்கம் விட்ட தூரியத் தூரிசற்றுர்
சன்மார்க்கந் தானவ ருதுஞ் சன்மார்க்கமே.

நீங்காச் சிவானந்த நேபத்தே நின்றிடப்
பாங்கான பாசம் படாத படரினு
மாங்கார நீங்கி யதனிலே நிற்கவே
நீங்கா வழுத நிஜபெற லாமே.

நேபத்தே நின்நோர்க்கு ஞானந் நின்றிடு
நேபத்தின் ஞானரு நேபத்தில் வீடாகு
நேபத்தின் நேபத்தை நேபத்தை யுற்றவர்
ஆபத்தி னின்ற வறிவறி வாரே.

தற்பல மும்ம தத்தாதிபன் றுணர்வு
நிற்பதை மும்ம தத்தாதி நிற்பதை
யுற்றது மாதி யுறாதிபோகக் காட்டிபோற்
கற்பனை நிற்ற கருத்தறி வானே.

முதற்பல் கண்டொன்றி காய்கின்ற மூடர்க
ளதற்பிற் கண்டொன்று காய்படித்து போனர்க
டிதற்றுக் காய்ந்தன மறைகளே டிட
வுதற்பொரு ளொன்றென்றுங் கொள்ளா தறிந்தனனே.

இருபோதம் முதல்.

(அ-ம்.) ஒருதருமானரிருயமென்கிற நிரியுடிருவனமுண்டாகி திருப்போத வகத்திலையான தெப்படிக்கடமென்று சங்கித்துச்சொல்லி அதை அதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகின்றார்.

உ-ம். அறிந்தபடியும் விசித்திரனைமாட மறியப்பட்ட விடயக்களை, திருக்கின்ற நிரியுடிருவனுடைய பெதப்பிரதிபாசமானது மாயாவலிசக்கடை சரீடக்கருக கண்ணியான வாத்மாவினிடத்திலிலை. பின்னையோவென்றுஞ் மாயாமயித்திய கற்பிதங்களான ஜீவசாளிடத்திலே யிருக்கின்றது. திருவாத்மா தெப்படியினக்குரிருசெய்றுந் சிதானந்த தெசுசொரூபியாயுஞ் சாசனதலும் பிரகாசிக்கிறார்.

(இ-ம்.) மாயாவலிசக்கடை விகயுனமாயிருக்கின்ற சுத்தமசதன் சரீபத்திலே ஒருதருமுதலான பெதங்களொன்றுமில்லை கேவலஞ் சச்சிதான தசொரூபியானபடியை யபாசங்களொன்பதுதிருஞ் சோமந் ருனைபாப் பிலசுத்துகின்றார்.

அரிந்துமனமாகிய ஆணிகட்டையிலே மனமாகிற தேவரனியை யடித்துச சொரூபத்தியானமாகிற மதனவியாபாரத்தைச் சர்வகாலமுஞ் செயப்பிடிய திண்டாசரீன்ற பிரமபிரகாசசாசுவாத்காரூபமாகிய வகண்டாகார ஜீத்திதிசுரனமாகிற வத்தினிச்சுவரலையான தை ஆவரண யிதேபமாதிப் பரிமாரங்களுடனினைகடந்த சொச்சொரூபத்தை யறிவதொட்டாமல் மறைத்திருக்கின்ற மூலாத்ரூணமாகிற விந்தனத்தைத்தகிக்கு, மிப்படியுள் ரூபமதன்பரிவாரத்தோடும் பல்பமானவுடன், திந்த முழுதுகூவானய ருத்மசம்பிரச்சிய சிம்மாசனத்திலே பட்டாபிடேகம் பண்ணப்பட்டுத் திருவரிருந்தியருளியிருப்பன்.

சிவஞானமுனிவர்—கலைசைப் பதிற்பட் பந்தாந்தாதி.

(ஞாதரு, ஞான, ரூபம்.)

டாப றுசின டறையவ றவற்ப மன்று பிர்த்திதாண டுயிய மோதிக்குப்; பாபு டாவ்வினை யுருத்தின றைற் பன்ற மூவர்க்கு ழுவமாப கின்றுப்; சிறுப டாயிசின ரூதிரு மாறுட சிகழு ஞாண முடாபிசின பெர்தாப்; சிவப தேரூரைட பங்குளு டாபிடற்ற சினதிருக் கலிசைபுத் தமிசன.

டாவ்வினர் வீசம்பு கனல்கா லருக்கன் டதிபாவி பென்ற முறையா சிவ்வண்ணமெகாண்டனிவைபெட்டிடன்றியுலகெல்பதிக்கலீடவ டன்ற வுணக்கு வடிவாகு மென்னி லலைதோ றுபிர்க் குயிராக கன்றன வெதப்வ மெவர்சிவ றுளார்கள் கலைசைப் பதிக்கி ன்றவிசன.

திருவேகம்பர்—ஆனந்தக்களிப்ப.

ஞான மூ ரூபப் பொருளும்—பற்றும்,
ஞாதாவு மில்லென் பார்க்கரியாரம்,
ஞான மூ ரூபப் பொருளும்—பற்றும்,
ஞாதாவு மாய்ப்பகுப் பார்க்குமெட் டாரம். ஆனந்தம்

சிவஞானசித்தியார் யிக-ம் சூத்திரம் 2-ம் செய்யுள்.

பாஞானத் தாற்பாத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே
பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க

வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சியவா சகஞானம் வயிர்த்தவத்தின் கலக்கம்

தருஞானம் போகஞா தியஞான ரூபந்
தன்பெறஞா னஞ்சங்கற் பவீனஞான மாகுந்

தியஞான மிவைபெல்லாங் கடந்தசிவ ஞானம்
ஆதலாற் சிவன்முத்தர் சிவரூபகண் டிருப்பர்.

(பொ-ரை.) அபரோக்ஷஞானத்தாற் பாசிவத்தைதத்தரிசித்தோர் அச் சிவர்தானதையே கண்டுகொண்டிருப்பர், அதலால் நிரிசயப்பொருள்களோக் காணமாட்டார். "யாவையுத்துணியத்தச்தேதீர்" என்றபடி அத்தியி யத்தைக் கருவிகளோடுங் கூடின் றறியவருஞானம் விஷயகதப் பிரத்தி

சிவஞானபோதம்

யுக்தஞானமாம். சாந்தியினால் அஞ்ஞானவிபாதக்கினை யாராய்ந்தறிவதுஞானம் சாத்திரசம்பந்த பரோக்ஷஞானமும், அச்சாத்திரம் பலவேறுகலைப்படுகிறதனிடக்குமாதலால் அபக்குவர்க்கு இதுசரியோ அதுசரியோ என்றுமயக்கமுண்டாகும். தற்காரணபுலனதிபாகத்தினை மெய்யெனதம்மி அறிவித்துத் திரிபறிஞானம் சற்பனைபேருகிய சங்கற்பமேத ஞானமாகும், அது பரஞானமாவதற்கு திரிபறிதாகிதமான சிவஞானமாதலால், சிவன்முத்தர் அறுதியிற் சிவமெதாஞ்சுக் கண்டுகொண்டிருப்பர். இதனைப் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தில். "அறிவரியன்றனையறிய" வென்றுமூன்றாஞ்செய்யுளிற். "தெரியாதெரிவுதெரியுநெறியும் சிவமேயாய் நின்றிவள்." என்பதற்கு அப்பாற் கூறிக்காவத்தை தரிடம் குறிக்கின்றதாமூலின்றி சின்றதன்மையாலும் சிவபோயர் என நிருவாகமிதனை ஆதினச் சைவப்பிரகாசசாத்திரத்தும், போ. முத்தைய பிள்ளை யெழுதியவாற்றாலும் உய்த்தனர்; நிற்க. பாதஞ்சிவஞானபோகின் உலாவைத்தழுவியது.

சூ. 8-ம் சூத்திரம் 22-ம் செய்யுள்.

சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத சாத்திரங்கள் சமயங்களாய்ந்து, பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம் பதிபசுபா சந்தரித்துப் பாசிவஞ்சக் காட்டி, சன்மார்க்க ஞானத்தை சாடி ஞான சொரூபமாயி ஞாதிருவும் காடா வண்ணம், பின்மார்க்கச் சிவதீடனையும் பெற்றி ஞானப் பெருமையுடை போர்சிவஞானப் பெரு வர் தானை.

சன்றுங் கூறியவைகளை மறைத்திக் கொண்டழுக்காறுதிகளை மேற் கொண்டு சித்தியார் மறுத்தலை யெடுத்துக்காட்டுதும்.

சிவஞானசித்தியார்.

நீதி வேதமன வாக மேகமெனு நீதி தானிகழ்வ தாகுமே
யுடி ஞாதிருவு ஞான சொரூபமுட னருஞ் சான்மையு மோதவா
சோதி மாருமுண தேக மோதமினவ யூன மாகியுனை மாறுகேள்
கூதி மாருடா தூனி தானுமது கூடி டாதறிவி லிணையே,

என்றுஞ் செய்யுளுக்கு இவரினத்தவர்கள் "ஆகமிய யுண்டாகிய வேதம் வலியனையாகப் பிரமமொன்றேயென்று சொல்லுவதாக நீ சொல்லுகின்றாய்; அப்படியாயின் அந்த வேதத்தில் ஞாதிருஞானரூபமாகிய மூன்று முதலு முண்டெனவிலக்கி சாடாறுஞ்சொல்லுதலால் நீ ஒன்றென்று சொல்லுஞ்சொல் அவ்வேதவாக்கியத்தைக்கொண்டிட பின்னிடாகிற்கும். இன்றும் நீ பிரமந் தன்றேயென்றும், அகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்லுஞ்சொற்

கை குற்றப்பட்டுத் தத்துவமசியென்னும் வாக்கியத்தினது மாறுகோடலும் பொருந்தும். உனக்கு ஆன்மா வில்லையாதலால் அதற்கு முக்காலமு மாட்டாது" என்றனரிட்டிருக்கிறார்கள். அது கூறியபடியத்தைக் கண்டிப்பாம்.

(1) பிரமம் எதுவென்றுகூறியவேதம் ஒன்று, ஞான, ரேயமும் உண்டென்றதனால் அவ்வேதத்தினுலேயே பாசம் ஒன்றென்றுஞ் சொல் பின்னிட்டிப்போம் என்பதும்,

(2) உனக்கு (வேதாந்திக்கு) ஆன்மா வில்லையாகையால் அடுத்தி கூடாதென்பதுமாம்.

முதலாவதின்மறுப்பு: பிரமம் எதுவென்ற கூறியவேதம் ஒன்று, ஞான, ரேயத்தைப்பற்றிக் கூறியதினால் அதற்கு (வேதாந்திற்கு) ஒன்று, ஞான, ரேயமென்பவை சத்தாயுண்டெனச் சம்மதமன்ரு.

வராகோபநிஷத் 2-ம் அத்தியாயம்.

"இருக்கிறதென்கிறவன்று இருக்குமானல் அப்படியிருக்கிற லட்சணத்தையுடையது பிரமந்தான்" என்றும்;

மை 3-ம் அத்தியாயம்.

"கினிஞ்சனில் வெள்ளிஎப்படிக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே எண்ணிடத்தில் மாயாமயமான மகதாதிஜகத்தானது கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்றும்;

ஆத்மபோதோபநிஷத்.

"பழுதையில் பாம்புமுதலியனபோல் பிரபஞ்சத்திற்காதாரு பமாயப் பிரமசத்துமாத்திரமே சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் ஜகத்தில்லை" என்றும்;

கூறுதலினுல் வேதம் ஒன்று, ஞான, ரேயமென்று கூறுதலினுலே யே ஒன்றுவாதிகள் சத்தாகா. ஒன்று, ஞான, ரேயக்கள் விவகாரத்தி லுண்டென்றும், பாரமார்த்திகத்தி லில்லையென்றும், வேதம்விதிக்கூட, அந்தநியாது பிரமம் எதுவென்ற கூறியவேதம் ஒன்று, ஞான, ரேய முண்டென்றுங் கூறுதலால், அவ்வேதத்தினுலேயே பிரமம் ஒன்றென்னுஞ் சொல் பின்னிட்டிப்போமென்றுகூறிய சிவஞானசித்தியே வேதப்பொருளை யறிய லாகின்றிப் பின்னிட்டது. வேதப்பொருளை யறியாது வேண்டியபடி கற்பித்துக்கொண்டு வெளிவந்துழிக்கும் வேதபாகியமான சிவஞானசித்தி

அதனால் முன்னர் மிடற்றினைக்கொண்டு எழுகையாலுண்டாகிய எழுத்தினையுணர்த்தி மகிமைத்து.

நிலைமங்கலம்—இட்டலிங்ககதி.

நிலையு மிலயமுங் நகுந்தெப்பையும்
மலைமு மலையப்பா வன்னயு ஞானமுன்
டினைவுள யமைத்தெரு பழமி னைபந்தவன்
பினைவுள வனமுதெரய் பிறர்க்க கற்றுமே.

(இ-ன்.) நிகழுன்னவனையும் நகுந்த ஒப்பற்ற நற்செப்பைக்கும், மலைமுன்னைமட்டும் அறு கலிக்கதற்க பாவினைக்கும, ஞானமுண்டெனத் தினைந்தாலையும் நிடதாகிதமான மனத்தகத்திற்கும, உள்ளவாறு நிசப்பவிடை நிடன், நிச்சயித்துரைன்னைவனையும் பிரமவிதையை அபலவருக்கு நீக்கவல்லதை ஏதுவான. நிதுயமெனல் நிச்சயத்தை யணர்தலை, தெரிக்கயலாகாது நிற்றலெ நிடத்தும்.

ஏ. கதலிவனகதி.

நுத சேபலே பொறிகரை மலைபலை புந்தி
பேது சேபலே பிலந்நினை மயக்கியா னென்னும்
நோத சேபலே பென்றினை யனைத்தையும் போக்கிச்
சோதி யாகிய பிரமமே நீயெனச் சொல்லி.

(இ-ன்.) பஞ்சபூதக்கரை சேபல்லை, ஐம்பொறிகளை நீபல்லை, புத்தி சேபல்லை, மற்றவெதுவு சேபல்லை, இவற்றை மெய்யென மயக்கமுற்ற சானை ன்றதொன்னும அறிவு சேபல்லை, என்றாப்த்து இவைகளையெல்லா மொரு நிகையொழித்து, சோதிவடிவமாகிய பிரம (ம்வருபமே) நீயென்றுவினக்கி,

(உ-ம்.) நீயகியவறிவையடைந்தி சுயஞ்சோதியும், சுயஞ்சோதியை யன்றிப் பிரமமெனலும் வேறின்மையின், சோதியாகிய பிரமமே நீயெனச் சொல்லியென்றார். குளதுணியெனப் போதிப்பானைமறுக்கச் சோதியாகிய பிரமமென்றார். யாவர்மாலையாய் ஒளிகுன்றியதுபோற்றோற்றினுஞ் சூரியனுக் கியல்பன்றாதலின்போன்று பருவத்தாலான்மா வொளிகுன்றியதுபோற் நிருத்தினு மதற்கியல்பன்றென்க. இங்கே போதமெனல் சற்பனுவறிவை,

நேய ஞானரு தருவெலு மினவபல நிற்கு
மாயின் வேறரு முத்தியன் றதுசக மாமென்
நேயு மாநிற வதுவெனுஞ் சட்டிலா யியல்பை
மாலை மாறிய நேதியா லருளினன் வள்ளல்.

(தொ-ம்.) தெய்வ ஞான, தரிசனத்தினாலே நிலைத்த நிற்கும் பக்தியுடையவர்கள் அத்தகைய பக்தியினாலே பரிசுத்தராகி, பரமுத்தியாகின்ற பொருந்தம்வண்ணம் கடைசியாகவுள்ள ஜன்மத்தை அடைந்து, என்றுமிருக்கையாகிய நித்தியானந்தத்தை அடைகின்றனர். நிரந்தரமில்லாத காட்சிப்பொருட் சுகத்தைப்பொருளாகக் காட்டுகின்ற. வேறாலுருத்திரியன்றதனால், பக்தியுருத்திரியாதபடி கட்டுப்படுத்தவிடாதவின், திரியதரியெனுஞ் சப்தனாலுக் கூடாதென்றுங் கொண்டாம். தீதகே யிப்பிறவிகளில் அரிய்டான யாதொரு கடுந்தினையை, எமாதனைவன், நச்சுச்சினை நிலைக்கினைத்து நிலைபெற, சேரினையை.

இரண்டாவதின்மறப்பு:— உணர்ந்த ! தெளிந்த, தரிசனத்தினாலே ஆனையால் அநுபூதிகூடாதென்று கூறியதும் மற்றவிடையாயிருக்கின்றது ! அநுபூதியென்பது சன்தித்திருப்பதற்றன்மையை, அதாவது நீக்கத்திலுக் கப்பாற்பட்டு, இக்கிலையைதான் அநுபூதிரூபத்தை அடைந்த சாட்சாத்காரமென்று கூறப.

அம்மறுதியில் வேதாந்திக்கு ஆன்மாவில்லையென்று மெய்ஞானசித்தியார் கூறுவது "மயங்கிக்கிய உபநிஷத்தில், இந்த வாய்வாகாசத்தும் பிரமத்தான். இந்தப் பிராணவம் ஆத்மாவாகிய பிரமத்தான். இந்த ஆத்மாவானது நான்குபாதத்தும் கொண்டுடையது" என்று கூறும் பிரமமாகிய ஆத்மாவைபா? அல்லது இருவினைவயத்தாற் பிறக்கிறதும், சிவனுகிய ஆத்மாவைபா? இவ்விரண்டில் எது? பிரமமாகிய ஆன்மாவில்லையென்பதே. வேதாந்திக்கு அநுபூதியில் சர்வதாவைத மும்பாதமாய் ஆத்மாவே அதாவது பிரமமே மிஞ்சுகின்றதென்பது வேதாந்தத்தின் சித்தாந்தமாதலாலென்க. ஆன்மாவென்பது சிவான்மாவைபுங் குறித்தலால், மெய்ஞானசித்தி வேதாந்திக்கு அநுபூதிகூடாது. ஆன்மா இல்லாமையா லென்றது சிவான்மா இல்லாமையாலெனின், சிவான்மாவுள்ளவிடத்தில்

---

† சர்வசார உபநிஷத்து:—பிரம்மம், சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், ஆனந்தம். சத்தியம்= அவிகாரி. அவிகாரியாவது தேசகாலவஸ்து நிமித்தங்களினால் எதை கரிக்கிறதில்லையோ அஃதவிகாரி. ஞானமாவது =உற்பத்திநாசமில்லாத இடையீடின்றிய சைதன்னியம் ஞானமெனப்படும். அநந்தமாவது = கடம், ஆபாணம், படங்களில், மண், சுவர்ணு, நூல்போல அவ்வியத்தாதி சிருஷ்டிப் பிரபஞ்சங்களில் பூர்ணவியாபகமான சைதன்னியம் அநந்தமெனப்படுகின்றது. ஆனந்தமாவது சகலசைதன்னியவிசாரு பரூம் அபரிமித ஆநந்தசமுத்திரமுமான அவசிஷ்டசகல்வரூபம் ஆனந்தமெனப்படுகின்றது.

ஞானேந்திரியங்கள் அவியபிருந்து மாகவினுலும், இதுவே திரிபுடியாகவினு லும், திரிபுடியுள்ளவிடத்தில் துக்கமே நிகழுகின்றதினுலும், துக்கநீக்கம் திரிபுட நீக்கத்தினுலாகவினுலும் அந்தகைபநிலையில் சிவன்மா திருக்கலே ன்றிமென்பது சிவபூசைகாலத்தில் சான்னிதபுத்தி பிருக்கவேண்டுமென்பது பாலம். மேலும் துக்கசொருபனுகிய சிவன், தனதெதார்த்த சொருபத் தில் பாத சமானுதிகாண மடைவதற்குமுன்னர் அநாதியுண்டாமென்பது ருமையிர்போலும். இன்னும் சிவஞ்ஞானசித்தியில் பேதநிலையாகவின் துன்பி அநாதியன்டனல் அசக்கதமாமென்றறிக.

உண்மையான பிரமத்தில் இன்மையான சகசிவபாக் தோற்றுமாயின், அந்தப்பிராந்தி யாருக்குவருமென்ற விறவிற்ற வினை :—

"பொய்ப்பொருட் கற்பிதமாயிற் றமிகாரியாகப் பொருந்தமுயி ரிடத் தெனின்முன் பிராந்தியாற் கென்னி, லொப்பில்சதி பதிதிமாலுருவச் சோற் பனந்தா ரெருமுனிவன் பாலுதிப்பி லதனுலக் கவனுக், கெப்பழுது பின்னதறிபாற் சான்றுமான் மாலி லிலக்குதுண வுருவமாம் பகுதியினுண் மருரு, மெய்ப்பரிய நூதிருவும் பிராக்திரா ளமும்பொய் விடயமேயமும் வரிறு மலந்தினடது றிவேயே."

(இ-ள.) பிருதிவிமுத லைதத்துவ மிறவாக்கிடந்த பொய்ப்பொ ருளாகியதத்துவக்க ளென்றும் சிர்விகாரியாக வினங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆன்மாவிடத்தெக்களைக் கற்பிதமாக வுரைத்ததெனின், முற்கூறிய பிராக்தி யானது யாருக்கெனவினவுழி, அங்ஙனம்வரின் நிகரில்லாத கற்புடைத்

---

* சமானுதிகாணம்=வெவ்வேறு அர்த்தங்களுடன்கூடிய இரண்டுபதத் தன் ஒரேயேற்றுமைப்பலத்தால் ஒரேபொருளாக் குறிப்பித்தல் சமானுதிகா ணமாம். அதிலும் முக்கிய சமானுதிகாணமென்றும், பாத சமானுதிகாண மென்றும் இருவகைப்படும். எத்தவல்துவிற்கு எத்தவல்துவுடன் சக்கம் எப்போதும் அபேதமாயிருக்கிறதோ, அத்தவல்துவிற்கு அதனுடன்சக்கம் முக்கிய சமானுதிகாணமெனப்படும். இதற்குதாரணம்: கடாகாசத்திற்கு மகாகாசத்துடன் சக்கம் எப்போதும் அபேதமாயிருத்தலின் முக்கிய சமா னுதிகாணமாம். எத்தவல்து பாதிக்கப் (பொய்யென்று நிச்சயிக்க) பட்டி எத்துடன்சக்கம் அபேதப்படுகிறதோ, அத்தவல்துவிற்கு அதனுடன்சக்கம் பாத சமானுதிகாணமெனப்படும். இதற்குதாரணம்: பிரதிபிம்பமுகமும், பதார்த்தமுகமும், அல்லது துரோபமான அரவும் அதிஷ்டானமான கயிறு மாம். பிரதிபிம்பமுகமும் அரவும்பாதிக்கப்பட அவற்றினுக்கும், பிம்பமுக மும் கயிறுமாகிய இவற்றினுக்கும் பாத சமானுதிகாணமாம். இவ்வுவமை களுக்கினங்க முக்கிய சமானுதிகாணத்துக்குக் கடன்தபிமத்தையும், பாத சமானுதிகாணத்துக்குச் சேபிமத்தையும் அறிவுடையோர்க ளமைத்துக் கொள்வார்கள்.

தலைவிடம் தலைவனுக் கடியனுபவிக்கும் சதிகாக்கினைபென்னு முருவமாக நிகழ் சொப்பனமானது ஓர் யோகீசுவனிடத்தி லுதிக்குமாயின், அச்சொப்பனத்தால் அவ்வனமாக நின்றன்ன வர்தியோகீசுவரனுக்கு யாதொரு கலக்கமு மில்லாதமையுமாறுபோன்று, என்றஞ்சாட்சியாய் நின்றன்ன ஆன்மாவினிடத்தில் வினக்காகின்ற குணருபமாக நின்றன்ன மூலப்பிரகிருதி நிறுவ மருளத்தக்க மெய்யையிழந்த ஞாதாவும், பிராக்கிஞானமும, மித்தியா விஷயமான ஞேயமுக் தானேவரும். வரினும, அந்த ஆன்மாவினை புருஷருக்குக் கலக்கமில்லை. எ-று.

(உ-து.) யோகீசுவானுக்குத் தன்பாலெழுந்த மோகசொப்பனத்தாற் சற்றுங்கலக்கமில்லாத வாறுபோன்று ஐயர்திரிபின்றி விளக்கும் ஆன்மா அக்குத்தன்பாலெழுந்த பிராக்திக்திரிபுடியாற் சற்றுங்கலக்கமிலலை என்பதை.

சகசநிஷ்டையையுடைய யோகிக்கு இச்சாக்கிரத்திற் பிராப்தவசமாய எவ்வித அனுபவம்வக்தாலும், அவற்றைத்தனது பிரமாகக்கமாய் அனுபவித்தலின் நிவ்வுவமானவ் உறியதென்க. உயிர் அவிகாரியென்றதனுற் கூடவ்வதும். ஆகலே, அதுவே பிரமமென்பதாயிற்று. மூனிவன்போல ஞாதா, கனவைப்போலச் சங்கற்பம், சதிகேனிமயக்கம்போலத் திரிபுடிகன்.

தானேதிருக்குத் திரிசியமுமாயின் திரிபுடிவாக் கணக்கென்னோவென்ற

வினவிற் குத்தாவ்கூறல்.

வெண்பா.

அறிவா னறித லறிவனவீம் மூன்றும்
அறிவான் மறையி லறிவான்—மறையாக்கார்
காணு விரண்டுமெனிற் காணுவா றெங்ஙனென
மாணு வம்்துரைப்ப மற்று.

(எ-து.) காண்பான் வெனிப்படாவிடத்துக் காணப்படினவாகிய திரிவேமே ஞாதரு ஞான ஞேயமென மூன்றுக விகற்பித்துக்காட்டிம். காண்பான் வெனிப்பட்டவிடத்துத் திரிசியமில்லாமையால், எனைய ஞாதரு ஞான ஞேயமாகிய இரண்டும் இன்னதிசையெனக் காணுமற்போகுமென்று ஆசிரியர்கூற, அக்வனக்கூறில் அவை காணுமற்போனவீதம் எவ்வாறென்று மாணுக்கன்வினவ, அதற்காசிரியர் மாணுக்கனே! அதனியாம் விளக்கக் கூறதுக்கேளுதி:—

ஞாதரு ஞான ஞேயமென்பவற்றுள் ஞாதருவைபன்றி ஞானமும், ஞானத்தையன்றி ஞேயமும் இல்லாமையாலும், ஞாதருவின் புலப்பெயர்ப்பே ஞானமாதலினுலும், ஞானமாவது தொழிற்பெயரென்பது தோன்றக்

காட்சிமாத்திரை இதனையறியாது ஏதுதருவைப்போல் நினை
வுபாடுகண்டோனை மறுத்தற்கு அறிதலென்றும், ஞானகதப் பிரத்தி
யட்சம் விடயகதப் பிரத்தியட்சமென்றும் இரண்டாறுள், விடயகதப்பிரத்
யட்சத்தில் அந்நியமம் அசேதனமாதலுஞ் சடமாயமிருத்தல்பற்றிக் காண்பான்
காட்சி வேறுன்னாமையாற் அநுமானித்தல் மாத்திரமேயன்றிப் பிரத்தியட்
சமாய் அநுபவித்தற் விடயத்தனதாதலால் அறிவான் அறிதல் அறிவன இரு
வரும் அறியுமாறு மனதமிலென்றும், ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்தில் வினவு
தும் அறிவானும், அறிபுறிவாநரும் அதுபற்றிக்காணும் அறிதலும் இல்லை
யாமால், அறிவான் மனமாகாத் காரண இரண்டினென்றுங் கூறினார்.

மேல்கவிக்குத்தீருட்டாந்தங்கூறல்.

சித்திரஞ் டுத்தாற் செயவெழிலாகுமெனச் வான்காணுந்
சித்திர மட்டுத்தா மிசப்பகையோடு—சித்திரமும்
இல்லா தறிவோரா மீண்டிவற்று னாதலிண்மை
இல்லாத தெதிர்ந் தினை.

(எ-து) ஓட்டடத்தில் வரைந்திருக்குஞ் சித்திரச்சுவை சாதி சாட்டத்
தும். அதனைவரைதலும் வரைதற்கர்த்தாவுங் காணுவிடினும் அநுமானாத்தால்
காண்பானைவாகக் காணப்படுவர். சித்திரிக்கபெற்ற வரைதற்கர்த்தாவை சாதி
சாட்டத்தால் வரைதலாகிய செய்கையும் வரையப்பட்டனவாகிய சித்திரமும்
அவினைபற்றி யில்லாமைபோற் காணப்படுமெனவாம். இதனையறிக்கு இரு
வகையிய சிருக்குநிரிசிய சென்பவற்றி லுள்ளதியாது? இல்லாததியாது?
அதனையிட்டுச் சித்திக்கச் சொல்லுதி. எ-று.

சித்திரம் அசேதனமுஞ் சடமுமாதலிற் செய்கையுஞ் செய்வானுமில்
லாமையாதலுபற்றி அநுமானத்தாற் காணுமென்றார். இதனால் அநுமானித்த
லாறு காணுமாறு பொய்யெனவும், காண்டல் மெய்யெனவுங்கருதி, அவை
யிற்ற வினையியதென்பது தோன்றக்கிடந்தது.

சித்தமுமிலனை முயலாமென்றிலனென்றீர். முதலிற்றோலென்ற வாறுச்
சினைசொல்லிக் காணுமாறறியாமற் கூறுகின்றார்.

எத்தகீன வான்றா தாவு நானமு மிருக்கு மென்பை
யத்தகீன வாறும் வேண்டு மப்பாலார் செயலும் வேண்டா
சித்தமும் வெளிபோற் பற்று தெருபடாத் திரமாய்ச் சிவன்
றுத்தா வைவர்மி தேக முத்திபெற் றிருப்ப தென்றும்.

(இ-ள்.) எத்தனோரான்றாதாவு நானமுமிருக்குமென்பை. எ-து.
எப்படியாயினுஞ் சாண்பாலுண்டாகிய மெய்ஞானமிலக்கணமென்பை
யே—அத்தனோரானும் வேண்டுமப்பாலார் செயலும்வேண்டாம். எ-து.

அடைகாலையும் மிகவிடாமுயற்சி யென்றபடி. அன்பரிடத்தும் நிலையுள்ள அப்பாதிகளிலுயற்சியும் வேண்டுவதென்க. இத்தலம் கேரளாபத்திய தேசத்திலுள்ளது. இதனைச் சிவன்முத்தானவர், எ-து. எப்போதும் தன்னிலைக் காலென்னுமும்பற்றுத பூதகாயமிதனைச் சகலகரித்தினாலுந் தன்னோப்பிற்றினுக் காலென்னுமும்பற்றுத சிதாகாடமாத்திரமாகச் சிவதத் திதக்கூர்ந்த சிவன்முத்தர்கள் விதேகமுத்திபெற் நிரூப்பதெனினும், எ-து. விதேகமுத்திபெற்றுக் காலவமையளாபின்றிக் காலெனாலுக மினைத்திருட் எ-து.

விடயம்பயனுகப்பெறின் ஞாதுரு ஞானமின்றிம், ஞாதிரு ஞானம் பயனுகப்பெறின், ஞாதுரு ஞானம் யாதுக்கு? எனவே, ஞாதிரு ஞான மெயனைப்பெற்றும். விடயந்தனை கற்பிதமாதலின், சிறுதலின்றிம். ஞானக் தனைதலிட்டானை மாதலின் திரிபுதலின்றி யிருந்து. திரிபுதலைத்தனது விருத்திஞானத்தைக் கொடுக்காளைப், அனைத்தும் சொப்பிரகாசமாக வினங்கும். அங்ஙனங்காலுமிறை திரிபுடை மைப்பிற்கும். இதனைத் தினவறுபவத்திற் காணலாம். பிரமமும் தோ ணம்பிக்கையன்று. பிரத்தியட்சம். நீ முன்னர்க் கற்பிதமாயமிடத்தும் திரிபதுவுங் கற்பிதமாயிற்று. நீயிப்போது சொப்பிரகாசமாகப்பழுதில் திரி புடைந்து சொப்பிரகாசமாக வினங்கும். அங்ஙனமாயதும் நினது முயற்சி காரணமாகவன்றே? இங்ஙனமாவதும நினது முயற்சி காரணமாகவெனக கூறவேண்டுமோ? அப்போது விடயமானதுபோல, இப்போது சின்மய மாகவு மென்பதுறுதியாதலால், சின்மாத்திர மயமாகச சின்னுட்பபுதிவ் திரிபுடையுமங்ஙனமாம். ஆதலின் அப்பாலோக் செயலுமே வேண்டு மென். பகிர்முகத்தில் ஞேயம் வியத்தையும், அந்தர்முகத்தில் தோடம் ஞானத் தையுங் குறிக்கின்றது. ஆதலிற் சிதாகாயமென்றும்.

(க-து.) பொன்னைப் பற்பலபணிபோதற்க வாக்கத்துப் பன்னுன் வேண்டும். அவையனைத்தையும் பொன்னுருக்கத்து மிடமாகிற சின் னுன்வேண்டும். அதுபோலத் தன்னைக் கற்பிதமாகிய சகசிவபாமாக்கத்துப் பன்னுன்வேண்டும். அவற்றைத் தானுக்கற்குத் தவமுடிந்தோனுக்குச் சின் னுவேண்டும். ஆதலினீ பழகுகவென்பது. இங்ஙனமாய முயற்சிவிடா தோரே சிவன்முத்தராகிப் பின்னர் விதேகமுத்தரானர். இதனையு முணர்தி வென்பார். ஞேயமாத்திரமாய்ச் சிவன்முத்தானவர் விதேகமுத்தி பெற் நிருப்பாரென்றார். இதுகாறுமுரைத்த தபதேசமார்க்கமென வுணர்க.

பிரமகீதை சாந்தோக்கிய உபநிடதார்த்தமுரைத்த அத்தியாயம்.

காண்பவன் றனே யாகுங் காண்பனை யென்ற யாவுக்
காண்பவன் றன்னில் வேறுன் றின்மையிற் றானேயே காதலுக்

பூண்பதொன் றின்றி நின்ற பூரண மதுவே யென்ற
மாண்டவர்த் தைக்கு மூன்ற பொருளிது மற்றொன் றில்லை.
சீயென் கின்ற வார்த்தைக்கும் பொருளா யென்று நிற்பதுவே
நானென் கின்ற வாசகத்தின் பொருளாய் நின்று நடிவது
நானென் கின்ற வாசகத்தின் பொருளாய் நாடி நிற்பதுவே
சீயென் கின்ற வாசகத்தி னிற்கும் பொருளு நியுமென்றே.

நானே யுழுது மெண்ணெழிய நாடிற் சிறிதும் வேறில்லை
யான பொருளை யருமறைதா னனையும் படியா னதனுளும்
யானு மிகைத்த படியாலு மிதுவே யிடமா யுளபொருடா
னான மின்றி நான்முகனு மூனைத்த தெங்கட் குண்மையிதே.

தன்னிலை யாக்கப் பட்ட கனவினி லுலக மெல்லாந்
தன்னுளர் ணவ தாகத் தனிலவை படங்கு மாபோற்
றன்னிலை தோன்று மெல்லாப் பொருள்களுந் தானே யாகுந்
தன்னிலை தன்னிற் றானே யாமதே தனில்வே றின்றே.

தாயுமானார் ஆகாரபுவனம் சிதம்பராகசியம்.

தானென தன்மயமே யல்லா லொன்றைத் தலைபெடுக்க வொட்
டாது தலைப்பட் டங்கே, போனதுவுங் கற்பூர தீபம் போல போ
னோனிப் பதல்லாது புலம்வே றின்று, ஞானகா ரத்திலெடு நேப
யுந்து ஞாதருவு நழுவாம னழுவி நிற்கு, மானது மிதன்பெருமை
யெவர்க்கார் சொல்வா ரதுவானு லதுவாவ ரதுவே சொல்லும்

தானை மார்க்கத் தாகம வாசி யற்புத மாய்நடந் தருளுங் [கண்ணோ
காரண மூணர்த்துங் கையுநின் மெய்பு கண்கண்மூன் றுடையவென்
தூன வறிவிற் கண்டில மதனைப் போற்றியிப் புந்தியோ டிருந்து
தானாணி யுன்ன மட்டிலே மனைக்கத் தமிபனேன்வேண்டுடத்தகுமே.

தத்துவஞானதீபிகை.

மனிப்புனைபு நயனமூனரு சிவினனு மூன்றும் மருளிலவர
யனைமறுகின் றிடுமாயி னந்த, நல்மமரு கிலதானே பதிநிலையா
டனைவதனம் நனைபொடிசற் றசையிலது பசுநிலையாம் விடயத், தல
சறவுற் நிடனதுவே பாசநிலை யாகும் ஆதனினு லாரியனு விந்நிலதே
சரிஞர், சலமுறவே யெப்பொழுது மூதனிலையிட் டயர்வாய் சற்றே
நு மிடைகடைபா நிலைகளிலவர் தமியர்.

மனுஷனுடைய சரீரத்தை நிர்மூலமாக்கி, மரித்தோரை உயிரோடெழுப்பி, அவரவர்களுடைய கிரியைகளுக்கு ஏற்றபடி நியாயந்தீர்க்கிறதற்காக, நீதியுள்ள தேவனுடைய நியாயாசனத்துக்கு முன்பாக சகல மனுஷரும் வெளிப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. கொரிந்தியர் 5, 10. அப்படியானால் கடைசி நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே தேவனுடைய நியாயாசனத்துக்கு முன்பாக நிற்கிறதற்கு நாம் எப்படிப்பட்ட ஆயத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்? நாம் மரணமடைந்த பின்பு நமது ஆத்துமாவுக்கு என்ன சம்பவிக்கும்? நாம் மரணமடைந்த பின்பு நமது ஆத்துமா நேரே பரலோகத்துக்குப் போகுமா? அல்லது நரகத்துக்குப் போகுமா? அல்லது சுத்திகரிக்கப்படுவதற்காக சுத்திகரிப்புச் சாலைக்குப் போகுமா? அல்லது மரித்தோர் உயிர்த்தெழும் நாள்வரைக்கும் ஆத்துமாக்கள் உறங்கிக்கிடக்குமா? அல்லது மனிதர் மரித்தவுடனே அவர்கள் ஆத்துமாக்கள் அழிந்துபோகுமா? இவைகளைக் குறித்து வேதாகமம் என்ன போதிக்கிறது? இவைகளைக் குறித்து நாம் வேதாகமத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து சத்தியத்தை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது.

ஒருவர் மரித்தவுடனே அவருடைய ஆத்துமா நேரே பரலோகத்துக்குப் போகுமா? அல்லது நரகத்துக்குப் போகுமா? அல்லது சுத்திகரிப்புச் சாலைக்குப் போகுமா? அல்லது மரித்தோர் உயிர்த்தெழும் நாள்வரைக்கும் ஆத்துமாக்கள் உறங்கிக்கிடக்குமா? அல்லது மனிதர் மரித்தவுடனே அவர்கள் ஆத்துமாக்கள் அழிந்துபோகுமா? இவைகளைக் குறித்து வேதாகமம் என்ன போதிக்கிறது? இவைகளைக் குறித்து நாம் வேதாகமத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து சத்தியத்தை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது.

அநேகர் தாங்கள் மரணமடைந்தபின்பு தங்களுடைய ஆத்துமாக்கள் நேரே பரலோகத்துக்குப் போகுமென்றும், தங்களுடைய சரீரங்கள் மாத்திரம் மண்ணோடு மண்ணாக மக்கிப்போகுமென்றும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நினைவு சரியானதல்ல. மனுஷனுடைய சரீரமும் ஆத்துமாவும் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கும்போதுதான் அவன் ஜீவனுள்ள மனுஷனாயிருக்கிறான். ஆதியாகமம் 2, 7. ஆத்துமா சரீரத்தைவிட்டுப் பிரிந்துபோனால் சரீரம் மண்ணோடு மண்ணாக மக்கிப்போகும்.

2—கடவுள், பிரகிருதி, காலம், கன்மம் முதலானசருதிகள் ஜீவன் முத்திப் பிரமாணம், ஸ்மிருதிகளிம் ஜீவன்முக்தன், விடம்பிக்குன், பகுத்தபுத்தன், குறுதிகள், பிராமணன், அதிகாரிமென்ற இதிகாசங்களாலே ஜீவன்முக்தி யண்டென்று சாஸ்வப்பமிகின்றது. வாசிட்டத்திம் கூ ராமா! லௌகிக வைதிகமான சகல கருமத்தையும் விட்டுப்போட்டி ஆத்மவிசாரத்தையே சதா பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற புருஷனுக்கு முக்திச் சீவன்முத்தியுண்டாம்ப் பின்பு விதேகமுத்தி புண்டாகும். தேகேந்திரியாதி யிருக்கிறதை மில்லாதபோதம். அஞ்ஞானகாலத்தில் தொய்தப்பிராதிபில்லாதது ஜாண்டிந் தஞ்சரிரமென்று வசிட்டர் கூறியுள்ளார்.

3—சீவன்முத்திக்குச்சாதனம்: தத்துவஞானம், வாசனாட்சயம், மனோ நாசமுன்றுமாம். இம்மூன்றுந் சமமாக அப்பியாசிக்கப்பட்டதையானும், ஜீவன்முத்தியை பலத்தைக்கொடுக்கும். தனித்தனி யெவ்வளவுகாலம் அப்பியாசித்தாலும் பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டா. எனனில், பஞ்சாக்ஷரி மந்திரத்தினில் முதல்வான் ஓங்காரம மறுதான் ஓங்காரம் அதற்குமறுதான் நமோகாரமாக எப்படிவகாலஞ் செபித்தாலும், அவைகளைப்படி சாஸ்திரத்திற் சொன்னபடி பலத்தைக்கொடாதோ; லோகத்தில் கறிபருப்பு, அன்னமுத வானவைகளில் ஒன்றுமாத்திரங்கொண்டு எப்படித் திருப்திக்கேதுவான போசனஞ் சித்திக்கமாட்டாதோ அதுபோல வெகுகாலஞ் சமமாக அப்பியாசியாத தத்துவஞானத்தினுஞ் சித்தியைக் கொடுக்கமாட்டா.

இம்மூன்றுக்குஞ் சமானாண்டாகச் சேர்த்து மூன்று தவத்துவ மென்பர். அவைகளாவன :— மனோநாசமின்றேல் வாசனாட்சயமின்று; வாசனாட்சயமின்றேல் மனோநாசமின்று; தத்துவஞானமின்றேல் மனோநாசமின்று; மனோநாசமின்றேல் தத்துவஞானமின்று; வாசனாட்சயமின்றேல் தத்துவஞானமின்று; தத்துவஞானமின்றேல் வாசனாட்சயமின்று என்றும் வாசிட்டத்தில் உபசாந்திப் பிராகரணத்திற் சொல்லியிருக்கின்றது.

இனி யுத்தியைவிளக்குகிறேம்: நெச்சுவாலியின் பாம்பைபோலே விர்த்திரூபமான பாம்பைரூபமாகப் பரிணமத்தையடைகிறதே மனது. இந்த மனமானது அது இது அப்படி இப்படி அதுகூடும் இதுகூடாது அதுவல்ல இதுபோல்லாது அதைப்பண்ணவேண்டும் இதைவிடவேண்டுமென்று இவைமுதலானவை மனம் பண்ணுகிறபடியிலுலே மனதென்று பெயர். இந்த மனத்திரூபமெதனில்? விர்த்திரூப பரிணமத்தை விட்டுப்போட்டு சாதாரணமாகப் பரிணமிக்கிறதே மனோநாசம்.

இப்படி பதஞ்சலிபகவான் யோகசாஸ்திரத்திற் குத்திரம்பண்ணியிருக்கின்றார். அதாவது: வாசினையாவதெதென்றால் "முன்பின்னென்னாதபடி யாவோரியமாய்ச் சித்திரத்தி லுண்டானதின்ற குணாதிவிர்த்திக்கேதுவான

சந்தேகமில்லை. அதற்காகவே சுவாமிகள் மேற்கண்டவாறு கூறினார்கள். இந்த அதிகாரத்தில் ஏழுபாடல்கள் உள்ளன.

இதனுடைய சுருக்கமாவது: மேலான சென்னிபாலிருக்கிற சக்தியாதிகளான நிடாகும்போது பாதிரிச்சக்கரத்தினால் சூரியாதிகளின் பூண்டாகாமலிருக்கிறதே வாசனாசுத்தி.

இப்படியாகையால் விந்திகளாடைய நாக்கமாகிய மனோன்மணியிடமாக விந்திகளுண்டாகுதலாதி தொக்காற் பாதி நிற்கின்றனால் சூரியாதிகள் பூண்டாகுமானதால் கூசனசுத்தியில்லை. இப்படி வாசனாசுத்தி மனோன்மணி விந்திகள் மேன்மேலுண்டாமானதால் மலினாசமில்லை. இப்படி மலினாசமாசனைக்கையத் தொடர்ந்து யுத்திசொல்லப்பட்டது.

தோன்றுகின்ற ரூபாசாதியான சகலாநுபத்தும் பரமாத்துமாகப் பிரத்தியகபின்ன பரப்பிரமமென்ற ரூபமிக்ஞாசத்தை வெளுகத்தோன்றினதாகிறதும். மாயாமயமானதால் எனாத்தகமாக நிலைபெயரில்லாமை பண்டிய நித்தமே நசவஞானம். இது எனாத்தத்தினுடைய யறிகிறபடியினாலே தத்துவஞானமென்றுமாயன். இந்த ஞானமெப்போது சித்திக்குமென்றால்: தோன்றுகின்ற காமரூபப் பிரபஞ்சமெல்லாம் எப்போது சச்சிதானாத்த சொரூபமாகத் தோன்றுகிறதோ அப்போதுசித்திக்கும். இந்தத் தத்துவஞான மில்லாதபோது ரூபாசாதியான சகலாநுபத்தும் பரமாத்துமாவாகத் தோன்றாது. ஆனதால், அந்த ரூபாசாதி சொரூபவிந்திகள் விரதுபோடப்போட அக்கினிச்சுவாலை கரியாதாதலோடு நசிக்கமாட்டா. ஆனதால், தத்துவஞான மில்லாவிட்டால் மலினாசமாகாதிராது. அப்படியே மலினாசமில்லாதபோது விந்திகளினாலே ரூபாசாதிவிகயங்கள் கிரகிக்கப்படுமானதால், பிரமத்தைத்தவிர வேறொன்றாயில்லை. பிரமமேயிருக்கிறதென்கின்ற தத்துவஞான முண்டாகமாட்டாது. இப்படித் தத்துவஞானம் மலினாசத்துவக்துவத்தில் யுத்திசொல்லப்பட்டது.

குரோதாதிவாசனைகள் கியாதபோது சாத்தியாதிவாசனை இல்லாதபடியினாலே தத்துவஞான முண்டாகமாட்டாது. அப்படியே பரமாத்துமானபிரமசொரூபமேயெல்லாம், அப்பிரமமே காமென்கிற தத்துவஞான மில்லாவிட்டாற் குரோதாதிவாசனைக்கு நிமித்தமான பாகியவிகயத் சத்திபமென்கிற பிரமை போகாததினாலே வாசனாசுயமில்லையென்கிறதே நிச்சயம். வாசனாசுயம் தத்துவஞானமென்கிற தலைத்துவத்தில் யுத்திசொல்லப்பட்டது. இப்படி விபரீதகுணமாக அன்னியோன்னிய காரணத்துவமும் யுத்தியுஞ்சொல்லப்பட்டன.

உரை — சிவஞானபோதம்

இனி அன்றுகூறுகின்ற இந்நூற்றிருவிருத்தமும் ஒன்றாக விளம்பிய காரணத்தினாலுண்டாகின்ற பத்திகொள்ளுகிறோம்:—அறிந்த பிறப்பு, பிறவாசகம்கத்தைப் வாசனையைக் கிளப்பிவிடுகிறதில் நினித்த ஆண பாகியமிலுடன் தோன்றுதலாயிருக்கை வாசனைகூயிக்கப்போம். அப்படி வாசனைகூயித்தால் எதிர்பார்வதிறைக் குரோதாதிவிர்த்தி முண்டாகாட்டாது. ஆனதால் மனதிரிக்கது. இது மனோகாச வாசனைகூயத் திரோதிதம்.

அகண்டாகாரவிர்த்தி பொன்றுதே, பிரத்தியகபின்ன பிரமிசாரபத்தை அறிவேண்டுமென்ற சாஸ்திரம் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே பிரமாகாரவிர்த்தி போன்றுதற்கு மற்றசகல மனோவிர்த்திகளின் காசம்வர்சனை தத்துவஞானமுண்டாகும். அப்படியே தத்துவஞானம் வந்தால், மித்தியாரூபமான சகத்தைச் சகசிருட்டிகத்தைப்போல விர்த்திபண்ணாதபடியினாலும், ஆன்மசாரூபம் அறிந்திருக்கிறபடியால் மறுபடி விர்த்திக் குபயோகமில்லாதபடியினாலும் பிறவிக்காத அக்கினிபோல மனது கசித்துப்போம். இது மனோகாச தத்துவஞானத் திவர்த்தியம.

சத்திரு, மித்திரு, பர்துவிட்சிலம், தன்னுடைய தேகத்திலும், பின்னும் உத்தம, மத்திட, அதமக்களாயிருக்கிற உபாதிகளிலுஞ் சம மாயிருக்கிற ஆத்மா ருவமோ; அபோ காமென்று திடாபமோகஞ் ஞானமுள்ளவனுக்குத் தன்னுடைய சரீர அவயவத்தைப்போலப் பிறருடைய சரீரத்திலும் என் கோபம்வரும் வாமாட்டாதென்று வாத்திகாசாரியால் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே தத்துவஞானம்வந்தால் வாசனைகூயிக்கும். அப்படியே குரோதாதிவாசனைகூயருபமான சாத்தியாதிவந்தால் தத்துவஞான முண்டாகும். இது வாசனைகூய தத்துவஞானத் திவர்த்தியம்.

இதனைவிட்டர் சங்கிதித்துச் சொல்லியதாவது:—வாசீர் ராமா! தத்துவஞானத்துக்குச் சிரவணாதி சாதனம். வாசனைகூயத்துக்குப் பிரதிகூல வாசனைப்பழக்கம் சாதனம். மனோகாசத்திற்குத் தியானஞ் சாதனம். ஆனபடியால் இத்தன்மைத்தென்ற பிரித்தறித்துகொண்டு சகல போகத் தாசையையுஞ் தாகத்தில் விட்டுப்போட்டு, எவ்வருத்தப்பட்டாகிலும் எத்த உபாயத்தாலாகிலும் இந்நூன்மையுஞ் சம்பாதித்துப் போடுவோமென்கிற உற்சாகமாகிய மூலபத்தினை கடியிலே விட்டுவிடாமல் திடமாகப் பலன்கிடைக்குமட்டாகும் பரியந்தமே தத்துவஞானநிஷ்டையைக் கிடைக்கிறதற்குச் சாதனம்.

4—ஞானாகை, தமம், விஷயவைராக்கியம், தக்ஷாசம், சகாயிப்பாவம் என்னும் ஐந்தும் ஜீவன்முத்திக்குப் பிரயோசனம்.

ஞேஞாகபத்திற் சங்காஞ்சிருக்கப் பிராசத்துவம் என்னம் தர்வ தென்ற வினாவிற்கு இருவகைப்பிரமாயால் விடைபகர்கின்றது:—

இடையின்றித் தியாத்தியாழ்ந்த அன்னதே னினிற்றில் காணுமாறு போற்றிய வென்னிப்பிராதி யென்னவே காணுதாழ்வதே, அதுபோல விசா ரணைத்தினால் அந்தரணம்பெட்ட அன்னதே, இந்தபுவனமனல் சற்றுமே காண்பதிலவில்லை; இல்லாதிருக்க எமனம் பிராத்தியிடமாக துகர்ந்தற் கியையுமெனக்கேட்கில், எமது பிராத்தினாரணமாகக கினிற்சுதற் குரிய வென்னியானது திருபாதிகப் பிரமமெனப்படுவதாம். அதனால் நின்மன மாய குணக்காரணமாக விசாரித்துணர்ந்த அகனதே வென்னியென்கின்ற பிராத்தியுவ மொழித்துவிடும். அவ்வாறாகாது பக்குமூராற்கையைக்க திச்சக த்து சோபாதிகப்பிரமை யெனப்படும். அக்காரணத்தால் இது முன்னர்க் கூறிய திருபாதிகப் போல்வதன்றாம். தெரிந்தக்கனவெனின், ஓர் கடாகத்தி லுடைந்த கலாயிலிருப்போன் கடாகமுலகத்திற் குன்றாலெகிழுதாக இருக்கக்காண் பது பொய்யெனவே, தான்கொண்ட தெளிந்த சித்தசக்தோடிருப்பினும் நீரி லதோமுகடாகக்காணுறை தனதுவமம் நீங்காதுதோன்றுத லென்னவோ அதுபோல, மூலவகங்காரம் காரணமாக அதனையடித்தவருகின்ற சிவபோ மூதலியனவகளே மூழுதுமிந்தை, அனவதானல்ல. விலட்சணமாக சின்றறி யுக் கடன்தன்மூனென்றே யையத்திபற வுணர்றும். சிவபோவ மூதலிடனை கள் சர்பத்திந்த வுலகம் காணப்பட்டிக்கொண்டிருத்தலாற் சிவன்முத்த னென் போலுக்கு அனுபவித்தற்பொருட்டு பிராரத்தாதபவ போகத்தையேற்ற வீலகரி ப்ப தடன்பாடாரும். இதாலன் சகத்தில்லவேயில்லை. திருபாதிகம்=உபாதி யின்மை. எனவே, சகத்தோற்ற மன்னையெனவும், சோபாதிகம்=உபாதி யிருத்தல்போலத் தோற்றதலனைவும், தடாகச்சாலை பொய்யாயினும் நீர் காதுசித்தல்போல, தேகாதிப்பிரபஞ்சம் பொய்யாயினும் நீங்காதுசித்தலின் பிராரத்துவமகலாதென்பதன் கருத்தாயிற்று. இவ்விதப்பிராத்தி திருபாதிகப் பிரமையாதலின் நீங்கும். இச்சகஞ் சோபாதிகப்பிரமையாதலின் நீங்கண் தானதோமுகமாக இருத்தல் மித்தையெனத்தெரிந்தும், அத்தோற்ற நீங்காதது போலச் சித்துருவமாகியதான் சதசிவபாடாய்ந் தோற்றுதல் மித்தையெனத் தெரிந்தும், அவை நீங்காமற் றோற்றரின் பிராரத்தப் புசிப்பிருத்தற் கையமின்றென்க. திருபாதிகப்பிரமையாகிய சுத்திகாயிதச் தோற்றல்மாத்திரமே யன்றிப் பிரதிபலிபாமயி னிவ்வனமாறை நீக்கிச்சோபாதிகப்பிரமைசகத்திற் பிரதிபலித்தசாலை அச்சவமுள்ளபரியாதத் தோற்றுதல்போல மாயாப்பிரதிபல னஞ்சகத்தாதினும் அஃதன்னமட்டும் இஃதுத் தோற்றுவதனும் அஃ தும் பிராரத்தமுடிவில் நீங்குதலினும் அப்பிராரத்தானுபவத்தை யையு மின்றியக்கோரிக்கவேண்டுமென்பது.

சிவன்முத்தர்க்குரிய சற்குணக்கள் காண்காவன:—மைத்திரி, கருணை, முதிதம், உபேட்சையெனப்படும். அவற்றுள்: சத்துக்கள் கனதருவமா கிற்ற லின் அவரிடத்துநீக்காத அன்பே மயித்திரியும், பவக்கடலிற் கழுவ்வாரை சோக்கி யேரினவாளா துக்கிக்கின்றார்கள். இவர்க்கென்ற இத்திக்கொழிபு

வென்று மிச்சாதனுனையும், சகாரப்பணமாகச்செய்யும் புண்ணியபாக வேசாதகரச் சித்தசத்திக்கேதுவாய் அமுகப்படுகின் குறியாவரும் விருப்பே றுதினையும். இராகத்துவேஷக்களாற் சதுரக்கங்களை யறுடவிருது டாவினைத் தரு-பென விருப்பு, வெறுப்பு இன்றி விதிதலே யுபேட்சடமாம். இச்சாத்தம் உலோகாறுக்கிரக நிமித்தமாகச் சிவன்முத்தனிடத்தி னிகழ்வ தென்பது.

சிவன்முத்தர்க்குரிய பதினேந்தினிலக்கணமாவன :— வாசனுட்சயமான மனது தத்துவஞானத்தோற்று நீர்மையுடைய ஞானசக்கையும், அம்மனம் இச்சாநிடக்கட் கொருவயான் அபிமாட்சஞானத்தை யாடுகின்றமையு மும், இம்மனந்தியிடத்தல் மெய்த்தவமென வுலகோர் வழிபடலாகிய சம்மாத னும், இவற்றுண் மதிஞதன்மை இன்மையாகிய தக்கவொழுக்கமும், அதனுற் சுல பரதமும் நீக்கி யாசாரிய முண்டாதலாகிய சுதாவிர்ப்பாவமுமாகிய இரண்டாம்.

இலயன்றியுந் சிவன்முத்தர்க்குரிய தசவித அடையாளக்கணமாவன : குரோதமின்மையும், வைராக்கியமும், பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்குதலும், நல்லெறிவினையே தரப்பாலனவாகிய சமையும், தமையும், யாவர்க்கும் பிரிய மாகச் சாண்மையும், கோபகுணமின்மையும், உதாரத்துவமும், சிற்பயமும், அகங்காரமின்மையுமென அறிக.

தனக்குவமை வஸ்துவொன் நின்மையிலுல் குரோதமின்மையும், தன் னேத்தவிப் பிரியமல் தொன்நின்மையின் சாசையறுத்திருப்பதே வைராக்கிய மும், பொறினை விடயங்களிற் செல்லவொட்டாமற் மெய்யுணர்வீற் செலுத் தலிதை நம்பொறிகளடக்கலும், அதற்கிற் கற்பனையெழாமலடக்கி யதார்த்தத திற் செலுத்தலே சமையும், புறத்திற் பிரியத்தி லெழுவொட்டாமல் அவற் நிலுள்ள சத்தினிரூபத்தலே தமையும், மலான்மன் சங்கத்திற்கூடி யமித்தலே ஞானப்பிரயத்தனமும், தற்பிரியத்தைச் சிவர்களிடய வேண்டுமென்கின்ற அன்பிருத்தலின் அலோபமும், தனக்குள்ள வஸ்துக்களியாவையும் விரும்பி ஞர்பாற் கொடுத்துவிடுவதே கொடையும், சம்சாரதுக்கபயத்தினுற் சரணாகதி யடைந்தவரைக் காத்துத்தன்னையே தருவதும், தனதுசிச்சய மின்மையென தந்தனிருந்து செருக்கின்மையே நிருடதமும் ஆம். சிவன்முத்தனது ஸ்வ ரூபத் தெரிந்தடையுரிமித்த மலாதடையாளக்கினை கூறியது :—"தெரிவரிய சிவன்முத்தரும் சிடர்க்குமுத்தியும், பத்தர்க்கு கல்லினையும், உதாசினர்க்குப் புண்ணியமும், பாவிகட்குப் பாவநிவு முறுமென்பது" நீலிரதர பக்குவத் தான் இவரோடியை மீரட்டிக்கத்தக்கவரென நம்பிச் சரணாகதியடைந்து இவ ரது அருக்கியமான பிரமோபதேசத்தினுற் பிரமமேதானுகிநிற்றவிற் சிடர் க்குமுத்தியும், பிரியில்லாத அன்பினல் இவரோடும் அடையத்தக்க கதியை அடையிக்கத்தக்கவரென வழிபாடையய பத்தர்களுக்கு சகாரப்பணமாகச் செய்யும் கல்லினையும், அரதன சரித்திரத்தினல் வினங்கிய பரிசுத்தனை

லயக்கண்டு செல்வச்செருக்கினால் நற்லட்சியப்பண்ணாதவர்களுக்குப் புண்ணியமும், அவர்துலயலை சேர்சேரிக்குட்போது அவர் கடாகூத்தக்கவிற் பாவிகட்குப் பாவவிரவும் உண்டாமென்க. அறுக்கிரகமுடையார்க்கு தருமகூயமான நிக்கிரகம் வாலாமோ? காமியத்தருமத்தாலுண்டான ஐசுரியமதைபால் மகாக்கினி லட்சியஞ்செய்யாது அவமதிக்கநேரிலும்; அதனால் புண்ணியமிப்புவரும்; வரின் பின் அன்புண்டாதற் கேதுவாதலின் அஃதத் திருவடியேயெனக்கொண்க.

பதினென்றுஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

அவதாரிகை.

அவ்வான்மா மலமகீங்கிச் சிவஞானத்தைப்பெறுதற்குச் சிறந்த சாதனமாயுள்ள சாதுசங்க முதலியவற்றை இச்சூத்திரம் தொகுத்தக் கூறுகின்றது.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

செம்மலர் தோன்றுள் சேர லொட்டா
வம்மலங் கழீஇ யன்பொரொடு மரீஇ
மாலற நேய மவிந்தவர் வேடமு
மாலயந் தானு மாயெனத் தொழுமே.

(இ-ள்.) செம்மலர்தோன்றுள் சேரலொட்டா வம்மலங்கழீஇ = சிவ வேடம்பூண்ட அவ்வான்மா பரமசிவத்தினது சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற வலிய திருவடிஞானத்தைப் பெறுதற்குத்தடையாயுள்ள அப்பசுத்தமலங்களும் ஞானதீரோற்கழுவி, அத்திருவடி ஞானத்தைப்பெறுதற்கு, அன்பொரொடு மரீஇ = அத்திருவடி ஞானத்தைப் பெற்றிருக்கும் அடியார்களுடன் கூடியும், மாலறநேயமவிந்து = மயக்கமறமனத்தி லன்புநிறைத்தும், அவர்வேடமும் ஆலயந்தானு மாயெனத்தொழும் = அவ்வடியார்களது மெய்வேடங்களையும், சிவாலயங்களையும் பரசிவமாகவேகண்டு வணங்குதல்வேண்டும். எ-று.

(ப-ம்.) ஒப்புயர்வற்றதென்பார் — செம்மலெனவும், பிறவிக்குக் காணமாகிய பஞ்சமலங்களையு நீறுபடுத்தும் வலியுடையதென்பார்—தோன்

உதாரணம் — சிவஞானபோதம்

ஞானவம், அந்நியாயஞானத்திற்குக் கண்டபாயன்ன மயக்கஜோக் கெய்து கிண்டியண்டியென்பார்—சாதனவட்டை லம்மலங்களிலியனவும், அதற்கு சாந்தி, யோகம், சுகிதாடம், சாதுசங்கமாகிய சாதனங்க ளிவ்பிபாடாது விதன்பார்—அந்பவினாடிஷ்டி னானவம், ஆதலில்லையாயி லினாகதிபயப் படாதின்பார்—வாஸ்தியவஸ்திதனவம், அகக்கியபக்தி யுடையபர்களை நெருக்கற்குரிய திருநாறுதலிய சாதனக்களைப் பூண்டிரு க்கும் அடியார்களிடம் சிவஞ்சப் பெருமானது ஆலயங்களையும் பூசனாசா லைட லுற்சவாதாயமாகிய காணவேண்டுமென்பார்—அவர் சேவடி சகல்பர்தாறு மாணனத்தினாறுமே யெனவுங்கூறினர்.

ஒப்பயர்மற்றதும் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்துமாம் என்பதற்கு உதாரணம் —"தாதாப் பூமே யுகருக்குத் தாமே காயென் றனையான்ட, பேதாப் பிர பிப்பிணிக்கு மருந்தே" என்ற திருவாசகத்தாலுணர்க.

பாதேறை.

பூத்தே வருந்தேதே றுவப் பொருடன்னை மொய்குழ லாயடி கேளாட் பித்தா றுபாதிப் பொருத்தப்பப் பவ்வப் பிறவிப்பிணிக்கோர்மருந்தா மத்தாநி னைம்புலன் றன்னிச் வழிமாறி மனவுரை மாண்ட வருளே யித்தா பொனிருந் திவப்பிர காசர் திருவடித் தாமரை காணே.

ஷை தாவுக்கோச்சகக்கலிப்பா.

நிறையுணர்த்து மனவினிலெக் காலமுமெய் யுணர்வாகினைக் கறையுடலு மாவெனமுன் கலக்குவதஞ் கென்னாடி நிறையவனல் விறகிருக்க நிகழ்மதன மில்லாக்காற் சிறுகறையா னரித்துணல்போற் றிகழ்ந்திருக்காண் சாழலோ.

ஒப்பரியா வெண்மலர்த்தா ளளித்தலுமே யுலகுயிர்மற் றெப்பொருளுங் கண்டதிலை யென்செய்தவா றியம்பேடி யெப்பொருளு மாய்நின்ற நினையடியே யாதலினுன் மெய்ப்படலே கண்டவர்க்கு வேறிலைகாண் சாழலோ.

தேவாரம்.

விறலிற் றியினன் பாலிற் பதினெய்போன் மறையி னின்றனன் மாமணிச் சோதிய நிறைவு கோனட் டுணர்வு கபிற்றினன் முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே.

திருமந்திரம்

கன்றிடன் மத்துரு கொன்னையு ணைத்
கன்றிடன் மனியுரி யான்றன் கதவினை
கன்றிடன் கடல்பரந் நறை வானட
கன்றிடன் கழல்தெ னன்பிலு ரானே.

உளையற்ற தொன்னை யுரைசெப்பு மூடர்காள்
கனையற்ற தொன்னைக் கரைகான வல்லிரோ
திரையற்ற நீர்போற் சிந்தைதெளி வார்க்குப்
புரையற் றிருந்தனன் புரிசடை போனே.

திருமழிசையச சேமவோட்டாதது பற்சமலங்கள் என்பதற்கு.
அவை நீங்குதற்கும் உதாரணம்.

சிவஞானவள்ளலார் சித்தாந்தரிசனம்—பாசவியல்.

பாசவிய லீங்கு பகுப்பா யிருக்குமதை
யாசனருள் கொண்டியம்பு வாம்.

மலமாயை கன்மமா மானை திரோதை
குலமொன்று மேவுஞ் குணம்.

ஆணவம்.

தன்நிலத்தைச் சில்லுமியுந் தாம்பிரத்தைக் காரீயு
மண்டுதல்போ லாணிமறைக் கும்.

ஈச னருளுதய காலத் திறக்குமிது
பேசுவா மானைப்பெயர்.

ஆறு றுக்குள்ள பகப்பட் டியிர்சூழு
மாறுப் பிராணை மறந்து.

இம்மாயை நட்ட மெழிற்சோகம் பாவனைபோற்
கன்மமலக் கட்டுரைப்பேன் காண்.

ஊழ்வினையாற் சஞ்சிதமு மூலவில்பி ராரத்த முடம்பு
வீழுமா காமியமு மே.

விருப்பும் வெறுப்புமாய் வேண்டல்வே வன்ன வாசை
மரிப்போ டெதிர்ப்பும் வரும்.

சற்றேறுக்க கடிதிலை சற்றேர்ச் சார்ந்தார்
பற்றலரில் பட்டிருப்பு போல்.

உள்ளப் பொருளெல்லாம் முன்னியாங்கெய்தல் கண் ணின்று,
கண்ணோட் டமாரிகவார்த்தூக் கொள்.

கொள்ளற்பயனில் பிசனைதைக் கொள்வரோ மீச
மெய்க்க வெதிர்ப்பினைகள் வந்து.

துணிகரீ பிச னாருதைய காகஞ்
சமியாருஞ் சன்மமஞ் சான்.

நாளதிவாக்க புபிரமிக் கூறிப்பா
மாமரைய தன்னவதுப் பாம்.

வேதாக மங்கிலிகள் வீற்றிரானர் மாலாதி
சாதர்க் குடலாதி சாடி.

எண்பத் தொருபதமு மேழ்தோகாட மாமனுவ
மைம்பத்தோ ரக்காமு மாம்.

சரிதாதி மூவர்க்குச் சாலோக மாதி
விரிபதமூன் முகியுமே வும்.

இரவிலழு சந்திரன்போ லென்றாழ் வருமனவும்
கிரிஅபா ஞானமாம் கிந்து.

இந்தவிந்து ஞானமின்றே லெவ்வுயிர்க்கு மெந்நான்றும்
பந்தமுந்தி யில்லையாம் பார்.

மாமரைய கீசனருள் மாரு தெதிர்க்தன்றிப்
போமாறு மூண்டோ புகல்.

மறைப்புருவ மாயநியின் மாறுசெயும் பொல்லாச்
சிறப்புமலஞ் சொல்லாச் தெரிந்து.

அன்ன பருட்சத்தி யாகிமலம் பொன்றப்
பின்னைத் திரோதனைப் பேர்.

திருவின் போப்பாதிக் கேற்றனவுஞ் செய்யுள்
நிரையடைக்க மாரு

ர்சதத்னை டறைத்துச் சிவக்கூட்டம் பின்னர்
அதத்னை டறையா தருள்.

டெரிடாழ்ந்த கால்த்து டாறும் நிரோதை
சமிழ்ச் சிவஞானத் தாப்.

பஞ்சமஸ்த் தானிடக்கண் பட்டியிர்க டொற்றாய் ற
நஞ்சணிகண் டதத்தினார தட.

நீகாடுசிவ புண்ணியத் தார்குணியும் பின்னர்மை
காடுறை சிவாரீன சுவி.

சாத்திபாதிசாதனக்கட் குதாரணம்:

திருவாசகம்.

டனடையா ருன்ற னடுவிருக்த மூடையா னடுவு மீயி நத்து
படியே னடுவு ளிருவீரு மிருப்ப தாறு வடியேயுவன்
னடியார் நடுவு ளிருக்குமரு ளோப்புரி யாய்பொன்னம்பலத்தெ...
றடியா முதலே யென்கருத்து முடிபு வண்ண முன்னின்றீ.

வாசிட்டம்.

ஏதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின் கூட்டி
யுணர்பவர்க்கல் லதுபசுவை யொப்போர்க் கென்னாளு
நீதகன்ற குருவுண்மை செப்பா னன்றே
திகழ்சாந்தி விசாரமொடு செறிசந் தோடஞ்
சாதுசங்க மெனவீட்டின் வாயில் காக்குஞ்
சதுஷ்டயரு முறவாகிற் றடைவே றுண்டோ
மேதினிகா வலர்மனையிற் கடைகாப் பானர்
விடுவதுபோல் வீட்டிலவர் விடுவ னன்றே.

(பொ-ரை.) ஆசிரிய ரனுக்கிரகஞ்செய்கின்ற அருத்தங்களையும் தயக்குங்கருத்தையு முடிக்குங்கருத்தையுஞ்சேர்த்து அறிபவர்க்கேயன்றி, பார்த்த வீடயமயமாகும் பசுத்தன்மையை யொப்பான சீவத்தன்மையை யுடைய சகலருக்கும் குற்றமற்றவாசிரியர் தத்துவஞானத்தைச் சொல்லார். நிரோதியென்ற சாத்திரமும், விசாரணையும், யிருந்த சற்சோதரரும், சாதுசங்க மென்று சொல்லப்பட்ட மோகூத்தின் வாயிலைக்காக்கின்ற சன்குபோ லரும் இஷ்டமானுல் மோகூமடைதற்கு விக்கினமுண்டோ? பூமியைத்

உ. அ சிவஞானபோதம்

சுத்தீ: உயர்ந்தியிட்கன் வரிவெக்காப்படுன்ன் நிராகதிசை யோடு, பிரமதேவன விரகுத்தியிடுக்கன் விடைகுக். சூ-மு.

(உ-ம.) மூருட்சுக்கஞ்சுத் சுத்திமுதலிய மான்கு குணங்களும் நீங்கிமெய்ப்பொருளை யுணர்ந்து

மன்றுளோர் தெய்வமு மன்பரு மற்
றென்னையுமெய்த் தன்பாய சாதலாலே
மன்றலரு மிகுமுன்று பாதஞ் சேர்க்கும்
பற்றிலரு மலரடியு மழகதேவன்றி
மன்றுத பிறப்பறுக்க வல்லோர் கன்றான்
மாதவத்தா லறிவையுழுகல் வளர்க்கவேண்டி
மின்றுத மாலையெனு நஞ்சம் போத
மென்னின்ற கரு—மந் திரத்தான் மீளும்.

(பொ-ம.) அர்தாவ்வர்களின் ஒருவனாய்பானுல் காவ்வருடனாந் தோமாகுர்க்கள். ஆகையினுல் சதாகாலமு மிகவுமுபற்சித்து, அதற்கிட மானவைகளி லேதானுவுத்தன்னி பொருவகையாவது பிடித்துக்கொண்டு முக்கஞ்செய்பவேண்டும். கிலேபில்லாத சனனத்தைக்கெடிக்க சத்துக்கள் சங்கத்தினுலும், ஆத்மருணசான்தி விசாரணையினுலும், மகாதிவ்டையினு மும் பிரச்னதுலை முதன்மையாக விருத்திசெய்பவேண்டும். தன்பமாகிய சம்சாரமென்கின்ற விடமானது ஞானமென்கிற கலுழமந்திரத்தினுல் நிருங்கும். எ-மு.

(உ-ஈ.) சாத்தியாதி குணக்கோப்பெற்றுச் சுருதிகுருவாஜுபதேசத் தினுல் வாருஞானத்தினுல் மாயையைக் கெடுக்கவேண்டுமென்பதாம்.

சாத்தியுமனதையடைந்தவனிலக்கணமுங் கூறல்.

சொல்லருஞ் தெய்வரு மன்னே போல
நம்புதற்கா பழுதின்ன கண்ணி னுனு
மல்லன்மலர் மகட்புணர்ந்த போது மொவ்வா
மதிழ்ச்சிதருஞ் சாத்தியுளோர் மானஞ் செல்வம்
சொல்லுமரப் நிறுமகைபார் புலனுத் தானும்
சுற்றமுான் மையுதகர்ந்து குளிரார் வாடார்
சொல்லரிஞர் மகம்புரிந்தோர் முனிவர் மொய்ம்பர்
தவபலரிபா ரிதுமன்னினக்குத் தாய்மை போலே.

(௪-ஈ.) சகலசெல்வங்களும் வலியவருமகிழ்ச்சிக்கு மேலானமகிழ்ச்சியுடைத்தென்றுகொடுக்கின்ற சாத்திரங்களை யென்றிலுஞ் சுகதுக்கமடையாமல் நிற்கும்நிலையான சகலருக்கு மேலானவனென்பதாம்.

சாத்தியையடைதலும் ஆத்மவிசாரமுமுறைத்தல்.

ஆரிபர்போ லுலகதாகி யயலோர்க் கெல்லா
மரிதான சாத்தியமு தருந்தி மேலோர்
சிரியவீட் டுலையுற்றுர் நீயு மந்தச் செயல்புரிவாய்
நல்லாலாற் றெளிந்த சுத்த

நேரிபபுந் தியிறலே விசாரந் தன்னை
நிறைத்திடுக வதுநிறைந்தா னிகரில் புந்தி
கூரியதாய் நீயினையும் விசாரந் தானே
கொடும்பவநோய்க் கருமருந்தாங் குறிப்பு ளோர்க்கே.

(க-ஈ.) சாத்தியையடைத் தாத்மவிசாரஞ்செய்தால் சனனமரணம் என்பதாம்.

விசாரணையின்பலமும் சந்தோடவிலக்கணமுங்கூறல்.

கருகிபகன் குணின்மறைபாக் கதிர்க்கு மட்காக்
காண்பரிப பொருளெல்லாங் காணுங் கண்ணுற்
றெருளுறுமா னுலகம் வந்த வாறென் செறிபிறவி
யாதெனுந் திகழ்வி சார

மிருளுறுமா பத்தினுக்கு மருந்தா மப்பா
லேற்றமுள சந்தோட மேதென் றோதில்
வருபொருளி னின்பமறத் துய்த்து வாரா
வனபொருளிற் றுன்பமிலா மகிழ்ச்சி தானே.

(க-ஈ.) விசாரஞானத்தினுற் சித்தையுஞ் சடத்தையுஞ்சிற்சடமானமாயையையும் விசாரித்து அஞ்ஞானத்தைக்கெடித்து ஆத்தத்தை யடையவேண்டுமென்பதாம்.

சந்தோடத்தின்பலமும் சாதுசங்கமுங்கூறல்.

நிகாறுசந் தோடவழு தமையப் பெற்று
னெதிம்போக நஞ்சாமந் நிறைசந் தோட

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிவஞானபோதம்

திருவிளையாடற்புராணம்.

அதிக நன்று கிற்பதென் றுரைக்கினு மதுக
அதிக மாந்திவ பூசைபு ணடியவர் பூசை
அதிக மென்றறிந் தன்பரை யர்ச்சனை செய்மின்.

இவ்வாறு மூன்று இயல்களாலும் வணங்கிக் கூறப்பட்ட, சிவபெருமான், பிரணவத்திற்கு முதலாகவும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகவும், மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி வழிபடுதலை வேண்டுபவர்க்கு, விரைவில் கிடைத்தற்கரிய வீடுபேற்றை அளிப்பவன்.

திருமந்திரம்.

மூவாடைக் கோபித் பகவற்கொன் றீயி
னவாடைக் கோபி னைம்பர்க்கங் காகா
மூவாடைக் கோபி னைம்பர்க்கொன் றீயிற்
பூமாடைக் கோபித் பகவற்க தாமே.

ஆறிடம் வேள்வி பருமறை நாலவர்
கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதி
னீறிடுத் தொண்டர் நினைவின் பயனிலை
பேறெனி லோர்பிடி பேறது வாகுமே.

எனுடை யாயிறை வாவெம்பி ரானென்று
நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவர்க
ளாறணி செஞ்சடை யண்ண லிவரென்று
வேறணி வார்க்கு வினையில்லை தானே.

உள்ளம் பெருங்கோயி னூனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானுர்க்கு வாய்கோ புரவாசற்
றெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்து காளா மணிவிளக்கே.

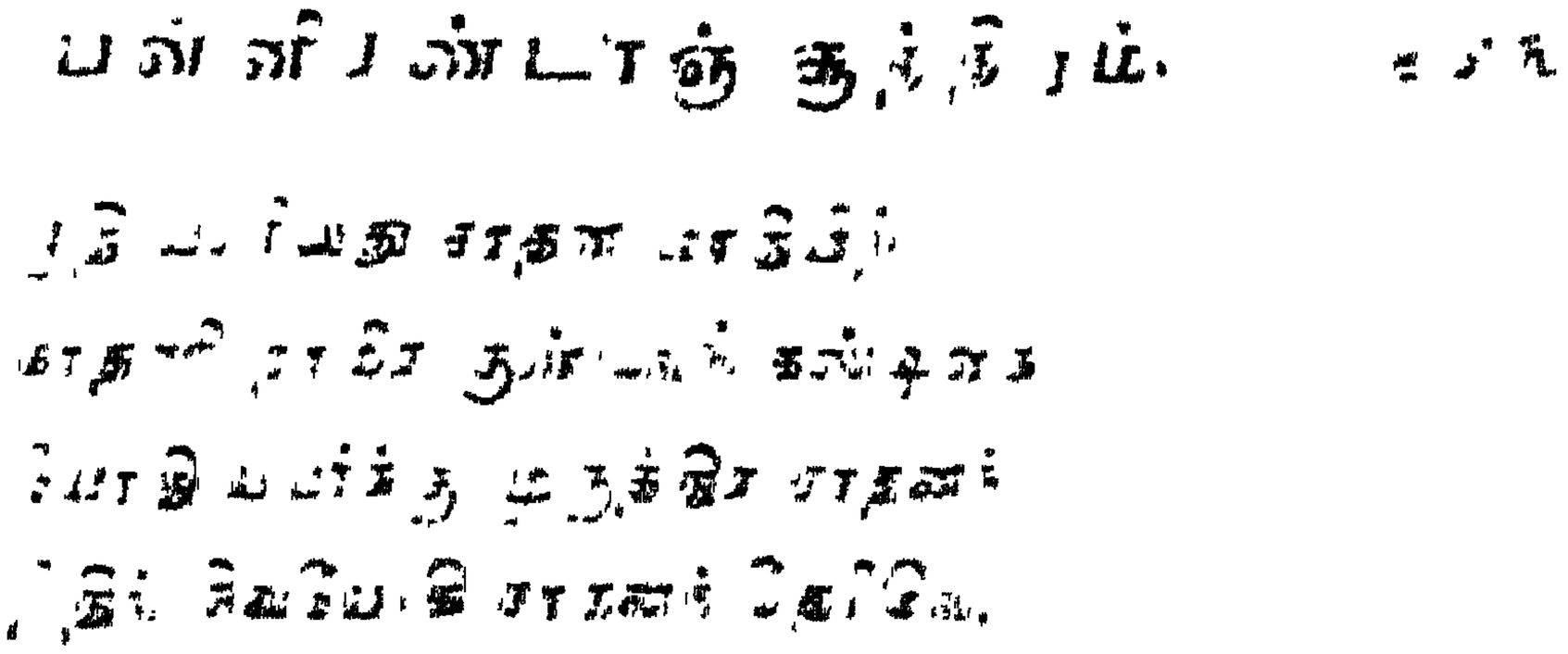

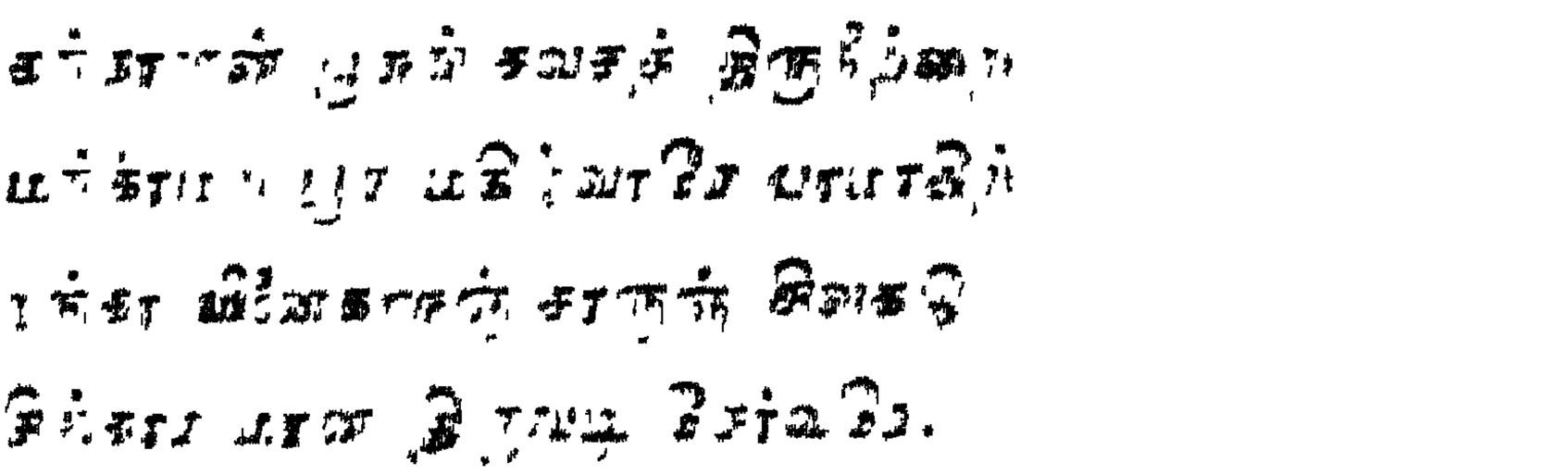

தலைமைப்பதவி

தென்னாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பிடம் உண்டு. அவர்கள் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுள் தலைமைப் பண்டிதர்களாக விளங்கினார்கள். அவர்களுக்கு ஒப்பாக வேறு பண்டிதர்கள் இல்லை.

தென்னாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் பெரும்பாலோர் தமிழ்ப் பண்டிதர்களாக விளங்கினார்கள். அவர்களுள் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு ஒப்பாக வேறு பண்டிதர்கள் இல்லை.

தலைமைப்பதவி

தென்னாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பிடம் உண்டு. அவர்கள் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுள் தலைமைப் பண்டிதர்களாக விளங்கினார்கள். அவர்களுக்கு ஒப்பாக வேறு பண்டிதர்கள் இல்லை.

> பழுதில் பெருஞ்சீர்ப் பல்புகழ் மன்னர் முழுதுலகு ஆண்ட முறைமை — எழுதுங்கால் தென்னாடு தன்னுள் தலைமைப் பதவியே மன்னாது மன்னும் மணி.

(இ-ள்.) தமிழ் பெருஞ்சீரைப் பல்புகழ் மன்னர் முழுதுலகு ஆண்ட முறைமை — ஆராயுங்கால், தென்னாடு தன்னுள் தலைமைப் பதவியே மன்னாது மன்னும் மணி — தென்னாட்டுள் தலைமைப் பதவியை நிலைபெறாது நிலைபெறும் மணி போன்றது. (எ-று.) தமிழ் பெருஞ்சீரைப் பல்புகழ் மன்னர் முழுதுலகு ஆண்ட முறைமை = அங்ஙனம் பெருஞ்சீரையுடைய பல்புகழ் மன்னர் முழுதுலகையும் ஆண்ட முறைமையை. எ-று.

"மணி" என்பது பதுமராகம் போன்ற விலையுயர்ந்த ஒரு மணியை யுணர்த்தை. என்றறிக.

திருவாசகம்.

டுத்தர் மூதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயந்
தத்த டதந்தனிற் நட்டிரூப்புப் பட்டிதித்த
சித்தரு சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கு
மத்தன் கருணைபிறற் நேரிணைக்க மாடாதேபோ.

டாதேறை.

திப்படிவே நறுங்கூறவன் பாவையுந்தா னுப்பருக்க
மெய்ப்படிவே சமயங்கள் பிணக்குவதென் னினம்பி
சேப்பிடிவே திமிரமுறு நபணத்தோர் மதிபலவா
மப்படிவே பறுசமய மலத்திடிக்கான் சாழலோ.

திருமந்திரம்—பக்தியுடைமை.

பெத்தத்துக் தன்பணி பில்லை பிறத்தலான்
முத்தத்துக் தன்டனி பில்லை மூறைமையா
லத்தற் கிரண்டு மருளா லனித்தலாற்
பத்திப்பட் டோர்க்குப் பணிபொன்று பில்லையே.

வரைவுமாட்சி.

தான்வரை வற்றபின் னுரை வரைவது
தானவ னெபி னுரை நினைவது
காமனை வென்றகன் னுரை யுகப்பது
தூமொழி வாசகஞ் சொல்லுமி னீரே.

மனமரனை மரணையிம் மாயை மயக்க
மனமாரனை தான்மாயு மற்றொன்று மில்லை
பினைமாய்வ தில்லை பிதற்றவும் வேண்டா
தனைவரைப்ர் திருப்பது தத்துவர் தானே.

அணைந்தோர் தன்மை.

மலமில்லை மாசில்லை மாயுபி மானக்
குலமில்லை கொன்ருங் குணங்களு மில்லை
நலமில்லை நந்தினை ஞானத்தி னுலே
பலமன்னி யன்பிற் பதித்தினைவப் போர்க்கே.

ஞானவிளக்கம்—சிவஞானவள்ளல்.

மலம்பிரி மாசிலை யானந்த மானந்
தலம்பிரி வின்றி யிருந்தது—நலந்தரு
ஞாலம்பிரி வென்னுமிந்நாட் கூற்றிலை—கூ
மாமுண்டு மாசண்டி மானுபி மானக்
காலுண்டு நிரிசிபக்கூற் நீல்.

சம்பாதர் போற்றும் வாசீசர் தன்னுடைய
சம்பிபா ஞான்ற னைட்பினை—மண்புரையாக்
கின்னரர் பேரன்புந் சிவத்திசண்டர் புற்றினை
மண்ணிலே பெற்றிந் நாரன்.

திருவாத வூரர்க்கு வைத்திரு சோக்கர்
கருவாளை போலியாழிபக் காட்டி—பொருவாத
பற்சமயக் கொத்தைப் பற்றத் திருக்கரத்தா
லற்சணிசெப் தாட்பொளை யம்.

ஆசாபம் போலுன் வறிவுபரி பூரணமா
பேகாலை பூதி பெழுச்சாது—மாசாபம்
போமனவு மாளவந்த புண்ணியனைப் போற்றுங்கோ
காமனைவுற் செப்பச் சின.

வாதி திருக்கனகர் வாதி சனற்குமரர்
வாதி சனற் மறிச்சனந்—வாதிடைக்
கன்னாரின் பிரிருத கன்றுகளா மாபேப
மின்னார் மனிச்சிலப்பு பே.

நாயனார்.

இவை மாசிமகத் தாச மாகி யற்புத மாபுடன் றோற்று, ம
ர் மனத்திலக் கையிற் பேர்பும் கண்களுஞ் றமடபெய்யுங்
கன்றே ன. நாய வறிவிற் கண்ட மதிறுப் போடறியே ன்றே
பிருந்தே. நாயனி டுள்ள மடிபிட வறைந்தக் கபிடனாட் பெயர்
படுத் தருளே ம.

சிவஞானசித்தியார்-சுபக். ஈ2-ச.

ஏகபதிஞ் ஞானசிட்டை யுடையோ ரிகபு
கன்மசெபர் நிலையிலு மாபெருகுவ ரன்றே

தவத்தராகிய பயத்தலிற்

[illegible]

(பொ-ரை.) மேற்கூறிய தவமுடையவர்களுடைய சிறப்புரைத்து, இம்மெய்ப்பாட்டின்கண் கொல்லாமை முதலியனவற்றையுடைய திருவினைகளாலே, பிறவினைக்கிடக்கையாயிருந்த தவமுதலியன தவமாகாவென்பது கூறுபடுவான் எழுந்தது. பலவினைக்கருத்தாவும் வினைக்கிடக்கையும், கையடாதடக்கல், தவம், விரதம், துச்சிடத்தும், நியாமமின்மை, சித்தசுத்தியும், தானித்தந்த சமயத்திற்கிடம், இடமும், மிடுக்கில்மையும், அந்தக்கரணவெகுளாயடக்கல், சுட்டிணத்திற் சேர்ப்பட்டதுக்க சேஷ்டையென்ற நியமம், ஒருதாயின்கணானே சாஸ்திரத்திறத்தினும், குலசாதருமத்தின் ஏழுகுணமாகிய தீமையாவுமில்லை. இம்மாறுகொள்ளுதற்கிடமாகிய தவமென்னுஞ் செய்யாதிருப்பினும்; எருக்கால்சிட்டிறைம பிக்தர்போல ஏபதியின்றி மேற்கூறிய சிலவுங் கொள்ளுதலுந் தள்ளுதலுஞ் செய்யாதிருத்தலென்றி பாவனைப்பிரபல இடையில்லாத செய்யாதிருப்பினுமாம்; எருக்கால்சிட்டிறைம பிக்தர்போல ஏபதியின்றி மேற்கூறிய சிலவுங் கொள்ளுதலுந் தள்ளுதலுஞ் செய்யாதிருத்தலென்றி பாவனைப்பிரபல இடையில்லாத செய்யாதிருப்பினுமாம். எ-று.

பாவம் சிலவுஞ்சிலவுஞ்சிலவும் பயன்கருதாதுசெய்வர். ஆதலால் குலமும் மரபுமல்ல சிக்கத்தையும், பித்தர் விருப்புவெறுப்பின்றி ஒரு தொழிலுஞ் செய்வாராதலால் அவ்வுவமை கண்மலக்கத்தையும், பேய்பிடிபண்ட மன் தன்னைமறந்து தொழிற்செய்வதுதலால் அவ்வுவமை ஆணவமலச்சத்தினதுக் குறித்தவாறறிக.

12-ம் சூத்திரம் 3-ம் செய்யுள்.

அறிவரியான் றன்னையறிய யாக்கை யாக்கி
பக்கங்கே புயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத்த் தருளாற்
செறிதலினற் றிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ்
சிவோகம்பா விக்குமத்தாற் சிவனு மாவர்
குறியதனு விதயத்தே யாணைக் கூடுங்
கொண்டையினுலாரனுவர் குறியொதாத மறியு

ஒன்பதாந் சிவதீக்ஷாவிதி [illegible]
தினசக்கரம் பிரதிஷ்டாதி பாசுபதாசார விதி.

(பா-ம.) சகலத்தனவிலயன மலபரத்தன்மியான வெம்பெரு
மான்பிரான் தகுந்தண்பிலவர், பிடவதிதன் னறிவிடங்களைப் பிணக்கறவே
யினக்கிற் பிறப்பினிறு பிறப்பினீடம் பிணக்கிலவர் விதி, பாலைபோ
லமையுமா சமயாசாரம் பகுத்திட்டமைக்குமுக்குணமாகச்சிறந்த, கூ
லமதுக்குணமான குறிபினிஷ்டை குலவிட்டுத்தட்டிக்கூற்றடைய
தீதிய என்ற மேற்கூறியவாறு அறிவிலாவாதாருடைய நினைக்கரிய மீள்
சுற்பொருட்டி பாதுகிசுப்படியெய்திலனின், சிவாகமபாலைக் கிலதினாலடை
நதறி அன்புடன் வழிபடுங்கிலமன்றம். சிவாகமம் சிவபெருமானின்,
னின், சிற்சபைக்கண்ணிய பாதபொருள் உயர்த்தெடுத்தானாக் தன்னாயகி
பொருட்டி திருவே கன்மமுகமிய திருவெட்டாகிய தன கிலமுடையன்ன
தன்னைப்பற்குக் கொடுத்த உயிர்க்குயிராய்நின்ற, அம்மையப்பர் அறிவினா
னெக்கி அருளினாற் துலதிாகிலயத்தினாம், அத்திருவேடமுதலாக சிவப்பள்
பள் சிவதீக்ஷையவர். சிவாசாரபாலனாலறுக் துய் சிவதீக்ஷையவர். தீ
நகத்தானத்தில் நாருதிசிற் சன்னலத்த முதலியோர்க் கூறிற்சிவாசார்ய
அவர் சிவதீக்ஷையோர் அப்பரது கூற்சொலத்தினுக் தருமிடம் குறிக்கின்றதனாற்
மிற்றி நிச்றதன்மையாலும் சிவதீக்ஷையவர். ச-ஆ.

அத்வைதிகளே சிவனடியார்களாகும் சாதுக்களாம்.

வேதமுதலிய சாஸ்திரங்களில் மூதன்மையாகச் சிறப்பித்துள்ள சொல்லப்படு
வது அத்வைதிகளையே யிது சாஸ்திரங்களாலும்யுக்திகளாலும் நிச்சயமுட
.அத்வைதமே. அப்படிப்பட்ட அத்வைதத்திற்கு சாதனமாக வேத வே
தாந்தவாக்கியங்களில் விதிக்கப்பட்டவை சித்தி, வைதீகமான தருமங்கள் சி
தம், யோக நித்திராகுக்கடாசித்தம், சிவபூசாதிகர்மம், சிவதலத்தில் வசி
தம், சிவபதரிசனஸ்பர்சனம், சிவபுராணாதிகேட்டல், சிவபாஷ்யபடனம்,
சிவபாவாப்பியாசம், சிவாம சுக்கிரசாரதேசிகம், மகாவாக்கிய, பிரணவ
மம், பஞ்சாக்ஷரஜபாதிய ஈபதேசம், சிவமந்திரவாதி பெயர்களைக் கேட்
செய்தல், உபாதி வைராக்கியங்களே யுதரித்தல், சிவதரிசனத்திற் பிரமாணங்
கட்குக் கட்டுப்பட்டிருப்பதாகிய, ஆன்மோபாதி, தன்பு, நிர்பயமை,
பொறுமை, யடக்கம், உற்பரிசுத்தமை, பொறாமையின்மை, புறங்கூறாமை,
உபகாரம், அருள், கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை, இன்றுசெய்யாமை,
வெகுளாமை சத்தியமுதலிய விறந்த சற்குணங்களாற்பெறுதல், சித்தியாதி
நிலைவேகம், இலகுத்தினாற்ற பலிபாகலீலைகம், சமாதிசட்டசம்பத்தி,
மூலாட்சத்துவம் ஆதிய இலைகளாற்பெற்று, பிரபஞ்சாதீப் பாஸ்டிதியும்
பிரமஞானத்தினாலுஞ் சதுமாற்பெற்றுள்ள சத்தாத சத்தினாலுஞ்
சிவன், மனை, சித்தியாகை, சமாதியிலும் சட்சாத்கார மெய்தி
லையும் பெறுதலுமாகிய இலகணமாம்.

உரை

சிவஞானபோதம்

சிவஞானபோதம், பரபக்கம், மெய்கண்டார், அருள்நந்தி சிவாசாரியர் அருளிச்செய்தது; இப்பதிப்பில் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தாரால் பரிசோதிக்கப்பட்டு, பிழைதிருத்தி, விளக்கக் குறிப்புகளும் எழுதி வெளியிடப்பட்டது.

விலை ரூ.

சென்னை வேதாசலம் முதலித்த அச்சியந்திரசாலை, 7-ம் செய்யுள்.

1907

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நடபாகன், அவர்கள் கதாவேதக்கை, சாஸ்திரக்கை, யெதசம்பந்த மான கருமக்கை, வேதாந்தக்கை, அக்மயதக்கை, பொதியாஸ்திக்கை முதலிய பலதிக்கையோக்கிசப்து அதிபாதகதைத்தெதுக்கிகாணரைச்சுக் காணாரவ், அவர்களது வஞ்சச்சிசப்மைபோதித்த சாதனங்கள் சாதனம் போல மேலுக்குத்தோன்றினும் உள்ளமிலது சாதனமாகவமாட்டாது; பின்னைப் பாதகமேயாமென்க.

இனிச்சருதி ஸ்மிருதி புராண இதிகாச ஆகம சாஸ்திரங்கட்கு அத்தலி சிம சித்தாந்தமென்றும், அப்படிப்பட்ட அத்வைத சித்தாந்தநிற்கே மேற் உரியவைகள சாதனக்களாமென்றும் மிடி சருதியாதிகளோக்கொண்டே தூபிக்கின்றோம்.

தீருவிளையாடற்புராணம்.

உண்மைசகழுவது கீழ்வரும்தேவுபடல ஆராய்ப்பத்தைகட்டிம்.

தேவாம்.

வேதத்திறுவ்வாது கீழ வெல்லுயர்த்திப்பது ஈறு.

அதர்வணவேதம்—காதபசியோபாஜகோபரிஷத், 7-ம் உபநிதகம்.

தரியாதிதனைத்துப்பண்டை (மீடதி) ஸ்ரானம்.....பகடாடுத்திரிபுண் டரம். ஹம்மனுக்கு ஊர்த்தபுண்டரமும், திரிபுண்டரமும். பரமஹம்ஸ ரூக்குப் பஸ்மதனமாரும்.

சுக்கியயசுர்வேதம் வயங்கோபநிஷத் 4-ம் அத்தியாயம்.

அதிகமானகருமம், மௌனம், பக்தியம், ஜபம், அப்படிபட தீர்த்தயாத் திரை முதலியமைகளோத் தத்தெவத்தை பறிதாமலாயி எறுப்பதக்கேவன்ம டது.

யசுர்வேதம் வராகோபநிஷத் 4-ம் அத்தியாயத்தில்

அத்வைதரான சாதனத்திக்காக அவ்டாட்சரியாகச் சொல்லப்பட்ட குக்கிறது. அதில் தியானத்தில் ஆன்றிக்கியும், சுவாபுணைம், தீயானத் திவ் சுவாதிபாணமும் சொல்லப்பட்டன.

சுகவாகீதை—பத்தினம அத்தியாயம்.

சுத்தம் வேத மியாவையும் பரப்ரச் சாற்றமும் பதிவதுக் கெனவே அந்தண ரெல்லாம் வேள்வியி னுறும் அவ்வேள்வியாற் றவிதானே எந்தலை சுத்தும் பிரமகன் முதலாயாவரு மிறைஞ்சுவரிதனே சிந்தனை பொருந்தி யோகிக ளுயர்திட நிடானமும் பிறப்பதனை

[மேலோர்.

சிவரகசியம்

[illegible]

வே வேத அத்தியாயம்.

[illegible]

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ 6-ம் அம்சத்தினது

பூர்வமாக 34-ம் அத்தியாயம்.

[illegible]

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ 8-வது அத்தியாயம்

[illegible]

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ 39-வது அத்தியாயம்.

[illegible]

ஷ ஷ ஷ 13-ம் அத்தியாயம்.

அன்றியுமே விதியுடனே நியம மாக அமைமதாம் விபூதியிற் றங்க மெலாகம், நன்றுறவே பணிந்திறிர் புண்ட ரத்தை நயமாகத் தரித்தபோ ருக்கே, தன்றியறு பாடகிவ கருணை யுன் டாம் தோன்றியவக் கருணையிறற் சித்தர் தப்தாய், என்றுமொரு வினைமும் பின்றி நன்மு யிருமையிலா அகம்பரமனானந்தோன்றுப்

பத்தியுடன் விபூதியுடைத் தாரணைந்தான் பாசுபத வீரதமெ வப்பகரா லாகும், சத்தியமாய் விபூதியுடைத் தாரணத்தாற் சி. திவினி லகண்டபர ஞான மூண்டாம், உத்தமமிப் பாசுபத வீரதர் தன்னை ஒருவருட மனுட்டித்தன் பாதம் பெற்றேன், அத்தனின தருளாலின் றகண்ட ஞானம் அடைந்தவனுப் தூன்பாயி லடைந்து சின்றேன்.

ஷ ஷ ஷ 14-ம் அத்தியாயம்.

உலகினிடை யந்தணரே யாதி யாக வுற்பத்தி யொருங்கியிருந் சிவ செல்வாம், இலகுமறை விதித்தபடி முன்பு கன்ம மிகழாதி செயவேண்டுந் செய்யுங் காலைக், திலகமதா மணிறமுடிக் கிதிக் கப் பட்ட திவ்வியமாம் விபூதியினை நியம மோடி, சலனமறச் சந்தத மூந் தரிக்க வேண்டுந் சற்றுமிதி லணுதாவே செய்ய லொண்ணு.

பூதியினு லங்கடொலா நன்றுப்பப் பூசிப் பொருந்தியிரு புண்டரமு மணிந்து கொண்டு, பாதவினை நியமமுட னுருத்தி சாக்ய மாகி கனருஞ் சிரமுதலி றரித்துக் கொண்டுங், கோதியிதி மூருத்திரமாய் சாங்கி சாதி யுத்தமமா மந்திரமுஞ் செபித்துக் கொண்டு, நிதியுட னிகமுமகா வின்கத் தின்கண் நித்தியமா யச்சினையுஞ் செய்ய வேண்டும்.

அத்தனைடப் பூசினரோ வன்பர் பூசை யதனினமு மாகமமா பிபற்ற வேண்டும், உத்தமமா யோதினரோர் விதி வகை யத்தி ஆ- னன்ன பரியந்தம் வசிக்க வேண்டும். சுத்தமாந் தியாம சிக்க னத்தைச் சோர்வறவே சந்தனமுஞ் செய்ய வேண்டும், மெத்தவே யுத்தமமாஞ் சைய மூர்த்தி யெனுமுடைப் பாதங்களும் பன்ன வேண்டும்.

சூத்திரம், சூத்திரி, சர்வசூத்திரசங்கிரகம்.

வேதமே தாங்க மாதி விரும்பத்தி பயனந் செப்கம்
போதமந் நலைசெப் பித்தல் பொணித்தலை தார்த்த பத்தி
மேதகு மறைணி சோத மேவுநர னுமேடட்சை சாத்தி
சாதலார் தாத்தி மற்ற ஞானங்க மென்பர் கற்றோர்.

சிவமதி ஞானங் கன்க ளைவற்றினுந் தேவர் போற்றும்
சிவசிங்கப் பூசை யாற்றல் சிவசிங்கப் பதிட்டை செய்தல்
சிவனடார் தலங்க டோறுஞ் சென்றுசென் றண்டிற்போற்றல்
சிவனடி யார்கள் பூசை சிறப்புற நாளுந் செய்தல்.

பண்ணிய நீறு ருத்தி ராக்கமபொற் புறத்த ரித்தல்
தண்ணிய ஞான வாசான் கழலினே சேவை செய்தல்
தண்ணிய நிலைக ழுத்த முதலான் மனுச்சை பித்தல்
சண்ணிய வினைவகள் கென்பா நிருவினே பொருவி னோசை.

கடவுள்வியோடு சுவேதாசுவதரம்.

ஞானக முதலான புண்ணிபத்தா விதேபாகசித்தி தனைப வுண்டாம்
ஆனவத னைஞான முண்டாகு முத்திபத னுறுண் டாகும்
சனபிவிப் பிரமணித்தை விடுதிபக்க மணிபுனையின் சாந்த ருக்கும்
அரனமார் அத்திபாச் சிவமிகட்கும் போரண்பிற் செல்லல் வேண்டும்.

பிரமசூத்திர சாங்தோகசிய உபநிஷத்

அன்பாய புள்ளீர் கேண்மி னறிவித்த பொருண்மெய் பன்றே
லென்சி பிற்று வீழ்வ தென்றன னிதுவு மன்றி
பின்பமே யணிக்கு மீச னிவ்விடர் தன்னின் வந்து
தன்பெருக் கருணை பாலுந் தனர்வறப் பண்ணு கின்றான்.

அப்பொழு தனனி லாத வருஞரு வாய வீசன்
செப்பிடு மூவ சேத்தர் திருவுரு வுடைய சோதி
பொப்பிலா மதியுஞ் சூடி யுமைபொரு கூற னாகி
யிப்படி வானோர் காணும் படியுள னிபல்பின் வந்தான்.

தித்தாய புள்ள வானோர் நிறைமலர் மாரி மேன்மே
லுப்தனர் பிக்க வன்பா லுரைத்தனர் துதிக ளெல்லாம்
பத்தர்வே தங்கள் சொன்ன படியிலே பணிந்து வாழ்த்தி
பித்தன்மைத் தாய வேறுஞ் செப்தன நிறைவர் காண.

[illegible] ஞ்சிவர் ஒக்க நின்றவர்க ளொரு சோடாருயர் தழுவிற்
[illegible] பொன்புடைவை மெலிந்தசெய்கொண் டிகாண்டியோ. ரூர்
[illegible] வக்குயிரி பத்தி ரேடொரு சோருவ நுச்சியை முகந்தன
[illegible] ஞ்சிவ ரன்பி னுலகிவ ரென்றி வாதப்படி யாகவே.

உமையோடு கூடி யுளனுய வீச னெறியாத தேவர் செபக்கச்
டனையாத வன்பு மிகவாகி யங்கை யருளோ டணைக்க வயன்மா
னிமையோக்க நோடி முனியாயி னேக்க னிடர்தீரும் வண்ணமு ணர்வா
னெனையாத வங்க ணதனவத்தல்கண்டதருள்பெற் றுகின்றதனு லோர்.

சத்தி யாகி வேத மொன்றுமை பளவை யாது
மித்தன்மைப் பொருளு பெல்லா வுலகமும் அறியும் வண்ணா
நித்தரா மன்ப சேத்து நிறைந்தமெய்க் கருணை நீசன்
மெய்த்தரு பொருளென் தென்றே யினம்பிடல் செய்ப துரியோர்.

உலக மிபாவு முயிர்பலவு ரதனை சிறிதும் வேறின்றி
யகில வறிவா லாய்ந்திடினு மாயா வீடத்து மருத்தமிதை
நிலக மாய மறைதணிக்க நிகழ்த்தும் பொருளு மிதமென்ன
னிலகுந் தன்மை பறுபலமு மிறைவ னாய தனாலன்றே.

இம்மாற படிசெய்யுட்களில் தேவர்கள் பிரமதேவரும் அவரைதனை முபதேசிக்கப்பெற்ற அப்போது அக்குமர பரமசிவனைத்தானிருந்து, ஞாந சாதனத்தினுல் ஆற்பரிக்கப் பரமசிவன் பிரமதேவன் உட்கட் குபதேசி தது மெய்யேயெனத் தெளிவுதந்திட வியபற் சொல்லப்பட்டதுங்காண்.

திருவினாடாடற்புராணம். வேதத்தைத்துப் போருளுரைத்தசெய்தது.

ஆதியி லான்ம தத்துவ மான வரன்மகன் பாகமு மதின்
னீதியிற் விச்சா தத்துவ மான வெடுபவன் பாகமு முடனே
லோதிய சிவதத் துவமென வான விருத்தி டாகமு முதிக்குப்
பேதியிம் மூன்றி லென்னையுத் துவன்மைப் பிரக்குபிப் மூன்றினு

[முறைபடச்.

நாதரு மகார முகாரமே மகார முதித்திடும் பிரணவத் தின்த
ரூதமோ டிதிக்கும் விபத்தசா தகத்தி னைக்கர பத்திரி மூன்று
பேதமாம் பதத்தாற் பிறக்குமிக் காயத் திரிபிரு பேதமாம் பேதத்
யாதினைச் சுபட்டி விபட்டபின் ரீசன்றி தேதுமாம் பேட்டையைப்

[பெற்.

இன்னவை பிரண்டி பிவன நுன்வலிபாசீன்றுநான்மறைபர்ரன்நு
பின்னிவ னருளா லணியிலு வான பிரணவ மாதிமந் திரமு
மன்னவா றுண தாசகத் தகரா பாதிபக் காங்கரு மூதித்த
சிரசன்னவக் காத்திற் சிவாகம நாதிச் சாயம னதிமுகத் தறித்த.

கிட்டிணைமுகத்தினான்றிக்கரானைந்திறனினாத்தராவிருக்கதிதென்பா
னீட்டியபிரண்டாபதிவதநமுருவாடெழுந்தகுடதிணைமுகத்தி
னீட்டிய சாமமாயிரமுகதரனிமிர்ந்தது வடதிணை முகத்தி
னூட்டிய வொன்ப தொருவரோடி கினைத்து நடந்தது நான்கதாமறைபே.

அருமறை நவ்வியு நகையாய் வருண மாசரி மங்கரு நான்கர
தருமம்பாகரதிகரு டமுமறைபின்றனகணமுமிற்றோன்றினமறையுங்
கருமமுன் ருண நுவெலன விரண்டாய் கருமநா வினவனருச் சனைக்கு
வருங்கினை புணர்த்திருணனாவின்றன்வழிவிலாவடிவினையுணர்த்திம்

முதனூலைர் சோற் சினை துணைதக் தாங்கிம்முழுமுதற்கருத்தாநல்லவியின்
பதமிவ்வுலவப்பண்ணவர்பிறர்க்குர்திருத்திபாம்பானிவன்முகத்தி
னிதமுறுரித்தமாதிமுகினைக்தும்மிவண்டியங்குலகவர்போகங் [ன்
கதிபெற வியற்றுந் சிவார்ச்சனை வினைக்குங் காரண மிச்சிவதேகாசம்.

மறைபலமுகங்கொண்டலறிவாயினைத்துமபங்கமிவறகண்டபூரணமாய்
நிறைபரம் பிரம மாகுமிக் குறிணைபக் கருமரன் னெறிவழாப் பூசை
முறைபயி னுண நெறியினிப் பொருளைபருளினுன்முயக்கறமுயங்கு
மறிவினுர் தெனிவ தமக்குரா முரைத்த வருமறைப் பொருள்பிறர்க்
[கரிதால்.

கருமத்தான் ருண முண்டாங் கருமத்தைச் சித்தசுத்தி
தருமத்தா விகந்தளித்த சுத்தியைத் தருமநல்கு
மருமைத்தாந் தருமத்தாலே சாந்தியுண் டாகுமாண்ட
பெருமைத்தாஞ் சாந்தியாலே பிறப்பதட் டாங்கயோகம்.

சிரிணைபரன் ருணந்தன்னற் கினர்சிவ பத்திபூசை
தரிசனஞ் சைவதீக்க தாபனஞ் செய்தனீசற்
குரியமெய் பண்பர்பூசை யுருத்திர சின்னத்தாங்கம
ரரிபதே சென்பாற்பத்தி பிணத்தையுந் தெரிவளாகும்.

மறைவழி மதங்கட்கென்ன மறைபிர மானம்பின்சென்
றறைதரு மிதுதியென்ன மலைவக்கணு குணமாமின்ன

மூலையினன் மார்த்தமென்று மொழிந்ததம் மார்த்தஞ்சேர்ந்த
நிலைகளன்னவை திகமாமேலாச் சொல்வதிச் சுத்தமார்க்கம்.

நிருட்பெறு போக வீநிகா ணமாப்ச் சிவமய மாமறைப்பொருளை
நிருட்கெடை வுணாத்தே மிப்பொருட் கதிக மில்லெயிப் பொருளைவை
[மூமக்கு
நிருட்கெடைத் தெளிவ தாகென விளைய வழிவழி மாதவர் புறத்தை
நிருட்கையாற் றடவி யிகிக்கத்துட் புகுந்தா னருள்பழுத் தன்னதே
[சிகனை.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்—திருக்கழுமலம்.

பத்திப்போர் வித்திட்டே பாந்தலீம் புலன்கள்வாய்ப்
பரிவேபோக மேகாவாய்ப் பகையறு வகைதினைபா

மூத்திக்கே யிக்கத்தே மூடக்குழுக் குணங்கள்வாய்ப்
மூடாதூடா வாவந்தக் காணுமொருதெறிபாய்ச்

சித்திக்கே யுப்த்திட்டித் திகழ்ந்தமெய்ப் பாம்பொருள்
சேர்வார்தாமே தாஞுகச் செயுமவ நாறயுமிடச்

சுத்திட்டோர் சட்டங்கள் கலர்நிலத்து நற்பொருள்
காரிலேபோவா தார்பேறுஞ் சுழுமல வளநகரே.

இலிங்கபுராணம்—தியானவிதி.

அருத்தியின் ஞான மின்றி மூத்தியீ டடைதல் கூடா
தீரிப்பரு ஞானந் தானுஞ் தியானத்தா லன்றி மேவா
தரைத்திடி தியானந் தானும் ஓம்பிய ஞானம் வல்ல
குருத்தனீ பருணி னல்லாற் கூடித வரிய தாமால்,

வாயுசங்கிதை—திருமுகன் பிரமலோகமடைந்தது.

அருளுரான் மறைக ளுணர்த்திடி தரும மாசையின்றுபதிச்தியற்றின
தெரியுமற் றதனுற் பாவபுண் ணியபங்க மொருத்திமோசத்திருத்திறந்த
பொருவற நிவமா போகம்யர் தெய்த மெய்திடிற் புரளுதற்கரிதாய்
மருவினை தாகி யுயர்வற வுயர்ந்த மாசிவ முத்தியெய் திடுமாம்.

சிவபுராணம் அடைந்தது.

மாசில்வீணை மாலை மதியம் சூடன்னிலவாகன்றாயை யிட்டுத்
தேசுலாவு முதலிலை யுலகமூன்றுந் தீக்கண்டேவ னாபதாமுன்னி
யீசன்மேலோர் புரிநிலைத் தாய்ந்தலைமேலுந் தம்முனைமு பனைத்து
மாசிலாத்தூய மூவிலைச் சூலம்போலு மலர்த்தாளிணை வாழ்த்தி
[யாரைத்தான்.

குறுஞ்சங்கிலை—சமாதிவிதி.

சுடர்த்தாது பிரகாசமும் வின்றூதுத் துயிக்கொண்டி
கிடர்த்தாதுத் தீபித்தாதுமுங் கினர்மூடமன் னவர்மூதலினார்
தொடர்த்தாதுத் தொழுதாதுத் தந்தித்தாது மவமதித்துக்
கடர்த்தாதுய்ப் பெய்ஞ்ஞானி கலவிஞ்சிப் புனல்போல்வான்.

பிணையருளன் தன்பிழைப்பனென் றெண்ணுதேவ னவமதித்தான்
அணையபாவி யெடுக்கால் மன்னவனைத்து மழுந்திடுவான்
வணை, ருளன் பெவன்படினுச்சிசெல் வானச்சென்னை மாத்திரத்தான்
பேணும்போகட பற்பலவு நீரப்பவுறுமம் மனைபாளி.

தின்றுடலன்றன் பிதிர்குழு வேற்றமாகி முத்தியிடை
மன்றலரானி பருட்பார்வை வயக்கவெவன்மேற் படுணுடலன்
றன்றுபாவ மெடலமோதிர்தோன் றாயரானிதா ஐதித்த
பின்றுகுலமும் புனிதமுறு மேவுவாளன் னையுழுத்தி.

செப்பரானி தரிசனமே தேவதேவன் தரிசனமாம்
யிபவன்றன் னிபூமி பணைத்தசிவபுண் ணியபூமி
தேப்பவவனை வணக்கிடுதல் சிவபிரானை வணங்கிடுதல்
போப்பிலவமுக் கிபற்றுபணி பூதநாதற் கிபற்றுபணி.

பருவுருவே மழுவுமணி வள்ளத்தருணை பறிபாது
பெருவுணிகழு மதிபோலப் பித்தின்மூழுகும் பேருலகம்
தாருணின்ரானி பருமைதனைப் போற்றுதிகழ்ந்துபுகாடையும்
கருவண்மனத்தை பீருக்கயிலைக் கடவுளருளா லறுத்தின்னீர்.

அன்றுசடனிற் கொதித்தெழுந்த வாலகால மழுதாக்கி
நன்றுபொரியு மம்பெருமா னினைமலர்த்தா னிடைப்பத்தி
யோன்றுமவர்க்கே கமெய்ஞ்ஞானமுறுமற்றோருக்குறுதென்றும்
அன்றுரைனா மகிமையெலாஞ் சொல்லப்புகினுள் பலசழியும்.

பிரமகீதை—கேதாரபரீஷத்.

பரமாத்துமித ஞானியே பரதேவதைதா னவனேயிக்
திரமாமுத்தி யானிங்குச் செப்பும்பெருஞ்சிவ விஞ்ஞபாதூ
மூமமாந்ததிசி கௌதமனு லுண்டானந்சாப வுரையாதுங்
காமாமணிதர் கெஞ்சதனிற் காதல்செப்பா தொருகாலும்.

ஆனைத்தன் னிபமிவ்வாச் சிவன்றன் பாதுமத்துவித தேவ
ரத்து மனடதற்குன்ன, காரணமாஞ் சிவலிங்கார்ச் சனத்துஞ் சா
ஸ்க் காப்வதுவு மேபன்றி யுருத்திராக்க, காரணத்துர் திரிபுண்டா
காரணத்துஞ் சர்வாங்கீகாத் தானனத்துர் காமேகாப்வர். சிரி
ணைத்துஞ் சிவனென்னு மூரையுர் தன்கன் சிவதீபாதுங் கேளார்செப்
பிஞைபாற்றீ தேபார்.

தொல்லோகல் விஞ்ஞபாற் சுருதிகன் மிருதி சொன்னவா தானிர்
தவத் தூதேபா, லெல்லோயிற் பாமாத் துவித்தேவ தனத்தை யுள்ளவர
றுணாதேவ புணர்வர், கல்லவிப் பாமாத் துவித்தரு னிலைபரா ரயனா
ரணருத் திரனும், எல்லோயில்லாத தேவருமே பூசித் தேத்தவும்
படிவ னென்றும்.

ஓதிய தோட மெல்லா மொழிந்தரு ளாகி யுற்ற
வேதனே தாந்தக் கண்ணின் மிகவிட்டை யுடைய கன்தோ
நீயாதிந்தப் மிதபத் தின்னா மினண்டனா ரூண மத்தைப்
போதகஞ் செப்பத் தக்கோ ராவர்கள் புனாயற் நேர்க்கே.

சரிதுத் தமரே பெல்லாத் தெக்கழுந் தொலைப்ப தாகிப்
பரிவரடோண் குரவன் பார்த்த பொழுதிலே பாமா னத்தப்
பொருளாச் சிவரூ பத்தை படைத்துப் பூண மாக்கும்
பெரிபவத் துவித ஞான மூவ்கட்குப் பேச லாதேறும்.

இவ்வாறு சுநசங்கிதைமுதலிய பலமகாபுராணங்களிலும் முழுவதாக அத்
வைத சித்தாந்தஞ்சொல்லி, த்வைதசித்தாந்தத்தைமறுத்து, மே அத்வைத
சாதனமாகச் சிவபூசை, சக்திபூசை, அபயாம்பூசை, சிவலயதரிசனம், உரு
ஞசிமதருமம், தீர்த்தமாண்மியம், பிராயச்சித்தம், தானம், எண்மலைதியா
கம், ஞானிபணிவிடை, குருபாகம், ப்ரணவம், காயத்திரி, பஞ்சாக்ஷரஜப
வியவாசகயாகம், மானசயாகம், ஞானயாகம், சிவப்பிரசாதம், சிவபக்தி, சிவந
தவத்தில் வசித்தல், பன்மருத்திராக்ஷதாரணம், சிவாமகேச்வரபூஜை, சாதன
சதுஷ்டயம், சிரவணை, மனன, நிதித்தியாசன, சமாதி, தசகர்மாதீகாம் வகை
யில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

உஅஅ சிவஞானபோதம்

திப்பமிப்பட்ட ப்ரமாணங்களிலுலெவெல்லாம் அத்வைத ஞானிஞ்ஞ ருச் சிவஞானசமாதிகள் சாதனமாகவும், சாத்தியமாகவும் கூறப்பட்டருக்கின் றனவென்றும், அப்படிப்பட்ட அத்வைதஞானியின் தரிசனத்தாம் பாடங்கள் பேதமென்றும், அவைதரிசனம் சிவதரிசனமென்றும், அவற்றுக்குப் பிரத்யட்சமுஞ் சிவனை வணக்குதலென்றும், அவை வணக்குதற் சிவனே வணக்குதலென்றும், அவை வணக்குதற் சிவனேயென்றும், அவனைஎஞ்ஞான்றும் சகலவிகற்பாவிகள் காகவடவார்களென் றும், அகன் பரிதவதைதலென்றும், அவனை ஸாஸனன் சிவன்பிரமனும் எல் லாயிவ்வாறு தெவர்களும் பூசித்தேத்துவார்களென்றும், அவனிருக்குமிடத்தி விருப்பது மூர்த்தியென்றும், அவனுக்குச்சிவனும் காணனும் பிரமனுஞ் சாஸனமாரென்றும், அவனுக்குடல்பொரு ளாவினைக் கொடுப்பவர்கள் ஞானத்தைப்பெற்றுப் பிறவியறுப்பார்களென்றும், அப்படிப்பட்ட பரமாத் தலிங்கத்தைத் தரிசி, கோதமர், கண்ணுவர், பிருகு முதலியோர் சாபத்தைப் பெற்றமர்க்கமனம் காதக்கெட்டதென்றும் எற்படுகின்றனையால், அப்படிப் பட்ட பரமாத்மாவே மாயாகாரிகனென்றும் சிவபக்திமுதலிய சாதனக்க ளனர்த்தஞ்செய்வதென்றுஞ் சொல்வது என்னபாதகப்பயனே? இங்ஙன மய வதிபாதத்தோற்றமே மேற்கொண்ட அசாத்தியக்கனது அசான்தி முடியாக்கிய வார்த்தைகளே உத்தமரெல்லருக்கண்டி மயங்கிக் கெட்டுப்போகா வண்ணம் அநாதிஞ்ஞானமலைச் சான்றாப் பிரமாணங்களோடு எதிர்க்கூறு வதே கடமையாயிற்றென்க.

வேதமுதலிய சாஸ்திரங்களில் முழுவாக அத்வைதமே சொல்லுகின்ற தென்பதற்கும், துவைதத்தை கிம்சஞ்செய்கின்ற தென்பதற்கும், அத்வைத ஞானத்திற்குச் சிவபக்திமுதலியன சாதனமாமென்பதற்கும் பிரமாணங்க ளிரி லதினைகமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றனையாலும், சாத்தியமான அத் வைதஞானமும், அதற்குச் சாதனமான சிவபக்திமுதலியனவும் வேதாந்த சித்தாந்தமுமே டர்யனவென்பதாயிற்று.

தமிதராந்திரிக வசவசித்தாந்திகள் சருதிமுதலிய நூல்களுக்குமாறுகத் தப்பனை தப்புரைகளாக் கற்பித்துக்கொண்டி மற்றையரினையெல்ல நியாய மின்றித் தூஷிக்கின்றனர்கள். இவர்களுக்குச்சாதகமாகச் சத்பிரமாணங்கள் யிடையா. அதாவது, சிவஞானபோதமூலத்திற்கு விரோதமாக எழுதிக் கொண்ட தமிதரையும், அதற்கனுகூலமான சிவஞானசித்தியார் முதலிய நூல்களுமென்றிக் சருதிமுதலிய பிரமாணங்க ளிவர்கட்கில்லையென்று மிந்து.

ஆதலால் அத்வைதத்திற்குச் சாதனமாகச் சொல்லியிருக்குஞ் சாதனக் களெல்லாம் நூல்களுக்குரியதெனப் போலியாகக்கொள்வதோடு, தேவார, திருவாசக, திருமந்திரங்களையும், இன்னுமையபொன்ற நூல்களையுங் தப்ப வுக்குமாத்திரம் ரியனவென்பதாலும், அத்வைதிகளுக் குரியனவல்லபோலவும்

மாகாந்தம் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள். இது குடிக்கூலிக்கு வந்தவன் வீட்டுச்சீட்டுப் பிறப்பித்துக்கொள்ளப் பார்ப்பதுபோலவே யிருக்கின்றது.

மேலும் உருத்திராக்ஷாதிகளின் சூட்சுமார்த்தத்தைப் பார்க்குமிடத்து அவைகளும் அத்வைதபக்ஷமாகவே யிருக்கின்றனமையால், அவற்றாலுமிவரது தவைதசித்தாந்தம் எதிர்த்து சாதகமில்லையென்க. ஸ்தலார்த்தமேனும் படன்படாதோவென்னின், அதுவுமத்வைத சாதனமாயிருப்பதாலும் அவ்வத்வைதத்தைக்கட்டி விரோதமாயிருப்பதோடு, அதையிவர்கள் சதாதூஷிப்பதாலும் பாஷண்டமென்றிகரித்து அடையவேண்டிய சாத்தியமில்லாமற் போதலாலும், மேலும் ஸ்தலப்பயனு மிவர்களடைபமாட்டார்க ளென்பதுவே நிச்சயம். வேதாந்திகளுக் கத்வைதஞானமும், அதற்குச்சாதனமான விபூதி, உருத்திராக்ஷாதி சாதனங்களுமுள்ளன. இவர்களுக்கோ வத்வைதஞானமுமில்லை; அத்வைதத்திற்குச் சாதனமான விபூதிருத்திராக்ஷாதி சாதனங்களுமில்லை ஆதலால் பூர்வபக்ஷியின் சாதனத்தைக் கைக்கொண்டு மேற்கொள்வதுபோல் பாதென்பதைக்கூட மாயாவாதச் சுபாஷ்கன், சீலக்கன், குறிகளாலாய்ந்தறிய வேண்டும்.

சண்மத சட்சாத்திரங்களின் அபிப்பிராயமுணர்த்தல்.

மத்த வைராக்கியத்தையுடைய சுபசர்த்தியென்னுமாசான் வைஷ்ணவம், சைவம், காணபத்தியம், சாக்தேயம், சௌரம், ஸ்மார்த்தம்முதலிய மதவாதிகளோபனுத்தி தாங்காமல் விழித்திருக்கும் தேவன் யாவனென்று கேட்க:--

விஷ்ணுவுபாசகனது உத்தரம்.

தேரும் தாசனே! சகல வேதாந்த சிரோமணியான வாசுதேவனே சிவனும், பிரமனும் சித்தியம் சேவிக்கிறார்கள். வாசுதேவன் பரோபகாரி; பக்தருக்கு ஹிதஞ்செய்பவர்; சட்குணக்கடாக்ஷபதிமதாரி; மங்கள ஸ்வரூபி; தயாநிதி. இப்படிப்பட்ட மகாவிஷ்ணுவானவர் நிஜபக்தர்களோபதிக்க, அவர்களுக்கு மோக்ஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிறார். சக்தி, கணேசர், சூரியன், சிவன் என்றுமிவர்க ளவரவருக்கென்படி கடக்கிறார்கள என்று பாதமும், பத்மபுராணமும் திருமந்திரதாபனீ, ரமதாபனீ, கோபாலதாபனீ என்றுமுபநிஷத்துகளும் சொல்லுகின்றன. விஷ்ணுவே சகத்காரணன்; அவரே உபாஸிக்கத்தக்கவர்; மற்றவரன்ம. விஷ்ணுவுக்குச் சிவன் உத்தமபக்தரே யிருக்கலாம் முபாஸிக்கத்தக்க தொருபதத்தைத் தரிக்கவில்லை. சிவன் சமப் போல் அங்கள ஸ்வரூபி. சாம்பல், உடுக்கை, பாம்புத்தோல், மண்டையோடு இவைகளைத் தரிக்கப்பட்டவன்; யாருக்குத்தான் மோக்ஷத்தை யுண்டுபண்ணப்போகிறான்? அவன் பின்னையாகிய கணபதியும் மனுஷ்ய மிருகரூபக்களைத் தரிக்கிறான். சடாமுடனும் தீர்க்கத்தக்க த்ரிசூலாயுதமகிடாரூபியும், அவதரணவிசித்திர கபடன்வரூபியாயிருக்கிற தேவி

சிவராத்திரிபாதம்

வடதேசத்திலே அயோத்தியென்ற ஒருபுராதனக்கரிதது அதனை விருத்திக்கிசைந்த ராஜன் ஒருவனிருந்தான். ஒரியதேற இராப்பகலொப்பில்லாத [illegible] சிறந்து. தேவை பூசனிப்பதனை மப்பழியேயிலவான். ஆகையால் தயம்பூரிதை சேவிக்கத்தக்கவர். ஸதபாஞ்சாத்திரத்தில் விஷ்ணுவுக்குச் சமானமென்று [illegible] ஆராத்திப்பாரில்லை. இவனுடன் காண்கைபு நிலையுதித்த [illegible] ஆனாலும் கிடைக்கப்பட்டதாய்விட்டது. எவனுக்கு சிவன்பூதரும் ராத்திரியனைத்தும் விஷ்ணுவுக்குச் சமானமென்று சபதத்திடன் உபாப்பிட்டதாகவென்க.

சிவதூஷகனது உதாரம்.

ஒரு உபாசகராகிய முனி மேற்சொன்னவைத்திகட்டுக் கோபங்கொண்டு சபித்தல் [illegible] அரசனே! என்சொல்வதற்கு அதிகமிகவும் [illegible]. கேட்கும் உரக்கமினவ்வாய் கொடுத்தருளும் பரமசிவ [illegible] மகாலிங்கமூர்த்தம் பாகிக்கப்பட்டுத் தன்னுடைய சிலை [illegible] கொடித்தான்; பல்மத்தைத் தரித்தான். திக்காரத்தினுலேட தோளாதிலையுத்தரித்தான். அவருக்கு கல்லது பொல்லாது [illegible]; சபித்தான். சக்கினை மயிருத்திகொண்டி வைராக்கியத்திலுத்த சமானமான சுகம்பிறன்றுபதேசிக்கிறார். ஞானமாகிய பெருக்கை [illegible]. எதும் காரியக் காரியவிறத்தால் கற்பவாச சங்கடத்தைவிட்டு சாயுஜ்யமோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள். சிவசமானமாகிச் சர்வசிவ்வியபோகத்தோட மறுபவிக்கிறார்கள். அப்போது விக்கசரீரத்தைவிட்டுப் பிரபஞ்சத்தை படைத்தும்பழயான அத்வைதபோதத்தைச் செய்கிறார். [illegible] சமாயிரகத்தித்து முக்தியளிக்கின்றார். சிவனுக்குச் சமானமான [illegible] ஒருபேருமில்லை. விஷ்ணுதனது பக்தர்களைமாத்திர மிரகூடிக்கிறார். ஜுரதேவன், ஜுரன் சேவிபனென்று வியாஸர் கர்தப்புராணத்திற்சொல்லியிருக்கிறார். திரிபுரசங்காரத்தில் இராமச்சந்திரன் பரமசிவனைப் பூஜித்திருக்கிறார். பாரதபத்புராணகர்னிற் சகலதேவர்களைவிட ஹரிஹரேஷ்டனென்றதின் தாற்பரியத்தை யுற்றுநோக்குமிடத்திற் சிவனுக்கே சகலவாத்துவம் பிரதிபாதிக்கின்றது. இவ்வாறு அப்பயதீக்ஷிதர் சகலபுராண மிதிகாசங்களுக்குந் தாற்பரிய மெழுதியிருக்கின்றார். அந்தப் பாரதத்திலுள்ள பிரசங்கமாவது: அசுவத்தாமாவால் நாராயணாஸ்திரமும், ஆக்கினேயாஸ்திரமும் பிரயோகித்தது தின் வேதசிரஸாஸ்திரமும் பஞ்சபாண்டவர்கள் மரிக்காமையால், அப்போது [illegible] தேரையும் ஆசாரியனையும் நிலங்கரித்து வனத்தங்குச்சென்றபோது அவரை வியாஸர் சந்தித்து, ஓ! பிராஹ்மண! நீ ஆசாரியனையும் வேதத்தையும் நிந்திக்கலாகாது. அர்ச்சனனும் கிருஷ்ணனும் நாராயணரூபங்கள். இவர்கள் சிவனைமிகப்பூஜித்திருக்கிறார்களாதலினிவர்கள் பக்கிக்கதினமாகித் தினசூலியான மகாதேவன் இவர்களாதத்துக்குமுன்னின்று இவர்களிபரிவ் பிரயோகிக்கு மஸ்திரசஸ்திரங்களின் சமர்த்தி

பத்தை காசஞ்செய்கின்றனென்பதாம். இதனால் மகாபாரதத்தில் மகாதேவ னுடைய கிருபையால் காண்டவாரண்ய விபூதியுண்டாயிருக்கிற தென்பது சித்திக்கிறது. ஆதலால் விஷ்ணுசரீரத்தைப் பிரதிபாதிக்குங் காந்தம் சிவனுடைய ஆதிக்கத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்றது. எங்ஙனமெனின் விஷ்ணுசேவிபன் சிவபக்தன் ஆனதால் சிவனே பரமசேவியனாகிறார். ஈஸ்வ பக்தர்களைக்காண் உத்தமமானவர். சிவனுக்கே மகாதேவனென்றும் மகேச னென்றும் பெயர், மற்றத் தேவர்களுக்குந் தேவனென்றும், ஈசனென்றப் பெயர் அமைக்கனரூபதெய்வக்சுரோவிட்டி மங்கனஸ்வரூப சிவனை யுபாசிக்க வேண்டியது விஷ்ணையுண்டு தேவர்களின் பயத்தைநிக்குவித்தார். நெல் நுடைய குமாரரான கலைசர் சகலவிக்கினங்களையும் உடனே போக்குகிறார். கார்யத்தில் காரணகுணமிருத்தலால் விக்கினங்களைப் போக்குபவர் சிவனென் றறியவேண்டியது. ஜனனமரணதுக்கஞ் சிவத்தியானத்தால் காசமாகுஞ் சேவிக்கத்தக்கவன் சதாசிவனே விவேகியானவன் சமாதியோகி விழிக்கத் தடவன். பாசுபத தந்திரத்தில் சிவபூஜாவிதிகள் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிற றன. அவ்விதிப்படிபூஜித்து தியானஞ்செய்க. காரதபாஞ்சராத்திரமதமு பொய். அது சூத்திரபாஷியத்தில் கண்டித்திருக்கிறது. அதனை யநுசரித்த இராமானுஜாதி களின வைஷ்ணவர்களை மதமும் கல்பதருவினுரையாகிய பரிமளத்தில் கண்டித்திருக்கிறது. ஆதலால் சிவசேவையில் சித்தத்தைச் செலுத்தி விரும்பிய புருஷார்த்தத்தினையடைக.

கணேசபூஜகனது உத்தரம்.

கணேசன் சிவனது புத்திரனென்றும், காரணத்தின் குணம் கார்யத்தி விருப்பதாகவுஞ் சொன்னதைக்கேட்டுக் கணேசபூஜகன் கோபத்துடன் சொல்லுகின்றான். அசனே! இவ்விருவரும் பொய்யை நிஜமெனச் சாதிக்கின்றார்கள். அரிதாவது, கணேசன் சிவபுத்திரனென்றும், பாதினனென்றுஞ் சொல்வது. இவ்விஷயமாய் வியாசர் புராணத்தில் சொல்லியிருக்கிற ஒரு கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பீராக:—திரிபுரசங்காரத்தில் ஹரி ஹராதி தேவர்களெல்லாம் கணேசனைப் பூஜிக்காமையால் வெற்றிபெறாத வர்களாய்ப்பின் கணேசனைப் பூஜித்துத் திரிபுரர்களை ஜயித்தார்கள். எவரை யாராதித்து வெற்றிபெற்றனரோ, அவனே சேவிக்கத்தக்கவனென்றறிக. தசரதனுக்கு ராமன் புத்திரனதுபோல் பாமசிவனுக்குக் கணபதி புத்திர பிருத்து விக்கினங்களைப் போக்கினர். கணேசபுராணம் வியாசரால் செய்யப்பட்டி வியது. அதிற்கணேசனே யெல்லாவற்றிற்குங் காரணமென கூறியுள்ளார். அவருடைய திருக்கையிலிருந்து ஹரி, ஹரன், விதி, ரவி, சந்திரர்கள் யாவருஞ் ஜனித்தார்கள். கணேசர் தியானித்திலும் விக்கினங்களைப் போக்குவார். இப்படி யாவும்பகலும் விழிப்புள்ள சிவபக்தனிடத்தில் பக்தியுடன் நிஷ்காமமாய் பூஜிக்கவேண்டியது.

அகத்

சௌந்தர்ய லஹரி

ஒரு ஆய்வுரை

ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் அருளிச்செய்த ஸௌந்தர்ய லஹரி ஸ்தோத்திரம் ஸ்ரீ வித்யா உபாஸகர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் ஸாமான்யர்களுக்கும் மிகவும் ப்ரியமானது. ஸ்தோத்ரங்களிலேயே மிகவும் ரஸமானது. ஸ்ரீ வித்யா உபாஸனையில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு மிகவும் ஆதாரமானது. ஸ்ரீ வித்யா உபாஸனையில் ஈடுபடாதவர்களுக்கும் ஸ்ரீ வித்யா உபாஸனையின் மஹிமையை ப்ரகாசப்படுத்தி அதில் ஈடுபடத் தூண்டுவது. ஸ்ரீ வித்யா உபாஸனையின் ரஹஸ்யங்களை வெளிப்படுத்தாமல் மறைமுகமாக விளக்கு

தை யடைகிறதில்லை. முன்னேர்க ளனுஷ்டித்துவந்த பஞ்சமகாயக்ஞ மொருபோதும் விடலாகாது. எவ்வாத்தேவர்களும், ஞானிகளு முதல்மகா ரத்தை யெப்போதுந் தவத்தைப்போலச் சாப்பிட்டார்கள். மகாயக்ஞோச் சேமிக்கும விதிகள பாமதிவரைல் பதோபகாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின் றன. வியாஸர் தேவிபாகவதத்தைச் செய்திருக்கிறார். உபபுராணத்தில் கணிசை வர்ணித்திருக்கிறார். பகவதியின் பக்தர்கள் சிலரால் சக்தியை யது. நூரி, ஹரன், சூரியன், கணேசன்முதலியோர் பஞ்சமகாயக்ஞங்க ளாழ்ந்த மனதுடையவர்களாப் பகவதியைப் பூஜிக்கிறார்கள். ஜகத்ரக்ஷணி யாகிய தேவியே விழிப்புள்ளவளாதலினாலும்சேமிப்பவர் பரமாத்மாவா யடைவார்கள். மத்யம், மாம்சம், மைதுனம், முத்ரை, மத்ரை, பஞ்ச மகாயக்ஞம்.

சூரியபக்தனுடைய உத்தமம்

சூரியபக்தன் தேவிமகாத்ம்யத்தைக்கேட்டுக்கோபத்தொண்டு சாசினை! உறுண்மையாகச் சொல்வதைக்கேள். அவர்களுடைய மதம்கேள்வி மிகவும் பாபமும், இழிவுமாயுள்ளவைகள். ஜகத்தில் சொல்லப்படும் கேட்ட ருணங்களெல்லாம் தேவிமார்க்கத்தி லுத்தமமாகச் சொல்லியிருக்கின்றன. பஞ்சமகாயக்ஞமாகிய விபரீதத்தைச்சொல்லுஞ் சம்பதாயத்தை மறுபடியுங்கேட் தக்கதன்று. தக்ஷிணசம்பிரதாயஞ் சிலேஷ்டமாய் எல்லாரா லும் மறுக்கத் தக்கதாயிருந்தாலும், இவர்களுடைய மனது எதில் கட்டுப்படுகிறதோ அத்தச்சூரியனில்லையாயின், எல்லோரும் அந்தகாரவர். எந்தயிருக்கிறது கொள்ளும். மற்றப் பிரகாசவஸ்துக்களெல்லாஞ் சூரியனுடைய அம்சங் களே. பிறருடைய ஹிதத்தின் பொருட்டித்தான் ஆசாபதனி லோபமில்லை கிறான் சகலகாரியங்களுங் காலாதினமான தால் அதனையே சென்றகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலமென்று சொல்வார்கள். எல்லாஞ் சூரியனிலிருந்தே டுண்டாகின்றன. அவர் கோபத்தா லெல்லாம் பஸ்மமாகின்றன. இருக்கு ளாகாரம், சிராகாரமென இரண்டி ருபங்களுண்டே. சிராகாரப்பிரகாசம் சகல ளாமருபங்களிலும் வியாபித்திருக்கிறது. எதை வேதாந்தி பாதிசப்தத்தால் வியவகரிக்கிறதோ, அது சிராகாரப்பிரகாசரூபமான சூரியனுடைய சாமா னியரூபமாம். அதுவே சகத்துக்கெல்லா மதிஷ்டானமாம். அதனையறியா தனினல் ஜகத்துவழிவழிவர்த்தமுண்டாகிறது. அந்த சிராகாரப் பிரகாசமே அந்தக்காண விருந்தியிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தோடி ருனமென்று சொல்லப் படும். "அகம்பாலு (யான் சூரியன்)" என்ற அந்தக்காணவிருந்தி பிரகாசத்தின் பிரதிபிம்பத்தோடிண்டாகும்போது அஞ்ஞானம் நிவிருத்தி யாக ஜகத்தும் தீவிருத்தியாகிறது. சூரியனுடைய ஸகாரரூபமாயது — பிராதக்காலத்தில் அவருடைய தேஜஸ பிரகாசிப்பது. சந்திரன், நக்ஷத்தி ரம், தீபமுதலிய வதனம்சமே. அதற்கு சிராகாரரூபம், சிரூபம், ஸகார ரூபம், நியமம் (நியானிக்கப்படுகிறது) இது வேதாந்தங்களில் சிர்க்குண

கௌரவ நோக்கம்

சிறுமைப்பிறவாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அச்சமயம் மனம் பாதிக்கப்படுகிறது. அச்சமயத்தில் தன்னைத் தானே கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. மனம் பலவாறு அலைபாய்கிறது. அவரைப் பிறர் மதிக்கவில்லை.

மூன்றாவது வகை மனமாசத்தினால் விளைந்தவை. இந்த மனக் குறை பலருக்கு பிரதிபலனில்லாமல் சொன்னதிலோ அல்லது அவர்களுடைய குறுகிய நோக்கினால் புரிந்துகொள்ளப்படாமலோ ஏற்படுகின்றன.

அடிப்படையாகவே மிகப்பெரிய சமூகமான ஒரு மிகப்பெரிய குடும்பமே வாழ்ந்தது. அவரது தாய, கிருஷ்ண, நாராயணன் முதலிய சமஸ்தானத்துச் சமானமாய்ப் பிறந்தவர்களின் நாமகரண நிலைப் பெயர் சரளமாகி. அவரோடு சமமதி சகோதரர்களின் புதல்வர்களோடு, சமஸ்தானத்திலும் சிலருக்குச் சமானமான வேறு பிறப்பினர்களும். சிலரோடு சம உச்சாணத்தின் பலன் விஷ்ணுவாம உச்சாணத்தை நேர்மாறாகவென்றும், மற்றவர்களோடு மதங்களிலுள்ள நடைமுறை தெய்வத்துக்குச் சமானமில்லையென்றும் கூறுவர். ஸ்மார்த்த மதத்தினை சார்ந்த பிரமுகர்களுக்கு சமமே. ஆகவால் மேற்சொல்லிய இந்த மதங்களுக்கும் விருத்தமாயிருக்கின்றது.

நாமாபராதங்கள் பத்தாவன

1. சத்புருஷர்களின்னிந்தை, 2. அசத்புருஷர்களிடத்தில் நாமத்தின் பெருமையைச் சொல்லுதல், 3. விஷ்ணு, சிவன் என்பவர்களிடத்தில் பேத ஞானம், 4. சுருதி, 5. சாஸ்திரம், 6. குருவாக்கியத்தில் நிந்தை, 7. நாமத்தி லர்த்தவாதப்பிரமத்தினை தவ்டானம், 8. அதேக பாபங்களைப்போக்க நாமத்தனசிருக்கிறதென்றும் புத்தியினால் நிமித்தகர்மங்களைச் செய்தல், 9. பெருமையுள்ள தத்துவத்தை புண்டிபண்ணுவது நாமமென்னும் புத்தியினால் விதிதகர்மங்களைவிடுதல், 10. மற்றத்தருமங்களோடு நாமத்தைச் சமானமாக நினைவென்றும் பத்தாம்,

ஆறு சாஸ்திரங்கள்

1. பூர்வமீமாம்சை, 2. உத்தரமீமாம்சை, 3. நியாயம், 4. வைசேஷிகம், 5. சாங்கியம், 6. யோகம். இவைகளின் விஷயம்.

1. பூர்வமீமாம்சையில் :—ஜகத்தி சொருபத்தால் அநாதி, அநித்தம், நிரவயவருபம், சம்பிரம விபாகமுடையது. ஜகத்காரணம் :—ஜீவாதிருஷ்டம், பரமாணு. சுகதுக்கம் :—நல்லை. ஜீவன் :—சடசேதனாத்மகவிபு, காரக, ஞாத்ரு, போக்தா. பந்தமதி :—சிஷித்த கருமம். பந்தம் :—காரணாதிதக்க சம்பந்தம். மோட்சம் :—சொரூபாவிர்பாவம். மோட்ச சாதனம் :—வேத விசிதகருமம். அதிகாரி :—கருமபலவாசக்தன். பிரமாணம் :—ஐமினி.

பீரதானகாண்டம்:—சருகாண்டம். வாதம்:—ஆரம்பவாதம். ஆத்மபரிமாண சங்கியை:—விபுதரம். பிரமாணம்:—வேட்பிரமாணம். நியாதி:—அக்கியாதி. சத்தை:—ஜீவபூதத்தாற்சத்தை. உபயோகம்:—சித்தசுத்தி.

2. உத்தமீமாம்சையில்:—ஜகத்து:—காமருபநிபாத்மகம், மாயாபரிணாமம், சேதனவியர்த்தம். ஜகத்காரணம்:—அபிஸ்ன நிமித்தோபாதான காரணம். சகாயன்:—மாயா விசிட்டசேதனம். ஜீவன்:—அபித்தியா விசிஷ்ட சேதனம். பந்தவது:—அவித்தை. பந்தம்:—அவித்தியாதத்காரிய சூக்ஷ்மசரீரம். மோட்சம்:—அவித்தியாதத்காரிய கூவிர்த்தி சூக்ஷ்ம பிரபஞ்ச நிவர்த்தி. மோட்சசாதனம்:—பிரமாத்மைக்கிய ஞானம். அதிகாரி:—மலவிக்ஷேப தோஷரகித சதுஷ்டய சாதனசம்பன்னன். பிரகடகர்த்தா:—வேத வியாஸர். பிரதானகாண்டம்:—ஞானகாண்டம். வாதம்:—விவர்த்தவாதம். ஆத்மபரிமாணசங்கியை:—விபு, ஏகம். பிரமாணம்:—வேட்பிரமாணம். நியாதி:—அநிர்வசநீயக்யாதி. சத்தை:—பரமார்த்த ரூபாதமசத்வை, வியாவகாரிக பிராதிபாசிக ஜகத்சத்தை. உபயோகம்:—தத்வஞானபூர்வகமோட்சம்.

3. நியாயத்தில்:— ஜகத்து:— பரமாணுவினு லாரம்பிக்கப்பட்ட சம்யோகவியோக ஜன்ய ஆதிநிமித்தகாரணம். ஜகத்காரணம்:—பரமாணு சகாயாதிரேகம். சகாயன்:—நித்திய இச்சாஞானகிருதிவான், விபுசர்த்தா விசேஷகுண். ஜீவன்:—ஞானாதி சதுர்த்தச குணமுடைய கர்த்தா, போக்தா, ஜீவி, காரா. பந்தவது:—அஞ்ஞானம். பந்தம்:—21 தோஷம். மோட்சம்:—21 தோஷத்துவம்சம். மோட்சசாதனம்:—தத்வஜிக்ஞாசாஜன்ய ஞானம். அதிகாரி:—தக்கஜிக்ஞாச குதர்க்கி. பிரகடகர்த்தா:—கௌதமர். பிரதானகாண்டம்:—ஞானகாண்டம். வாதம்:—ஆரம்பவாதம். ஆத்மபரிமாண சங்கியை:—விபுகாரா. பிரமாணம்:—பிரத்தியட்ச வநுமானவுபமான சப்தம் தான்கும். நியாதி:—அன்யதாக்யாதி. சத்தை:—ஜீவசதத் பரமார்த்த சத்தை. உபயோகம்:—மனனம்.

4. வைசேஷிகத்தில்:—ஜகத்து:—நியாயமதப்படியே. ஜகத்காரணம் முதல் அதிகாரிவரையில் ஒன்று. பிரகடகர்த்தா:—கணாதர். பிரதானகாண்டம்:—ஞானகாண்டம். வாதம்:—ஆரம்பவாதம். ஆத்மபரிமாணசங்கியை:—விபுகாரா பிரமாணம்:—பிரத்தியட்சம், அநுமானம் 2 நியாதி:—அன்யதாக்யாதி. சத்தை;—ஒன்று. உபயோகம்:—ஒன்று.

5. சாங்கியத்தில்:—ஜகத்து:—பிரகிருதி பரிணாமோபாதிபாவிச்சித்வாத்மகம். ஜகத்காரணம்:—திரிகுணாத்மகப் பிரகிருதி. சகாய்:—இல்லை. ஜீவன்:—அசங்கசேதனவி-, காரா, போக்தா. பந்தவது:—

அபிதேயம்: பந்த:—அஜ்ஞாநாதி நிமித்தகம். மோக்ஷ:—மூல காரணத்தினின்றும் விடுதலை. அபிதாந: விளக்கம். ப்ரயோஜநாதி:—பிறவிநோய் தீர்த்தல். ப்ரயோஜநவாந்:—பிறவிநோய் தீர்க்கும் மருத்துவன். ப்ரதிபாத்ய:—தீர்க்கப்படவேண்டிய நோய். ஸம்பந்த:—தீர்க்கும் மருந்து. யோக:—பிறவிநோய் தீர்க்கும் மருந்து. ஸித்தி:—நோய் தீர்தல். ப்ரயோஜந:—பிறவிநோய் தீர்ந்த நிலை.

ஸ்ரீ. பௌராணிக:—ஸ்ருஷ்டி:—சக்தியதிஷ்டாந. ஜகத்காரணம்:—ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா ப்ரகிருதி, அதன் வியாபகமீசன். சரம்:—இவ்வுலகமும் வியாபகமாக அதிஷ்டித்த பரமபுருஷன். ஜீவன்:—அசுத்தசித்தாவி, கர்த்தா, போக்தா. பந்த ஹேது:—அவிவேகம். பந்த:—பிரகிருதி பரமபுருஷனென்ற ஐக்ய அபிநிவேசம். மோக்ஷம்:—பிரகிருதி பரமபுருஷனென்ற அபிநிவேச நிவர்த்தி. மோக்ஷோபாயம்:—கிருஷ்ணபக்தி விவேகம். அதிகாரி:—விஷ்ணுபக்தன். ப்ரகடகர்த்தா:—பதஞ்சலி. ப்ரதாநகாண்டம்:—உபாஸநாகாண்டம். பாதம்:—பரிணாமவாதம். ஆத்மபரிமாண சக்தியை:—ஸ்வீகார. பரமாணம்:—ஸ்ம்ருதி. கோபி:—அக்ஷபாதர். சக்தை:—வைசேஷிக. உபதேசாதம்:—சித்தை காக்ஷிர்பம். பஞ்சவிதேஷம்:—அவித்தை, அஸ்மிதை (தாமஸாஹங்காரம்) ராகம், த்வேஷம், அபிநிவேசம் (மரணபயம்).

உத்தராமாம்ஸையின் அதிகரணங்களாயிவ விபக்தமாகச் சொல்லியிருக்கின்றன. ஆகையால் மற்ற சாஸ்திரங்களின் மதங்களிதற்கு விருத்தம். எனினின் வேத சாஸ்திரங்களில் பேதமாகாமும், இதிற் பேதங்களுண்டாகப் பட்டு. அபேதமாகாமும் கூறியதாக், சில சாஸ்திரங்களின் சித்தாந்தமும் ஸாக்ஷபாதம் மிருத்தமாம்.

சபசந்தனென்னு மரசன் மேற்கூறிய சாஸ்திரபுண பண்டிதர்களின் மிருத்தமனங்களைக் கேட்டு மூன்னிலுமதிக சந்தேகத்தோடும் யோசனை செய்துகொண்டிருந்தான். அப்போது தபோதனரிடம்வந்த தர்க்கதிருவுடி மிபா! சாஸ்திரோபசனை விபாகூலம் என்னவென்று கேட்க:—உபாவிக்கத்தக்க தெய்வமிருக்கின்றதில்லை தான சமுசயங்களுண்டாயின. யார் சொல்வ தென்னை இப்போதும் யுக்திப்பிரமாணங்களுடன் பேசுகிறார்களென்ற உடன் தர்க்கதிருவுடி சொல்லுகிறான்:—காணாத முபாவிக்கத்தக்கது. காரணரூபம் விடத்தக்கது. காணாரூபத்தின் காமங்கள் பல. இதுவே வேதத்தின் முக்கிய சித்தாந்தம். இதிகாசபுராணங்களில் வியாஸர் சொல்லிய சித்தாந்தமிதுவே; வேறன்று. இந்த மர்மத்தைப் பண்டிதர்களறி யாமல் பிரச்தாரஞ்செய்கின்றார்கள். பாரதத்திற்கு விபாக்கியான

அழுகிய கல்லைப்போன்ற அறிவுள்ள ஆசிரியரிடத்தில் கல்வி கற்றவர்கள். அன்றியும் அதிகமான சாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்து கண்டிருக்கிறார். விசாரம் வாக்கியத்தில் விசேஷமின்மையைக் காட்டுகிறது: மின்னல், கணேசன், தேவி, சூரியன் என்னும் பலதேவதைகளுக்கும். காலத்தில் பிறதெய்வம் நிலைத்திருக்கிறதோ, அதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு காலையிலிருந்து விசாரமில்லை. [illegible] சிலர் விஷ்ணுவின் ஸ்துதியிலும் விஷ்ணுவாசனையிலும் பிரயோகிக்கிறார்கள். விஷ்ணுவாதி தேவதைகளினிலை சிவனின் ஸ்துதியிலும் சிவனையிற் பிரயோகித்தற்கும் ஹேதுவாம். ஒருவனானவன் [illegible] ஸ்துதியுபாசனையைத் தன்னுடைய [illegible] தேவதைகளி னுபாசனைகளைத் தன்னெம்பெருமான். தேவதையினிலை ஒன்றனது ஸ்துதியுபாசனையின்மாத்திரம் அ னுபாசனையை விட்டிலிதற்காகவன்று. பிருஷ்டாந்தம்:—வேதத்தில் தினி தொனத்திரத்தற்குள்ள சூரியோதயத்திற்கு முன்னும் பின்னுமாகி நாண்டில் முற்காலப்பிரசங்கத்திற் பிற்காலத்தையும், பிற்காலப்பிரசங்கத் முற்காலத்தையும் சேர்த்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் சொல்லப்பட்டி விதம் கருத்தினைக்கொண்டு தீர்மானத்தையிற்றல் பொருந்தாது. ஆக யால் முற்காலவுதயத்தின்பொருட்டுப் பிற்காலத்தையும், பிற்காலவுதயத் பொருட்டு முற்காலத்தையும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதாயினும், ஒரு தெ பத்தினுபாசனைப் பிரசங்கத்தில் பிரதிதெவதையி னிலைக்குக் காரணமா அத்தெய்வத்தின் ஸ்துதியுபாசனையிலாம்: பிறதெய்வத்தினிலைமை வே றென்பதாம். வைத்தவபதம் குறிவாளையும், உப்பைப் பறிக்கின்றது போலவுமாம். 1. தேவயானம், 2. பிதிர்யானம், 3. ஜாயஸ்வமிரியும் என்னும் பேதங்களால் சதுர்விதமாக்கப்பட்டதான மூன்றும்,

1. சூரியமண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு பிரம்மலோகத்துக்குப் போகுமாக்கத் தேவயானமாக்கமாம். இதனையே அர்ச்சிராக்கமென்றுங் கூறுவர்.

2. சந்திரமண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு இந்திரலோகமுமான பிரம்மலோகத்துக்குப்போகு மார்க்கம் பிதிர்யானமார்க்கமாம். இதனையே தூமமார்க்கமென்றுங் கூறுவர்.

3. அடிக்கடி ஜனனமரணங்களுக்குக் காரணமான விருத்தியுலகத்திற்கு வருமார்க்கம் ஜாயஸ்வ மிரியும்மார்க்கமாம். இம்மூன்றும் சதுர்விதமார்க்கங்களாம். சன்மார்க்கமான பிரம்மலோக பிராப்தியைக் கொடுக்கையால் மார்க்கம்.

(வேதாந்த சூடாமணி) அவதாரிகை.

ஜனகராஜன் முத்திபெற்றிருக்கும் யாக்ஞவல்கி மகரிஷியினுக்கு இச் சித்திலுள்ள காணையியாதென்ற வினவிற்கு உத்தர மூளர்த்துகின்றது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வி :—அரசிறைக் கொடுக்கும் சமந்தப்பட்டவரது ஜாதிகளை யாதென அறிவீரோ?

வி :—அவர்களை விடயமாகத்தான் மேலோர் ஒருவகையென்றும் கீழோர் ஒருவகையென்றும் பிரிக்கப்படும்.

நிலத்தின் சாதியையும் அவற்றின் விளைவையும் விரிக்கப்பட்ட பிரிவுகளையும் கூறுக.

நிலம் இவ்விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

அவதானிக்க.

மூக்கறுப்பு நீலன்முத்தன் பிரமாத்த கச்சாய்ப் பகுதி மேடை மேடுமாயும், அதி அமைந்த சித்தமிடமாகக் காணப்படுவதால் அதற்கு அவ்வாறு பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

உயிர்த்த சிவன்முத்த..... ..... [illegible]

(பொழிப்பு.) வெளிக்கை, வைரக்கை யென்னும் பிரிவுகளையுடைய நிலங்களின்றிய சிவன்முத்த வென்பவன் தன்னாற்றுப்படுத்தப்பட்டோனை நோக்கி நீ சிவன்முத்தனிடத்தில் அறுபதிலக்கம் பணமாகப் பெற்றுக்கொண்டு, வைரக்கையிருந்தும், கடலாக மிளகுக் கறுப்பு விளைக்கும் பலவகை வாசனைச்சொல்லியும், உயிர்த்தெழுந்த சிவனென்னும் கோயிலைக் கட்டியும், அதிலே அமைந்த சித்தமிடத்தில் பிரமாத்தம், மாற்றுப்பெயர் புனர்த்திவென்ற அவ்விடத்தை மூக்கறுப்பு நீலன்முத்தனுக்கு இனாம் அளித்த கல்வெட்டுச் சிறப்புடையது, இவையிலக்கத்தைக் கருவாகவுடைய கல்லென்றே சிறந்த சிவன்முத்தனைச் சிவனாருபமென்றே கொள்ளுக. ச—ம்.

எ—தற்றம், இந்தச் சிலையின்தத்தில் என்ன?

சிவன்முத்தனுக் செய்யப்பட்ட பலவிதமான வாசனைக் கலவைகளையுடைய, அவற்றை அரைக்கிற பாக்கு மிலையிலே யமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அவதானிக்க.

இச்சாமுத்தன் இலக்கணமும், அதனை யடைதற்கு வழியான நிமித்தமுதலான அரசர்களை மரபு திருப்பாகக்கூடாமல் தொடர்ந்து பருமாதிரியாகக் கணக்கிடுக.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

வினா:—அப்பொருள், நித்தியம் அனாதியாயிருப்பதால் யாதொரு காரணத்தினாலும் அழிவடையாதென்றும், அதனை அழிக்குமென்று அறிவாய்த் தோற்றுவதென்றும் நீ கூறுவாயோ?

விடை:—அப்படியாகில் கடனாருபமாயுள்ள நித்தியம் சிருஷ்டியாரம்பமாய்ப் பத்தனம்பண்ணின வீட்டுக்கணின்ற வென்றுரைப்பதற்கு யோக்கியதையின்மையினாலும் நேதந்தானிய ரூபமாகையினாலும் சரீரமென்னவென்க.

வினா:—அப்போல் நித்தனாயின் அதற்கும் பிரமாணமுண்டோ?

விடை:—பாதத்தினில் வியாச வசிஷ்டாதிய மகரிஷிகளும், இதற்கில் தூசாரிடகவாமிகள் முதலியோரும், இன்னும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் தேவ சேடமின்றிச் சொரியாப் கலாத்தானென்பதும், இன்னும் அம்மாப்பிரபுதேவர் சிடன்முத்தித் தலையற்றானை கோரக்கர் கட்டம் பரியாயத் சாலையா யிருந்தானென்பதும் இன்னும் அதிகமு முண்டென்க.

வினா:—அப்போது, ஏனோ அறுப்பதில்லை?

விடை:—நிற்பிரத்தியமான சீவன் சரீரத்தையுள்ள சிவத்தைச் சேர்ந்து அது நீயென்னும் பதுப்பதச் சுத்த சைதன்யமாதற்கே சிருஷ்டி தொடர்ந்து யிதுகாறும் வருந்தும் வருந்தப்பிற்ற அனாதியா யிருந்தலு முண்டும், இச்—ந்தைச் சித்தாகச் சமாந்தரத்துள்ள வருத்தம் இல்லையென மேற்படக்கூடாமையாலும், எவரும் அறுப்பதற்கும்படி சருதிகள் சொல்லா மையாலும், சூரியரும் நீரத்தமாய் அறுப்பதற்குச் சொல்லில்லையாதலா லும் எதிதசத்தில் உண்டென்க.

வினா:—இனிச் சிவன்முத்தியில் விதேகமுத்தித் தன்மையும், விதேக முத்தியிற் சிவன்முத்தித் தன்மையும் உண்டென்பது எங்ஙனம்?

விடை:—சிவன்முத்தித் தன்மையாயிருந்து உபதேசாதிகள் செய்யுமிடத்துத் தேகமின்றிச் சாலையாத்திரையாயிருந்த அம்மையப்பிரபுதேவர் போல இருப்பது சிவன்முத்தியென்னவும், விதேகமுத்தித் தன்மையாத் பரிபூரணமாயிருந்தும் சகசிவபரத்தினை யியக்காமல் இயக்குவித்தும் பாதசனைப்போல இருப்பது விதேகமுத்தியிற் சிவன்முத்தியெனவுங் கொன்க.

விதேகமுத்தித்தன்மை யிதிதென வினவக்கடவியது.

அவதாரிகை.

நிரந்தரமுறையால் முத்தி யிருப்பமாகிய பதினொருவித மாபுணர்த்தின்றது.

முத்தியிருப் பதனுனை புறக்கரும மொதுக்க
மொழிந்ததனுல் போகவிலை முயற்சியது தன்னும்
பொய்த்தலறு தனியகிழை வத்தரிய வினைழவாற்
புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னுனை

ஆதியாகிய முதற்பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய திருவிளையாடல்களை முதலாகவுடைய பாடல்களின் தொகுதியாகிய திருவிளையாடற் புராணத்தை, பாண்டிய மன்னனாகிய உக்கிரப் பெருவழுதி என்பவனுடைய வேண்டுகோளின்படி, நான்கு வேதங்களையும் ஆராய்ந்து தெளிந்த நான்முகக் கடவுளாகிய பிரமதேவர் அகத்தியமாமுனிவருக்கு முதன்முதலாக உபதேசித்தருளினார். அகத்தியமாமுனிவர் அவ்வுபதேசத்தை முதனூலாகக் கொண்டு, தமிழ்மொழியிலுள்ள பன்னிரண்டு பாட்டியல்களையும் இயற்றினார். அவற்றுள் ஒன்றாகிய பாட்டியலை, அகத்தியமாமுனிவருடைய மாணாக்கராகிய துராலிங்கர் என்பவர் தமக்கு ஆசிரியராகிய அகத்தியமாமுனிவரிடத்தில் கேட்டுணர்ந்து, அவருடைய திருவருளினாலே தாமும் ஒரு பாட்டியலை இயற்றினார். அவ்வாறு இயற்றப்பட்ட பாட்டியலை, துராலிங்கருடைய மாணாக்கராகிய சிவஞானமுனிவர் என்பவர் கேட்டுணர்ந்து, அவருடைய திருவருளினாலே தாமும் ஒரு பாட்டியலை இயற்றினார். அவ்வாறு இயற்றப்பட்ட பாட்டியலை, சிவஞானமுனிவருடைய மாணாக்கராகிய சிவப்பிரகாசர் என்பவர் கேட்டுணர்ந்து, அவருடைய திருவருளினாலே தாமும் ஒரு பாட்டியலை இயற்றினார். அவ்வாறு இயற்றப்பட்ட பாட்டியலை, சிவப்பிரகாசருடைய மாணாக்கராகிய சிவஞானமுனிவர் என்பவர் கேட்டுணர்ந்து, அவருடைய திருவருளினாலே தாமும் ஒரு பாட்டியலை இயற்றினார். அவ்வாறு இயற்றப்பட்ட பாட்டியலை, சிவஞானமுனிவருடைய மாணாக்கராகிய சிவப்பிரகாசர் என்பவர் கேட்டுணர்ந்து, அவருடைய திருவருளினாலே தாமும் ஒரு பாட்டியலை இயற்றினார். அவ்வாறு இயற்றப்பட்ட பாட்டியலை, சிவப்பிரகாசருடைய மாணாக்கராகிய சிவஞானமுனிவர் என்பவர் கேட்டுணர்ந்து, அவருடைய திருவருளினாலே தாமும் ஒரு பாட்டியலை இயற்றினார். அவ்வாறு இயற்றப்பட்ட பாட்டியலை, சிவஞானமுனிவருடைய மாணாக்கராகிய சிவப்பிரகாச

பெருமானாகிய, திருவாரூரின் அம்பலவாணரையும் சுந்தரபெருமானை திருத்தொண்டத் தொகையின் தொடக்கமாகிய நம்பியாரூரரையும் திருத்தொண்டர் புராணமாக சேக்கிழாரென்னும், திருவுய்ய்யூரின் அருணந்தி நமச்சிவாயரென்னும், திருவாவடுதுறையின் அம்பலவாண தேசிகரென்னும், திருவெண்ணெய்நல்லூரின் மெய்கண்டாரென்னும், திருப்பெண்ணாகடத்தின் மறைஞான சம்பந்தரென்னும், திருவதிகையின் உமாபதி சிவாசாரியரென்னும், திருவாரூரின் சிவஞான முனிவரென்னும், திருவாவடுதுறையின் அம்பலவாண தேசிக